

Giới thiệu Nữ Vương Mommy Giá Lâm

Thể loại: quân nhân, tình cảm, ngọt sủng, hài hước

Số chương: chưa biết

Editor: Thơ Thơ

Vào một ngày không mấy tốt đẹp, không biết vì sao cô lại có thể cùng một người đàn ông xa lạ lên giường, mãi cho đến khi kết thúc cũng không biết đối phương là ai?! Bất ngờ đến với cô khi xuất hiện một cái hôn ước mạnh mẽ, cô liền phải gả cho quân trưởng Quân khu Bạch Hổ?! Mẹ nó, giờ là thời đại nào, còn có lệnh của cha mẹ, lời người mai mối như vậy sao?

Quân trưởng cao cao tại thượng đề nghị: “Chúng ta kết hôn đi.” Nhưng cô lại nói: “Chúng ta không có cảm tình!” “Cảm tình có thể bồi dưỡng sau hôn nhân.” Dựa, anh coi cảm tình là trồng cây sao? Vun bón là có thể lớn thành đại thụ sao? Nhưng.....

“Được, kết hôn đi.”

Ai ngờ sau hôn nhân.....

“Này, này, không phải anh nói bồi dưỡng cảm tình sau hôn nhân sao? Vì sao chúng ta phải làm loại chuyện này?”

“Nhưng tôi cũng chưa nói, cảm tình không thể bồi dưỡng ở trên giường đi?”

“Anh, cái này phúc hắc hôn đàn, cứu mạng!!!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Giới thiệu

Một ngày u ám, cô cùng một người đàn ông xa lạ lên giường, cho đến khi kết thúc cũng không biết đối phương là ai?! Một cái hôn ước mạnh mẽ, cô liền phải gả cho quân trưởng Quân khu Bạch Hổ?! Mẹ nó, giờ là thời đại nào, còn có lệnh của cha mẹ, lời người mai mối như vậy sao?

“Chúng ta kết hôn đi.” Quân trưởng cao cao tại thượng đề nghị. “Chúng ta không có cảm tình!” “Cảm tình có thể bồi dưỡng sau hôn nhân.” Dựa, anh coi cảm tình là trồng cây sao? Vun bón là có thể lớn thành đại thụ sao? Nhưng.....

“Được, kết hôn đi.”

Ai ngờ sau hôn nhân.....

“Này, này, không phải anh nói bồi dưỡng cảm tình sau hôn nhân sao? Vì sao chúng ta phải làm loại chuyện này?”

“Nhưng tôi cũng chưa nói, cảm tình không thể bồi dưỡng ở trên giường đi?”

“Anh, cái này phúc hắc hôn đàn, cứu mạng!!!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1-2: Thống khổ khóc lóc kể lể

Editor: Thơ Thơ

“Không có hương hoa, không có cây cao, tôi là một cọng cỏ không người nào biết nhỏ, nhỏ, nhỏ, nhỏ.....”

Trên hành lang khách sạn, Tuyết Vi mặc một bộ âu phục hát tiểu khúc, lão đạo lác lư đi trước. Trong tay cô túm một cái áo choàng nhung màu trắng dài gần chạm đến mặt đất, mang ra vài phần gọi cảm cùng tiêu sái.

Tóc dài đen nhánh theo dáng người cô thướt tha đong đưa qua lại, mỗi một chi tiết trên gương mặt trái xoan tinh xảo đều hoàn mỹ như vậy. Chỉ là.....

Trong đôi mắt phượng long lanh lại điểm xuyết vài phần mê ly cùng khó nén ưu thương.....

Bước chân loạng choạng ngừng lại ở cửa một gian phòng, “quẹo phải!” Tuyết Vi làm một tư thế hô một cái khẩu hiệu, thân thể đứng thẳng ngo ngác nhìn vị trí cửa lớn trước mặt.

“1! 6! 0! 9!” Cô đọc từng câu từng chữ dãy số phòng: “Hắc hắc, không sai..... Chính là nơi này!” Một phen vặn cửa phòng ra.

Trong phòng tối đen, ánh trăng mỏng manh nương theo cửa sổ tiến vào có thể mơ hồ nhìn đến một bóng hình ngồi ở vị trí đầu giường.....

“A, anh tới thật nhanh nha.” Tuyết Vi ngạc nhiên chớp chớp mắt, rõ ràng vừa mới cúp điện thoại với Triết Hạo, hẹn gặp mặt ở chỗ này, không nghĩ tới Triết Hạo tới còn nhanh hơn so với cô?

“Ừm.....” Người đàn ông lạnh lùng đáp lại.

Giọng điệu không có bất luận cái tình cảm gì làm Tuyết Vi nghe xong không khỏi rùng mình, hôm nay giọng Triết Hạo sao trầm thấp như vậy? Tâm tình anh cũng không tốt sao? Vẫn là nói..... Anh đã biết..... Hết thấy?!

Thân thể lão đảo lắc lư đi đến vị trí Diệp Triết Hạo, cô thử dò hỏi: “hôm nay..... anh như thế nào..... Làm sao vậy?”

Tức khắc, một mùi rượu nồng nặc đập vào mặt người đàn ông, anh hơi hơi chau mày: “Uống rượu sao?”

“Đúng rồi! Hắc hắc.....” Tuyết Vi nhảy một cái lấy đà, bỏ ra hai chân liền cười ở trên người của người đàn ông

Tiếp xúc gần gũi như vậy, mùi rượu trên người cô càng thêm rõ ràng, dạ dày người đàn ông truyền đến cảm giác không khỏe: “Đi trước!” Ba chữ lạnh băng rơi xuống, anh vừa muốn đẩy Tuyết Vi cười ở trên người mình ra.

Ai ngờ, Tuyết Vi gắt gao câu lấy cổ anh, không buông tay: “Làm gì? Không thích em uống rượu sao? Ghét bỏ em sao? Hừ, anh càng không thích, em càng muốn tra tấn anh!!!” Cô nghịch ngợm cười, giống như là trò đùa dai, cúi đầu xuống, cái miệng nhỏ thình lình đè ở trên môi người đàn ông.

Môi còn mảnh liệt từ giữa môi cô trực tiếp đưa vào tới trong miệng người đàn ông.

Nếp uốn giữa mắt anh càng gia tăng thêm vài phần. Một bàn tay to quét ngang, cấp tốc đẩy Tuyết Vi ngã ở trên giường.

Đáng chết, anh vẫn luôn cảm thấy hành động hôn môi này là hành vi cực kỳ mất vệ sinh, anh chán ghét nhất cũng là bộ dáng người phụ nữ say rượu. Không nghĩ tới hiện tại bị cưỡng hôn không nói, còn là bị một người phụ nữ say rượu cưỡng hôn?!!

“Cạc cạc..... Cạc cạc cạc.....” Tuyết Vi nằm ở trên giường có cảm giác thực hiện được trò đùa dai, không ngừng cười lớn.

“Bệnh tâm thần!” Người đàn ông âm thầm mắng một câu, đứng dậy muốn đi.

Lúc này.....

Tuyết Vi đột nhiên thu hồi nụ cười, liền túm chặt cánh tay anh.....

“buông.....!!!”

“Đừng đi..... Được chứ.....?” Cắt ngang lời người đàn ông nói, một khắc này nghe giọng cô nhu nhược động lòng người như vậy, lại mang theo vài phần thê lương.

Ngay cả người đàn ông này đang nổi nóng cũng bị giọng cô làm hòa tan, gạt mình ở nơi đó.....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giả Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Mê loạn trong đêm tối

Editor: Thơ Thơ

“anh biết không? Từ nhỏ đến lớn, người khác khinh thường tôi, cười nhạo tôi, tôi chưa bao giờ đáp lại bọn họ một câu. Bởi vì tôi tin tưởng, chỉ có người mềm yếu mới dựa vào miệng lưỡi chứng minh thực lực của chính mình!”

“Nhưng mà..... Bọn họ đã thấy mặt tôi lóa mắt nhất. Tôi thống khổ cũng thế, thương tâm cũng thế, bọn họ không thấy được, không có! Không có! Tôi vĩnh viễn sẽ không gọi bọn họ đến nhìn mặt lúc tôi yếu đuối nhất! Cũng bao gồm anh ở bên trong.....”

“Tôi biết, ở trong mắt mọi người tôi là nữ vương chói mắt, phượng hoàng cao ngạo, có gia thế tốt. Nhưng..... Ha ha ha, chỉ có chính tôi mới rõ ràng, chính mình rốt cuộc là cái thứ gì!!”

Nước mắt ẩm áp theo mắt Tuyết Vi một giọt, một giọt dừng ở trên mu bàn tay của người đàn ông.

Lúc cảm nhận được ẩm áp kia, thân thể anh cứng còng run rẩy, dùng bàn tay to giống như không nghe sai khiến, dường như chậm rãi vươn tới đỉnh đầu Tuyết Vi.....

“từ nhỏ đến lớn, tôi luôn có một giấc mộng..... Trong mộng, có một người đàn ông cao lớn cười con ngựa trắng đi đến trước mặt tôi, nói với tôi.....”
cô gái, cô không cần phải vất vả, từ hôm nay trở đi, tôi sẽ cho cô một tương lai, một cái thế giới chỉ có cầu vồng không có mưa gió.”

“Chính là, tôi chờ..... Chờ mãi..... Người đàn ông này vẫn không có xuất hiện. Tôi biết, chỉ là mộng, chung quy chính là mộng, chính là giả. Bất quá lúc sau khi gặp được anh, tôi cảm thấy mộng kia..... cách tôi cũng không xa xôi như vậy.....”

“Tôi mệt mỏi.....”

“Thật sự mệt mỏi. Đã..... Mệt đến..... Sắp không duy trì được!! Dẫn tôi đi đi, mang tôi rời đi cái gia đình hắc ám này đi, được không?! Tôi muốn đi một thế giới hoàn toàn mới, một cái thế giới không có tranh đấu, không có lục đục với nhau, chỉ có tươi cười. Được không? Ồ.....”

Lắm bảm cầu xin một câu, một câu từ giữa môi Tuyết Vi phun ra, nháy mắt trong phòng bị tràn ngập tiếng khóc tê tâm liệt phế.

Đầu bàn tay to của người đàn ông kia sắp dừng ở trên đỉnh đầu Tuyết Vi nhanh chóng thay đổi phương hướng, sắc bén như phong chọt lóe, một phen.....

Kéo cô từ trên giường, gắt gao ôm vào trong lòng ngực.

Giờ khắc này, Tuyết Vi từ trên người của người đàn ông cảm nhận được chưa bao giờ có cường thế cùng bá đạo, rồi lại là an tâm và ẩm áp như vậy.....

Ngực của người đàn ông thật rắn chắc, cánh tay anh khoanh lại ôm thân thể cô cũng chắc như vậy!!

Đầu nhỏ chậm rãi nâng lên.....

Người đàn ông cũng thuận thế cúi thấp đầu xuống.

Ở dưới ánh trăng làm nổi bật đôi mắt anh vô tình phảng phất dần dần, dần dần hòa tan.....

Giây tiếp theo!

Hết thấy là thuận lý thành chương như vậy, môi bọn họ gắt gao dán sát cùng nhau!!!

Lần này, người đàn ông đối với nụ hôn này thế nhưng không có một chút bài xích, thậm chí cảm thấy, hôn môi có lẽ là một sự tình cũng không tệ lắm, ngay cả vị còn làm người chán ghét cũng bị giữa môi Tuyết Vi phun ra bao trùm u hương.

Hơi thở cô làm người mê muội.....

Bây giờ người đàn ông chỉ nghĩ được đến càng nhiều!! Càng nhiều!!

Đầu lưỡi bá đạo cạy hàm răng cô ra, tùy ý nhắm nháp hương môi ngọt lành. Bụng nhỏ truyền đến từng đợt cảm giác căng chặt, dục vọng sớm đã nóng cháy, khơi mào một nụ hôn triền miên.

Hai thân thể giao nhau triền miên song song ngã xuống giường lớn, môi lạnh băng theo một đường xương quai xanh của Tuyết Vi lan tràn.

Nơi anh hôn môi đến giống như là thi triển ma pháp, thân mình Tuyết Vi càng thêm xụi lơ, vô lực.

“ưm.....” Một giọng dễ nghe linh động từ giữa môi cô phát ra.

!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Cô xuất quĩ sao?!

Editor: Thơ Thơ

Người đàn ông đã đến đỉnh điểm dục vọng quả thực gần như sôi trào, đây là cảm giác anh chưa bao giờ từng có. Còn tưởng rằng yêu chỉ là một loại phát tiết sinh lý, chính là hôm nay, anh lại đánh tâm nhãn muốn chiếm hữu người phụ nữ này.

Chậm rãi, đại não Tuyết Vi trở nên càng thêm mê loạn, cả người như lạc ở trong vũ trụ cuộn cuộn mệnh mông mờ ảo.

Từng cái quần áo bị người đàn ông trừ bỏ, đầu cô mê say, mị nhãn như tơ, hai môi đỏ khê cắn ngón tay. Cái hình ảnh này thoát nhìn quả thực gọi cảm đến mức tận cùng.

Mà khi người đàn ông sắp rút đi một món quần áo trên người cô, Tuyết Vi đang mê loạn thần trí nháy mắt khôi phục một ít.....

Theo kế hoạch, thời gian kết giao cùng Diệp Triết Hạo đến bây giờ đã sắp 2 năm, tuy rằng cũng có hôn môi cùng ái muội, nhưng hôm nay đã xem như chùng mực lớn nhất giữa bọn họ.

Hay không hẳn là..... Cứ như vậy tiếp tục đi xuống?

‘Vi Vi, nhớ kỹ, lúc con còn chưa có cùng người đàn ông này đi vào lâu đài hôn nhân, thì không nên làm ra hành vi vợ chồng. Như vậy, con không ngừng làm thấp đi chính con, cũng sẽ bị anh xem nhẹ con!’

Ngay lúc này lời mẹ dặn dò giống như cảnh tỉnh hoàn toàn kéo lý trí Tuyết Vi lại.

Tuy rằng hôm nay cô lại đây chính là muốn tìm Diệp Triết Hạo đàm luận chuyện kết hôn, nhưng.....

Loại chuyện này, vẫn là chờ đến sau khi kết hôn làm càng thỏa đáng đi!

“Không..... Dừng lại..... Dừng tiếp tục, Triết..... A --- -----”

Tuyết Vi vừa muốn ngăn lại thời khắc đó, một cảm giác cường đại xé rách truyền đến, cả người cô giống như là muốn vỡ thành hai nửa thống khổ gào rống lên.

Nhưng người đàn ông không khỏi phát ra một tiếng gầm nhẹ thoải mái từ cổ họng.

Nhưng giây tiếp theo.....

“Đau..... Đau quá.....”

Tiếng Tuyết Vi thống khổ nỉ non rót vào lỗ tai người đàn ông, đau sao??? Lúc này anh mới nhận thấy được, thân thể người phụ nữ dưới thân tựa hồ cùng dĩ vãng có chút.....‘bất đồng’?!

“Triết Hạo, sao anh lại có thể như vậy?!”

“Triết Hạo???” Đôi mắt cái tên hoàn toàn xa lạ này, người đàn ông đến đỉnh điểm dục vọng trong nháy mắt bị lạnh xuống dưới. Anh nhanh chóng rút ra thân thể, bước nhanh chạy đến đầu giường, mở đèn ở trong nhà ra.....

‘bang, bang’ liên khai hai cái, nhưng ở trong nhà là một mảnh tối tăm như cũ.

“Đáng chết, trong phòng thế nhưng vào lúc mấu chốt cúp điện?!” Người đàn ông âm thầm mắng, nhanh chóng tròng lên quần áo, mới vừa đi không được hai bước, mới nhớ tới người phụ nữ trên giường!

“Người phụ nữ, ở chỗ này chờ tôi. Trước khi tôi trở về, cô không được rời đi cho tôi!!!” Lời nói bá đạo mang theo mệnh lệnh không cho người cự tuyệt, giống như là ý chỉ quân vương. Sau khi người đàn ông ném xuống những lời này liền rời khỏi phòng.....

Tuyết Vi còn đắm chìm ở trong thống khổ lần đầu tiên tựa hồ còn chưa có bình thường trở lại.

Vừa mới..... giọng điệu của Triết Hạo sao??

Ở trong lòng Tuyết Vi, Diệp Triết Hạo vẫn luôn xem như người đàn ông ấm áp ôn tồn lễ độ, nhưng hôm nay từ đầu tới đuôi, cô cảm thấy Diệp Triết Hạo quái quái thế nào?

‘linh linh linh.....’ đột nhiên, tiếng chuông điện thoại dồn dập truyền đến.

Tuyết Vi kiểm chế thân thể đau đón tiếp lên: “alo? Vi nào?”

“Vi Vi.”

Là Triết Hạo!! Tuyệt Vi vừa muốn dò hỏi Diệp Triết Hạo lúc nào chạy ra khỏi phòng .....

“Thực xin lỗi, Vi Vi, hôm nay anh có chút chuyện quan trọng muốn làm, khả năng không có biện pháp gặp mặt em, em có chuyện gì muốn nói với anh sao? Không bằng nói trong điện thoại đi.”

‘ong’ trong nháy mắt, đại não Tuyệt Vi lâm vào trống rỗng, toàn bộ say rượu tan đi, cả người trở nên vô cùng thanh tỉnh.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Hóa ra là đi nhầm phòng

Editor: Thơ Thơ

Triết..... Triết Hạo đang nói cái gì?!!

hôm nay anh có việc không thể tới sao??? Người vừa mới..... Vừa mới rồi là ai ở cùng với cô?!!

“Vi vi? Vi vi? Sao em không nói? Em tức giận sao? anh thật sự có việc!”

giọng Diệp Triết Hạo mạnh mẽ kéo thần trí Tuyệt Vi trở lại, tay cô gắt gao nắm thành nắm tay: “Triết Hạo, em không có tức giận, anh có việc, kỳ thật em cũng không có chuyện gì quan trọng tìm anh.”

trong khẩu khí không có bất luận gọn sóng thất kinh gì, ngay cả Tuyệt Vi cũng không dám tin tưởng chính mình ở trước mặt Diệp Triết Hạo vậy mà có thể giả bộ bình tĩnh như thế?

A, lúc cô đi học thật nên ghi danh đoàn văn công!

“Như vậy, em không tức giận thì tốt rồi. anh không nghe em nói nữa, anh đi vội.”

“ùm..... anh..... Vội..... Đi.....” điện thoại cắt đứt trong nháy mắt, di động từ trong tay Tuyệt Vi rơi xuống.....

mắt cô đại ra tròn tròn nhìn trần nhà.....

Ai có thể nói cho cô biết, rốt cuộc vừa mới rồi đã xảy ra chuyện gì?

Là ảo giác sau say rượu sao?

Vẫn là.....

Cô thật sự cùng một người đàn ông xa lạ đã xảy ra quan hệ sao?!

Suy nghĩ hỗn loạn ngồi dậy: “Tê.....” Hạ thể, một trận đau đớn đánh úp lại.

khuôn mặt nhỏ của Tuyệt Vi trầm xuống, xem ra..... hết thấy vừa mới rồi đều là chân thật, cô.....

Thật sự cùng một người đàn ông xa lạ đã xảy ra quan hệ!!!

“Đáng chết!” Cầm lấy gối đầu dùng sức ném đi ra ngoài.

Không cách nào phủ nhận, chuyện này một bàn tay vỗ không vang, nếu cô có thể bảo trì lý trí thanh tỉnh đã sớm có thể phân rõ ra người đàn ông trong phòng không phải Diệp Triết Hạo, nhưng cô lại uống say như vậy.

Vấn đề.....

“hỗn đản kia vì sao chạy tới phòng tôi?!!” Đúng vậy, đây là phòng của cô, cho dù cô uống nhiều quá, hỗn đản kia sẽ không uống rượu đi?

‘ người phụ nữ, ở chỗ này chờ tôi. trước khi tôi trở về, cô không được rời đi cho tôi!!! ’

Đột nhiên nhớ lại lúc gần đi người đàn ông ném xuống những lời này, Tuyệt Vi nhanh chóng mặc quần áo.

Kêu cô chờ đúng không?

được, cô liền đứng ở cửa lớn chờ khôn khiếp kia trở về, nếu anh ta không giải thích rõ ràng, vì sao xuất hiện ở phòng cô, cô nhất định..... Kêu khôn khiếp kia đoạn từ tuyệt tôn!!!

Bước xa vọt ra cửa, trong nháy mắt kéo cửa ra .....

ánh đèn trên hành lang làm Tuyết Vi không mở mắt ra được, cô theo bản năng xoay người, ánh mắt vừa vịn đối diện ở biên số trên cửa phòng .....

Mặt trên thình lình viết.....

“1.....606??” Như thế nào sẽ là 1606?? Không phải 1609 sao??

Trời ơi .....

hóa ra là cô..... Đi nhầm phòng!??

*

hoàng thành tháng 11 vừa mới tiến vào trời đông giá rét, tuyết đầu mùa rơi xuống, thành thị to như vậy bị vây quanh ánh sáng bạc, rất là loá mắt.

trên người Tuyết Vi mặc quần áo đơn bạc đi ở trên đường, thân thể bị đông lạnh đến rùng mình, nhưng trong lòng so với thân thể còn muốn lạnh hơn trước trăm ngàn lần.....

Không thể tha thứ, không thể tha thứ, cô thể nhưng phạm vào một sai lầm trí mạng như vậy, đi nhầm phòng sao?!!

Đánh giá người đàn ông ở phòng kia cũng đang hẹn hò với ai đi? Kết quả liền.....

Bất quá còn tính anh ta có lương tâm, phát hiện sai rồi ngừng lại đúng lúc, không có khiến cho ô long tiến hành như vậy.

Nhưng.....

Cô nên công đạo cùng Triết Hạo như thế nào đây?!

“Phi, tôi thật muốn anh chết đi.”

“Hừ, gia hỏa này, là muốn cùng tôi lên giường sao? Tôi xem anh..... muốn chính là em gái tôi có đúng không?”

“Nào có..... Nếu không phải em ngăn lại, anh đã sớm chia tay cùng Tuyết Vi .....” Cách đó không xa, truyền đến tiếng một nam một nữ.

giọng nói hai người này quen thuộc rót vào lỗ tai Tuyết Vi, giống như một tiếng sét đánh giữa trời quang dừng ở trong lòng cô!!

hai giọng này là.....?!!

!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Một bí mật lớn động trời

Editor: Thơ Thơ

Thân thể cứng đờ dần dần di chuyển về phía giọng nói.

Chỉ thấy, ở cửa một gian cao cấp khách sạn một nam một nữ tay nắm tay vừa nói vừa cười từ bên trong đi ra.....

Hình ảnh này quả thực như một lưỡi dao sắc bén đâm vào đôi mắt Tuyết Vi, tim cô cũng giống như có thứ gì cắt đau như vậy .....

Ngoài ý muốn, ngoài ý muốn!!

Cô kết giao bạn trai Diệp Triết Hạo 2 năm vậy mà cô với chị cùng cha khác mẹ Tuyết Phi Nhi có một chân??

A.....

ở trong điện thoại không phải Diệp Triết Hạo nói anh đang vội sao? Hoá ra là vội vàng cùng Tuyết Phi Nhi lên giường sao?

Cảm tình, anh đã sớm muốn cùng tôi chia tay, đúng không?!

Cô thật muốn nói cho Diệp Triết Hạo, đồ ngốc, cho dù anh cùng tôi chia tay, anh cho rằng Tuyết Phi Nhi sẽ cùng anh ở bên nhau sao?!!

“hà..... Triết Hạo?” Đang đi xuống thang lầu, trong lúc vô tình Tuyết Phi Nhi thấy được Tuyết Vi đứng ở cách đó không xa, đột nhiên dừng bước lại.

“Làm sao vậy? Phi.....” Diệp Triết Hạo theo tầm mắt Tuyết Phi Nhi ngược dòng đi qua, không khỏi hít hà một hơi..... “Vi..... Vi vi?”

Vi vi?

Xung hô âm lòng như vậy, lúc Tuyết Vi còn chưa có phát hiện đoạn gian tình này có lẽ sẽ cảm thấy dễ nghe, chính là giờ khắc này..... Cô cảm thấy thật ghê tởm!

Mi mắt rũ xuống dần dần nâng lên..... Tho tho_

Cách đó không xa, một khắc tầm mắt nam nữ đan xen nhau, thương cảm trong nháy mắt bị ánh sáng ánh mắt sắc bén xâm chiếm

Cái trán hơi ngược lên, hình thành 45° độ, Tuyết Vi giống như là nữ vương áp đảo vạn vật phía trên, chậm rãi, chậm rãi, tới gần đôi mắt nam nữ kia .....

“Vi vi, em..... em đừng xằng bậy!” Diệp Triết Hạo hiển nhiên bị ánh mắt Tuyết Vi lạnh thấu xương làm kinh sợ rồi, khăn trương bảo hộ ở trước người Tuyết Phi Nhi.

A.....

Ngu xuẩn, anh cho rằng cô muốn đánh Tuyết Phi Nhi sao? Sao có thể chứ!?

Nhưng, đối mặt bạn trai kết giao 2 năm theo bản năng làm ra hành động như vậy, nội tâm Tuyết Vi vẫn là đau âm ỉ. “Triết Hạo, hôm nay anh không lại đây, chính là cùng chị của tôi lên giường sao?” Giọng nói không nhanh không chậm rơi xuống.

Diệp Triết Hạo khăn trương cúi thấp đầu xuống: “Này.....”

“được, Tuyết Vi.” Lúc này, Tuyết Phi Nhi từ phía sau Diệp Triết Hạo chui ra tới: “em cũng đừng làm khó Triết Hạo. Đúng, chúng tôi đã ở bên nhau rất sớm. Bất quá Tuyết Vi, em đừng trách chị đoạt bạn trai của em, Triết Hạo có mắt, anh biết chính mình thích ai, muốn cái gì. Chính yếu là.....” Thân thể nghiêng về phía trước, cô khiêu khích nỉ non nói: “Tuyết Vi, em không thắng được chị, từ nhỏ đến lớn đều chủ định em là một người thua, em chỉ là một đứa con riêng không có thân phận, không địa vị, không chỗ dựa mà thôi. Hừ, vọng tưởng bắt lấy Diệp gia xoay người sao? Chỉ là xuân thu đại mộng đi, đời này của em đều đã định bị chị đập dưới chân!!!”

Đúng.....

Cô là đứa con riêng của Tuyết gia, 12 tuổi mới cùng mẹ tới Tuyết gia, bất luận cô biểu hiện ngoan ngoãn cỡ nào, hiểu chuyện cỡ nào, Tuyết gia Đại phu nhân và chị hai Tuyết Phi Nhi cũng không dung cô và mẹ! Tho tho_

Thời gian qua 8 năm, cô chứng kiến mẹ lớn làm thế nào đi bước một hại mẹ cô, cũng chứng kiến mỗi một thủ đoạn của Tuyết Phi Nhi.

A, đại khái Diệp Triết Hạo chính là vật hi sinh cho gia đấu đi?

“Ha ha, Chị hai, tôi biết tôi không thắng được chị, cho nên..... hôm nay tôi gọi Triết Hạo qua tới kỳ thật chính là muốn đề nghị chia tay cùng anh ta.” Tuyết Vi cười, con ngươi linh động dần dần nhìn về phía Diệp Triết Hạo.

“Vi vi, em muốn cùng anh.....?” Diệp Triết Hạo vừa muốn mở miệng.

Một bên Tuyết Phi Nhi khinh thường hừ lạnh một tiếng: “Hừ, phùng má già làm người mập!!!”

“Chị hai, tôi nói chính là sự thật.” Tuyết Vi ra vẻ bất đắc dĩ lắc lắc đầu. “Xem ra, cha còn chưa có nói cho chị đi?”

!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giả Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Tôi phải gả cho Hoàng Phủ Minh

Editor: Thơ Thơ

"Nói cho chị cái gì?!"

"Ài, này khó trách." khau khí Tuyết Vi than nhỏ, êm tai nói: "Chị hai, là thế này, cha quyết định cùng Hoàng Phủ gia liên hôn, lại không biết kêu chị hay em, ai gả qua đó. Vì thế cha tính toán kêu chị và em cùng đi Hoàng Phủ gia chờ tuyển hôn thê, đến lúc đó từ bên trong hai chúng ta, hai chọn một!"

Cái gì?

Tuyết Phi Nhi vừa nghe, sắc mặt đều thay đổi...

Hoàng Phủ gia!

Bá chủ ở Hoàng thành, địa vị quả thực có thể so với hoàng tộc cổ đại! Làm mưa làm gió! Là nơi vô số người phụ nữ mở tường gả vào.

Ngay cả Tuyết gia nhà giàu có tiếng như vậy, Tuyết gia đại tiểu thư, Tuyết Khả Duy, đều liều mạng gả vào Tuyết gia, chỉ tiếc gả cho đại thiếu gia Hoàng Phủ gia, một ma ốm suốt ngày bị bệnh quần thân... Thotho_

"cha đã nói với em chưa? Là kêu chúng ta gả cho nhị thiếu gia Hoàng Phủ gia, hay là gả cho tam thiếu gia Hoàng Phủ gia?!" Tuyết Phi Nhi khẩn trương hỏi.

Tuyết Vi mỉm cười nói: "Chị cả, phân biệt đối xử, đương nhiên là chúng ta phải gả cho... Nhị thiếu gia Hoàng Phủ gia, Hoàng Phủ Minh!!!"

"ong " trong nháy mắt, sắc mặt Tuyết Phi Nhi vốn trắng bệch sau khi nghe xong tên Hoàng Phủ Minh bước chân lùi về sau đều có chút đứng không yên.

Phải biết rằng, trong hoàng thành, lực lượng quân sự lớn nhất, dù có tiền đều không thể sánh bằng được. Hoàng Phủ gia sở dĩ cường đại như vậy, là bởi vì bọn họ không chế lực lượng Quân khu Bạch Hổ, mà hiện tại người thao tác Quân khu Bạch Hổ đúng là Nhị thiếu gia Hoàng Phủ gia ----- Hoàng Phủ Minh!!!

Tuyết Vi lẳng lặng nhìn Tuyết Phi Nhi đã bị dọa ngốc, âm thầm cười, ra vẻ thương cảm nói: "Chị hai, cha nói xong với em, lúc muốn em gả cho Nhị thiếu gia Hoàng Phủ gia, em còn rất sợ hãi. Sau lại tưởng tượng có chị bồi, cũng không cô đơn như vậy. Nhưng, nhà chồng tương lai Hoàng Phủ gia chỉ đích danh muốn thân trong sạch. Xem ra Chị hai đã... Bị! Đào! Thái! Rồi!!!" Dứt lời, xẹt qua độ cung nơi khoe miệng cô, ánh mắt sắc bén trong lúc vô tình đối diện mặt Diệp Triết Hạo.

Triết Hạo, anh biết không...

Khi tôi biết được tin tức này, phản ứng đầu tiên chính là tôi dựa vào hôn sự này sẽ là một bước để tôi bước lên cầu thang thành công nhanh nhất, tôi sẽ thoát ly Tuyết gia, lổi tất thay đổi vận mệnh bi thảm của mẹ tôi. Thotho_

Chính là... Nguyên nhân chính là vì anh tồn tại, tôi không cách nào làm được, vì thay đổi vận mệnh mà phản bội anh.

Nhưng...

Cũng là vì anh, tôi đối với việc hôn sự này hoàn toàn không có một chút bài xích!

Ni non ản hằm ở trong lòng rơi xuống, mặt Tuyết Vi vô biểu tình xoay người.

Mỗi một bước cô đi, đều mang ra tư thái nữ vương cao cao tại thượng, người phụ nữ kiêu ngạo tự tin cùng với bất bại!

Cầu nam nữ kia ngây ngốc nhìn bóng dáng cô chỉ còn lại phân theo không kịp...

*

Trên hành lang khách sạn.

Đoàn người khí thế lầm lầm đi trước, quân trang bọn họ thuần một sắc màu đen, sau lưng áo trên thêu hình Bạch Hổ, sinh động như thật, uy chấn lẫm lẫm, làm người vừa thấy liền không khỏi tránh lui ba phần. Thotho_

Người đàn ông đi đầu khí tràng càng rõ ràng độc lập, vừa thấy liền biết địa vị của anh phi phàm.

Nhìn lên trên, mặt người đàn ông này quả thực tuấn mỹ tuyệt luân, mắt ung sắc bén tràn đầy khí phách, cuồng vọng mà cao ngạo, ngạo khí phảng phất như đập cả trời đất dưới lòng bàn chân, hoảng sợ cô sát, sóng mũi cao thẳng, môi mỏng tuyết lãnh như lưỡi dao, phối hợp thân hình người đàn ông cao lớn, khí phách hiện rõ!

Mà anh...

Đúng là bá chủ hoàng thành ----- Hoàng Phủ Minh!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Hoàng Phủ Minh đang tìm kiếm cô

Editor: Thơ Thơ

"Hoàng Phủ Quân Trường, mạch điện phòng đã sửa chữa xong, thật sự xin lỗi, thực xin lỗi..." Đồng Sự Trường khách sạn một đường chạy tới bên cạnh Hoàng Phủ Minh, áy náy run rẩy không ngừng.

Hoàng Phủ Minh hoàn toàn làm lơ anh ta, xụ mặt bước nhanh đi trước.

Khi đến cửa phòng 1606, anh đứng yên, lạnh giọng nói: "Các người chờ tôi ở chỗ này!"

"vâng... Hoàng Phủ Quân Trường."

Đẩy cửa phòng ra, Hoàng Phủ Minh thuận thế mở đèn bên tay ra.

Chậm rãi đi vào trong phòng, bên trong đã trống tuếch.

Ánh mắt sắc bén dần dần chuyển về phía giường lớn trắng tinh kia...

Trên khăn trải giường một khối đỏ tươi như hoa hồng thoáng chốc ánh vào tầm mắt anh! "người phụ nữ đáng chết, không phải kêu cô chờ ở chỗ này sao?" lời nói âm trầm rơi xuống... Tho tho_

"linh linh linh" một tiếng điện thoại cấp tốc truyền đến.

Hoàng Phủ Minh mặt vô biểu tình tiếp nghe...

"Hoàng Phủ thiếu gia, tôi là Á Thư, trên đường tới đã xảy ra tai nạn xe cộ khả năng không có biện pháp đi tìm anh, thật sự xin lỗi." người phụ nữ kêu Á Thư này là bạn giường cố định của Hoàng Phủ Minh, cũng là người nên tới phòng 1606.

Không cách nào phủ nhận, là người đàn ông sẽ có dục vọng, Hoàng Phủ Minh cũng như thế.

Bất quá anh là một người đàn ông từ trước đến nay đem yêu cùng tình dục phân biệt cực kỳ rõ ràng, cũng cực kỳ chán ghét trêu chọc một đồng lớn phụ nữ hoặc là tìm * tiểu * tỷ. Cho nên, anh chỉ có một bạn giường cố định, khi có yêu cầu liền gọi tới, chưa bao giờ có bất luận cái tình cảm giao lưu gì, thậm chí...

Ngay cả một nụ hôn đều không có.

"Tôi đã biết. Mặt khác, về sau cô không cần tới tìm tôi."

"A? Hoàng Phủ thiếu gia, là tôi làm sai cái gì sao? Vì sao..."

Hoàng Phủ Minh hoàn toàn không cho người phụ nữ cơ hội nói chuyện, quả quyết cắt đứt điện thoại. Tho tho_

Lúc anh vừa muốn xoay người rời đi, dưới chân tựa hồ dẫm tới thứ gì.

Hoàng Phủ Minh chuyển chân, nhìn xuống phía dưới vừa thấy.

Một cái nhãn lấp lánh sáng lên ánh bạc chiếu vào mi mắt anh.

Nhặt chiếc nhãn này lên, Hoàng Phủ Minh nhìn chăm chú, khóe miệng thoáng chốc gợi lên nụ cười giao hoạt...

Ba ngày sau, bệnh viện.

"Tạ bác sĩ, thật là cảm ơn anh."

"Nói chi vậy, tam tiểu thư. Cô đừng quên giúp tôi mang cái này đến cho nhị tiểu thư."

"Ừm, nhất định, nhất định." Tuyết Vi nói cảm ơn bác sĩ xong liền cầm một phần văn kiện trong tay đi ra khỏi văn phòng.

Đứng ở trên hành lang dài tràn ngập mùi nước sát trùng của bệnh viện, cô chậm rãi mở phân báo cáo kia trong tay ra... Tho tho_

Mặt trên thành linh viết -----

Mấy chữ báo cáo chữa trị chỗ màng * trinh nữ *!!!

"A, Tuyết Phi Nhi, tôi biết chị sẽ như vậy!"

Đã sớm đoán trước, lấy người như Tuyết Phi Nhi nơi nào sẽ dễ dàng từ bỏ cơ hội gả cho Hoàng Phủ Minh như vậy? Hơn nữa sẽ không cho Tuyết Vi độc bá Hoàng Phủ Minh.

Vì thế, mấy ngày nay cô liền phái người theo dõi Tuyết Phi Nhi, sau khi phát hiện Tuyết Phi Nhi tới chữa trị, cô liền muốn sao chép một phần báo cáo từ bác sĩ.

Khép lại phân báo cáo này, Tuyết Vi ngẩng đầu lên bước nhanh ra ngoài bệnh viện.

Lúc vừa muốn đuổi tay chặn lại một chiếc taxi...

"từ" một tiếng, một chiếc Hummer dừng ở trước người cô.

Còn không đợi Tuyết Vi nghĩ nhiều, chỉ thấy, từ vị trí tài xế chậm rãi đi xuống một người đàn ông... Tho tho_

Người đàn ông này thân cao ít nhất cũng 1 mét 85 trở lên, khí vũ hiên ngang không nói, gương mặt tuấn mỹ tuyết luân quả thực tìm không ra bất luận tí vết gì.

Theo bước chân người đàn ông tới gần Tuyết Vi, cô không hiểu ngừng lại hô hấp rồi.

Khí tràng người đàn ông này... Thật mạnh!!

Chỉ là đi đường, liền có loại cảm giác quét ngang ngàn quân, giống như làm cảnh sắc xung quanh đều trở nên ám trầm, tầm mắt chỉ có thể đưa đến trên người anh.

!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Gặp phải lưu manh

Editor: Thơ Thơ

"Cho tôi!!" Người đàn ông lạnh lùng nói hai tiếng, cho người ta một loại cảm giác không dung thứ chống lại mệnh lệnh .....

Nhưng vấn đề.....

Cho tôi??

Anh ta nghĩ muốn cái gì?? Vẫn là lần đầu tiên Tuyết Vi nhìn thấy có người đến gần dùng loại lời không thể hiểu được mở đầu.

"Tiên sinh, tôi nghĩ..... có phải anh nhận sai người hay không?"

Đối mặt người đàn ông khí tràng cường đại, hơi thở trên người Tuyết Vi thế nhưng không hề bị anh bao phủ.

Hoàng Phủ Minh nheo đôi mắt lại, không có bất luận cái gì dư thừa vô nghĩa, nhanh chóng đuổi tay về phía phân báo cáo Tuyết Vi ôm ở trước ngực kia.....

Mục đích của anh..... Là phân báo cáo chữa trị này sao?! Sẽ không..... Anh ta là người của Tuyết Phi Nhi phải tới chứ?

A, tin tức của Tuyết Phi Nhi thật đúng là linh hoạt!

Đang nghĩ ngợi tới, Tuyết Vi nhanh nhẹn giấu báo cáo ở phía sau mình.

Nhưng ai biết, Hoàng Phủ Minh vươn tay trực tiếp ấn ở trên ..... Ngực cô!!

Thời gian giống như yên lặng.

Đột nhiên Tuyết Vi mở to hai mắt nhìn, cúi đầu nhìn nhìn bàn tay to ấn ở trên ngực mình kia, ngẩng đầu lại nhìn nhìn người đàn ông trước mắt .....

Nhưng Hoàng Phủ Minh giống như là chuyện gì cũng chưa phát sinh, tự nhiên thu hồi tay, mắt cười lạnh nhìn bàn tay mình: “Xin lỗi, tôi cho rằng..... cô là nam giả nữ!” Tho tho_

‘ nam giả nữ .....’

‘ nam giả nữ .....’

Lời người đàn ông nói lần lượt vang vọng ở bên tai Tuyết Vi, cô hiện tại thực sự có loại xúc động muốn giết người đàn ông này.

Anh có ý tứ gì?

A??? Có ý tứ gì?!!

Ấm chỉ ngực cô bằng phẳng đúng không?!!

Chiếm tiện nghi của người khác, còn châm chọc ngực người khác bằng phẳng, đồ chó đẻ này, thật tm phúc hắc!! Vương bát đản!!!

“anh!” Tuyết Vi vừa lúc muốn thoá mạ người đàn ông này.

Chỉ thấy, cặp con ngươi sắc bén của Hoàng Phủ Minh trầm xuống.....

Giây tiếp theo.....

‘ thịch thịch thịch.....’ một tiếng súng xẹt qua.

“Chạy!” Hoàng Phủ Minh kéo tay Tuyết Vi, bước nhanh về phía sau bệnh viện chạy lên.....

Tình huống này như thế nào?

Tuyết Vi đã ngón ngang trong gió rồi.

Còn không phải là một phần báo cáo sao, Tuyết Phi Nhi không cần ra tay như vậy đi? Trước phải người tới, nếu không thành, còn xuất động quân đội ám sát sao?!

Đồng thời chạy cực nhanh, Tuyết Vi không thể không đem phân báo cáo kia giấu ở bên trong áo mình ..... Tho tho_

Chỉ chớp lát sau, Hoàng Phủ Minh mang theo Tuyết Vi đến một chỗ hậu viện bệnh viện vút trong phòng.

Cô thở hổn hển, còn không đợi khẩu khí này ổn định .....

Chỉ nghe, Hoàng Phủ Minh nặng nề nói: “Người phụ nữ, cô không giao đồ vật ra đây, tôi liền đẩy cô ra, kêu những người bên ngoài đó giết cô!!!”

Đáng chết!!!

Tuyết Vi thật sự không thể nhịn được nữa, sắc mặt trầm xuống, trừng mắt giận người đàn ông trước mắt: “Tiên sinh, rốt cuộc anh muốn cái gì?!”

Còn giả bộ sao? Kỹ thuật diễn của nữ gián điệp này thật ra thật không tệ! Hoàng Phủ Minh nheo lại đôi mắt lãnh, một tay đè Tuyết Vi ở trên vách tường lạnh băng .....

Một bàn tay to chặt chẽ ấn hai tay nhỏ của cô.

Tuyết Vi không có một tia sợ hãi, liền nhìn thẳng con ngươi sắc bén của người đàn ông đối diện .....

Khuôn mặt tuần tú của Hoàng Phủ Minh chậm rãi tới gần cô.

Ngừng thở, không thể nhút nhát! Nếu khí thế bị thua, cô liền hoàn toàn thua trận!!

Mà khi khuôn mặt tuần tú của người đàn ông càng tới gần cô, thậm chí cô cảm giác được hô hấp ấm áp của người đàn ông kia phả ở trên mặt mình, cùng với mùi nước hoa Cologne trên người anh.

Xong rồi.....

Chịu không được rồi!

Tuyết Vi nhắm mắt lại, khăn trang quay đầu đi.

Giây tiếp theo.....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Sao phụ nữ bây giờ đều tùy tiện như vậy?

Editor: Thơ Thơ

‘ phốc ’ Hoàng Phủ Minh thấp giọng cười: “Cho rằng tôi muốn hôn cô sao?”

Ngôn ngữ người đàn ông hài hước gây tổn thương thần kinh Tuyết Vi, lửa giận trong lòng cô ‘ đặng ’ lập tức liền bùng phát, vừa muốn chửi ầm lên. ....

Bàn tay to của người đàn ông duỗi đi vào theo cổ áo cô!!

“hày!! Anh làm. .... Làm gì!!?”

Bàn tay ấm áp ở trên thân thể của cô dạo chơi không nhanh không chậm, giống như mỗi một điểm mẫn cảm đều bị anh chạm vào.

Khuôn mặt nhỏ trắng nõn của Tuyết Vi hơi hơi mắc cỡ ửng hồng, bất an giãy giụa lên.

Nhưng người đàn ông làm cản trở hồ cảm thấy hiện tại tư thế này không phải ‘ thuận buồm xuôi gió ’ như vậy, anh lại từ phía dưới áo Tuyết Vi dò xét đi vào. ....

“ừm. ....” Tuyết Vi đỏ bừng khuôn mặt, bực bội cắn răng: “đồ lưu manh đáng chết, dừng tay!! Dừng tay!!!”

“hày. .... Dừng. .... Dừng sờ loạn, dừng sờ loạn!!”

“Dừng!! Dừng lại!!! Anh muốn đồ vật, tôi cho anh. .... Tôi cho anh là được, dừng tay, dừng tay!!!” Một tiếng gào rống cuồng loạn rơi xuống.

Hoàng Phủ Minh nâng lên mí mắt, đối diện khuôn mặt nhỏ của cô vừa thẹn vừa bực, câu môi cười nói: “Đã không cần.” Nói xong, anh liền rút ra từ bên trong quần áo Tuyết Vi đem phân báo cáo kia còn ‘ nóng hổi ’ .....

Đôi tay bị trói buộc rốt cuộc được phóng thích, toàn thân Tuyết Vi xụi lơ ngồi xuôi theo vách tường ở trên mặt đất.

Cô chỉnh lại đầu tóc rối loạn giống như cái ổ gà, quần áo cũng sắp bị xé rách, dường như mới vừa bị cưỡng x xong. Tho tho__

Tuyết Vi thật muốn hỏi một câu. .... Hồn đàn này xác định là muốn phân báo cáo này, mà không phải vì muốn chiếm tiện nghi của cô sao?!!!

Hoàng Phủ Minh được báo cáo không nhanh không chậm mở văn kiện ra, mà khi nhìn đến mấy chữ ‘ báo cáo chữa trị ’, anh mặt đều đen! “**.” Anh thế nhưng làm đối tượng sao!!?

Âm thầm mắng xong, Hoàng Phủ Minh mặt vô biểu tình khép báo cáo lại, dùng khước mắt liếc Tuyết Vi ngồi dưới đất: “Ai. .... người phụ nữ bây giờ làm sao đều tùy tiện như vậy?” Nói xong, anh liền đặt báo cáo ở trong lòng ngực Tuyết Vi, xoay người rồi đi. ....

Tuyết Vi choáng váng, hoàn toàn choáng váng.

Người đàn ông này có bệnh đi?

Chẳng lẽ anh không tùy tiện sao? Không thể hiểu được lại đây đoạt đồ vật, không cho, tay liền trực tiếp sờ. Sờ xong bên ngoài rồi, lại sờ bên trong, mặt trên không đủ liền sờ từ phía dưới. Cuối cùng. .... Anh chính là muốn nhìn một chút, bên trong phân báo cáo này viết nội dung là cái gì, thỏa mãn một chút lòng hiếu kỳ của anh sao?

Quả thực. .... “anh bị thần kinh hả?!!”

Hoàng Phủ Minh nghe Tuyết Vi mắng ở phía sau, cũng không để ý tới liền đi ra khỏi gian phòng bỏ hoang này.

Chủ yếu. ....

Anh cũng cảm thấy chính mình có bệnh, thể nhưng làm ra chuyện ô nhục như vậy, quả thực là một đại sĩ nhục nhân sinh!!

“Hoàng Phủ Quân Trường, đám người kia vừa mới tập kích ngài đã bị bắt toàn bộ, nên xử trí như thế nào?” Máy chục người mặc quân phục ngay ngắn trật tự xuất hiện ở trước mặt Hoàng Phủ Minh. Thotho_

Con người sắc bén của anh chợt lóe: “Giết!” Một chữ dứt khoát lưu loát rơi xuống, mắt mọi người cung kính nhìn bóng dáng anh rời đi .....

*

“Mấy ngày nay thật là xui xẻo, có phải tôi đâm phải tiểu nhân hay không?” Trong phòng bỏ hoang, Tuyết Vi chặt vật đứng lên, phủi tro bụi trên người.

Nhưng, giây tiếp theo.....

Ánh mắt cô sắc bén chợt lóe, sắc mặt nháy mắt trầm xuống: “bối cảnh người đàn ông kia hẳn là không đơn giản như vậy?!”

Mới đầu, cô thật cho rằng người đàn ông này là người Tuyết Phi Nhi phái tới, bắt quá từ khi xuất hiện bắn nhau, cô có thể chắc chắn trăm phần trăm, mục tiêu của bọn họ tuyệt đối không phải phân báo cáo chữa trị trong tay cô!!

!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Cô bé lọ lem đi thử giày thủy tinh

Editor: Thơ Thơ

Rốt cuộc, trong hoàng thành này chính là thiên hạ của Hoàng Phủ Minh, lá gan của Tuyết Phi Nhi cũng lớn, dám trắng trợn tảo bạo phạm tội ở phía dưới mí mắt của Hoàng Phủ Minh như thế. Có thể thấy được.....

“Chỉ sợ hồn đản đáng chết kia làm chuyện ô nhục đi? Đại ngu ngốc, ha ha ha ha.....” Mới vừa cười chưa được hai tiếng, mặt Tuyết Vi liền đen xuống.

Ngẫm lại, ba ngày trước cô làm chuyện ô nhục không thể so với tên hồn đản kia? Thời, cô nơi nào còn có tư cách cười nhạo người khác!

Ánh mắt chậm rãi nhìn về phía phân báo cáo trong tay kia .....

Tính đến hai ngày sau liền phải chính thức tiến vào Hoàng Phủ gia. Cứ như vậy gả cho một người không yêu, cô..... Thật sự làm được sao?! Thotho_

Hai ngày sau.....

Tuyết Vi và Tuyết Phi Nhi là người chị cùng cha khác mẹ rốt cuộc chính thức lấy thân phận vị hôn thê dự khuyết tiến vào Hoàng Phủ gia.

Dựa theo tuần tự, một tuần sau các cô phải tiếp thu Hoàng Phủ gia nghiệm thân, trước mắt lấy đãi ngộ khách khứa an bài ở trong biệt viện Hoàng Phủ gia.

Loại cảm giác này ngược lại có chút tương tự với quân vương tuyển tú trong cổ đại. Bất quá..... chuyện này đối với bên trong hoàng thành mà nói, quyền vị Hoàng Phủ gia tối cao thập phần bình thường.

Nếu không phải do thời thế, đoán chừng Hoàng Phủ gia đã sớm đổi thành chế độ quân chủ lập hiến. Ngay cả Hoàng Phủ lão gia cũng trắng trợn tảo bạo cười phu nhân tam phòng. Cho nên, sự tình Tuyết Vi và Tuyết Phi Nhi cùng bị chiêu tiến Hoàng Phủ gia căn bản không tính là cái gì.....

Chủ viện Hoàng Phủ gia, thư phòng.

‘Cốc cốc cốc.....’ “Nhị thiếu gia.....” quản gia Hoàng Phủ gia cung kính đi đến.

Hoàng Phủ Minh khép lại thư trong tay, lạnh lùng nói: “Lạc quản gia, chuyện gì?”

“thời gian hai cô gái của Tuyết gia đã tới Hoàng Phủ gia chúng ta được năm ngày, vẫn luôn được an bài ở biệt viện. Không bằng Ngài gặp các cô ấy đi.”

“Gặp cái gì? Từ từ rồi nói sau.” Hoàng Phủ Minh thành thoi, ung dung mở thư ra.

“Ai nha, nhị thiếu gia, ngài không vội. Nhưng lão gia đều đã thúc giục năm, sáu lần, ngài chẳng sợ liền gặp một trong các cô đó cũng được.” Thật là

Hoàng Thượng không vội, thái giám lại nóng nảy.

Vấn đề..... Hoàng Phủ Minh đã hai mươi ba tuổi, cho tới nay đều chưa từng mang một người bạn gái về nhà, lão gia hơn một lần cho rằng con trai mình là người đồng tính luyến ái đi. Tho tho__

“được. Gặp một người đúng không?” Hoàng Phủ Minh bỏ thư trong tay xuống, lấy ra một thứ từ ngăn kéo, câu môi cười nói: “Đem thứ này kêu các cô mang thử một chút, ai có thể mang lên, người đó liền tới gặp tôi!”

Tùy tay ném một .....

Quần gia vững vàng tiếp được, nhìn lên, là một cái nhẫn màu bạc!!

Ông đã có thể tò mò, nhị thiếu gia nhà mình có thể bị cái gì mê hoặc đây?

Nhưng.....

Quần gia quá hiểu biết tính tình Hoàng Phủ Minh, nào dám dò hỏi? Chỉ phải thành thành thật thật cầm chiếc nhẫn này ‘dựa theo thánh dụ’ đi làm việc.

Nhưng mà.....

Cái nhẫn màu bạc này đúng là của Tuyệt Vi làm rơi ở gian phòng số 1606 kia!!!!

Biệt viện.

Tuy nói, nơi này là chỗ ở phụ viện của Hoàng Phủ gia, cũng vô cùng hoa lệ. trừ bỏ hoa tươi trồng khắp trong hoa viên không đề cập tới, chỉ độc biệt thự liên quan liền có 6 gian, mặt sau còn có hơn mười gian nhà gỗ chuyên để người hầu ở.

Lạc quần gia cầm nhẫn dẫn đầu đi tới phòng Tuyệt Phi Nhi.

Người hầu gái Tiểu Hề do Tuyệt Phi Nhi mang từ nhà mẹ đẻ đến vừa thấy Lạc quần gia liền vội vàng thưa trước: “Lạc quần gia, Lạc quần gia, sao ngài tới nơi này của chúng tôi? Có phải có cái tin tức tốt gì muốn nói cùng nhị tiểu thư nhà tôi hay không?”

“Ừm..... cứ coi như vậy đi. Phòng Nhị tiểu thư ở đâu?”

“Ồ!Ồ!Ồ đó!” Tiểu Hề nhiệt tình tiếp đón Lạc quần gia tiến vào trong biệt thự.

“Nhị tiểu thư, Lạc quần gia tới.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Gặp mặt Hoàng Phủ Minh

Editor: Thơ Thơ

Tuyệt Phi Nhi đang xem TV vừa nghe được, lập tức lộ ra nụ cười vũ mị: “Lạc quần gia.”

“Nhị tiểu thư, đã lâu không thấy. Nhớ rõ lần trước gặp mặt, chính là lúc đại thiếu phu nhân cùng đại thiếu gia nhà tôi kết hôn đi?”

“vâng, vâng.....”

Đại tiểu thư Tuyệt gia Tuyệt Khả Duy gả vào Nhà họ Hoàng Phủ ba năm trước đây. Bởi vì đại thiếu gia của Nhà họ Hoàng Phủ ốm đau trường kỳ nằm trên giường, cho nên sau khi kết hôn không lâu, bọn họ đi nước ngoài chữa bệnh, cho tới nay vẫn chưa về.

“Lạc quần gia, mau ngồi đi.”

“Không được, không được, tôi lại đây báo cáo.”

“Báo cáo kết quả công tác sao?” Tuyệt Phi Nhi ra vẻ nghi hoặc hỏi.

Lạc quần gia mỉm cười móc ra cái nhẫn bạc từ túi tiền do Hoàng Phủ Minh đưa cho mình: “không, nhị thiếu gia nhà tôi kêu tôi đem chiếc nhẫn này cho cô và tam tiểu thư mang thử, một trong hai người ai có thể mang vừa, liền gặp người đó.”

Đối với Tuyết Phi Nhi mà nói đây chính là việc chờ đợi đã lâu! Nếu cô có thể hôn đứa con gái hạ tiện kia giành được cơ hội nhìn thấy Hoàng Phủ Minh trước chẳng khác nào chiếm một cái tiên cơ, đến lúc đó cô tới một chiều chủ động dụ dỗ, đoán chừng đứa con gái hạ tiện kia cũng đã bị loại trừ. “Lạc quần gia, đưa nhẫn cho tôi đi.”

Lạc quần gia giao chiếc nhẫn cho Tuyết Phi Nhi.

Cô cầm chiếc nhẫn thử mang lên từng ngón tay của mình, ngay cả ngón út cũng không mang vào được.

Không được!!! Thotho__

Đứa con gái hạ tiện kia trời sinh ngón tay thon dài, cô chỉ thiếu một chút nữa là có thể mang vừa ngón út, khẳng định đứa con gái hạ tiện kia có thể lập tức mang vừa!

Nghĩ xong, Tuyết Phi Nhi cứng rắn đem nhẫn mạnh mẽ mang vào ngón út của mình. “Lạc quần gia, tôi mang vừa, ông dẫn tôi đi gặp nhị thiếu gia đi.”

“Ai..... Không vội. Tôi còn phải đi gấp tam tiểu thư nữa, còn phải kêu cô ta thử xem sao.”

Lập tức Tuyết Phi Nhi liền nghe ra hàm nghĩa trong lời nói của Lạc quần gia, nhẹ giọng ho khan hai tiếng.

Hầu gái Tiểu Hề bên người cô lập tức lấy ra một xấp tiền, để vào trong tay Lạc quần gia: “Lạc quần gia, chiếc nhẫn này rõ ràng nhị tiểu thư nhà tôi đã mang vừa, Tiểu Hề xem ra, ngài không cần thiết đi tìm tam tiểu thư nữa? Huống hồ..... nhị tiểu thư nhà tôi và đại thiếu phu nhân nhà ngài là em ruột cùng cha cùng mẹ, ngài tốt xấu..... Cũng cho đại tiểu thư nhà tôi, đại thiếu phu nhân nhà ngài chút mặt mũi đi?”

“vâng vâng vâng, thật sự như thế. Kia..... Nhị tiểu thư, đi theo tôi đi.” Lạc quần gia hơi hơi mỉm cười, vội vàng cất tiền, mang theo Tuyết Phi Nhi đi chủ viện Nhà họ Hoàng Phủ.....

Tuyết Phi Nhi đứng ở trước cửa thư phòng Hoàng Phủ Minh, không khỏi có chút khẩn trương, cúi đầu, mắt nhìn chiếc nhẫn trên ngón út.

Tê.....

Sao chiếc nhẫn này quen mắt như vậy?

Mới vừa rồi cô chỉ sốt ruột mang thử nhẫn, hoàn toàn quên mất chú ý về ngoài của chiếc nhẫn này.

Mơ hồ nhớ rõ, đứa con gái hạ tiện kia hình như cũng có chiếc nhẫn cùng loại kiểu dáng này đi? Đoán chừng chỉ là trùng hợp sao?!

Nghĩ xong, Tuyết Phi Nhi hít sâu một hơi, mặt mang tươi cười đầy cửa thư phòng ra.....

Trong thư phòng, Hoàng Phủ Minh ngồi ở trên ghế chủ tọa, đang cúi đầu tự mình chơi cờ.

Đây là lần đầu tiên Tuyết Phi Nhi nhìn thấy mặt Hoàng Phủ Minh, nhớ rõ lúc chị cả kết hôn, cô vẫn luôn khát vọng trông thấy Nhị thiếu gia Nhà họ Hoàng Phủ.

Cũng không biết nguyên nhân gì Hoàng Phủ Minh cũng không có hiện thân trong hôn lễ, cô còn mất mát thật lâu.

Hôm nay rốt cuộc thấy mặt của Hoàng Phủ Minh, Tuyết Phi Nhi lập tức rơi vào si mê: “Hoàng, Hoàng Phủ Quân Trùng.....”

Hoàng Phủ Minh chậm rãi ngồi thẳng người, ánh mắt sắc bén cùng Tuyết Phi Nhi nhìn nhau trong nháy mắt.....

!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Già Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Bên Hoàng Phủ Minh cả đêm

Editor: Thơ Thơ

Lập tức ‘hư’, khuôn mặt nhỏ của cô tức khắc trở nên đỏ bừng, đỏ bừng, vội vàng cúi thấp đầu xuống.....

Nhìn bộ dáng Tuyết Phi Nhi ngượng ngùng, cùng với ngón út bị nhẫn siết chặt phát tím, khóe miệng Hoàng Phủ Minh khơi mào một nụ cười khinh thường, a, xem ra lại là một người phụ nữ không thú vị!

“Tháo nhẫn ra.”

“A? Vâng. ....” Tuyết Phi Nhi lập tức theo mệnh lệnh Hoàng Phủ Minh tháo nhẫn trên tay ra.

Nhưng vấn đề là, chiếc nhẫn kia bị cô cứng rấn mạng vào, làm sao sẽ dễ dàng tháo như vậy? “Hoàng. .... Hoàng Phủ Quân Trường, tháo ..... tháo không được.”

“nói tháo không được, liền chặt ngón tay!”

Tuyết Phi Nhi cho rằng chính mình nghe lầm cái gì, đối diện con người Hoàng Phủ Minh sắc bén gần như vô tình, cô biết. .... Anh tuyệt đối không có nói giỡn!!

“Hoàng. .... Hoàng Phủ Quân Trường, để tôi thử xem, để tôi thử xem” Tuyết Phi Nhi nghẹn đỏ cả khuôn mặt, cơ hồ dùng hết sức lực, phí sức một phen rốt cuộc cũng tháo được chiếc nhẫn xuống.

“Hoàng Phủ Quân Trường, của ngài nè .....” Vừa muốn trình nhẫn qua.

Hoàng Phủ Minh lạnh lùng liếc mắt trên bàn làm việc: “sau khi để nhẫn trên bàn, cô có thể rời đi.” Nghiêng người, tiếp tục hạ cờ.

Rời đi? Đơn giản muốn đi như vậy sao? Tuyết Phi Nhi làm sao chịu cam tâm, thật vất vả chiếm được tiên cơ, gặp được Hoàng Phủ Minh sớm hơn một bước so với Tuyết Vi, nếu chỉ gặp có hai phút là phải đi rồi, chẳng phải là thiệt thòi lớn sao?!

Một đôi mắt phượng nhìn về phía bàn cờ của Hoàng Phủ Minh, trông mắt cô chuyển động: “Hoàng Phủ Quân Trường thích chơi cờ sao? Bất quá, nếu ván cờ chỉ một mình mình đánh, hiển nhiên giảm đi thú vị rất nhiều phải không? Thật ra Phi Nhi hiểu một ít về chơi cờ, không biết có thể cùng Hoàng Phủ Quân Trường đánh một ván cờ hay không?”

Bất quá Hoàng Phủ Minh là vì cho cha mình vài phần mặt mũi mới đáp ứng gặp mặt một trong hai cô con gái của Tuyết gia. Bất quá, nghĩ lại, nếu kêu người phụ nữ này rời đi nhanh như vậy, còn không biết sau này sẽ nháo ra cái chuyện xấu gì.

“Có thể!” Thotho_

“Thật vậy chăng?” Thật tốt quá! Tuyết Phi Nhi sắp cao hứng ngất đi rồi, cô vội vàng ngồi ở trước mặt Hoàng Phủ Minh bắt đầu cùng anh đánh cờ.

Một ván cờ đánh xuống, mới ngắn ngủn 30 phút, Tuyết Phi Nhi liền thua tàn binh bại trận, cô không cam lòng cắn môi: “Hoàng Phủ Quân Trường, cờ nghệ của anh thật là quá lợi hại, tôi thật không nghĩ tới sẽ thua thảm như vậy, không bằng chúng ta. ....”

“cô có thể đi rồi!” Lúc nói lời này, trong mắt Hoàng Phủ Minh thỉnh thoảng xẹt qua một tia lạnh lẽo.

Tuyết Phi Nhi biết, nếu mình cố gắng lưu lại chỉ sợ sẽ tự mình chuốc lấy cực khổ, chỉ là không cam lòng rời đi. ....

Sáng sớm ngày hôm sau.

“Tiểu thư, tiểu thư, nghe nói đêm qua Hoàng Phủ Quân Trường cùng cô gặp mặt sao?” lúc buổi sáng, trong hoa viên, Tiểu Hề kích động không thôi cao giọng dò hỏi Tuyết Phi Nhi.

“đúng. ....”

“Đã làm cái gì nha?!”

Tuyết Phi Nhi đỏ bừng khuôn mặt: “Tiểu Hề, có người hỏi trắng ra như vậy sao? Em nói trai đơn gái chiếc ở cùng một phòng bên nhau cả đêm có thể làm gì? Ai nha, mặt chết tôi, tôi phải về nhà tắm rửa!”

“vâng, vâng, em bồi cô cùng nhau trở về.” Nói xong, Tiểu Hề liền đưa tiểu thư nhà mình đi về biệt thự.

Cách đó không xa, Ninh Ninh nghe lén hai chủ tớ kia nói chuyện oán hận cắn chặt răng: “Thật là không biết xấu hổ!!!”

Ninh Ninh là người hầu gái của Tuyết Vi được mang đến từ nhà mẹ đẻ, xem như người từ nhỏ bồi Tuyết Vi cùng nhau lớn lên, hai người tình như chị em không nói, càng là cùng chung hoạn nạn đối mặt không ít khó khăn ở Tuyết gia.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Tương ngộ cùng Hoàng Phủ Minh

Editor: Thơ Thơ

“Ninh Ninh, sáng sớm em mắng ai vậy?”

“Tiểu thư, chẳng lẽ cô không nghe được đối thoại của nhị tiểu thư và Tiểu Hề sao? Cô nói xem, một cô gái chưa qua cửa cùng một người đàn ông ngày người cả đêm, còn dám nói lớn tiếng như vậy, có phải không biết xấu hổ hay không? Đường như chỉ sợ người khác không biết!”

“em thật ngu ngốc.” Tuyết Vi mỉm cười vỗ nhẹ đầu cô: “Các cô là vì cố ý nói cho chị nghe, mới nói lớn tiếng như vậy!”

Lấy hiểu biết của cô đối với tính cách Tuyết Phi Nhi, chỉ sợ đêm nay, Tuyết Phi Nhi và Hoàng Phủ Minh cũng chưa trải qua cái gì, càng thêm có khả năng căn bản là Tuyết Phi Nhi không ở lại chỗ Hoàng Phủ Minh cả đêm, nếu không lấy tính cách của Tuyết Phi Nhi đã sớm trực tiếp chạy đến cửa của cô lớn tiếng ồn ào, đầu chỉ nói mất đơn giản như vậy?

“Hừ, càng khó coi!! Không được, tiểu thư, chúng ta không thể ngồi chờ chết, không bằng bây giờ chúng ta trực tiếp đi tổng quản khu tìm Hoàng Phủ Quân Trường đi thôi!”

“cái đồ điên này.” Tuyết Vi bắt đầu đi lắc đầu: “Hoàng Phủ Minh như vậy, trước đó đã có hàng tỉ người đàn ông đưa phụ nữ tới cửa, khẳng định nhiều không kể xiết, nhưng có nghe đồn qua anh ta cùng người phụ nữ nào kết giao chưa?”

“Không có.”

“Đúng vậy..... Chính là bởi vì Hoàng Phủ Minh nhất định không hiềm lạ phụ nữ chủ động đưa tới cửa, nếu chúng ta không rụt rè một chút, cũng sẽ bị anh ta xem nhẹ.” Nói xong, Tuyết Vi tùy ý tìm một cái ghế dài ngồi xuống.

Ninh Ninh trầm mặc nhìn chăm chú vào đôi mắt Tuyết Vi.

Tuy rằng, cô cũng cảm thấy tiểu thư nói có đạo lý, nhưng cô nhìn đến trong ánh mắt Tuyết Vi càng có nhiều lảng tránh đối với đoạn hôn nhân này .....

Không được!! Cho dù không thể đi tới cửa, tình cờ gặp gỡ cũng có thể đi? Nghĩ xong, Ninh Ninh âm thầm nở nụ cười..... Tho tho_

Lúc chạng vạng, Tuyết Vi vội vã đi tới bên trong hội sở cao cấp nhất.

Vừa mới tới, cô nhận được điện thoại của Ninh Ninh gọi tới, nói cái gì..... ‘ đồng hương bởi vì đặc tội khách của hội sở bị người giam giữ, Ninh Ninh vốn định đi cứu, kết quả cũng bị giam. ’

Thật là buồn bực đến cực điểm, vậy mà không có việc gì thì tìm thêm việc! Phải biết rằng, gian hội sở cao cấp này không phải ai muốn vào là có thể vào, Tuyết Vi phí sức của chín trâu hai hổ mới tiến vào được.

Hội sở to như vậy, hai bên đều là các gian phòng bao. Khách khứa ra vào vô số.

Ninh Ninh chỉ nói bị giam trong hội sở, lại chưa nói gian phòng nào, không thể kêu cô đi tìm trong từng cái phòng đi??

‘ cốp cốp cốp.....’ một trận tiếng bước chân truyền đến từ nơi không xa.

Mọi người đứng ở trên hành lang theo bản năng nhìn lại nơi phát ra tiếng bước chân.

Chỉ thấy, một đám người mặc quân trang Bạch Hổ nhanh chóng vây quanh toàn bộ hành lang.

Tình huống này là như thế nào? Tuyết Vi lập tức tròn tròn mắt.

“Các vị, Quân Trường đại nhân của chúng tôi đang đãi khách ở gian này. Chính là chúng tôi vừa mới nhận được báo cáo, có gián điệp lẩn vào trong gian hội sở này. Vì bảo đảm an toàn cho người thân của Quân Trường đại nhân, bây giờ chúng tôi phải tiến hành kiểm tra đối với từng người các vị!” Một quan quân đi đầu ném xuống những lời này, biểu tình người trên hành lang lập tức trở nên vô cùng nghiêm túc.

Sắc mặt Tuyết Vi trắng bệch sững sờ ở nơi đó, hoàng..... Hoàng Phủ Minh ở bên trong gian hội sở?!!

Đáng chết!

Tám phần là Ninh Ninh muốn gọi cô tới cùng Hoàng Phủ Minh gặp gỡ bất ngờ, cho nên lừa cô tới nơi này đi?

Nhưng con bé chết tiệt kia sao không giấu lại, cô là một tiểu thư khuê các không hiểu biết chạy tới hội sở, cho dù tình cờ gặp gỡ Hoàng Phủ Minh, có thể có kết quả tốt gì?!

Tuyết Vi tránh ở trong đám người chậm rãi lui bước chân về phía sau, bắt lấy một cái khe hở, quay đầu liền rời đi.....

“Đứng lại!!!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Gặp phải lưu manh ở WC nam

Editor: Thơ Thơ

Sau lưng truyền đến tiếng quan quân sắc bén ra lệnh, Tuyết Vi hít sâu một hơi, quay đầu cười nói: “Ngài kêu tôi sao?”

“Đứng! Chính là cô! Cô chạy cái gì?”

“Quan quân, tôi nghĩ ngài hiểu lầm, tôi đâu có chạy.”

“Không có chạy sao? A, tôi thấy cô giống như là gián điệp thế nào đó? Đi, tôi muốn mang cô đi gặp Quân Trường đại nhân của chúng tôi.” Nói xong, tên quan quân kia nhanh chóng bắt được cánh tay của Tuyết Vi.

Không được, không được, tuyệt đối không thể gặp Hoàng Phủ Minh ở chỗ này được!

Tuyết Vi neho đôi mắt lại, bất chấp tất cả, ném tay người nọ ra, nhanh chóng chạy tới cuối hành lang.

“Mau, bắt lấy người phụ nữ kia!” Lập tức, trong hội sở nổ tung rồi, tất cả quan quân xem Tuyết Vi trở thành nhân vật mục tiêu.

Vì tránh né những người đó truy tung, cô tùy tay vặn một cửa phòng ra đi vào.

Vừa tiến vào, mới phát hiện, nơi này vậy mà là.....

Phòng..... vệ sinh..... Nam.....??

Còn may, trong WC chỉ có một người mà thôi, Tuyết Vi thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Chỉ thấy, người đàn ông đưa lưng về phía Tuyết Vi chậm rãi quay đầu lại.....

Vì che dấu xấu hổ của mình, cô cười tự nhiên nói: “Không có việc gì, không có việc gì, đừng sợ, anh tiếp tục tiểu ha, tôi chính là lại đây..... sao anh ở đây?!!!”

Khi chú ý tới khuôn mặt người đàn ông trước mắt kia, Tuyết Vi lập tức nhận ra anh chính là tên lưu manh lần trước cướp đoạt phân báo cáo kia!!!!
Thotho_

“Tiểu thư, những lời này hẳn là do tôi hỏi cô đi? Nơi này, chính là WC nam.” Hoàng Phủ Minh không nhanh không chậm kéo khóa quần của mình.

Tuyết Vi giận dữ mở to mắt tròn: “phòng WC nam thì sao? Có ghi rõ phòng WC nam thì phụ nữ không được tiến vào sao? Tôi càng muốn vào, làm sao vậy?! Tôi không ngừng muốn vào, tôi còn muốn tiểu liền đây!” Nói xong, cô liền đứng ở trước một bình nước tiểu chuyên dụng của nam.

Hoàng Phủ Minh đã tò mò, nhưng thật ra anh muốn nhìn một chút, cô dùng bình nước tiểu chuyên dụng của nam làm sao tiểu!

“Nhìn cái gì mà nhìn?!” Phát hiện người đàn ông đang nhìn mình, Tuyết Vi tức giận chất vấn.

“Đương nhiên là xem cô làm như thế nào.....” mắt Hoàng Phủ Minh ngắm nửa người dưới của cô.

Khuôn mặt nhỏ của Tuyết Vi lập tức trở nên đỏ rực: “sao anh hạ lưu như vậy, vậy mà.....”

‘cốp cốp cốp!’ một trận tiếng bước chân mãnh liệt cắt ngang lời Tuyết Vi nói.

Khuôn mặt nhỏ tức giận của cô lập tức trầm xuống: “Xong rồi, xong rồi, xong rồi, lúc này xong rồi.....”

“những người bên ngoài đó là tới tìm cô sao?” Hoàng Phủ Minh hỏi không nhanh không chậm.

“Đứng! Bọn họ hình như là bắt gián điệp gì đó.” Tuyết Vi khản trương nhú mày.

Con người sắc bén của Hoàng Phủ Minh trầm xuống, lạnh lùng nói: “vậy, là cô sao?!”

“sao tôi có thể là gián điệp được?!”

“Vậy cô sợ bọn họ làm cái gì.”

“Ai, đừng nói nữa, bọn họ muốn mang tôi đi gặp Hoàng Phủ Minh!” Tuyết Vi bất đắc dĩ bĩu môi, trong mắt tràn ngập mâu thuẫn.

“Nếu không phải gián điệp, không cần thiết phải sợ gặp Hoàng Phủ Minh đi?”

Hừ, người đàn ông này nói ra thật nhẹ nhàng. Nếu truyền ra tam tiểu thư Tuyết gia tùy ý ra vào hội sở, kết quả bởi vì cái lý do này bị hủy hôn, chỉ sợ đám người Tuyết gia ..... Sẽ đem chuyện này giận chó đánh mèo đến trên người mẹ của cô! Đến lúc đó mẹ của cô sẽ bị mẹ lớn tra tấn!

“anh không biết đâu, tôi..... kỳ thật tôi là vị hôn thê dự khuyết của Hoàng Phủ Minh, anh nói đi! Nếu kêu anh ta nhìn thấy tôi ở chỗ này, anh ta sẽ nghĩ tôi thành cái dạng phụ nữ gì?!”

Vị hôn thê dự khuyết sao?! Hoá ra người phụ nữ này chính là đứa con gái khác của Tuyết gia đưa tới?! Hoàng Phủ Minh nhìn chăm chú vào hai tròng mắt của Tuyết Vi không khỏi xẹt qua một ánh sáng giảo hoạt, giây tiếp theo, anh câu môi cười nói: “ngay cả vá mềnh cô cũng dám làm, còn sợ vị hôn phu gặp được cô ở chỗ này sao?”

!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Buồng vệ sinh

Editor: Thơ Thơ

Đánh rầm!

Phân báo cáo chữa trị kia không phải của cô được không? Tuy rằng..... bây giờ cô cũng không phải là xử nữ, thật buồn bực!

Tuyết Vi thật sự không có lòng dạ lý luận cùng người đàn ông này, hung tợn liếc mắt nhìn anh, vừa muốn kéo cửa buồng vệ sinh ra, chỉ nghe.....

Một trận tiếng bước chân rõ ràng tới gần vị trí toilet.

“Xong đời!! Bọn họ đuổi tới.” Tuyết Vi khăn trương nuốt một ngụm khí lạnh, đem hy vọng cuối cùng ký thác ở trên người của người đàn ông trước mắt: “Giúp..... Giúp tôi, được không?”

“Giúp cô sao? Dựa vào cái gì?” Đôi tay Hoàng Phủ Minh thờ ơ lạnh nhạt vây quanh người.

“Dựa vào! Cái gì! Sao?!! Được, anh không giúp đúng không? Được, trong chốc lát nữa đám người kia tiến vào, tóm tôi tới gặp Hoàng Phủ Minh, tôi liền nói cùng vị hôn phu của tôi anh phi lễ với tôi, đến lúc đó, hai ta chết chung. Hừ, tôi không tốt, ai cũng đừng nghĩ tốt!!!”

Nhìn bộ dáng Tuyết Vi điêu ngoa, Hoàng Phủ Minh âm thầm cười lạnh một tiếng: “người phụ nữ giảo hoạt!”

“này, rốt cuộc anh giúp hay là không giúp?!” Tiếng bước chân ngoài cửa càng thêm tới gần, thái dương của Tuyết Vi chậm rãi chảy xuống một giọt mồ hôi lạnh.

Khi cửa buồng vệ sinh sắp bị đẩy ra.....

Sắc mặt Hoàng Phủ Minh trầm xuống..... “Tới!” Lôi kéo cô trốn vào bên trong một cái buồng vệ sinh ô vuông nhỏ.....

‘rầm!’ cùng lúc đó, cửa lớn toilet bị người từ bên ngoài một chân đá văng.

“lục soát từng cái.” Tho tho_

“vâng!” Cách một cái ván cửa, tiếng bước chân và tiếng nói chuyện bên ngoài có thể nghe rõ ràng.

Tuyết Vi tránh né trong buồng vệ sinh ô vuông không được hai mét vuông, phía sau lưng gắt gao dán sát ngực người đàn ông.

Cách hai mảnh vải mỏng, ngực người đàn ông truyền lại nhiệt khí đến lưng cô, chỉ cần thoáng cử động thân thể một chút liền có thể cảm xúc rõ ràng hình dáng cơ ngực người đàn ông rắn chắc cỡ nào.

Loại bầu không khí ái muội lại khăn trương này quả thực không chịu thấu, Tuyết Vi căng thẳng thân thể, không dám cử động một chút, khuôn mặt nhỏ trắng nõn chậm rãi nổi một tầng mây đỏ.

Dần dần, tiếng bước chân ngoài cửa tới gần.

Tìm Tuyết Vi khấn trương đến đập ‘ bang bang ’, còn tưởng rằng gia hỏa này sẽ có biện pháp tốt gì, kết quả chỉ kéo cô vào bên trong buồng vệ sinh ô vuông, không sớm thì muộn sẽ bị người phát hiện sao? Chẳng lẽ anh tưởng ở thời khắc mấu chốt đem cô nghẹn nhét bên trong bồn cầu sao?!

“này, bọn họ sẽ điều tra đến nơi này lập tức, làm sao bây giờ?” Nhỏ giọng dò hỏi xong, quay đầu lại trong nháy mắt, bọn họ bốn mắt nhìn nhau, khoảng cách mặt và mặt gần như vậy.

Trong mũi người đàn ông phun ra hơi thở ấm áp đều đều đánh ở trên khuôn mặt nhỏ của Tuyết Vi, bức tầm mắt cô cuống quýt nhìn chăm chú người đàn ông, khấn trương cúi thấp đầu xuống.

Trong phút chốc, một mùi thơm nước hoa Cologne chui vào trong xoang mũi Tuyết Vi.

Kỳ quái, lần trước cô cảm thấy hương vị trên người của người đàn ông này có chút quen thuộc, dường như..... Dường như hương vị trên người của người đàn ông xa lạ đêm hôm đó xuất hiện ở trong phòng có chút tương tự, là..... Trùng hợp sao?

Đang ở giữa do dự, bên tai đột nhiên truyền đến giọng người đàn ông u lãnh.

“Kêu!”

“Ai?? Kêu??”

Còn không đợi Tuyết Vi phản ứng lại, bàn tay to của người đàn ông chậm rãi từ sau lưng cô leo lên eo cô .....

“này, anh, anh làm gì?!” Thân thể bất an vặn vẹo lên.

“Đáng chết!” Hoàng Phủ Minh âm thầm mắng một tiếng.

Phải biết rằng, không gian ở đây hẹp, thân thể bọn họ vốn là dính vào nhau. Tuyết Vi vặn vẹo thân mình, cái mông không ngừng cọ xát bộ vị mấu chốt của người đàn ông .....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giả Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Nay, đừng.....

Editor: Thơ Thơ

Bụng nhỏ trở nên có chút căng chặt.

Rõ ràng Tuyết Vi đã nhận ra người đàn ông này biến hóa, oán hận cắn răng: “anh, đồ lưu manh, vậy mà ở ngay lúc này.....?”

“Rốt cuộc hai ta ai là lưu manh? Người phụ nữ, nếu cô nói lộn xộn, tôi liền một chân đá cô đi ra!!!”

Nghe giọng người đàn ông kia âm lãnh, thân mình Tuyết Vi ngẩn ra, quả nhiên không dám cử động một chút.

Mượn cơ hội này, bàn tay to của Hoàng Phủ Minh vòng ở eo cô dần dần tiến vào bên trong quần áo tham nhập.....

Đáng chết, tên lưu manh này giả bộ rất đứng đắn, kêu cô bất động, chính là vì tùy tâm sở dục chiếm tiện nghi của cô sao??

“này..... tôi, tôi cảnh cáo anh, anh đừng ở..... Đừng được một tác lại muốn tiến một thước.” Thân thể lần thứ hai bất an lắc lư về phía trước, đôi đầu gối hình như va chạm vô ván cửa buồng vệ sinh, phát ra tiếng vang ‘ thịch thịch thịch ’.

“Báo cáo đội trưởng, chỗ này tựa hồ có người!!” Tiếng động lạ trong ô vuông làm bừng tỉnh quan quân ngoài cửa.

Quan quân đi đầu nhú mày đập cửa ‘ Cốc cốc cốc ’: “người bên trong mở cửa ra, theo lệ điều tra!!”

Xong..... Xong đời!

Khuôn mặt nhỏ của Tuyết Vi trắng bệch, nếu bị bắt ngay từ đầu, chẳng qua chỉ rơi xuống cái tội danh trà trộn vào hội sô. Nếu bây giờ bị bắt chính là tội danh thông dâm. Đến lúc đó không thể nói thật cùng Hoàng Phủ Minh, là người đàn ông này phi lễ cô đi? Cũng quá không nói đạo nghĩa. Thotho_

Tính! Bất cứ giá nào!!!

Tuyết Vi dùng sức cắn môi dưới, mặt nhăn nhó lại: “um..... um..... Thân..... Thân ái, mau..... Mau dừng lại, Bên ngoài ..... Bên ngoài có người!” Giọng phát ra đến mức cổ, khuôn mặt cô đỏ bừng, đỏ bừng.

Các quân quan đứng ở ngoài cửa, vừa nghe, một đám đi theo cũng đỏ mặt. “Đội trưởng, này??”

“Thôi, đi trước!!”

“vâng.....” một khi phát ra mệnh lệnh rút lui.

Tuyết Vi thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Lúc này, Hoàng Phủ Minh đứng ở phía sau cô cười hài lòng, đầu chậm rãi để vào bên tai cô: “Tiếng kêu thật đúng là thuần thực.” Giọng ái muội tràn ngập châm chọc ý nhị.

Tuyết Vi dùng sức cắn chặt răng, còn không phải do anh ban tặng sao?!!

“này, bọn họ đã đi rồi, anh có thể lấy tay anh ra đi?!” Tầm mắt hung ác nhìn về phía tay người đàn ông tham nhập trong quần áo mình. Cô một phen ném tay anh ra, bước nhanh chạy ra khỏi toilet ô vương. “Đa tạ, tôi đi trước!”

Nói xong những lời này, Tuyết Vi quay đầu muốn đi.

Nhưng càng nghĩ càng cảm thấy sai, người đàn ông này lại sờ soạng cô một cái, lúc cô gần đi còn nói thêm câu ‘ cảm ơn ’, thật khó chịu.

Bất quá..... ít nhiều gì cũng nhờ biện pháp của anh mới có thể bức lui những quan quân đó.

Mắt Hoàng Phủ Minh nhìn bóng dáng Tuyết Vi rời đi, bất động thanh sắc.

Cô mới vừa kéo mở cửa buồng vệ sinh, cả người kinh hoàng luống cuống lại lui trở về.....

“sao không đi nữa rồi?” Anh hài hước mở miệng.

Tuyết Vi mở to mắt, phần lưng dựa vào ván cửa: “Ngoài..... Bên ngoài..... Bên ngoài có thật nhiều người.”

A, Hoàng Phủ Minh liền biết, binh lính do anh huấn luyện ra làm sao sẽ đơn giản bị địch nhân lừa gạt như vậy? “Tôi đi trước đây.” Nói xong, anh liền phải rời đi.

Tuyết Vi gắt gao giữ cửa lớn: “Dừng đi!!! Anh, nếu anh đã giúp tôi một lần, không bằng, chuyện tốt làm đến cùng, đưa Phật đưa đến tây phương, suy nghĩ biện pháp đưa tôi ra khỏi nơi này đi.”

“Có thể!”

!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Tìm kiếm người phụ nữ đêm hôm đó

Editor: Thơ Thơ

Tuyết Vi hoàn toàn không nghĩ tới người đàn ông này sẽ đáp ứng sáng khoái như thế, anh sẽ không có cái âm mưu gì chứ? “anh nói xem, anh có biện pháp nào có thể đưa tôi rời khỏi nơi này?”

“cô không cần biết, chỉ cần phối hợp với tôi là được.”

“này! Nói trước, chuyện hạ lưu tôi sẽ không làm!!” Thần kinh cô nấn cầm, đôi tay giao nhau bảo hộ ở trước người.

Hoàng Phủ Minh nheo đôi mắt lại, người phụ nữ đáng chết này thật xem anh là lưu manh sao? “chuyển thân thể qua đi!”

Chuyển qua đâu??? Tuyết Vi khẩn trương xoay hạ trùng mắt: “anh nói trước, rốt cuộc là biện pháp gì?”

“Người phụ nữ, tôi không nghĩ lặp lại lần thứ hai. Xem ra, cô không cần tôi hỗ trợ.” Khuôn mặt Hoàng Phủ Minh lạnh lùng trầm xuống, lạnh lùng vẫy tay:

“Tránh ra!”

Tầm mắt đối diện cặp mắt người đàn ông sắc bén không có bất luận cái tình cảm gì, tâm cô phân vân, dậm chân: “được, tôi phối hợp với anh là được rồi chứ gì?!”

Xoay người, đưa lưng về phía người đàn ông.

Giây tiếp theo.....

Một cái khăn màu trắng bịt kín hai tròng mắt của cô.

Một khắc kia lâm vào trong bóng tối, Tuyết Vi khăn trương lên, hoàn toàn không biết bước tiếp theo người đàn ông sẽ làm ra cái hành động gì.

Hoàng Phủ Minh chậm rãi dắt tay Tuyết Vi, ở một khắc kéo ra cửa buồng vệ sinh .....

Chỉ thấy, ở cửa buồng vệ sinh, quan quân chỉnh tề đứng hai hàng.

Thời khắc đó bóng dáng Hoàng Phủ Minh ánh vào mi mắt bọn họ, những quan quân đó không ngừng hút một ngụm khí lạnh, bọn họ làm sao cũng sẽ không nghĩ đến người vừa mới ở trong phòng vệ sinh ..... Trong đó, sẽ là Quân Trường đại nhân của bọn họ?! May mắn bọn họ không có phá cửa mà vào, bằng không khẳng định khó giữ được đầu người!! Tho tho_

“Hoàng.....” khi người kia vừa muốn cúi đầu hành lễ.

Ánh mắt Hoàng Phủ Minh sắc bén vừa chuyển, giống như là phát ra một mệnh lệnh vô hình, mọi người lập tức á khẩu, đứng ngốc ở nơi đó.

Dọc theo đường đi, phàm là nơi Hoàng Phủ Minh đi qua, kẻ chứng kiến vội vàng tránh lui hai bên, cung kính rũ đầu.

Đối mặt bầu không khí tĩnh mịch như vậy, Tuyết Vi bị che lại hai mắt rất là buồn bực, rõ ràng mới vừa rồi vẫn có tiếng người ồn ào trong hội sở, vì sao lập tức yên tĩnh như vậy? Hơn nữa, những quan quân canh giữ ở cửa toilet nhìn thấy cô ra toilet liền không có một chút tò mò nào sao? Hay là, bọn họ đã bắt được gián điệp rồi?!

“tốt, đã an toàn.” Đến cửa hội sở, Hoàng Phủ Minh ưu nhã mở khăn trắng ở hai mắt Tuyết Vi ra.

Nhìn cảnh tượng chung quanh, Tuyết Vi không thể tưởng tượng tán thưởng nói: “anh cũng thật lợi hại, đem tôi ra tới thật! Đa tạ, tôi phải chạy đi rồi.”

“ừm.” Hoàng Phủ Minh lạnh lùng gật đầu, mắt nhìn bóng dáng Tuyết Vi dần dần rời đi, khóe môi anh hình như khơi mào một nụ cười. “Lạc quân gia.” Móc điện thoại ra.

“Nhị thiếu gia, xin hỏi có cái gì phân phó?”

“Một giờ sau, đi thông báo con gái thứ ba của Tuyết gia, tới thư phòng gặp tôi.”

“vâng.....”

Hoàng Phủ Minh mới vừa treo điện thoại lên, một người đàn ông thân khoác quân phục Quân khu Bạch Hổ đi tới bên cạnh anh: “Minh, vừa rồi..... người phụ nữ kia bị anh dùng trăn lớn như vậy mang ra khỏi hội sở là ai?” Người đàn ông nói chuyện tên là Mộ Thần Hiền, là bạn tốt của Hoàng Phủ Minh.

“vị hôn thê dự khuyết của tôi.”

“vị hôn thê dự khuyết sao?!” Thật ra Mộ Thần Hiền mơ hồ nghe người ta nhắc tới, lão gia Hoàng Phủ tìm con gái của Tuyết gia làm vị hôn thê cho Hoàng Phủ Minh.

“Nếu anh đã có vị hôn thê, anh còn phân phó tôi đi tìm cho anh người phụ nữ lên giường cùng anh buổi tối ngày đó làm gì?”

!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Trình thám tìm tới cửa

Editor: Thơ Thơ

Nghe Mộ Thần Hiền nghi vấn, Hoàng Phủ Minh nghiêng đầu, sắc mặt dần dần trầm xuống: “Thần hiền, cậu cũng biết, tôi là..... Không có khả năng cưới Con gái của Tuyệt gia làm vợ!!”

Hiểu rõ! Hiểu rõ.....

Mộ Thần Hiền hiểu ý gật đầu, hai mắt hẹp dài vừa chuyển: “Nếu như vậy, sao anh không nhân cơ hội này, định cho con gái của Tuyệt gia một cái tội danh trà trộn vào hội số, hủy hôn đi?”

“A, hủy một người, còn có một người khác, nếu đều lưu lại cả hai, kiểm chế nhau.....”

Như vậy, việc hôn sự này có thể kéo dài vô chừng mực, cho đến khi Hoàng Phủ Minh tìm được người phụ nữ đêm hôm đó mới thôi!!

Mộ Thần Hiền cơ bản đã hiểu biết tâm ý của Hoàng Phủ Minh, anh liền nghĩ, lấy tính cách Hoàng Phủ Minh làm sao sẽ hảo tâm trợ giúp Con gái của Tuyệt gia thoát khỏi nơi này như vậy sao? Quả nhiên, anh có ngụ ý khác!

“Thần hiền, nói tới người phụ nữ buổi tối ngày đó, cậu giúp tôi tìm thế nào?”

“Tôi đã phân phó người của tập đoàn trinh thám zero đi tra xét, bắt quá, tôi nghĩ không nhanh như vậy đi. Rốt cuộc, đây là đáy biển mò kim.....”

Đêm khuya, Tuyệt Vi đứng ở bên đường đuổi tay chặn một chiếc taxi lại.

Lúc này, một chiếc xe hơi Chevrolet chậm rãi dừng ở trước người cô.....

Hà, lúc này sẽ không có một soái ca xuống dưới liền tìm cô muốn đồ vật đi?

Đang nghĩ ngợi tới.

Cửa ở vị trí điều khiển mở ra, một người đàn ông trung niên mặc áo gió màu đen đầu đội mũ dạ nghiêm túc đi tới trước mặt cô: “chào cô, xin hỏi, cô là tiểu thư Tuyệt Vi sao?”

“Ừm? Có chuyện gì sao?” Biểu tình Tuyệt Vi dần dần lạnh xuống.

Người đàn ông trung niên đẩy mũ dạ trên tóc, chậm rãi nói: “chào Tiểu thư Tuyệt Vi, tôi là người của tập đoàn trinh thám zero, phụng mệnh tới tìm cô điều tra một việc!” Tho tho_

Nhà họ Hoàng Phủ, biệt viện.

‘ leng keng, leng keng ’

Tiếng chuông cửa biệt thự vang lên, Ninh Ninh đang thu thập phòng vút ra một cái mị nhãn: “không phải là tiểu thư đã trở lại đi?” Bước nhanh vọt tới cổng lớn.

“Tiểu..... Lạc quân gia, sao là ông?!”

“Xem ra cô không chào đón tôi sao?!” Trong giọng Lạc quân gia tràn ngập chất vấn.

Ai không biết ở Nhà họ Hoàng Phủ, địa vị Lạc quân gia có thể so với nguyên lão hai triều, là người nhìn mấy thiếu gia của Nhà họ Hoàng Phủ từ nhỏ lớn lên, nơi nào có thể đắc tội? “Không, không không, sẽ không đâu, Lạc quân gia, xin hỏi có chuyện gì sao?”

“tam tiểu thư nhà các người có ở đó không?!”

“Tam tiểu thư đi ra ngoài, đến bây giờ còn chưa có trở về. Xin hỏi, có chuyện gì sao?” Ninh Ninh nghi hoặc hỏi.

Giữa hai tròng mắt Lạc quân gia xẹt qua một tia sáng giao hoạt: “Nếu không ở đó, vậy không có việc gì.” Nói xong, ông mặt vô biểu tình xoay người rồi đi.....

Bên kia.....

“chào Tiểu thư Tuyệt Vi, tôi là người của tập đoàn trinh thám zero, phụng mệnh tìm cô điều tra một việc!”

Tuyệt Vi nghi hoặc nhìn người đàn ông trung niên đứng ở trước mắt.

Tập đoàn Zero, thật ra cô đã nghe nói qua, hình như là tập đoàn trinh thám lớn đệ nhất hoàng thành, nghe nói còn có liên hệ chặt chẽ cùng với quân đội. Nhưng thật ra cô rất hiểu kì, rốt cuộc là điều tra chuyện gì, vậy mà sẽ tìm tới cô?!

“Phụng mệnh gì? Tôi rất muốn biết, ngài là phụng mệnh ai, tới tìm tôi điều tra sự tình gì?!”

“Tiểu thư Tuyết Vi, thực xin lỗi, tên họ đối phương tôi không cách nào tiết lộ. Căn cứ chúng tôi truy tra, phát hiện vào ngày hai tháng mười một năm 2014, ở kỷ lục khách sạn lớn từng có thuê phòng, là cái này đi?”

Vì sao trình thám này hỏi sự việc một ngày kia?! Chẳng lẽ.....?

Mất Tuyết Vi vừa chuyển: “Đúng!” Khăng định gật gật đầu. Nếu người ta đã tra được kỷ lục, nếu phủ nhận ngược lại có chút ý tứ lạy ông tôi ở bụi này.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Không cho bọn họ cơ hội gặp mặt!

Editor: Thơ Thơ

“xin hỏi, khoảng tám giờ tối ngày hôm đó cô có đi qua gian phòng số 1606 hay không?”

A, ai biết trình thám này hỏi kỷ lục khai phòng là tính toán truy tra sự tình đêm đó!

Đáng chết, người đàn ông ở phòng số 1606 rốt cuộc là nhân vật nào? Vậy mà có thể khởi động tập đoàn trình thám zero tối truy tra chuyện này?

Phải biết rằng, bây giờ cô đã tiến vào Nhà họ Hoàng Phủ, nếu chuyện này theo đuổi tới đối với vị trí hoàn cảnh cô bây giờ không có bất luận chỗ gì tốt!

Âm thầm nheo đôi mắt lại, Tuyết Vi ra vẻ nghi hoặc nghiêng nghiêng đầu: “phòng số 1606 sao? Làm sao vậy? Ngày đó phát sinh chuyện lớn gì sao? Nên sẽ không ..... Là đã chết người sao?!”

“Xin lỗi, Tiểu thư Tuyết Vi, quấy rầy rồi.” Người đàn ông trung niên kia không có bất luận lời gì dư thừa vô nghĩa, phát hiện trên mặt Tuyết Vi tràn ngập nghi hoặc, liền quay đầu rồi đi.

Hồ.....

Tuyết Vi thở dài nhẹ nhõm một hơi, tuy nói, cô cũng đối với người đàn ông buổi tối ngày đó tò mò mười phần, chính là..... Sự tình ai nặng ai nhẹ, cô vẫn ước lượng rõ ràng!

Trở lại Nhà họ Hoàng Phủ, Ninh Ninh vừa thấy cô đến liền nói lên sự tình Lạc quân gia vừa mới tới.

Lạc quân gia không khỏi có cái việc gì gấp, Tuyết Vi lại vội vàng chạy tới chủ viện Nhà họ Hoàng Phủ.

Sau khi dò hỏi rất nhiều người hầu, rốt cuộc cô tìm được Lạc quân gia ở một gian nhà gỗ trước chủ viện rồi.....

“Lạc quân gia! Vừa mới rồi Ninh Ninh nói với tôi, ngài tới tìm tôi, xin hỏi, có chuyện gì sao?”

Vừa thấy Tuyết Vi đến, biểu tình Lạc quân gia nghiêm túc không khỏi có chút kinh ngạc, ông hoàn toàn không nghĩ tới Tuyết Vi sẽ chạy tới nơi này tìm mình! “Tam tiểu thư, chào buổi tối.”

“chào buổi tối, Lạc quân gia.”

“Ha ha, vừa mới một giờ trước tôi đích xác đi tìm cô, bắt quá bây giờ..... Đã không có việc gì.” Thotho_

“Không có việc gì?” Kỳ quái, vừa rồi có việc, bây giờ không có việc gì? Rốt cuộc là có việc, hay là không có việc gì? “Nếu nói như vậy, tôi liền đi về trước đây.” Tuyết Vi không hỏi thêm, nói xong lời từ biệt cùng Lạc quân gia liền trở lại biệt viện của mình.

Mất nhìn bóng dáng cô dần dần rời đi, Lạc quân gia thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Tiền này.....

Thật đúng là không phải dễ thu!

ở một giờ trước, ông mới vừa tiếp xong điện thoại của Hoàng Phủ Minh muốn gặp tam tiểu thư của Tuyết gia.

Tuyết Phi Nhi dùng lời nói dò hỏi ông, cuối cùng biết được, Hoàng Phủ Minh khâm điểm muốn gặp Tuyết Vi. Tuyết Phi Nhi lập tức muốn phát điên, cô sao có thể để Tuyết Vi và Hoàng Phủ Minh gặp mặt?!

Vì thế, cô liền cho Lạc quân gia một số tiền, kêu Lạc quân gia trước tiên thông tri Tuyết Vi đi gặp Hoàng Phủ Minh, chậm một chút nói cho Hoàng Phủ

Minh, Tuyết Vi không có ở nhà.

Như vậy, thứ nhất sẽ bỏ lỡ thời gian hai người bọn họ gặp mặt; thứ hai, vạn nhất lộ tẩy, còn có thể tránh cho Lạc quân gia bị khiển trách.

Chính yếu là.....

Từ trước đến nay một Lạc quân gia đối với Hoàng Phủ Minh trung tâm nơi nào có thể chịu đựng một thứ nữ của Tuyết gia gả cho nhị thiếu gia địa vị phi phạm nhà mình làm vợ, ông tự nhiên vui vẻ đi giúp Tuyết Phi Nhi!

‘ Cốc cốc cốc ’

Sau khi xác định Tuyết Vi đã rời đi, Lạc quân gia xoay người gõ cửa gian nhà gỗ phía sau kia.

“Tiến vào.” Bên trong truyền đến giọng nói của Hoàng Phủ Minh.

“Nhị thiếu gia, Tiểu thư Tuyết Vi không ở trong biệt viện.”

“Không ở sao?” Hoàng Phủ Minh ngẩng đầu, nhìn thời gian, đã vài giờ, anh cũng đã trở lại, người phụ nữ kia còn chưa có trở về?! “được, tôi đã biết.”

“Nhị thiếu gia, nếu trong chốc lát tôi thấy Tiểu thư Tuyết Vi đến, còn thông báo cô tới tìm ngài không?”

“Đã không cần!”

Sau khi nghe được Hoàng Phủ Minh quyết đoán, Lạc quân gia âm thầm cười, ông quá hiểu biết tính cách thiếu gia nhà mình nói một không hai. “Hiểu rõ nhị thiếu gia, tôi đây lui xuống trước .....”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Cùng nhau tắm rửa

Editor: Thơ Thơ

Buổi trưa, ánh mặt trời chói chang chiếu khắp mặt đất, toàn bộ hoàng thành đắm chìm trong ánh mặt trời rực rỡ.

Sau núi cách Nhà họ Hoàng Phủ không xa, ‘ xôn xao.....’ từng đợt tiếng nước rơi va vào đá cuội phát ra tiếng vang dễ nghe.

Nơi này là Thiên Trì của hoàng thành, là suối nước nóng hình thành tự nhiên, nghe nói ngâm nước nóng có thể giảm bớt mệt nhọc toàn thân, ngâm trường kỳ có thể kéo dài tuổi thọ.

Chỉ tiếc là, cái nơi thần kỳ như vậy vẫn luôn bị quân đội bảo hộ, trừ bỏ quan lớn trong quân đội cùng với người Nhà họ Hoàng Phủ, không cho phép bình dân bá tánh bước vào.

Tuyết Vi được hai người hầu Nhà họ Hoàng Phủ dắt đến tòa Thiên Trì này. “Tuyết tam tiểu thư, chúng tôi ở chỗ này chờ cô, cô tắm gội xong, kêu chúng tôi là được.”

“Ừ, đã biết.” Tuyết Vi gật đầu, cất bước tiến vào trong một gian nhà gỗ.

Chậm rãi cởi đi quần áo trên người, cầm lấy một cái khăn tắm bao vây ở trên người. Cô dần dần kéo cửa nhà gỗ đi ra Thiên Trì .....

Tức khắc, một màn hơi nước lượn lờ trước đôi mắt Tuyết Vi, tiếng nước chảy róc rách cũng rất là dễ nghe.

Ha ha, nơi này, thật đúng là cái nơi thần kỳ!

Bao vây lấy khăn tắm thật cẩn thận đi vào bên trong nước suối ấm áp.

Thời khắc đó nước suối không quá ngực Tuyết Vi, cô không khỏi thỏa mãn hít một hơi. “Quá thoải mái.....”

Thân thể tự nhiên dựa vào ở trên vách đá, đầu gối lên bên cạnh, Tuyết Vi dùng một cái khăn ấm áp che đây mặt mình, tận tình hưởng thụ lễ vật do thiên nhiên mang đến.

Chính là, cô lại không phát hiện, cuối tuyền trì lượn lờ hơi nước, có một bóng dáng đang chậm rãi tới gần cô ..... Tho tho_

“Thực thoải mái sao?”

Một giọng nói quen thuộc mà trầm thấp đánh úp lại, thân mình Tuyết Vi đang rơi vào hường thụ bị cứng đờ, nhanh chóng kéo cái khăn ở trên mặt xuống, nhìn về vị trí bên cạnh.

***!!!

Nhìn gương mặt kia soái khí đến người thần đều phần nộ, phản ứng đầu tiên của cô chính là muốn mắng!!! “vì sao lại là anh?!”

Chỉ thấy!

Hoàng Phủ Minh ** ngồi ở vị trí bên cạnh cô, gương mặt lạnh lùng còn thoáng hiện một nụ cười đùa giỡn.

Lập tức Tuyết Vi liền phát hỏa!

Ở cửa bệnh viện gặp được gia hỏa này; ở WC hội sở lại thấy anh; bây giờ..... Tại tòa Thiên Trì còn có thể gặp được anh sao?! Rốt cuộc anh là người nào, đúng là âm hồn bất tán sao? Sao vẫn quần lên cô như vậy?!

“Như thế nào? Không nghĩ nhìn thấy tôi sao?” Ánh mắt Hoàng Phủ Minh sắc bén chậm rãi nhìn về phía mặt cô.

“Đúng! Tôi cũng không muốn nhìn thấy anh một chút nào. Anh nói một chút, sau khi tôi gặp được anh, nào có phát sinh chuyện gì tốt?!”

“trương ngộ ở bệnh viện, kết quả tôi bị đuổi giết, còn bị anh sờ soạng một lần!”

“trương ngộ ở hội sở, kết quả đã xảy ra sự kiện gián điệp, tuy rằng chuyện này không quan hệ với anh. Nhưng tôi còn bị anh sờ soạng một lần!”

“Lúc này càng thêm trực tiếp, hai ta đều..... Đều.....” Tuyết Vi nghẹn lời nhìn Hoàng Phủ Minh lộ thân thể ra ngoài nước, lại nhìn nhìn thân thể của mình.

Đáng chết, lúc này đều thẳng thắn thành khăn gặp nhau rồi. Thật muốn biết, lúc này đây..... Có thể còn có việc gì không tốt hay không ..... Phát.....

Còn không đợi Tuyết Vi nghĩ xong,

‘ lộc cộc ’ chỉ nghe, một tiếng bước chân nhỏ vun từ trong nhà gỗ truyền đến.

Không cần hỏi, khẳng định là người hầu chờ đợi ở bên ngoài nghe được động tĩnh gì, cho nên tới tra xét cho rõ.

Nếu như bị các cô nhìn thấy, cô đang ở cùng một người người đàn ông trần truồng lộ thể tắm rửa, truyền ra ngoài..... chỉ không thể đơn giản là từ hôn đơn như vậy!

Đồ lưu manh!

Tuyết Vi tức muốn học máu trừng mắt người đàn ông trước mắt, vươn tay nhỏ ra bóp lấy cổ anh: “anh cho rằng chính mình là Conan sao? Sao đến nơi nào đều có bị kịch phát sinh? Hả?”

“Hơn nữa một lần so với một lần đều nghiêm trọng hơn. Nếu như bị người ta phát hiện hai ta tắm rửa cùng nhau. Hôm nay tôi cũng đừng nghĩ sống, anh cũng đừng nghĩ sống. Bây giờ tôi liền bóp chết anh, tôi *** hôm nay tôi muốn kéo anh chôn cùng!!!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Giỡn nước ở Thiên Trì

Editor: Thơ Thơ

Nhìn bộ mặt của Tuyết Vi dữ tợn như người đàn bà đánh đá, Hoàng Phủ Minh nhìn thế nào cũng không thấy cô giống như là tiểu thư khuê các xuất thân danh môn, mà cực kỳ giống một người phụ nữ bị bệnh thần kinh!

“Người phụ nữ, điên đủ rồi chưa?!” Một tiếng gầm nhẹ rơi xuống, sắc mặt Hoàng Phủ Minh âm trầm đầy Tuyết Vi đang phát cuồng đi ra ngoài.

“Không đủ!! Anh còn chưa có chết, sao tôi có thể đủ?!” Nói xong, cô lại nhào tới người anh.

Đã vậy vào lúc này.....

‘ Cốc cốc cốc ’ tiếng đập cửa truyền đến.

Sắc mặt Tuyết Vi lập tức trở nên trắng bệch, trắng bệch.

“Tiểu thư Tuyết Vi, bên trong xảy ra chuyện gì?” Ngoài cửa truyền đến tiếng hầu gái dò hỏi, ngay sau đó, cửa đang khép chặt chậm rãi bị đẩy ra, từ ngoài chậm rãi bị đẩy vào.....

Con người Tuyết Vi mở lớn, nước mắt đều sắp chảy xuống. Cũng bất chấp tất cả, chỉ một khắc nữa cửa hoàn toàn bị mở ra, cô nhanh như hổ đói vồ mồi, ấn đầu anh ép anh chìm xuống dưới mặt nước .....

Đối với một màn phát sinh này, Hoàng Phủ Minh hoàn toàn không nghĩ tới! Trong nháy mắt bị ép vào dưới nước, cả khuôn mặt anh đều đen.

Phải biết rằng, vẫn là..... Lần đầu tiên..... Có người dám..... Tho tho_

Đối đãi với anh!!!

Như thế!!!

Anh thẻ hôm nay nhất định phải!!! Giết chết cái bà điên này!!!!

Cửa bị mở ra, hầu gái đứng ở chỗ cửa nhìn chung quanh toàn bộ suối nước nóng, ánh mắt dao động cuối cùng ngừng lại trên người Tuyết Vi.

Chỉ thấy, một tay cô chống đỡ bên bờ, mặt nhìn về phía hầu gái, cánh môi gợi cảm treo một tia độ cung mị hoặc: “Có chuyện gì sao?” Ngón ngời rơi xuống không nhanh không chậm

Hầu gái nghi hoặc nhíu mày: “Tuyết, Tiểu thư Tuyết Vi, vừa mới..... Tôi giống như nghe được cô kêu la, giống như còn nghe được..... Nghe được.....”

“Nghe được cái gì?!”

“Nghe được..... giọng nói của người đàn ông .....”

“giọng nói của người đàn ông sao? A..... Nơi này cũng chỉ có một mình tôi, nơi nào có đàn ông tới? Cho dù nói có .....” Tươi cười biến mất, cô nheo lại đôi mắt lạnh: “Cũng là người hầu Nhà họ Hoàng Phủ các người an bài bắt lợi đi?!”

Tuyết Vi là bị người Nhà họ Hoàng Phủ mang đến nơi này tắm gội, dĩ nhiên Nhà họ Hoàng Phủ phải an bài tốt hết thảy. Hiện nay, có người đàn ông ở trong Thiên Trì, kỳ thật cô có thể chất vấn người Nhà họ Hoàng Phủ, nhưng..... Tho tho_

Thêm một chuyện không bằng bớt một chuyện là phong cách Tuyết Vi làm việc từ trước đến nay. Cho dù trách nhiệm đều ở trên người Nhà họ Hoàng Phủ, nháo lên, còn không thấy được sẽ xảy ra cái chuyện xấu gì đâu.

“Vâng! Vâng! Vâng! Tiểu thư Tuyết Vi, tôi nghĩ nhất định là tôi nghe lầm, thực xin lỗi, thực xin lỗi.....” Hầu gái áy náy vội vàng nói

Tuyết Vi không ngại xuống tay: “Thôi, không quan hệ, cô có thể..... hả.....”

“Tiểu thư Tuyết Vi, cô, cô làm sao vậy?” Hầu gái nghi hoặc nhìn sắc mặt Tuyết Vi cứng đờ.

Cô nhấn chặt mày, rõ ràng cảm giác được khăn tắm khóa lại trên người mình bị người đàn ông dưới nước kéo ra.

Đồ lưu manh đáng chết!!

Hai tròng mắt trầm xuống, tay vẫn luôn dùng sức đè đỉnh đầu người đàn ông xuống phía dưới, cô ra vẻ trấn định cười nói: “Không, không..... um.....” Một tiếng ngâm từ khóe miệng trong lúc vô tình tuôn ra.

Hoàng Phủ Minh tránh ở dưới nước đang chơi xấu, dường như vuốt ve nơi mẫn cảm của cô.

Thân mình bị người đàn ông tùy ý khiêu khích, Tuyết Vi cắn răng, gương mặt trắng nõn chậm rãi nổi một tầng mây đỏ, ánh sáng điểm tuyết ở hai tròng mắt sắc bén cũng dần dần bị đục vọng bao trùm. Tho tho_

Hầu gái đứng ở nơi đó càng thêm nghi hoặc: “Tiểu thư Tuyết Vi?”

“Tôi..... Không..... tôi..... Không..... Không có việc gì.....” Hô hấp trở nên dồn dập, thân thể cô cứng đờ cũng bắt đầu mềm yếu vô lực.

Hoàng Phủ Minh nhìn kiệt tác của mình, làm thân thể kiều diễm của người phụ nữ kia ướt át, môi không khỏi nở nụ cười.

“Tiểu thư Tuyết Vi, cô thật sự không có việc gì sao?”

Bộ dáng mình lúc này không khỏi bị hầu gái hoài nghi, cô chậm rãi cúi thấp đầu xuống, tay nhỏ chống đỡ ở trên bờ dùng sức nắm chặt: “Không, không có việc gì.”

“mặt cô sao đỏ như vậy?”

Đáng chết, hầu gái này sao nhiều vấn đề như vậy? Chạy nhanh đi không phải xong rồi sao? Tuyết Vi khó khăn cắn cắn khóe môi, hít sâu một hơi, đột nhiên ngắt đầu: “Tôi nghĩ, là tôi ngâm quá thoải mái ở Thiên Trì của các người, cho nên. .... Mới dẫn đến sắc mặt hồng nhuận đi!”

“à, thì ra như thế này, cô chậm rãi hưởng thụ đi. Trong chốc lát nữa Tiểu thư Tuyết Phi Nhi sẽ lại đây, đến lúc đó cô phải cùng cô ta đi làm kiểm tra sức khoẻ.”

“ừ, ừ, tôi đã biết, làm phiền cô rồi. Cô đi ra ngoài trước đi.”

“vâng. ....”

Một khắc khi hầu gái đóng cửa kéo lại, Tuyết Vi bị cưỡng chế tình * dục nhảy mất bùng nổ: “ừm. ....” Một tiếng than nhẹ thật dài từ giữa môi phun ra. Tho tho _

Giây tiếp theo. ....

Sắc mặt cô lạnh lùng, găm nhẹ: “đồ lưu manh này, lăn ra đây cho tôi!!”

Mà ‘ bá ’ một tiếng, người đàn ông to lớn từ trong nước xông ra. Da dẻ rõ ràng, dáng người làm người ta cảm thấy bị dụ hoặc không thể tưởng tượng, mỗi một khối cơ bắp giống như hàng rào rắn chắc cường tráng, bả vai rộng lớn rắn chắc mà mê người giống như có thể gánh chịu hết thảy trong trời đất, trên làn da màu mặt ong điểm hai thủ du càng thêm mê hoặc khó tả.

Một đường duyên hạ, trên bụng nhỏ sáu khối cơ bắp ẩn hiện lực lượng nam tính cương ngạnh, theo cánh tay anh vuốt tóc, cơ bắp đặc biệt cứng cỏi. Môi mỏng như lưỡi dao lạnh lẽo mím chặt, tuy là như vậy, bọt nước trên môi mỏng kia như dễ chịu mà có vẻ càng thêm dụ hoặc.

Hoàng Phủ Minh ngạo nghễ hất giọt nước trên tóc, bộ dáng gọi cảm làm Tuyết Vi đứng ở cách đó không xa xem đến ngây người.

Dáng người hần đản này quả thực là tốt đến khó chịu! Sao ông trời không công bằng như vậy, đã cho anh một khuôn mặt hoàn mỹ, lại còn cho anh một dáng người hoàn mỹ như vậy!

Nếu đem người này kéo đi chụp av, đoán chừng doanh số nhất định sẽ vô cùng tốt đi?

“Khụ khụ.” Không khỏi do mình quá mức chuyên chú xem thân thể người đàn ông này, do đó bị cười nhạo, Tuyết Vi vội hồi phục thần trí lại: “Nói đi, là kêu tôi tiễn anh, hay là anh tự moi hai mắt ra?!” Đôi mắt sắc bén nheo lại, tay chân cô lạnh lẽo từ dưới nước vớt ra khăn tắm quấn quanh người lại.

“A, mới vừa rồi không phải cô cũng rất hưởng thụ sao?” Hoàng Phủ Minh châm chọc nói. Tho tho _

Đáng chết, đó là phản ứng sinh lý bình thường được không?! Tuyết Vi oán hận cắn chặt răng: “anh ít nói nhảm đi, tôi cứu anh, anh có biết hay không?! Không nghĩ tới anh vậy mà lấy oán trả ơn?!”

“Đã cứu tôi sao?” Hoàng Phủ Minh thật muốn biết, hành vi cô mới vừa ép anh vào trong nước, chính là cứu anh sao?

“Đúng! Tôi đã nói với anh, tôi là vị hôn thê dự khuyết của Hoàng Phủ Minh, bây giờ anh xuất hiện ở chỗ này, nếu như bị người khác nhìn thấy, anh cho rằng. .... anh còn sống được sao?!!”

“!?!?”

Buồn cười! Rõ ràng chính là hôm nay anh đi vào suối tắm gội trước. Chủ yếu nhất là, anh chính là Hoàng Phủ Minh, còn cần người phụ nữ điên này tới cứu sao?!! Quả thực là luận điệu vớ vẩn!

Khuôn mặt Hoàng Phủ Minh lạnh lùng, trầm mặc không nói đi về phía bờ.

“này!!! Đừng chạy!!!” Tuyết Vi thấy thế, nhanh chóng xông lên trước.

Hoàng Phủ Minh mới vừa lên bờ, tay cô bắt lại một phen. ....

Liền kéo khăn tắm khóa lại nửa người dưới của Hoàng Phủ Minh xuống!!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giả Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Xem hết thân thể của anh

Editor: Thơ Thơ

Thời gian giống như đông lại.

Tuyết Vi mờ to mắt, nhìn chăm chăm cái mông rắn chắc của người đàn ông.

“Ôm..... Ôm.....”

Còn không đợi cô tự nói ra chữ "Áy náy".

Hoàng Phủ Minh chậm rãi quay đầu lại giống như chưa xảy ra chuyện gì, chỉ là..... Cặp mắt kia lóe lên sự lạnh lẽo đến cùng cực .....

“hả.....” Tuyết Vi hút một ngụm khí lạnh, tầm mắt chậm rãi dời về phía bộ vị kia ..... của người đàn ông..... Cô xấu hổ khẽ nhếch cái miệng nhỏ, không nói một lời.

“Người phụ nữ, lúc này..... Chúng ta huề nhau rồi nhé?” Khom lưng, nhàn nhã nhất khăn tắm trên mặt đất quăn lên trên người, mặt không có chút cảm xúc nào.

‘ huề nhau.....’

‘ huề nhau.....’

Ba chữ cuối cùng trong lời người đàn ông kia không ngừng quanh quẩn ở bên tai Tuyết Vi. Huề nhau trong lời nói của anh, là chỉ..... Anh ở trong nước đùa giỡn cô; bây giờ cô cũng xem hết thân thể anh, xem như..... Huề nhau sao?

Như vậy? Thật sự xem như vậy? Huề nhau??? Thotho_

Sao cô cảm thấy chính mình giống như càng thêm chịu thiệt chứ?

“này!!!” Lúc Tuyết Vi lấy lại tinh thần, Hoàng Phủ Minh đã chạy tới chỗ cửa.

“Anh.....”

“Đừng rồi, vì cảm tạ cô ‘ cứu ’ tôi, bây giờ, tôi cũng cho cô một ân tình.” Hoàng Phủ Minh chậm rãi cắt ngang lời Tuyết Vi nói. “Vừa rồi tôi nghe được trong chốc lát nữa cô đi làm xét nghiệm thân thể, nhưng, Nhà họ Hoàng Phủ kiểm tra sức khoẻ vô cùng khắc nghiệt, cho dù đã phẫu thuật vá màng trinh cũng có thể bị kiểm tra ra!” Thốt ra lời nói lạnh lùng đó, anh kéo cửa ra rồi đi cũng không hề quay đầu lại.

“Nhà họ Hoàng Phủ xét nghiệm thân thể vô cùng khắc nghiệt sao?” Mắt nhìn bóng dáng người đàn ông rời đi, cảm xúc kích động của Tuyết Vi lạnh xuống trong nháy mắt: “Người đàn ông này rốt cuộc là người nào? Vì sao lại biết được việc Nhà họ Hoàng Phủ sẽ kiểm tra sức khoẻ?”

Từ lúc bắt đầu gặp người đàn ông này ở đây Tuyết Vi liền có chút tò mò, rốt cuộc tòa Thiên Trì này chỉ cho phép quan lớn của Quân khu Bạch Hổ cùng với người của Nhà họ Hoàng Phủ sử dụng, vậy mà anh có thể tùy ý ra vào nơi này, cũng đã chứng minh.....

Người đàn ông này nếu không phải Người của Nhà họ Hoàng Phủ, chính là Quan lớn của Quân khu Bạch Hổ sao!!?

“Kỳ quái.....” Thân thể xoay chuyển, Tuyết Vi dựa vào vách tường suối nước nóng, mày siết chặt: “nếu anh là Người của Nhà họ Hoàng Phủ, đừng như không lý do gì nhắc nhở cô những việc này đi?” Thotho_

Tuy rằng người làm chữa trị vá màng trinh cũng không phải cô, nhưng người đàn ông này cũng không biết, bây giờ anh ‘ hảo ý ’ nhắc nhở là xuất phát từ mục đích gì? Chẳng lẽ..... Anh và Hoàng Phủ Minh có thù oán sao?!

‘ kéo kẹt.....’

Đang nghĩ ngợi tới. Phía sau đẩy cửa ra lần thứ hai.

Dur quang của Tuyết Vi chợt lóe, nhìn về phía cửa theo bản năng .....

“Ai nha, Nhà họ Hoàng Phủ này cũng thật là, nước Thiên Trì tốt như vậy sao lại có thể tùy tiện gọi người tới sử dụng đây?” Tuyết Phi Nhi không chút để ý đi đến.

“Đúng vậy, tiểu thư.” Tiểu Hề đi theo phía sau cô ta phụ họa.

“chắc, chắc, chắc.....” về mặt Tuyết Phi Nhi tiếc hận đi đến bên cạnh suối nước nóng, dùng tay vọc nước suối, nhẹ nhàng ngửi ngửi: “ủa..... Một mùi khai!!!”

“Phụt.” Tiểu Hề nhấp miệng cười trộm.

Tuyết Vi vẫn luôn trầm mặc khinh thường hừ lạnh một tiếng, xoay mặt nhìn về phía hai chủ tớ kẻ xướng người hoạ bên bờ kia: “Đương nhiên khai, bởi vì.....

Tôi vừa mới không cần thận ở trong ao ..... tiểu tiện.” Nói xong, mặt cô mang vẻ tươi cười đi đến bên bờ.

Sắc mặt Tuyết Phi Nhi lập tức trầm xuống: “này, con nhỏ hạ tiện, mày nói chính là sự thật, hay là giả?!” Thotho_

“Ha hả, Chị hai tự mình đi xuống ném thử, chẳng phải sẽ biết em nói chính là thật..... hay là giả!”

“mày!!!” Thấy tình thế, Tuyết Phi Nhi giờ lên tay liền đánh qua mặt cô.

Hai trông mắt Tuyết Vi lạnh lùng, vừng vàng bắt được tay Tuyết Phi Nhi.

“con nhỏ hạ tiện, buông tay! Chẳng lẽ mày còn muốn phản kích thật sao? Cần thận, người mẹ hạ tiện của mày phải chịu thế này!!”

Khi nghe tới ngôn ngữ Tuyết Phi Nhi vũ nhục mẹ, sự lạnh lẽo ở trong mắt Tuyết Vi thoáng chốc trở nên vô cùng sắc bén, nắm tay nhỏ cũng hơi hơi phát run.

Bình tĩnh.....

Tuyết Vi..... Bình tĩnh!!

Nắm tay run rẩy chậm rãi giãn ra, Tuyết Vi câu môi cười, nói: “Chị, em nào dám đánh chị?” Chậm rãi buông lỏng tay bắt lấy tay Tuyết Phi Nhi ra.

“Hừ, mày biết chính mình nặng mấy cân mấy lượng liền tốt, vẫn là câu nói kia, chỉ cần mày ngốc ở Tuyết gia một ngày, phải thành thật quỳ gối dưới chân tao!!!”

Đúng vậy.....

Ở Tuyết gia, chính là thiên hạ của Tuyết Phi Nhi và mẹ lớn. Cô và mẹ còn một ngày chưa rời khỏi Tuyết gia là một ngày sẽ bị mẹ con kia tận tình chà đạp.

Cho nên, cô ký thác hết tất cả hy vọng ở trên người Diệp Triết Hạo, ai ngờ.....

A.

Trong tâm cười lạnh lùng, Tuyết Vi rũ xuống mi mắt, chậm rãi nói: “Chị hai, một lát sẽ kiểm tra sức khỏe, chị..... Không sợ sao?” Thotho_

“Tuyết Vi, lúc này mày hỏi tao vấn đề này, là muốn uy hiếp tao sao?!! Tao nói cho mày biết, nếu mày dám nói nhảm thêm, làm cho tao bị từ hôn, tao nhất định lôi kéo mẹ mày chôn cùng!!!”

“Chị hai, chị hiểu lầm, em đã nói, em thực hy vọng có thể có chị làm bạn ở Nhà họ Hoàng Phủ, sợ dĩ em sẽ hỏi chị vấn đề này, là bởi vì..... em vừa mới nhận được tin tức, nghe nói..... Nhà họ Hoàng Phủ kiểm tra sức khỏe vô cùng khắc nghiệt, ngay cả chỗ màng * trinh * chữa trị qua đều có thể kiểm tra ra tới.” Dứt lời.

Thân thể Tuyết Phi Nhi cứng lại rồi, khuôn hoảng mở to hai mắt nhìn.

“A, em đi trước nhé, Chị hai.” Cô hơi hơi mỉm cười, chậm rãi đi vào trong nhà gõ đổi quần áo mới.....

“Tiểu thư! Tiểu thư!”

“Ninh Ninh, em tới khi nào?” Tuyết Vi vừa đổi quần áo, vừa tò mò hỏi.

Ninh Ninh trầm mặc không nói đứng ở nơi đó, sắc mặt rất là khó coi.

“Ninh Ninh, em làm sao vậy?”

“Tiểu..... Tiểu thư, em vừa mới nghe được cô cùng nhị tiểu thư đối thoại, cô!!! Cô làm gì nói cho nhị tiểu thư biết việc Nhà họ Hoàng Phủ kiểm tra sức khỏe!?!?”

Cô liền biết Ninh Ninh không vui là bởi vì chuyện này. “Nói cho cô ta cũng chả sao cả, dù sao trên tay chị có báo cáo chữa trị chỗ màng * trinh * của cô ta.”

“Tiểu thư, cô sẽ không giao phân báo cáo kia cho Người của Nhà họ Hoàng Phủ, đúng không?!” Thotho_

Thân thể đang thay quần áo của Tuyết Vi cứng lại một chút, liếc mắt nhìn Ninh Ninh một cái thật sâu, quả nhiên, người duy nhất ở Tuyết gia hiểu cô chính

là Ninh Ninh. “Ha ha. ....”

“Tiểu thư, cô đừng cười mà. Bây giờ rốt cuộc cô có ý tứ gì? Cô biết rõ nếu cô có thể gả đến Nhà họ Hoàng Phủ, vận mệnh của lão phu nhân và cô liền sẽ thay đổi, vì sao cô không thừa cơ hội này bóp chết Tuyết Phi Nhi đi?”

“ok, thay xong quần áo. Ninh Ninh, chúng ta đi ra ngoài đi.” Tuyết Vi cố ý lảng tránh nghi vấn của Ninh Ninh.

Ninh Ninh không cam lòng kéo lại cánh tay của Tuyết Vi: “Tiểu thư, cô trả lời em đi. Nếu lão phu nhân còn ở trong cái nhà kia, sớm muộn gì sẽ bị Đại phu nhân hại chết!!”

A, Tuyết Vi sinh sống ở Tuyết gia tám năm, còn có thể không biết tương lai hung hiểm sao?

Mẹ cũng là mẹ ruột cô, cô còn có thể mặc kệ mẹ chết sống sao? Nhưng mà. ....

“Ninh Ninh, hết thấy không hề đơn giản như em nghĩ vậy, chị biết em lo lắng cho mẹ chị, chính là, cho dù chị có tố giác Tuyết Phi Nhi, bóp chết Tuyết Phi Nhi rồi, Hoàng Phủ Minh liền nhất định sẽ cưới chị sao? Nếu anh ta không cưới chị. .... Kết quả sẽ như thế nào?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Muốn cô chiếu cố người bệnh là Hoàng Phủ Minh

Editor: Thơ Thơ

Như vậy vận mệnh đôi mẹ con này sẽ càng thêm thê thảm, sẽ hoàn toàn trở thành kẻ thù của Nhà họ Tuyết, cũng đừng mong thấy được ánh mặt trời!!

“vậy. .... Tiểu thư, cô cũng không cần phải chủ động nhắc nhở Tuyết Phi Nhi cẩn thận vấn đề kiểm tra sức khoẻ đi?” Ninh Ninh nói toạc ra huyền cơ.

Trong nháy mắt hai tròng mắt Tuyết Vi tối sầm xuống. ....

“Tiểu thư, nói một hồi, kỳ thật. .... Chính yếu là, cô không muốn gả cho Hoàng Phủ Quân Trường, lại không thể chủ động cự tuyệt hôn sự này, cho nên. .... Chỉ có thể lưu lại Tuyết Phi Nhi để kéo dài hôn kỳ, là thế này chứ?”

Trầm mặc.

Vẫn là câu nói kia, trong nhà này hiểu biết cô nhất chính là Ninh Ninh.

Gả cho một người đàn ông chưa từng gặp mặt lại không có cảm tình, cô. .... Tựa hồ thật sự làm không được. ....

Cứ việc, người đàn ông này là ánh rạng đồng duy nhất có thể thay đổi vận mệnh của cô. ....

Lúc buổi chiều, người hầu của Nhà họ Hoàng Phủ mang theo hai chị em của nhà họ Tuyết đi bệnh viện tư nhân của nhà họ Tuyết nghiệm thân trước, toàn bộ quá trình nghiệm thân Tuyết Vi đều vẫn duy trì thái độ cười lạnh. Tho tho_

Đối với cô mà nói, nghiệm thân như vậy giống như một hồi vũ nhục, cũng tượng trưng cho địa vị hèn mọn.

Tuy nói Hoàng Phủ Minh không có tai tiếng, nhưng cô thật không tin Hoàng Phủ Minh là người đến bây giờ cũng không có một người phụ nữ nào, vẫn là một xử nam sạch sẽ sao? Nếu không phải xử nam thì có tư cách gì yêu cầu vợ tương lai là xử nữ?

Có lẽ, đây là bất bình đẳng giữa nam và nữ, cũng là do địa vị cách xa đi!

Kết quả nghiệm thân cần vài ngày sau mới có thể ra tới, đến lúc đó sẽ có chuyên gia tự mình đưa đi Nhà họ Hoàng Phủ.

Đến nỗi thời gian mấy ngày nay, cô tin tưởng đủ để cho Tuyết Phi Nhi thay đổi kết quả ‘nghiệm thân’. ....

Mấy ngày sau, Quân khu Bạch Hổ, bộ phận chữa bệnh của binh đoàn thứ ba.

Hành lang bệnh viện tràn ngập mùi nước khử trùng, Tuyết Vi mặc một bộ y phục y tá thuần trắng, tóc dài đen nhánh ở dưới mũ y tá, mang ra vẻ phong tình khác.

Một dung nhan xinh đẹp không dùng bất luận phấn son gì, cứ việc như thế, khí chất của cô như cũ hấp dẫn không ít đàn ông ghé mắt.

“Tuyết Vi, sớm.”

“Sớm” Tươi cười thanh nhã lộ ra vài phần lạnh nhạt. Tho tho_

Nam bác sĩ tiếp đón cô chỉ nghe được một tiếng ‘ sớm ’, liền cười trộm nửa ngày.

“Hừ, bây giờ đàn ông thật là hạ tiện, người ta chỉ đáp lại anh ta một tiếng cho có lệ, chị xem anh ta cười trộm kia.” Một nữ y tá ở một bên thấy một màn như vậy ghen tị nhắc mãi lên.

“Ai nha, cũng không có biện pháp, ai không biết cô Tuyết Vi là nữ hoàng giá băng có tiếng của bộ phận chữa bệnh của binh đoàn thứ ba chúng tôi, có thể trả lời cho anh ta một tiếng sớm, anh ta khẳng định sẽ cười chết mất.”

Tuyết Vi mới vừa vào đại học đã được phân phối tới bộ phận chữa bệnh của binh đoàn thứ ba, nhậm chức y tá thực tập thời gian đã được nửa năm rồi.

Nơi này người định vị cho cô chính là, tính cách lạnh lùng! Khí thế nữ vương! Tiêu chuẩn mỹ nữ bên ngoài! Dáng vẻ vĩnh viễn là sạch sẽ! Cho tới nay đều không có người biết bối cảnh của cô, thân thế cô, vân vân. Ngay cả lời nói, Tuyết Vi đều không nói nhiều, cùng tính cách ở bên trong cô hoàn toàn là hai dạng khác biệt.

“này, này, mới vừa rồi các người có nhìn đến người đàn ông ở phòng bệnh cao cấp 403 chưa?”

“ừm ừm, thấy được, thấy được.”

“Thế nào? Soái hay không soái?!”

“Soái!!! Quà thực soái bạo!!!”

Vừa tiến vào phòng y tá, Tuyết Vi liền nghe được tiếng các đồng sự khe khẽ nói nhỏ. Tho tho_

Phòng bệnh lầu bốn, là phòng bệnh cá nhân chuẩn bị cho người từ cấp bậc thiếu tướng trở lên, từ khi Tuyết Vi đi vào thực tập ở binh đoàn thứ ba, chưa thấy qua quan quân cấp bậc thiếu tướng trở lên tới binh đoàn thứ ba của bọn họ, đây vẫn là lần đầu tiên. Khó trách những người này sẽ đại kinh tiểu quái như vậy, ha ha.

“Mau, mở ra thời khóa biểu sắp xếp nhìn xem, trong chốc lát do ai phụ trách phòng bệnh lầu bốn.” Nói xong, mấy tiểu y tá kích động mở ra thời khóa biểu sắp xếp, nhìn lên. ....

‘ bá ’ trong nháy mắt, động tác ánh mắt nhất trí nhìn về phía Tuyết Vi cách đó không xa.

Mắt cô lạnh lùng đối diện mấy người kia.

Trong đó một cô gái kêu Phương Tiểu Nhã kích động vọt tới trước người Tuyết Vi: “Tuyết Vi, Tuyết Vi, chị biết không, hôm nay do chị phụ trách hộ lý phòng bệnh lầu bốn.”

“ừm”

“sao chị phản ứng lạnh nhạt như vậy??? Chị có biết hay không, người bệnh ở phòng bệnh lầu bốn soái bao nhiêu, chúng tôi đều sắp hâm mộ chị phát điên!!!” Phương Tiểu Nhã nói bô bô.

Nếu có thể nói thay ca, thật ra cô rất vui lòng đem vị trí này nhường cho Phương Tiểu Nhã. Đáng tiếc, y tá trưởng của bọn họ là người cực kỳ khó chơi, cô không muốn cùng y tá trưởng giao tiếp nhiều.

“Tiểu Nhã, tôi đi tuần phòng trước.” Tho tho_

“ừm ừm, mỹ nữ Tuyết Vi cố lên, tranh thủ thu phục soái ca kia, cho dù chị không thích anh ta, cũng nhớ rõ làm quen với anh ta một chút, giới thiệu anh ta cho chúng tôi. Đến lúc đó chúng tôi nhất định mời chị ăn cơm. ....”

Tuyết Vi đã đi ra khỏi phòng y tá rất xa, vẫn có thể nghe được dư âm của Phương Tiểu Nhã như cũ.

Ha ha, Phương Tiểu Nhã này quả thực chính là thiếu nữ nhiệt tình của phòng y tá, mỗi ngày đều có mười phần sức sống như là tiêm máu gà, thật ra cô thực sự có vài phần hâm mộ cô gái vô ưu như vậy.

Cầm khay trong tay đi tới phòng bệnh cao cấp số 403, Tuyết Vi đứng ở chỗ cửa, soái ca sao? Thật muốn biết rốt cuộc có phải các cô nói khoa trương như vậy hay không, soái đến vô địch vũ trụ sao?

Nghĩ xong, cô đẩy nhẹ cửa phòng ra: “Chào Ngài, đã quấy rầy.”

Trong phòng bệnh hoa lệ dành cho một người, một người đàn ông nằm nghiêng an tĩnh trên giường bệnh trắng tinh.

Tuyết Vi đứng ở cửa ngơ ngác nhìn người đàn ông đưa lưng về phía mình: “Chào Ngài?” Đang ngủ sao?

Tay khẽ đưa qua, đặt khay dụng cụ y khoa ở vị trí đầu giường, cô vỗ nhẹ bả vai người đàn ông: “Ngượng ngùng, xin ngài tỉnh lại, tôi muốn kiểm tra phòng.”

Một giây.....

Hai giây..... Thotho_

Tuyệt Vi ước chừng đợi đến nửa phút cũng không thấy người đàn ông có phản ứng, cô nghi hoặc nhíu mày, không phải là đã xảy ra chuyện chứ? Vừa muốn duỗi tay ra thăm dò đầu người đàn ông.

Ai ngờ, động tác người đàn ông nhanh nhạy vươn tay, liền bắt được tay cổ tay cô.

Giây tiếp theo.....

Người đàn ông chậm rãi, chậm rãi quay đầu lại.....

“hả.....” khi nhìn đến khuôn mặt người đàn ông kia soái khí tuấn tú bức người, Tuyệt Vi ngơ ngẩn: “Vì sao..... Vì sao..... Vì sao lại là anh?!!!”

Hoàng Phủ Minh đông lạnh nhìn khuôn mặt nhỏ của Tuyệt Vi kinh ngạc ở trước mắt, một đôi con ngươi sắc bén phóng thích ánh sáng giống như hàn băng. “Vì sao?” Hai chữ lạnh băng rơi xuống.

Tuyệt Vi ném tay anh ra một phen. Vì sao? Vì sao? Vì sao? Vì sao cũng không thoát, cô gặp phải cục keo dính sao? Đến nơi nào cũng có thể thấy anh?! “Lệ hành kiểm tra thân thể!!!” Nghiến răng nghiến lợi học ra bốn chữ, cô bước nhanh đi đến đuôi giường mở ra ca bệnh của người đàn ông, tỉnh tề đọc.

Mắt Hoàng Phủ Minh lạnh lùng nhìn Tuyệt Vi, có lẽ là do giác quan trời sinh nhạy bén gây ra, lúc cô mới vừa đi tới cửa, anh liền biết có người tới. Còn tưởng rằng lại là những người phụ nữ đó tới phiền anh lúc này mới giả bộ ngủ.

Mà khi Tuyệt Vi mở miệng, anh liền mơ hồ nghe ra giọng của cô. Mới biết được, hoá ra cô con gái thứ ba của Nhà họ Tuyệt, vị hôn thê dự khuyết của anh và là người thuộc bộ phận chữa bệnh của binh đoàn thứ ba. Thotho_

Không khỏi từng có nhiều dây dưa cùng Tuyệt Vi, Hoàng Phủ Minh liền nghĩ tiếp tục giả bộ ngủ bức cô rời đi, ai biết..... Người phụ nữ này cố chấp như vậy!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Tra tấn Hoàng Phủ Minh

Editor: Thơ Thơ

“Phát sốt sao?” Khép lại lịch bệnh, Tuyệt Vi nâng lên mí mắt, lạnh lùng hỏi.

“Ừm”

“A, ha hả, anh có nghĩ tới..... anh cũng sẽ có ngày hôm nay sao?!” Cô câu môi cười, đôi tay vây quanh trước người chậm rãi tới gần Hoàng Phủ Minh.

Anh liền biết, gặp mặt bà điên khó chơi này khẳng định là không thoát được. “cô gái, hôm nay tôi không có tâm tình tranh chấp cùng cô!”

“anh cho rằng tôi có tâm tình cùng anh tranh chấp sao?!! Tôi, vuron..... Cánh tay.....anh .....!” Nói xong, Tuyệt Vi từ trong khay dụng cụ y khoa lấy ra một ống chích.

Hoàng Phủ Minh lạnh khuôn mặt, suy yếu vén tay áo lên.

Cô nâng lên mí mắt quét sắc mặt trắng bệch của người đàn ông, lại nhìn nhìn ống chích trong tay. Thotho_

A..... Ha hả.....

Người đàn ông lưu manh, thật không nghĩ tới anh cũng có ngày hôm nay, anh cũng có ngày rơi vào trong tay Tuyệt Vi này, thù mới hận cũ của chúng ta rốt cuộc có thể tính cùng nhau.

Mắt phượng nheo lại, khóe môi gọi cảm của cô xẹt qua một tia cười dữ tợn, giây tiếp theo.....

Giơ ống chích trong tay lên cao, dùng sức đâm vào trên cánh tay cường tráng của người đàn ông!!!

“um.” Một châm này, bức Hoàng Phủ Minh phát ra tiếng kêu thống khổ, dù đề phòng trước thì mặt cũng trắng bệch toát ra mồ hôi.

Ác độc..... Người phụ nữ thú!!

Ánh mắt anh sắc bén phóng thích một tia sáng muốn giết người.

Tuyết Vi ngẩng đầu lên, khiêu khích nói: “Nhìn cái gì mà nhìn? Chích thì sẽ đau, không phải anh cũng chịu không nổi chút đau này chứ?! Quân nhân khác đều cảm thấy việc này không có gì, nhìn anh mới chích một cái ..... Đã toát mồ hôi lạnh, rốt cuộc có đau như vậy hay không?”

Nghe cô cao giọng nhắc mãi, Hoàng Phủ Minh thật muốn hỏi một câu, cô đối đãi mỗi người bệnh đều dùng thủ pháp ghim kim cừu hận như vậy chích cho người ta sao?!

Hơn nữa, chính yếu là..... Thotho_

“cô còn muốn nói bao lâu?? Đây mạnh nước thuốc cho tôi nhanh lên!!!” Hoàng Phủ Minh không thể chịu được nữa gầm nhẹ.

Trên cánh tay cường tráng bị một châm, đã qua nửa phút, Tuyết Vi ra sức nói, căn bản không có đẩy nước thuốc vào.

“hả..... Xin lỗi ha, quên mất.” Nói xong, cô cứ từ từ, chậm rì rì đẩy nước thuốc vào, chỉ thiếu chút nữa thì huyết sáo.

“ok, được rồi. Nhớ rõ uống thuốc đúng hạn nha.” Rốt cuộc Tuyết Vi vừa lòng thu ống chích về, thu thập khay dụng cụ y khoa xong đứng dậy liền phải rời đi.

Hoàng Phủ Minh theo bản năng quét mắt chỗ lỗ tiêm của mình .....

Chỗ đó đã nổi lên màu xanh tím rõ ràng, đủ để thấy được vừa mới rồi thủ pháp của Tuyết Vi hung ác bao nhiêu!!

“lãnh đạo các cô có biết thủ pháp tiêm kim của cô thối nát như vậy không?!”

Sau lưng, đột nhiên truyền đến tiếng chói tai của người đàn ông.

Tuyết Vi ngừng bước chân, người đàn ông lưu manh, thiên đường có lỗi anh không đi, địa ngục không cửa anh càng muốn xông tới đúng không? Vốn định thả cho anh một con đường sống, nếu anh muốn tìm đường chết, đừng có trách tôi..... Tàn nhẫn độc ác!!

Cô cười lạnh quay đầu lại: “Xin lỗi ha, tôi đột nhiên nghĩ tới, còn chưa có đo lường nhiệt độ cơ thể cho anh.” Từ trong khay lấy ra một cái nhiệt kế. Thotho_

Hoàng Phủ Minh liếc mắt một cái liền nhìn ra người phụ nữ giao hoạt này tám phần lại ắp ụ cái quỷ kế gì. “đưa cho tôi, tự tôi kẹp sườn là được.”

“Không được!” Tuyết Vi khó xử lắc lắc đầu: “sườn anh không được.”

“tức cười, đo nhiệt độ cơ thể, sao tôi tự đo không được?!”

“a, quên nói với anh..... Tôi đo ..... Là..... Giang ôn (hậu môn)!!!!”

Trong phút chốc, cặp mắt hắc bạch phân minh của Hoàng Phủ Minh hơi hơi mở lớn, xem ra hôm nay người phụ nữ này chết sống cũng muốn giằng co với anh đúng không?!

Được!

Rất tốt!!

“Trắc giang ôn (đo nhiệt độ bằng đường hậu môn) đúng không?” Hoàng Phủ Minh cũng không màng thân thể phát bệnh, trực tiếp ngồi dậy, không thêm phân trần liền cởi quần của mình ra.

Tuyết Vi mặt vô biểu tình đứng ở nơi đó, nhìn người đàn ông cởi quần, mí mắt cũng không nháy mắt một cái.

Lúc Hoàng Phủ Minh cởi xong còn dư lại một cái quần lót, lặng lẽ nhìn mắt Tuyết Vi, ý thức liền rút đi món cuối cùng. “Tới!”

Shit!! Người đàn ông này thật là độc ác!! Thotho_

Tuyết Vi hít sâu một hơi, nhẫn, nhẫn, dù sao lần trước đã nhìn qua, nhìn thêm một lần cũng sẽ không sao!

Cô cầm nhiệt kế trong tay chậm rãi tới gần Hoàng Phủ Minh: “Tôi đo thật hả?”

Anh trầm mặc không nói cuộn hai chân lên, tư thế hoàn toàn một bộ cứ việc tới.

Mẹ nó, người đàn ông đáng chết này vậy mà hành động thật?!! Anh đủ tàn nhẫn nha! Tuyết Vi dùng sức cắn răng, nhắm hai mắt lại, ý thức đem nhiệt kế dò xét đi qua .....

‘ Cốc cốc cốc ’

“Minh, khỏe chút nào chưa?” Lúc gần giữa trưa, Mộ Thần Hiên liền chạy tới phòng bệnh thăm bệnh, anh đẩy cửa liền nhìn thấy sắc mặt Hoàng Phủ Minh xanh mét dựa vào trên đầu giường.

“sắc mặt anh vì sao còn kém như vậy?? Không có chuyển biến tốt đẹp chút nào sao?” Mộ Thần Hiên khần trương đi tới cuối giường, vội vàng mở ra ca bệnh của Hoàng Phủ Minh, tỉnh tề đọc.

Lúc nhìn đến..... hai chữ ‘ giang ôn ’, con ngươi hẹp dài tức khắc trùng lớn. “Tôi dựa, anh bị bạo cú sao? Ai to gan như vậy? Trắc giang ôn cho anh?!! Ha ha ha ha ha.....”

Tiếng cười chói tai của Mộ Thần Hiên bức gân xanh thái dương của Hoàng Phủ Minh nhảy lên một cái ‘ thỉnh thỉnh ’. Thotho_

“Thần Hiên, giúp tôi một cái .....” rớt cuộc Hoàng Phủ Minh vẫn luôn trầm mặc đã mở miệng.

Mộ Thần Hiên vội vàng thu hồi tươi cười: “Gấp cái gì, Quân Trường đại nhân ngài cứ việc phân phó.”

“Lại đây.....”

Mộ Thần Hiên bước nhanh đi đến bên cạnh anh, bám vào người, nghe Hoàng Phủ Minh an bài. “Được, được, tôi đã biết, lập tức đi chấp hành. Nhưng..... người phụ nữ kêu Tuyết Vi này ..... không phải là vợ chưa qua cửa của anh sao?”

“Chính là cô ta!” Ba chữ hung tợn rơi xuống.

Hoàng Phủ Minh không nghĩ sẽ có nhiều dây dưa cùng vị hôn thê dự khuyết này, chỉ nghĩ lưu cô lại ở Nhà họ Hoàng Phủ là được. Ai biết người phụ nữ này lại tàn nhẫn như vậy, lần lượt khiêu chiến điểm máu chốt của anh. Một khi đã như vậy .....

Anh liền chơi với cô tới cùng!!!

“Minh..... Vừa mới..... Tôi nhìn đến..... ghi tên trên ca bệnh của anh, biểu hiện..... Hôm nay y tá trực ban cũng kêu Tuyết Vi, nói cách khác..... người mới vừa trắc giang ôn cho anh ..... Chính là..... vợ chưa qua cửa của anh sao?”

“Câm miệng!!!” Một tiếng gầm nhẹ rơi xuống, sắc mặt anh mới vừa khôi phục lại trở nên xanh mét, xanh mét.

Mặt Mộ Thần Hiên tức khắc bị ý cười làm nghẹn đỏ lên, anh quá bội phục người phụ nữ kêu Tuyết Vi này, dám ‘ tra tấn ’ vị Quân Trường đại nhân tàn nhẫn này như thế, cũng khó trách Hoàng Phủ Minh từ trước đến nay không dây dưa cùng phụ nữ sẽ đột nhiên thay đổi tính tình, chủ động tìm tới người phụ nữ này! Thotho_

Phòng y tá.

“Tiểu Nhã, bị vất vả, em có thể điều tra tư liệu người bệnh phòng bệnh 403 không?” Một hồi đến phòng y tá, Tuyết Vi liền vội vã tìm Phương Tiểu Nhã. Vừa mới rồi cô đặc biệt lưu ý ca bệnh người đàn ông lưu manh kia, mặt trên chỉ đăng ký bệnh tình, không có tên, rất là kỳ quái.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Làm trâu làm ngựa cho anh

Editor: Thơ Thơ

“Tuyết Vi, vì sao chị đột nhiên tò mò đối với soái ca kia? Nên sẽ không, cũng bị anh ta mê hoặc rồi sao?!!”

Không!

Cô chỉ muốn biết anh tên gọi là gì, trở về viết tên của anh lên quần lót, mỗi ngày đánh rắm thúi chết anh ta!! “Ha ha, chị chỉ là tò mò mà thôi”

“Không cần tò mò, khi anh ta tiến vào, toàn bộ chúng tôi đều muốn biết tên của anh ta. Bất quá..... Rất kỳ quái chính là, tất cả tư liệu của anh ta đã bị cấp trên phong tỏa. Nói vậy hẳn là nhân vật lớn đi. Ít nhất cũng đến cấp bậc thiếu tướng.”

Chưa chắc! Thotho_

Nếu là quan quân cấp bậc thiếu tướng không đến mức thần bí như vậy, tuy rằng toàn bộ Quan lớn của Quân khu Bạch Hổ vì bảo mật đều vô cùng khiêm tốn, nhưng đối với bệnh viện bên trong quân khu không cần thiết làm ra vẻ thần bí. Xem ra địa vị tên lưu manh kia nhất định không nhỏ!

“Tuyệt Vi, lập tức tới văn phòng tôi một chuyến!” Giọng y tá trưởng sắc bén cắt ngang suy nghĩ của Tuyệt Vi.

Phương Tiểu Nhã vừa thấy..... “Xong rồi, xong rồi, Tuyệt Vi, xem ra nữ ma đầu này lại muốn tìm chị phiền toái, chị bảo trọng đi.” Nói xong, cô liền chạy đi nhanh như chớp.

Trầm mặc không nói đi theo phía sau y tá trưởng tới văn phòng.

Y tá trưởng vừa ngồi xuống liền nói thẳng vào chủ đề: “Tuyệt Vi, từ hôm nay trở đi, người bệnh phòng bệnh số 403 do cô một mình chiếu cố bên người suốt 24 giờ, hết thấy yêu cầu của anh ta chẳng khác nào mệnh lệnh!”

Sau khi nghe tới cái tin dữ này, đầu Tuyệt Vi ‘oanh’ một tiếng liền nổ tung. Quả thực nữ ma đầu này cố ý tìm phiền toái và gieo thống khổ cho cô! “Y tá trưởng, này..... Giống như không phù hợp quy củ đi?”

“Quy củ? Quy củ là do người định. Đây là thượng cấp truyền đạt mệnh lệnh, cô không có quyền cự tuyệt. Bây giờ..... lập tức đi chấp hành cho tôi!!!”

Nhìn bộ dáng y tá trưởng hung ác, Tuyệt Vi càng ngày càng tò mò bối cảnh người đàn ông kia, vậy mà có thể chỉ huy bộ phận chữa bệnh, rốt cuộc anh ta có thân phận gì? Thotho_

Đáng chết! Sớm biết đã không trêu chọc anh!!

“vâng..... Y tá trưởng.” Vừa muốn xoay người rồi đi.

“Hừ, đã sớm nhìn ra cô là hồ ly tinh, không nghĩ tới mới như vậy liền thông đồng một cái, quả thực đem bệnh viện trở thành nơi xa hoa truy lạc!!!”

Sau lưng, truyền đến tiếng y tá trưởng nhục mị.

Tuyệt Vi ngừng lại bước chân, quay đầu lại, mỉm cười ngọt ngào nói: “Không có biện pháp, sức quyền rũ cá nhân.....”

Nói cô là hồ ly tinh sao? Được, cô chính là hồ ly tinh!

Nói cô địa vị thấp hèn sao? Được, cô chính là địa vị thấp hèn!

Nói cô tính cách cao ngạo? Có thể, cô chính là cao ngạo như vậy.

Vô luận người khác nói cô cái gì, cô vĩnh viễn sẽ không giải thích, bởi vì ở trong từ điển của Tuyệt Vi, giải thích..... Chính là tượng trưng cho yếu đuối! Cô lựa chọn chỉ có hai cái, hoặc là..... Trầm mặc; hoặc là..... Hung hăng đánh trả!!!

Rời đi văn phòng y tá trưởng, Tuyệt Vi liền làm ra tư thái ‘đi pháp trường’.

Hừ, cô cũng không tin người đàn ông kia dù có ác độc, còn có thể ác độc hơn Chị hai và mẹ lớn của cô sao? Thotho_

Thời gian 8 năm ở Nhà họ Tuyệt cô đều có thể nhẫn nhục cố chịu qua; bây giờ còn không phải là hầu hạ tên kia thời gian mấy ngày sao, cô cũng không tin mình chịu không nổi!!

Đầu có thể roi, máu có thể đỏ, khí phách quân nhân không thể ném, cứ việc.....

Cô chỉ là nhân viên quân đội ngoài biên chế thôi, hân.....

Đến phòng bệnh cá nhân 403, hết thấy như tuyệt vi sở liệu, Hoàng Phủ Minh bắt đầu làm khó.

Bưng trà rót nước dĩ nhiên không thể miễn, gọt hoa quả, mua com cũng là việc bình thường. Nhưng dù sao cô cũng chỉ có một mình, làm sao chịu được Hoàng Phủ Minh rảnh rỗi sai khiến chứ?!

“Hô.....” Toàn thân mệt mỏi ngồi ở trên ghế, nhìn thời gian đã 8 giờ tối, cô ước chừng làm trâu làm ngựa cho tên lưu manh này hết 7 tiếng đồng hồ, mệt đến nỗi không còn được nữa cái mạng! Lưu manh này cũng nên nghỉ một lát chứ?

“Khụ.....” Một tiếng ho nhẹ phát ra.

Thần kinh cả người Tuyệt Vi lập tức căng thẳng, mẹ nó, lưu manh này còn có ‘ý chí’ sao? “anh còn có cái gì phân phó?” Hai tròng mắt vô thần nhìn về phía vị trí giường bệnh.

Chỉ thấy Hoàng Phủ Minh mặt vô biểu tình dựa vào trên đầu giường, trong tay cầm một quyển tạp chí đọc. Trầm mặc không nói chỉ chỉ bả vai mình.

Có ý tứ gì? Tuyệt Vi mờ mịt chớp chớp mắt: “bả vai anh ngứa sao?” Thotho_

“mỏi!” Đơn giản một chữ roi xuống.

Mỏi sao? Anh nói thêm một chữ có thể chết sao? Vẫn là anh nói là vàng, tích chữ như kim như vậy sao? “Nói rõ chút!!”

“Mát xa, không hiểu sao?” Mát Hoàng Phủ Minh lạnh lùng ngấm Tuyết Vi.

Cô đề nén lửa giận ở trong lòng ‘đằng’ lập tức liên bạo phát. “Tôi nói, nơi này là bệnh viện, không phải kỹ viện, muốn mát xa, anh đổi chỗ đi!”

“thủ tục chữa bệnh của các người không phải có mát xa hạng nhất cho người bệnh sao?”

A, người này còn rất hiểu biết một nhóm các cô. “Có, đương nhiên là có!” Khỏe môi Tuyết Vi gọi lên cười dữ tợn: “Bất quá, đó là chuyên môn phục vụ cho người bệnh tê liệt, anh cũng tàn phế sao?!”

Miệng lưỡi sắc bén! Đã lẫn lộn một buổi trưa, người phụ nữ này nhìn như không cách nào trở nên an phận. Hoàng Phủ Minh âm thầm nghĩ xong, ‘bốp’ một tiếng, khệp tạp chí trong tay lại, hai tròng mắt chậm rãi nhìn Tuyết Vi: “Đối với hộ lý chuyên môn mà nói, có bất luận yêu cầu gì cần hộ lý, hộ lý chuyên môn đều không được cãi lời. Cô muốn tôi khiếu nại với lãnh đạo của cô sao?”

Đù tàn nhẫn!

Rốt cuộc Tuyết Vi hiểu rõ vì sao anh đề nghị cô đảm đương hộ lý chuyên môn, cảm tình là tại đây chờ cô đâu.

Đích xác, căn cứ thủ tục quân khu chữa bệnh, hộ lý chuyên môn thuộc loại đặc biệt, có nghĩa vụ thỏa mãn các loại yêu cầu cần hộ lý, nói trắng ra là, hộ lý chính là kiểm hầu gái!! Tho tho_

Người này thật hiểu công việc!!

Nghiến răng, cô cười lạnh đi tới trước mặt Hoàng Phủ Minh: “Yêu cầu ẩn nơi nào?”

“Toàn thân!”

“Cũng bao gồm ..... ‘chân thứ ba’ của anh sao?”

“Nếu cô thích, tôi không ngại!”

*** anh!!

Một phen đấu khẩu kết thúc, Tuyết Vi hoàn toàn bại trận, trực tiếp mắng ra thô tục ở trong lòng, chỉ phải tâm bất cam tình bất nguyện bắt đầu làm mát xa cho anh.

Hai tiếng đồng hồ sau, bởi vì trường kỳ dùng sức hoạt động, đôi tay Tuyết Vi đã mỏi đến vô cảm rồi.

Thật ra Hoàng Phủ Minh rất hưởng thụ ghé vào trên giường, nửa híp mắt.

“Có thể.”

Rốt cuộc xong việc. Tuyết Vi thở ra một hơi, hữu khí vô lực nói: “Đều đã mười giờ, anh cũng nên nghỉ ngơi đi.”

“Từ từ.” Tho tho_

Anh còn muốn làm khó dễ gì nữa?!!

“trước khi ngủ tôi cần tắm rửa.”

“anh cứ việc tắm, không ai ngăn cản anh!” Tuyết Vi tức giận nói xong. Sau một lúc lâu không thấy người đàn ông nhúc nhích, lập tức cảm thấy không thích hợp. “này, không phải là anh muốn tôi bồi anh cùng nhau tắm chứ?!!”

“Nếu cô khát vọng nói như vậy, tôi không ngại như cũ!”

Khát vọng??

Cái mũi Tuyết Vi đều sắp bị người đàn ông này làm méo lệch, cô chỉ nghĩ dùng câu kia *** anh, ở trong lòng yên lặng hả giận.

“Lại đây, tắm rửa cho tôi.” Hoàng Phủ Minh xoay người xuống giường, mặt vô biểu tình đi đến phòng tắm.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Châm chọc vuốt râu hùm, Tuyệt Vi điên rồi

Editor: Thơ Thơ

Đủ tàn nhẫn!

Đủ tàn nhẫn nha.

Cảm tình anh là muốn gọi mình hầu hạ anh tắm rửa sao??!!

Tuyệt Vi nuốt xuống cảm giác buồn nôn, kiên trì đi theo người đàn ông vào phòng tắm .....

‘rào rào ’ tiếng nước truyền ra từng đợt, trong phòng tắm hơi nước lượn lờ.

Hoàng Phủ Minh ngồi ở trên một cái ghế đầu, Tuyệt Vi ngồi xổm phía sau anh nghiêm túc lau rửa lưng anh.

“cô chỉ biết chà lưng sao?”

“anh còn muốn thế nào?”

“cô nói đi?”

Cô nói đi???

Ý tứ chính là muốn cô tắm toàn thân cho anh sao?

Ok!

Tuyệt Vi nghiêng răng nghiêng lợi vòng tới trước người Hoàng Phủ Minh, mới vừa ngồi xổm xuống, âm dương quái khí hỏi: “anh xác định, anh chỉ tới bệnh viện vì phát sốt sao?”

“cô muốn nói cái gì?” Thotho_

“Tôi cảm thấy anh nên đi khoa trị liệu tâm lý một chút, nghiện khoe thân. Anh thích ‘ khoe chim ’ như vậy sao?!!”

“Tôi chỉ vì thỏa mãn cô nghiện nhìn trộm mà thôi, cô thích cởi quần tôi như vậy mà?!”

Được rồi!

Đúng, thiếu chút nữa quên mất, hai lần trước đích xác đều là cô chủ động cởi quần anh.

Thật không nghĩ tới người này phản ứng mau, miệng càng ác độc đến chết, quả thực vô cùng đối lập với khuôn mặt tú-lo-kho ngàn năm không biểu cảm của anh!! Khiến người ta làm sao cũng không tưởng tượng được, một người đàn ông lạnh lùng như vậy sẽ nói ra lời làm tức chết người không đền mạng như vậy!!

Tay nắm chặt khăn lông đuổi tới ngực người đàn ông, mà khi sắp chạm vào cơ ngực rắn chắc của người đàn ông, tay Tuyệt Vi dừng lại .....

Dáng người người đàn ông này vì sao hoàn hảo như vậy? Mặc đồ nhìn gầy còi đồ có thịt, làm phụ nữ vừa nhìn liền muốn chảy máu mũi, nếu trời sinh cô là sắc nữ, đoán chừng sớm ấn anh ở trên mặt đất cường x một vạn lần!!

Đang nghĩ ngợi tới.

Tuyệt Vi không hiểu cảm thấy sống lưng có chút lạnh cả người, vừa ngẩng đầu lên, vừa vận đối diện con người hàn băng của người đàn ông kia.

Đôi mắt anh hắc bạch phân minh trong sâu không thấy đáy, làm người không hiểu giờ phút này anh suy nghĩ cái gì. Nhưng khóe miệng người đàn ông hơi hơi lên độ cung lại tràn ngập..... khinh bỉ đối với cô! Thotho_

“Không cần giặt sạch, tôi đi ngủ.” Sắc mặt Hoàng Phủ Minh trầm xuống, cầm lấy áo ngủ trùm lên trên người đi ra khỏi toilet.

Tuyệt Vi ngăn người ngồi xổm trên mặt đất mở to hai mắt .....

Anh..... Anh..... Có ý tứ gì? Vì cái gì đột nhiên không cần giặt sạch? Sẽ không cho rằng..... Cho rằng cô thêm nhỏ dãi thân thể anh sao?

Này!! Không có, tuyệt đối không có, cô chỉ là.....

Mê muội một chút mà thôi!

Bắt quá, không tầm cang tốt, rốt cuộc cô có thể kết thúc công việc, hắc.

Vứt bỏ khăn lông trong tay, Tuyết Vi đi ra khỏi phòng tắm, dựa nửa người vào sô pha nặng nề ngủ.....

“Tỉnh dậy! Tỉnh tỉnh!!”

Trong lúc mộng lung, Tuyết Vi mơ hồ cảm thấy được có người lay động thân thể của mình, nhũn chặt mảy, khó khăn nặng nề mở mí mắt.....

Trong bóng đêm, một bóng dáng cao lớn đứng sừng sững ở trước mặt cô.

Thân ảnh này?! Hà..... Rất quen thuộc nha..... Giống như, giống như đã từng quen biết. Nên sẽ không.....? Thotho_

Tuyết Vi khăn trương xoa xoa mắt nhập nhèm buồn ngủ, lấy lại bình tĩnh, nương ánh trăng ngoài cửa sổ mới thấy rõ ràng diện mạo bóng dáng này.

Mẹ nó!

Hừ chết cô, còn tưởng rằng là người đàn ông ở khách sạn kia đã tìm tới cửa, hoá ra là người này!

Đoán chừng là ngủ đến rối loạn tâm thần, Tuyết Vi mới phản ứng lại là bây giờ chính mình đang chăm sóc tên lưu manh này. “Bây giờ mấy giờ rồi?”

“ba giờ sáng.”

“ba giờ sáng sao?!!!” Trong nháy mắt Tuyết Vi tức giận vọt lên tới đỉnh đầu: “anh có phải có bệnh hay không??? Hơn nửa đêm kêu tôi dậy làm gì?!! Là sắp tắt thở, tìm tôi cấp cứu sao!???”

‘ bang ’ đèn ở trong phòng sáng lên.

Giờ phút này khi nhìn đến mũi nhọn sắc bén ở trong mắt người đàn ông kia, tức giận của cô tức khắc tan thành mây khói.....

Ok, ok, đã biết, đã biết, đây là chức trách của cô! “Xin hỏi, anh yêu cầu tôi làm cái gì?”

“lấy cái bô cho tôi.”

Lấy..... lấy cái bô sao??? Thotho_

Ánh mắt không thể tưởng tượng nhìn người đàn ông từ trên xuống dưới, tay chân của anh hoàn hảo, toilet chỉ cách một bước chân, công sức anh kêu cô sớm đã đi tiểu xong rồi, hà tất phí công sức lớn như vậy?!

Hiểu rõ, cô xem như hoàn toàn hiểu rõ, người đàn ông này chính là một ác ma khát máu không hơn không kém.

Bề ngoài nhìn lạnh như băng, ít khi nói cười, kỳ thật chính là một ác ma cao cấp, giết người vô hình. Loại người này, không dễ chọc nhất, vì sao cô không có mặt chọc phải anh như vậy?

Tuyết Vi kiềm chế một mối, cung kính hầu hạ Hoàng Phủ Minh.

Hoàng Phủ Minh giải quyết hết thấy vấn đề, ngã đầu liền ngủ, nhưng Tuyết Vi..... rốt cuộc bị tức đến ngủ không được.

Không được!

Không thể chịu như vậy, thủ đoạn người đàn ông này cao cấp hơn nhiều so với chị hai và mẹ lớn của cô, phải chịu như vậy, không tới ba ngày cô sẽ bị người đàn ông này tra tấn chết. Xem ra.....

Được, chọn biện pháp khác hoàn trả thứ này..... ‘ răng rắc ’ mới được!! Nghĩ vậy, khoe miệng Tuyết Vi không khỏi gọi lên một nụ cười quỷ dị.....

Hôm sau.

Ánh mặt trời ấm áp từ cửa sổ sát đất bắn thẳng đến giường đơn trong phòng bệnh. Hoàng Phủ Minh đang ngủ say chớp chớp mắt, từ trong giấc ngủ mơ chậm rãi mở hai tròng mắt tỉnh lại. Thotho_

Ai ngờ, ánh mắt đầu tiên nhìn thấy chính là Tuyết Vi đang đứng ở đầu giường cười ngọt ngào với anh.

“Ha ha, anh tỉnh rồi? Ngủ đủ không? Nếu không ngủ đủ thì nói, muốn ngủ thêm chốc lát hay không? Hay là nói có chút lạnh? Yêu cầu tôi mở thêm máy sưởi một chút sao? Hoặc là anh còn có cái gì khác phân phó không?”

Giọng hỏi han ân cần như dòi non lấp biển ngênh diện đánh úp về phía Hoàng Phủ Minh, anh hơi nhăn mày, người phụ nữ này làm sao vậy? Hoàn toàn đổi tính sao?

Trầm mặc không nói từ trên giường ngồi dậy.

Tuyết Vi vội vàng chạy đến đầu giường, nâng anh xuống giường, “Tối, tôi đưa anh đi toilet rửa mặt đi.”

“Không cần.” Lạnh lùng rơi xuống ba chữ, Hoàng Phủ Minh ném tay cô ra lập tức đi tới toilet.

Đang xem trong toilet, kem đánh răng đã phết ở trên bàn chải đánh răng; ly rửa mặt cũng đầy nước; khăn lông đã bày biện đủ, hết thấy đều chuẩn bị thỏa đáng, căn bản không cần anh tới động thủ.

Chỉ chốc lát sau, Hoàng Phủ Minh đã rửa mặt xong.

Anh mới từ toilet đi ra, chỉ thấy, trên bàn com phòng bệnh bày đầy món ngon.

“Tối đây, anh nhìn xem, những thứ này có hợp khẩu vị không? Nơi này có mì phở, bất quá nếu anh không thích ăn mì mà nói, còn có cháo; nếu không thích cháo còn có bánh quẩy. Nếu anh vẫn không hài lòng, anh nói, anh thích ăn cái gì, tôi lập tức đi mua cho anh.” Thotho_

Trên cơ bản Tuyết Vi đem những món có thể mua cho bữa sáng đều đã chuẩn bị đầy đủ hết, cho dù anh có muốn làm khó dễ người, cũng nói không nên lời gì.

Một bữa sáng phong phú kết thúc trong trầm mặc.

Tuyết Vi vừa thu thập chén đĩa, vừa mỉm cười nói: “anh xem, hôm nay thời tiết tốt như vậy, anh cũng ở bệnh viện ngây người mấy ngày rồi, không bằng tôi mang anh ra ngoài đi dạo đi, như vậy rất có ích đối với thân thể của anh.”

Hoàng Phủ Minh liếc mắt ra ngoài cửa sổ, hôm nay quả thật thời tiết không tồi.

“Có thể.”

“Ừm, như vậy định rồi, anh nhanh thay quần áo đi. Hoặc là, anh chờ tôi thu thập xong chén đĩa, tôi mặc quần áo cho anh cũng được.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Chỉnh chết anh nha

Editor: Thơ Thơ

“Không cần, cô thu dọn đồ vật đi.” Hoàng Phủ Minh cảm thương phục mới đi tới toilet.

Anh càng nghĩ càng cảm thấy người phụ nữ này hôm nay quá không bình thường, mỗi lần thấy cô đều là một bộ dáng cả vú lấp miệng em không chịu thua, không đến mức chỉ trong một buổi tối liền thay đổi tính cách đi?!

Mắt đen sâu không thấy đáy vừa chuyển, anh thay xong quần áo liền đi theo Tuyết Vi rời khỏi phòng bệnh.....

“này!! Đây!! Mau xem, mau xem, soái ca phòng bệnh 403!”

Hoàng Phủ Minh và Tuyết Vi đi song song ra ngoài bệnh viện, những y tá nhìn thấy bọn họ sôi nổi ghé vào cửa sổ si mê nhìn bóng dáng anh rời đi, quả thực bị mê ba hồn mất hết bảy phách.

“cô muốn mang tôi đi dạo nơi nào?”

“đi chợ đêm”

“Chợ đêm sao?” Hoàng Phủ Minh ngừng bước chân: “ban ngày ban mặt..... cô muốn mang tôi đi dạo chợ đêm sao?!”

“A..... Không phải, không phải, là một cái phố bên cạnh chợ đêm, nơi đó có một khách sạn nhà ăn chủ đề trà làm vô cùng giỏi, dù sao, anh tới rồi sẽ biết.” Tuyết Vi khen không dứt miệng cái nhà ăn kia.

Hoàng Phủ Minh liếc cô một cái: “cô thường xuyên đi sao?”

“Không có, tôi cũng là lần đầu tiên đi. Chẳng qua nghe bạn tôi nói nơi đó thực không tồi, liền nghĩ mang anh cùng đi xem. Nhanh lên đi thôi!” Tuyết Vi gấp không chờ nổi vẫy vẫy tay với anh, cao hứng phấn chấn lộ ra ở phía trước. Tho tho_

Chỉ chốc lát sau bọn họ liền đến khách sạn trong truyền thuyết kia. Vị trí bên tay phải lầu một chính là nhà ăn chủ đề trà theo như lời Tuyết Vi.

Vừa tiến vào, bên trong là một căn nhà nhỏ đóng kín lại, nhìn từ đại sảnh, toàn bộ phong cách lấy rừng rậm làm chủ. Nhưng bên trong mỗi căn nhà nhỏ đều có chủ đề khác nhau.

Có phong cách công chúa mơ mộng; cũng có phong cách điền viên; cũng có phòng cảnh biển; còn có học viện, phim hoạt hoạ, Nhận thức từ từ cũng hơn trăm loại phong cách.

“anh thích phong cách gì? Chọn một gian đi.” Tuyết Vi nhiệt tình đem quyền lựa chọn giao cho anh.

Nhưng Hoàng Phủ Minh thoát nhìn, đối với gian phòng nào đều không có chút hứng thú: “Tùy tiện đi.”

“Tùy tiện sao?” Từ này không phải đầu môi chót lưỡi của người phụ nữ hay nói sao? Tuyết Vi tiến lên, nghi hoặc nhìn mặt người đàn ông: “vì sao anh không có tính thú như vậy? Khi anh cùng bạn gái anh ở bên nhau, cũng như vậy sao?”

“không quan hệ với cô!” Bốn chữ lạnh nhạt rơi xuống.

Đôi tay Tuyết Vi vẫy quanh trước người, nở nụ cười châm chọc: “cho nên anh chưa bao giờ qua lại với bạn gái sao? Cũng khó trách, người không có tính thú giống như anh vậy, người đàn ông cả ngày chỉ có một biểu tình, người phụ nữ nào sẽ chịu được anh?!” Nói xong, cô tùy ý đẩy ra một gian nhà điền viên có phong cách cổ xưa: “chọn nơi này đi.” Tho tho_

Hoàng Phủ Minh không có bất luận thái độ gì đi vào theo.

Tuyết Vi nhìn thực đơn chọn hai ly nước uống đặc sắc bên trong cửa hàng, chán đến chết nằm úp sấp ở trên bàn: “Tôi nói, có phải trừ bỏ lúc anh có thể nói chính người ra, đều không nói qua chuyện yêu đương hay không?”

“cô cảm thấy sao?”

“Tôi cảm thấy anh như vậy. Hôm nay từ lúc anh rời giường đến bây giờ chưa nói thêm được hai câu, so với lúc trước tôi chứng kiến anh hoàn toàn là hai dạng người.”

Kỳ thật, bản thân Hoàng Phủ Minh chính là một người đàn ông nói không nhiều lắm, đến nỗi lúc trước vì sao sẽ đối đãi Tuyết Vi như vậy, phần lớn là bởi vì một loạt gút mắt gây ra ở giữa bọn họ đi.

“không phải cô cũng như thế, hôm nay làm sao vậy? Đối tính sao?” Hoàng Phủ Minh dẫn đề tài vào quỹ đạo.

Tuyết Vi bất đắc dĩ nướng mày, tay nhỏ nhẹ nhàng khảy trên bàn: “Không có, tôi chỉ cảm thấy đầu không lại anh, vì sao không thuận theo anh. Liền cùng sinh hoạt giống nhau. ....”

“Cùng sinh hoạt giống nhau?”

“Đúng vậy, sinh hoạt giống như một tuồng kịch, nếu anh không cách nào làm một nhà biên kịch đi soạn kịch bản, như vậy chỉ có thể làm một diễn viên cho tốt, dựa theo kịch bản diễn kịch ....” lúc nói lời này, trong cặp mắt trong suốt của Tuyết Vi che kín tang thương. Tho tho_

Hoàng Phủ Minh mơ hồ nhớ rõ năm nay cô cũng chỉ có hai mươi tuổi, một cô gái nhìn đời chưa sâu có thể nói ra lời giàu triết lý như vậy, thật sự làm anh cảm thấy có chút không thể tưởng tượng.

“Đúng rồi, đúng rồi.” Tuyết Vi gạt mình một cái, ngồi ngay ngắn: “Đến bây giờ tôi còn chưa biết tên anh là gì đâu, rốt cuộc anh tên gọi là gì?”

“Tôi. ....”

‘ Cốc cốc cốc ’ tiếng đập cửa cắt ngang lời nói của Hoàng Phủ Minh, một người phục vụ mặc trang phục đã nhân bụng khay đi đến: “quấy rầy quý khách, đây là thức uống các người muốn.”

Hai ly đồ uống màu xanh biếc bày ở trước mặt Tuyết Vi và Hoàng Phủ Minh, mặt trên đồ uống màu xanh biếc kia còn điểm xuyết hạt cát giống như dùng bơ ăn, làm người vừa thấy liền trước mắt sáng ngời.

“Wow, khó trách thật nhiều người đề cử tôi tới nơi này, đồ nơi này quá mới lạ.”

Nói xong, Tuyết Vi dùng sức hút một ngụm đồ uống: “um. .... Hương vị quả thực cực kỳ ngon, anh nếm thử nhanh lên đi.”

Nhìn biểu tình Tuyết Vi khoa trương, Hoàng Phủ Minh nghi hoặc nhíu mày, có khoa trương như cô nói hay không?

Anh mới vừa nếm một ít đồ uống, cặp mắt sâu không thấy đáy thoáng chốc hiện lên một ánh sắc bén .... Tho tho_

“Làm sao vậy??”

“Không có việc gì.” Anh nho nhả lắc đầu, ung dung thân nhiên tiếp tục uống lên.

Tuyệt Vi cũng hứng thú bưng bưng hút từng ngụm từng ngụm đồ uống ngọt kia, nhưng đột nhiên. ....

Sắc mặt cô căng thẳng!

“hả.....” Ngưng thần nhìn ly đồ uống kỳ dị kia, thân mình lao đảo.

Hoàng Phủ Minh ở bên cạnh nhận thấy được cô không bình thường, nghi hoặc hỏi: “cô vẫn khỏe chứ?”

“Tê..... Tôi ..... đầu tôi thật choáng váng ..... Tim đập đường như rất mau, sẽ không..... sẽ không có người bỏ thêm..... ở trong đồ uống của tôi.....

Đồng.....” Còn không đợi Tuyệt Vi nói cho hết lời, chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, liền ngã quỵ ở trên sô pha.

Hoàng Phủ Minh vừa muốn tiến lên điều tra cái gì, nhưng đầu anh đột nhiên trở nên choáng váng, không chịu nổi cũng ‘ bùm ’ một tiếng ngã xuống bên cạnh Tuyệt Vi .....

“A, ha hả a.....” Đúng lúc này, từng đợt tiếng cười âm trầm của người phụ nữ tràn ngập ở trong gian nhà quý dị. Thotho_

Chỉ thấy, Tuyệt Vi ngã trên sô pha chậm rãi..... Chậm rãi..... Ngồi ngay ngắn.

Cười dữ tợn nhìn người đàn ông trước mắt ..... “Ai nha nha, ngày hôm qua anh sai bảo tôi thực sự đi? Hả?” Tay nhỏ, dùng sức nhéo nhéo khuôn mặt tuần tú của anh: “Ai da, làn da thật tốt nha. Ai, anh cũng may gặp người giàu lòng nhân từ giống tôi, nếu không, tôi nhất định kêu một trăm người phụ nữ nhân cơ hội cưỡng x anh, sau khi về hoa ở mặt anh!”

“chắc, vì sao tâm địa tôi thiện lương như vậy đây? Tôi tưởng..... đời trước tôi nhất định là thiên sứ cứu vớt hệ Ngân Hà! Được..... Chúng tôi muốn..... đi vào chủ đề!” Thu hồi tươi cười trên mặt, Tuyệt Vi lưu loát búng tay một cái.

Chỉ thấy, bốn năm người phụ nữ từ bên ngoài ‘ bốp bốp bốp ’ vọt tiến vào. “Tiểu thư Tuyệt Vi.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Chẳng biết tại sao lại ngủ cùng nhau

Editor: Thơ Thơ

“Các người khiêng anh ta lên phòng trên lầu của khách sạn cho tôi, sau đó..... Đi theo anh ta chụp mấy tấm ảnh!” Ánh mắt sắc bén nhìn khuôn mặt tuần tú của người đàn ông: “Hừ, tuy rằng anh đang nằm viện, cũng là thời gian tại chức, lúc này ra ngoài tìm phụ nữ chơi, lại còn bị người khác chụp ảnh. Nếu tôi có ảnh chụp trong tay, tôi xem về sau anh còn dám sai bảo tôi không! Lưu manh!! Lưu manh! Lưu manh!!”

Nghiến răng nghiến lợi mắng mấy tiếng, đôi tay Tuyệt Vi vòng sau người, đứng dậy, lẳng lặng chờ đợi mấy người phụ nữ kia dựa theo kế hoạch của mình hành sự.

Nhưng vào lúc này.....

Một trong mấy người phụ nữ đi tới Hoàng Phủ Minh nhanh chóng vọt tới phía sau Tuyệt Vi.

Còn không đợi cô phản ứng lại, kéo tay xuống một cái!!

Hai mắt Tuyệt Vi tối sầm ngã xuống trên mặt đất.....

Giây tiếp theo.....

Chỉ thấy khuôn mặt Hoàng Phủ Minh âm trầm, chậm rãi..... Chậm rãi..... Từ trên sô pha ngồi dậy.....

“Hoàng Phủ Quân Trường.” Một trong mấy người phụ nữ quỳ một gối xuống đất, cung kính hành lễ với anh.

Hoàng Phủ Minh ‘ phốc ’ một ngụm, hộc ra đồ uống vẫn luôn ngậm ở trong miệng.

Phải biết rằng, xuất thân anh là quân nhân, có thể ném ra bên trong đồ uống bỏ thêm đồ vật dễ như trở bàn tay. Lúc anh uống xong hớp đầu tiên thì không có nuốt đồ uống xuống!

Con người sâu không thấy đáy chậm rãi chuyển hướng về phía Tuyết Vi đang ngất, biết ngay người phụ nữ này không có khả năng đổi tính, cho nên, anh đã sớm phòng bị rồi!

“Hoàng Phủ Quân Trường, nên xử trí Tiểu thư Tuyết Vi ra sao?”

Con người đầy giao hoạt tối sầm xuống, không phải cô là một người giàu lòng nhân từ sao? Thực tốt! “đưa cô ta lên phòng đã được chuẩn bị tốt!” Tho tho_

“vâng. .... Hoàng Phủ Quân Trường.”

Biệt viện nhà họ Hoàng Phủ.

“Nhị tiểu thư! Nhị tiểu thư.” Tiểu Hề la to từ bên ngoài đường chạy tới đại sảnh trong biệt thự.

“Chuyện gì? Hoàng loạn như vậy, gọi hồn ai sao?!” Tuyết Phi Nhi tức giận cho hầu gái một cái nhìn xem thường.

Tiểu Hề vội vàng cúi thấp đầu xuống: “Thực xin lỗi tiểu thư, là em thu được một tin tức tốt, nhất thời quá kích động, cho nên mới. ....”

“Cái tin tức tốt gì?!! Có phải anh Minh muốn gặp tôi hay không?” Trên mặt Tuyết Phi Nhi tức khắc nổi lên tươi cười khó nén.

“Không phải, tiểu thư.”

Lập tức, Tuyết Phi Nhi liền không có tinh thần.

“Tiểu thư, tin tức tốt này không thua gì Hoàng Phủ Quân Trường muốn gặp cô!”

Bây giờ có cái gì tốt hơn so với mau chóng xúc tiến cảm tình cô và Hoàng Phủ Minh đây?

Tuy rằng diện mạo Tuyết Phi Nhi xuất chúng, một gương mặt trái xoan, ngũ quan xinh đẹp, nhưng cô biết rõ ràng so sánh với Tuyết Vi, cô vẫn còn kém cỏi, cho nên mới muốn trăm phương ngàn kế giành trước một bước khiến cho Hoàng Phủ Minh vui lòng. “Nói đi, cái tin tức tốt gì?” Tho tho_

“Là thế này, vừa rồi lúc Tiểu Bích nhà chúng ta ra bên ngoài làm việc, tận mắt nhìn thấy Tuyết Vi cùng một người đàn ông đi vào một nhà ăn!”

“Ừm? Việc này có cái gì kỳ quái sao?”

“Không phải, tiểu thư, Tiểu Bích khai thác quan hệ, tra ra Tuyết Vi đặt trước phòng ở bên trong khách sạn kia, nói cách khác. ....”

Tiểu Hề nói mới được một nửa, Tuyết Phi Nhi ‘Roạt’ lập tức liền từ vị trí đang ngồi chạy nhanh: “Nói cách khác có khả năng Tuyết Vi thứ tiện * kia cùng người đàn ông khác đi thuê phòng? Cho dù cũng không xảy ra chuyện gì, cùng một người đàn ông ở trong phòng khách sạn cũng nói không rõ.”

“Đúng!”

“Đến lúc đó chúng ta liền có thể. ....”

“Chúng ta liền có thể đem chuyện này đại náo thật lớn, nhất định Tuyết Vi sẽ bị từ hôn!” Nói xong, Tiểu Hề xảo trá nở nụ cười.

Tuyết Phi Nhi xoay đầu, tán thưởng vỗ vỗ bả vai Tiểu Hề: “Làm tốt lắm. Lập tức đi thông báo Lạc quân gia, đến lúc đó chúng ta cùng đi bắt gian!!!”

“vâng. .... Nhị tiểu thư. ....”

Trong phòng khách sạn. Tho tho_

Tuyết Vi lẳng lặng nằm ở trên một cái giường đôi. Không biết qua bao lâu, lông mi cong vút của cô hơi hơi chớp động hai cái, mông lung mở mắt buồn ngủ ra:

“Tê. ....” Hít sâu một hơi, thống khổ chuyển động cổ.

Vừa mới xảy ra chuyện gì?

Cô giống như bị đánh cho hôn mê đúng không?

Tại sao lại như vậy? Những người đó rõ ràng là cô bỏ tiền mướn tới, vì sao ngược lại ra tay đối với cô?!

Ánh mắt nhìn chung quanh nơi xa lạ này, nơi này là chỗ nào?

Nghi hoặc, ánh mắt di động cuối cùng dừng ở hình ảnh vị trí bên người .....

Gương mặt tuần mỹ quen thuộc trong nháy mắt phản chiếu ở trong tròng mắt đen nhánh của Tuyết Vi. Anh?!! Vì sao sẽ..... Ngủ ở chỗ này?!!

"Roạt" lập tức ngồi dậy.....

Cái chân ở trên người Tuyết Vi thuận thể trượt xuống, cô mới phát hiện giờ phút này chính mình lại trần như nhộng. “Tại sao lại như vậy?! Quần áo tôi đâu???” Trong lúc con người hoảng loạn tìm kiếm quần áo vô tình thấy được một cái đồ vật chỗ cuối giường.

Cô thử đến gần ..... đến gần..... Tho tho_

Vậy mà là!!!

Một cái đồ tránh thai ..... đã dùng qua ..... hả?!!?

‘ ầm vang ’

Đại não Tuyết Vi giống như nổ tung, choáng váng.

Cô..... Cô cùng..... Cùng một người đàn ông mới nhận thức mấy ngày chẳng biết tại sao lại lên giường?!!

“Hừ.....” Lúc này, vị trí bên cạnh truyền đến tiếng yếu ớt của người đàn ông.

Con người của Tuyết Vi mở rộng, lảng lảng nhìn người đàn ông mở hai mắt.

Vào một khắc bốn mắt nhìn nhau, cô đưa ra cái áo mưa sử dụng qua phần nộ rống lên: “rốt cuộc anh làm cái gì đối với tôi?!!!”

Hoàng Phủ Minh lấy lại bình tĩnh, không nói một lời nhìn Tuyết Vi.

Giây tiếp theo, anh nhanh chóng ngồi dậy, cúi đầu nhìn nửa thân mình trần trụi, hỏi ngược lại: “Cô gái, là tôi nên hỏi cô làm cái gì đối với tôi đi?!!”

Hả.....

Đúng, đúng, là cô hạ thuốc mê cho người đàn ông này, chính là..... Chính là.....

việc hậu kỳ hoàn toàn ở ngoài khống chế của cô. “Xong đời, xong đời, tôi nghĩ..... Hai chúng ta nhất định là bị người khác tính kế! Lúc này không xong!! Không xong!! Tôi vậy mà..... Vậy mà..... chẳng biết tại sao lại xảy ra quan hệ cùng anh?!” Tho tho_

Đôi tay Tuyết Vi ôm đầu, ngu xuẩn liên tục nhắc mãi.

Hoàng Phủ Minh lảng lảng ngồi ở chỗ kia nhìn bộ dáng cô lúc này buồn cười thiếu chút nữa không nhận được cười ra tiếng, chỉ phải mạnh mẽ kiềm chế ý cười, lạnh lùng nói: “Không quan hệ, dù sao cô đã giải phẫu vá màng trinh, cùng lắm thì làm thêm một lần là được.”

“Mẹ mày!!”

“Người phụ nữ thú, dám nắng tôi?!!” Mắt anh chợt lóe, đuôi tay liền bóp ở cổ Tuyết Vi.

Bây giờ cô đã khẩn cấp nhảy tường, cũng quên không được bộ dáng người đàn ông kia như hung thần ác sát, ý thức đẩy anh ra: “Mãng anh thì sao vậy?! Uống cho anh xuất thân vẫn là quân nhân, làm sao anh có thể ngốc như vậy, bị người ta hạ được cũng không biết?! Việc này rõ ràng là có người muốn hại hai chúng ta. Hơn nữa, anh không có tiết tháo như vậy sao? Một chút cũng không ngại cùng người phụ nữ xa lạ lên giường?!!”

Hoàng Phủ Minh thật muốn biết, người phụ nữ đáng chết này nơi nào có dũng khí nói ra lời này, người hạ được cho anh rốt cuộc là ai? Bây giờ cô nói ra rất đúng lý hợp tình! “Tôi để ý làm cái gì? Tôi lại không thiệt thòi!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Già Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Lại đây bắt gian

Editor: Thơ Thơ

Mẹ nó.....

Cũng đúng, anh là đàn ông anh để ý cái gì? Nhưng vấn đề..... “anh nói lời này tính là tiếng người sao?!!”

“Vậy cô muốn tôi nói gì?!”

“tốt xấu gì anh cũng phải nói một câu..... ‘ không quan hệ, cô đừng sợ, tôi sẽ phụ trách ’ lời nói như vậy chứ?!!”

Phụ trách??? Được!

Khuôn mặt tuấn tú của Hoàng Phủ Minh chậm rãi để sát vào cô, nơi khoe môi khoi mào một độ cung đẹp: “Không quan hệ, cô đừng sợ, tôi sẽ phụ trách, có thể sao?!”

Khuôn mặt nhỏ của Tuyết Vi trầm xuống, găm nhẹ: “Ai cần anh phụ trách?!!!”

***!!

Vì sao bây giờ anh muốn bóp chết bà điên này như vậy?!!

“A!!! Xong đời! Xong đời! Lúc này thật xong đời!!!”

“cô lại làm sao vậy?!!” Hoàng Phủ Minh không kiên nhẫn nhủu mày.

Cô bọc một cái khăn tắm, cong người, từ dưới giường nhặt lên một tấm ảnh chụp. “anh xem! Anh xem, chúng ta đã bị người ta chụp ảnh!!!” Thotho_

Mặt trên ảnh chụp, là cô và Hoàng Phủ Minh trần truồng lộ thể ôm nhau.

Việc này thật ra là kế hoạch lúc ban đầu của Tuyết Vi, cô nghĩ dùng ảnh chụp này tới hù dọa, hù dọa người đàn ông này, nhưng chưa từng nghĩ tới nữ chính trên ảnh chụp chính là mình!!

Lúc này thật là.....

Hại người thành hại mình! Quả thực là báo ứng ngay trước mắt, ai!

“Bây giờ xem ra, mặc kệ những người đó rốt cuộc nhằm vào anh, hay là nhằm vào tôi, nếu nháo đến chỗ Hoàng Phủ Minh mà nói..... Như vậy tôi liền.....

Chắc..... Lúc này thật là khó xử!” Trong mắt Tuyết Vi chứa đầy vẻ khó khăn, trong hốc mắt cũng chớp chớp động lệ quang.

“cô muốn gả cho Hoàng Phủ Minh như vậy sao?!” Vào thời khắc anh hỏi ra vấn đề này, trong mắt không khỏi xẹt qua một mặt lệ quang.

Chỉ là, ánh mắt khác thường này hơi lướt qua, Tuyết Vi cũng không có nhận thấy được. “Tôi không phải một hai muốn gả cho Hoàng Phủ Minh, chỉ là..... Chỉ là, tôi không muốn lấy lý do như vậy bị từ hôn mà thôi!!!”

“Vậy không phải là cô muốn gả cho anh ta sao? Nếu không, cô để ý nhiều như vậy làm gì?!”

A, đúng nói chuyện đau eo! Thotho_

Mắt Tuyết Vi lạnh lùng nhìn gương mặt người đàn ông vô biểu tình, cười bi lãnh, nếu anh ở vào lập trường của mình có lẽ sẽ không trăng tráo lớn tiếng nói ra như vậy!?

“Không quan hệ.....tôi anh!” Bốn chữ lạnh lùng rơi xuống, Tuyết Vi đứng dậy vừa muốn mặc quần áo.....

‘ Cốc cốc cốc ’ ngoài cửa đột nhiên vang lên tiếng đập cửa.

Trong phút chốc, khuôn mặt nhỏ của Tuyết Vi căng thẳng, giác quan thứ sáu nói cho cô, tiếng đập cửa này..... Cũng không đơn giản!

Cô cũng bất chấp lảng tránh, trực tiếp mặc quần áo vào ở trước mặt người đàn ông: “Mau!! Anh tìm một chỗ trốn nhanh lên đi!”

Hồi lâu cũng không thấy người đàn ông có bất luận hành động gì, cô nôn nóng túm chặt cánh tay anh: “Mau lên!!!”

Hoàng Phủ Minh trầm mặc không nói nhìn cô, khoe miệng hình như khoi mào một nụ cười lạnh.

Nụ cười hình như là phát ra tín hiệu khiêu chiến tới cô.

Tuyết Vi thấy vậy, cũng bất chấp cùng anh khác khẩu. “được, không né đúng không?? Tùy tiện anh, a..... Dù sao trên đường hoàng tuyền có người làm bạn, tựa hồ tôi cũng không tịch mịch như vậy!” Dứt lời, cô neoh đôi mắt lại, bước nhanh đi đến cửa lớn. Thotho_

Cửa phòng mở ra.

Thân ảnh Tuyết Phi Nhi cùng với Tiểu Hề còn có Lạc quần gia rơi vào trong tầm mắt cô.

Liền biết chuyện tốt sẽ không xảy ra, nhưng không nghĩ tới ngay cả Lạc quần gia đều qua tới, chẳng lẽ nói hôm nay là Hồng môn Yến do Tuyết Phi Nhi chuẩn bị?

Hồ. ....

Không cần phải vậy. Nếu Tuyết Phi Nhi phái người theo dõi cô, cô sẽ có phát hiện mới đúng. “Nha, Chị hai, Lạc quần gia, vì sao các người tới nơi này tìm tôi?”

“Hừ, đã chết đến nơi, nhưng thật ra em rất bình tĩnh sao!”

“Chị hai, chị nói cái gì vậy?”

“Nói cái gì?! Chờ sau khi chúng tôi tiến vào em sẽ biết!” Dứt lời, Tuyết Phi Nhi tiến lên một bước.

Tuyết Vi giống như là thần giữ cửa ở nơi đó, một bước cũng không nhường: “Chị hai, không bằng có cái gì nói ở chỗ này đi, trong phòng có chút loạn.”

“Loạn?!! Ha, chị xem là em che dấu người đàn ông dám dăng không thể lộ ra ngoài ánh sáng đi!” Dứt lời, một tay Tuyết Phi Nhi dùng sức đẩy cô ra, mang theo Lạc quần gia và Tiểu Hề vọt đi vào.

Không xong!

Sắc mặt Tuyết Vi trắng nhợt, theo sát phía sau đi vào. Thotho_

Nhưng mà. ....

Trong phòng ngủ đã trống rỗng!

Cái người đàn ông đáng chết này!!! Sao anh ta lại có thể xấu tính như vậy? Một hai phải dọa người ta đến mất nửa cái mạng mới chơi vui về sao?

Tuyết Vi u oán nhẹ nhàng thở ra, đôi tay vây quanh trước người, chầm chọc nói: “Chị hai, tuy rằng em không biết vì sao chị sẽ đến nơi này, nhưng mà lời chị nói mới rồi cũng quá khó nghe đi? Người đàn ông dám dăng sao?? Sao em có thể che giấu người đàn ông dám dăng gì đây. Em chính là một lòng một dạ gả cho Hoàng Phủ Quân Trường.”

“em diễn trò. Tuyết Vi, vậy em có thể giải thích một chút, vì sao ban ngày ban mặt em chạy tới nơi này thuê phòng?”

“Chị hai, ngay cả chị cũng nói ban ngày ban mặt, cho dù em tìm đàn ông cũng không có khả năng tìm vào ban ngày ban mặt không phải sao? Chị cũng biết em bận bịu công tác ở bệnh viện, ngày hôm qua hầu hạ một người bệnh, hầu hạ cả đêm, thật sự không có tinh thần gì, liền nghĩ tới tìm cái phòng nghỉ ngơi ở gần bệnh viện một chút, không hơn.”

“Thật sự chỉ đơn giản như vậy?” Tầm mắt Tuyết Phi Nhi dần dần chuyển hướng về phía Tiểu Hề.

Đột nhiên Tiểu Hề rung mình một cái, xấu hổ tránh tầm mắt của Tuyết Phi Nhi.

“Đúng vậy, Chị hai, chính là đơn giản như vậy. Nhìn chị xem, còn kêu Lạc quần gia từ xa tới, làm như em làm cái gì. .... Ai!” Tuyết Vi bắt đầu đi lắc đầu. Thotho_

Lúc này, Tiểu Hề tựa hồ đã xảy ra thứ gì, lén lút lôi kéo góc váy của Tuyết Phi Nhi: “Tiểu thư, tiểu thư, mau xem, mau xem”

Tầm mắt dần dần nhìn về phía vị trí giường lớn, một tấm ảnh chụp thành hình đập vào mi mắt Tuyết Phi Nhi, hai tròng mắt cô chợt lóe, bước nhanh đi qua.

Không xong! Sắc mặt Tuyết Vi căng thẳng.

Lúc Tuyết Phi Nhi vừa muốn cầm lấy ảnh chụp xem. ....

Tuyết Vi bước xa một cái, một tay đoạt lại ảnh chụp.

“bức ảnh kia là cái gì?!”

“Không có gì?” Tuyết Vi giấu ảnh chụp ở phía sau.

“Không có gì? Không có gì em sẽ khăn trương như vậy?!! Mau! Đưa ảnh chụp ra!!!” Tuyết Phi Nhi từng bước ép sát.

Lúc này, Lạc quần gia vẫn luôn trầm mặc cũng phát hiện khác thường, nheo lại đôi mắt lạnh.

Lập tức, không khí trong phòng trở nên vô cùng khẩn trương.

Trái tim Tuyết Vi ‘ bùm, bùm ’ gia tốc nhảy lên, nhưng khuôn mặt xinh đẹp lại treo nụ cười cực kỳ bình tĩnh: “Chị hai, bức ảnh này em thật không thể cho chị xem, đây là ảnh em tự chụp rất xấu, sao em không biết xấu hổ cho chị xem đây?”

“Không quan hệ, chúng tôi sẽ không chê cười em.”

“Chị hai, chị cũng có nhiều ảnh chân dung tự chụp như vậy, không phải mỗi lần cũng đều không cho người khác xem sao?”

“Ít nói nhảm, mau giao ra đây!!”

Nhìn ba người, sáu đôi mắt như hồ rình mồi nhìn mình chằm chằm, Tuyết Vi biết nói dối cấp thấp như vậy khẳng định không cách nào giấu trời qua biển, nhưng mà.....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Người đàn ông, anh có thuật ẩn thân sao?

Editor: Thơ Thơ

“Xin lỗi, Chị hai, em đã xé nát.” Cô chỉ là nghĩ kéo dài thời gian hủy diệt ảnh chụp thôi!

Trong bàn tay, ảnh chụp đã biến thành những mảnh vụn.

Tuyết Phi Nhi trừng lớn đôi mắt, nắm tay gắt gao nắm lại.

“Hừ, hủy thi diệt tích sao? Xem ra..... Tam tiểu thư là thực sự có việc dấu diếm đây.” Lạc quân gia nheo mắt, ánh mắt sắc bén không ngừng nhìn chung quanh gian phòng: “Nơi này là lầu mười chín, nếu trong căn phòng này thực sự có người, nhất định chạy không được. Nếu không có người, cũng có thể chứng minh tam tiểu thư trong sạch rồi. Tam tiểu thư..... vậy cô không ngại tôi lục soát gian phòng này đi?”

Quả nhiên càng già càng cay! Lạc quân gia này ..... Khó đối phó! Tuyết Vi âm thầm nghĩ xong, câu môi cười nói: “Đương nhiên là có thể Lạc quân gia, nếu đó là cách tốt hơn có thể chứng minh tôi trong sạch, không phải sao?”

“Ừm, Tiểu Hề, cô cùng tôi lưu lại kiểm tra gian phòng này, mời nhị tiểu thư và tam tiểu thư đi xuống dưới lầu nghỉ ngơi, trong chốc lát, tôi đưa kết quả cho mọi người.”

“Ừm, vậy làm phiền ông, Lạc quân gia.” Tuyết Phi Nhi hơi hơi mỉm cười, một phen nắm tay Tuyết Vi: “em gái, bồi chị đi xuống dưới lầu uống ly cà phê đi!”

“được, Chị hai.....” Xoay người, hai chị em liền rời khỏi phòng.

Bây giờ Tuyết Vi chỉ cầu..... người đàn ông kia có thể có thuật độn thổ đừng bị Lạc quân gia bọn họ phát hiện!! Thotho_

Trong phòng ngủ khách sạn.

Tiểu Hề và Lạc quân gia phân công nhau hành động tìm kiếm, mỗi cái góc cơ hồ có thể có người trốn tránh đều bị bọn họ tìm tòi.

Lạc quân gia chậm rãi đi đến thư phòng trong gian phòng này.

Ông liếc mắt một cái liền nhìn đến phía sau bình phong lộ ra một đôi chân. “A, có vài người lá gan thật sự bay lên trời, vậy mà ngay cả vị hôn thê dự khuyết của nhị thiếu gia nhà tôi cũng dám mơ ước, xem ra..... Là thật chán sống!” Dứt lời, ông kéo bình phong ra .....

Chỉ thấy!

Hoàng Phủ Minh dựa nghiêng trên một cái ghế, trong tay thường thức một cái bút máy, mà cặp mắt kia sâu không thấy đáy nhìn Lạc quân gia, tức khắc phóng thích khí phách đế vương!!

“Nhị..... Nhị..... Nhị thiếu gia?!” Con người của Lạc quân gia mở lớn, hai chân mềm nhũn ‘ bùm ’ một tiếng quỵ gối trên mặt đất: “Lão nô không biết nhị thiếu gia ngài lại ở chỗ này, cho nên..... Cho nên mới..... Lớn mật tiến vào điều tra, xin ngài thông cảm”

“Sự tình phía sau nên làm sao, biết chưa?” Hoàng Phủ Minh chậm rãi mở miệng, ‘ bang ’ một tiếng để bút máy trong tay ờ trên bàn. Thotho_

Lạc quân gia bị dọa giật mình một cái, liên tục gật đầu: “Biết, đã biết.”

“Đi ra ngoài đi.”

“Vâng, Vâng .....

Lạc quần gia nom nớp lo sợ mới vừa rời khỏi thư phòng, về mặt Tiểu Hề nôn nóng chạy tới: “Lạc quần gia, bên này tôi không tìm được người, bên kia ngài thì sao?”

“Cũng không có!”

“A?? Chúng ta nên làm sao báo cáo kết quả công tác cho nhị tiểu thư?” Tiểu Hề khó khăn cắn khước môi, là cô cung cấp tình báo cho nhị tiểu thư, nếu là giỏ tre mức nước, hậu quả có thể nghĩ.

“Đó là chuyện của cô! Bây giờ sự thật đã chứng minh tam tiểu thư trong sạch rồi, chúng ta có thể đi rồi.” Nói xong, Lạc quần gia mang theo Tiểu Hề đi ra khỏi phòng.

Bọn họ nói kết quả với Tuyết Phi Nhi và Tuyết Vi.

Bắt trộm thì bắt tận tay, bắt gian thì bắt ngay mặt, bây giờ không có tìm được người đàn ông kia, cho dù Tuyết Phi Nhi suy nghĩ thừa cơ hội này bắt Tuyết Vi cũng là vô kể khả thi, cho nên, cô chỉ có thể không cam lòng mang theo Tiểu Hề rời đi.

“Lạc quần gia, cảm ơn ngài chứng minh tôi trong sạch, tôi còn có chút mệt mỏi, muốn về phòng nghỉ ngơi, còn ngài thì sao?”

“Tôi đi trước.” Lạc quần gia mặt vô biểu tình gật đầu, trong một khắc xoay người rời đi, đôi tay ông gặt gao nắm thành cái nắm tay.....

Sau khi đuổi mọi người rời đi, Tuyết Vi mới bắt định đề (vội vàng) trở về phòng.

Vì sao không có tìm được người đàn ông kia? Không phải là anh ta bị dọa đến nỗi nhảy từ trên lầu xuống chứ? Tuy rằng cô rất chán ghét tên kia, nhưng cũng không muốn anh chết! Tho tho_

Vừa miên man suy nghĩ, vừa đẩy cửa phòng ra.

Thời khắc bóng dáng trên giường kia đập vào mi mắt Tuyết Vi, cái miệng nhỏ của cô lập tức trương thành hình chữ ‘o’, giật mình tại chỗ..... “anh..... anh?”

“Gặp quỷ sao?”

Chẳng lẽ không phải sự kiện thần quái sao??

Nhớ lại, lúc gõ cửa, người đàn ông này an vị ở cái vị trí kia, kết quả Tuyết Phi Nhi tiến vào, anh đã không thấy tăm hơi; bây giờ tất cả mọi người đi rồi, anh vẫn ngồi ở chỗ đó, sẽ không quá quý dị sao?? “tốt cuộc anh trốn ở chỗ nào?? Sao bọn họ không tìm được anh?!”

‘linh linh linh.....’ một hồi chuông điện thoại cắt ngang nghi ngờ của Tuyết Vi.

Hoàng Phủ Minh ý bảo cô đừng nói trước, tiếp theo chậm rãi tiếp điện thoại .....

“Minh!! Tình huống ra sao??? Chẳng biết tại sao anh điều tới bộ phận chữa bệnh của binh đoàn thứ ba?!” Trong điện thoại truyền đến tiếng Mộ Thần Hiền chất vấn.

“Từ từ, tôi đi tìm cậu, nói tỉ mỉ với cậu.” Hoàng Phủ Minh lạnh lùng nói xong, cúp điện thoại liền phải rời đi.

“này!!! Anh còn không có nói cho tôi, anh trốn chỗ nào?!” Tuyết Vi cũng không phải một người có lòng hiếu kỳ, chính là cô thật quá tò mò đối với chuyện này.

Hoàng Phủ Minh dừng lại bước chân, xoay đầu..... “cô coi như tôi có thuật ẩn thân đi.” Dứt lời, một nụ cười tươi xẹt qua khóe môi anh.

Trái tim Tuyết Vi vậy mà vì nụ cười của anh ‘bùm, bùm’ gia tốc nhảy lên.

Nhìn lại từng chút từng chút từ lúc cùng người người đàn ông này tương ngộ, tuy rằng anh cũng có lộ ra tươi cười, nhưng cô xem ra, những nụ cười đó không phải cười cho có lệ, chính là cười lạnh, hoặc là cười hải hước. Tươi cười ôn nhu, chân thật mà âm nhàn tâm giống như vậy, vẫn là lần đầu tiên cô nhìn đến, thật sự.....

Thực dễ dàng làm người động tâm .....

Nhưng!!

Cô cũng không quên người đàn ông này độc ác bao nhiêu!

Nghĩ vậy, Khuôn mặt nhỏ của Tuyết Vi trầm xuống, nhìn bóng dáng người đàn ông rời đi, oán hận nắm nắm tay.....

‘ linh linh linh ’

Lúc này, điện thoại của Tuyết Vi đột nhiên vang lên, mắt cô nhìn điện báo biểu hiện: “Nữ ma đầu?!” Sẽ không lại muốn tìm cô phiền toái chứ? Tiếp điện thoại: “Y tá trưởng, xin hỏi, có chuyện gì sao?”

“bây giờ cô ở đâu?”

“Tôi bây giờ.....” choáng váng!! Cô bồi người bệnh ra ngoài, kết quả người bệnh đã..... Đi trước?! “Tôi, bây giờ tôi bồi người bệnh phòng 403.”

“bây giờ cô lập tức quay lại!”

“Có việc gì gấp sao?”

“tân nhiệm tổng binh trưởng của bộ phận chữa bệnh chúng ta chỉ đích danh muốn gặp cô. Hiểu rõ, liền chạy nhanh trở về!!!”

Tân nhiệm tổng binh trưởng? Chỉ đích danh muốn gặp..... Cô sao?!!

Người có thể đảm nhiệm vị trí tổng binh trưởng của bộ phận chữa bệnh, quân hàm cơ bản đều là cấp tướng, ít nhất là nhân vật cấp tướng. Cô lợi hại nhất liền giao thiệp cùng trung tướng, vì sao sẽ bị nhân vật lợi hại như vậy chỉ đích danh yêu cầu gặp mặt?

“Vâng, Vâng! Tôi đã biết, tôi lập tức quay lại, y tá trưởng.” Cắt đứt điện thoại, Tuyết Vi chạy vào trong toilet.

Vặn vòi nước ra vội vàng lau mặt một phen, lúc cô vừa muốn ném khăn giấy vào thùng rác, lần thứ hai phát hiện cái áo mưa đã sử dụng qua .....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Con bà nó, anh vậy mà là lãnh đạo của cô?

Editor: Thơ Thơ

“hừ, vì sao bên trong ‘ bao cao su ’ đến bây giờ vẫn là cái màu này?” Nhặt lên thật cẩn thận từ trong thùng rác, cô mở to hai mắt nhìn.

Giây tiếp theo.....

“Luuu mạnh! Luu mạnh xấu xa, đừng để tôi thấy anh, nếu không..... Tôi kêu anh nha muốn sống không được muốn chết không xong!!!”

Binh đoàn thứ ba, bộ phận chữa bệnh, văn phòng tổng binh trưởng.

“Minh, tôi đối với chữa bệnh đốt đặc cán mai, đột nhiên anh đem bộ phận chữa bệnh đá cho tôi, không phải làm khó tôi sao?” Mộ Thần Hiền vừa sửa sang lại tư liệu, vừa oán giận nhìn Hoàng Phủ Minh ngồi ở đối diện.

“Toàn bộ binh đoàn thứ ba đều là của cậu, bộ phận chữa bệnh vốn thuộc về cậu!”

“Chính là..... Bộ phận chữa bệnh là ngành bên ngoài, tôi có thể quản, cũng có thể mặc kệ, bây giờ anh kêu tôi quản lý nơi này, tôi đây liền không thể quản?”

“cậu nói đi?” Nhẹ nhàng bâng quơ ba chữ, không thể nghi ngờ đại biểu Mộ Thần Hiền đã không có bất luận cái quyền cự tuyệt gì.

Anh quá hiểu biết Hoàng Phủ Minh. Một khi vị này nói một không hai, Quân Trường đại nhân hạ mệnh lệnh, dù là Thiên Vương lão tử tới cũng đừng nghĩ sửa đổi! Ai, người đàn ông bá đạo tham gia quân ngũ, thật thống khổ!

“Bất quá như vậy cũng đúng. Tôi đã hỏi thăm qua, nghe nói mấy nữ bộ phận chữa bệnh của binh đoàn thứ ba nhiều nhất.” Mộ Thần Hiền hơi hơi mỉm cười, bày ra vẻ mặt trong đầu nhẹ nhàng: “Ngắm lại, mỗi ngày các cô mặc trang phục bác sĩ, y tá xoay quanh ở bên người tôi, xoay quanh, ai nha..... Thật là hạnh phúc.”

Đối với khẩu vị biến thái của Mộ Thần Hiền, Hoàng Phủ Minh quả thực bội phục sát đất, cho anh một cái liếc mắt chăm chọc: “Thần Hiền! Tôi kêu cậu quản lý nơi này, là tôi thu được tin tức, có gián điệp của quân địch lẫn vào bộ phận chữa bệnh. Cho nên..... Yêu cầu cậu lưu ý nhiều một chút!”

“hả, hoá ra là có chính sự muốn làm sao? Tôi còn tưởng rằng.....” dừng nói một chút, anh cười nói: “anh điều tôi tới nơi này là muốn tôi đặc biệt chiếu cố, chiếu cố vợ chưa qua cửa của anh.” Thotho_

‘ bá ’ lập tức, mặt Hoàng Phủ Minh liền lạnh xuống.

Thấy anh phản ứng như vậy, Mộ Thần Hiên biết rõ mình xúc phạm điểm mấu chốt của anh.

Từ trước đến nay Hoàng Phủ Minh xử sự công tư phân minh, cực độ không thích lúc nói chuyện công việc lại nói tới việc tư; càng thêm không ở trong công tác dung nạp cảm tình cá nhân.

Lúc này làm cho rất nhiều người ở sau lưng trộm gọi anh là Quân Trường máu lạnh nhất!

“Đúng rồi, Minh, anh nhìn xem cái này.” Nói xong, Mộ Thần Hiên rút ra một phản hồ sơ từ tư liệu trong tay trình cho Hoàng Phủ Minh.

Anh mở phản hồ sơ kia ra nhìn thoáng qua, lập tức khép lại: “Cho tôi xem tư liệu cô ta làm gì?”

“à, cũng không có gì, tôi vừa mới thông báo y tá trường, kêu vợ chưa qua cửa của anh tới gặp tôi.”

“Gặp cậu?”

“Đúng vậy!” Một tay Mộ Thần Hiên chống đỡ hàm dưới, nghiêng đầu, cười xấu xa nói: “Muốn nhìn một chút bản thân cô ta rốt cuộc có xinh đẹp như ảnh chụp hay không.”

“Nhàm chán!! Đi trước.....” Hoàng Phủ Minh đứng dậy phải rồi đi. Thotho_

“này, Minh, từ từ, tôi còn có việc muốn nói với anh.”

“Chuyện gì?”

“Là cái này.....”

‘ tăt tăt tăt ’ tiếng tin nhắn cắt lời Mộ Thần Hiên nói, anh cúi đầu nhìn di động: “Mẹ nó, thật không có việc gì lại gây phiền toái cho tôi. Minh, tôi đi ra ngoài giải quyết chút việc, sẽ trở về lập tức, anh chờ tôi nha.” Nói xong, anh cũng không quay đầu lại rồi đi.....

Cửa văn phòng Tổng binh trường của bộ phận chữa bệnh.

Tuyết Vi đứng chân trước cửa lớn, tân nhiệm tổng binh trường sẽ là ai đây? Vì sao cố ý yêu cầu gặp cô?

Trong lòng tràn đầy nghi hoặc, cô hít sâu một hơi, ‘ Cốc cốc cốc ’ nhẹ gõ cửa phòng. “Báo cáo!” Một tay đẩy cửa lớn ra.....

Chỉ thấy, trước bàn làm việc, một người đàn ông đứng đưa lưng về phía cô.

Tuyết Vi nhìn bóng dáng người đàn ông từ trên xuống dưới, quần tây màu đen, áo sơ mi trắng, bộ quần áo này vì sao quen mắt như vậy? Hình như là y phục tên lưu manh kia mặc sáng nay?!

Sẽ không..... sao mà khéo như vậy?!! Thotho_

Cô không khỏi phân trần, còn không đợi người đàn ông quay đầu lại, một bước xông lên trước, một phen chuyển thân thể người đàn ông qua: “**!!! Tôi liền biết là anh!!!!”

Điên rồi! Điên rồi! Điên rồi!

Vì sao cô ở nơi nào cũng có thể gặp được người này?

Mẹ nó, là quỷ đánh tường sao??

Hoàng Phủ Minh cũng tò mò, vì sao gần đây anh luôn có thể gặp được bà điên này?!

Tuyết Vi tức muốn học máu thở hỗn hển, tầm mắt dần dần nhìn về phía quân trang treo ở trên giá áo .....

Bộ quân trang kia thuần màu đen, sau lưng thêu một dấu hiệu hình Bạch Hổ, trong miệng hồ ngậm một con số ‘ ba ’, đại biểu người binh đoàn thứ ba.

Tuy nhiên, trên vị trí hai vai lại đính hai cái huân chương vô cùng chói mắt.....

Hai huyền bốn sao!

Hai huyền một sao là thiếu tướng; hai huyền hai sao là trung tướng; hai huyền ba sao là thượng tướng; như vậy hai huyền bốn sao còn lại là.....

Tương đương.....

Tướng quân!!!

Mẹ nó!!! Hoá ra tên lưu manh này chính là tổng chỉ huy binh đoàn thứ ba, Mộ Thần Hiền tướng quân sao?!!!

Đối mặt với sự thật thành linh xảy ra, Tuyết Vi giống như là bị ngũ lôi oanh đình, đã không thể tiếp thu, lại không thể không đối mặt.

“Đại. .... Đại ca, ngươi không lầm chứ?!!”

“âm hồn anh không tan cũng liền xong rồi.”

“anh nói anh đường đường là tổng chỉ huy binh đoàn thứ ba, đến nỗi vì chính tôi, điều riêng tới bộ phận chữa bệnh sao?”

“đôi trước của tôi vút phần mộ tổ tiên nhà anh, hay là như thế nào?!!” Tuyết Vi bị kích thích nói năng đã có chút lộn xộn.

Hoàng Phủ Minh âm thầm nheo đôi mắt lại, nhìn đáng vẻ. .... bây giờ của người phụ nữ này là xem anh trở thành Thần Hiền sao?!

Một khi đã nói như vậy. ....

“Khụ, khụ.” Sắc mặt Hoàng Phủ Minh nghiêm túc ho khan hai tiếng, quay người, bắt lấy quân trang treo ở trên giá áo trông lên trên người. Theo sau liền vào chỗ ngồi.

Anh không nhanh không chậm lấy kẹp hồ sơ trên bàn, mở ra: “Tuyết Vi, 16 tuổi đi học trường quân đội Hoàng Bộ; 18 tuổi bị cưỡng chế thôi học; 20 tuổi lấy thân phận nhân viên ngoài biên chế tiến vào bộ phận chữa bệnh của binh đoàn thứ ba nhậm chức y tá thực tập. ....” Thotho_

Nói đến nơi đây, Hoàng Phủ Minh cơ bản không nỡ nhìn thẳng phân hồ sơ này.

Phải biết rằng, toàn bộ Quân khu Bạch Hồ có 80 phần trăm người tốt nghiệp trường quân đội Hoàng Bộ, bị lệnh cưỡng chế thôi học quả thực đúng là hiếm thấy, anh rất muốn biết, lúc cô đi học ở đó, kém cỏi thành cái dạng gì mới bị lệnh cưỡng chế thôi học?!

“cô nán lại ở binh đoàn thứ ba nửa năm, cho tới nay vẫn là một y tá thực tập, cũng thật là. .... Vô dụng!” Lời châm chọc vừa xong, Hoàng Phủ Minh ‘bốp’ một tiếng khép lại hồ sơ.

Tuyết Vi trầm mặc không nói gì, rũ đầu.

Đúng, cô vô dụng! Cô chính là một tuyến thủ vô dụng trời sinh. So sánh với quan quân cao cấp của bọn họ, cô chính là một thứ rác rưởi. Nhưng mà. ....

“Quản anh đánh rắm à?!” Ngắc đầu, cô lạnh giọng chất vấn Hoàng Phủ Minh trước mắt.

“cô!!!” Người phụ nữ thúi này, là vô pháp vô thiên sao? Ngay cả thượng cấp cũng dám chống đối?!

“cô cái gì cô? Tôi hữu dụng hay vô dụng cần anh đến quản sao? Tôi nói cho anh biết, bây giờ tôi đã chịu đủ anh!” Nói xong, Tuyết Vi nhanh chóng móc ra từ túi tiền một món đồ, còn để trên bàn làm việc: “anh cảm thấy như vậy chơi vui sao?!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Chúng ta chung sống hoà bình nhé, ok?

Editor: Thơ Thơ

Còn người lạnh băng quét áo mưa đã sử dụng qua trên cái bàn kia, anh ra về khó hiểu nghiêng đầu: “hả?”

“anh bớt giả ngu cho tôi!! Tôi hỏi anh, anh để đầu gối bên trong hủ dọa người, chơi vui sao?”

“Tôi thật không nghĩ tới, anh đường đường là một tướng quân binh đoàn thứ ba vậy mà có thể làm ra chuyện xấu xa như vậy?”

“Gọi người đánh tôi ngắt không nói, còn chụp ảnh, một bức ảnh giả tạo ra bộ dáng chúng ta ở trên giường, anh không cảm thấy thực vô sỉ sao?!”

Tuyết Vi đi học ở trường quân đội Hoàng Bộ, ngành chính là y học, đối với ‘phương diện kia’ tự nhiên hiểu biết một ít.

Tình trạng khi bắn ra, hiện ra màu trắng ngà, trong một khoảng thời gian ngắn bị oxy hoá sẽ trở thành màu trong suốt.

Nhưng mà, bên trong cái áo mưa Tuyết Vi nhặt lên ở thùng rác, phát hiện thứ bên trong không đối sắc liền biết chính mình bị chơi!!

“Hoá ra làm người mê đi, chụp hình là vô sĩ? Xem ra cô so với tôi..... Vô sĩ hơn nhiều!” Hoàng Phủ Minh nói xong từng câu từng chữ.

Khí thế Tuyết Vi lập tức liền yếu xuống: “Tôi, tôi không biết anh đang nói cái gì.” Ánh mắt mơ hồ. Tho tho_

“Không, biết, nói gì?” Hoàng Phủ Minh đứng dậy, đôi tay chậm rãi ôm ở trước ngực: “có cần tôi nhắc nhở cô không? Cô nói cái này..... Đòi trước là thiên sứ cứu vớt hệ Ngân Hà!!!!”

Hả.....

Khuôn mặt nhỏ đột nhiên nổi lên trắng.

Cô, cô còn tưởng rằng..... Cho rằng người này trúng mê dược trước, sau đó mới được người cứu, bắt đầu ‘phản kích’ lại. Xem ra anh căn bản cũng chưa bị mê choáng qua!

Đáng chết!

Liên nghĩ, một quân nhân chịu qua huấn luyện khắc nghiệt theo lý thuyết tính cảnh giác hẳn là vô cùng mạnh, khẳng định có thể nể ra bên trong đồ uống có bỏ thêm đồ vật.

Chính là bởi vì biết điểm này, cho nên.....

Tuyết Vi đặc biệt bỏ ở bên trong đồ uống một loại mê dược không màu không mùi do cô nghiên cứu chế tạo ra tới, không nghĩ tới, vẫn bị anh nhận ra.

Thật không biết nên nói trình độ cô cấp thấp; hay là nên nói..... Anh quá lợi hại!

“Khụ, khụ khụ..... Trong, trong cái gì..... bắt quá tôi..... Là cùng anh mở một trò đùa nho nhỏ mà thôi. Anh hà tất coi là thật?” Tuyết Vi sửa lại về dữ tợn vừa rồi, mỉm cười ngọt ngào.

Hoàng Phủ Minh thấy vậy, khóe môi cũng giờ lên một nụ cười: “Cho nên..... Tôi cũng cùng cô mở một trò đùa.” Tho tho_

Nha!!!

Cái này thật đúng là đạo cao một thước ma cao một trượng, lưu manh này thật là nhân vật tàn nhẫn, không hổ tuổi trẻ như vậy chức vị coi như tướng quân! “Như vậy đi, Mộ tướng quân..... anh xem, tôi tính kể anh một lần, anh cũng vậy, cũng coi như tính kể tôi một lần. Không bằng chúng ta thù mới hận cũ xóa bỏ toàn bộ, từ hôm nay trở đi, chúng ta chung sống hoà bình nha, ok?”

“A, cô nghĩ thật hay!” Hoàng Phủ Minh cơ hồ là phun ra mấy chữ từ trong kẽ răng. Thật vất vả Tuyết Vi mới roi vào trên tay anh, ngược lại nhớ tới chung sống hoà bình? Sớm làm gì đi!

“Này, rốt cuộc anh muốn thế nào?!!”

“Cái này phải xem tâm tình của tôi rồi.” Hoàng Phủ Minh thanh thoi, thong dong ngồi trở lại trên ghế, mặt vô biểu tình đáp hai chân ở mặt trên bàn làm việc.

Nhìn anh cao cao tại thượng, khoe khoang bộ dáng quan uy, Tuyết Vi thật là hận! Vì sao cô có tình đùi mụ như vậy, chọc thượng cấp mà mình lệ thuộc trực tiếp?!!

“Tôi..... Tôi yêu cầu đổi ngành!!!”

“Có thể, tất cả ngành thuộc binh đoàn thứ ba cô tùy tiện chọn, tôi cho cô đổi.”

“Mộ Thần Hiên, anh cho tôi là kẻ ngốc sao? Toàn bộ binh đoàn thứ ba đều là thiên hạ của anh, tôi muốn đổi đến binh đoàn thứ hai đi!!” Tho tho_

Bây giờ Hoàng Phủ Minh nghĩ nói thêm cho cô, kỳ thật binh đoàn thứ hai cũng là thiên hạ của anh! “cô là một nhân viên ngoài biên chế của binh đoàn thứ ba, lại là y tá thực tập, cô cảm thấy người binh đoàn thứ hai sẽ tiếp thu cô sao?”

Hả..... thật sự như thế.

Làm sao bây giờ? Sẽ không thể từ chức đi? Nếu là từ chức, còn không biết được người Nhà họ Tuyết nói mát nhiều ít đây.

“Được! Được rồi! Mộ tướng quân, từ hôm nay trở đi tôi bảo đảm sẽ nhờ ngài dẫn dắt, tinh thần phấn chấn từ bông bột đến trưởng thành. Nhưng.....” Ngữ phong vừa chuyển, cô cắn răng, gằn nhẹ nói: “anh nha, đừng chờ tôi lên làm Quân Trường phu nhân, nếu không anh là người đầu tiên tôi giết chết!!!”

Đương nhiên, những lời này hoàn toàn là Tuyết Vi nói nhảm thôi.

Quân Trường phu nhân sao?

A, từ khi cô vào ở nhà họ Hoàng Phủ, thời khắc đó liền không nghĩ tới, dù sao..... Qua không được bao lâu, cô sẽ bị loại trừ đi?

“Yên tâm, cô vĩnh viễn cũng không đảm đương nổi Quân Trường phu nhân; cho dù là lên làm, cô cũng sẽ không..... Có ngày yên lành.....” Mắt nhìn bóng dáng Tuyết Vi rời đi, Hoàng Phủ Minh ý vị thâm trường nỉ non ném xuống câu này.....

Chỉ chốc lát sau, Mộ Thần Hiên ra ngoài làm việc, phong trần mệt mỏi trở về.

Đẩy cửa ra liền nhìn đến..... “hà, Minh, anh mặc quần áo của tôi làm gì?”

“hà, không có gì.” Hoàng Phủ Minh đứng lên, nhanh nhẹn cời quần phục của Mộ Thần Hiên: “Đúng rồi, vừa mới rồi Tuyết Vi đã tới.” Thotho_

“Cô ta đã tới sao?? Ai nha, thật đáng tiếc, chưa thấy được cô. Bất quá về sau ngày tháng còn nhiều, sớm muộn gì cũng có thể nhìn thấy.” Mộ Thần Hiên vừa nói, vừa ngồi trở lại ghế làm việc.

“Còn có một việc, Thần Hiên.”

“Chuyện gì?”

“Tuyết Vi cô..... Không biết tôi là ai.”

“A? Không biết?”

“Đúng vậy, cô xem tôi trở thành cậu!” Dứt lời, một tia ánh sáng giao hoạt thoáng chốc xẹt qua đáy mắt Hoàng Phủ Minh.

Mộ Thần Hiên lập tức vừa đọc đã hiểu tâm tư của anh. “Hiểu rõ, hiểu rõ. Cho nên.....” Nói xong, anh thật cẩn thận cầm lấy áo mưa đã sử dụng qua trên bàn làm việc: “anh liền ở trong văn phòng của tôi, đem cô thượng rồi hà?!”

“.....”

Thời gian giống như ngưng kết, trán của Hoàng Phủ Minh dần dần mà, dần dần mà nhô lên một cái dữ dội: “Thần Hiên, cậu nha, quả thực là một tên ngu ngốc, nhìn không ra trong đó chính là dấu gôi sao?!!!”

Bộ phận chữa bệnh, phòng y tá. Thotho_

“Tuyết Vi, Tuyết Vi, nghe nói tân nhiệm tổng binh trưởng của bộ phận chữa bệnh chúng ta chỉ đích danh muốn gặp chị, chị gặp qua anh ta sao?” Một hồi đến phòng y tá, thiếu nữ đầy sức sống Phương Tiểu Nhã liền đầy mặt chờ mong bu lại.

Cô gục đầu xuống, miễn cưỡng bài trừ khuôn mặt tươi cười: “Ừm, đã gặp qua.”

“Thế nào? Thế nào? Anh ta ở binh đoàn thứ ba của chúng ta mang cái chức vị gì, nhân phẩm ra sao? Là nam hay là nữ, nguy hiểm sao?”

Hà.....

Nếu nói ra bên ngoài, xem như đẹp trai nhất đẳng, đến nỗi nhân phẩm sao.....

Thoạt nhìn là người đàn ông lãnh khốc, kỳ thật bá đạo lại xấu xa, từ đầu đến đuôi chính là một đại lưu manh, chọc phải anh ta, cơ bản chẳng khác nào nửa chân sa vào địa ngục.

A, đây là đánh giá trước mắt của Tuyết Vi đối với anh.

“Đúng vậy, đúng vậy, Tuyết Vi, cùng chúng tôi nói một chút thôi, nếu tân nhiệm tổng binh trưởng tới tìm chị, nói vậy trước kia các người có quen biết đi? Chị nói với chúng tôi, cũng giúp chúng tôi biết mà ứng đối.” Y tá khác trong phòng cũng tò mò vây quanh lại đây.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Già Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Cuồng nói xấu sau lưng anh

Editor: Thơ Thơ

Đôi mắt Tuyết Vi vừa chuyển, nhàn nhạt cười nói: “Tôi và tân nhiệm tổng binh trưởng cũng không phải rất quen thuộc, nếu các người hỏi tôi anh ta là ai, kỳ thật..... Các người cũng đã gặp qua.”

“Chúng tôi cũng gặp qua? Chẳng lẽ là Trương đội trưởng khoa y tế?”

Lắc đầu.

“Đó chính là Tôn thiếu tướng phòng giải phẫu?”

Tiếp tục lắc đầu.

“Tuyết Vi, chị nói thẳng đi, rốt cuộc là ai.” Những y tá đầy bụng tò mò đều lo lắng.

Tuyết Vi thấy vậy, cũng không che giấu nữa. “Ha hả..... Kỳ thật chính là người bệnh phòng số 403.”

“um.....”

“Oa!!!”

“Vậy mà..... Vậy mà..... Vậy mà là soái ca kia?!” Phòng y tá lập tức liền sôi trào lên, trong đầu mỗi y tá đều tràn ngập ảo tưởng đối với vị thủ trưởng tân nhiệm này.

“Tuyết Vi, Tuyết Vi, chúng tôi đều biết người bệnh phòng số 403 hẳn là không đơn giản, vẫn luôn điều tra không ra anh ta là ai, bây giờ chị đã biết rồi sao?”

“Ừm, đã biết.” Thotho__

“anh ta rốt cuộc có thân phận gì?”

“Anh ta chính là..... tướng quân binh đoàn thứ ba của chúng ta..... Mộ Thần Hiên.”

“Oa!!!!!!” Y tá trong nhà lần thứ hai nhấc lên một cái đại **.

Kỳ thật, từ sớm bên trong binh đoàn thứ ba vẫn luôn lưu truyền, tổng chỉ huy binh đoàn thứ ba Mộ Thần Hiên, Mộ tướng quân tuổi trẻ đầy hứa hẹn không nói, người lại phong lưu phóng khoáng, xuất thân danh môn. Không ít nữ binh trong binh đoàn gặp qua anh, đều đối với anh vừa gặp đã thương.

“Ai nha, chúng ta thật là có phúc, Mộ tướng quân vậy mà trực tiếp điều tới bộ phận chữa bệnh của chúng ta.”

“Đúng vậy, đúng vậy. Nghĩ lại, bộ phận chữa bệnh của binh đoàn cơ hồ không chịu quan lớn quân đội quản chế, bây giờ Mộ tướng quân tự mình lại đây quản lý có phải ý nghĩa hay không..... Binh đoàn thứ ba muốn trọng điểm bồi dưỡng bộ phận chữa bệnh của chúng ta đâu?” Các y tá mở ra suy nghĩ lung tung vô vẩn.

Tuyết Vi lảng lảng tránh tới một bên, một người khỏi xướng ngốc.

“Tuyết Vi, Tuyết Vi, bây giờ y tá trong phòng chúng ta, chỉ có một mình chị cùng Mộ tướng quân đơn độc ở chung qua, hơn nữa, một mình ở chung 24 giờ cũng không sai biệt lắm, tới..... Đánh giá, đánh giá, Mộ tướng quân người này thế nào? Là loại hình ôn nhu? Hay là loại hình tà mị? Hoặc là loại hình bá đạo, lãnh khốc.”

“Đúng vậy, đúng vậy, nói cho chúng tôi một chút.” Thotho__

Nhìn chờ mong trong mắt mỗi người các cô, Tuyết Vi khó khăn cười cười.

Cô ở bộ phận chữa bệnh sở dĩ bị xưng là băng tuyết mỹ nhân, chủ yếu là bởi vì cô cực ít khi bắt quái nói chuyện người khác, càng thêm sẽ không ở sau lưng nghị luận người khác.

Nhưng.....

Đổi mặt tên lưu manh kia, hôm nay cô liền phải phá lệ một phen!!!

“chắc, nói sao đây..... Mộ tướng quân anh ta.....”

“ừm ừm.” Các y tá sôi nổi chờ mong mở to hai mắt.

“Mộ tướng quân anh ta..... Người này có chút kỳ quái!”

“Có chút kỳ quái?!”

“Đúng vậy, các người thoát nhìn người này lạnh lùng, tàn khốc, tác phong rất là bá đạo. Kỳ thật..... Theo ý tôi..... Anh ta chính là một người..... Bệnh tâm thần.....”

“Bệnh tâm thần sao?” Mọi người mở to hai mắt cứng lưỡi.

“Ừm ừm, các người không biết, buổi tối ngày đó lúc tôi chiếu cố anh ta, nửa đêm vậy mà anh ta nói chuyện với cửa sổ, phải biết rằng nơi đó không có một người nào; hơn nữa. .... Anh ta đặc biệt thích chơi búp bê vải, đặc biệt là cái loại món đồ chơi lông nhung dường như búp bê vải. Đáng sợ nhất chính là. ....”

“Đáng sợ nhất là cái gì?!” Thotho_

“Đáng sợ nhất chính là, sáng nay lúc tôi cùng anh ta đi ra ngoài, vậy mà anh ta chạy tới cửa hàng trang phục nữ trộm thử trang phục nữ; lúc đi siêu thị, dưới tình huống anh ta không có trả tiền, trộm đi mấy bao băng vệ sinh cùng nội y nữ để vào trong túi! Các người nói đáng sợ hay không đáng sợ?”

Thần sắc Tuyết Vi miêu tả, những y tá đó nghe xong lông tơ đều dựng thẳng lên: “Không thể nào? Mộ tướng quân vậy mà có thể làm ra chuyện ăn cắp? Hơn nữa. .... Còn có đam mê thu thập băng vệ sinh cùng nội y nữ?? Hơn nữa còn chơi búp bê vải, mặc trang phục nữ như vậy?? Oa. .... Thật không nghĩ tới anh ta sẽ là loại người này! Quả thực so với bên ngoài kém quá xa đi?”

Mọi người đầy mặt chờ mong đều biến thành ghét bỏ.

Tuyết Vi rũ xuống con ngươi, âm thầm nở nụ cười, hắc hắc, hắc, đầu không lại anh, thọc dao ở sau lưng anh được rồi chứ?!

“này, là ai cho các người nói Mộ tướng quân là loại người này?!!!” Đột nhiên, sau lưng mọi người truyền đến một giọng nam tính gằn nhẹ.

Mọi người bị dọa giật mình một cái, theo bản năng quay đầu nhìn về phía cửa. ....

Một người đàn ông xuất đầu ước chừng hơn hai mươi, tức muốn học máu đứng ở nơi đó thờ hồn hèn.

Thân anh cao ít ra cũng có một mét tám mấy, một đầu tóc ngắn, cổ áo sơ mi trắng hơi hơi mở rộng, cổ tay áo sơ mi cuốn tới giữa cánh tay, lộ ra làn da trắng nõn, đôi mắt thâm thúy có thần, mũi cao thẳng, môi gợi cảm, đặc biệt là sau khi phối hợp ở bên nhau, càng giống như tác phẩm khéo léo của thượng đế. Thotho_

Những y tá này vừa thấy còn đang ngây ngô, không khỏi nổi lên một đôi mắt đào hoa. “Hảo soái. ....”

“Tôi đang hỏi các người nói đi, là ai nói cho các người, Mộ tướng quân là loại người này?!!!” Mộ Thần Hiền không thuận theo, không buông tha gào thét lớn, anh cũng là trong lúc vô tình đi bộ đến phòng y tá, kết quả liền nghe các y tá đang nói xấu anh?

Nói xấu cũng thôi đi, vì sao có thể đem anh nói thành người hạ lưu như vậy?!!?

Các y tá khó xử nhấp môi, sau đó vụn vật tránh ra một con đường, lộ ra Tuyết Vi đang tránh né ở phía sau các cô. ....

Mẹ nó!

Cô liền biết văn hóa trong văn phòng chính là không nên nói xấu sau lưng người khác, đây là lần đầu tiên trong đời cô nói bát quái, kết quả. .... Còn bị người khác nghe được, buồn bực!!

Hai người bốn mắt nhìn nhau, đánh giá lẫn nhau.

Mộ Thần Hiền càng xem Tuyết Vi càng cảm thấy quen thuộc, lập tức liền phản ứng lại đây, cảm tình. .... Cô chính là vợ chưa qua cửa của Hoàng Phủ Minh sao? Quả nhiên người thật còn xinh đẹp hơn so với ảnh chụp không biết bao nhiêu lần!

Nghĩ xong, anh ra vẻ nghiêm túc đi tới trước mặt Tuyết Vi: “cô cùng tôi ra ngoài một chút.”

Cô cũng không có hỏi nhiều, rũ đầu đi theo phía sau anh đi ra khỏi phòng y tá. Thotho_

Mộ Thần Hiền đưa cô tới một chỗ yên tĩnh, quay đầu, nghiêm túc nói: “vì sao cô biết Mộ tướng quân là cái loại người này?”

Trầm mặc.

Cô chậm rãi nâng lên mí mắt, mắt đánh giá người đàn ông, hỏi ngược lại: “anh là bạn của Mộ Thần Hiền sao?”

“Tôi là. ....” Mộ Thần Hiền vừa muốn nói ‘tôi chính là Mộ Thần Hiền’, mới nhớ tới Hoàng Phủ Minh dặn dò ở trong văn phòng. Đại khái. .... vừa mới rồi người phụ nữ này là đang nói xấu Hoàng Phủ Minh đi? ‘Khụ, đây là một bí mật.’

“ừm, vậy anh không nói, tôi cũng không nói. Đi trước.”

Thấy Tuyết Vi quay đầu phải rồi khỏi, Mộ Thần Hiền tiến lên một bước giữ cánh tay cô lại: “Đừng đi! Tuy rằng, tôi không biết rốt cuộc Mộ tướng quân có phải là loại người như cô nói hay không, nhưng mà, tôi có thể nói cho cô. ....” ngữ điệu anh vừa chuyển, nặng nề thờ dài: “người này. .... Kỳ thật. .... Ngang ngược, cực kỳ không nói lí. ....”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: Cùng người khác nói xấu anh, sáng khoái

Editor: Thơ Thơ

Hà.....

Tuyết Vi choáng váng, hoàn toàn choáng váng.

khi mới vừa thấy người đàn ông này, bộ dáng anh hùng hổ đứng ở cửa, quả thực dường như muốn tìm người đánh nhau, cô còn tưởng rằng người đàn ông này là bạn tốt của Mộ Thần Hiên, không nghĩ tới.....?

“cô, đừng thấy Mộ tướng quân, người này thoát nhìn rất đứng đắn, kỳ thật trong mình đầy ý nghĩ xấu.”

“ừm ừm!! Đúng đúng, anh ta chính là loại người này.” Tuyết Vi đã không biết bị anh tính kế bao nhiêu lần.

“Đúng không? Anh ta còn rất bá đạo, nếu là việc anh ta nhận định, cô liền phải làm theo, không làm theo, anh ta sẽ biến đổi đa dạng kiểu tra tấn người.”

“ừm ừm, đúng!” Ngấm lại, lần đầu tiên bọn họ gặp mặt, tên lưu manh kia cũng không nói cái gì trực tiếp liền đoạt đồ vật, không cho liền đưa tay sờ, người nào vậy!!

“Tôi nói cho cô biết, kỳ thật tính cách Mộ tướng quân cũng không xong, trở mặt còn nhanh hơn so với lật sách, âm tình bất định. Nói một là một; nói hai là hai, hoàn toàn không cho người ta con đường sống. Lại không thích nghe người khác giải thích, quả thực giống đồ biến thái.”

“Đúng vậy!!! Tôi cũng cảm thấy anh ta giống đồ biến thái.” trong nháy mắt, Tuyết Vi giống như tìm được tri kỷ rồi, không ngừng gật đầu khen ngợi.

“Ai..... Dù sao, cô là thuộc hạ làm việc cho anh ta, cẩn thận thêm một chút là được.”

“ừm, tôi biết. Cảm ơn anh nhắc nhở, anh thật đúng là người tốt.”

“Nói như vậy, nếu về sau Mộ tướng quân khi dễ cô, nhớ rõ nói với tôi, tôi sẽ giúp cô ra chủ ý!!”

“ừm ừm, được, tôi đi về trước làm việc đây?”

“Đi thôi, đi thôi.” mắt Mộ Thần Hiên nhìn bóng dáng Tuyết Vi rời khỏi, khóe miệng thoáng chốc gọi lên một nụ cười xấu xa: “Ai nha, hoá ra nói xấu sau lưng Minh sáng khoái như vậy sao?? Đặc biệt là cùng vợ anh ta nói xấu anh ta, cảm giác thật là tuyệt. Bất quá.....”

Giấy tiếp theo.

Anh thu hồi tươi cười, nghi hoặc gãi gãi đầu: “Vi sao tôi vẫn cảm thấy..... Nói đến nói đi, giống như là tôi đang tự mình nói xấu mình đâu?”

*

nói xong lời từ biệt cùng người đàn ông kia, Tuyết Vi mới vừa đi không được vài bước, mới nhớ tới: “Anh cũng chưa nói anh tên gọi là gì, lại không lưu lại số điện thoại, về sau tôi làm sao tìm được anh đây? Thôi, dù sao, anh ta không phải là Mộ Thần Hiên.”

‘ linh linh linh.....’

tiếng chuông điện thoại vang lên chói tai, Tuyết Vi móc di động từ trong túi y tá ra vừa thấy..... “Ninh Ninh?” Chậm rãi tiếp điện thoại.

“Tiểu thư! Tiểu thư! Không may, đã xảy ra chuyện, cô nhanh lên..... Trở về đi!!!” trong điện thoại truyền đến giọng Ninh Ninh nôn nóng.

sắc mặt Tuyết Vi trầm xuống, lạnh lùng nói: “chị đã biết, lập tức trở về.”

trong một khắc cắt đứt điện thoại, cô hít sâu một hơi, ngẩng đầu nhìn bầu trời xanh thẳm, bi lãnh nở nụ cười: “Nên tới..... Vẫn phải tới.....”

Nhà họ Hoàng Phủ, biệt viện.

trong biệt thự, không khí ngưng kết lại. Tuyết Vi đi một hồi liền có loại cảm giác lạnh xương sống.

chậm rãi đi tới đại sảnh.

Lạc quần gia, Tuyết Phi Nhi, Tiểu Hề đều ở đó, khuôn mặt Ninh Ninh khóc thảm thiết không nói lời nào.

Ở vị trí sô pha nhìn lại, lão gia nhà họ Tuyết, một tay Tuyết Vĩ Quốc nắm một nửa khối, sắc mặt âm trầm ngồi ở chỗ kia.

Tuyết Vĩ cứng cỏi tươi cười, nhàn nhạt nói: “Cha, vì sao cha tới?”

cô mới vừa dứt lời này, Tuyết Vĩ Quốc bóp tắt khối trong tay, bước nhanh xông lên trước, giơ lên tay.....

‘bóp’ một tiếng, chính là một cái tát thật mạnh.

Gương mặt đau đớn như thiêu như đốt, lỗ tai cũng bị đánh ‘ong ong’ rung động, khóe miệng Tuyết Vĩ chậm rãi để lại một vết máu.....

Nhìn thấy một màn này, Tuyết Vĩ Quốc cũng không có ý dừng tay, giơ tay lên lại muốn đánh xuống hai bàn tay.

Ninh Ninh ở cách đó không xa thấy vậy, bay nhanh vọt tới trước mặt Tuyết Vĩ Quốc, ‘bùm’ một tiếng, quỳ xuống: “Lão gia!! Lão gia, chờ ngài điều tra rõ ràng sự tình rồi đánh tiểu thư cũng không muộn!!!”

“Cút ngay! Nơi này không có chỗ cho một người hầu nói chuyện!” Tuyết Vĩ Quốc trừng mắt một cái, nâng chân lên đạp qua bụng Ninh Ninh.

hai tròng mắt Tuyết Vĩ tối sầm lại, nhanh chóng chắn trước mặt Ninh Ninh: “Cha, rốt cuộc xảy ra chuyện gì? làm cha tức giận nhiều như vậy?”

chân đá ra, thu trở về, đôi tay Tuyết Vĩ Quốc chấp ở sau người, âm trầm quay đầu đi, không nhìn Tuyết Vĩ.

“Em gái, loại chuyện này, vì sao em kêu cha nói? lần này em thật đúng là quá đáng.” Tuyết Phi Nhi ở một bên xem kịch vui không quên nói mát thêm: “em nói một chút, ngày thường cha giáo dục chúng ta ra sao? gia giáo nhà họ Tuyết chúng ta cũng vô cùng khắc nghiệt, con gái chưa xuất giá, cha nơi nào có thể dung cho chúng ta có nửa điểm hạnh kiểm xấu? Nhưng em..... Nhưng em..... Quả thực là làm Nhà họ Tuyết chúng ta mất hết mặt mũi, ai!!!”

Tuyết Phi Nhi nói lời này tuy là mềm mại vô lực, chính là những câu dẫu điểm sát khí.

trong tâm Tuyết Vĩ lạnh lùng cười, khó hiểu nghiêng đầu: “Chị hai, lúc này em mới vừa trở về, đến bây giờ còn không có người nói cho em đã xảy ra chuyện gì, em còn không hiểu ra sao đâu.”

“Tuyết tam tiểu thư, là thế này. Mấy ngày trước báo cáo nghiệm thân đã đưa tới Nhà họ Hoàng Phủ, báo cáo biểu hiện, thân cô đã không còn trong sạch.” Lạc quần gia mặt vô biểu tình nói.

Ninh Ninh quỳ trên mặt đất không ngừng lắc đầu: “Không có khả năng, không có khả năng, tiểu thư nhà tôi vẫn luôn theo khuôn phép cũ, nhất định là trên báo cáo kiểm nghiệm xuất hiện vấn đề gì.”

“Ninh Ninh, chúng tôi biết cô sốt ruột hộ chủ, nhưng cô xem, em gái tôi cũng chưa nói cái gì, nơi nào..... đến phiên cô tới nói chuyện?!”

“Chính là.....” Tiểu Hề hung hăng liếc cho Ninh Ninh một cái xem thường.

Thấy thế, cô nôn nóng lời kéo tay Tuyết Vĩ: “Tiểu thư! Tiểu thư! cô nói cho bọn họ nhanh lên, chuyện này nhất định là hiểu lầm!!!”

Lắc đầu.

Tuyết Vĩ nhàn nhạt cười cười, trấn an vỗ vỗ mu bàn tay Ninh Ninh, không nói lời nào như cũ.

“Tuyết lão gia.” Lúc này, Lạc quần gia đi tới trước mặt Tuyết Vĩ Quốc: “Ngài xem, chuyện này nên xử lý ra sao đây?”

“Lạc quần gia, tôi biết việc lớn bé của Nhà họ Hoàng Phủ đều là do ông xử lý. ông xem, nếu chuyện đã xảy ra, tôi, bây giờ tôi liền mang con gái thứ ba về. Đến nỗi Phi Nhi.....”

“Ha ha, Tuyết lão gia, ngài yên tâm đi. Tôi sẽ chiều cố tốt cho Tiểu thư Phi Nhi.”

“Ừm, vậy làm phiền ông, Lạc quần gia.”

“Nên mà, cần phải vậy.”

bàn giao xong hết thảy, khuôn mặt Tuyết Vĩ Quốc bình tĩnh bước nhanh đi tới trước mặt Tuyết Vĩ: “Còn không mau cùng cha trở về!” Dứt lời, ông bước nhanh ra ngoài biệt thự.

Tuyết Vĩ kéo Ninh Ninh theo phía sau, lên xe chuyên dùng của Nhà họ Tuyết.....

Dọc theo đường đi, không khí bên trong xe vô cùng khàn trương, suốt toàn bộ hành trình khuôn mặt Tuyết Vĩ Quốc đều đen không nói lời nào.

Chỉ chốc lát sau, xe dừng ở trước biệt thự nhà họ Tuyết.

“Lão gia, tam tiểu thư.”

“Lão gia, tam tiểu thư.” nhóm hầu gái cung kính chào hỏi bọn họ.

vừa tiến vào đại sảnh biệt thự, một vị phụ nhân trong đại sảnh vội vàng đứng dậy đón chào.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Xảy ra đại sự!!!

Editor: Thơ Thơ

Tuổi bà xem ra cũng hơn bốn mươi tuổi, trên khuôn mặt để lại không ít dấu vết tang thương, nhưng vẫn có thể nhìn ra khi bà còn trẻ nhất định là một vị tuyệt sắc giai nhân. “Vi Vi, vì sao con trở lại?”

Người đàn bà này đúng là mẹ ruột của Tuyết Vi, Tôn Vân Vân!

Mẹ con cách xa nhau nửa tháng không thấy, vừa thấy, trên mặt mẹ con hai người đều tràn đầy tươi cười khó nén.

Chính là giây tiếp theo.....

‘ bốp ’

Tuyết Vi Quốc giơ tay lên liền tát cho Tôn Vân Vân một cái tát thật mạnh. “Hừ, đều do bà giáo dục ra đứa con gái ngoan này!!!”

“Mẹ!!!” Tuyết Vi sót ruột thương tiếc nhìn mặt mẹ.

Tôn Vân Vân kiềm chế gương mặt đau đớn, lắc lắc đầu với cô, sau đó chậm rãi nhìn về phía Tuyết Vi Quốc: “Lão gia, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?”

“bà nên hỏi đứa con gái ngoan của bà một chút đi!!!” Tho tho_

“Vi Vi, xảy ra chuyện gì? Có phải con chọc phải phiền toái ở Nhà họ Hoàng Phủ hay không?” Tôn Vân Vân lo lắng hỏi.

Tuyết Vi lắc lắc đầu: “Mẹ, không có việc gì.”

“Không có việc gì sao?!!! Con làm ra chuyện mất mặt như vậy, vậy mà nói không có việc gì?!! Vân Vân! Đứa con gái này là do một tay bà giáo dục ra, bây giờ, nó làm ra chuyện nhục nhã nề nếp gia phong nhà họ Tuyết, bà nói, kêu tôi làm sao trừng phạt bà!!!” Tiếng Tuyết Vi Quốc mang theo lực uy hiếp không cần nói cũng biết.

Làm trên dưới người Nhà họ Tuyết đều bị dọa đến đại khí cũng không dám thở dốc một tiếng.

Duy độc Tuyết Vi, mặt mang tia cười nhạt đi tới trước mặt Tuyết Vi Quốc: “Cha, con làm chuyện sai lầm, vì sao cha muốn trừng phạt mẹ con?”

“Là bởi vì bà ta giáo dục ra đứa con gái không biết liêm sỉ như vậy!!!”

“Ha ha, đúng, Tuyết Vi tự biết mình có sai, làm nhục thanh danh nhà chúng ta. Nhưng, cha muốn nói chuyện này có quan hệ cùng mẹ con cũng không khỏi quá gượng ép. Phải biết rằng, 12 tuổi con tiến vào Nhà họ Tuyết, vẫn luôn chịu Nhà họ Tuyết giáo dục, đó có phải cha cũng nên cùng nhau bị phạt hay không?!”

“con!!!” Tuyết Vi Quốc tức khắc nổi trận lôi đình, giơ tay lên, một bàn tay hung hăng đánh vào trên mặt Tuyết Vi.

Cô thất tha thất thểu lui bước chân về phía sau. Tho tho_

“Tiểu thư!!!”

“Vi Vi!!!” Tôn Vân Vân và Ninh Ninh thương tiếc đi lên trước.

Cô cúi tay ý bảo mọi người dừng cử động, mặt mang tươi cười như cũ nói: “Cha, con biết bây giờ cha thực tức giận, nhưng con vừa mới nói cũng có lý không phải sao? Con sai, chính là con sai, cha không cần thiết liên lụy đến mẹ con, có phải hay không?”

“được!!! Không phải con muốn một mình gánh vác sao?!! Cha thành toàn cho con!! Vương quân gia, lấy roi tới cho tôi!!!”

“vâng, lão gia.....”

“Không!!! Không được lão gia!!!” Tôn Văn Văn vừa nghe lời này, bị dọa mất ba hồn bảy phách.

Phải biết rằng, xuất thân Tuyết Vi Quốc khi còn trẻ cũng là quân nhân, bởi vì một lần bị thương trong chiến tranh mới bị ép xuất ngũ, ông ra tay nặng bao nhiêu người trên dưới trong nhà đều biết.

Đã từng, bởi vì chuyện Tuyết Vi bị trưởng quân đội Hoàng Bộ cưỡng chế thôi học, thiếu chút nữa Tuyết Vi Quốc đánh chết Tuyết Vi, cô bị đánh một chưởng chính là ba tháng sau mới có thể xuống giường.

“Lão gia, rốt cuộc Vi Vi phạm vào lỗi gì, ngài muốn trừng phạt nó như vậy?!!”

“đưa con gái này không biết xấu hổ, lúc trước ở trường quân đội Hoàng Bộ làm mưa làm gió, bị lệnh cưỡng chế thôi học, vẫn không có học ngoan. Bây giờ vậy mà bị người Nhà họ Hoàng Phủ nghiệm ra tới, thân không còn trong sạch, bà nói, mặt mũi tôi để nơi nào?!!” Tuyết Vi Quốc phẫn nộ gào thét. Tho tho_

Tôn Văn Văn không thể tưởng tượng nhìn về phía Tuyết Vi: “Vi Vi, cha con nói chính là thật sự sao?”

Trầm mặc.

Tuyết Vi rũ ni mắt xuống, không nói lời nào.

“Lão gia.....” Lúc này, Vương quân gia cung kính đưa roi tới.

Tuyết lão gia tiếp nhận roi, quay đầu, hung tợn trừng mắt Tuyết Vi: “Quý xuống!”

Mặt vô biểu tình quỳ trên mặt đất.

Nói gót tới.....

‘chát.....’ một roi vang lên, đánh ở đầu vai Tuyết Vi.

‘chát.....’ lại là một roi kế tiếp vang lên, đánh vào phía sau lưng cô.

Tuyết Vi Quốc xuống tay không có một chút lưu tình, mỗi một roi dừng ở trên người Tuyết Vi giống như dao nhỏ xẹt qua da thịt cô, giày vò cô.

Tôn Văn Văn thật sự chịu không nổi cảnh tàn bạo này, nước mắt ‘lộp bộp, lộp bộp’ lưu lại theo hốc mắt; Ninh Ninh cũng lên khóc lên.

Duy chỉ có Tuyết Vi bị phạt, trong hai tròng mắt khô khốc, thậm chí trên mặt cũng chưa biểu lộ ra một tia thống khổ. Tho tho_

Chủ yếu.....

Cô sớm đã quen hết thảy!

Khóc? Có ích lợi gì sao?

Đơn giản là ở trước thế nhân tuyên cáo mình yếu đuối thôi.

Không sai biệt lắm lúc cô 18 tuổi cũng đã không biết mùi vị nước mắt là gì, nếu không phải ngày đó uống rượu say, cũng sẽ không có tiền đồ như vậy, rót nước mắt cùng một người đàn ông xa lạ.

Cô vốn cho rằng, loại nước mắt này, vẫn là lưu đến lúc thắng lợi chảy xuống tương đối tốt!!

“Lão gia, lão gia, không may, nhị phu nhân ngã đi rồi.”

Giọng Vương quân gia lời thần trí Tuyết Vi trở lại, thấy mẹ ngã xuống đất không dậy nổi, tâm cô lập tức nắm lên: “Mẹ!!!”

“Phái người nâng nhị phu nhân về phòng!”

“vâng! Lão gia.”

Tuyết Vi Quốc hạ mệnh lệnh xong, lạnh lẽo nhìn về phía Tuyết Vi: “Bây giờ, vẫn là chăm sóc tốt cho con trước!” Nói xong, roi trong tay ông dương lên lần thứ hai.....

Trong nhà kho âm u ẩm ướt, Tuyết Vi nằm ghé vào một tấm ván gỗ. Tho tho_

Ninh Ninh đứng ở bên cạnh cô, thật cẩn thận bôi thuốc cho cô. Giọt nước mắt thỉnh thoảng rơi ở trên tấm ván gỗ phát ra tiếng ‘tí tách’.

Tuyết Vi bắt đầu đi bừa bãi: “Ninh Ninh, em khóc cái gì? Lại không phải lần đầu tiên.”

Tuy nói cô bị đòn hiềm đã không biết mấy trăm lần, nhưng mỗi lần Ninh Ninh nhìn đến tiểu thư nhà mình thấy thương thế ghê người đều sẽ nhịn không được chua xót đau đớn. “em. .... em không khóc.”

“A, còn nói không khóc. Đúng rồi, mẹ chị thế nào?”

“Phu nhân chỉ ngắt đi thôi, đến bây giờ còn chưa có tình lại đâu.”

“chắc ..... Lại làm mẹ sốt ruột, Ninh Ninh, em nói. .... có phải chị thực bất hiếu hay không?” Tuyết Vi nhàn nhạt nói.

Ninh Ninh vội vàng lau khô nước mắt, lắc đầu: “Tiểu thư, vì sao cô bất hiếu đây? Nếu không phải vừa mới rồi cô vì bảo hộ phu nhân, chống đối lão gia, khả năng cô sẽ không đắc tội lớn như vậy.”

Mỗi một lần.

Phàm là đôi mẹ con này ở Nhà họ Tuyết làm sai cái gì, Tuyết Vi đều sẽ khéo léo kéo lực chú ý đến trên người mình, lúc này mới làm cho cô bị đánh liên tục.

Về điểm này, Tôn Văn Văn thân là mẹ so với ai khác đều rõ ràng, cho nên bà mới có thể bởi vì đau lòng mà ngắt xiu đi.

“Tiểu thư, cô có thể nói cho em hay không, về phân báo cáo kiểm nghiệm kia ..... Rốt cuộc, có phải sự thật hay không .....?” Đến bây giờ Ninh Ninh đều không tin Tuyết Vi sẽ làm ra chuyện lấy chồng.

Nhưng.....

“Là sự thật.”

Ninh Ninh không thể tưởng tượng mở to hai mắt nhìn: “Cùng Diệp thiếu gia sao?”

Trầm mặc.

Tuyết Vi thật không biết nên nói sao cho Ninh Ninh, cô mất đi trong sạch chính là không thể hiểu được!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Bị ném tới căn cứ quân sự rồi

Editor: Thơ Thơ

“Tiểu thư, cô có việc dấu diếm đúng không?” Ninh Ninh thu hồi thuốc mỡ, sắc mặt nghiêm túc ngồi xổm trước mặt Tuyết Vi.

“Ha ha, đùa nhỏ ngốc, đừng suy nghĩ loạn.”

“Tiểu thư! Ninh Ninh vẫn luôn tin tưởng, lấy bản lĩnh của cô, nếu muốn hóa giải chuyện này kỳ thật dễ như trở bàn tay. Khẳng định cô đã sớm biết mình mất đi trong sạch, chính là cô vẫn luôn chậm trễ không hành động, chỉ có thể chứng minh..... cô nghĩ thông suốt chuyện này, cự tuyệt hôn sự này, đúng không?!”

Ai.....

Làm sao bây giờ đây? Ninh Ninh vậy mà sẽ hiểu cô như vậy!

Đúng!

Cô vẫn luôn chậm chạp không để ý đến chuyện này, chỉ là muốn.....

Chờ tới bây giờ, lại thuận lý thành chương thoát khỏi hôn sự này!

Nếu là trực tiếp bày ra thái độ cự tuyệt hôn sự này, cô đã có thể không phải chịu một trận đòn đơn giản như vậy,

“A, Ninh Ninh ..... yêu đương đâu, chỉ cần cùng người mình thích ở bên nhau là được. Nhưng hôn nhân khác biệt, cần thiết phải có yêu, nếu không ở

bên nhau. .... Sẽ chỉ là vô tận thống khổ thôi. ....”

Cô thật sự trần trọc thật lâu, rồi rầu rĩ thật lâu. Thotho_

Cuối cùng, vẫn là không cách nào gả cho Hoàng Phủ Minh được, không cách nào gả cho người đàn ông ngay cả thấy cũng chưa thấy, chưa nói gì tới thích.

Đương nhiên. ....

Cô cũng thực may mắn buổi tối ngày đó ở khách sạn không có gặp được Diệp Triết Hạo. Bởi vì. ....

Cho đến sau khi chia tay mới phát hiện, cảm tình đối với Diệp Triết Hạo cũng chỉ đạt tới nồng nể thích, căn bản không đủ yêu để muốn cùng anh ta kết hôn.

Nghĩ lại, đêm hôm đó say rượu, thật sự đã xảy ra quá nhiều chuyển biến, cũng có quá nhiều xúc động, thật không biết chuyện ô nhục đi nhằm phòng là ông trời cứu cô, hay là hại cô. ....

Vào lúc đêm khuya.

Sắc trời càng thêm lạnh lẽo, bốn phía nhà kho ẩm ướt âm u lộ ra gió đông lạnh, thân thể Tuyết Vi lạnh run cuộn tròn thành một đoàn, chính mình sưởi ấm cho mình.

‘ cốp cốp cốp’

Trong mộng lung, mơ hồ nghe được ngoài ván cửa cũ nát truyền tới một trận tiếng bước chân, nổi gót tới chính là tiếng ‘ kéo kẹt ’, ván cửa mở ra .....

Là ai?

Mơ mơ màng màng mở hai mắt. Thotho_

Chỉ thấy, chỗ cổng lớn đứng bốn năm người áo đen: “Các người là. .... um!!!”

Một người áo đen trong đó liến rai bột phấn về phía mặt Tuyết Vi.

Tức khắc cô cảm thấy hai mắt đau đớn như hỏa thiêu, là thứ gì? H₂O sao?

Còn không đợi Tuyết Vi suy nghĩ rõ ràng, người áo đen tiến lên một bước, kéo tay cô một cái, đánh cô choáng váng ở trên giường .....

“Nhị tiểu thư, Tuyết Vi đã ngất đi rồi.”

Lúc này, Tuyết Phi Nhi tránh ở ngoài cửa, đôi tay chấp ở sau người, cười dữ tợn đi đến: “A, làm không tồi.”

“Nhị tiểu thư, kế tiếp nên làm sao?”

“Ngày mai quân khu binh đoàn thứ ba có diễn tập quân sự, liền ném tiện nhân này tới đó đi. Cho dù nó không bị đạn pháo nổ chết, cũng sẽ bởi vì xông loạn vào quân khu mà chịu quân pháp!!!”

“Nhưng. ....” Mấy người áo đen sắc mặt khó khăn nhìn nhau: “Làm như vậy, nếu bị lão gia biết. ....?”

“Các người sợ cái gì?” Đôi mắt Tuyết Phi Nhi vừa chuyển: “Phải biết rằng, bây giờ tôi vừa vịn vào ở Nhà họ Hoàng Phủ; hơn nữa tiện nhân này làm nhục gia phong như vậy, là sự tội tự sát cũng được; hay là thanh lý môn hộ cũng thế, cha tôi ..... sẽ không để ý tới đâu!” Thotho_

Đây đã không phải lần đầu tiên Tuyết Phi Nhi muốn ra tay giết hại Tuyết Vi.

Mấy năm trước, khi đó Tuyết Vi cũng mới 14 tuổi, thời gian vừa tới Nhà họ Tuyết được hai năm, thiếu chút nữa Tuyết Phi Nhi dìm cô chết chìm ở trong hồ, may mắn có người đi ngang qua, Tuyết Vi mới được cứu.

Chuyện này cuối cùng truyền tới lỗ tai Tuyết Vi Quốc, ông đã không đánh chửi Tuyết Phi Nhi; cũng không nói gì thêm, chính là đơn giản trừng phạt cô diện bích tư quá (đối mặt nhìn tường) ba ngày. Từ lúc đó, Tuyết Phi Nhi càng thêm không kiêng nể gì.

“vâng, nhị tiểu thư. ....” Mấy người áo đen được lệnh, liến lạng lẽ kéo Tuyết Vi rời khỏi Nhà họ Tuyết. ....

Trong rừng cây, lá cây bị gió thổi rụng sà sạt, Tuyết Vi dựa vào một gốc cây khó khăn mở hai tròng mắt.

“Tê. ....” Mới vừa mở mắt, một cảm giác nóng rát đau đớn đánh úp lại, lập tức cô nhắm hai mắt lại.

Giảm bớt một hồi lâu, cô còn thử mở mắt, lại là một cảm giác đau đớn, làm cô chảy nước mắt ròng ròng.

Đau quá.

Đôi tay sờ soạng lung tung, sờ đến phía sau thân cây, cô vịn thân cây miễn cưỡng đứng lên.

Nơi này là chỗ nào?! Thotho_

Bởi vì đôi mắt không cách nào mở ra, cô chỉ có thể dựa vào thính giác cùng với xúc giác tối cảm thụ.

Có cây?

Nếu không phải công viên chính là rừng rậm đi?

Những người đó trời cô lại mục đích là cái gì?

“Có người không? Có người không?” Kêu một hồi lâu, cũng không có người trả lời.

Nói cách khác, bây giờ hẳn là không có người nào bảo vệ cho cô sao?

Tuyệt Vi thử di chuyển bước chân, giống như đi trên băng mỏng ở trong bóng tối, không biết cái gì đang chờ đợi mình, cũng không biết nơi này là chỗ nào.....

*

“Báo cáo! Hoàng Phủ Quân Trường, Mộ tướng quân, tất cả phân đội binh đoàn thứ ba đã chuẩn bị ổn thoả. Tướng quân binh đoàn thứ nhất, binh đoàn thứ hai đang ở đài quan chiến!”

Tọa lạc trong phòng chỉ huy ở phía trên tháp cao, Hoàng Phủ Minh mặc một thân quân trang, khí vũ hiên ngang ngồi ở trên ghế tổng chỉ huy.

Đều nói, người đẹp nhờ lụa; nhưng quân trang này mặc ở trên người anh lại hoàn toàn tương phản, là người làm quân áo phụ trợ vô cùng đẹp, càng mang theo khí khái quân nhân khôn kể. Thotho_

Anh trầm mặc không nói quết mắt Mộ Thần Hiên bên cạnh.

“Ừm, tôi đã biết. Thứ bậc tướng quân binh đoàn một cùng tướng quân binh đoàn thứ hai đến sau, diễn tập tác chiến liền bắt đầu đi.” Mộ Thần Hiên nói xong.

Tên binh lính kia kính chào một cái theo nghi thức quân đội: “vâng! Mộ tướng quân.” Xoay người, đi ra khỏi phòng chỉ huy.

Mộ Thần Hiên đứng dậy, đi tới đài ngắm cảnh, cầm lấy một cái kính viễn vọng, nhìn trộm địa điểm thuộc hạ tác chiến ngoài cửa sổ: “Minh, chỉ bằng quan hệ bạn bè, anh xem trọng diễn tập lần này sao?”

“Không xem trọng.”

“mẹ nó! Anh cũng quá thẳng ra rồi?” Mộ Thần Hiên buông cái kính viễn vọng, vẻ mặt u oán nhìn về phía Hoàng Phủ Minh: “xin hỏi, Hoàng Phủ Quân Trường, lần này anh xem trọng binh đoàn thứ ba của tôi diễn tập sao?!”

“Tôi đây căn bản là sẽ không tới!” Nếu không phải anh niệm tình quan hệ bạn bè cùng Mộ Thần Hiên, muốn cấp ban chỉ đạo diễn tập lần này, khả năng là sẽ không xuất hiện ở chỗ này.

Mộ Thần Hiên lập tức liền trở nên tâm ý nguội lạnh: “Sớm biết vậy tôi liền không mời tướng quân binh đoàn thứ nhất và binh đoàn thứ hai tới, dù sao tôi, bọn họ cũng là chê cười tôi thôi, đặc biệt là..... ác ma của binh đoàn thứ nhất!”

Vừa nói tới tướng quân binh đoàn thứ nhất, Mộ Thần Hiên liền vô cùng sợ hãi.

Tiếp tục cầm lấy cái kính viễn vọng nhìn hoàn cảnh bên ngoài .....

“hả.....” Anh nghi hoặc nghiêng đầu, không khỏi nghĩ mình hoa mắt, lập tức điều chỉnh số lần của cái kính viễn vọng .....

“Xảy ra chuyện gì, Thần Hiên?”

“Tôi thảo, Minh, vợ anh thật ngang bướng, vậy mà mặc áo ngủ một đường mộng du tới căn cứ diễn tập quân sự của chúng ta rồi?!”

Vừa nghe lời này, sắc mặt Hoàng Phủ Minh lập tức trầm xuống, đoạt lấy kính, nhanh chóng nhìn qua .....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: Hoàng Phủ Minh vì cô làm trái với quân kỷ

Editor: Thơ Thơ

Chỉ thấy, bên dưới góc phải rừng rậm, trên người Tuyết Vi mặc một bộ áo ngủ bằng tơ lụa, nhắm mắt lại, đôi tay duỗi thẳng, lão đảo lắc lư đi tới trước, vừa thấy thật giống người mộng du.

“Thần Hiên, mẹ nó cậu ngốc sao? Nhìn không ra cô ta gặp nạn sao?!”

“hả.....” Mộ Thần Hiên ngây ngẩn cả người.

Anh sững sờ, không phải nghi hoặc Tuyết Vi vì sao gặp nạn, mà là.....

Anh giống như thấy được biểu tình ở trên mặt Hoàng Phủ Minh vài phần khẩn trương, là ảo giác sao?

Phải biết rằng, Hoàng Phủ Minh chính là một người đàn ông trừ bỏ công sự, mọi việc đều không quá dễ bụng, đặc biệt là..... Đối với phụ nữ!

“Minh, lúc này thật phiền toái, diễn tập quân sự lập tức phải bắt đầu rồi. Hôn nữa.....”

“Mặc kệ cô ta vì sao tới cản cứ quân sự, bất luận kẻ nào tự tiện xông vào cản cứ quân sự đều là tội lớn!” Sắc mặt Mộ Thần Hiên nghiêm túc nói.

Hoàng Phủ Minh cầm trong tay cái kính viễn vọng như cũ, lẳng lặng nhìn nhất cử nhất động của Tuyết Vi, lúc này.....

Phía sau vị trí chín giờ của Tuyết Vi, dần dần xuất hiện mấy cái điểm đen ở trong phạm vi tầm mắt của Hoàng Phủ Minh..... Tho tho_

“Mộ tướng quân!” Anh lạnh giọng buông cái kính viễn vọng trong tay xuống, quay đầu nhìn về phía Mộ Thần Hiên: “bây giờ cậu lập tức gọi điện thoại cho tướng quân binh đoàn thứ nhất, binh đoàn thứ hai, gọi bọn họ không cần lại đây, mặt khác..... Hủy bỏ diễn tập quân sự lần này!!”

“Hủy bỏ sao???” Mộ Thần Hiên không nghe lắm cái gì chứ? Bây giờ Hoàng Phủ Minh dùng chính là ‘ Mộ tướng quân ’ mà không phải ‘ Thần Hiên ’, nói cách khác đây là mệnh lệnh mang tính cưỡng chế sao?! “Kia, vậy tội vợ của anh tự tiện xông vào cản cứ quân sự, tính sao?” Tho tho_

“Cô ta tự tiện xông vào cản cứ quân sự khi nào?” Hoàng Phủ Minh ra vẻ khó hiểu hỏi lại.

“hả.....”

“Thần Hiên, bây giờ nhìn thấy cô ta, cũng chỉ có cậu và tôi mà thôi, không phải sao?” Anh cười giảo hoạt, trong mắt thoáng chốc xẹt qua một tia sáng quỷ dị.

Mộ Thần Hiên lập tức phản ứng lại ý tứ của Hoàng Phủ Minh.

Không khỏi phân trần, anh xoay người liền phải rời khỏi, đã vậy vào lúc này.....

“Ai nha nha, không biết ai đã từng nói qua, trời đất bao la quân quy lớn nhất; quân kỷ lớn như trời, kẻ vi phạm trực xuất khỏi quân doanh.” Phía sau, truyền đến giọng châm chọc của Mộ Thần Hiên.

Anh ngừng lại chân bước, xoay đầu, bộ dáng ra vẻ khó hiểu: “Tôi có nói qua lời nói này sao? Đi trước.” Tho tho_

Mẹ nó, bây giờ Mộ Thần Hiên thật muốn chửi đồng, anh thật không nghĩ tới Hoàng Phủ Minh vì cứu một người phụ nữ mà ngưng hẳn lần diễn tập này, vậy mà còn đứng lúc nổi lên chơi trò mất trí nhớ này sao?

Phải biết rằng, Hoàng Phủ Minh trước sau như một là người công tư phân minh, trước kia phạm là người Quân khu Bạch Hổ ai trái với quân quy, Quân Trường thủ đoạn mạnh mẽ, cứng rắn chính là không có một chút lưu tình, chính là Hoàng Phủ Minh tự mình trái với quân quy, đều chiếu phạt không làm. Ai biết bây giờ vậy mà..... Tho tho_

“Ha, có ý tứ.” Nhìn bóng dáng anh rời khỏi, Mộ Thần Hiên không khỏi nở nụ cười quỷ dị.....

Trong rừng cây, Tuyết Vi thận trọng đi từng bước tới trước.

Cô không biết mình đã đi rất xa rồi, cũng không biết rốt cuộc khi nào mới có thể gặp được người qua đường nghĩ cách cứu viện cho mình.

Nhưng mà.....

Tuyết Vi ở trong bóng đêm lại không biết giờ phút này chính mình đang đứng ở bên trong nguy cơ tứ phía.....

Hoàng Phủ Minh rời khỏi đài chỉ huy, một đường vội vàng chạy tới nơi Tuyết Vi.

Anh lạnh lùng nhìn Tuyết Vi cách đó không xa đang lần mò đi tới trước, vừa muốn mở miệng nói chuyện, lại bỗng nhiên nhớ tới, từng màn bọn họ trải qua.

Nếu người phụ nữ đáng chết này biết là anh, chỉ sợ lại dây dưa không thôi đi?!

“Đừng nhúc nhích!” Giọng nói áp thấp. Tho tho_

Nghe một tiếng như thế, Tuyết Vi liền giống như tìm được ánh sáng rồi: “anh là ai? Cứu cứu tôi. ....” Vừa muốn chạy tới nơi phát ra giọng nói.

Sắc mặt Hoàng Phủ Minh căng thẳng, lặp lại lần thứ hai: “Đừng nhúc nhích!!!”

Chỉ thấy, phía sau Tuyết Vi, mấy con sói đói đang vận sức chờ phát động tới gần cô .....

Tuyết Vi nghi hoặc đứng tại chỗ, thật sự vừa động không động. Tho tho_

Hoàng Phủ Minh thấy vậy, rút Quân Dao trên người ra, bước nhanh vọt qua đi mấy con sói đói.

Sói đói hung ác vừa thấy anh hành động, không khỏi phân công thay đổi mục tiêu, liền nhào tới anh .....

‘ là tả ’

Trong ánh đao, sói đói hung ác liên tục bị đao Hoàng Phủ Minh hạ sát.

Vào giờ phút này trong đôi mắt người đàn ông điểm tuyết giống như đến từ địa ngục, không có bất luận tình cảm gì, quả thực so với sói đói không có tâm huyết kia còn muốn khủng bố hơn. ....

Ở trong bóng đêm, rõ ràng Tuyết Vi nghe được tiếng vật lộn, cũng nghe được tiếng động vật tru lên: “Xảy ra chuyện gì? Vì sao sẽ có tiếng chó kêu?!”

Sau khi nghe tới ‘tiếng chó kêu’, thiếu chút nữa Hoàng Phủ Minh liền cười ra tới. Người phụ nữ đáng chết này, đôi mắt nhìn không thấy cũng thôi, lỗ tai cũng điếc sao? Tho tho_

Rõ ràng chính là tiếng sói tru, cô có thể nghe không hiểu sao?

“im. ....” lúc anh vừa muốn mệnh lệnh Tuyết Vi câm miệng.

Chỉ thấy, một con sói đói nhào tới Tuyết Vi. Tho tho_

Cảm quan của sói cùng người bất đồng, bọn chúng chủ yếu dựa vào vật thể di động cùng với tiếng động tới tìm kiếm mục tiêu.

Bây giờ Tuyết Vi mở miệng, đã thành công hấp dẫn lực chú ý của bọn chúng.

Mất thấy sói đói kia đánh về phía Tuyết Vi, đôi mắt Hoàng Phủ Minh tối sầm lại, vọt tới trước người cô, mở ra hai tay vững vàng bảo hộ cô ở trong lòng ngực.

Giờ khắc này. ....

Tuyết Vi ở trong bóng đêm giống như cảm nhận được một loại cảm giác ấm áp cùng an toàn.

Tuy rằng. ....

Cô cũng không biết vị trí hoàn cảnh giờ phút này, nhưng giác quan thứ sáu nói cho cô, chính mình nhất định vô cùng nguy hiểm. Tho tho_

Bị người đàn ông ôm lấy thân thể thả lỏng xuống dưới, trong bóng đêm mờ ảo cô tịch, độ ẩm thân thể người đàn ông dần dần truyền đến Tuyết Vi đã lạnh thấu xương, khiến cho lòng cô đang nóng nảy cùng khủng hoảng trở nên kiên định xuống.

Loại cảm giác này giống như là về tới cái kia đêm. ....

Cô say mê, lại trước sau không cách nào quên, ở trong phòng hắc ám kia, khi cô thống khổ khóc lóc kể lể, người đàn ông bá đạo ôm cô vào trong lòng mang đến cảm giác cực độ an toàn cùng ý lại. Tho tho_

Cứ việc. ....

Kia chỉ là một đoạn tình duyên ngắn ngủi không cách nào lau đi mà thôi. ....

“um. ....” tiếng Hoàng Phủ Minh thống khổ kêu rên chặn suy nghĩ của Tuyết Vi.

Chỉ thấy, sói đói kia đang gắt gao cắn cánh tay anh bảo vệ Tuyết Vi.

“Làm sao vậy?!!”

Nhìn bộ dáng Tuyết Vi lo lắng, anh lạnh lùng lắc đầu: “Không có việc gì.” Hai tròng mắt tối sầm lại, dùng sức quăng cánh tay.

Sói đói kia lập tức bay đi ra ngoài.

Bắt lấy thời cơ này, Hoàng Phủ Minh vùng chân, liền đá văng sói đói ở trên người.

“Hu... Hu .....” trong nháy mắt sói đói rơi xuống đất thõng khô tru lên hai tiếng, quay đầu, kẹp chặt cái đuôi liền chạy đi rồi.....

Lập tức, trong rừng rậm lại khôi phục yên lặng.

Hoàng Phủ Minh chậm rãi buông lỏng hai tay ôm chặt Tuyết Vi ra, nhẹ nhàng bằng quơ quét mắt cánh tay mình bị cắn, nặng nề nói: “Vi sao xuất hiện ở chỗ này?”

“sau khi tôi bị người ta bắt cóc, bị ném tới nơi này.”

A, anh thật muốn biết người làm việc này hận người phụ nữ này bao nhiêu, vậy mà dùng một chiêu mượn đao giết người này!?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Đừng lộn xộn, ôm chặt tôi

Editor: Thơ Thơ

“Đôi mắt của cô xảy ra chuyện gì sao?”

“Cũng là đám người kia làm.”

Trầm mặc.

Hoàng Phủ Minh nghỉ chân sau một lúc lâu, lạnh lùng nói: “Cùng đi với tôi.” Anh đi đầu ở phía trước.

Tuyết Vi không nhìn thấy đường, chỉ có thể thông thả đi theo phía sau anh, co lại đi sau.

Ngoài đầu nhìn lại, nhìn bộ dáng cô rất đáng thương, anh hơi hơi nhăn mày, dừng bước chân, cởi áo khoác trên người tròng lên trên người Tuyết Vi.

Trong phút chốc, một hơi ấm áp mang theo hương thơm đặc biệt trên người người đàn ông truyền đạt tới giác quan Tuyết Vi. Khuôn mặt nhỏ tiểu tụy toát ra bộ dáng cảm động. Thotho_

Ở bên này nhìn biểu tình cô biến hóa, lòng Hoàng Phủ Minh căng thẳng, không hiểu cảm thấy, cô dạng này ..... mười phần chộc người yêu thích, quả thực cùng bộ dáng cô nhanh nồm dẻo miệng hình thành tiên minh đối lập!!

Giống như là cảm lòng không đậu, anh liền chặn ngang Tuyết Vi ôm ở trong lòng ngực một phen .....

“Đừng, tôi tự mình có thể đi.” Tuy nói, người đàn ông cho cô cảm giác không có nguy hiểm, nhưng dù sao cũng là lần đầu gặp mặt, tiếp xúc như vậy không khỏi không ổn.

Hoàng Phủ Minh không để ý đến cô kháng cự, trầm mặc không nói đi trước.

“thả, thả tôi xuống dưới đi.” Tuyết Vi lo sợ bất an nói lộn xộn.

“Đừng lộn xộn, ôm chặt tôi!” Giọng người đàn ông mang theo mệnh lệnh không dung người cự tuyệt.

Tuyết Vi khó xử nhủu mi, đôi tay chậm rãi..... Chậm rãi..... Câu lấy cổ người đàn ông, thoát nhìn như chim nhỏ nép vào người.

Có lẽ.....

lúc con người ở trong nguy nan, tâm trí là yếu ớt nhất đi.

Không thấy liệt khí trên người cô nữa, thay thế vào là một người phụ nữ dịu dàng. .... Thotho_

Hoàng Phủ Minh tựa hồ thực vừa lòng bộ dáng cô bây giờ, khóe miệng treo một nụ cười nhu tình .....

“trước tiên cô ở nơi này nghỉ ngơi một chút, tôi đi kêu bác sĩ lại đây cho cô, trị liệu đôi mắt của cô.” Chỉ chốc lát sau, Hoàng Phủ Minh ôm Tuyết Vi lộn trở lại phòng tổng chỉ huy.

Anh vừa muốn xoay người rời khỏi. ....

Tuyết Vi kéo lấy cánh tay anh một phen: “Không cần. Tôi hoài nghi bọn họ dùng chính là bột phấn H₂O vào đôi mắt tôi, nơi này anh có dầu không? Tùy tiện dầu gì đều được, đem khăn lông ngâm vào dầu một chút là có thể hóa giải bột phấn H₂O trong đôi mắt tôi.”

“vì sao cô biết cô trúng chính là loại H₂O này?”

“Ha ha, bởi vì thứ này là do tôi nghiên cứu chế tạo ra khi 17 tuổi, tôi có thể ngửi ra mùi của nó.”

H₂O, có mùi chua nhàn nhạt, còn kèm theo một ít bột phấn hóa học, đập vào mắt có thể làm người ta mù trong chốc lát. Nếu dùng nước rửa sạch, đôi mắt sẽ mù hoàn toàn, chỉ có thể dùng dầu tẩm rửa sạch, mới có thể hóa giải độc tố có bên trong H₂O.

hai năm gần đây, quân đội đã xếp H₂O vào ‘ vũ khí ’ hàng đầu chuẩn bị cho quân dụng. Thotho_

Hoàng Phủ Minh mới biết được thứ này hoá ra là do người phụ nữ này phát minh?

Một người có thể nghiên cứu chế tạo ra được vật lợi hại như vậy, làm sao lại bị trường quân đội Hoàng Bộ khai trừ đây?

Tuy rằng có chút tò mò, nhưng Hoàng Phủ Minh cũng không có hỏi ra miệng, mà là dựa theo như lời cô đi thao tác. ....

“Mộ tướng quân! Mộ tướng quân! Người phụ nữ kia là ai?? Sếp của chúng tôi vì sao đối tốt với cô ta như vậy??” Hai tiểu binh đứng ở ngoài phòng, xuyên qua pha lê, không thể tưởng tượng nhìn cảnh tượng trong phòng.

Chỉ thấy, Hoàng Phủ Minh thật cẩn thận đem một cái khăn dính dầu hạt cải đắp ở trên đôi mắt Tuyết Vi, biểu tình trên mặt thiếu vài phần lạnh lẽo, ngược lại thêm vài phần tinh tế.

“Cô ta? Đoán chừng không bao lâu nữa chính là chị dâu của chúng ta!”

“A??? Thiệt hay giả, thiệt hay giả??”

Thiệt hay giả?

Dù sao Mộ Thần Hiên có thể khẳng định chính là, nếu tìm không thấy người phụ nữ ngày đó trong khách sạn, nói không chừng Hoàng Phủ Minh sẽ lựa chọn vị này đưa con gái thứ ba của Nhà họ Tuyết, một trong hai đứa con gái Nhà họ Tuyết, bắt quá. ....

Cũng có khả năng khác! Thotho_

Rốt cuộc, tâm tư của Hoàng Phủ Minh ..... Ai cũng bắt không đúng!!

“Ai biết được.....”

“Mộ tướng quân, ngài liền tiết lộ ra thêm một chút, cô ta thật là chị dâu tương lai của chúng ta, chúng ta liền đi vỗ mông ngựa đi.”

“Cút đi, các người cho rằng chụp mông ngựa Quân Trường phu nhân, Quân Trường liền sẽ đối tốt với các người sao? Hừ..... Trường bờ.” Anh quá hiểu biết Hoàng Phủ Minh.

Nếu Hoàng Phủ Minh có thể ăn mông ngựa này, anh ta không phải Hoàng Phủ Minh!

Trong phòng.

Bởi vì tra tấn một đêm, Tuyết Vi nằm ở trên sofa bất tri bất giác đã ngủ.

Hoàng Phủ Minh ngồi ở một bên, ngưng thần nhìn dung nhan cô ngủ, nở nụ cười nhợt nhạt. “bộ dáng người phụ nữ này ngủ, thật ra cũng khá xinh đẹp.”

Đứng dậy, cầm lấy quần áo bên tay, anh nhẹ nhàng đắp ở trên người Tuyết Vi. Sau đó liền uyển chuyển nhẹ nhàng nện bước đi ra khỏi phòng.

“Hoàng.....” hai binh lính đứng thẳng ở cửa, vừa muốn hành lễ với anh.

‘ suyt.....’

Hoàng Phủ Minh chỉ chỉ Tuyết Vi đang ngủ ở trong nhà. Thotho_

Hai binh lính lập tức phản ứng lại đây, xem ra Quân Trường đại nhân của bọn họ sợ bọn họ lên tiếng đánh thức người phụ nữ bên trong sao?!

Nhưng.....

Thật cẩn thận!!!

“Tiểu tưng, tiểu vương, trong chốc lát nữa tiểu thư bên trong tỉnh, các người phụ trách đưa cô ta trở về.” Đóng cửa phòng, lúc này Hoàng Phủ Minh mới mở miệng.

“vâng! Hoàng Phủ Quân Trường.”

“Mặt khác..... việc cô ta xuất hiện ở chỗ này, tôi không muốn có người khác biết, hiểu chưa?”

Hai binh lính nhìn ở trong mắt Hoàng Phủ Minh ẩn chứa sát khí, không khỏi hít một ngụm khí lạnh..... “Hiểu..... Đã hiểu.”

Không có bất luận lời gì, anh mang theo Mộ Thần Hiền rời khỏi tháp chỉ huy.

“Hô.....” Hai binh lính tức khắc thở dài nhẹ nhõm một hơi, trắm miệng một lời nói: “Xem ra, Quân Trường đại nhân chúng ta ..... là đáng sợ như cũ.....”

Không biết qua bao lâu, Tuyết Vi ngủ say dần dần thức tỉnh, cô lấy rút cái khăn ở trên đôi mắt, thử mở to tròn mắt.

Một chút.....

Hai lần ..... Tho tho_

“ok!” Ánh sáng trở về, cả người Tuyết Vi nháy mắt sống lại, nhanh chóng ngồi dậy, nhìn hết thấy chung quanh xa lạ: “Nơi này là chỗ nào?”

Người đàn ông cứu cô đâu?!

“Tiểu thư, cô đã tỉnh chưa?” Hai binh lính canh giữ ở ngoài cửa đẩy cửa vào.

Tuyết Vi đánh giá trên dưới ăn mặc của hai người kia, người của Quân khu Bạch Hổ, không có quan hàm, cũng chính là vệ binh sao? “Là các người cứu tôi sao?”

“Cũng không phải.”

“Ừm..... người đã cứu tôi là.....?” ánh mắt trong lúc dao động vô tình thấy được quân trang ở trên người mình.

Hai cái huân chương trên vai lập tức hút lấy tròng mắt Tuyết Vi.

Một cảnh ôliu màu vàng cộng thêm năm ngôi sao.....

ý phục của Quân Trường sao?!

“người đã cứu tôi là.....?!?” Tuyết Vi không thể tưởng tượng nhìn về phía hai binh lính kia.

Hai người kia nhìn nhau liếc mắt một cái, mỉm cười nói: “Là Quân Trường đại nhân chúng tôi cứu cô.....”

Không thể nào.....

Vừa mới cứu cô thật là..... Là hoàng..... Hoàng Phủ Minh sao?!!

Tâm bình tĩnh nhắc lên một trận cơn sóng, cô không ngừng hồi ức từng chút từng chút cùng người đàn ông tương ngộ ở trong rừng rậm.....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Anh là Hoàng Phủ Minh sao?!

Editor: Thơ Thơ

Tuy rằng, giữa bọn họ trao đổi cũng không nhiều. Chính là, người đàn ông lại để lại ấn tượng khắc sâu cho cô .....

Lời nói không quá nhiều, lại có chút lạnh nhạt, cho người ta một loại cảm giác an toàn.

‘đừng lộn xộn, ôm chặt tôi.....’ trên tác phong từ chuyện này, anh vẫn là một người bá đạo!

Ánh mắt nhìn về phía quân trang trên người này .....

Nếu bộ y phục này là khi cô ngủ, Hoàng Phủ Minh đắp lên, như vậy đủ để chứng tỏ, anh cũng là một người hiểu được quan tâm người khác. Thotho_

Đáng chết! Điều do cô không có dò hỏi trước chuyện thân phận đối phương, phải biết rằng anh chính là Hoàng Phủ Minh, cô nên cùng anh tiếp xúc nhiều, tiếp xúc rồi.

Bất quá.....

Ngắm lại, dù sao cô cũng đã rời khỏi Nhà họ Hoàng Phủ, tựa hồ cũng không cần thiết đi nhìn trộm Hoàng Phủ Minh rốt cuộc là người nào!

Tuyết Vi được hai binh lính hộ tống rời khỏi nơi này.

Ở dưới tìm hiểu mới biết được, vị trí cô là căn cứ quân sự của binh đoàn thứ ba Quân khu Bạch Hổ.

Theo lý thuyết, người tự tiện xông vào căn cứ quân sự đều có thể giết không cần hỏi, nhưng nghe khẩu khí hai binh lính, chuyện này Hoàng Phủ Minh đã hạ lệnh yêu cầu bảo mật, nói cách khác, sẽ không truy cứu trách nhiệm của cô.

Cô vẫn luôn nghe nói Hoàng Phủ Minh là Quân Trường trong mắt không dung hạt cát, thủ đoạn mạnh mẽ, cứng rắn, bây giờ vậy mà bật đèn xanh đối với cô, nhưng thật ra cô đối với vị hôn phu tiền nhiệm này sinh ra vài phần cảm giác tò mò.

Rốt cuộc Hoàng Phủ Minh sẽ là một người đàn ông thế nào đây?!

Trở lại Nhà họ Tuyết, sau khi Tuyết Vi cùng hai binh lính nói cảm ơn liền lên quay về nhà kho, mới vừa thay xong quần áo.

‘Cốc cốc cốc’ một trận tiếng đập cửa truyền đến. Thotho_

Tuyết Vi vừa muốn lên tiếng trả lời, phát hiện quân phục Hoàng Phủ Minh còn đặt ở trên giường, cô lập tức luống cuống tay chân giấu quần áo ở dưới giường

“Ai?”

“Tiểu thư, cô có ở đó không?” Cửa phòng đẩy ra, Ninh Ninh cất bước mà vào: “cô vừa mới đi nơi nào? Em tìm cô đã lâu.”

Cô thật muốn nói với Ninh Ninh, từ tối hôm qua cô đã bị bắt cóc được không? “chị mới ra đi bộ một vòng, làm sao vậy Ninh Ninh?”

“Tiểu thư, tên lưu manh Vương quân gia lại chơi xấu với phu nhân, cô mau đi xem một chút đi.”

Vừa nghe mẹ gặp nạn, sắc mặt Tuyết Vi trầm xuống, vội vàng chạy ra khỏi nhà kho .....

“Mẹ!!!”

Trong đại sảnh biệt thự, sắc mặt Tôn Văn Văn khó coi ngồi ở trên sô pha, thấy Tuyết Vi chạy tới, bà khấn trương giấu hai tay ở phía sau lưng: “Vi Vi, con tỉnh rồi sao? Thương tích trên người của con .....

“Mẹ, thương tích trên người con không có việc gì, lần này cha đánh con cũng không mạnh, mẹ yên tâm đi.”

Tôn Văn Văn tận mắt nhìn thấy Tuyết Vi Quốc đánh Tuyết Vi, vì sao sẽ không biết, chồng mình ra tay rốt cuộc mạnh hay không mạnh đây? Thotho_

“Mẹ, nhưng thật ra vì sao sắc mặt mẹ sẽ khó coi như vậy? Không phải là.....” ánh mắt sắc bén chợt lóe, cô âm lãnh liếc mắt Vương quân gia đứng ở cách đó không xa: “Có người lại chẳng phân biệt chủ tớ đi!!”

“Tam tiểu thư, lời này là cô đang nói ai đây?” Mặt Vương quân gia mang vẻ khiêu khích đi tới trước mặt Tuyết Vi.

“Vương quân gia, vừa mới rồi rõ ràng chính là ông.....”

“Ninh Ninh, chẳng qua là cô là một hầu gái bên người, nơi nào đến phiên cô tới nói chuyện?” Nói xong, Vương quân gia nheo lại đôi mắt, giơ tay lên giáng cho Ninh Ninh cái tát.

Tuyết Vi thấy vậy, tiến lên một bước, vững vàng bắt được tay của Vương quân gia, lạnh lẽo nói: “Ninh Ninh là hầu gái bên người tôi, nơi nào lại đến phiên Vương quân gia tới giáo huấn?! Hà?!” Ném tay ông ra: “Ninh Ninh, tiếp tục nói cho tôi!” Cô ngẩng đầu lên, hai tay bắt chéo ở phía sau lưng.

“Vâng, tiểu thư. Vừa mới rồi phụ nhân làm đồ ăn ở phòng bếp, em tận mắt nhìn thấy Vương quân gia cố ý hắt một nồi nước ấm tới .....”

“Có thể, Ninh Ninh, vẫn là mẹ tự mình nói đi.” Tôn Vân Vân mỉm cười đứng lên: “Vi Vi, vừa mới rồi mẹ làm đồ ăn, Vương quân gia cũng không cần thận, liền đổ nước ấm tới tay của mẹ một ít.”

“Đúng vậy, tam tiểu thư, tôi thật là không! Cần! Thận! Mới làm nhị phụ nhân bị phỏng.”

Là cần thận, hay là cố ý, Tuyết Vi còn không biết sao? Thotho_

Vương quân gia này, là người của mẹ lớn. Từ khi cô 12 tuổi đi vào Nhà họ Tuyết, Vương quân gia liền làm mọi cách khó dễ mẹ của cô, lúc bắt đầu, cô cũng cho rằng có thể là không cần thận gì đó, nhưng lâu rồi, thấy được nhiều, cô lần lượt nhìn thấy Vương quân gia lấy tiết mục ‘ không cần thận ’ như vậy tới tra tấn mẹ mình.

“Mẹ, đưa tay của mẹ tới.”

“Vi Vi, mẹ thật sự không có việc gì.”

“Mẹ!” Trong mắt Tuyết Vi mang theo vài phần quật cường.

Tôn Vân Vân vừa thấy, chỉ phải bắt đắc dĩ vươn đôi tay giấu ở phía sau.

Nhìn lên.....

đôi tay của mẹ đã bị phỏng sưng đỏ, mặt trên che kín vết bỏng rộp lên, thoạt nhìn thấy ghê người như vậy.

Lòng Tuyết Vi lập tức nắm lên, hai tròng mắt hắc bạch phân minh phần nộ dần dần che kín tơ máu, cô nghiến răng nghiến lợi nhìn về phía Vương quân gia: “đồ cầu nô tài này!!!” Vừa muốn đuổi tay ra đánh.....

Tôn Vân Vân liền bắt được cánh tay của cô: “Tê.....” thời khắc tay sưng đỏ không chịu nổi chạm vào thân thể Tuyết Vi, cô hút một ngụm khí lạnh.

“Mẹ!!!” Tuyết Vi đau lòng lục phủ ngũ tạng đều run rẩy theo.

“Vi Vi, Vương quân gia không cần thận thật.” Thotho_

“đúng rồi, ngay cả nhị phụ nhân cũng nói như vậy, tam tiểu thư, cô cần gì phải truy cứu? Cô đừng quên..... Tôi là người của ai!”

Bên tai, truyền đến giọng Vương quân gia đe dọa, Tuyết Vi nheo đôi mắt lại, quay đầu nhìn về phía ông: “được, chúng tôi chờ xem, đến lúc đó..... Tôi kêu chủ của ông, tự mình giáo huấn ông!!!” Khóe miệng khơi mào một nụ cười âm lãnh, cô điu mẹ chậm rãi về trong phòng.

Cần thận thoa thuốc tốt nhất cho mẹ, mặt Tuyết Vi không biểu tình mang theo Ninh Ninh rời khỏi phòng mẹ.

“Tiểu thư, tiểu thư, cô vừa mới nói, kêu chủ của Vương quân gia tự mình giáo huấn ông là có ý tứ gì?”

“A..... em chờ xem tuồng là được.” Trong lời nói, cặp mắt Tuyết Vi không có chứa tình cảm tràn ngập ánh sáng giao hoạt. “Ninh Ninh, chị đi ra ngoài trước một chuyến, em thay chị chiếu cố mẹ chị.”

“Vâng.....”

Rời khỏi Nhà họ Tuyết, Tuyết Vi lái chiếc xe đi tới Nhà họ Hoàng Phủ.....

‘ Cốc cốc cốc ’

Đứng ở trước cửa một biệt thự, Tuyết Vi gõ nhẹ cửa.

Chỉ chốc lát sau, cửa mở ra. Thotho_

Người mở cửa vừa thấy đến bóng dáng của cô, hoàn toàn ngây ngẩn cả người: “Tuyết..... Tam tiểu thư?!”

“Tiểu Hê, Chị hai tôi đang ở đây sao?”

“Tiểu thư nhà chúng tôi ở đây, không biết tam tiểu thư tìm nhị tiểu thư có chuyện gì?” Tiểu Hê dựa vào khung cửa, bày ra một bộ bộ dáng khinh thường, dùng đuôi mắt nói chuyện cùng Tuyết Vi.

“Tôi tìm Chị hai có chút việc gấp, là em kêu chị ta ra đây? Hay là tôi đi vào?”

“Tam tiểu thư, nhị tiểu thư nhà của chúng tôi còn đang nghỉ ngơi, hưởng hồ, cô đã bị Nhà họ Hoàng Phủ đuổi ra khỏi nhà, trước khi tới, tốt xấu gì cũng thông báo cho tiểu thư tôi biết một tiếng đi?”

“Như vậy ..... Vậy được rồi, tôi đi về trước.” Tuyết Vi âm thầm cười, xoay người, lẩm bẩm: “Nếu là chậm trễ đại sự, đoán chừng lấy tính cách Chị hai khẳng định muốn bắt người nào đó xì hơi.”

!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Già Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Hoàng Phủ Minh tự mình bôi thuốc cho cô

Editor: Thơ Thơ

“Từ từ, tam tiểu thư!!!” Tiểu Hề cảm giác được có sự kỳ quặc, lập tức kêu Tuyết Vi: “Tam, tam tiểu thư, tôi nghĩ tiểu thư nhà tôi lúc này hẳn là đã tỉnh, mời cô vào đi.....”

A.

Từ trước đến nay Tuyết Vi không thích nô tài giống như Tiểu Hề làm ra vẻ gió chiều nào theo chiều ấy, cô không có làm bất luận khó dễ gì liền đi theo Tiểu Hề tiến vào trong biệt thự .....

Ở chỗ Tuyết Phi Nhi, Tuyết Vi đợi khoảng nửa giờ không sai biệt lắm, liền mang về mỉm cười rời khỏi.

“Tam tiểu thư, cô đi thông thả.” Tiểu Hề sửa thái độ ác liệt ngày xưa, nhìn theo cô rời khỏi biệt viện.....

Tuyết Vi mới vừa đi ra khỏi biệt viện, bước chân liền dừng lại.....

Ánh mắt nhìn về phía tầng tòa biệt thự Nhà họ Hoàng Phủ, nếu tới Nhà họ Hoàng Phủ, cô có nên đi tới nói cảm tạ Hoàng Phủ Minh hay không?

Ngẫm lại, sự tình xảy ra sáng nay, cô không thể hiểu được ngũ, lúc tỉnh lại Hoàng Phủ Minh đã không còn nữa, ngay cả tiếng cảm ơn đều không có nói qua.

Nhưng.....

vì nói cảm ơn trực tiếp vào cửa, có phải có vẻ có chút quá..... Tùy tiện hay không?

Thôi, chờ có cơ hội gặp được nói cũng không muộn! Tho tho_

“Nội cái..... chào cô, tôi là đứa con gái thứ ba của Nhà họ Tuyết, Tuyết Vi, xin hỏi, nhị thiếu gia nhà các người có ở nhà không?” ở sân Nhà họ Hoàng Phủ, Tuyết Vi bắt lấy một hầu gái liền dò hỏi Hoàng Phủ Minh.

Cô thật thà tưởng cứ như vậy rời khỏi, nhưng.....

Thật sự không nén được lòng hiếu kỳ bắt đầu rồi.

Vẫn luôn lấy thân phận vị hôn thê dự khuyết của Hoàng Phủ Minh vào ở Nhà họ Hoàng Phủ, căn bản cô chưa thấy qua nửa cái mặt vị hôn phu thần bí này; kết quả sau khi rời khỏi Nhà họ Hoàng Phủ, ngược lại không thể hiểu được Hoàng Phủ Minh cứu, nhưng cô vẫn là không có thể nhìn đến diện mạo vị hôn phu trước này, ai có thể cam tâm?!

Nói trắng ra là, nói lời cảm tạ là giả; muốn nhìn anh trông ra sao một chút là sự thật.

Ai.....

Cô cũng bắt đầu trở nên tò mò rồi.

“Xin lỗi, tuyết tam tiểu thư, nhị thiếu gia nhà của chúng tôi vừa mới đi ra ngoài.”

“Mới đi ra sao??” Khéo như vậy sao?? Xem ra cô thật sự vô duyên nhìn thấy Hoàng Phủ Minh.

Khi đang mất mát.

Hầu gái nồn nóng lời kéo Tuyết Vi: “Tuyết tam tiểu thư! Tuyết tam tiểu thư! Nhị thiếu gia nhà của chúng tôi ở kia!!!” Tho tho_

Tâm mất mát lập tức trở nên tro tàn lại cháy, Tuyết Vi theo hướng ngón tay hầu gái nhìn lại.....

Chỉ thấy!!!

ở vị trí cửa nhà họ Hoàng Phủ, Hoàng Phủ Minh bước nhanh ngồi lên trên một chiếc xe Hummer việt dã.

Chỉ tiếc, lúc Tuyết Vi quay đầu lại, mặt anh đã tiến vào trong xe, cô chỉ có thấy một cái tàn ảnh mà thôi.

Không được!

Càng nhìn không tới càng không cam lòng.

Không khỏi phân trần, Tuyết Vi bước nhanh chạy về phía chiếc xe kia.

Hoàng Phủ Minh, anh đợi tôi với, chỉ cần tôi nhìn thấy anh trông thế nào, thỏa mãn lòng hiếu kỳ của tôi là được.

Mắt thấy còn có vài bước liền chạy tới nơi xe đang đậu.

Ai ngờ, chiếc xe kia chậm rãi khởi động.....

“Hoàng..... Hoàng Phủ Quân Trường, từ từ!!!!” Tuyết Vi gấp không thể đuổi theo cái đuôi xe, chạy lên, không biết làm sao xe càng chạy càng xa, đây đầu cô đều là mồ hôi. “Từ từ, từ từ!!!!” Tho tho_

“Nhị thiếu gia, giống như..... Giống như.....” trong xe việt dã Hummer, tài xế lái xe nghỉ hoặc nhìn qua kính xe phản chiếu.

“Làm sao vậy?” Hoàng Phủ Minh ngồi ở vị trí sau xe lạnh lùng mở miệng.

“Giống như có người đuổi theo xe chúng ta.”

“hà?” Ánh mắt anh sắc bén chợt lóe, ánh mắt nhanh chóng nhìn về phía kính xe phản chiếu.

Phía sau xe, thật sự có người đang đuổi theo.

Hoàng Phủ Minh định thần vừa thấy người này đuổi theo .....

Tuyết Vi? Vì sao cô đuổi theo?! “Dừng xe!”

‘két’ một tiếng, tài xế quyết đoán dẫm xuống chân ga.

Hoàng Phủ Minh mở cửa xe ra, khom người, đi xuống..... “Tuyết.....” lúc anh vừa muốn mở miệng kêu, Tuyết Vi đã xoay người qua, đi xa.

“Ai.” Mắt nhìn bóng dáng cô dần dần đi xa, Hoàng Phủ Minh ở trong chứa thâm ý thở dài một hơi, nhanh chóng về tới bên trong xe: “Lái xe đi.”

“Vâng, nhị thiếu gia.....”

Hôm sau, binh đoàn thứ ba, phòng y tế. Tho tho_

Thật là buồn bực, là trời sinh cô cùng Hoàng Phủ Minh không có duyên phận, hay là sao vậy?

Không phải muốn nhìn anh trông ra sao một chút? Còn xem không thấy đâu?

Tuyết Vi nằm sấp nửa thân trần trên giường bệnh, nhớ tới sự tình buổi chiều ngày hôm qua cùng Hoàng Phủ Minh đi ngang qua nhau cô liền không cam lòng.

Người thường chính là như vậy.

Một khi nảy sinh lòng hiếu kỳ, càng không được thỏa mãn, càng sẽ mãnh liệt; càng không thỏa mãn, càng sẽ mãnh liệt. Bây giờ, cô đều cơ khát đến chẳng sợ có thể nhìn xem ảnh chụp Hoàng Phủ Minh tới ‘giải khát’ đều có thể.

“Tuyết Vi, vết thương trên người của chị là từ đâu ra? Cũng quá nghiêm trọng đi? Đều sắp sinh mù.” Phương Tiểu Nhã đứng ở bên giường bệnh, về mặt nghỉ hoặc nhìn Tuyết Vi che kín vết roi trên lưng.

“Hà hà, Tiểu Nhã, em đừng hỏi. Bị vấp vạ, giúp chị bôi chút thuốc.”

“Ừm được.....” Đối với người phòng y tá mà nói, Tuyết Vi hết thảy đều thần bí như vậy, các cô cũng đã từng dò hỏi qua cô chuyện xưa, đáng tiếc, Tuyết Vi chính là cắn chặt răng không bỏ. “Tuyết Vi, chị kiên nhẫn một chút, khả năng rất đau.”

“Không quan hệ, đến đây đi.” Cô chôn sâu đầu vào gối đầu, đôi tay nắm chặt lấy hai bên lan can giường bệnh. Tho tho_

Phương Tiểu Nhã xoay người, mới vừa cầm lấy thuốc mỡ đặt ở giá chữa bệnh, di động của cô truyền đến tiếng ‘ reng reng ’ chấn động .....

Bỗng dung, hai tròng mắt cô xẹt qua một tia sáng, liếc mắt ghé vào Tuyết Vi trên giường, không kịp nói bất luận lời nói gì liền lặng yên rời khỏi phòng y tế.

Nhưng mới vừa ra khỏi cửa, trước mặt cô liền đụng phải một người: “Thực xin lỗi, không.....” Lời nói nghẹn ở cổ họng, Phương Tiểu Nhã ngơ ngác nhìn khuôn mặt tuấn tú lãnh khốc trước mắt kia, đột nhiên hít một hơi: “Mộ..... Mộ tướng quân, chào Ngài.”

Hoàng Phủ Minh lạnh lùng đánh giá gương mặt Phương Tiểu Nhã ửng đỏ, cuối cùng ánh mắt sắc bén ngừng lại ở đôi giày mang trên chân cô!!!

Nhưng, ánh mắt anh chỉ dừng lại không vượt qua hai giây, liền lạnh lùng gạt đầu với Phương Tiểu Nhã, đẩy cửa tiến vào trong phòng y tế .....

Trên giường bệnh, cảnh xuân người phụ nữ để nửa thân trần phản chiếu ở bên trong tầm mắt Hoàng Phủ Minh. Con người anh khẽ nhếch một chút, lập tức quay đầu rời khỏi.....

“Tiểu Nhã, em bôi thuốc cho chị nhanh lên đi, tay chị nắm lan can đã mệt mỏi.”

Giọng quen thuộc từ sau lưng đánh úp lại, Hoàng Phủ Minh ngừng bước chân, Tuyết Vi sao?

Quay đầu, ngưng thần nhìn lưng cô đầy vết thương.

Vết thương trên người cô có khi nào? Thotho_

Ngày hôm qua sao?

Thoạt nhìn không giống, nếu bị ngày hôm qua, cô đã sớm biểu hiện ra khác thường.

“Tiểu Nhã?”

Lực chú ý bị giọng Tuyết Vi kéo về, Hoàng Phủ Minh lẳng lặng nhìn lưng cô, nghiêm khắc ở trong mắt giống như dần dần hòa tan.....

Không khỏi phân trần, anh cầm lấy thuốc mỡ đặt ở giá chữa bệnh, liền đi tới sau lưng Tuyết Vi .....

“Ừm.....” Một cảm giác mát lạnh mà đau đớn đánh úp lại, Tuyết Vi cắn chặt răng, không có kêu ra tiếng. Nhưng thân thể của cô hơi hơi phát run, trên sống lưng cũng mơ hồ toát ra mồ hôi.

!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41: Anh bôi thuốc, hay là chiêm tiện nghi?!

Editor: Thơ Thơ

Là anh xuống tay quá nặng sao??

Hoàng Phủ Minh do dự dừng tay.....

“dừng ngại Tiểu Nhã, em tiếp tục đi. Chị không có việc gì, không đau.”

A, cái người phụ nữ này mạnh mẽ, còn nói không đau. Anh từ nhỏ đến lớn cũng chịu qua không ít vết thương, vết thương này thoạt nhìn nghiêm trọng, nghiêm trọng hay không, anh nhìn qua vẫn biết là nhiều hay ít.

Hoàng Phủ Minh bất đắc dĩ lắc đầu, lòng bàn tay dừng ở trên lưng cô rõ ràng nhẹ đi rất nhiều, giống như là đối đãi một tác phẩm nghệ thuật trân quý, cẩn thận như vậy ..... lúc này cẩn thận bôi thuốc cho cô .....

5 phút đi qua.

Gối đầu lót ở dưới mặt Tuyết Vi sớm đã bị mồ hôi của cô làm ướt, bởi vì đau đớn tra tấn, sắc mặt cô cũng hơi hơi nổi lên trắng. “Tiểu Nhã, thật sự cảm ơn.....”

Thình lình trong nháy mắt xoay đầu lại.

Bóng dáng Hoàng Phủ Minh đột nhiên phản chiếu ở trong mắt cô .....

Con người dần dần, dần dần mờ lớn: “Vì sao..... Vì sao là anh?!!!”

Đáng chết, câu này cô nói bao nhiêu lần?? Đều nói sắp phien!!

“Vì sao không thể là tôi?!” Hoàng Phủ Minh lạnh lùng hỏi lại.

Cũng đúng, phòng y tế là nơi công cộng, vì sao không thể là anh? Nhưng vấn đề..... Vấn đề..... “này, anh biết rõ là tôi ở chỗ này, còn dám tiến vào?” Cô cong người lên, vừa muốn đứng dậy.

“Đừng nhúc nhích! Thuốc còn chưa có bôi xong!” Mắt Hoàng Phủ Minh lạnh nhạt trầm xuống, ấn eo Tuyết Vi một phen. Thotho_

“A!!!!” Cô đau nhین không được hô to lên.

“Thấy chưa? Đây là kết cục cô lộn xộn!”

“anh, anh biết rõ tôi bị thương, còn đối đãi với tôi như vậy sao??”

“cô gái, cô lại mắng tôi?!” Hoàng Phủ Minh nheo đôi mắt lại, tay kia ấn ở trên eo cô cố ý tăng thêm lực đạo.

“ừm..... anh cái đồ độc phu!!!! Tôi nguyên rủa anh.....”

“Còn mắng?!” Bàn tay to dùng sức lần thứ hai.

“A!!!” Một tiếng thét chói tai như tiếng giết heo qua đi, Tuyết Vi vô lực bầy ra ở trên giường: “Đại ca, tôi..... Sai.....”

Nghe nói vậy, lúc Hoàng Phủ Minh thu hồi tay, mới phát hiện, mồ hôi lạnh trên lưng Tuyết Vi lại tăng thêm rất nhiều.

Cũng không biết nói vì sao, chỉ cần người phụ nữ này tính tình vừa nổi lên quật cường, anh liền nhین không được muốn..... Hung hăng thuần phục cô!!!

“Đừng lộn xộn, còn thiếu một chút thuốc liền bôi xong rồi.”

Sau lưng, truyền đến giọng người đàn ông, Tuyết Vi thật hoài nghi có phải cô nghe lầm cái gì hay không, lúc người đàn ông đáng chết này đang nói những lời này giống như..... Giống như mang theo một chút ôn nhu sao? Thotho_

Đang nghĩ ngợi tới.

Một khắc lòng bàn tay kia chạm vào lưng cô, thân thể của cô tỉnh linh rùng mình một cái, màu da cũng dần dần từ trắng biến thành ửng đỏ.

“Vậy mà biết thẹn thùng sao?” Hoàng Phủ Minh đã là người đàn ông trưởng thành, cho nên tự nhiên nhìn ra được phản ứng này của Tuyết Vi đại biểu cho cái gì.

“Phé..... Vô nghĩa! Ở trong lòng anh, rốt cuộc tôi là người phụ nữ không biết xấu hổ à? Bị một người đàn ông chạm đến, tôi có thể..... Tôi có thể coi như không có việc gì sao.....” Âm cuối càng ngày càng nhỏ, càng ngày càng nhỏ.

“A, tôi sờ cũng đã sớm sờ qua, xem cũng đã sớm xem qua. Giữa chúng ta..... Liền không cần ‘khách khí’ như vậy đi?” Trong lúc nói, lòng bàn tay Hoàng Phủ Minh ở trên lưng cô chơi xấu, dường như chậm rãi di chuyển về phía chỗ rãnh mông cô .....

Anh theo một đường xuống dưới, truyền đạt đến cảm giác cho Tuyết Vi, mang theo một cảm giác tê dại không cách nào nói ra. “này, anh..... anh đừng xằng bậy!!!”

“cô gái, trong đầu óc cô miên man suy nghĩ sắc * tình gì sao? Nơi này cô có vết thương, tôi tự bôi thuốc cho cô.”

Hả.....

Cô miên man suy nghĩ sắc * tình sao??? Thotho_

Nếu không phải anh vừa mới nói ái muội như vậy, ngón tay lại trượt xuống như vậy, cô có thể?!!

Cái này!!! Xấu xa!!! Lừa dối!!!

Đối với người đàn ông như vậy, cô thật sự chỉ có thể ngậm bồ hòn. “anh đủ ngoan độc!!”

Giống nhau đi.

Hoàng Phủ Minh câu môi cười, ngón tay ở sau lưng cô du động trở nên càng thêm quang minh chính đại ‘hoành hành’ lên.

Trong tâm Tuyết Vi không ngừng ần nhẩn tức giận, thân thể còn muốn nhẩn nại người đàn ông này thừa dịp khiêu khích!

Tùng đột cảm giác tê mỗ thỉnh thoảng truyền đến đầu dây thần kinh của cô: “ừm. ....” Tuyết Vi mơ hồ phát ra tiếng than nhẹ, cũng nói không nên lời là bởi vì miệng vết thương đau đớn; hay là người đàn ông khiêu khích gây ra.

“Còn không có bôi xong thuốc sao? Anh muốn bôi đến bao lâu?!”

“Còn thiếu một chút.”

“Còn thiếu một chút sao???” Tuyết Vi oán hận cắn răng, quay đầu đi, cười dữ tợn nhìn người đàn ông: “Tôi nói, Mộ tướng quân, cơ bản anh làm cái này thuộc về quấy rối tình dục! Anh sẽ không sợ tôi bấm báo lên trên chứ?” Tho tho_

“hả?” Anh ngừng ngón tay. “Chẳng lẽ tôi làm cái này không gọi là săn sóc cấp dưới sao? Cô gặp qua lãnh đạo thượng cấp nào tự mình bôi thuốc cho cấp dưới.”

Thế. ....

Săn sóc cấp dưới sao???

Tuyết Vi thật muốn biết, rốt cuộc lưu manh này từ nơi nào tới dũng khí, cũng dám dùng khẩu khí đứng đắn như vậy nói ra loại lời nói này, anh cũng không đỏ mặt lên một chút nào sao?!

Tê. ....

Không đúng.

Kỳ thật ngay từ đầu, lúc cô coi anh trở thành Phương Tiểu Nhã, thái độ anh bôi thuốc vẫn thực là bình thường.

Chẳng qua sau lại mới. ....

“Mộ tướng quân, tôi có chuyện rất hiếu kì.”

“Chuyện gì?”

“hôm nay anh làm sao vậy? Tâm tình tốt như vậy? Là vợ anh sinh cho anh đứa trẻ béo mập, hay là cha anh cưới vợ mới? anh thuộc hàng cao quý, vậy mà bôi thuốc cho tôi là nhân viên ngoài biên chế vẫn là y tá thực tập sao? Nên sẽ không, anh hạ độc ở trong thuốc đi?”

Người phụ nữ nhanh mồm dẻo miệng!!! Tho tho_

Anh hảo tâm bôi thuốc cho cô, vậy mà cô nói ra lời ác độc như vậy?! “cô gái, tôi xem cô thật là chán sống!” Nói xong, Hoàng Phủ Minh giữ chặt một cánh tay Tuyết Vi, đột nhiên túm cô từ trên giường lên, mặt đối diện với mình.

Lập tức, ‘cảnh đẹp’ trước người không hề giữ lại hiện ra ở trước mặt người đàn ông, Khuôn mặt nhỏ của Tuyết Vi trắng bệch: ‘này, tôi còn chưa có mặc quần áo đâu!’ Một tay lấy quần áo trên đầu giường che trước người, một tay ném tay người đàn ông ra, dùng sức đập đánh cánh tay anh.

“ừm. ....” Hoàng Phủ Minh đỏ mỗ hôi lạnh, sắc mặt trở nên trắng bệch che lại cánh tay phải mình bị đánh.

Tuyết Vi đều choáng váng, anh tốt nghiệp hệ biểu diễn hài kịch sao? Bất quá cô chỉ đánh cánh tay anh một chút, anh dùng biểu hiện như vậy dọa người sao? “này, anh làm bằng pha lê sao? sao đến nỗi phản ứng mãnh liệt như vậy?”

“nơi đó tôi có vết thương!” Hoàng Phủ Minh nghiêng răng nghiêng lợi trừng mắt Tuyết Vi.

Rốt cuộc cô đã biết vì sao tên lưu manh này xuất hiện ở phòng y tế, hoá ra anh cũng tới bôi thuốc sao? “Mộ tướng quân, là ai lớn mặt như vậy, dám làm anh bị thương?”

Một lát giảm bớt đau, Hoàng Phủ Minh hít nhẹ một hơi, lạnh lùng nói: “Bị chó cắn.”

“Bị chó cắn sao?!!!”

Thời khắc giọng Tuyết Vi truyền đến màng tai anh, vô cùng bén nhọn, anh không kiên nhẫn cho một cái nhìn xem thường: “Đại kinh tiểu quái cái gì?!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Này! Anh đừng xằng bậy

Editor: Thơ Thơ

“Tôi, tôi không phải đại kinh tiểu quái, mà là..... Mà là.....” Tuyết Vi áp a áp úng cúi thấp đầu xuống.

Chẳng lẽ người phụ nữ này đã đoán được anh chính là người ngày hôm qua cứu cô sao?

Đang nghĩ ngợi tới.

Ai ngờ, một khắc sau Tuyết Vi ngẩng đầu lên, tươi cười trên mặt khoa trương khó nén: “Tôi thật muốn biết, rốt cuộc là chó nhà ai mất lớn như vậy? Vậy mà cắn anh. Ai nha nha, xem ra tôi phải tìm cho được con chó kia, cho nó ăn nhiều thêm chút, tranh thủ lần sau..... Kêu nó cắn chết anh!!!”

Hoàng Phủ Minh vừa nghe lời này, lửa giận ‘tạch’ lập tức bốc trên đỉnh đầu.

Ngày hôm qua nếu không phải vì anh cứu người phụ nữ đáng chết này, có thể bị con chó sói kia cắn được sao?

Một tia sáng tàn nhẫn xẹt qua trong mắt, Hoàng Phủ Minh đuổi tay liền kéo Tuyết Vi từ trên giường lên. Thotho_

Quần áo thuận thế che trước người rơi ở trên mặt đất: “này!!” Tuyết Vi vừa muốn cúi đầu đi nhặt.

Ai ngờ, Hoàng Phủ Minh bá đạo vòng ôm eo cô, khiến cho cô không thể nhúc nhích một chút.

Thân thể hai người dính sát vào nhau dựa vào bên giường.

Nửa thân cô trần trụi chỉ cách người đàn ông một cái áo somi mỏng.

Trên thân thể người đàn ông phát ra độ ấm, dần dần mà truyền đến chỗ ngực cô, không khí ái muội không cần nói cũng biết.

Khuôn mặt nhỏ của cô ‘hư’ lập tức liền đỏ rực.

“anh, anh muốn thế nào?!” Thân mình không an phận vằn vẹo lên, cô nhúc nhích một chút đều có thể cảm giác rõ ràng được hình dáng cơ ngực người đàn ông kia có bao nhiêu rắn chắc, gọi cảm.

“Đánh cô!”

“Đánh tôi sao?! Tôi đi, anh cứ việc đánh. Anh học điểm này ở bộ đội chính là bản lĩnh đánh phụ nữ sao? Một! Tướng! Quân!” Tuyết Vi nhất quyết không tha Hoàng Phủ Minh.

“cô!!!” Anh vung tay lên cao. Thotho_

Tay anh chần chờ một lát ở giữa không trung, lại nhanh chóng thu trở về.

Nói lại, nếu đổi thành một nam binh, đã sớm bị Hoàng Phủ Minh anh hủy đi ngay cả xương cốt cũng không còn! Còn dám khiêu khích anh như vậy sao?!

Giăng co nửa giây.

Thấy người đàn ông không có ý tứ động thủ, Tuyết Vi hơi hơi tránh ra: “Buông tôi ra.”

Hoàng Phủ Minh không có ý buông tay, ngược lại cánh tay càng thêm nắm thật chặt ở trên người cô. “Cầu tôi!”

“Cầu anh?? Dựa vào cái gì??” Không lầm đi, người đàn ông này còn không nói lí sao? “Tôi hỏi lại anh một lần, thả, hay là không thả?!”

Thấy được anh không đáp lại bất luận cái gì, Tuyết Vi oán hận cắn răng, đáng chết, liều mạng với anh!! “Không bỏ đúng không?!”

Còn không đợi Hoàng Phủ Minh phản ứng lại, cô ‘ngẩng đầu’ mở ra cái miệng nhỏ, gât gao cắn một ngụm ở đầu vai anh.....

“ưm.” Hoàng Phủ Minh đau đến mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, thuận thế buông Tuyết Vi trong lòng ngực ra.

Kéo áo somi ra vừa thấy, đầu vai anh ấn một vết máu thật sâu.

Độc phụ này, ra miệng thật tàn nhẫn!

“cô cầm tinh con chó sao?!” Thotho_

Tuyết Vi nhanh nhảy nhót lên quần áo trên mặt đất, nhanh chóng tròng lên trên người, ngồi ở đầu giường, mỉm cười nói: “Đúng vậy, anh thuộc loại gì đó?”

“!!!!”Vừa mới bình ổn tức giận, lần thứ hai xông lên đầu. Xem ra người phụ nữ này buộc anh hành động thật, mới có thể hoàn toàn an phận sao?!

Hoàng Phủ Minh nheo lại đôi mắt lạnh nhạt, không khỏi phân trần, tiến lên một bước, bắt được cổ tay Tuyết Vi, bá đạo ấn cô ngã xuống giường.

“này, nơi này chính là bệnh viện bộ đội, anh ..... anh đừng xằng bậy!!!” Tuyết Vi hoàn toàn không nghĩ tới anh sẽ to gan hành động như vậy, lập tức liền bị dọa ngốc.

“Tôi quản nơi này là chỗ nào!!” Nói xong, Hoàng Phủ Minh liền vươn tay tới Tuyết Vi .....

“này, dừng tay! Dừng tay .....

Đang đứng ở giữa hai người ‘vật lộn kịch liệt’, hoàn toàn không có chú ý tới nơi cửa phòng y tế .....

‘ lạch cạch ’

Theo một tiếng gì rơi xuống đất vang đến.

Hai người ngừng dây dưa, theo bản năng nhìn về phía cửa .....

Chỉ thấy, một cô y tá sắc mặt xấu hổ đứng ở nơi đó. Thotho_

Khi nhìn đến mặt Hoàng Phủ Minh, y tá này không khỏi rút một ngụm hơi lạnh: “Mộ..... Mộ tướng quân?!!!”

Xong đời.....

Tuyết Vi mở to mắt, cứng lại rồi.

Nhưng thật ra Hoàng Phủ Minh, giống như chuyện gì cũng chưa xảy ra, buông lỏng tay đang đè thân thể Tuyết Vi ra, ưu nhã sửa sang lại áo somi của mình, gật đầu với cô y tá liền bình thần ung dung đi ra khỏi phòng y tế.....

Dựa!

Tuyết Vi thật không nghĩ tới, lưu manh này có thể bình tĩnh thành như vậy?

Vội vàng sửa sang lại quần áo, đứng dậy, nhìn cô y tá đứng ở chỗ cửa .....

“cô.....”

“Thật sự xin lỗi, quấy rầy các người!” Cô y tá hoàn toàn không cho Tuyết Vi bất luận cơ hội gì để nói chuyện, quay đầu, chạy mất dáng.

Cái này.....

Không xong!

Hai mắt Tuyết Vi mở lớn, ngây ngốc dựa vào đầu giường. Thotho_

“Thực xin lỗi, Tuyết Vi, em vừa mới vội vã đi ra ngoài tiếp điện thoại, quên nói với chị.” Lúc này, Phương Tiểu Nhã đẩy cửa đi vào.

“ừm, không, quan, hệ.....”

“Tuyết Vi, tới, chúng ta tiếp tục bôi thuốc đi.”

“Không cần.....”

“Không cần?”

Đúng.....

Đã bôi xong thuốc.

Xem ra.....

ngày tháng ‘ mùa xuân ’ cô ở bệnh viện muốn hoàn toàn kết thúc.....

Khóc.....

thời gian cả buổi chiều, Tuyết Vi cơ bản đều sống ở bên trong mơ màng.

Thật không biết cô y tá kia sau khi xem đến một màn kia sẽ nghĩ sao?!

Phiền! Phiền! Phiền!

Từ khi gặp được tên kia liền không có chuyện tốt xảy ra, lại còn có càng lúc càng nghiêm trọng, càng lúc càng ác liệt. Tho tho_

Phiền toái nhất chính là, vì sao anh còn là thượng cấp lãnh đạo cô, không muốn thấy mặt cũng không được!!

“A!!!! Phiền chết.....” Tuyết Vi đứng ở cửa biệt thự Nhà họ Tuyết, dậm chân mấy cái.

Giây tiếp theo.....

thời khắc cô đẩy cửa ra, biểu tình treo ở trên mặt tức khắc biến mất .....

“Tam tiểu thư.”

“Tam tiểu thư.” Nhóm người hầu hành lang chào hỏi cô.

“Ừm.” Tuyết Vi mặt vô biểu tình vác túi đi thẳng đến phòng khách.

“Di hai, nghe nói tay của di bị thương, nghiêm trọng sao?” Trong phòng khách, Tuyết Phi Nhi ngồi ở trên sofa, quan tâm dò hỏi thương thế của mẹ Tuyết Vi.

“Không có việc gì, không quan trọng.” Tôn Vân Vân hiển nhiên thực không quen thái độ bây giờ của Tuyết Phi Nhi, tươi cười trên mặt đều là cứng ngắt.

“Ha ha, con đem thuốc mỡ lại đây cho di, thuốc mỡ này rất hữu hiệu, di nhớ rõ bôi thuốc đúng giờ.” Tho tho_

“được, được.”

Tiểu Hề theo Tuyết Phi Nhi phân phó, đem một tép thuốc mỡ trình cho Tôn Vân Vân.

Ninh Ninh ở một bên xem há hốc mồm, thật lâu sau mới chú ý Tuyết Vi tới tan tâm trở về: “Tiểu thư.”

“Nha, em gái, em tan tâm rồi hả?”

“Ừm, Chị hai, chị đã đến rồi?” Mặt Tuyết Vi mỉm cười cầm túi trong tay đưa cho Ninh Ninh.

“Tiểu thư, tiểu thư, nhị tiểu thư vừa trở về liền hỏi han ân cần đối với phu nhân, rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Có phải Nhị tiểu thư lại áp ú gian kế gì hay không?”

Ninh Ninh nhỏ giọng dò hỏi.

Tuyết Vi nhợt nhạt cười cười, cũng không có trả lời Ninh Ninh, cất bước ngồi ở bên cạnh mẹ: “Mẹ, tay mẹ đỡ chút nào chưa?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Có thù báo thù, có oán báo oán

Editor: Thơ Thơ

“Ừm, khá hơn nhiều. Nay không, Chị hai con còn đặc biệt vì việc này trở về thăm mẹ. Còn không mau cảm ơn Chị hai con đi.”

“Ai nha..... Di hai, di nói gì vậy, tuy nói con không phải là từ trong bụng di bỏ ra, nhưng con cũng coi như là nửa đứa con gái của di đi? Quan tâm di không phải sao? Đừng không, em gái.” Tuyết Phi Nhi ân cần cười, dường như đem ánh mắt a đưa quay về phía Tuyết Vi.

A.....

Cô âm thầm hừ lạnh một tiếng, trầm mặc không nói gì tránh đi đôi mắt Tuyết Phi Nhi: “Mẹ, mẹ ăn cơm chiều chưa?”

“Còn chưa có đâu, không phải chờ con cùng nhau ăn sao.”

“dạ. Chúng ta đi ăn đi.”

Tuyết Phi Nhi ở bên nhìn mẹ con hai người kia nói chuyện với nhau, tay nhỏ gắt gao nắm thành cái nắm tay, hai mảnh môi bị tức đều phát run.

Thử nghĩ, Tuyết Phi Nhi cô khi nào chịu vũ nhục quá lớn như vậy?

Đưa thuốc cho người phụ nữ bên ngoài cửa ba ba không nói, còn phải xum xoe đứa con gái của bà ta, kết quả là, đứa con gái hạ tiện kia còn không cảm kích nữa sao?

Tuyết Phi Nhi càng nghĩ càng tức giận. Thotho_

“Phi Nhi, con cũng cùng nhau tới ăn đi.” Tôn Vân Vân nhiệt tình tiếp đón Tuyết Phi Nhi.

Cô vốn định cự tuyệt, nhưng đôi mắt Tuyết Vi lập tức mỉm cười gật gật đầu: “vâng.”

Trên bàn cơm

Người không biết có khả năng sẽ cho rằng Tuyết Phi Nhi cũng là Tôn Vân Vân sở sinh, bà không ngừng gấp đồ ăn vào trong chén cho Tuyết Phi Nhi, quả thực so với đối đãi đứa con gái thân sinh còn muốn chu đáo hơn.

“Dì hai, dì không cần tiếp con, dì tự mình ăn đi.”

“Phi Nhi, con vẫn luôn ở trong Nhà họ Hoàng Phủ, thật vất vả mới trở về một lần, lão gia lại không có ở đây, dì đương nhiên phải chiều cô con.” Tôn Vân Vân hòa ái cười.

Tuyết Phi Nhi chậm rãi rũ xuống mi mắt.....

‘ hừ, chồn chúc tế gà không có hảo tâm, lúc ba tôi ở đây bà làm ra vẻ, lúc ba tôi không ở đây bà còn làm ra vẻ, quả thực là diễn viên trời sinh!! ’ trong lòng cô âm thầm nghĩ ngờ Tôn Vân Vân chân thành, trên mặt lại không có biểu hiện ra một chút không vui nào.

“Vương quản gia!” Mặt vô biểu tình buông chén đĩa trong tay xuống, Thotho_

Chỉ chớp lát sau, Vương quản gia liền chạy tới nhà ăn: “Nhị tiểu thư, xin hỏi cô có cái gì phân phó sao?”

“Tôi vừa mới kêu ông hâm tổ yến, ông lập tức lấy lại đây cho tôi!”

“vâng, nhị tiểu thư.” Vương quản gia thu được mệnh lệnh, vẫy tay với một người hầu: “Mau, đem cho nhị tiểu thư.....”

“Vương quản gia, tôi muốn ông lấy cho tôi!! Không nghe được sao?”

“hả..... Này..... vâng vâng.” Vương quản gia quay người liền đi đến vị trí phòng bếp.

Tuyết Phi Nhi trầm mắt, mắt ngấm bóng dáng Vương quản gia, lại nhìn về phía Tuyết Vi ở đối diện.

“Khụ.....” Tuyết Vi mặt vô biểu tình ho khan một tiếng.

Sắc mặt Tuyết Phi Nhi lập tức trầm xuống, quay đầu lại, cao giọng thúc giục: “Vương quản gia, ông lẻ mề cái gì? Còn không nhanh lên.”

“vâng, vâng, nhị tiểu thư, tôi lập tức lấy tới cho cô.” Vương quản gia vội vàng tìm kiếm bỏ lót tay.

Thấy vậy, Tuyết Phi Nhi không kiên nhẫn vọt tới phòng bếp: “ông tìm cái gì đó?!”

“Nhị tiểu thư, cái nồi này quá nóng, tôi tìm miếng lót tay.” Thotho_

“Còn cần miếng lót tay cái gì? Ông chạy nhanh mang qua cho tôi!!! Bây giờ! Lập tức!!!”

“Này.....” mắt Vương quản gia nhìn trong nồi còn đang sôi trào, nếu là tay không mang qua, đôi tay kia còn không phải bị nóng phỏng rồi sao?

“Vương quản gia.....” Tuyết Phi Nhi xem Vương quản gia chậm chạp chưa động, đôi tay vẫy quanh trước người,捏 lại đôi mắt lạnh: “Xem ông ý tứ này, là muốn tôi chính mình mang qua, đúng không?!!”

“Không..... Không..... Không, nhị tiểu thư, tôi đây liền mang qua, mang qua liền.” Vương quản gia liên tục gật đầu, vẻ mặt khó khăn đi đến trước nồi còn đang sôi trào.

Ông dùng sức cắn môi, hít một hơi mạnh mẽ, tay không liền duỗi về phía nồi. “ừm.....” Ở một khắc chạm vào kia, Vương quản gia bị nóng vẫn là không chịu được lùi tay về: “Nhị..... Nhị tiểu thư.....”

Ông khát vọng Tuyết Phi Nhi có thể buông tha cho mình, nè hà.....

“mang!!!” Tuyết Phi Nhi không dung Vương quân gia bất luận thương lượng đường sống gì.

Roi vào đường cùng, Vương quân gia nghĩ ngang, phiền não liền bùng lên cái nổi nóng bùng .....

Giờ khắc này..... Thotho_

Ngồi ở vị trí nhà ăn, vẫn luôn xem một tường trong phòng bếp Tuyết Vi âm thầm nở nụ cười.....

“A a a.....” Vương quân gia liền tru lên hừ hừ, một đường bùng nổi lên trên bàn nhà ăn. Đau chết nửa cái mạng già của ông, thái dương phủ kín mồ hôi lạnh.

Bị cực nóng phỏng, đôi tay Vương quân gia xem ra ở trong khoảng thời gian ngắn không có biện pháp cầm đồ vật, quả thực thương tích không biết so với vết thương của Tôn Văn Văn nghiêm trọng hơn nhiều ít lần.

Này có thể nói là.....

Hại người thành hại mình!

“Tiểu thư, cô chân thần, vì sao cô làm được? Lúc em nhìn nhị tiểu thư làm khó dễ Vương quân gia, em đều choáng váng.”

Hậu hoa viên.

Tuyết Vi ngồi ở trên một cái ghế đá, mắt cười nhạt nhìn Ninh Ninh bên cạnh: “không phải chị nói sao, kêu em xem kịch vui là được.”

“Không phải, không phải, tiểu thư, em thật sự quá tò mò. Buổi chiều nhị tiểu thư về nhà, em còn tưởng rằng chúng ta lại gặp tai vạ đến nơi, không nghĩ tới, nhị tiểu thư liền dường như thay đổi thành một người khác, đầu tiên là quan tâm phu nhân, lại thể phu nhân tìm Vương quân gia xả giận. Tiểu thư, cô sẽ không làm pháp thuật gì chứ???”

Pháp thuật sao??! Thotho_

A, nếu cô có pháp thuật, việc đầu tiên là đem người đàn ông lưu manh kia ** làm biến mất!! “Ninh Ninh, em xem tiểu thuyết huyền huyền nhiều quá đi? Còn pháp thuật đâu. Ha ha.....”

“rốt cuộc là chuyện gì, tiểu thư, cô nói cho em. ....” Ninh Ninh lời kéo cánh tay Tuyết Vi, làm nũng với cô.

Không chịu nổi đũa nhỏ này năn nỉ ỉ ôi, lúc Tuyết Vi vừa muốn bắt đầu coi bỏ đáp án .....

“Tuyết Vi!!!” Một tiếng rống to phát ra, Tuyết Phi Nhi mang theo Tiểu Hề hùng hổ đi tới trước mặt cô. “Lúc này em vừa lòng chưa?!”

“Ha ha..... Chị hai, hôm nay, thật là đa tạ chị đây.” Tuyết Vi chậm rãi từ vị trí ngồi đứng lên, trên mặt treo một nụ cười không nhận thức được.

“chúng nào thì em mới bằng lòng đem báo cáo chữa trị màng trinh kia cho chị!!!”

“Chị hai, ngày hôm qua lúc tìm chị em đã nói qua, nếu chị có thể bảo đảm mẹ em chu toàn, em bảo đảm phân báo cáo kia tuyệt đối sẽ không để Hoàng Phủ Quân Trường nhìn đến, nói cách khác.....” Nói đến đây, độ cung khóe miệng Tuyết Vi dần dần gia tăng.

Tại đây ánh trăng chiếu rọi xuống, mặt cô xinh đẹp vào giờ phút này thoát nhìn âm lãnh như vậy, giống như mang theo gọi người vĩnh viễn sờ không rõ, sâu không lường được.....

“Tuyết Vi!!!” Bây giờ chọc Tuyết Phi Nhi muốn chọc chết cô. Thotho_

Không khỏi nghĩ lại một màn ngày hôm qua .....

‘nha, sao em lại tới đây? Không biết em đã bị đuổi ra khỏi Nhà họ Hoàng Phủ sao?!! ’ Tuyết Phi Nhi vừa thấy Tuyết Vi xuất hiện liền mở miệng khiêu khích.

Tuyết Vi cũng không có đáp trả, mà là cười nhạt ngồi ở trước mặt cô: ‘Chị hai, hôm nay em tới làm một vụ mua bán lớn với chị!’

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Tuyết Vi thật đáng sợ

Editor: Thơ Thơ

‘mua bán lớn sao?! Ha ha ha, thật buồn cười, em chính là một đứa con riêng không thân phận, không địa vị, lại không có bối cảnh, chỉ tư sinh mà thôi, lấy tư cách gì tới nói chuyện với chị??? Nếu không phải năm đó ba ba làm một cái không cẩn thận làm lớn bụng người mẹ hạ tiện của em, em cho rằng kiếp này em có thể có mệnh làm tam tiểu thư Nhà họ Tuyết sao?!’

‘Chị hai, cho nên..... em vẫn luôn thực cảm ơn, em có thể làm tam tiểu thư Nhà họ Tuyết, nói không chừng..... Qua không bao lâu nữa..... em chính là nhị tiểu thư Nhà họ Tuyết đâu.’

Tuyết Phi Nhi vừa nghe lời này, lập tức đã nhận ra không thích hợp: ‘em có ý tứ gì?!’

‘không, không có ý gì, em chính là muốn cho Chị hai xem một thứ.....’ nói xong, Tuyết Vi chậm rãi móc ra một phần báo cáo từ trong túi xách đặt ở trên bàn.

Còn không đợi Tuyết Phi Nhi mở ra, cô cũng đã đứng lên.....

‘Chị hai, hôm nay mẹ em bị Vương quản gia làm bị thương tay. Em thật hy vọng Chị hai có thể thay mẹ em ra mặt một chút, em tin tưởng Chị hai..... chị nhất định sẽ không cự tuyệt em, đúng không?’ ngoài đầu nhìn lại, trong mắt Tuyết Vi ẩn chứa một tia sáng sắc bén nói không hết.

Tuyết Phi Nhi vừa thấy đến ánh mắt này của cô, trong lòng ‘lộp bộp’ lập tức liền trầm xuống. Tho tho_

Mắt nhìn bóng dáng Tuyết Vi rời khỏi, cô vội vàng mở ra phần báo cáo kia, mới biết được.....

Hoá ra cái này đúng là chứng cứ cô làm phẫu thuật và màng trinh!!

Ký ức kéo về.

Tuyết Phi Nhi nắm chặt nắm tay nhỏ ‘chị chi’ rung động, nhìn mặt Tuyết Vi trước mắt mang vẻ tươi cười, cô giận dữ hét: “Tuyết Vi, tao nguyên rủa mày ra cửa bị xe đâm chết!!”

“Ha ha, Chị hai, đêm đó phải người ném em tới căn cứ quân sự, em đều không có chết, em nghĩ, em còn có mệnh nhìn người nào đó chết trước.”

“mày..... Tao không biết mày đang nói cái gì.”

Ha ha, nếu Tuyết Phi Nhi không chịu thừa nhận, Tuyết Vi cũng không muốn nhiều lời làm gì, dù sao, lần này đã không biết là lần thứ mấy Tuyết Phi Nhi muốn dồn cô vào chỗ chết.

Nhớ tới trước kia, cô sẽ ngây ngốc chạy tới cáo trạng cùng với cha. Nhưng mỗi lần cáo trạng xong trở về, đều là một thân cô sai, cái gì đổ tội cho Chị hai; cái gì nói dối; kết quả lần nào không phải cô bị một trận đòn hiểm? Còn Tuyết Phi Nhi ở bên cạnh chế giễu chứ?

Bây giờ, cô cũng đã học thông minh, chỉ cần thận trọng từng bước ở Nhà họ Tuyết là đến nơi.

Nhưng..... Tho tho_

Cái buổi tối kia, thật là chuyện lớn với cô. May mắn..... Gặp Hoàng Phủ Minh cứu giúp!!

“chị nói cho em biết Tuyết Vi, em đừng đổ oan cho chị. Trình độ em ác độc, người muốn em chết khẳng định nhiều không kể xiết!!!”

“Đúng không?” Tuyết Vi hồ nghi nghiêng đầu: “Cùng người một nhà so sánh với chị, em còn kém xa đi?”

“Hừ. Tuyết Vi, có một số việc, trong lòng em hay chị đều biết rõ ràng, người khác không biết em là cái thứ gì, em cho rằng chị còn không biết tâm địa em ác độc sao? Phần báo cáo làm phẫu thuật và màng trinh, nhất định em đã sớm có, vì sao không đề cập tới sớm lấy ra tới uy hiếp chị, còn tới nói thẳng với chị sao?!!!!”

Đối với chuyện này, Ninh Ninh vẫn luôn rất là tò mò, rõ ràng tiểu thư nhà mình sớm đã có nhược điểm của Tuyết Phi Nhi lại chậm chạp không có lấy ra tới, cô vẫn luôn muốn biết là nguyên nhân gì.

“Chị hai, việc này cũng không thể trách em không phải? Em biết bản lĩnh chị thật sự lớn, nếu em không giúp đỡ chị thông qua nghiệm thân của Nhà họ Hoàng Phủ, phần báo cáo này trên tay em..... Chỉ sợ đã sớm thành phế thải rồi chứ?!!”

Đúng vậy!!

Sở dĩ Tuyết Vi chậm chạp không có lấy ra phần báo cáo kia là bởi vì thời cơ không đủ thành thực thôi!

Nếu sớm lấy ra tới, Tuyết Phi Nhi vô cùng có khả năng có đối sách khác hóa giải. Nhưng nếu Tuyết Phi Nhi đã thông qua Nhà họ Hoàng Phủ nghiệm thân, lấy báo cáo ra tới nói..... Tho tho_

Tội danh của Tuyết Phi Nhi chính là lừa gạt toàn bộ Nhà họ Hoàng Phủ, nếu như bị Hoàng Phủ lão gia và Hoàng Phủ Minh biết, hậu quả có thể nghĩ!!

“Chị hai, em buồn ngủ, chị cũng sớm nghỉ ngơi nha.” Dứt lời, mặt cô tươi cười đi về biệt thự .....

Ninh Ninh đi theo bên cạnh cô, ngưng thần nhìn biểu tình Tuyết Vi .....

Cô đột nhiên phát hiện, tiểu thư nhà mình lại sâu không lường được như thế, rốt cuộc là tiểu thư hạ một ván cờ lớn cỡ nào đây? Giống như đem tất cả mọi người đề cập ở trong đó.

Toàn thân mà rời khỏi Nhà họ Hoàng Phủ, hợp lý lấy cơ cự tuyệt hôn sự cùng Hoàng Phủ Minh;

Ninh Ninh vốn tưởng rằng, lúc này đây bọn họ trở lại Nhà họ Tuyết, nhất định sẽ bị khi dễ đến không cách nào xoay người, lại không nghĩ, tiểu thư sớm đã bắt được hồ phù bảo mệnh.

Thứ nhất, cô không cần gả cho người không yêu; thứ hai, các cô lại không sợ bị khi dễ ở Nhà họ Tuyết.

Mưu kế này, thật sự quá chu toàn.

Chu toàn đến. .... Tho tho_

Ninh Ninh cảm thấy chính mình khả năng kiếp này đều không thể xây dựng ra tới, cũng nhìn không thấu. ....

Bất quá, cô biết rõ ràng, nếu tiểu thư nhà mình chỉ chút đầu óc này đều không có, chỉ sợ. ....

Hiện giờ Tuyết Vi đều đã chết không biết mấy trăm lần!!

Đem xuống.

Tuyết Phi Nhi phần nộ nhìn bóng dáng Tuyết Vi khoan thai rời khỏi: “Tiện * nhân!! Tiện * nhân!! Tuyết Vi, cái đồ tiện * nhân này!!! Đem mày tới căn cứ quân sự cũng không có giết chết được mày, vậy mà mày còn có thể xoay người tới áp chế tao!!?”

“Nhị tiểu thư, cô không cần tức giận như vậy .....”

“Câm miệng!!!” Tuyết Phi Nhi gầm nhẹ một tiếng, dọa Tiểu Hề sợ. “Không được, không được. .... Nếu bị Tuyết Vi kiểm chế đi xuống như vậy, sớm muộn gì có một ngày tôi sẽ bị nó giết chết!!! Tiểu Hề, lập tức gọi điện thoại cho mẹ tôi!!!”

“vâng. .... Nhị tiểu thư.” Nói xong, Tiểu Hề lấy di động ra gọi cho mẹ của Tuyết Phi Nhi.

Điện thoại chuyển được, cô trình điện thoại tới trong tay Tuyết Phi Nhi .....

“Mẹ. .... bên này con gặp phiền toái lớn, khi nào mẹ trở về. .... Giúp con!!!” Tiếng lảm bảm cầu xin rơi xuống, Tuyết Phi Nhi vô lực nằm liệt ở trên ghế đá .....

Tho tho_

Hôm sau.

“ý a ý a, hừ hừ hừ. ....” Tuyết Vi mặc một thân đồng phục y tá thuần trắng, đôi tay cắm trong túi tiền, thấp giọng khẽ ca, đi đến phòng y tá.

Không thể nghỉ ngơi, trải qua tuồng đêm qua, tâm tình của cô thật tốt miễn bàn.

Một đêm mộng đẹp, càng là nổi lên sinh long hoạt hổ, đoán chừng ngày hôm qua là ngày cô vui vẻ nhất từ khi đi vào Nhà họ Tuyết.

“hôm nay chúng ta hẹn cô ấy buổi tối ra chơi được hay không?”

“được, đây là cơ hội tốt.” Máy bác sĩ nam hăng hái, liền chạy như bay tới trước Tuyết Vi. “Tuyết Vi.”

Ngừng bước chân, cô thu hồi tươi cười trên mặt, lạnh lùng nhìn mấy người đàn ông trước mắt .....

“này, Minh! Minh!” Lúc này, cuối hành lang bệnh viện, Mộ Thần Hiên cùng Hoàng Phủ Minh trở về văn phòng đột nhiên câu lấy cổ anh: “Mau xem! Mau xem, vợ anh thật được hoan nghênh.”

Tầm mắt lạnh băng nhìn về phía hành lang bên kia. ....

Mấy quân y vây quanh Tuyết Vi, tựa hồ cùng cô trò chuyện cái gì.

Hoàng Phủ Minh trầm mặc không nói, ném ra tay Mộ Thần Hiên câu ở trên cổ mình liền đi tới trên lầu .....

Chương 45: Tự mình đi văn phòng bắt giữ cô

Editor: Thơ Thơ

“Minh, anh biết không, tôi nghe nói vợ anh chính là hoa khôi của bộ phận chữa bệnh của binh đoàn thứ ba, nhập màn khách hơn trăm, người theo đuổi vô số, ngay cả binh đoàn thứ ba của quân khu cũng có không ít người vì muốn gặp cô, đều cố ý giả bệnh chạy tới nơi này xem bệnh.”

Nghe Mộ Thần Hiền ở sau lưng nói lái nhái, Hoàng Phủ Minh thật hoài nghi, những người đó theo đuổi, biết tính cách thật của cô sao?

Nhớ tới sự tình ngày hôm qua, anh liền vô cùng buồn bực.

Nếu không phải thấy vết thương trên lưng cô đáng thương, anh sẽ bôi thuốc cho cô sao?

Vốn định, bôi thuốc xong sẽ lặng lẽ rời khỏi. Ai ngờ, người phụ nữ kia vẫn phát hiện ra anh.

Anh liền biết, hai người bọn họ chỉ cần gặp mặt nhất định sẽ nháo đến kết cục như vậy.

Bước chân ngừng lại, Hoàng Phủ Minh xoay mặt lạnh lùng nhìn về phía Mộ Thần Hiền: “cậu nói với tôi cái này làm gì? Là muốn tôi cho gọi tập thể binh đoàn thứ ba các người tới xử phạt sao? Vậy mà vì xem một người phụ nữ, giả bệnh sao!?” Tho tho _

“hả.....” Cũng đúng, anh không có việc gì nhàn trứng đau, nói cái này với Hoàng Phủ Minh làm gì, cái này không phải đang nói người binh đoàn thứ ba bọn họ đều là bao cò sao. “Ha, ha ha, anh coi như, anh coi như..... Cái gì cũng chưa nghe thấy liền xong rồi. Nói, hôm nay vì sao anh mặc quân phục của tôi? Nên sẽ không..... anh là muốn càng tiếp cận vợ anh thêm một ít chứ?”

‘ bá ’ lập tức, sắc mặt Hoàng Phủ Minh liền trầm xuống dưới.

Mộ Thần Hiền tự biết, chính mình lại chạm vào tối kỵ..... “anh muốn đích thân tra chuyện gián điệp sao?”

“Đúng!!”

“Hừ? Vậy mà anh tính toán tự mình động thủ, xem ra..... anh đã tóa định ‘ mục đích ’ đi?” Mộ Thần Hiền một tiếng nói toạc ra huyền cơ, anh và Hoàng Phủ Minh làm bạn nhiều năm như vậy, ít nhiều cũng hiểu biết anh một ít.

“ừm.”

“Minh, quả nhiên anh thật thần tốc. Thế nào? Có kế hoạch chưa?”

Hoàng Phủ Minh cười quỷ dị: “Buổi tối thấy. Cậu đi trước lo việc của cậu đi.....” Quay người tiến vào văn phòng, ‘ ầm ’ một tiếng liền nhót Mộ Thần Hiền ở ngoài cửa. Tho tho _

“Dạ! Bây giờ anh đã sắm vai tôi, còn kêu tôi đi trước? Tôi vội cái gì!” Lầm bầm lầu bầu, Mộ Thần Hiền thờ thẩn đi bộ ở trong hành lang.

“Tuyệt Vi, buổi tối hôm nay cô có thời gian không? Chúng tôi muốn hẹn cô cùng nhau đi ra ngoài tụ hội.” Trên hành lang, mấy nam quân y mỉm cười dò hỏi.

Tuyệt Vi rũ con ngươi xuống, nhàn nhạt nói: “Xin lỗi, đêm nay tôi đã có hẹn.” Nghiêng người, vòng qua mấy bác sĩ nam lập tức về tới phòng y tá.

“hày, chị biết không.....”

“Thiệt hay giả?”

“Thật sự, thật sự!”

Phòng y tá, hai ba y tá châu đầu ghé tai lặng lẽ bàn tán.

Tuyệt Vi vừa tiến vào, trong văn phòng liền an tĩnh, tất cả mọi người đều giả bộ như vội công tác.

A.....

Sợ là những người này lại đang nói xấu cô đi?

Tuyết Vi cơ bản đều đã quen. Dù sao, đều là nơi phụ nữ công tác, nếu không có buồn chuyện, công tác kia liền không có sức lực. Đừng nói những người này, ngay cả cô có lúc đều thích nghe chút buồn chuyện. Tho tho _

Mặt vô biểu tình lời ghế dựa ra, ngồi ở đó.....

“Tuyết Vi.....” Phương Tiểu Nhã thần bí tiến đến bên cạnh cô: “chuyện chị ngày hôm qua ở phòng y tế là sao, bây giờ tất cả mọi người đều đang đồn đãi.....”

‘ linh linh linh.....’ từng đợt chuông điện thoại cắt ngang lời Phương Tiểu Nhã nói.

“Xin lỗi, Tiểu Nhã, tôi tiếp điện thoại đã.” Tuyết Vi lấy di động ra, nhìn điện báo biểu hiện dây số xa lạ, nghi hoặc nhíu nhíu mày: “alo?”

“Lập tức tới văn phòng tôi!” Trong điện thoại truyền đến một giọng nam tính ra lệnh, nói xong, điện thoại ‘tút tut’ một tiếng liền cắt đứt.

Đáng chết!

Chuyện này có ý tứ gì?

Đánh cái điện thoại không tự báo gia môn, đã kêu đối phương đi tới văn phòng anh, dựa vào cái gì?

Không đi!

Mười phút sau.....

‘ linh linh linh ’ cái dây số xa lạ kia gọi tới lần thứ hai.

Tuyết Vi mặt vô biểu tình tiếp ..... Tho tho _

“Đã mười phút, cô bỏ cũng đã bỏ đến văn phòng tôi, vì sao còn chưa tới?!!!”

Giọng rít gào rót vào trong màng nhĩ Tuyết Vi, làm đau lỗ tai cô. Cấn rằng, cô nhu nhược hỏi: “Xin hỏi, anh là?”

“giọng tôi cô nghe không hiểu sao?!”

Sao có thể nghe không hiểu?

Một cái giọng lưu manh, cho dù cô hóa thành tro cũng sẽ không quên. “à, tôi biết anh là ai, anh là đồng học của tôi ..... Hắc Cầu đàn, đúng hay không??”

Trong phút chốc, thái dương Hoàng Phủ Minh bên kia điện thoại tức khắc nổi lên. Người phụ nữ đáng chết này, vì sao thò thò khắc khắc miệng đều không buông tha người như vậy! “Không tới đúng không? Được!! Tôi tự mình đi đón cô!!!!”

‘tút’ điện thoại cắt đứt.

Tìm Tuyết Vi lập tức liền nhảy tới cổ họng.

Không xong, lúc này chơi lớn, anh sẽ không trực tiếp giết đến phòng y tá lời cô ra đi chứ??

Ý tưởng này mới vừa rơi xuống.....

‘rầm’ một tiếng, cửa lớn phòng y tá bị người một chân đá văng từ bên ngoài.

Chỉ thấy, Hoàng Phủ Minh như hung thần ác sát đứng ở nơi đó, một đôi mắt lạnh lẽo hàn quang nhìn Tuyết Vi ngồi ở trong góc ..... Tho tho _

Anh.....

Chẳng lẽ dòi đi trong nháy mắt sao? Mới vừa cúp điện thoại cũng không đến nửa phút, liền chạy qua tới???

Trong tức khắc văn phòng lâm vào một mảnh an tĩnh.

Sau một lúc lâu qua đi, một đám y tá ngồi đang ở trên vị trí ‘bá’ lập tức liền từ vị trí đứng lên: “Mộ tướng quân.....”

Hoàng Phủ Minh giống như là không có nhìn đến những người đó, liền vọt thẳng đến trước Tuyết Vi.

“anh.....”

Còn không đợi cô mở miệng, Hoàng Phủ Minh duỗi tay liền tóm chặt sau cổ cô: “đi với tôi!” Nhắc cô đi ra ngoài.....

Một màn này, không khỏi có chút trở về thời tiểu học.

Học sinh hư vì chơi đùa chạy ra ngoài chơi, kết quả bị lão sư trực tiếp xử lý, bắt lấy áo học sinh hư đi ra.

Sắc mặt Tuyết Vi đen lại nhìn ánh mắt kỳ dị của y tá trong phòng, hận không thể trực tiếp tìm cái hầm ngầm chui vào .....

“này, này, xem ra buổi sáng hôm nay nghe đồn là sự thật. Tuyết Vi thật cùng Mộ tướng quân có một chân!?” Thotho_

“Tôi liền nói đi. Ngày hôm qua, có y tá tận mắt nhìn thấy hai người bọn họ ở bên trong phòng y tế làm loại chuyện này. Ai nha, miễn bàn nhiều điên cuồng, Tuyết Vi vẫn luôn kêu ở trên * giường.”

“A..... Lại là không biết xấu hổ như vậy sao?”

“Đúng vậy, đều nói mình tao dễ chán; ám tiện khó phòng, tôi đã sớm nói bẽ ngoài Tuyết Vi nhìn như thanh cao, trong xương cốt không biết lẳng lơ bao nhiêu. Mộ tướng quân vừa mới tới bộ phận chữa bệnh của chúng ta mấy ngày, hai người này liền đến cùng nhau rồi.”

“Thật là ti tiện. Vì thăng chức tăng lương liền thông đồng với cấp lãnh đạo sao? Một cô Tuyết Vi làm được. Bất quá Mộ tướng quân cũng thật là, vì sao liền cùng cô ta ở phòng y tế làm đi lên đâu, quá không chú ý tác phong và kỷ luật.”

“Đúng vậy..... Đúng vậy.....”

Y tá trong nhà lập tức nổ tung nổi, sự tình Tuyết Vi và Hoàng Phủ Minh càng lan truyền càng mãnh liệt.

Lúc này, Mộ Thần Hiền cách một cánh cửa nghe những người đó buôn chuyện, nước mắt đều sắp lưu lại, nếu anh thật làm Tuyết Vi cũng sẽ nhận, vấn đề là, ngay cả chạm vào anh cũng chưa chạm qua người phụ nữ kia một chút nào, vì sao liền gặp phải đại sự như vậy???

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: Hẹn hò

Editor: Thơ Thơ

Binh đoàn thứ ba, văn phòng tổng binh trưởng của bộ phận chữa bệnh.

Hoàng Phủ Minh giống như là dẫn theo con gà con cường ngạnh tím Tuyết Vi mang đến văn phòng.

mũ y tá trên đầu cô cũng oai, quần áo cũng nhẵn, cùng với hình tượng cô ngày thường xinh đẹp quả thực hình thành tiền minh đối lập. “Tôi nói, Mộ tướng quân, lần sau ngài có thể chú ý điểm ảnh hưởng hay không?? Đây chính là bệnh viện quân đội, anh kéo tôi đi ra ngoài như vậy, người khác sẽ nghĩ sao?”

“Đó là việc của bọn họ!” Từ trước đến nay Hoàng Phủ Minh sẽ không để ý tới suy nghĩ của người khác, ở trong thế giới của anh, chỉ có hai chữ ‘ mệnh lệnh ’!

“ok, anh có thể không ngại. Nhưng mà tôi để ý. Ngày hôm qua hai ta bị người nhìn cho đã mắt, còn chưa đủ. Nay anh còn muốn đem sự tình làm lớn hơn nữa sao?”

“Ai bảo tôi kêu cô, cô không tới!” Thân thể Hoàng Phủ Minh dựa vào ở trên lưng ghế, biểu tình một vẻ ‘ đây là cô tự tìm ’.

“Chẳng lẽ anh kêu tôi, tôi phải đi qua sao?”

“Đúng!”

“Lý do gì?” Thotho_

“Tôi là thượng cấp lãnh đạo cô, đây là lý do!!” ‘ bóp ’ Hoàng Phủ Minh dùng sức đập xuống mặt bàn.

Khí thể Tuyết Vi lập tức liền xù xuống, đủ rồi, chỉ một câu ‘ tôi là thượng cấp lãnh đạo cô ’ như vậy đủ rồi. “vậy xin hỏi, Mộ tướng quân, ngài tìm tôi có chuyện gì sao?”

“Tan tầm bồi tôi cùng nhau ăn cơm!”

“.....”

Ăn..... Ăn..... Ăn cơm sao?!!

Tuyết Vi không nghe lầm chứ? Lưu manh này vất vả gọi điện thoại, lại tự mình tới cửa tìm cô chính là buổi tối ăn cơm sao?! “Tôi từ chối!”

“cô không có quyền từ chối!” Hoàng Phủ Minh một ngụm liền phản bác lại cô.

“Vì sao không có quyền?”

“Còn muốn tôi lặp lại lý do một lần nữa sao?!”

Gia?? Người này! Tuyết Vi khó hiểu ôm đôi tay ở trước ngực: “Tôi nói, Mộ tướng quân, thời gian này đi làm, tôi là cấp dưới của ngài; thời gian tan tầm, chúng ta đã có thể không có một phần tiền quan hệ, anh còn muốn dùng quan uy tới áp chế tôi sao?”

“Bồi tôi ăn cơm tính tăng ca!” Tho tho _

Mẹ nó, lý do này cũng quá gượng ép đi? “Tôi từ chối tăng ca!”

“Có thể! Bây giờ, tôi cho cô hai cái lựa chọn. Một, buổi tối cô ngoan ngoãn bồi tôi đi ăn cơm”

“còn hai thì sao?”

“Hai.....” Hoàng Phủ Minh nheo lại đôi mắt lạnh, đứng dậy, gằn nhẹ: “bây giờ cô lập tức thu thập đồ đạc rút xéo cho tôi, sau khi tối giờ tôi tan tầm, tiếp tục cùng tôi đi ăn cơm!!!”

“.....”

Một trận gió lạnh xẹt qua thân thể Tuyết Vi, cô ngẩn người nhìn người đàn ông trước mắt, lưu manh này..... Quả thực..... mẹ nó quá lưu manh. Cái này xem như lựa chọn sao?

Nói như vậy, dù sao kết quả cũng là đêm nay cô cùng anh đi ăn cơm sao?? đương nhiên là cô chọn một.

Tuyết Vi trầm mặc không nói gì gục đầu xuống, thấp giọng nói: “Buổi tối gặp.”

Nhìn bóng dáng cô cô đơn, Hoàng Phủ Minh bất đắc dĩ nở nụ cười.

Anh xem như phát hiện, chỉ cần cùng người phụ nữ này ở bên nhau, cảm xúc anh liền sẽ không hiểu sao bị tác động, cho dù đang bình tĩnh cũng sẽ trở nên phát cuồng; đến nỗi lúc phát cuồng..... Chỉ biết càng thêm luống cuống!

“người phụ nữ có ý tứ. Hy vọng..... cô đừng làm tôi thất vọng!” Tho tho _

‘ Cốc cốc cốc ’

“Tiến vào!” Thu hồi biểu tình dư thừa trên mặt, Hoàng Phủ Minh lạnh lùng trả lời.

Mộ Thần Hiến đẩy ra cửa văn phòng một phen, đầy bụng u oán vọt tới trước mặt Hoàng Phủ Minh: “anh thật là quá đáng, Minh!”

“Vì sao?”

“vì sao bây giờ anh lợi dụng thân phận tôi khắp nơi làm xằng làm bậy?”

“Có quan hệ gì sao?” Về mặt Hoàng Phủ Minh không ngại nhìn anh.

“cũng không quan hệ anh. Đến bây giờ Hoàng Phủ Minh anh đều là một Quân Trường uy nghiêm, Mộ Thần Hiến tôi bây giờ hoàn toàn biến thành một người ở bộ phận chữa bệnh làm loạn quan hệ nam nữ, lại biến thái **, anh kêu tôi về sau còn có mặt mũi gặp người sao?!” Mộ Thần Hiến càng nói càng ủy khuất, bây giờ tâm tư anh chỉ có muốn đổi tên.

“Dù sao thanh danh cậu vốn dĩ chẳng ra gì, tôi chính là giúp cậu bỏ thêm kính mà thôi, có lẽ cậu còn nhận được một cái danh hiệu tướng quân phong lưu, đến lúc đó cậu đừng đến cảm tạ tôi.”

Nhìn mặt Hoàng Phủ Minh lời lẽ chính đáng, quả thực Mộ Thần Hiến không thể tin được, vì sao anh dùng biểu tình như vậy nói ra??

Thật tm..... Xấu xa!!!! Tho tho _

*

Đến thời gian tan tầm, Tuyết Vi vừa rời khỏi bệnh viện.

Một chiếc xe tư nhân đậu ở bên đường hồi lâu liền chậm rãi chạy lại chỗ cô.

‘ tin tin tin ’ tiếng còi vang lên.

Tuyết Vi nghi chân nhìn đã lâu, sau khi xác định ngôi vị trí điều khiển chính là Mộ Thần Hiên, cô vội vàng chạy tới, kéo cửa xe ra: “Nha, mộ Đại tướng quân, thật khiêm tốn, không lái xe quân đội sao?”

“cô gặp qua quan quân nào dám lái xe quân đội làm việc tư chưa?” Hoàn toàn chính là tìm chết.

“Thật nhìn không ra tới, sẽ có việc anh biết sợ sao?”

Không phải Hoàng Phủ Minh sợ, chủ yếu. ....

Cái quy củ này không được dùng xe quân đội cho việc tư chính là anh tự mình ký kết, sao anh có thể tự mình phá vỡ mệnh lệnh của mình? Về sau, anh làm Quân Trường còn hỗn loạn ra sao?!

Chính yếu chính là. ....

Sự tình hôm nay, cũng không nên xuất động xe quân đội.

Hoàng Phủ Minh trầm mặc không nói khởi động xe.

Sau khi liên tục xuyên qua mấy con phố, xe chậm rãi đậu ở cửa một quán món ăn Quảng Đông. Thotho_

Quán này ở hoàng thành vô cùng nổi danh, không ngừng thay đổi, phục vụ càng vô cùng chu đáo. Không ít phú thương, chính khách đều yêu thích tới nơi này dùng cơm.

Vừa vào quán, Hoàng Phủ Minh liền chọn vài món đồ ăn nổi danh của quán này.

Tuyết Vi liếc mắt một cái liền nhìn ra, người này, nhất định thường xuyên tới nơi này tiêu phí!

“này, tôi là người thứ mấy?” Thừa dịp lúc mang thức ăn lên, cô lại bắt đầu nổi lên tính trêu chọc Hoàng Phủ Minh.

“Cái gì người thứ mấy?”

“Tôi là người phụ nữ thứ mấy bị anh mang đến nơi này.”

Hoàng Phủ Minh trầm mặc rũ mi mắt xuống, sau một lúc lâu, anh lạnh giọng cười nói: “Tôi muốn nói là người đầu tiên, cô tin sao?”

Đương nhiên không tin!!!

Nhớ rõ lần đó, Tuyết Vi cùng anh đi quán chủ đề trà, anh biểu hiện hoàn toàn không giống như là một cao thủ thích trêu đùa phụ nữ.

Nhưng sau lại biết được anh chính là Mộ Thần Hiên. Tuyết Vi quả thực không thể tin, anh chính là Hoa Hồ Điệp trong truyền thuyết ở binh đoàn thứ ba. Cô vẫn luôn rất buồn bực, những người phụ nữ đó có phải chỉ nhìn trúng khuôn mặt anh liền mắc câu hay không, bây giờ xem ra sao. .... Thotho_

“Hừ, anh bớt nói, ai không biết lịch sử Mộ tướng quân phong lưu, vậy mà anh không biết xấu hổ nói tôi là người phụ nữ đầu tiên bị anh mang đến nơi này? Mặt anh không đỏ sao? Đây, nói, nên anh sẽ không thường xuyên dùng chiêu này dỗ các người phụ nữ xoay quanh ở bên cạnh anh đi?”

Hoàng Phủ Minh thật không biết nên nói cái gì cùng người phụ nữ này cho phải.

Mộ Thần Hiên đích xác hoa danh bên ngoài, nhưng anh là Hoàng Phủ Minh!

Đại bộ phận thời gian của anh đều ngâm mình ở quân đội, nơi nào có công phu thường xuyên mang phụ nữ ra tới hẹn hò?!

Đơn giản, anh cũng không giải thích, mặc cho Tuyết Vi châm biếm mình.

Chỉ chốc lát sau, đồ ăn bọn họ chọn đã dọn lên đủ rồi.

Tuyết Vi sớm đã đói đến bụng thăm kêu, cũng bất chấp cái gì lịch thiệp, cầm lấy đũa liền hoạt động.

Trong lúc vô tình ánh mắt lia về phía người đàn ông đối diện. ....

!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47: Hoàng Phủ Minh động thân mà ra

Editor: Thơ Thơ

Chỉ thấy, Hoàng Phủ Minh ưu nhã gắp một miếng cá để vào trong chén, dùng đầu nhọn chiếc đũa, một chút, một chút khảy xương cá ra tới.

Hoàng Phủ Minh đã nhận ra ánh mắt cô kỳ dị, lạnh lùng nâng lên mi mắt: “Đang xem cái gì?”

“A, không. .... Không có gì. ....” Tiếp tục cúi đầu ăn xong rồi.

Nói thật, có thể là do tính cách hiếu thắng gây ra, từ khi Tuyết Vi tiến vào Nhà họ Tuyết vô cùng chú ý tu dưỡng lễ nghi.

Không phải tự biên tự diễn, cô tự nhận chính mình lễ nghi tuyệt đối sẽ không để người ta nhìn vào chê cười. Nhưng. ....

So sánh với người đàn ông này, cô hồ thẹn không bằng, ăn cá vậy mà dùng chiếc đũa bới móc chứ?!

Thật không cách nào liên hệ với sinh hoạt của anh ở trong quân đội, không biết còn tưởng rằng anh xuất thân là quý tộc!

Nghĩ lại, nửa năm này sinh hoạt ở bệnh viện quân đội, cô cũng tiếp xúc không ít quan quân lớn lớn bé bé, cơ bản đại bộ phận quân nhân đều mang theo tính tình thô kệch trên người. Không phải đầy miệng thô tục, chính là không câu nệ tiểu tiết.

Quan quân giống anh như vậy, giờ tay nhấc chân đều lộ ra vài phần ưu nhã thật đúng là hiếm thấy. Không thể phủ nhận. ....

Người đàn ông như vậy làm Tuyết Vi thấy hiếm lạ!

‘linh linh linh. ....’ Tho tho_

Cơm ăn đến một nửa, điện thoại Hoàng Phủ Minh đột nhiên vang lên: “Tôi đi ra ngoài tiếp điện thoại chút.” Anh xoay người rời khỏi bàn ăn.

Cũng chỉ dư lại một mình Tuyết Vi hưởng thụ món ngon đầy bàn phong phú. ....

“Diệp thiếu, buổi tối hôm nay ăn cơm xong, chúng ta đi nơi nào?”

“Nghe theo em.”

“Ừm. .... em đây suy xét.”

Lúc này, cách đó không xa, giọng một nam một nữ đối thoại hấp dẫn lực chú ý của Tuyết Vi.

Cô theo bản năng nghiêng đầu nhìn lại, chỉ thấy Diệp Triết Hạo mang theo một mỹ nữ chậm rãi đi vào trong nhà ăn. ....

Thật khéo!

Từ khi chia tay cùng Diệp Triết Hạo đến nay thời gian cũng phân biệt không tới nửa tháng, bọn họ không có gặp mặt, ngay cả điện thoại đều không có gọi qua một lần, lại không nghĩ không biết sao xui xẻo vậy mà ngẫu nhiên gặp được!

Cố nhân gặp mặt không khỏi xấu hổ, Tuyết Vi không phát hiện ra anh, tiếp tục cúi đầu ăn đồ vật.

“Vi Vi?” Nhưng ai biết, Diệp Triết Hạo đi vào nhà ăn liếc mắt một cái liền nhìn trúng cô. Tho tho_

Nghe xưng hô này quen thuộc mà ấm lòng, Tuyết Vi đột nhiên cảm thấy có chút châm chọc. Buông đôi đũa trong tay, ngược mắt, nhìn về phía Diệp Triết Hạo bước nhanh đi tới mình.

“Diệp thiếu, cô ta là ai?” Người phụ nữ bên cạnh Diệp Triết Hạo nghi hoặc đánh giá Tuyết Vi.

Ánh mắt này, làm người thoát nhìn thực không cảm tình.

“Cô ta. .... Cô ta là bạn gái cũ của anh!”

Làm Tuyết Vi hoàn toàn không nghĩ tới chính là, Diệp Triết Hạo sẽ dùng giọng điệu như vậy tới giới thiệu mình, khẩu khí giống như tràn ngập khinh thường cùng châm chọc.

“à. .... Hoá ra cô ta chính là trong cái Tuyết Vi sao??”

‘ trong cái ’ Tuyết Vi?

Cô thật muốn biết Diệp Triết Hạo nói cùng người phụ nữ này về chính mình như thế nào, nhìn phản ứng người phụ nữ này một cái sau khi nghe đến tên cô, vừa thấy liền biết.....

Nhất định chưa nói qua lời gì hay.

Thật đáng buồn.....

“Thật khéo, Vi Vi.” Thotho_

“vâng, thật khéo.” Tuyết Vi tự nhiên cười cười.

“Cùng bạn ra ăn cơm sao?” Mắt Diệp Triết Hạo ngấm vị trí đối diện Tuyết Vi, vừa thấy liền biết nơi này có người ngồi qua.

“ừm.”

“Đúng rồi, Vi Vi. Anh nghe nói, em bị Nhà họ Hoàng Phủ từ hôn, việc này là thật sự sao?”

A, không cần hỏi, việc này khẳng định là Tuyết Phi Nhi nói, cũng không biết Tuyết Phi Nhi nói cho Diệp Triết Hạo, cô là bởi vì cái gì bị từ hôn.

“ừ.”

“Ài, thật đáng tiếc.” Khẩu khí Diệp Triết Hạo ra vẻ đồng tình thờ dài, cánh tay như cố ý ôm lên đầu vai người phụ nữ bên cạnh.

Nhìn đến hình ảnh này, Tuyết Vi không ngừng không có khẩu vị, ngược lại.....

Ngược lại có loại hi cảm không hiểu đâu?

Diệp Triết Hạo là khoe ra với cô, bây giờ anh thực hạnh phúc sao?

Đang nghĩ ngợi tới. Thotho_

Diệp Triết Hạo lại nói như đâm thật sâu vào trái tim Tuyết Vi .....

“Vi Vi, em có nghĩ tới..... em sẽ có kết cục hôm nay sao?”

Trái tim, đột nhiên co lại.

Nhìn đôi mắt Diệp Triết Hạo tràn ngập châm chọc, Tuyết Vi cũng không cách nào xem anh cùng chị cô năm trước, lúc cô thống khổ nhất, anh là người đàn ông ấm áp liên hệ ở bên nhau.....

Ở trong lòng của Tuyết Vi, vẫn luôn tồn tại hình tượng anh là người đàn ông ấm áp. Cho dù chia tay, cô cũng không cách nào quên cái đêm trời mưa kia.....

Đêm cô ý đồ nhảy xuống sông .....

Hình ảnh Diệp Triết Hạo không màng nước sông lạnh băng cứu cô lên.

Nhưng hiện nay.....

Cái hình ảnh kia lại bị phá thành mảnh nhỏ.....

Có lẽ.....

Mặt chân thật của một người, chỉ có ở dưới tình huống không hề ích lợi lẫn nhau mới có thể hoàn toàn bại lộ đi.

“Diệp tiên sinh, anh muốn nói cái gì?” Tuyết Vi nhàn nhạt mở miệng. Thotho_

“A, xem ra lúc trước Phi Nhi thật sự không nói sai với tôi, em cùng tôi ở bên nhau, bắt quả là lấy tôi làm cái ván cầu, nhìn trúng tiền nhà tôi. Kết quả, có Nhà họ Hoàng Phủ là gia tộc càng cường đại xuất hiện, em lập tức liền chia tay cùng tôi. Chỉ sợ, ngay cả em đều không có nghĩ đến, cuối cùng sẽ là giò tre mức nước công dã tràng đi?”

Trong cái gì.....

Lúc này cô có thể cười sao?

Bây giờ Diệp Triết Hạo là sửa lại bi tình lộ tuyến sao? Hay là mất trí nhớ rồi hả?

Là ai cùng chị cô thuê phòng, bị cô phát hiện? Bây giờ, ngược lại thành cô kiêu ngạo không phải?

Nhưng.....

Lúc cảm thấy buồn cười, Tuyết Vi cũng ần ần có chút đau lòng.

Hai năm.....

Cùng người đàn ông này ở bên nhau hai năm, vốn tưởng rằng, anh hiểu cô. Nhưng bây giờ xem ra.....

Thật sự một chút anh cũng không hiểu biết, một chút đều không hiểu biết.....

Bây giờ, Tuyết Vi thật sự cảm tạ chuyện ô nhục ngày đó, nếu không có xảy ra chuyện như vậy, nếu cô cùng một người đàn ông mà chính mình cũng không hiểu biết một chút nào kết hôn, kia sẽ là..... sự tình đáng sợ cỡ nào!

“Diệp thiếu, anh yên tâm đi, loại phụ nữ này ích kỷ nhất định sẽ không có kết cục tốt.” Người phụ nữ đứng ở bên cạnh Diệp Triết Hạo châm chọc mở miệng.

Tuyết Vi im lặng rũ xuống mi mắt. Thotho_

Sau một lúc lâu, con người Diệp Triết Hạo chợt lóe, buông người phụ nữ trong lòng ngực ra, mỉm cười nói: “Vi Vi, như vậy đi. Bây giờ anh cho em một lần cơ hội, nếu em cầu tôi, tôi có thể suy xét, suy xét tiếp thu em!”

“Diệp thiếu?”” Hiển nhiên, người phụ nữ kia nghe được lời này không vui, dậm chân.

Nếu Tuyết Vi không phải là người sợ bị mất thân phận, cô thật muốn hất một chén nước vào Diệp Triết Hạo!

Tay nhỏ gắt gao nắm thành cái nắm tay, cô cắn khước môi, sắc mặt có chút chuyển xanh.

Đúng lúc này.....

“tên Vi Vi nhà của chúng tôi là để anh kêu sao?!” Một giọng lạnh lùng từ sau lưng mọi người truyền đến.

Bọn họ theo bản năng nhìn lại.....

Chỉ thấy, một tay Hoàng Phủ Minh cầm túi tiền, mặt vô biểu tình đi qua vị trí bàn ăn.

Anh mới vừa ở phía sau bọn họ nhưng thật ra nghe được một phần nội dung nói chuyện. Thotho_

Ngẫm lại, ngày thường Tuyết Vi đều có thể chọc Hoàng Phủ Minh anh tức đến phát điên, nay ngược lại bị đôi cậu nam nữ này làm cho bẹp dí, phỉ Hoàng Phủ Minh anh đều sắp bị khí tặc!!!

“anh là?” Diệp Triết Hạo nhìn anh từ trên xuống dưới.

Hoàng Phủ Minh giống như không nghe được nghi vấn của anh ta, mặt mang nụ cười ngồi ở bên cạnh Tuyết Vi: “Xin lỗi, bảo bối, điện thoại nói có chút dài, lạnh nhạt với em.” Bàn tay to ảm áp nhẹ nhàng vuốt ve mặt Tuyết Vi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48: Bạn trai cũ vũ nhục

Editor: Thơ Thơ

Nếu không phải tình huống bây giờ gây ra, cô thật muốn cười ra tới.

Ngày thường, lưu manh này xấu xa muốn chết, mỗi lần đều đem cô chính chết khiếp không sống nổi, đừng nói đến, lúc mấu chốt này, ngược lại anh thật sự trợ giúp.

Có lẽ, cô thật là đổi mới cái nhìn đối với người này.

“Không quan hệ.” Tuyết Vi ôn nhu cười, ra vẻ ngượng ngùng cúi thấp đầu xuống.

Nhìn đến hình ảnh tình chàng ý thiếp hạnh phúc, cho dù không nói, Diệp Triết Hạo cũng đoán được quan hệ bọn họ là cái gì. “Tuyết Vi, thật không nghĩ tới, tốc độ của cô cũng quá nhanh đi? Nhanh như vậy liền đáp lên một người đầy hàng hiệu sao?”

“Người anh em, tôi có lòng tốt nhắc nhở anh một câu. ....” tầm mắt Diệp Triết Hạo dần dần nhìn về phía Hoàng Phủ Minh: “Người phụ nữ này, chính là người chuyên môn tìm người có tiền, có quyền, nếu cô ta gặp được người lợi hại hơn so với anh, lập tức liền quay đầu sà vào lòng người khác ôm ấp!”

“Cho nên sao?” Lúc tầm mắt Hoàng Phủ Minh u ám đối diện Diệp Triết Hạo, anh nhếch môi cười nói: “anh đã bị cô ta đá sao?!”

Trầm mặc.

Diệp Triết Hạo đột nhiên nắm chặt nắm tay.

“Bảo bối, tiền của anh chính là tiền của em, em cứ việc xài. Nếu có một ngày em gặp được người đàn ông nào càng ưu tú hơn anh, cũng rời khỏi anh. Cũng chỉ có thể chứng minh là anh cho em còn chưa đủ, anh sẽ..... Cút rất xa!”

Phốc!

Cô quá bội phục người này, mắng chửi người không mang theo thô tục; ăn thịt người không nhả xương. Cao tay! Thật sự là cao tay! Không hổ bản tính anh xấu xa. Tho tho_

“này, tiểu tử, tôi thật muốn biết anh có bao nhiêu bản lĩnh lớn!?” Diệp Triết Hạo cũng nghe ra người đàn ông này đang mắng mình, lửa giận lập tức liền nảy lên đỉnh đầu.

“Tôi sao?” Đôi tay Hoàng Phủ Minh vây quanh trước người, lạnh lùng nói: “Tôi không có bản lĩnh gì, bản lĩnh lớn nhất chính là..... Một giây có thể biến anh thành một kẻ nghèo hèn!!”

Những lời này Hoàng Phủ Minh không có nói giỡn.

Đều nói, toàn bộ hoàng thành đều ở dưới chân Nhà họ Hoàng Phủ, những lời này là có căn cứ.

Bất luận là quân giới, chính giới, thậm chí là với thương giới, địa vị Nhà họ Hoàng Phủ đều có tầm ảnh hưởng lớn.

Nhà Diệp Triết Hạo cố nhiên có tiền, nhưng bất quá là một tài phiệt mà thôi.

Bây giờ Hoàng Phủ Minh chỉ cần đánh mấy cú điện thoại, mất công một giây, cho tra thuế đều có thể làm cho Diệp gia phá sản.

Diệp Triết Hạo lâm vào trầm mặc, thử hỏi hiện nay có mấy người dám ở hoàng thành này nói ra lời nói như vậy?

Anh mơ hồ cũng nhận thấy được thân phận người đàn ông trước mắt không đơn giản. Không cam lòng nghiêng rằng, mang theo người phụ nữ bên người hốt hoảng rời khỏi..... Tho tho_

“Trong cái..... Cảm ơn.”

Hoàng Phủ Minh cho rằng, tiểu tử kia đi rồi, Tuyết Vi sẽ vùng tay hoan hô một phen, lại không nghĩ cô rầu rĩ không vui như cũ. “ngày thường khi cô đối phó tôi thật nhanh nhẹn dẻo miệng, vì sao hôm nay gặp đối thủ chân chính, thì biến thành quả hồng mềm vậy?”

“Tôi chỉ là cảm thấy không cần thiết mà thôi.....” Ánh mắt dần dần tối sầm xuống dưới: “Cũng ‘đã từng’ cãi nhau, cho dù là thắng, cũng chỉ là sẽ thua nhân cách, cho nên không có thắng chân chính. Cũng giống như, nếu tôi nói cùng anh nói xấu người cũ, có phải anh sẽ thực xem thường tôi hay không?”

Đây là nguyên nhân cô cảm thấy Diệp Triết Hạo thật đáng buồn.

Thử nghĩ, một người luôn nói xấu người cũ, kết quả là, chỉ biết làm người bây giờ cảm thấy, cô thực không có phẩm vị, không có cấp bậc tìm bạn lữ như vậy. Cuối cùng, được miếng lưỡi mà thua lòng dạ, rất là không đáng.

Hoàng Phủ Minh im lặng cười cười, mới phát hiện người phụ nữ này rất có..... Phong độ đại tướng! Tho tho_

“Đi thôi.”

“Đi sao???” Tuyết Vi cúi đầu mắt nhìn đồ ăn đầy bàn: “anh còn chưa có ăn cái gì đâu, như vậy liền đi rồi sao?”

“cô ăn no chưa?”

“Ừm, ăn no.”

“Vậy được rồi. Bữa này là tôi mời cô, mới vừa rồi tôi giúp cô, chúng ta đổi nơi khác, nên cô mời tôi!”

“.....” Nhìn bóng dáng anh đi ra ngoài nhà ăn, vẻ mặt Tuyết Vi bất đắc dĩ: “này, vì sao lãnh đạo này không khách khí như vậy? Tôi cũng chưa nói tôi muốn mời anh, còn có chính mình yêu cầu sao?!” Bất đắc dĩ.....

Ngồi trên xe.

Hoàng Phủ Minh mới vừa khởi động một phát.

Trông nết Tuyết Vi vừa chuyển, tò mò hỏi: “này, Mộ tướng quân, anh vừa mới nói, anh có thể một giây biến một người thành kẻ nghèo hèn, là thật sự sao?”

“Phải thử một chút?” Hoàng Phủ Minh liền làm bộ móc di động ra.

“Ai..... Không cần, không cần.” Tuyết Vi vội vàng ngăn cản anh, cô còn không đến mức hận Diệp Triết Hạo đến mức anh phá sản, hảo thuyết hảo tán sao.

Xe dần dần ra khỏi bãi đỗ xe ngầm, liền ở lối ra.....

Một chiếc xe thể thao Lamborghini đột nhiên nhảy ra, càng không chính đáng chặn lại ở phía trước xe bọn họ. Thotho_

Tuyết Vi liếc mắt một cái liền nhận thức, xe Lamborghini kia là Diệp Triết Hạo đang ngồi!

Cửa sổ xe Lamborghini ở vị trí điều khiển chậm rãi hạ xuống.

Quả nhiên, thật là Diệp Triết Hạo.

“A, tôi tưởng anh có bao nhiêu lợi hại chứ, hoá ra chỉ là cố làm ra vẻ huyền bí thôi, chạy loại xe này, còn một giây biến người khác thành kẻ nghèo hèn sao? Vi Vi, cô đói khát tìm không được đàn ông sao? Ngay cả loại nghèo hèn này đều cũng dùng?!”

Nghe ngoài xe, Diệp Triết Hạo kêu gào. Sắc mặt Tuyết Vi lập tức trầm xuống dưới, giống như là đứa nhỏ làm sai việc gì, chăm chú nhìn Hoàng Phủ Minh bên cạnh: “anh cứ việc khinh bỉ tôi, không quan hệ.”

Cô có bạn trai cũ mất mặt như vậy, bị người khinh bỉ, cô nhận!

Hoàng Phủ Minh không lên tiếng vỗ vỗ mu bàn tay Tuyết Vi, theo sau hạ cửa sổ xe: “nếu xe của anh tốt như vậy, không bằng chúng ta đua xe đi!”

“Ha, tôi không nghe lầm chứ? Anh chạy một chiếc xe giá 20 vạn, vậy mà đua cùng tôi chạy một chiếc xe giá 200 vạn sao? Nếu anh tự tìm từ lộ, có thể. Nếu tôi thắng, Vi Vi bồi tôi ngủ một đêm; nếu anh thắng, người phụ nữ bên người tôi thuộc về anh!”

Mẹ nó!

Vừa nghe lời này, Tuyết Vi hận không thể tìm cái hầm ngầm chui đi vào, Diệp Triết Hạo rõ ràng không phải người không có cấp bậc như vậy, vì sao bây giờ anh biến thành dáng vẻ này? Thotho_

Là cô vẫn luôn bị che hai mắt, hay là..... nguyên nhân gì khác kích thích Diệp Triết Hạo tới rồi?!!

“Tôi không lấy người phụ nữ làm cân lượng, không bằng chúng ta đối tiền đặt cược đi.” Hoàng Phủ Minh không nhanh không chậm mở miệng.

“tiền đặt cược gì?”

“anh thua, quỳ xuống cho tôi.”

“Có thể. Nếu là anh thua thì sao?” Diệp Triết Hạo khiêu khích nở nụ cười.

“như nhau.”

“ok, điểm cuối ở phố Tri Xuân.” Nói xong, Diệp Triết Hạo nhanh chóng khởi động xe.

Chiếc Lamborghini như mũi tên rời cung chạy bay ra ngoài; nhưng xe bọn họ.....

Chỉ nhìn một cách khởi động đơn thuần cũng đã thua!

“xe của anh nhất định là tân trang qua chứ?” Nếu không, vì sao anh yêu cầu đua cùng xe Lamborghini chứ? Thotho_

Đang nghĩ ngợi tới.

Ai ngờ.....

“Tôi cũng không biết, đây là buổi chiều tôi mới vừa tìm người mượn xe.”

Tức khắc, một tia chớp giáng trúng đỉnh đầu Tuyết Vi, lời cô ra ngoài khét trong sống. “Vậy sao anh còn đề nghị đưa xe cùng anh ta??”

“Nhìn anh ta khó chịu.” Sạch sẽ lưu bát bốn chữ rơi xuống.

Tuyết Vi nghi hoặc ngó anh liếc mắt một cái.

Kỳ quái, người Diệp Triết Hạo vẫn luôn vũ nhục chính là cô, cô còn chưa khó chịu đâu, vì sao vị Đại tướng quân này ngược lại khó chịu chứ?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49: Nhiệm vụ gian khổ của Hoàng Phủ Minh

Editor: Thơ Thơ

Sau khi xuyên qua mấy dãy phố, trên cơ bản ngay cả bóng dáng xe của Diệp Triết Hạo bọn họ cũng nhìn không tới.

“Chắc, xe này thật đúng là chạy không tốt.”

“Nói đúng thì thôi, cho nên kêu anh đừng đánh cuộc cùng anh ta. Không bằng chúng ta lui lại đi, lúc này khẳng định chúng ta thua rồi.”

“Yên tâm” Hoàng Phủ Minh nghiêng đầu nhìn cô một cái, ở trong chứa thâm ý cười nói: “Chúng ta, sẽ không thua!”

Bởi vì.....

Trong từ điển của Hoàng Phủ Minh --- ---- không có cái từ thua này!

Tuyết Vi cũng không biết anh nói những lời này đại biểu cái gì, nhưng, nhìn ở trong mắt người đàn ông nắm chắc thắng lợi, không hiểu sao cô có chút thuyết phục..... Tho tho_

Chỉ chớp lát sau, xe bọn họ nhanh chóng chạy trên xa lộ.

Tuyết Vi mới vừa ổn định cảm xúc lại trở nên nôn nóng lên, một khi mục đích chính là nhanh chóng. Mà chạy nhanh, đối với siêu xe mà nói càng là như ảnh theo gió.

Rốt cuộc Mộ tướng quân ấp ủ cái gì đây? Vì sao còn không áp dụng hành động?

“Tuyết Vi, nghe qua chuyện xưa rồi thì chạy với thử chưa?” Lúc này, Hoàng Phủ Minh vẫn luôn trầm mặc rốt cuộc đã mở miệng.

“A?”

Còn không đợi cô phản ứng lại đây, Hoàng Phủ Minh móc điện thoại ra, đánh một dãy số: “Trương cục trưởng, bây giờ có một chiếc xe mang biển số H3156 ở đường phía nam sắp chạy trên đường siêu tốc, ông lập tức phái người chặn lại cho tôi!!” Lời nói đầy uy nghiêm rơi xuống.

Tuyết Vi thấy anh cắt đứt điện thoại, ngẩn người hỏi: “Trương cục trưởng này là ai?”

“cục trưởng cục Giao thông.”

Mẹ kiếp .....

Tuyết Vi ngây dại.

Thứ này..... anh thật không hổ mỵ danh xấu xa. Quả thực quá tm xấu xa!

Diệp Triết Hạo còn đấu cùng anh sao? Đoán chừng tu luyện một ngàn năm đều không lại người này. Tho tho_

Đoán chừng từ lúc anh đưa ra đề nghị đưa xe cùng Diệp Triết Hạo cũng đã tính kế muốn ở phía nam nhanh chóng ngăn xe Diệp Triết Hạo đi tới?

***, bây giờ xem như cô dây dưa cùng ác ma sao? Thật sự là đáng sợ, quả thực giết người vô hình.....

Ước chừng năm phút đồng hồ sau.

Một chiếc Lamborghini bị mấy chục xe cảnh sát vây quanh đậu ở bên đường.

Lúc xe Hoàng Phủ Minh gấp thoảng qua Diệp Triết Hạo, Tuyết Vi rõ ràng nhìn đến cái mũi Diệp Triết Hạo đều sắp bị tức sai lệch.

“i phục you.” Bên trong xe, Tuyết Vi bội phục giờ một ngón tay cái lên.

Sau một lúc lâu, mới phát hiện.....

“Ài? Vì sao anh từ nơi này đổi hướng, con đường này giống như không phải đi đường Tri Xuân?”

“Tôi từ đầu không tính toán đi chỗ đó.”

“Vì sao?” Tuyết Vi nghi hoặc hỏi xong, lại chậm chạp không có được Hoàng Phủ Minh trả lời. Tho tho_

Về phần nguyên nhân.....

Chỉ vì, anh khinh thường so với đối thủ yếu kém mà thôi!

Đối mặt cường giả, Hoàng Phủ Minh tôn kính cùng tràn ngập khát khao chiến đấu; đối mặt kẻ yếu, ngay cả nhìn Hoàng Phủ Minh cũng khinh thường nhìn thêm một cái, đừng nói gì đến tỷ thí.

Hôm nay sở dĩ anh đánh vỡ nguyên tắc của mình, chỉ đơn thuần bởi vì.....

Xem Diệp Triết Hạo khó chịu mà thôi!!

“Xuống xe đi.” Chỉ chốc lát sau, xe dừng ở cổng một nhà hàng.

Tuyết Vi kỳ lạ nhìn nhà hàng kia: “Làm gì?”

“không phải cô muốn mời tôi ăn cơm sao? Liên ở chỗ này đi.” Nói xong, Hoàng Phủ Minh liền đi xuống xe.

Rõ ràng chính là anh ép cô được không? Khi nào biến thành cô muốn mời anh ăn cơm vậy?

Bất quá tính lại, hôm nay người này nghĩa khí giúp cô như vậy, mời anh cũng là phải!

Tiến vào trong nhà hàng này.

Tuy rằng bên ngoài không chớp mắt, nhưng bên trong giống như một cái ngõ nhỏ dường như sâu không thấy đáy, khách nhân cũng không ít. Tho tho_

Lựa chọn vị trí chính giữa nhà ăn ngồi xuống, bọn họ tùy ý gọi hai ly trà sữa cùng một cái sandwich, người phục vụ liền đi bưng đồ ăn.

“Nơi này yên lặng như vậy, anh cũng có thể phát hiện nơi này có nhà ăn, thật là lợi hại.” Tuyết Vi nói xong, mới chú ý tới tầm mắt Hoàng Phủ Minh vẫn luôn nhìn về nơi khác.

Anh đang xem cái gì vậy?

Ánh mắt đuổi theo tầm mắt anh nhìn qua đi.....

Chỉ thấy, đối diện cách bọn họ không xa, một cô gái tóc dài ngồi dựa lưng về phía bọn họ.

Nhìn từ bóng dáng, dáng người cô gái này thập phần tốt.

Đôi mắt Tuyết Vi vừa chuyển, hơi mang châm chọc nói: “Hừ, Hoa Hồ Diệp chính là Hoa Hồ Diệp, khứu giác vô cùng nhanh nhạy.”

“cô nói tôi sao?” Hoàng Phủ Minh định thần lại.

“Vậy anh cho rằng tôi nói chuyện với ai? Nói, khách nhân nhà ăn này có mười mấy người không sai biệt lắm, anh cố tình nhìn chăm chăm người phụ nữ kia. Vì sao, coi trọng người ta sao?”

Hoàng Phủ Minh thực sự có chút buồn bực, anh rốt cuộc ở trong lòng người phụ nữ này là hình tượng gì? “Cô ta, có thể là một gián điệp do quân đội chúng tôi phái ra, bây giờ muốn truyền lại cho chúng tôi một ít tư liệu quân địch. Nhưng, trước khi tôi chưa xác định cô ta đúng là người phía chúng tôi, không cách nào tùy tiện hành động. Không bằng..... cô đi giúp tôi thử, thử, thế nào?” Tho tho_

Kêu cô đi thăm dò sao?!!

Điều này giống như không hợp quy.....

Tầm mắt dao động chống lại một đôi con ngươi của Hoàng Phủ Minh tràn đầy ánh sáng giao hoạt, cô lập tức liền phản ứng lại đây là cái gì. “Mộ Đại

tướng quân! Xem ra hôm nay anh kêu tôi tăng ca là thật. Khó trách anh sẽ đặc biệt chạy xe khiêm tốn như vậy lại đây. Chỉ sợ, lúc trước anh mời tôi ăn bữa cơm kia chính là Hồng môn Yến, bữa cơm này bắt chết tôi, cũng là vì kêu tôi thế anh tới nơi này làm việc, đúng không?”

Nghe giọng Tuyết Vi châm chọc, Hoàng Phủ Minh âm thầm cười cười.

Không cách nào phủ nhận, năng lực cô phản ứng làm Hoàng Phủ Minh thập phần vừa lòng. “Vậy cô giúp, hay là không giúp đây?”

“Đương nhiên không giúp, tôi chỉ là một y tá thực tập vô dụng ngây người nửa năm ở binh đoàn thứ ba mà thôi, sao có thể hoàn thành nhiệm vụ vĩ đại mà gian khổ do ngài phân phó chứ?”

“A, còn nhớ rõ lần trước tôi nói với cô sao?”

Vô nghĩa! Cô đến chết đều không quên được lúc ấy lưu manh này dùng cái khẩu khí gì châm chọc cô.

“Nhiệm vụ xong lập tức chuyển chính thức.” Thotho_

“Một tướng quân, nói thật ra, việc này vấn đề không phải chuyển chính thức hay không chuyển chính thức, rốt cuộc tôi chỉ là một y tá thực tập mà thôi. Vạn nhất làm hỏng, liên phiên toái.....”

“Trực tiếp đề bạt vị trí y tá trưởng.”

“Ngài nói điều này cũng vô dụng. Tôi không phải loại người vì đạt được một chức vị liền bắt chết ngài, tôi là thật cảm thấy mình làm không được.” Tuyết Vi càng nói càng khó xử, nếp uốn giữa mày dần dần gia tăng.

Hoàng Phủ Minh nhìn lên, cũng không nghĩ cùng cô nói nhảm nhiều. “Bỏ nhiệm sĩ quan tại chức binh đoàn thứ ba!” Lời nói sạch sẽ lưu loát rơi xuống.

Giây tiếp theo.....

“Thành giao!” Tuyết Vi đứng dậy, vui vẻ, vui vẻ đi đến chỗ người phụ nữ đưa lưng về phía mình.

Y tá chính thức sao? Y tá trưởng sao?

Cất, cô mới không thêm đâu.

Duy độc cái thân phận quân nhân chính thức này cũng không biết cô mong đợi đã bao lâu.

Gần nhất, Tuyết Vi trời sinh liền đối với quân nhân có điều khát khao, đặc biệt là thích nhìn người khác phải mặc một thân quân trang, bộ dáng quân nhân oai hùng hiện ngang tiêu sái. Đáng tiếc..... Thotho_

Hoàng Phủ Minh rất ít mặt quân trang ở trước mặt cô.

Thứ hai thôi.....

Cũng coi như là viên mãn một chút mộng năm đó.

16 tuổi bằng vào thành tích cao thi vào được trường quân đội Hoàng Bộ, cuối cùng bị lệnh cưỡng chế thôi học, vẫn luôn là một cái tiếc nuối của Tuyết Vi.

Cũng bởi vì chuyện này, địa vị cô và mẹ ở Nhà họ Tuyết càng ngày càng lụn bại.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Già Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Gặp phải phiên toái

Editor: Thơ Thơ

Vốn định, dựa vào thân phận y tá binh đoàn thứ ba bò lên trên một chút. Không biết làm sao, Đại phu nhân Nhà họ Tuyết liền sợ Tuyết Vi sẽ có ngày xuất đầu, vẫn luôn thông qua quan hệ áp chế cô. Lúc này đã làm thời gian được nửa năm, cô vẫn là một y tá thực tập như cũ, ngay cả cơ hội chuyển chính thức cũng không có.

Bây giờ, thật vất vả lão đại binh đoàn thứ ba mới có việc muốn nhờ cô, sao cô có thể không bắt lấy cơ hội này hung hăng bắt chết một chút đây?

Lúc còn có vài bước liền đến trước bàn người phụ nữ, đôi mắt Tuyết Vi vừa chuyển, thỉnh thoảng chớp mắt nhìn bà vai người phụ nữ: “hi!!”

Thân mình người phụ nữ kia run lên, về mặt nghi hoặc quay đầu nhìn về phía Tuyết Vi: “cô là ai?”

“vì sao cô không quen biết tôi?” Tuyết Vi nhiệt tình rút ra ghế dựa ngồi xuống đối diện người phụ nữ: “Là tôi!!”

“cô??”

“Đúng vậy, chắc, cô cần thận suy nghĩ, cần thận suy nghĩ!!!”

Người phụ nữ mờ mịt lâm vào trầm tư.

Bất lấy cái thời cơ này, Tuyết Vi không ngừng nhìn cô ta từ trên xuống dưới .....

“Minh.” Tho tho _

Ngồi ở cách đó không xa, Hoàng Phủ Minh quan sát nhất cử nhất động của Tuyết Vi, lạnh lùng quay đầu lại nhìn về phía sau.

Chỉ thấy, một người đàn ông đầu đội mũ lưỡi trai, mặt mang kính râm chậm rãi ngồi ở trước mặt anh.

“Thế nào?”

“Đang tiến hành.”

Người đàn ông thần bí lặng lẽ nghiêng mắt nhìn Tuyết Vi cách đó không xa, theo sau liền lấy đi kính râm trên mặt. “Tôi nói, rốt cuộc cô ta được không?”

“Thử xem xem, chẳng phải sẽ biết sao.”

“Tuy nói, lấy thân phận y tá của cô ta hành động là tốt nhất. Cô ta cũng ở trường quân đội Hoàng Bộ đọc qua sách. Nhưng..... Mới 2 năm đã bị lệnh cưỡng chế thôi học, có thể thấy được năng lực của cô ta hẳn là..... Rất có hạn đi?”

Nghe giọng Mộ Thần Hiên nghi ngờ, đây cũng là nghi hoặc lúc trước của Hoàng Phủ Minh.

Có thể khi biết được vật H3O hữu lực của quân sự là do Tuyết Vi phát minh, liền có thể thấy được năng lực cô tuyệt đối không đơn giản. Tho tho _

“môn học bắt buộc khi nhập giáo chính là phân rõ gián điệp và hoạt động gián điệp, kiến thức cơ bản cô ta hẳn là hiểu.”

Ở trường quân đội Hoàng Bộ, có khóa cần thiết, cũng có khoa chuyên nghiệp.

Khoa chuyên nghiệp của Tuyết Vi là nghiên cứu chế tạo được vật.

Môn học bắt buộc nhập giáo 2 năm trước, đều là một ít lý luận tri thức; 2 năm sau lại là kinh nghiệm thực chiến.

Nói cách khác, Tuyết Vi chỉ không có năng lực thực chiến mà thôi, những mặt khác vẫn là học được một ít.

“Vậy rửa mắt mong chờ .....” thân thể Mộ Thần Hiên nửa dựa vào trên vách tường, thường thức kính râm trong tay.

Sau một lúc lâu, hai tròng mắt Hoàng Phủ Minh nhìn chằm chằm vào Tuyết Vi dần dần dời về vị trí khác.

Sau khi mắt nhìn quanh bố cục gian nhà ăn này cùng với ăn mặc của mấy người phục vụ, sắc mặt của anh..... Nháy mắt trầm xuống!

“Thần Hiên, hôm nay cậu mang theo bao nhiêu người lại đây?”

“Theo tôi một người, làm sao vậy?!”

“Mộ tướng quân, bây giờ tôi mệnh lệnh cho ngài, lập tức thông báo thiếu tướng binh đoàn thứ ba, nhanh chóng bao vây nơi này!” Tho tho _

‘bốp’ lập tức, sắc mặt Mộ Thần Hiên căng thẳng, lập tức đã nhận ra tình thế nghiêm trọng, móc di động ra, nhanh chóng gọi điện thoại.

Giây tiếp theo.....

Hoàng Phủ Minh tháo mũ trên đỉnh đầu anh xuống, úp ở trên đầu mình, vọt qua Tuyết Vi: “cái đồ tiện * nhân hoá ra chạy tới nơi này, bây giờ lập tức cùng tôi về nhà!!!”

Tiếng rống thảm phát ra.

Người phụ nữ đang nói chuyện với Tuyết Vi đột nhiên giật mình một cái, xảy ra chuyện gì?!

Mắt nhìn Hoàng Phủ Minh khí thế hùng hục chạy tới mình, lòng của cô không hiểu sao có loại dự cảm bất hảo.....

Mười bước.

Năm bước.

Thời khắc Hoàng Phủ Minh còn cách vài bước sắp chạy đến trước mặt Tuyết Vi.....

‘đoàng’ một tiếng súng chới tai phát ra.

Tuyết Vi chính mắt thấy người phụ nữ trước mặt chậm rãi..... Chậm rãi..... Ngã xuống bàn. Tho tho__

“Đi theo tôi!” Hoàng Phủ Minh cũng bất chấp người phụ nữ kia, túm chặt cánh tay Tuyết Vi chạy tới ngoài cửa.

Thế nhưng, cửa cuốn đã chậm rãi hạ xuống, cho dù bọn họ chạy tới, cũng không cách nào rời khỏi nơi này.

Hoàng Phủ Minh theo bản năng nhìn về phía vị trí Mộ Thần Hiên vừa mới ngồi, phát hiện Mộ Thần Hiên đã lui lại. Anh mang theo Tuyết Vi chạy ngược hướng về nhà ăn.

‘đoàng, đoàng, đoàng’ tiếng súng phía sau như sấm bên tai.

Hoàng Phủ Minh móc ra bọc trong ngực, quay đầu, liền khai mả đoạt về phía bọn người áo đen theo sau đuôi.

“Xảy ra chuyện gì?!” Tuyết Vi mở to hai mắt, nhìn bóng dáng một đám phía sau ngã xuống. Lại có rất nhiều người áo đen đuổi theo phía sau bọn họ.

“Nơi này hẳn là căn cứ bí mật quân địch đóng quân ở hoàng thành.”

Cái gì???

Cũng liền nói.....

“Cẩn thận!”

Tuyết Vi vừa muốn phát hỏa, một viên đạn liền bay tới cái gáy cô. Tho tho__

May mắn Hoàng Phủ Minh phản ứng nhanh nhạy, một tay ấn đầu cô ở trên ngực mình, lúc này cô mới may mắn thoát khỏi gặp nạn.

Không khỏi nói, Hoàng Phủ Minh bắn liên tục phía sau hai phát, tiếp tục kéo tay Tuyết Vi chạy về phía trước.....

Cái nhà ăn này sâu không thấy đáy, giống như là một cái đường hầm, liếc mắt một cái không thấy được đầu.

Mà súng của Hoàng Phủ Minh đã không còn thừa mấy viên đạn, số lượng quân địch lại chưa từng giảm bớt.

Thấy vậy, anh tìm đúng thời cơ, lôi kéo Tuyết Vi tiến vào một gian phòng bịt kín.

Nhanh chóng khóa trái cửa sắt dày nặng.

Thế giới mới vừa rồi vẫn âm ỉ giống như lập tức trở nên an tĩnh.

Tuyết Vi đứng ở trong mật thất này âm trầm lạnh đến xương, nhìn quanh chung quanh trắng xoá một mảnh: “Nơi này..... Hẳn là kho lạnh đi?”

“Ừm” Hoàng Phủ Minh bình ổn hơi thở gấp gáp, theo vách đá kho lạnh an vị xuống.

“Oa!! Ha ha ha..... Mộ tướng quân thật thông minh, vậy mà mang tôi đến nơi bịt kín như vậy, đám người kia nhất định vào không được. Nhưng..... Chúng ta..... Cũng..... Đừng nghĩ..... Ra! Ngoài!!” Tho tho__

Bên trong kho lạnh này nhiệt độ thấp muốn chết, bây giờ trái tim Tuyết Vi càng băng giá đến cực điểm.

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, ở chỗ này ngốc không tới nửa giờ, cô cùng Hoàng Phủ Minh đông lạnh thành hai cái băng thi.

“cô ở nơi đó phí công chăm sóc tôi, không bằng giữ gìn chút, giữ gìn nhiệt lượng.”

“Không phải, Mộ tướng quân, tôi thật muốn biết, anh hận tôi bao nhiêu? Vậy mà mang tôi là một y tá không có một chút năng lực phản kích đến ở cướp?!!”

“cô cảm thấy nếu tôi biết nơi này là ổ cướp, còn sẽ một mình lại đây sao?”

Lúc Hoàng Phủ Minh bước đầu tiên bước vào gian nhà ăn này cũng đã mơ hồ phát giác không đúng rồi, nhưng toàn bộ lực chú ý đều ở trên người Tuyết

Vi cũng không có nghi ngờ nhiều.

Nhưng, lúc anh giám thị Tuyết Vi đặc biệt lưu ý hoàn cảnh quanh mình một chút cùng với phương diện người phục vụ, dựa vào khứu giác quân nhân nhạy bén nói cho anh, cái nhà ăn này không đơn giản!

Vốn định thuận theo tự nhiên mang Tuyết Vi rời khỏi nơi này, thế nhưng những người đó vẫn là động thủ trước một bước.

Tám phần, quân địch cũng nhìn ra bọn họ không thích hợp, cho rằng bọn họ là tới phá hủy nơi này, liền ra tay trước.....

“Điều này cũng đúng.....” Tuyết Vi như suy tư gì ngồi ở cách đó không xa Hoàng Phủ Minh.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51: Sưởi ấm cho nhau

Editor: Thơ Thơ

Trong hầm chứa đá cực kỳ an tĩnh.

Độ nhiệt âm hai mươi mấy độ làm người mặc quần áo đơn bạc như Tuyết Vi bị đông lạnh phát run.

Thân mình cô cuộn tròn ôm thân mình, khuôn mặt nhỏ trắng nõn bị đông lạnh đến dần dần phát tím, đôi môi đỏ cũng không cách nào khổng chế hai hàm răng va vào nhau, run run.

“Lại đây.”

Nghe giọng người đàn ông cách đó không xa, cô cứng đờ quay đầu qua: “Cái..... Cái gì?”

“Lại đây!” Hoàng Phủ Minh lập lại lần thứ hai.

Tuyết Vi giống như là không nghe thấy, tiếp tục khời xương gòc.

Bây giờ toàn thân cô đã bị đông lạnh đến chết lặng, nơi nào có sức lực đi tới chỗ anh?

Đội trong chốc lát, thấy Tuyết Vi chậm chạp chưa cử động, Hoàng Phủ Minh nhíu nhíu mày, đứng dậy, đi tới trước mặt cô ..... Tho tho_

“anh, anh làm, làm.....”

Còn không đợi cô nói cho hết lời, Hoàng Phủ Minh tới vị trí gần bên cạnh cô ngồi xuống. Tiếp theo, một khuỷu tay rắn chắc vòng quanh bả vai cô, gắt gao mà ôm cô vào trong lòng ngực.

Trong phút chốc, một dòng nhiệt lớn dần dần vây quanh thân thể Tuyết Vi đang cứng đờ, thân thể cô đã đông lạnh rốt cuộc được một tia ấm làm giảm bớt.

“hả, anh.....” Tuyết Vi vốn định cự tuyệt ôm ấp này, nhưng..... bây giờ cô thật sự quá lạnh, cái ôm ấm áp lại rắn chắc này đối với cô mà nói giống như là lò sưởi trong mùa đông, làm người không cách nào dứt bỏ, cũng luyến tiếc đẩy ra.

Đầu nhỏ gối lên ngực người đàn ông.

Trong mũi anh phun ra hô hấp khi mạnh khi nhẹ chụp đánh ờ trên lỗ tai Tuyết Vi, đầu đến trong màng nhĩ cô rất ngứa, rất là xấu hổ.

Bây giờ loại tình huống này, có phải nói chút gì hay không?

Nếu cứ ôm như vậy.....

Giống như, giống như, thực cái gì?

Nghĩ, Tuyết Vi chậm rãi mở miệng: “Mộ tướng quân.” Tho tho_

“hả?”

Tất cả giọng nói của Hoàng Phủ Minh, trầm thấp mà mê người toàn bộ thu vào tới lỗ tai Tuyết Vi. Đặc biệt là ‘hả’ một âm cuối, nghe tới gần gũi dễ

nghe như vậy.

Tuyết Vi hơi nhúc nhích thân thể, theo bản năng ngẩng đầu.

Cầm người đàn ông cùng với gương mặt đẹp kia gần cự tuyệt ánh vào trong tầm mắt cô.

Không biết vì sao, vậy mà lòng Tuyết Vi đột nhiên căng thẳng, lập tức lại dán đầu trở về ngực Hoàng Phủ Minh: “anh trong lúc ngoài ý muốn phát hiện nơi này là căn cứ bí mật của quân địch, có phải cũng có một nửa công lao của tôi hay không? Anh có nghĩ tới hay không, trở về cho tôi làm chức quan gì?”

“Nếu cô chết ở chỗ này, trở về tôi nhất định truy phong cho cô một cái chức thiếu tướng.”

Mẹ kiếp!

Tuyết Vi thỉnh linh nâng đầu lên.

“um.....” càng không ngờ vừa vặn va chạm ở trên cằm Hoàng Phủ Minh. “người phụ nữ đáng chết, khi ngẩng đầu cẩn thận cho tôi một chút!!”

“tôi dựa vào cái gì phải cẩn thận? Nói thật cho anh biết, chính là tôi cố ý!” Đâm chết anh cái đồ độc phu! Đâm chết anh cái đồ độc phu!! Dừng mặt anh cho hủy dung mới tốt!! Thotho_

***, miệng tên lưu manh này sao lại có thể độc như vậy? Một cho cô vừa rồi còn cảm thấy người này rất soái đâu!

Buồn bực xoa thân mình chuyển tới một bên.

Hoàng Phủ Minh liếc mắt Tuyết Vi ngồi dựa lưng về phía mình, hài hước nói: “nếu cô rời khỏi tôi, trong chốc lát lại lạnh lên thì sao?”

“Không quan hệ, nếu chết còn có thể truy phong thiếu tướng, cũng không tồi.”

Cứ như vậy giằng co một hồi lâu, Tuyết Vi dựa lưng về phía anh rõ ràng lại bắt đầu run rẩy lên.

Hoàng Phủ Minh bất đắc dĩ lắc đầu: “Đến đây đi.” Lần thứ hai ôm cô vào trong lòng ngực.....

“Buông tôi ra!”

“anh buông ra!”

“Tôi đã không còn lạnh. Buông tay!”

Tuyết Vi giận dữ dường như giấy giũa lên. Thấy vậy, Hoàng Phủ Minh gầm nhẹ: “Tôi lạnh, được rồi chứ?!”

Thân thể dựa dựa rất cuộc bình phục xuống, cô lé mắt, ngắm mặt Hoàng Phủ Minh: “nói cách khác, anh ôm tôi, là vì sưởi ấm cho chính mình sao?” Thotho_

“Đúng!”

“Vây được rồi..... Tôi đây liền cố mà hy sinh vì nghĩa sưởi ấm cho anh.” Lúc này, Tuyết Vi xem như quang minh chính đại có thể trở lại để cái ‘bếp lò’ này ôm ấp.

Trời biết, sau khi cô vừa mới rời khỏi cái ‘bếp lò’ này, lạnh biết bao nhiêu.

“Ai.” Hoàng Phủ Minh thở dài trong lòng, anh nên lấy người phụ nữ điêu ngoa này làm sao bây giờ?!

“Đúng rồi, Mộ tướng quân.”

“hả?”

“anh vừa mới kêu tôi thử người phụ nữ kia có phải gián điệp không, hẳn là anh làm.”

Nghe ngôn ngữ Tuyết Vi trong lòng ngực khẳng định, đôi mắt Hoàng Phủ Minh vừa chuyển, ra vẻ khó hiểu nói: “cô thấy thế nào cô ta không phải là gián điệp?”

“Thứ nhất, lúc tôi chụp bả vai cô ta chào hỏi, cô ta phản ứng thập phần tri độn, một chút đều không có tính cảnh giác của gián điệp.”

“Thứ hai, tôi đặc biệt lưu ý cô ta ăn mặc. Đồng hồ, là tùy ý mang. Theo lý thuyết một gián điệp chuyên nghiệp chịu qua huấn luyện, vì tùy thời tùy chỗ phải chuẩn thời gian, đồng hồ bọn họ nhất định phải mang bên ngoài sườn.” Thotho_

“Thứ ba, phương thức cô ta buột dây giày cũng lộn xộn. Ở quân đội chịu qua huấn luyện quân nhân chuyên nghiệp, cho nên yêu cầu là vô cùng cao.”

“Cuối cùng, lúc tôi cùng cô ta giao lưu, ánh mắt của cô ta cũng không có cấp ra bất luận cái cảm giác gì lảng tránh tôi. Cho nên, bằng vào trực giác của tôi, cô ta nhất định không phải là gián điệp. Đương nhiên, vạn sự cũng có ngoại lệ.”

Trực giác.....

Hoàng Phủ Minh thập phần thích hai cái từ này, ở trong điều tra cùng phản điều tra, không có nhân tố nhất định; cũng không có tiết tấu vĩnh viễn bất biến. Yêu cầu, chính là trực giác cùng sức phán đoán của một người!

“lúc cô học ở trường quân đội Hoàng Bộ, ai là huấn luyện viên của cô?” Hoàng Phủ Minh đối với chuyện này thập phần cảm thấy hứng thú. Anh rất muốn biết, là huấn luyện viên nào, dạy ra học sinh tốt như vậy.

Mà khi anh mới vừa đề cập vấn đề này.....

Thân mình Tuyết Vi rõ ràng co lại một chút, cặp mắt hắc bạch phân minh cũng hơi hơi mờ lớn: “Tôi, tôi không nhớ rõ.....”

“Không nhớ rõ sao?” Một người phụ nữ có được khứu giác nhạy bén như vậy, sẽ quên huấn luyện viên làm bạn với cô hai năm sao?

Tầm mắt hồ nghi, nhìn mắt Tuyết Vi trong lòng ngực.

Bởi vì đầu cô tựa ở trên ngực Hoàng Phủ Minh, cho nên, anh không cách nào nhìn đến biểu tình giờ phút này của cô. Thotho_

Nhưng.....

Trực giác nói cho anh biết, người phụ nữ này có việc dấu diếm!!

‘hắt xì.....’ Tuyết Vi hắt xì một cái.

Tính ra, bọn họ đã ở trong hầm chứa đá ngậy người không sai biệt lắm sắp mười phút.

Tuy rằng vừa mới bắt đầu có Hoàng Phủ Minh sưởi ấm cho cô, cô thoáng tốt một ít. Nhưng dần dà, nhiệt độ cơ thể Hoàng Phủ Minh cũng nhanh chóng giảm xuống.

“Lên một chút.” Hoàng Phủ Minh vỗ vỗ đầu Tuyết Vi.

Cô nhả nài giá lạnh, lưu luyến không rời rời khỏi ôm ấp ấm áp này.

Giây tiếp theo.

Hoàng Phủ Minh không khỏi phân trần cởi ra áo somi duy nhất trên người, nhanh nhẹn bao lấy thân thể Tuyết Vi, lần thứ hai ôm cô vào trong lòng ngực.

“anh.....” Tuyết Vi ngẩn người nhìn áo somi.

Nơi này là hầm chứa đá âm hai mươi mấy độ, cô được người đàn ông này ôm như vậy đều cảm thấy lạnh muốn chết, bây giờ vậy mà anh.....??

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52: Thân thể anh thật mê người

Editor: Thơ Thơ

Trong tâm cảm động nói không nên lời càng nhiều, vẫn là không thể tưởng tượng nổi càng nhiều.

Tuyết Vi khẽ cắn môi dưới, giống như là hạ quyết tâm rất lớn.

Một đôi cánh tay cứng đờ chậm rãi, chậm rãi ôm lên eo Hoàng Phủ Minh.....

Nhận thấy được khác thường, Hoàng Phủ Minh cúi đầu nhìn đỉnh đầu Tuyết Vi, khóe môi hình như nổi lên một nụ cười nhạt.....

‘thình..... thịch.....’

Trong hầm chứa đá cực kỳ an tĩnh truyền đến từng hồi tiếng trái tim nhảy lên mạnh mẽ, cũng nói không nên lời là tiếng tim Tuyết Vi đập, hay là tiếng tim

Hoàng Phủ Minh đập.

Khuôn mặt nhỏ dựa vào trên cơ ngực người đàn ông rắn chắc đồ ừng; đôi tay nhỏ ôm ở trên người anh cũng không hiểu trở nên bất an. Thotho_

Bây giờ, Tuyết Vi vô cùng hối hận chính mình làm ra động tác ngu xuẩn như vậy, việc này hoàn toàn là chơi với lửa tự đốt mình.

Trời mới biết, đáng người của người đàn ông này hấp dẫn ra sao.

Tuy rằng cô đã sớm nhìn thấy qua, lại chưa từng tự mình đụng vào.

Lần trước khi tắm cho anh, thời khắc máu chót đã bị Hoàng Phủ Minh hô ngừng.

Ai ngờ hôm nay, chẳng qua cô muốn đền ơn anh, mới ôm anh.

Mà khi bàn tay chạm vào cơ bụng anh sáu khối rắn chắc, tức khắc Tuyết Vi có loại cảm giác muốn thổ huyết, thật sự quá mê người!

Cô có thể thề với trời, cô tuyệt đối không phải là một sắc nữ, càng thêm không phải là loại người si mê thân thể của người khác phái, nhưng đối mặt sắc đẹp có thể thay cơm như vậy, cô muốn điên rồi, thật muốn điên rồi, quá tra tấn người.

Tầm mắt ngưng thần nhìn cơ bụng Hoàng Phủ Minh sáu khối.

Liên lạng lẽ sờ một chút, chắc là sẽ không bị anh nhận ra được đâu?

Cô cũng chỉ sờ một chút.....

Ờ thì sờ một chút mà thôi.

Bàn tay làm bộ lơ đãng di động ở trên cơ bụng Hoàng Phủ Minh một chút.

Ôi mẹ nó!!! Thotho_

Cứng quá!!

Bây giờ rốt cuộc cô đã hiểu rõ, vì sao trên thế giới có nhiều kẻ quấy rối như vậy, đối mặt với dụ hoặc, căn bản dừng lại không được thôi.....

Vốn chỉ định sờ một chút, Tuyết Vi cứ như vậy thực tùy tri vị làm bộ không cẩn thận, di chuyển ở trên cơ bụng Hoàng Phủ Minh một tắc, rồi một tắc.

Đã sớm nhận thấy được khác thường, Hoàng Phủ Minh thật sự có chút ngồi không yên. “đi xuống một chút.”

Hả.....

Đang trong lúc lén lút, Khuôn mặt nhỏ của Tuyết Vi hóa trắng bệch, thuận thế ngẩng đầu lên, nhìn về phía mặt Hoàng Phủ Minh không chút biểu tình. “đi xuống..... Một chút sao?”

Còn đang nghi hoặc.

Chỉ thấy, Hoàng Phủ Minh bắt lấy cổ tay cô, dẫn đường tay nhỏ của cô chậm rãi di động tới chỗ bụng nhỏ của anh.....

Lúc còn thiếu một chút liền chạm vào phía trong anh, Tuyết Vi lập tức liền tỉnh lại, nhanh chóng rút tay mình ra: “này, tính anh có thể sắc * tình vậy sao!!”

“cô sờ soạng tôi lâu như vậy, chẳng lẽ tính không sắc * tình sao?” Thotho_

Hắn.....

Không sợ sắc lang có sắc tâm, chỉ sợ sau khi có sắc tâm bị người vừa vắn bắt được. Quả thực..... Quá, quá xấu hổ. “Tôi, tôi chỉ là, chỉ là muốn thử xem..... cơ bụng của anh có phải giả, giả hay không mà thôi.”

Nói xong cái lý do này, Tuyết Vi thật hận không thể cấp cho mình hai cái tát, thật mẹ nó nói lung tung.

“vậy kết quả thì sao?”

“Kết quả? Kết quả là thật. Hắc..... Hắc hắc.....” Cô toét miệng, cười khan.

“ừ. Như vậy bây giờ.....” Hoàng Phủ Minh nhanh nhảy xoay người một cái, để như trở bàn tay liền ấn Tuyết Vi ngã xuống sàn nhà: “Cũng kêu tôi thử xem bộ phận nào đó trên người của cô có phải giả không đi!”

Đối mặt biến chuyển bất thành linh, Tuyết Vi hoàn toàn ngây người.

Bây giờ rốt cuộc cô hiểu rõ cái gì gọi là chơi lửa tự đốt mình.

Phương thức tư duy giữa người phụ nữ và người đàn ông vĩnh viễn có sai biệt. Cô chỉ xuất phát từ ý muốn thương thức đi vuốt ve thân thể người đàn ông; lại không nghĩ tới, Hoàng Phủ Minh sớm bị cô vuốt ve, bụng dưới dần dần sinh ra phản ứng. ....

Thân thể to lớn chậm rãi đè ép lên trên người Tuyết Vi. Tho tho_

Cô sợ tới mức giãy giụa lung tung lên: “ngừng. .... Dừng. .... Dừng tới đây!!!” Mắt thấy Hoàng Phủ Minh sắp áp lên thân thể của cô. ....

Nhưng ai biết, đúng lúc này. ....

‘ ầm ’ một tiếng, truyền đến tiếng nổ mạnh thật lớn, toàn bộ hàm chứa đá lâm vào lung lay sắp đổ.

Còn không đợi Tuyết Vi phản ứng lại.

Chỉ thấy, ánh mắt sắc bén của Hoàng Phủ Minh chợt lóe, như là một tòa núi lớn che Tuyết Vi vào dưới thân mình.

Nói gót tới.

‘ đông, đông, đông ’

Trong hàm chứa đá từng cái đồ vật đông lạnh vô tình đập lên lưng Hoàng Phủ Minh!!!

Nhìn mặt người đàn ông trước mắt hơi mang vẻ thống khổ, tìm Tuyết Vi lập tức bị bóp chặt: “này! Mộ Thần Hiên, anh không sao chứ?!”

“Không có việc gì. Chúng ta có thể đi rồi.” Nói xong, Hoàng Phủ Minh giống như là cũng chưa xảy ra chuyện gì, đứng dậy, đi đến cửa hàm chứa đá.

Mà vết máu trên lưng anh từng khối nhìn thấy ghê người tức khắc đập vào trong tầm mắt Tuyết Vi. .... Tho tho_

Rõ ràng không có lý do. ....

Anh không có lý do gì phải bảo vệ cho cô.

Vào một khắc nổ mạnh kia, lấy kinh nghiệm anh thực chiến hoàn toàn có thể tránh né những cái đó rơi xuống.

Nhưng mà anh lại. ....

Ánh mắt sắc bén dần dần trầm xuống, bắt đầu khởi động ở mắt Tuyết Vi chính là cảm kích và cảm động nói không nên lời. ....

“Mộ tướng quân!” Cửa hàm chứa đá mở ra, hai hàng binh lính mặc quân trang cung kính đứng ở cửa hành lễ với Hoàng Phủ Minh.

Khi bọn họ phát hiện trên thân Hoàng Phủ Minh, một binh sĩ lập tức cởi áo trên người mình ra ý đồ khoác ở trên người Hoàng Phủ Minh.

“Không cần, đem quần áo cấp cho vị tiểu thư kia mặc vào đi. Mặt khác, đưa cô ta về nhà.”

“vâng, Mộ tướng quân!”

Binh lính bước nhanh đi tới trước mặt Tuyết Vi: “Tiểu thư, cấp. ....”

Tuyết Vi tiếp nhận quần áo, tròng lên trên người, theo bản năng nhìn bóng dáng Hoàng Phủ Minh một cái, liền đi theo tên lính kia trầm mặc không nói gì rời khỏi tòa nhà đã gần như vút đi này. .... Tho tho_

Tên lính kia một đường đưa Tuyết Vi đến cửa Nhà họ Tuyết liền rời khỏi. Cô mặt vô biểu tình đẩy ra cửa lớn biệt thự. ....

Trong hành lang, đột nhiên an tĩnh.

Nhìn thời gian, lúc này cũng mới mười giờ tối, người hầu trong nhà đều đi đâu?

Thẳng đến vị trí phòng khách, Tuyết Vi đẩy ra cửa phòng khách một phen. ....

Trong phút chốc, cảnh tượng trong đại sảnh làm cô không khỏi hít một hơi lạnh. ....

*

Chân trước Tuyết Vi mới vừa đi không lâu, thiếu tướng binh đoàn thứ ba vội vàng cởi áo ngoài ra, khoác ở trên người Hoàng Phủ Minh: “Hoàng Phủ Quân Trường, ngài cần thận cảm lạnh.”

Lúc này, Mộ Thần Hiên vẫn luôn tránh ở chỗ tối không nhanh không chậm đi ra: “tốt, Tôn thiếu tướng, anh mang theo các anh em về quân đội trước đi

thôi.”

“vâng, Mộ tướng quân.”

Trước khi người mở cửa kho lạnh ra, Mộ Thần Hiên cố ý dặn dò qua, gọi sau khi bọn họ nhìn thấy Hoàng Phủ Minh, nhất định phải xưng hô là Mộ tướng quân.

Đổi mặt ý chỉ trên, tự nhiên bọn họ không dám hỏi nhiều, chỉ phải làm theo.

“Minh, tôi và anh quen biết nhiều năm như vậy, vì sao không phát hiện anh là người dân người nhất đây? Vậy mà đem quần áo trên người đều cho vợ anh mặc sao?”

“Có ý kiến gì?!” Hoàng Phủ Minh lạnh lùng hỏi lại.

“Tôi nào dám có ý kiến. Nhưng..... Tôi chính là mơ hồ nhớ rõ, người nào đó nói qua, ở bên trong quân đội chẳng phân biệt nam, nữ, cho nên không có lý do chiếu cố đặc thù.”

“Cô ta không phải là người bên trong quân đội!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53: Mẹ lớn âm độc

Editor: Thơ Thơ

Hoàng Phủ Minh một trận thấy huyết trả lời, hoàn toàn làm Mộ Thần Hiên nghẹn không có lời nói.

Ngay sau đó.....

Anh cười xấu xa câu lấy cổ Hoàng Phủ Minh: “Nói thật ra, vợ anh thật đúng là phúc tinh của anh. Anh mang cô ta tới nơi này, kết quả liền chó ngáp phải ruồi phá huỷ một cái căn cứ quân sự của quân địch, ngăn lại, nếu anh trực tiếp ném cô ta vào doanh trại quân địch, có khả năng toàn bộ quân doanh đều bị huỷ hoại hay không?”

“cậu coi cô ta là vũ khí hạt nhân sao?”

“Sự thật chứng minh, uy lực của cô ta, không thể kém hơn so với vũ khí hạt nhân đi? Đúng rồi, kết quả cô ta khảo hạch..... Thế nào?” Mộ Thần Hiên buông ra tay đáp ở trên vai Hoàng Phủ Minh.

Anh nheo đôi mắt lại, không nhận thức được cười nói: “Toàn bộ! Trúng!”

“Thế nhưng đều trúng sao??? Chúng tôi an bài tất cả trên người người phụ nữ kia đều sơ hở, vậy mà đều bị cô ta xem thấu sao.....?”

Đúng vậy, người phụ nữ kia bị Hoàng Phủ Minh gọi là gián điệp hư hư thực thực, đúng là bọn họ an bài trước tiên ở nơi đó dùng khảo nghiệm sức quan sát của Tuyệt Vĩ!

“thật không thể tưởng tượng. Thật không thể tưởng tượng.....” Mộ Thần Hiên như cũ không thể tin được chuyện này là thật: “anh nói, sức quan sát của cô ta mạnh như vậy, vì sao bị trường quân đội Hoàng Bộ cho thôi học chứ?”

“Đây đúng là chuyện kể tiếp tôi muốn kêu cậu làm. Cậu trở về phái người đi trường quân đội Hoàng Bộ một chuyến đi, nhìn xem, năm đó rốt cuộc là bởi vì nguyên nhân gì cô ta bị trường quân đội Hoàng Bộ cho thôi học!” Thotho_

“Hiểu rõ.” Thu được mệnh lệnh, Mộ Thần Hiên và Hoàng Phủ Minh đồng loạt rời khỏi địa điểm.....

*

Đại trạch Nhà họ Tuyệt.

Phòng khách hoa lệ to như vậy, toàn bộ mọi người tề tụ tại đây. Trong phòng khách tràn ngập bầu không khí quý dị, ngay cả người hầu cũng không dám thở dốc một tiếng, khấn trương đứng thành hai hàng, mặt hướng vị trí sô pha.

Chỉ thấy, trên sô pha kiểu Âu châu, ngồi một người phụ nữ ước chừng năm mươi tuổi.

Làn da bà mịn màng như tuyết trắng, tìm không thấy một nếp nhăn, thậm chí nếp nhăn nơi khoé mắt đều nhìn không có. Bất quá, tuy rằng bà bảo dưỡng tốt, lớn lên lại không xinh đẹp. Hơn nữa khí chất trên người hung ác, làm người vừa thấy liền biết lão phu nhân này tuyệt đối không phải là một người dễ chọc.

Mà bà đúng là ----

Đại phu nhân nhà họ Tuyết, tuyết Dịch Mạn Lệ!

Sắc mặt Dịch Mạn Lệ nghiêm túc chuyển động xuống nhấn phỉ thúy mang ở trên tay, ánh mắt hung ác chậm rãi xoay về phía Tôn Vân Vân quỳ rạp trên mặt đất không chút sứt mẻ .....

“Đại phu nhân, nhị phu nhân .....” Tho tho_

“Nhị phu nhân sao?” Nâng mí mắt lên, âm lãnh nhìn về phía hầu gái kia đang nói chuyện.

“a..... Không..... Không, là lão tiện phụ này, đã ngất đi rồi.”

“Ngất đi rồi sao? Vì sao tôi cảm thấy..... giống như là bà ta giả bộ bất tỉnh chứ?”

Thâm ý trong câu này của Dịch Mạn Lệ vừa dứt, hầu gái lập tức phản ứng lại đây, châm cằm trong tay liền đi qua Tôn Vân Vân.

Đứng ở cửa, Tuyết Vi thấy một màn như vậy, trong nháy mắt trái tim nhắc tới cổ họng: “Dừng tay!!!” Một bước vọt tới bên cạnh mẹ: “Mẹ, mẹ!!!”

Thật cẩn thận bé Tôn Vân Vân đã ngất lên. Trên mặt bà bầm tím, vết máu trên cổ cũng ấn từng đường.

Đây là vết thương mắt thường có khả năng thấy, còn vết thương trong quần áo nhìn không thấy, còn không biết có bao nhiêu đâu!

Nhìn hơi thở mẹ thoi thóp, tìm Tuyết Vi giống như là bị dao cắt xả đau đớn vô cùng.....

“Dịch Mạn Lệ!!!” Tuyết Vi cắn răng, nhẹ nhàng buông mẹ trong lòng ngực, phần hận trừng mắt mẹ lớn mặt vô biểu tình ngồi ở trên sô pha.

“Tuyết Vi, con thật đúng là càng ngày càng không có quy củ. Về đến nhà, không chào hỏi không nói, còn dám gọi thẳng tên của ta! Tới, cho Tuyết Vi hiểu rõ, hiểu rõ, quy củ Nhà họ Tuyết chúng ta!” Tho tho_

“vâng, phu nhân.” Hai gia đình một trái một phải giữ cánh tay Tuyết Vi, một người khác giơ tay lên liền cấp cho Tuyết Vi một bàn tay.....

‘bóp, bóp, bóp’

Một cái tát, thêm một cái tát vô tình đánh vào trên mặt Tuyết Vi, so với thân thể đau đớn, tim cô càng đau!

Mặt mày tràn ngập quật cường trước sau đều giận trừng mắt Dịch Mạn Lệ, không có một khắc chịu thua.

“Phu nhân. Ngài mau xem quần áo trên người tiểu tiện * nhân Tuyết Vi này.” Lúc này, thị tỳ bên người Dịch Mạn Lệ nhỏ giọng mở miệng.

Bà ngưng thần nhìn bộ quần phục cùng một áo somi nam tính Tuyết Vi mặc ở trên người, ánh mắt đặc biệt lưu ý huân chương trên quần phục.

Không có bất luận danh hiệu gì!!

“Dừng tay!”

Mệnh lệnh phát ra.

Gia đình đang đánh Tuyết Vi rút cuộc ngừng tay.

Gương mặt cô đã sưng, vết máu nơi khoé miệng càng thấm đỏ tươi .....

“Tuyết Vi, thân là tiểu thư Nhà họ Tuyết chúng ta, hơn nửa đêm con mặc quần áo của một người đàn ông trở về, là muốn tôi thông báo lão gia, con lại đi ra ngoài làm Nhà họ Tuyết chúng ta hổ thẹn sao?” Tho tho_

Quần áo của người đàn ông sao?

Không xong!

Cô vậy mà quên cởi hai bộ quần áo này ra.

“Tuyết Vi, kỳ thật, việc con bị Nhà họ Hoàng Phủ từ hôn tôi đã biết. Về chuyện này, nếu lão gia đã xử lý qua, tôi cũng không nói nhiều cái gì. Buổi sáng hôm nay, tôi đặc biệt gọi điện thoại cho lão gia, trải qua hai chúng tôi thương lượng, quyết định.....”

Quyết định?? Quyết định cái gì?

Con người Tuyết Vi khẽ nhếch chờ đợi Địch Mạn Lị tiếp lời nói chưa xong kia, giác quan thứ sáu nói cho cô, cái ‘ quyết định ’ này nhất định không phải cái quyết định gì tốt!!!

“Quyết định tìm nhà chồng cho con. Đến nỗi đối tượng, tôi đã tìm kiếm xong, ngày mai con đi gặp đi.”

Ha. Quả nhiên!!

Cái lão độc phụ này còn muốn dùng chiêu này đá cô ra khỏi Nhà họ Tuyết!! Thật tàn nhẫn..... thật ngoan độc!!! Tho tho_

“Mẹ lớn, Mẹ có thể kêu con xem mắt! Nhưng.....” ánh mắt lạnh lẽo liếc mẹ cô đã ngắt: “con muốn biết, chuyện của mẹ con, là chuyện gì?!”

“Tuyết Vi, con ở Nhà họ Tuyết cũng gần người hết tám năm, hẳn là biết, chuyện nào có thể hỏi; chuyện nào cho dù hỏi..... Cũng không có được đáp án, không phải sao?”

Nhìn ở trên mặt Địch Mạn Lị treo nụ cười giả hoạt, Tuyết Vi biết, nhất định là bởi vì chuyện cô cùng Tuyết Phi Nhi, làm cho Địch Mạn Lị đang ở nước ngoài bồi chị cả trực tiếp trở về, đem tức giận đều phát tiết với mẹ cô.

Cho nên, cho dù cô truy cứu, Địch Mạn Lị giả hoạt cũng có thể có một ngàn loại lý do tới nói cho cô, nguyên nhân ngược đãi mẹ cô.

Tám năm qua.....

Cuộc sống mẹ cô đều là cái dạng này!!

“Mẹ lớn, xem ra mẹ đây là buộc con đem phân báo cáo kia giao cho.....”

“Tuyết Vi. Đây là lý do mẹ con bị đánh, biết chưa?!” Địch Mạn Lị cắt ngang lời Tuyết Vi nói, âm trầm nói: “Tôi đã tra qua, Phi Nhi chưa bao giờ đi qua bệnh viện kia, đến nỗi bác sĩ chủ trị Tạ bác sĩ đã nhận tội toàn bộ phân báo cáo kia, là mẹ con mua chuộc cô ta, vu tội Phi Nhi nhà tôi. Chuyện này, tôi đã nói cho lão gia xong, qua mấy ngày nữa lão gia sẽ về nhà tự mình xử lý chuyện này.”

Vì sao.....

Vì sao sẽ biến thành như vậy??

Vì sao biến thành mẹ mua chuộc Tạ bác sĩ vu tội Tuyết Phi Nhi??? Cho dù Địch Mạn Lị muốn vu tội người, cũng nên vu tội.....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giả Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54: Chạy tới thân cận

Editor: Thơ Thơ

Hiểu rõ!!

Chỉ sợ Địch Mạn Lị sớm đã tính đến, Tuyết Vi tuyệt đối không thể nhìn mẹ bị phạt. Đến lúc đó cô sẽ đem tất cả sai lầm đều ôm vào thân. Cuối cùng, không phải Tuyết Phi Nhi vu tội mẹ con các cô, cũng biến thành mẹ con các cô vu tội Tuyết Phi Nhi!

Thật là lợi hại!

Chiêu số thật ngoan độc!!

Giờ khắc này, lần thứ hai Tuyết Vi chứng kiến Địch Mạn Lị âm độc.

Ở trong cái nhà này, cô chưa sợ qua bất luận kẻ nào, duy độc Địch Mạn Lị, là địch nhân cô vĩnh viễn không cách nào chiến thắng.....

Chỉ vì.....

Nhà mẹ đẻ Địch Mạn Lị có quân đội, chính giới nhiều bối cảnh, ở Nhà họ Tuyết có thể hoành hành không bị ngăn trở, chính là ở toàn bộ hoàng thành, bà cũng là một người phụ nữ nói chuyện có chút phân lượng. Tho tho_

Đây là nguyên nhân vì sao, tư tưởng Tuyết Vi một lòng tìm người đàn ông đáng tin cậy, mang theo mẹ thoát khỏi Nhà họ Tuyết!!

*

Bình đoàn thứ ba, bộ phận chữa bệnh.

Thời gian cả ngày Hoàng Phủ Minh đều ở Quân khu Bạch Hổ cùng mấy tướng quân binh đoàn thương thảo sự tình ngày hôm qua phá hủy căn cứ bí mật quân địch.

Theo như lời Mộ Thần Hiền, Tuyết Vi thật là phúc tinh của Hoàng Phủ Minh.

Bọn họ đã sớm thu được tình báo, nói trong hoàng thành có căn cứ bí mật quân địch đóng quân, vẫn chưa tìm thấy được vị trí cụ thể, ai ngờ, chó ngáp phải ruồi may như vậy tìm được, hơn nữa đã phá hủy.

Đối với Hoàng Phủ Minh vừa mới đảm nhiệm vị trí Quân Trường không lâu, còn ở trong tranh luận nói tới không thể nghi ngờ là một công tích lớn đứng vững gót chân.

Gần tới thời gian tan tầm.

Hoàng Phủ Minh vội vàng về bộ phận chữa bệnh, vừa muốn cầm lấy điện thoại. .... Tho tho _

Lại phát hiện trên bàn làm việc bày một lọ thuốc mỡ không có nhãn, phía dưới lọ thuốc mỡ đè một tờ giấy nhắn tin.

Anh ngửi mùi thuốc mỡ, lại rút ra tờ giấy phía dưới.

Mặt trên thành linh viết. ....

‘ chuyện ngày hôm qua, cảm tạ; đây là thuốc mỡ tan bầm tòi tự mình điều chế, nếu không sợ chết, anh có thể thử xem. Tuyết Vi. ’

Khi nhìn đến chữ phía trước, Hoàng Phủ Minh còn rất cảm động, nhưng nhìn đến chữ phía sau, anh thật hận không thể kêu người phụ nữ đáng chết kia lên tới, hung hăng ngược cô một phen.

“alo?” Nhắc điện thoại, anh đánh một dãy số.

“Mộ tướng quân, xin hỏi có chuyện gì sao?” Bên kia điện thoại, truyền đến giọng Tuyết Vi.

“Bây giờ lập tức tới văn phòng tôi một chuyến!” Mệnh lệnh vừa rơi xuống.

Tuyết Vi ở đầu kia lạnh lùng nói: “Mộ tướng quân, ngưng ngưng, bây giờ vừa vãn tan tầm, tôi muốn tan tầm.”

Vừa thấy thời gian, vừa vãn năm giờ linh một giây. “Vậy cô cũng lại đây, bây giờ! Lập tức! Tôi có việc muốn nói với cô.” Tho tho _

“Có chuyện gì ngày mai rồi nói sau, hôm nay tôi có hẹn, đang vội.” Nói xong, Tuyết Vi liền cắt đứt điện thoại.

“alo? Alo? Cô. .... Người phụ nữ đáng chết!” Hoàng Phủ Minh phẫn hận ném điện thoại trong tay xuống.

Xem ra người phụ nữ này lại muốn buộc anh tự mình tới cửa đứng không?

Không khỏi phân trần, Hoàng Phủ Minh cời quần trang trên người ra, vội vã chạy ra khỏi văn phòng.

Tìm một vòng ở phòng y tá, đại bộ phận y tá đều tan tầm; anh lại chạy tới cửa bệnh viện, dò xét bóng dáng Tuyết Vi mọi nơi.

Rất cuộc, thấy Tuyết Vi đang đón xe ở phố bên.

Biểu tình Hoàng Phủ Minh vội vàng che giấu, bước nhanh đi đến chỗ Tuyết Vi.

Lúc anh vừa muốn mở miệng kêu cô. ....

Tuyết Vi đã lên xe, rời khỏi.

“Đáng chết!” Hoàng Phủ Minh nắm chặt nắm tay, vẻ mặt không cam lòng nhìn taxi rời khỏi.

Đúng lúc này. ....

Một chiếc Porsche Cayenne treo quân bài chậm rãi dừng ở bên cạnh anh.

“hi, soái ca, có cần đi nhờ xe hay không?” Tho tho _

Hoàng Phủ Minh liếc mắt người lái xe: “cần!” Lạnh lùng học ra hai chữ, kéo ra cửa ghế phụ liền lên xe. ....

Trong một quán cà phê kiểu Tây.

Tuyết Vi ngồi ở trong góc mặt vô biểu tình quấy thìa trong tay, tựa hồ đang chờ đợi người nào.

Mà ở cách đó không xa.....

Đầu Mộ Thần Hiền đội mũ lưỡi trai, về mặt khăn trang nhìn Hoàng Phủ Minh trước mặt: “Minh, tôi cho rằng anh đáp xe tôi muốn theo dõi ai, không nghĩ tới vậy mà theo dõi vợ anh sao?? Anh cũng quá.....” nói câu kế tiếp, anh thật sự ngượng ngùng.

“Tôi chính là lại đây nhìn xem cô ta hẹn người nào!” Vậy mà sốt ruột như vậy, đem anh mời đều bỏ?!

“Ừm ừm, mỗi người đàn ông hoài nghi vợ mình xuất quỹ câu đầu tiên luôn nói như vậy.” Mộ Thần Hiền không nhanh không chậm nói xong, thành thoi, thành thoi uống xong một ngụm cà phê.

Hoàng Phủ Minh lập tức cho anh một cái nhìn xem thường, tầm mắt sắc bén nhanh chóng nhìn về phía vị trí Tuyết Vi .....

Chỉ chốc lát sau. Thotho_

Chỉ thấy, một người đàn ông tuổi chừng ngoài ba mươi xuất hiện, tay ôm một bó hoa hồng tiến vào trong quán cà phê an tĩnh.

Anh ta đảo mắt quanh khách nhân trong quán cà phê, thẳng đến Tuyết Vi liền đi qua.

Đội anh ta mới vừa ngồi.....

“Phốc.” Cách đó không xa Mộ Thần Hiền phun ra một ngụm cà phê trong miệng, không thể tưởng tượng nói: “Mẹ kiếp, Minh, vậy mà vợ anh thật sự cho anh đội nón xanh sao!?”

Khuôn mặt Hoàng Phủ Minh đang xem xem, nháy mắt liền trầm xuống dưới.....

“cô chính là Tiểu thư Tuyết Vi sao?” Người đàn ông trung niên kia mỉm cười hỏi Tuyết Vi trên chỗ ngồi.

Cô nâng mí mắt lên, đánh giá người đàn ông liếc mắt một cái.....

Tuổi đoán chừng sắp bốn mươi, có chút thô kệch, bụng bia cũng ra tới, tám phần từng ly hôn. Đến nỗi công tác sao.....

Ánh mắt nhìn về phía cặp trên chân người đàn ông kia lấy dính một ít nước bùn từ giày da.

Hắn là nhà thầu tham dự công trình gì đó.

A, Dịch Mạn Lệ này thật là đủ ngoan độc, vậy mà giới thiệu cho cô một đối tượng xem mắt như vậy? Thotho_

“chào anh.” Tuyết Vi lạnh lùng đáp lời.

“Tiểu thư Tuyết Vi, đây là lễ vật đưa cho cô.” Nói xong, người đàn ông trung niên trình một bó hoa tươi cho Tuyết Vi.

Cô lễ phép tiếp nhận hoa tươi, đặt ở một bên.

Người đàn ông trung niên mỉm cười ngồi ở vị trí bên cạnh cô: “Tiểu thư Tuyết Vi, cô xem, tôi đều đã tới cái tuổi này, cũng không nghĩ quanh co lòng vòng. Thật không dám dấu diếm, bây giờ tôi ba mươi tám tuổi, ly hôn qua một lần, con đi theo mẹ nó, trước mắt làm công trình, không biết cô còn có cái gì muốn tìm hiểu không?”

Thật đủ trắng ra, dường như theo chân bọn họ ngày mai liền phải kết hôn. “không có.”

“Tiểu thư Tuyết Vi, không bằng cô nói một chút tình huống của cô đi, đối với tôi vừa lòng hay không?” Nói xong, người đàn ông trung niên bắt tay liền đáp ở trên lưng ghế dựa Tuyết Vi đang ngồi.

“anh cảm thấy, tôi sẽ vừa lòng sao?” Tuyết Vi buông thìa trong tay, lạnh lùng nhìn người đàn ông bên cạnh.

“Ha hã, tôi biết tôi không xứng với Tiểu thư Tuyết Vi, Nhưng mà, không biết người giới thiệu nói sao với cô. Anh ta kêu chúng ta ngày mai liền đi lãnh chứng.”

Ngày mai liền đi lãnh chứng sao??? Chuyện này không nói giỡn đâu!

“Nếu không phải tôi nghe người giới thiệu nói những lời này, cũng sẽ không tới gặp Tiểu thư Tuyết Vi. Tôi là người từng tuổi này, không thích lãng phí thời gian. Tôi cũng nghĩ tới, nếu Tiểu thư Tuyết Vi nguyện ý cùng tôi kết hôn, nói vậy bên trong cũng có ẩn tình nhất định. Tôi cũng đã ly hôn, con cũng đã có, lại lớn tuổi hơn cô nhiều như vậy, cho nên..... Sẽ không ghét bỏ cô.”

Chương 55: Nụ hôn không hề dự đoán

Editor: Thơ Thơ

A.....

Có phải cô nghe lầm cái gì hay không?

Kết quả là, giống như khiến cho người đàn ông này không xứng với cô. Rốt cuộc Định Mạn Lị nói gì với người giới thiệu đó?? Làm cho đối tượng xem mắt này nói ra lời nói như vậy?

Đang lúc nghĩ ngợi tới.

Tay người đàn ông trung niên đặt ở trên lưng ghế dựa dần dần dời về phía bà vai Tuyết Vi: “Tiểu thư Tuyết Vi, ngày mai, hai ta chính là vợ chồng, tôi muốn mời cô trong chốc lát nữa đến nhà của tôi tham quan một chút.”

Trong nháy mắt bàn tay to chạm vào bà vai Tuyết Vi, thân mình cô đột nhiên ngẩn ra.

Cô cũng là một người trưởng thành rồi, vì sao sẽ nghe không ra ý tứ trong lời nói của người đàn ông này chứ??

“Ôm.....” Tuyết Vi vừa muốn cự tuyệt.

“ùm” Người đàn ông trung niên thống khổ hít hà một hơi, nhanh chóng nhìn về vị trí phía sau cô..... Tho tho_

Chỉ thấy, Hoàng Phủ Minh xụ mặt, dùng sức nắm bắt cổ tay người đàn ông trung niên, lỗ mũi bẻ cánh tay người đàn ông rời khỏi bà vai Tuyết Vi.

Là anh sao!?

Tuyết Vi hoàn toàn không nghĩ tới, Hoàng Phủ Minh vậy mà lại ở chỗ này!

“cậu là ai?!?” Người đàn ông trung niên thống khổ rút tay trở về, lạnh giọng hỏi.

Hoàng Phủ Minh nheo nheo mắt, ánh mắt dần dần nhìn về phía Tuyết Vi.

Hả.....

Nhìn sắc bén trong mắt anh, Tuyết Vi không khỏi hít một ngụm khí lạnh, làm gì nhìn cô hung dữ như vậy. Cô lại nơi nào chọc tới anh sao?

“vì sao anh ở đây?!?” Tuyết Vi nghi hoặc hỏi xong.

Hoàng Phủ Minh cũng không có lảng tránh vấn đề này, công bằng nói: “Đi theo cô tới!”

Theo dõi sao?

Sao anh lại có thể.....

Làm xinh đẹp như vậy!!!

Ai nha nha, cô nên làm sao cảm kích thứ này đây. Tho tho_

“Tiểu thư Tuyết Vi, vị này chính là bạn cô sao?” Người đàn ông trung niên đánh giá mắt Hoàng Phủ Minh.

Trông mắt cô vừa chuyển: “Tới, tôi giới thiệu với các người một chút.” Đứng dậy, ái muội câu lấy cánh tay Hoàng Phủ Minh: “Anh ta là ‘ bạn tôi ’. Thân ái, người đàn ông trung niên này là đối tượng tôi sắp kết hôn.”

Hoàng Phủ Minh mặt vô biểu tình nhìn Tuyết Vi, tức giận thêm tức giận, nhưng vì sao anh lại nhìn không ra Tuyết Vi tính toán điểm này. “à, bảo bối, hoá ra anh ta chính là đối tượng em xem mắt sao?”

“vâng”

“Thân ái?? Bảo bối??” Người đàn ông trung niên càng nghe càng không thấy đúng. “Các người. .... Thật là bạn sao?”

“Đương nhiên!” Tuyết Vi khẳng định gật gật đầu, khuỷu tay ái muội đập vào trên vai Hoàng Phủ Minh, mỉm cười nói: “Nếu người giới thiệu cũng nói với anh. Như vậy, nếu anh không ngại, mỗi buổi tối tôi đều cùng bạn của tôi ‘ ở bên nhau ’, ban ngày cũng cùng anh ‘ ở bên nhau ’, ngày mai chúng ta liền đi lãnh chứng, được chứ?”

Người đàn ông này cho dù ở điểm mấu chốt cũng không tiếp thu được Tuyết Vi như vậy. Không khỏi phân trần, anh xoay người liền rời khỏi. Tho tho _

Nhưng mới vừa đi không được hai bước, người đàn ông trung niên này tựa hồ nhớ tới cái gì, quay đầu, cầm lấy hoa hồng đưa cho Tuyết Vi cũng không quay đầu lại rồi khỏi. ....

“Tôi đi, thật nhỏ mọn. ....” Nhìn bóng dáng người đàn ông trung niên rời khỏi, Tuyết Vi liếc mắt, mặt vô biểu tình ngồi trở lại vị trí.

“không phải cô phải làm Quân Trường phu nhân sao, vì sao đột nhiên chạy tới cùng chú này xem mắt?” Hoàng Phủ Minh vừa hỏi, vừa thuận thế ngồi ở bên cạnh cô.

“Tính mệnh tiểu tử anh tốt, bà đây quyết định tha cho anh một mạng, không làm Quân Trường phu nhân nữa!”

Hoàng Phủ Minh liền kỳ quái. .... “cô không làm Quân Trường phu nhân, cùng tôi có quan hệ gì?”

“Đương nhiên là có quan hệ! nếu tôi làm Quân Trường phu nhân, tôi là gì của anh? Tôi chính là vợ của lãnh đạo anh, lúc trước anh chinh tôi như vậy, anh cảm thấy tôi sẽ bỏ qua cho anh sao? Nhưng, niệm tình ngày hôm qua anh đã cứu tôi, tôi quyết định phá lệ khai ân cho anh, không làm vợ của lãnh đạo anh.”

“.....” Hoàng Phủ Minh thật muốn biết, miệng người phụ nữ này cứng được bao nhiêu. “không làm Quân Trường phu nhân, là việc cô có thể quyết định sao?!”

Lấy địa vị Nhà họ Tuyết cùng Nhà họ Hoàng Phủ mà nói, nếu Nhà họ Tuyết quyết định đem hai đứa con gái đưa vào Nhà họ Hoàng Phủ, như vậy quyền lựa chọn đã rơi vào trên tay Nhà họ Hoàng Phủ rồi. Tho tho _

Hoàng Phủ Minh nói lựa chọn ai làm vợ, người đó chính là vợ anh. Hai người phụ nữ chỉ có thể an phận chờ đợi anh lựa chọn!

“Mắc mớ gì đến anh? Hỏi thăm nhiều như vậy làm gì?” Bị vạch trần vết sẹo, Tuyết Vi tức giận cho Hoàng Phủ Minh một cái nhìn xem thường, cúi đầu uống cà phê.

Đúng lúc này, người đàn ông trung niên rời khỏi kia lại quay trở về. “Tiểu thư Tuyết Vi!”

Vừa thấy người đàn ông trung niên này, thiếu chút nữa Tuyết Vi bị cà phê làm sặc chết: “Khụ. .... Khụ, anh, vì sao anh lại trở lại?!”

“Tôi nghĩ, nếu Tuyết tiểu thư thật sự cùng người đàn ông này có một chân, vì cái gì không cùng anh ta kết hôn? Mà chạy tới cùng tôi xem mắt??”

Ha.

Tuyết Vi thật không nghĩ tới, người đàn ông trung niên này thoát nhìn ngu dốt, ngược lại vẫn có chút trí tuệ.

“chú, thật không dám dấu diếm. Kỳ thật tôi và anh. ....” Thăm tình kéo tay Hoàng Phủ Minh: “Hai chúng tôi là thiết tình yêu nhau, Nhưng mà với nguyên nhân nào đó, hai chúng tôi ..... Không cách nào quang minh chính đại ở bên nhau. Ai. ....” khẩu khí tiếc nuối thờ dài.

Nhưng người đàn ông trung niên tựa hồ cũng không có tin tưởng Tuyết Vi: “Thôi bỏ đi, Tiểu thư Tuyết Vi, cô cũng đừng diễn kịch nữa. Không phải cô muốn cùng anh ta ban ngày, buổi tối đều ở bên nhau sao? Được, tôi đồng ý. Ngày mai chúng ta tiếp tục đi lãnh chứng!” Tho tho _

Hả. ....

Không làm chứ? Là kỹ thuật cô diễn quá kém? Hay là lúc anh ta đi ra ngoài người giới thiệu nói với anh ta cái gì sao?

Bây giờ làm sao bây giờ??

Nếu người đàn ông trung niên này không chủ động hủy bỏ cọc hôn nhân này, khẳng định Dịch Mạn Lị bất chấp tất cả sẽ buộc cô gả cho người đàn ông này.

Lúc do dự nghĩ đối sách.

Hoàng Phủ Minh vẫn luôn trầm mặc chậm rãi mở miệng: “Bảo bối, em xem vị tiền sinh này thông tình đạt lý cỡ nào, không bằng em cùng anh ta kết hôn đi, như vậy. ....” Nói đến một nửa, gương mặt tuấn mỹ chậm rãi lại gần Tuyết Vi.

Theo khoảng cách càng ngày càng gần, càng ngày càng gần. ....

Thần kinh Tuyết Vi căng thẳng, anh. .... Anh muốn làm gì??

Trái tim ‘ bùm, bùm ’ gia tốc nhảy lên.

Ngay lúc môi Hoàng Phủ Minh còn có mấy centimet liền phải chạm vào môi cô .....

Động tác đi trước, đột nhiên im bất!

“Như vậy, chúng ta liền có thể vĩnh viễn ở bên nhau.”

Trong tâm, thần kinh căng thẳng rốt cuộc thả xuống, Tuyết Vi âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhìn con người người đàn ông kia si tình, mỉm cười nói: “vâng.....” Tho tho__

Còn không đợi cô nói xong tiếng kia ‘ a ’.

Môi Hoàng Phủ Minh liền như vậy không hề do dự đè ở trên môi cô .....

Thời gian giống như đông lại.

Người đàn ông trung niên đứng ở nơi đó thấy một màn như vậy mở to hai mắt nhìn.

Mộ Thần Hiên ngồi ở trong một góc nhìn trộm hết thấy càng bị dọa đến cả phê trong miệng theo khóe miệng chảy đầy người. ....

Đang nhìn xem Tuyết Vi.

Khuôn mặt nhỏ phiếm trắng, con người vô thần mở lớn, đại não đã lâm vào trống rỗng bên trong, căn bản quên bước tiếp theo nên làm gì.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Già Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Anh có thói ở sạch với người khác phái

Editor: Thơ Thơ

Sau một lúc lâu người đàn ông trung niên mới định thần, nắm chặt nắm tay, cũng không quay đầu lại rời khỏi.

Theo người đàn ông trung niên rời khỏi, rốt cuộc Hoàng Phủ Minh kết thúc một nụ hôn này.

“Đi trước.” Anh nhìn cũng không nhìn Tuyết Vi một cái liền đi ra ngoài nhà ăn.

Một bước mới vừa ra cửa nhà ăn, Hoàng Phủ Minh dừng lại bước chân, ngoái đầu nhìn lại Tuyết Vi còn ngồi ở trên vị trí phát nổ .....

Đưa tay.

Đầu ngón tay xẹt qua môi tựa như còn lưu mùi hương cô, khuôn mặt anh bình thản, khó hiểu nói: “Đáng chết, vì sao tôi thật sự hôn chứ?!”

“Minh! Minh! Anh không sao chứ?!” Lúc này, vẻ mặt Mộ Thần Hiên khản trương đánh giá Hoàng Phủ Minh.

“cậu muốn nói cái gì?”

“không phải anh có thói ở sạch với người khác phái sao? Sau khi anh hôn vợ anh xong, đều không muốn ới một chút sao?” Lời này Mộ Thần Hiên mới vừa rơi xuống. Tho tho__

Biểu tình Hoàng Phủ Minh lập tức cứng lại rồi. ....

Đúng vậy!

Vị này bá chủ hoàng thành, tay cầm thiên quân vạn mã Quân Trường Quân khu Bạch Hổ, kỳ thật vẫn luôn có một cái chỗ yếu không muốn người biết, đó chính là. ....

Thói ở sạch với người khác phái!

Nhưng không nông nổi đến mức nghiêm trọng không thể cùng người khác phái lên giường. Lại không cách nào cùng người khác phái hôn môi.

Có thể nói, đối với Hoàng Phủ Minh mà nói, người phụ nữ đêm hôm đó đi nhầm phòng, là người khác phái đầu tiên sau khi anh chủ động hôn, không có cảm giác buồn nôn.

Cho nên, anh vẫn luôn yêu cầu Mộ Thần Hiên vô luận ra sao đều phải tìm được cô.

Đương nhiên, Hoàng Phủ Minh tìm cô, cũng không đơn giản là nguyên nhân này.....

Nhà họ Hoàng Phủ, chủ viện.

Trong thư phòng to như vậy, Hoàng Phủ Minh ngồi ở trên giường nệm, mặt vô biểu tình nhìn lấy thuốc mỡ trong tay, là Tuyết Vi cho anh. “Là trùng hợp sao?”

Từ khi cùng Mộ Thần Hiên cáo biệt, suy nghĩ của anh liền dừng lại ở trong quán cà phê kia. Tho tho_

Vẫn luôn buồn bực, vì cái gì cùng người khác phái không cách nào hôn môi, anh sẽ dưới tình huống cảm lòng không đậu hôn Tuyết Vi, lại không có bất luận cảm giác gì không khỏe.

Tầm mắt, dần dần dời về phía cái nhẫn bạc bên trong tay phải kia .....

“anh biết không? Từ nhỏ đến lớn, người khác khinh thường tôi, cười nhạo tôi, tôi chưa bao giờ đáp lại bọn họ một câu. Bởi vì tôi tin tưởng, chỉ có người mềm yếu mới dựa vào miệng lưỡi chứng minh thực lực của chính mình!”

“Nhưng mà..... Bọn họ đã thấy một mặt tôi lóa mắt nhất. Tôi thống khổ cũng thế, thương tâm cũng thế, bọn họ không thấy được, không có! Không có! Tôi vĩnh viễn sẽ không gọi bọn họ đến nhìn mặt lúc tôi yếu đuối nhất! Cũng bao gồm anh ở bên trong.....”

“Tôi biết, ở trong mắt mọi người tôi là nữ vương chói mắt, phượng hoàng cao ngạo, có gia thế tốt. Nhưng..... Ha ha ha, chỉ có chính tôi mới rõ ràng, chính mình rốt cuộc là cái thứ gì!!!”

Bên tai, không ngừng quanh quẩn cái đêm kia, người phụ nữ một câu lại một câu bi tình kể ra.

Hoàng Phủ Minh muốn tìm cô bởi một nguyên nhân khác, đúng là bởi vì, lời nói người phụ nữ này gây xúc động thật sâu trong lòng anh .....

Tầm mắt dừng lại ở trên cái nhẫn bạc vừa muốn thu hồi, trong lúc vô tình anh phát hiện..... Tho tho_

“f”

Trong cái nhẫn bạc, dùng dấu chạm nổi có khắc một chữ cái ‘f’ đánh dấu.

“chữ cái f này đại biểu cái gì đây?”

“Nhị thiếu gia.”

Giọng Lạc quân gia cắt ngang suy nghĩ của Hoàng Phủ Minh, anh buông đồ vật trong tay, vừa nhấc mắt.....

Lệ quang trong mắt không khỏi làm Lạc quân gia rung mình một cái!!

“Phát, phát sinh chuyện gì, nhị thiếu gia?”

“kết quả nghiệm thân hai đứa con gái Nhà họ Tuyết như thế nào?”

Lạc quân gia biết, thiếu gia nhà mình tuyệt đối là một người sẽ không quan tâm chuyện này, bây giờ dò hỏi lên, chắc là nghe được cái gì gió thổi cỏ lay. “Nhị thiếu gia, nhị tiểu thư Tuyết Phi Nhi Nhà họ Tuyết là thân trong sạch; nhưng..... tam tiểu thư Nhà họ Tuyết, đã không còn là xử nữ.”

Hoàng Phủ Minh liền biết, nhất định là báo cáo nghiệm thân xảy ra cái vấn đề gì, mới dẫn đến Tuyết Vi rời khỏi Nhà họ Hoàng Phủ.

Kỳ thật, anh đã thông báo Tuyết Vi trước tiên, chỉ cần cô cho người nghiệm thân một ít tiền, chuyện này cũng đi qua. Tho tho_

Lại không nghĩ.....

Cô vậy mà trực tiếp bị tra ra không còn là xử nữ sao?!

Không phải vừa mới làm xong phẫu thuật vá màng trinh sao? Người phụ nữ đáng chết này rốt cuộc có bao nhiêu người đàn ông?!!

“Đi ra ngoài!!” Hai chữ bạo liệt rơi xuống.

Lạc quân gia lập tức liền nhìn ra thiếu gia nhà mình phát hỏa, vội vàng rời khỏi thư phòng.

Về mặt Hoàng Phủ Minh âm trầm nhìn về phía hai thứ đặt lên bàn, cầm lấy thuốc mỡ Tuyết Vi đưa cho anh hung hăng ném đi ra ngoài.....

*

Nhà họ Tuyết.

Việc người đàn ông trung niên từ hôn thực mau liền truyền vào trong tai Dịch Mạn Lị.

Lần này Tuyết Vi về đến nhà, bị đánh, mắng tự nhiên là không thiếu được. Bất quá, cô dám làm ra chuyện này, cũng đã làm tốt hết thầy tâm lý chuẩn bị.

“Vi Vi, mẹ thực xin lỗi con.” Phòng trong, sáng nay Tôn Vân Vân mới thức tỉnh nhìn vết thương trên mặt con gái, áy náy chảy xuống nước mắt. Tho tho_

“Mẹ, mẹ đừng nói loại lời nói này.”

“Không, là mẹ không tốt. Năm đó mẹ không nên trở về Nhà họ Tuyết, cũng không nên mang con đến Nhà họ Tuyết. Cũng là mẹ vô năng, mới đưa đến cho con luôn bị khi dễ.”

“Mẹ, lần này là con hại mẹ.”

Nếu không phải cô tự cho là thông minh muốn dùng tờ báo cáo kia tới kèm chế Tuyết Phi Nhi, cũng sẽ không nháo đến kết quả bây giờ.

Nếu không phải cô quá chấp nhất với hôn nhân có tình yêu, cũng sẽ không nóng lòng nghĩ rời khỏi Nhà họ Hoàng Phủ như vậy.

Kỳ thật, cô ở Nhà họ Hoàng Phủ sống thêm một ngày, những người đó cũng không dám khi dễ mẹ cô. Bởi vì bọn họ cũng sẽ lo lắng, vạn nhất cô lên làm Quân Trường phu nhân, có thể trở về trả thù hay không.

“Vi Vi, con không cần tự trách. Con là đứa con gái do mẹ thân sinh, mẹ còn có thể không biết con làm những cái đó là vì cái gì sao? Vi Vi.....” Tôn Vân Vân chậm rãi kéo tay Tuyết Vi: “Có lẽ, phía dưới nói, thân là một người mẹ không nên nói. Nhưng mà, đối mặt tình huống bây giờ, mẹ không thể không suy xét đại cục một chút.”

“mẹ mới vừa nghe người hầu nói, ngày hôm qua, mẹ lớn con an bài cho con một việc hôn nhân. Tuy nói, việc hôn nhân kia đã huỷ bỏ. Nhưng nếu mẹ lớn con còn an bài xem mắt cho con, nếu đối phương còn không có trở ngại, con liền miễn cưỡng đáp ứng đi.”

“Mẹ?!!”

Tuyết Vi chưa từng nghĩ tới, mẹ vẫn luôn giáo dục cô, tiền đề hôn nhân cần thiết phải có tình yêu, bây giờ sẽ nói ra lời nói như vậy? Tho tho_

“mẹ biết, mẹ nói ra loại lời nói này thực không có trách nhiệm. Nhưng, mặc dù gả cho một người con không yêu, cũng có thể sẽ sinh ra tình yêu. Nhưng con ở lâu trong Nhà họ Tuyết một ngày, sẽ chịu nhiều thêm một phần tội, rời khỏi nơi này nhanh lên đi.”

Là cái gì bức một người mẹ, có thể chịu đựng đứa con gái gả cho một người không yêu?

Lại là cái gì bức một người mẹ, có thể vi phạm chính lý luận mình giáo dục, nói ra lời không phụ trách như vậy?

Thời gian tám năm, Tôn Vân Vân sớm đã thấy rõ ràng hết thảy, bà hối hận mang Tuyết Vi về Nhà họ Tuyết. Nhưng hối hận này đã không còn kịp rồi, chỉ có thể nghĩ biện pháp kêu đứa con gái thoát ly bóng tối này .....

“Mẹ, mẹ không cần lo lắng cho con, con biết nên làm sao, bây giờ mẹ vẫn nên dưỡng thương cho khỏe đi.”

Gả cho một người không yêu sao?!

Cô thật sự làm được sao?

Nếu là thật sự gả.....

Như vậy.....

Cô cũng phải gả cho một người đàn ông bối cảnh cường đại hơn nhiều so với Dịch Mạn Lị!!!!

Bởi vì chỉ có như vậy.

Mẹ lưu tại Nhà họ Tuyết mới có thể hoàn toàn xoay người;

Chỉ có như vậy.

Dịch Mạn Lị mới có thể thua thất bại thảm hại.....

Nếu không, cho dù kêu cô bình an thoát ly Nhà họ Tuyết, để mẹ cô ở tại chỗ này chịu tội, Tuyết Vi cô ..... Cũng không cách nào đi đến hạnh phúc được!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Già Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 57: Tôi muốn gặp Hoàng Phủ Minh

Editor: Thơ Thơ

Ngày kể.

Tuyết Vi thừa dịp giữa trưa nghỉ ngơi, gọi vài cú điện thoại cho Hoàng Phủ Minh. Nhưng ai biết, di động đối phương vẫn luôn bảo trì trạng thái cự tuyệt. Cô gọi một cú, anh liền cắt đứt; gọi một cú, anh liền cắt đứt.

“Mộ Thần Hiên người này làm cái gì đâu? Vì sao không tiếp điện thoại của tôi?”

Nên sẽ không. ....

Bởi vì đi coi mất ngày hôm qua sao?

Mẹ nó, cô là một cô gái cũng chưa nói đề ý đâu; vì sao anh còn đề ý chứ??

Không được!

Chỉ có thể đi văn phòng anh tìm anh.

Nghĩ xong, Tuyết Vi vội vàng đi về phía văn phòng tổng binh trường.

“Tuyết Vi! Tuyết Vi!!” Ở giữa đường, một nam bác sĩ nôn nóng chặn cô lại: “buổi tối hôm nay là phòng y tá các người cùng bác sĩ chúng tôi giao lưu hữu nghị, cô muốn tới hay không?” Thotho_

Ở bệnh viện quân đội buồn tẻ nhạt nhẽo, giao lưu hữu nghị như vậy ắt không thể thiếu.

Cơ hồ mỗi tuần đều sẽ làm một lần.

Tuy rằng mỗi lần Tuyết Vi đều sẽ cự tuyệt, nhưng những nam bác sĩ đó không ngại phiền như cũ chạy tới dò hỏi cô.

“Xin lỗi, đêm nay tôi hẹn ăn cơm cùng người nhà, không thể đi.” Nói xong, Tuyết Vi vòng qua nam bác sĩ kia, trực tiếp chạy tới phòng tổng binh trường.

Không có gõ cửa, cô đẩy ra cửa phòng tổng binh trường một phen: “Mộ. ....”

“Cút đi, gõ cửa một lần nữa tiến vào cho tôi!!!!” Một trận găm nhẹ đánh úp lại.

Tuyết Vi hoàn toàn ngốc, thứ này chính là tu luyện công phu sư tử rống hay sao, trong lực cường đại như vậy?

Bây giờ anh không thuận vẫn là làm sao vậy? Hỏa khí là thật đủ lớn!? Vẫn là tôi rút hỏa Vương Lão Cát đi.

Tâm bất cam tình bất nguyện rời khỏi văn phòng, ‘ Cốc cốc cốc ’ Tuyết Vi gõ gõ cửa phòng: “Bảo cáo, Mộ tướng quân.”

“Tiến vào!”

Sau khi được đáp ứng, vẻ mặt cô u oán đẩy cửa phòng ra ..... thotho_

“Tìm tôi có chuyện gì, Tuyết y tá.” Phòng trong, truyền đến giọng Hoàng Phủ Minh lạnh lẽo, anh vẫn luôn cúi đầu nhìn văn kiện, không có ngẩng đầu qua Tuyết Vi liếc mắt một cái.

Không biết vì sao, đối mặt thái độ Hoàng Phủ Minh như vậy, cô cảm thấy ngực có chút rầu rĩ: “Mộ tướng quân, tôi có chuyện muốn tìm ngài hỗ trợ.”

“vì sao muốn tôi giúp cô?” Ngay cả hỏi Hoàng Phủ Minh cũng không hỏi chuyện gì, trực tiếp lạnh giọng ban cho lời từ chối.

“Chính là một chuyện nhỏ không tốn chút sức gì, ngài liền giúp tôi, không được sao?”

“Không được!”

“này, Mộ Thần Hiền, hôm nay anh làm sao vậy?? Tôi chọc anh sao? Hay là ai chọc anh?? Đến nỗi anh dùng thái độ như vậy sao? Hai ta tốt xấu gì cũng coi như cùng chung hoạn nạn vượt qua khó khăn đi? Không phải bạn tôi, cũng coi như là người cùng gặp nạn, cho dù anh không giúp, tốt xấu gì cũng hỏi một chút tôi tìm anh có chuyện gì đi?!”

Hoàng Phủ Minh cũng không biết chính mình hôm nay là làm sao vậy.

Lúc mở hộp, phát giận với cấp dưới; lúc ăn cơm, phát giận với hộ vệ; thấy Tuyết Vi gọi tới một cú lại một cú điện thoại, anh càng là trong cơn giận dữ, liên tiếp cũng không nghĩ tiếp.

Hết thấy, đều là bắt đầu từ ngày hôm qua sau khi anh cùng Lạc quân gia nói xong ..... tho tho _

Trầm tư sau một lúc lâu, Hoàng Phủ Minh khép lại văn kiện trong tay, lạnh lùng ngẩng đầu lên: “Nói đi, cái ..... mặt cô là ai làm cho?!” Lời nói khàn trườn rơi xuống.

“mặt tôi sao??” Tuyết Vi nghi hoặc sờ sờ mặt chính mình.

Cô mới nhớ tới, bởi vì tối hôm qua bị mẹ lớn đánh, cho nên sáng nay khóe miệng liền hằn vết bầm, chỉ là.....

Không nghĩ tới đôi mắt người đàn ông này độc như vậy, liền lập tức phát hiện cô bị thương.

“Tôi không cần thận dụng vào.”

“Không cần thận dụng vào sao?” Hoàng Phủ Minh đứng dậy, vọt tới trước mặt Tuyết Vi, đột nhiên nâng khuôn mặt nhỏ của cô lên.

Cực tuyệt nhìn gần mặt người đàn ông, nụ hôn ngày hôm qua ở quán cà phê kia giống như lại hiện lên ở trước mắt.

Trái tim ‘bùm, bùm’ gia tốc nhảy lên.

Tuyết Vi khàn trườn lui về phía sau một bước, ném tay anh phủng gương mặt mình ra. Không khỏi xấu hổ, cô vội vàng nói: “Thật là tôi không cần thận dụng vào.”

Là bị dụng vào hay là bị người đánh Hoàng Phủ Minh anh còn nhìn không ra tới sao? Tho tho _

Nếu cô không muốn nói, anh cũng không bắt buộc!

Thu hồi biểu tình lo lắng trên mặt, anh lạnh lùng nói: “Nói đi, tìm tôi có chuyện gì?”

“anh hẳn là quen biết Hoàng Phủ Quân Trường đi?”

“Vô nghĩa, tôi liền..... Tôi đương nhiên quen biết anh ta!” Hoàng Phủ Minh vốn định nói tôi chính là, nhưng lập tức nuốt trở vào.

“Vậy anh có thể hay không..... Có thể an bài tôi và Hoàng Phủ Quân Trường gặp mặt một lần hay không?”

Hoàng Phủ Minh khó hiểu, mục đích cô đưa ra yêu cầu này là cái gì? “cô muốn gặp anh ta làm cái gì? Không phải cô bị từ hôn sao.”

“vì sao anh biết tôi bị từ hôn?!”

“Người khác nói cho tôi biết.”

Nha, thật là chuyện tốt không ra khỏi cửa chuyện xấu truyền ngàn dặm, chuyện lớn nhỏ, đều truyền tới lỗ tai anh. “Đúng vậy, tôi chính là bị anh ta từ hôn. Nhưng mà..... Tôi có một số việc muốn nói chuyện cùng anh ta, có thể không? Anh liền động tay chút, gọi cho anh cú điện thoại, nói tôi muốn cùng anh ta gặp mặt một lần, có thể chứ?”

Có lẽ là Tuyết Vi có một chút không hiểu biết tính cách Hoàng Phủ Minh. Tho tho _

Tác phong của anh, làm gì có chuyện người khác muốn gặp anh là có thể gặp được sao?

Hoàng Phủ Minh trầm mặc không nói suy tư một lát, sau một lúc lâu, đôi tay anh bắt chéo sau lưng, lưu loát nói: “Có thể!”

Thứ nhất, thật ra anh muốn nghe xem người phụ nữ này muốn nói cái gì với mình;

Thứ hai.....

“Vậy anh gọi điện thoại cho anh ta nhanh lên!!!”

“Không vội.”

“Không vội sao??” Tuyết Vi thật muốn nói cho anh, sự tình quan hệ mạng người, anh không vội, tôi vội!

Hoàng Phủ Minh chậm rãi ngồi trở lại vị trí, thành thoi, thành thoi nhếch chân lên bắt chéo: “trước khi tôi giúp cô và Hoàng Phủ Minh gặp mặt, cô..... Cũng phải giúp tôi một chuyện!”

Thứ hai, chính là anh có nhiệm vụ muốn giao cho Tuyết Vi làm!!

Rời khỏi văn phòng tổng binh trường, Tuyết Vi hung hăng xem thường. “Mộ Thần Hiên này thật đúng là không có lợi thì không làm!”

Bất quá cô đã kêu anh giúp một chút; ai ngờ, anh vậy mà muốn cô hoàn thành nhiệm vụ gian khổ như vậy!? Thotho_

“Ai!!” Tuyết Vi lập tức đi tới văn phòng bác sĩ, vẩy vẩy tay với một bác sĩ nam bên trong.

Những bác sĩ nam trong văn phòng vừa thấy Tuyết Vi đến đều sôi trào, trên mặt tràn ngập biểu tình kích động.

“cô kêu tôi sao?” Một nam bác sĩ không thể tưởng tượng chỉ chỉ chính mình.

Tuyết Vi mỉm cười gật gật đầu: “ừm.....”

Nam bác sĩ kia vội vàng chạy tới cửa: “Chuyện gì? Tuyết Vi.”

“Ha hả, cũng không có việc gì, mới vừa rồi không phải anh hỏi tôi có đi giao lưu hữu nghị hay không sao. Tôi mới vừa cùng người nhà liên hệ qua, hủy bỏ com chiêu. Cho nên..... Tôi muốn hỏi anh một chút, tôi có thể cùng gia nhập với các người hay không?”

Nam bác sĩ này vừa nghe, đầu điểm như trống bỏi: “ừm, ừm, đương nhiên là có thể!”

Phòng bao khách sạn ktv, chưa từng có náo nhiệt.

Lần này người tổ chức hội giao lưu vốn định phòng bao lớn. Ai ngờ, các nam bác sĩ vừa nghe Tuyết Vi muốn xuất hiện hội giao lưu lần này, tức thời sôi nổi yêu cầu gia nhập giao lưu hữu nghị lần này.

Làm cho phòng bao lớn trực tiếp thăng cấp thành bãi bóng thuê, lần này, còn có các quý ông điểm trang này đó ‘ nhiệt tình tặng vọt ’.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 58: Đi tham gia giao lưu hữu nghị

Editor: Thơ Thơ

“Tuyết Vi, thật không nghĩ tới, chị sẽ đến tham gia giao lưu hữu nghị lần này?” Về mặt Phuong Tiểu Nhã không thể tưởng tượng hỏi Tuyết Vi ở bên cạnh.

“Ha hả, chị cũng là nhân nên nhảm chán, cho nên lại đây xem náo nhiệt.”

“Nhờ phúc của chị, vốn 1v1 giao lưu hữu nghị, bây giờ đều biến thành 4v1, tám phần, các quý ông này đều là chạy tới chị.”

Phòng bao ktv, tính cả Tuyết Vi và Phuong Tiểu Nhã với bốn nữ sinh; các cô lại phải đối mặt mười lăm người đàn ông, này là cái tỉ lệ gì?

“Hừ, sớm biết rằng Tuyết Vi đến, tôi sẽ không tới.”

“Đúng vậy, sớm biết vậy tôi cũng không tới. Cô nhìn xem, một nhóm sói đói khát, đều như hổ rình mồi nhìn chăm chăm Tuyết Vi, nơi nào còn chỗ cho+ chúng ta?”

“Chính là, thật chán ghét! Bất quá, chất lượng lần giao lưu hữu nghị này cũng quá kém, đã kêu một mình Tuyết Vi được giải nhất.”

Hai người phụ nữ ngồi ở trong một góc khác nói xong, hung hăng cho Tuyết Vi một cái nhìn xem thường.

Đã có thể vào lúc này..... thotho_

Cửa phòng bao bị người từ bên ngoài đẩy vào.....

“Xin lỗi, tôi đã tới chậm.....”

Giọng ôn nhu này hấp dẫn ánh mắt mọi người ở đây.

Chỉ thấy, trên người Mộ Thần Hiền mặc một thân thoải mái, mặt mang vẻ xin lỗi cười cười với mọi người, theo sau, lập tức đi tới vị trí Tuyết Vi .....

“Oa, rất đẹp trai!”

“Đúng vậy, đúng vậy, rốt cuộc có mặt hàng chất lượng tốt.” Hai người phụ nữ trong góc sofa trào. Nhưng..... Nhìn thấy anh ngồi xuống ở bên cạnh Tuyết Vi, lập tức liền không có tinh thần.

“vì sao anh cũng tới?” Tuyết Vi nghi hoặc nhìn Mộ Thần Hiền bên cạnh.

Anh muốn nói cho Tuyết Vi, là ông xã cô cường bách tôi tới giám thị..... à, không, phải nói là bảo hộ cô! “Tôi chính là lại đây xem nào nhiệt.”

“ừm”

“hà, anh là ai?” Lần tổ chức giao lưu hữu nghị này người không hiểu ra sao đi tới trước mặt Mộ Thần Hiền.

“Tôi sao? Tôi đương nhiên là người báo danh tham gia giao lưu hữu nghị, ngay cả tôi anh cũng không quen biết sao?” Thotho_

“Ha..... vì sao tôi không nhớ rõ anh báo danh tham gia giao lưu hữu nghị? Hơn nữa, anh ở bộ phận nào? Làm gì vừa tới đã an vị ở bên người Tuyết Vi!?”

“Đúng vậy, đúng vậy, vì sao chúng tôi không quen biết anh?”

Giọng kháng nghị từ bốn phương tám hướng đánh úp lại, Mộ Thần Hiền nhìn từng ánh mắt tràn ngập cừu hận, liền biết xem ra tám phần là chính mình chọc nhiều người tức giận, không thể không nói..... “Minh, vợ anh ở bộ phận chữa bệnh là thiết tình được hoan nghênh.” Anh nhỏ giọng lẩm bẩm nhắc mãi.

“anh đang nói cái gì?” Người đàn ông đứng ở trước mặt Mộ Thần Hiền nghi hoặc nghiêng đầu.

“Ha ha, không có gì. Kỳ thật là tôi vừa được điều tới bộ phận chữa bệnh, khẳng định các người chưa gặp qua tôi, nhưng..... Tuyết Vi đã gặp qua tôi. Không tin..... Các người hỏi cô ta đi.” Mộ Thần Hiền giả hoạt đẩy lực chú ý về phía Tuyết Vi.

Đám người đàn ông kia lập tức biến thành từng con cừu thuận theo. “Tuyết Vi, cô thật sự gặp qua anh ta sao?”

“hả..... Thấy, gặp qua.”

“Hừ, cho dù Tuyết Vi gặp qua anh.” Người tổ chức không có tiếp tục làm khó dễ Mộ Thần Hiền.

Nhưng Tuyết Vi cảm thấy là lạ nơi nào, cô thật là có gặp qua người đàn ông này, chính là..... thotho_

Người đàn ông này rốt cuộc thuộc bộ phận nào?

“vì sao anh không trực tiếp nói cùng bọn họ anh thuộc bộ phận nào, mà lấy tôi ra làm tấm mộc đỡ?!”

Tay Mộ Thần Hiền đang rót rượu đột nhiên dừng lại, anh thật không nghĩ tới Tuyết Vi sẽ thông minh như vậy, liếc mắt một cái liền nhìn ra manh mối. “Ha ha, cô hẳn là biết đến, trong quân đội có vài bộ phận, là không thể nói thẳng ra tôi.”

“thần bí như vậy sao? Chẳng lẽ anh là.....” Lời nói còn chưa có hỏi ra miệng.

Trong Ktv đột nhiên vang lên bài hát《 yêu em nhất》 này.

Lực chú ý của Tuyết Vi lập tức bị kéo đi.....

Người phụ nữ khác trong phòng bao đang xem xem: “A!!!!” Không khỏi trăm miệng một lời phát ra một tiếng thét chói tai, sôi nổi si mê nhìn nam chính trên màn hình mtv.

Người đàn ông này cao ước chừng một mét tám mấy, nửa thân trần đắm chìm dưới vòi hoa sen, giọt nước tích ở trên cơ bắp hoàn mỹ của anh lộ ra dụ hoặc vô tận.

Ngũ quan rõ ràng như điêu khắc, góc cạnh tuần mỹ vô cùng. Bề ngoài thoát nhìn dường như phóng đảng không câu nệ, nhưng trong mắt lo lắng toát ra tình quang làm người không dám xem thường. Một đầu tóc đen nhánh rậm rạp, dưới đôi mày kiếm lại là một đôi mắt hẹp dài đào hoa, tràn ngập đa tình, làm người không cẩn thận sẽ rơi vào luân hồi. Cái mũi cao thẳng, môi đỏ dày mỏng vừa phải lúc này lại tươi cười làm hoa mắt người khác. Kèm theo một đầu tóc dài màu đỏ sậm xoa vai, càng là cho người ta cảm giác mê hoặc! Thotho_

Anh.....

Đúng là Đại Minh Tinh đang nổi danh bên trong hoàng thành ----- Tà Nguyệt!

Người cũng như tên, tà mị mà lại mang theo vài phần cảm giác thần bí.

“Hừ, vì sao lại là ca khúc của anh ta, thật là kỳ quái, bây giờ đi đến chỗ nào cũng đều có thể nghe được anh ca?” Về mặt Mộ Thần Hiên khó chịu nhắc mãi.

Lại không có chú ý tới..... Bên cạnh, ở trong mắt Tuyết Vi ý nói giết chết người!!

Anh nghiêng đầu: “cô không phải là fan nào của Tà Nguyệt chứ?”

Tuyết Vi vội vàng áp xuống ánh sáng sắc bén trong mắt, mỉm cười nói: “Không phải, tôi sao có thể.”

Tuy nói, bây giờ Tà Nguyệt đã nổi danh mọi người đều biết, nhưng bởi vì vẻ ngoài quá mức xuất chúng, hành vi lại cực kỳ phóng đảng không kềm chế được, các fan sùng bái anh lại vô cùng điên cuồng. Đến tận đây, thái độ rất nhiều người đối với Tà Nguyệt hình thành hai cực đối nghịch.

Người hâm mộ anh đến si mê, quên mất mình; người không thích anh, nhưng lại cảm thấy sùng bái Tà Nguyệt là một chuyện mất mặt, càng kêu fan của anh thành nào tàn.

“Ha ha, tôi liền biết cô sẽ không thích cái loại bình hoa này đâu.”

Nghe Mộ Thần Hiên nói xong, tay Tuyết Vi gặt gao nắm thành nắm tay, bây giờ cô thật hận không thể cầm lấy bình rượu trên bàn đập đầu người đàn ông này cho tới khi nở hoa. Thotho_

“Tối tối tối, không bằng mọi người chơi trò chơi đi?” Người tổ chức thấy không khí trong ktv có chút dè dặt, mọi người lại tìm không thấy cơ hội gì có thể tiếp cận Tuyết Vi, đành phải phát ra đề nghị chơi trò chơi.

“Tốt.”

“Cái trò chơi gì?”

“Chúng ta chơi trò chơi xé giấy đi.”

Trò chơi xé giấy nghe tới đơn giản, nhưng làm thì có thể không có đơn giản như vậy.

Bởi vì..... yêu cầu là miệng đối miệng xé giấy.

Một người, trong miệng ngậm một tờ giấy, tiếp theo không thể dùng tay, yêu cầu dùng miệng đi nhận. Cho đến một tờ giấy hình vuông bị xé rách đến không thể xé nữa mới thôi.

Mộ Thần Hiên không thiếu chơi loại trò chơi ái muội này, anh liếc mắt một cái liền xem thấu tâm tư nhóm sắc lang này.

Từ thủ vị trí bên cạnh Tuyết Vi không bỏ, đám người đàn ông kia cũng không có cách, chỉ phải tranh trước sau ngồi ở quanh Tuyết Vi.

Trên miệng người đàn ông còn có một chút đầu khăn giấy, quay đầu, nhìn về phía Tuyết Vi. Thotho_

Cô ngay cả thử cũng không thử trực tiếp đầu hàng: “Tôi uống rượu.....” Cầm lấy một ly bia uống một hơi cạn sạch. Một lần nữa cầm lấy một tờ khăn giấy để vào trong miệng.

!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Uống say

Editor: Thơ Thơ

Cô ngậm một góc, quay đầu, nhìn về phía Mộ Thần Hiên.

Hà.....

Anh tiếp hay là không tiếp??

Tiếp đi, thật ra cũng không có gì, giấy lớn như vậy, tuyệt đối sẽ không đụng tới miệng, nhưng anh có loại cảm giác thực xin lỗi Hoàng Phủ Minh.

Không tiếp đi.....

Anh lại giống kẻ hèn nhát, mỹ nữ trước mặt vậy mà lùi bước.

Mẹ nó, nếu là người phụ nữ khác, anh trực tiếp liền hôn lên rồi, nơi nào còn cần giấy gì?! “Thôi, tôi cũng uống rượu.....”

Mộ Thần Hiên cầm lấy một ly rượu: “này, Minh, tôi trọn tình huynh đệ chứ?” Lắm bầm nhấc mồi một tiếng, anh uống một hơi cạn sạch.

Đám người đàn ông đang xem chung quanh kia, đều có lòng hận không thể làm thịt Mộ Thần Hiên, chiếm lấy vị trí tốt như vậy, vậy mà không thương? Thuần túy lãng phí của trời.

Hơn mười trò chơi luân xuống, trên cơ bản bọn họ chơi bao lâu, Tuyết Vi và Mộ Thần Hiên liền uống lên nhiều ít rượu.

Một khuôn mặt nhỏ trắng nõn rõ ràng nổi lên hồng.

Mộ Thần Hiên thật sự có chút nhìn không được: “Không bằng tôi tới thế cô uống đi.”

“Không..... Không cần!” Tuyết Vi mở tay Mộ Thần Hiên ra, choáng váng lại mạnh mẽ rót một ly rượu.

Mấy giờ sau, mọi người chuẩn bị rời khỏi. Tho tho_

Nhưng Tuyết Vi đã say đến ngã vào trên sofa không chịu nổi.....

“Ai nha, Tuyết Vi vậy mà say thành như vậy, nên làm sao?” Máy người đàn ông giả vờ nhìn Tuyết Vi say ngã.

“Không bằng tôi đưa Tuyết Vi về nhà đi.”

“Thôi, thôi, lần này tôi là người đứng ra tổ chức trò chơi, hay là tôi đưa Tuyết Vi về nhà đi.”

Đứng ở một bên Mộ Thần Hiên nhìn mấy người đàn ông kia ân cần, thân anh là hoa hoa công tử vì sao sẽ nhìn không ra tâm tư bọn họ chứ?

“Minh, vợ anh say đã bất tỉnh nhân sự, làm sao bây giờ?” Anh lại nhỏ giọng nhắc tới.

Nhưng giây tiếp theo.....

Anh như là nghe được cái mệnh lệnh gì, trong mắt tràn đầy không thể tưởng tượng: “Thiệt hay giả? Cô ta đã say rồi.”

“Vậy được rồi.....”

Mộ Thần Hiên bán tín bán nghi đẩy đám người đàn ông kia ra: “Tuyết Vi là một cô gái chưa lập gia đình, các người đưa cô, vạn nhất xảy ra chuyện gì, tính ai?!”

“này, chúng tôi đều coi Tuyết Vi là bạn, anh đừng nghĩ ngợi lung tung được không? Nếu không, là anh muốn đưa cô ta trở về sao?” Tho tho_

Cắt, nếu Tuyết Vi không phải là vị hôn thê của Hoàng Phủ Minh, Mộ Thần Hiên đã sớm khiêng cô lên trên giường, còn chờ đến nhóm người này ở đây mèo khóc chuột già từ từ bị sao?

“Yên tâm! Tôi còn không đến mức nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của.” Ánh mắt nhìn về phía mấy nữ sinh kia: “Các người ai quen biết Tuyết Vi?”

Mấy nữ sinh lắc đầu.

“Vậy các người ngày thường ai quan hệ tốt cùng Tuyết Vi?”

Hai nữ sinh trong đó nghe xong, thuận thế lui một bước về phía sau.

Thấy vậy, Phương Tiểu Nhã mỉm cười nói: “ngày thường tôi cùng Tuyết Vi quan hệ không tồi, không bằng như vậy đi, để tôi tới chiếu cố cho cô ta. Các người đi trước đi.”

“Ừm, cũng được.” Mộ Thần Hiên xoay mặt, nhìn về phía đám người đàn ông kia: “Tới, chạy nhanh, tan cuộc, chúng ta có thể rút lui!”

Nghe được tiếng anh lạnh giọng thúc giục, mấy người đàn ông chỉ phải tâm bất cam tình bất nguyện rời khỏi.....

“Tuyết Vi, Tuyết Vi, tỉnh tỉnh, tỉnh tỉnh.” Phương Tiểu Nhã tới bên cạnh Tuyết Vi, nhẹ nhàng đỡ thân thể của cô. Tho tho_

“hà?” Mê say mở hai tròng mắt.

“Giao lưu hữu nghị đã kết thúc, chị vẫn ổn chứ? Có thể đi sao? Em đưa chị về nhà đi.”

“hà..... Xin lỗi, xin lỗi. Chị có thể đi, có thể đi.” Tuyết Vi cố sức bò lên từ trên sô pha, ở dưới Phương Tiểu Nhã nâng hạ lác lư đi ra khỏi phòng bao.

Vừa lên xe Phương Tiểu Nhã.

Thoạt đầu cô còn xem như bình thường, đến khi Phương Tiểu Nhã lên đường, chính là chỉ vào, chỉ vào, Tuyết Vi liền mơ mơ màng màng ngủ rồi.

Roi vào đường cùng, Phương Tiểu Nhã đành phải mang Tuyết Vi về nhà mình.

“Ai, uống thật say.” Nhìn trên giường, Tuyết Vi ngã đầu không dậy nổi, Phương Tiểu Nhã bất đắc dĩ lác đầu, đắp cho cô cái chăn liền trở về phòng mình.

Nửa đêm

Kim đồng hồ không sai biệt lắm đã chỉ hướng một giờ.

Nằm ở trên giường vẫn không nhúc nhích Tuyết Vi thanh tỉnh mở hai mắt.

Nhìn quanh, hoàn cảnh chung quanh lạ lắm, cô nhếch môi nở nụ cười.....

Nhớ rõ thời gian tới nhà Phương Tiểu Nhã là mười một giờ, bây giờ đã qua hai tiếng đồng hồ, Phương Tiểu Nhã cũng nên ngủ rồi chứ?

Nghĩ xong, Tuyết Vi xoay người xuống giường, tay chân nhẹ nhàng đi chuyển tới phòng khách. Tho tho_

Nơi này là một nhà ba phòng một sảnh trang trí đơn giản cho thuê, Tuyết Vi thử tính mở ra cửa một gian phòng trong đó.

Bên trong, hẳn là một thư phòng, chỉ đặt một cái bàn làm việc.

Chậm rãi, đi động tới trước bàn làm việc.

Trên bàn để một tờ giấy trắng, mở ra mỗi cái ngăn kéo, bên trong đều trống rỗng, không hề có bất luận cái manh mối gì đáng nói.

Là Mộ tướng quân làm sao?!

Mười hai tiếng đồng hồ trước.....

‘trước khi tôi giúp cô cùng Hoàng Phủ Minh gặp mặt, cô..... Cũng muốn cô giúp tôi một chuyện! ’

‘ gấp cái gì, nói đi. ’

‘ bây giờ, tôi hoài nghi trong phòng y tá các người có gián điệp quân địch! ’

Đối với lời nói này của Hoàng Phủ Minh, Tuyết Vi tin tưởng không nghi ngờ, bởi vì việc gián điệp lẫn vào quân khu là vô cùng thường thấy, mỗi cái quân khu đều có vô số gián điệp quân địch len vào ở các bộ phận, chấp hành đủ loại kiểu dáng nhiệm vụ. Tho tho_

‘ ha, rốt cuộc tôi hiểu rõ ngày đó vì cái gì anh mang tôi đi nhà ăn kia, cảm tình, là vì thử sức quan sát của tôi, thuận lợi kêu tôi lấy thân phận y tá giúp anh tìm gián điệp sao?? ’

Hoàng Phủ Minh trầm mặc không nói, nhưng, anh xác thật bội phục năng lực phản ứng của Tuyết Vi!

‘ bắt quá, chuyện này tôi không có biện pháp giúp anh. ’

‘ vì sao? ’

‘không phải anh đáp ứng tôi sao, phải cho tôi chuyển đi binh đoàn, tôi lập tức phải rời khỏi phòng y tá, vì sao giúp anh tìm gián điệp? ’

‘ yên tâm, sẽ không chậm trễ thời gian của cô lâu lắm đâu. Nếu sự thành, tôi không chỉ sẽ điều cô đi binh đoàn thứ ba, còn sẽ an bài cô và Hoàng Phủ Minh gặp mặt, nếu cô cự tuyệt..... Hai việc toàn bộ hủy bỏ. ’

‘ anh!!! ’ nha, vậy mà uy hiếp cô sao?? Được! Ai kêu cô có việc cầu lưu manh này đâu! ‘ Được rồi, nhiệm vụ này, tôi tiếp. Nếu anh dám kêu tôi là y tá thực tập đi giúp anh hoàn thành nhiệm vụ quan trọng như vậy, nói vậy..... anh đã có nhân vật mục tiêu rồi sao?! ’ Tho tho_

Lại một lần nữa Hoàng Phủ Minh bị trí tuệ của Tuyết Vi làm cho kinh ngạc rồi. ‘đúng, ’

‘ ai? ’

‘ Phương Tiểu Nhã!! ’

Khi Tuyết Vi nghe thấy cái tên quen thuộc này, không thể tưởng tượng, cô truy hỏi qua vì sao anh sẽ khẳng định Phương Tiểu Nhã là gián điệp như vậy.

Anh giải thích là.....

Lần đó, ở phòng y tế, lúc anh muốn đi vào bôi thuốc vừa vắn gậy thoáng qua Phương Tiểu Nhã. Thủ pháp Phương Tiểu Nhã cột dây giày thập phần không giống người thường.

Đây là nguyên nhân vì sao Hoàng Phủ Minh nhìn chằm chằm giày Phương Tiểu Nhã vài giây!

Ký ức kéo về.

Vì thế, Tuyết Vi đặc biệt lưu ý thủ pháp Phương Tiểu Nhã cột dây giày, vô luận thế nào đều không có nhìn ra khác biệt.

Nhưng!

Cô tin tưởng, Mộ Thần Hiên là tướng quân nhất định không phải chỉ có tiếng, vậy mà anh nói Phương Tiểu Nhã có vấn đề, có lẽ là thật sự có vấn đề.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Thời khắc máu chốt hiện thân

Editor: Thơ Thơ

Trải qua tìm hiểu, Tuyết Vi biết được Phương Tiểu Nhã sẽ đến giao lưu hữu nghị lần này, lúc này mới đánh vỡ phong cách ban đầu của cô, chủ động gia nhập giao lưu lần này.

Nói thật, khi giao lưu hữu nghị sắp kết thúc, cô sợ ai trong đám người đàn ông kia chết sống muốn đưa cô đi.

Bất quá may mắn.....

“nhân phẩm người đàn ông kia thật tình không tồi, bây giờ người đàn ông như vậy thật sự là rất ít thấy.”

Hồi tưởng lại, ở trò chơi, Mộ Thần Hiên biểu hiện đủ loại thân sĩ, hơn nữa, khi tan cuộc, hành động Mộ Thần Hiên lần lượt che chở cô. Tuyết Vi thật là đối với anh lau mắt mà nhìn.

Bất quá may mắn, cô thành công giả say đi tới nhà Phương Tiểu Nhã .....

“Chắc, thật nên hỏi người đàn ông kia tên gọi là gì.”

Tiếng nỉ non rơi xuống, mắt Tuyết Vi nhìn chung quanh thư phòng trống rỗng này lần thứ hai.

Thôi, nếu Phương Tiểu Nhã thật là gián điệp, cũng có khả năng cô đem đồ vật quan trọng đều giấu trong phòng ngủ. Thotho_

Quay người, vừa muốn rời khỏi.....

‘ Tuyết Vi, mặt ngoài đồ vật thoát nhìn đơn giản, khả năng thập phần phức tạp; có chút thời điểm một ít gián điệp vì che giấu ánh mắt người khác sẽ đem tình báo giấu ở nơi dễ thấy, làm người khác nhìn không ra! ’

Khi ở trường quân đội Hoàng Bộ, lời huấn luyện viên nói đột nhiên quanh quẩn ở bên tai Tuyết Vi.

Cô ngừng chân bước lại, ánh mắt sắc bén nhanh chóng nhìn về phía tờ giấy trắng đặt ở trên bàn sách kia.

Một bước tiến lên, cầm lấy tờ giấy trắng, đối với ánh trắng ngoài cửa sổ vừa thấy.....

Trong phút chốc, sắc mặt Tuyết Vi thoáng chốc trầm xuống dưới.

Đúng lúc này.....

‘ kéo kẹt ’ một tiếng, truyền đến tiếng cửa phòng mở ra.

Động tác Tuyết Vi nhanh nhạy thả giấy trắng lại chỗ cũ.

Cửa phòng mở ra, Phương Tiểu Nhã mặt vô biểu tình nhìn Tuyết Vi cách đó không xa. Dưới ánh trắng phản chiếu, giờ phút này biểu tình cô thoát nhìn

dọa người như vậy. “chị đang làm gì, Tuyết Vi!!” Thotho_

“Tiểu..... Tiểu Nhã?” Ánh mắt Tuyết Vi mơ hồ ấn huyệt Thái Dương mình, dùng sức lắc lắc đầu: “em, vì sao em ở đây?”

“Nơi này là nhà em!”

“Nhà em??? Chị, vì sao chị tới..... Tới nhà em?” Cô lắc lư đi về phía vị trí Phương Tiểu Nhã.

“chị uống say, không chỗ đi, em liền mang chị đến nhà em”

“ừm..... Cảm ơn em, em.....” thời khắc gấp thoảng qua Phương Tiểu Nhã, Tuyết Vi mơ hồ vỗ vỗ bả vai cô: “Đúng vậy, đúng rồi, buông vệ sinh nhà em ở nơi nào? Chị, chị muốn đi tiểu.”

“chị đi tìm buồng vệ sinh sao?”

“Đúng vậy..... chị đều nghẹn sắp chết.....”

“Tới! Em mang chị đi!” Nói xong, Phương Tiểu Nhã mặt vô biểu tình nâng cánh tay Tuyết Vi, mang cô ra khỏi thư phòng. Nhưng.....

Một cái tay khác của Phương Tiểu Nhã lại gắt gao nắm một cây chùy thủ sắc bên.

Thừa dịp Tuyết Vi không chú ý, ánh mắt cô chột lóe, chùy thủ trong tay nhanh chóng đâm tới phần lưng Tuyết Vi.....

‘ leng keng, leng keng ’

Khi chùy thủ còn có mấy cm liền phải đâm vào thân thể Tuyết Vi, tiếng chuông cửa đột nhiên vang lên!! Thotho_

“Cách.” Tuyết Vi ợ một hơi rượu, mờ mịt chỉ vị trí cổng lớn: “Có, có người tới nhà, bạn trai của em sao?”

“em không có bạn trai.” Phương Tiểu Nhã không lên tiếng thu hồi chùy thủ trong tay: “chị chờ em, em đi trước nhìn xem là ai.”

Đèn trong phòng khách mở ra.

Tuyết Vi nhìn bóng dáng Phương Tiểu Nhã rời khỏi, như trút được gánh nặng thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Trời biết, khi Phương Tiểu Nhã móc chùy thủ ra phản chiếu bị đáy mắt Tuyết Vi thu hết, cô còn tưởng đâu, nếu trong chốc lát thật động tay tới, tay cô vốn trời gà không chặt, khẳng định chính là tìm cái chết.

Bây giờ cô thật muốn cảm tạ, người này đột nhiên gõ cửa, quả thực cho cô cơ hội sống lại!!

***, bất giác điệp thật sự quá nguy hiểm, cô trở về nhất định đến hung hăng gõ tên lưu manh kia một cây!!

Phương Tiểu Nhã mặt vô biểu tình mở cửa phòng ra.

Vừa thấy bóng dáng đứng ở ngoài cửa, cô ngây ngẩn cả người: “Mộ..... Mộ tướng quân? Ngài sao?” Thotho_

“Xin lỗi, phương y tá, bạn gái tôi đến thời gian này còn chưa có về nhà, tôi có chút lo lắng. Sau khi hỏi thăm, mới biết được, cô ta ở nhà cô, đúng không?”

“Ngài..... Bạn gái?”

“Đúng vậy, Tuyết Vi!”

Phương Tiểu Nhã hoàn toàn không nghĩ tới, Tuyết Vi thần bí vậy mà là bạn gái của Mộ tướng quân?! “vâng, đúng vậy, Tuyết Vi ở..... Ở nhà tôi.”

“Tôi có thể đi vào đón cô ta sao?”

“Đương nhiên.....” Phương Tiểu Nhã nhường đường ra nói.

Hoàng Phủ Minh bước nhanh đi vào trong phòng khách, liếc mắt một cái liền thấy được Tuyết Vi đứng ở cách đó không xa: “bây giờ em thật là càng ngày càng quá phận, đã vài giờ, còn không trở về nhà sao!!!! Hả?!!”

Mộ tướng quân?!!

Ha, anh tới thật đúng là giải đúng chỗ ngứa. “Thực xin lỗi.....” Tuyết Vi ra vẻ áy náy rũ đầu xuống: “em, em uống nhiều quá, cho nên mới.....”

“em vậy mà còn dám uống rượu?? Đi, chúng ta trở về rồi nói!” Nói xong, Hoàng Phủ Minh phần nộ bắt được cổ tay Tuyết Vi, lôi kéo cô đi ra ngoài cửa.

Lúc trước khi đi, Hoàng Phủ Minh ưu nhã gật đầu với Phương Tiểu Nhã: “Xin lỗi, để cô chê cười. Mặt khác, chuyện tôi và Tuyết Vi, xin cô..... Bảo mật.”

“hả, ngại, ngại yên tâm đi, Mộ tướng quân, tôi nhất định sẽ không nói với người khác.” Tho tho_

“ừm, quấy rầy.”

Mắt nhìn Phương Tiểu Nhã đóng cửa phòng một chút.

Khuôn mặt nhỏ của Tuyết Vi giả trấn định lập tức trở nên trắng bệch, trắng bệch. “Đi mau, đi mau, đi mau.” Nôn nóng chạy xuống dưới lầu.

Vừa tiến vào trong xe Hoàng Phủ Minh, cô như trút được gánh nặng thở dài nhẹ nhõm một hơi: “mẹ nó, quả thực dọa tôi chảy nước tiểu.”

“A, hoá ra cũng có chuyện làm cô sợ hãi sao?”

“Vô nghĩa!!! Nếu tôi biết rằng nhiệm vụ này nguy hiểm như vậy, nhất định không tiếp. Nếu là mất cái mạng này, cũng thật không đáng.”

“Yên tâm, có tôi ở đây, cô không chết được.”

Hả, thật đúng là!

Tuyết Vi giảm bớt căng thẳng thần kinh một lát, xoay mặt, nhìn về phía Hoàng Phủ Minh: “vì sao anh xuất hiện gần đúng chỗ ngựa như vậy?”

“Bởi vì, tôi đặt máy nghe lén ở trên người của cô.” Tho tho_

“Đặt máy nghe lén sao???”

Anh trang bị khi nào? Thật đúng là..... Gọi người khó chịu.

Bất quá khó chịu thì khó chịu, nếu không phải máy nghe lén này, đoán chừng bây giờ Tuyết Vi đã gặp Diêm Vương gia.

“Đúng rồi, hôm nay trong giao lưu hữu nghị không thể hiểu được xuất hiện một người đàn ông, người đàn ông kia cũng là anh an bài nội ứng sao?”

“Người đàn ông sao?” Hoàng Phủ Minh lập tức liền đoán được người đàn ông trong miệng cô hẳn là chỉ Mộ Thần Hiến!

Không tồi!

Mộ Thần Hiến đúng là nội ứng anh an bài qua .....

‘ Minh, vợ anh say đã bất tỉnh nhân sự, làm sao bây giờ? ’

‘ không có việc gì, cậu nghĩ biện pháp an bài Phương Tiểu Nhã đưa cô ta về nhà là được! ’

‘ thiệt hay giả? Cô ta đã say. ’

‘ Mộ tướng quân, dựa theo mệnh lệnh hành sự! ’

‘ vậy được rồi..... ’

Không chỉ như vậy, ngay cả máy nghe lén trên người Tuyết Vi cũng là Mộ Thần Hiến thừa dịp lúc cô không chú ý lắp đặt!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61: Quá khứ cô cùng Bạch Dạ?!

Editor: Thơ Thơ

“Không phải tôi an bài.” Hoàng Phủ Minh tự nhiên phủ nhận chuyện này.

“hả, hoá ra không phải. Nói thật, người đàn ông kia thật ra rất không tồi.”

Đang khởi động xe, Hoàng Phủ Minh ngoài ý muốn nhìn mất Tuyết Vi: “Không tòi??”

“Đúng vậy, lúc chúng tôi chơi trò chơi, anh ta biểu hiện cực kỳ thân sĩ; lúc chúng tôi tan cuộc, anh ta lại chu đáo đuổi những người đàn ông đó đi. Anh không cảm thấy bây giờ loại người đàn ông không háo sắc như vậy rất hiếm có sao?”

A..... Ha ha.....

Hiếm có?

Hoàng Phủ Minh cười hai tiếng nhạt nhẽo, anh muốn nói thêm cho Tuyết Vi, nếu Mộ Thần Hiền không biết cô là ai, đoán chừng bây giờ cô đã mang thai đứa nhỏ rồi!!

“Thôi, loại Hoa Hồ Điệp giống anh sẽ không hiểu được.” Nói xong, Tuyết Vi thất đại an toàn: “Lái xe đi.”

Về mặt Hoàng Phủ Minh chỉ phải bắt đắc dĩ khởi động xe, không nghĩ tới, kết quả là anh thành Hoa Hồ Điệp, Mộ Thần Hiền thành người đàn ông đứng đắn, ài!!

Cấp tốc chạy xe một đường về Nhà họ Tuyết.

Bên trong xe vẫn luôn duy trì trầm mặc.

Tuyết Vi không khỏi có chút tò mò, Mộ tướng quân sẽ không hỏi cô một chút ..... “anh không hiểu kỳ tôi hoàn thành nhiệm vụ thế nào sao?”

“Vậy cô nói một chút đi.”

A, bộ dáng người này luôn bày ra nắm chắc thắng lợi, dường như chuyện gì cũng đã biết.

Nhưng cũng không cách nào phủ nhận, chẳng qua ở trên người cô trang bị máy nghe lén, vậy mà anh đoán được cô giả say rượu lên vào nhà Phương Tiểu Nhã, cũng có thể chuẩn xác không có lầm chọn thời gian hiện thân, thật sự là ghê gớm.

“Phương Tiểu Nhã thật là gián điệp quân địch.”

“Mục đích.”

“mục đích của cô ta là.....” Ánh mắt chậm rãi nhìn về con đường phía trước, cô nhàn nhạt nói: “thành phần thuốc giải yw. Bây giờ Phương Tiểu Nhã đã ăn trộm hai phần trong ba thành phần thuốc giải.”

“làm sao mà cô biết được?!” Hoàng Phủ Minh không thể tưởng tượng nhìn về phía Tuyết Vi.

“Cô ta lợi dụng mật mã Morse đem thành phần thuốc giải dấu ở trên một tờ giấy trắng, tôi thấy được.”

“Không phải! Tôi hỏi cô, vì sao sau khi cô xem đến thành phần thuốc giải kia, sẽ xác định nó là loại thuốc yw!?”

“Bởi vì, bởi vì thuốc kia ..... Là tôi cùng..... Tôi cùng người khác cùng nhau nghiên cứu chế tạo ra.” Lúc Tuyết Vi trả lời vấn đề này có chút ấp a ấp úng.

Giây tiếp theo!!

‘két’ một tiếng.

Hoàng Phủ Minh đột nhiên dẫm phanh lại.

Yv loại thuốc này vô sắc, vô vị, cường lực thuốc mê cũng bị xếp vào ‘vũ khí’ cần thiết chuẩn bị cho quân đội Quân khu Bạch Hổ.

Lần trước, lúc Tuyết Vi chinh Hoàng Phủ Minh, liền hạ loại thuốc yv này ở trong cái ly của anh.

Khi đó, anh liền tò mò, cô ở nơi nào làm ra loại này thuốc. Lại không nghĩ.....

Ở trong trí nhớ Hoàng Phủ Minh, loại thuốc yv này là tướng quân Bạch Dạ đương nhiệm binh đoàn thứ nhất khi nhậm chức huấn luyện viên trưởng quân đội Hoàng Bộ cùng một vị học sinh cùng nhau nghiên cứu chế tạo ra tới.

Chẳng lẽ.....??

“này, anh làm gì đột nhiên dẫm xuống.....”

“huấn luyện viên của cô ở trường quân đội Hoàng Bộ là Bạch Dạ sao?!” Hoàng Phủ Minh cắt đứt lời cô nói, lạnh giọng dò hỏi.

‘lộp bộp’ lộp tức, chỉ một thoáng khuôn mặt nhỏ của Tuyết Vi liền nổi lên trắng.....

‘ huấn luyện viên Bạch, tên của anh vì sao gọi là Bạch Dạ? ’

‘ vì sao? ’

‘ bạch là trắng, dạ là đêm; hai từ này ghép vào cùng nhau, anh không cảm thấy thực mâu thuẫn sao? Vậy rốt cuộc anh là trắng? Hay là đen đây? ’

‘ a, tiểu nha đầu này! ’

Bạch Dạ.....

Đã bao lâu chưa từng nghe qua cái tên quen thuộc mà lại xa lạ này?

Đại khái có hơn hai năm đi?

Thời gian, nhoáng lên thật đúng là mau, đã 2 năm.....

Nhưng vì cái gì.....

Rõ ràng đã trôi qua lâu như vậy, nghe đến cái tên độc đáo này làm người vĩnh viễn khó quên, lòng cô .....

Vẫn là đau?

Ngay cả đã quên cảm giác vì sao rơi lệ, cũng dần dần xuất hiện ra tới?

Hoàng Phủ Minh không khỏi nhận thấy được khác thường, Tuyết Vi hít hít chua xót trong xoang mũi, xoay mặt qua một bên, ra vẻ nhẹ nhàng nói: “Đúng đúng đúng, tôi nhớ ra rồi, huấn luyện viên của tôi ở trường quân đội Hoàng Bộ chính là người này!”

Bạch Dạ -----

Tướng quân đương nhiệm binh đoàn thứ nhất Quân khu Bạch Hổ, địa vị cơ hồ song song với Hoàng Phủ Minh.

Hai người này một người phụ trách sự vụ bên trong Quân khu Bạch Hổ; một người phụ trách sự vụ bên ngoài Quân khu Bạch Hổ.

Bọn họ vẫn luôn được bên ngoài gọi là hai nhà quân sự trẻ tuổi của Quân khu Bạch Hổ, quân sự kỳ tài. Tuổi tác giữa hai người cách nhau bốn tuổi.

Có thể nói, ở trong Quân khu Bạch Hổ, người duy nhất có thể làm Hoàng Phủ Minh tin phục chính là người này!

Anh liền biết huấn luyện viên của Tuyết Vi nhất định là nhân vật lợi hại, lại không nghĩ sẽ là tướng quân mặt lạnh Bạch Dạ dạy ra học sinh!!?

Theo lý thuyết, năng lực cùng với tên Bạch Dạ đều là loại hình làm người xem qua khó quên, vì sao lần trước khi anh dò hỏi Huấn luyện viên của Tuyết Vi, cô cố tình nói..... Không nhớ rõ chứ?

Chỉ chốc lát sau, xe đến cửa lớn Nhà họ Tuyết.

“Hôm nay cô vất vả rồi.” Hoàng Phủ Minh thân sĩ kéo ra một bên cửa xe cho Tuyết Vi.

“này, Mộ tướng quân, giao dịch của hai ta thì sao?”

“Ngày mai chờ tin tức tôi!”

“ok, cúi chào.” Nói xong, Tuyết Vi bước nhanh vào trong biệt thự Nhà họ Tuyết.

Mắt nhìn bóng dáng cô khoan thai rời khỏi, Hoàng Phủ Minh âm thầm cười nói: “Thật muốn biết, ngày mai sau khi cô nhìn thấy tôi, sẽ là cái biểu tình gì!!” Xoay người, tiến vào bên trong xe, xe dần dần nhanh chóng rời khỏi đại trạch Nhà họ Tuyết.

Đúng lúc này.....

“Tiểu thư! Tiểu thư, mau xem, mau xem.....” Cách đó không xa, Tiểu Hề vội vàng kéo kéo Tuyết Phi Nhi bên cạnh uống có chút hơi say.

“Làm, làm gì, Tiểu Hề?”

“em mới vừa nhìn đến có người đàn ông đưa Tuyết Vi về nhà.”

“Người đàn ông sao??!” Tuyết Phi Nhi vừa nghe lời này, lập tức lên tinh thần, mắt nhìn Tuyết Vi tiến vào biệt thự, lại nhìn chiếc xe dần dần rời xa .....

Con người nhắm ngay tiêu cự.....

“bh30000?”

Bh, suy nghĩ tên chính là viết tắt Quân khu Bạch Hổ, đến nỗi số 30000 kia ..... “biển số xe của tướng quân binh đoàn thứ ba Quân khu Bạch Hổ sao?!!”

“Không thể nào..... Tiểu thư, Tuyết Vi vậy mà cùng Mộ tướng quân binh đoàn thứ ba thông đồng sao???”

Vừa nghe lời này, Tuyết Phi Nhi cũng bất chấp hình tượng thực nữ, vội vàng chạy vào Nhà họ Tuyết, gõ cửa phòng mẹ .....

“Phi Nhi? Đã mấy giờ rồi, con không thành thật ở Nhà họ Hoàng Phủ, chạy về nhà mẹ đẻ làm gì?”

“Mẹ, đừng nói nữa, nghiêm thân cũng đã nghiêm qua, chính là Hoàng Phủ Quân Trường vẫn luôn không muốn cùng con thấy mặt, cho nên.....”

Cho nên, Tuyết Phi Nhi liền chạy ra ngoài theo bạn đi chơi, vẫn luôn chơi hết buổi tối, lúc này trở về Nhà họ Hoàng Phủ khẳng định không thích hợp. “Trước không nói chuyện này, mẹ, con có việc gấp muốn nói với mẹ.”

“Chuyện gì?”

Nói xong, Tuyết Phi Nhi thần bí đẩy Dịch Mạn Lị vào trong phòng ngủ. “Mẹ, mẹ biết không, con mới vừa nhìn thấy Tuyết Vi ngồi xe Mộ tướng quân binh đoàn thứ ba về nhà!!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62: Thành linh nhẩy ra người đàn ông

Editor: Thơ Thơ

“xe của Mộ Thần Hiên sao?”

“Đúng!”

“Thật là không nghĩ tới..... Tuyết Vi vậy mà phối hợp cùng Mộ tướng quân sao?!!!”

Nhà mẹ đẻ Dịch Mạn Lị và nhà Mộ Thần Hiên ở hoàng thành địa vị cơ bản không phân cao thấp, đều có quân, bối cảnh hai bên.

Phải nghiêm khắc nói tiếp, hai nhà Mộ, Dịch còn tiện thể theo chân có thể với chút quan hệ thân thích.

“Không được! Mẹ tuyệt đối không thể để tiểu tiện * nhân Tuyết Vi kia cùng Mộ Thần Hiên phát triển tốt hơn!!”

“Chính là vậy, mẹ. Mẹ còn nói tìm nhà chồng gã Tuyết Vi đi ra ngoài đâu, kết quả thế nào!?”

Kết quả sao?

Đối phương chết sống không đồng ý cộc hôn sự này, nói Tuyết Vi đã có bạn trai.

Bây giờ ngẫm lại, Dịch Mạn Lị không thể không đem bạn trai Tuyết Vi cùng Mộ Thần Hiên liên hệ ở bên nhau! Thotho_

“Không quan hệ, Phi Nhi. Mẹ tuyệt đối sẽ không để tiểu tiện * nhân Tuyết Vi trèo cao .....” Dứt lời, khóe miệng Dịch Mạn Lị không khỏi giờ lên một nụ cười quỷ dị .....

*

Ở nhà ăn khách sạn xoay 6 sao Hoàng Thành.

Tuyết Vi mặc một bộ áo đầm màu đen bó sát người, ưu nhã ngồi ở trong một góc uống cà phê.

‘tôi đã thế cô hẹn xong với Hoàng Phủ Quân Trường, 6 giờ tối hôm nay, gặp ở nhà hàng xoay Senna.’

‘đạ tạ.’ sáng sớm cô liền nhận được tin nhắn của ‘Mộ Thần Hiên’.

Thật không nghĩ tới người này làm việc hiệu suất mau như vậy.

Nhìn xem thời gian, lập tức sắp tới thời gian ước định.

Tuyết Vi cho rằng chính mình sẽ vô cùng chờ mong, nhưng.....

Ngược lại cô có chút sợ thấy Hoàng Phủ Minh, càng có loại..... xúc động muốn rời khỏi, đây là vì cái gì? Thotho_

*

Đại sảnh lầu một khách sạn, giám đốc trực ban nhận được tin tức Hoàng Phủ Minh muốn tới ăn cơm, tự mình xuống lầu nghênh đón.

Rất xa thấy một chiếc xe Bentley cá nhân tới trước cửa khách sạn.

Cửa xe mở ra.

Hoàng Phủ Minh mặc một thân tây trang màu xám nhạt, chậm rãi đi xuống. Tư thế khí vũ hiên ngang, lập tức hấp dẫn lực chú ý mọi người.

“Hoàng Phủ Quân Trường, hoan nghênh ngài.” Giám đốc trực ban mang theo thuộc hạ nhiệt tình xông lên trước nghênh đón.

Hoàng Phủ Minh nhíu mày, lạnh lùng liếc mắt bọn họ một cái: “Lần sau không cần thiết làm phô trương!” Nói xong, anh bước nhanh vào trong khách sạn.

Đều đặn mỗi ngày, Hoàng Phủ Minh Quân Trường Quân khu Bạch Hổ vô cùng khiêm tốn, cho dù ra ngoài cũng sẽ không mang lượng lớn thủ vệ; có lúc sẽ lấy tàu điện ngầm, giao thông công cộng coi như xe thay đi bộ, thấp phần bình dân.

Bây giờ, giám đốc này mặt nóng dãn mỏng lạnh, chỉ phải bắt đắc dĩ ngừng đầu thờ dài..... Xem ra là vô vọng ngựa ở trên đùi ngựa!

*

Mất thấy còn có vài phút thì đến 6 giờ.

Cảm xúc của Tuyết Vi trở nên càng thêm bất an. Thotho_

Thật sự muốn cùng Hoàng Phủ Minh gặp mặt sao? Nói rõ ràng hết thảy, sau khi trở về Nhà họ Hoàng Phủ sao?!

Nếu là thật sự trở về, cô sẽ hoàn toàn trở thành một con chim hoàng yến, cũng đã không có quyền lợi yêu người. Cho đến khi, Hoàng Phủ Minh lựa chọn ra một người từ giữa cô và Tuyết Phi Nhi mới thôi.....

Sinh hoạt như vậy, có lẽ có thể tạm thời giữ được mẹ chu toàn, nhưng.....

Nhưng, Tuyết Vi liền phải bị gông xiềng kia hoàn toàn trói buộc chặt chẽ!

Đang lúc do dự.

Một bóng dáng đột nhiên xâm nhập vào trong tầm mắt Tuyết Vi.

Lòng cô căng thẳng, theo bản năng ngừng đầu nhìn về phía trước: “Vi sao..... Là anh?!”

Không khỏi phân trần, bàn tay to đột nhiên bắt được cánh tay Tuyết Vi, mạnh mẽ kéo cô đi ra ngoài nhà ăn.

“Buông tay, Diệp tiên sinh, xin anh tự trọng.”

“Buông tay!”

“anh làm gì, Diệp Triết Hạo!!”

“Triết Hạo!!” Thotho_

Các khách nhân trong nhà ăn dùng cơm bị hình ảnh Tuyết Vi và Diệp Triết Hạo dây dưa hấp dẫn.

Đúng lúc này, Hoàng Phủ Minh chậm rãi đi vào trong nhà ăn.

Ánh mắt nhìn về phía trước định vị trí tốt.....

Trên chỗ ngồi rộng tuếch.

Đang xem thời gian, đã 6 giờ lẻ 1 phút.

“Thật là người phụ nữ không tuân thủ giờ giấc!” Từ trước đến nay Hoàng Phủ Minh đối với quan niệm thời gian khắc nghiệt khác thường, nếu đổi lại là

người khác anh đã sớm quay đầu rời khỏi.

Mới vừa vào tòa.

“Triết Hạo, anh buông tay.....” Một giọng bén nhọn truyền ra.

Triết Hạo sao??

Sắc mặt Hoàng Phủ Minh thoáng chốc khản trương.

‘đau..... Đau quá.....’

‘ Triết Hạo, sao anh lại có thể như vậy?!! ’ Thotho_

Đột nhiên nhớ lại, ở phòng khách sạn đêm hôm đó.

Người phụ nữ cũng kêu tên ‘ Triết Hạo ’, là trùng hợp sao?!

Hoàng Phủ Minh nhanh chóng từ trên chỗ ngồi đứng lên, liền đuổi theo nơi phát ra giọng nói.

Nhưng mà.....

Tuyết Vi và Diệp Triết Hạo đã tiến vào trong thang máy, anh chỉ có thấy hai tàn ảnh mà thôi.

Tựa hồ còn không có cam lòng, Hoàng Phủ Minh nhìn chằm chằm thang máy xuống tầng trệt, vào một thang máy khác bước nhanh đuổi theo .....

Diệp Triết Hạo mạnh mẽ kéo Tuyết Vi đi tới phòng khách sạn dành cho khách. Mở ra phòng đã đặt trước, thô lỗ đẩy cô đi vào.

“Diệp Triết Hạo, có phải anh điên rồi hay không?? Vì sao bây giờ anh xuất hiện ở đây?!”

Diệp Triết Hạo xụ mặt, thuận tay khóa trái cửa phòng. “Tôi đi theo cô tới đây!”

“anh vậy mà theo dõi tôi sao?”

“Theo dõi cô thì thế nào? Vì sao? Cô cùng người bạn trai giả bộ giàu có ước hẹn ở chỗ này gặp mặt sao? Anh tiêu phí nổi sao!!” Thotho_

A.....

Thật không nghĩ tới, đến bây giờ chẳng lẽ Diệp Triết Hạo còn không nghĩ tới, ngày đó vì sao anh bị những cảnh sát giao thông đó chặn lại sao?

“Anh tiêu phí nổi hay không, không quan hệ với anh, Diệp tiên sinh!” Tuyết Vi lạnh lùng học ra mấy chữ, vốn định rời khỏi phòng.

Thế nhưng Diệp Triết Hạo gắt gao chặn lại ở trước mặt cô.

“Tránh ra!!”

“hôm nay tôi sẽ không tha cho cô rời khỏi nơi này!” Nói xong, Diệp Triết Hạo bắt lấy cổ tay Tuyết Vi, liền đẩy cô đến ở trên giường một phen.

“Diệp Triết Hạo, anh muốn làm gì?!”

“Nói thật cho cô biết, tôi vừa mới phái người thêm xuân dược ở trong cà phê của cô, hôm nay nếu cô không thỏa mãn tôi, cũng đừng mong rời khỏi nơi này!!!”

Cái gì?

Xuân dược sao?!

Tuyết Vi không thể tưởng tượng mở to hai mắt, nhìn người đàn ông trước mắt mà lại xa lạ này Diệp Triết Hạo: “anh..... vì sao bây giờ anh biến thành bộ dáng xấu xa này?!” Thotho_

“Xấu xa sao? Tuyết Vi, cô cho rằng cô tốt lắm sao?? Vậy mà vẫn luôn sau lưng tôi cùng người đàn ông khác lên giường, bộ dáng ở trước mặt tôi còn giả bộ Thánh Nữ, nếu biết rằng cô là loại phụ nữ dâm dăng như vậy, tôi đã sớm thương cô!!” Lúc Diệp Triết Hạo nói lời này khẩu khí cơ hồ là nghiêng răng nghiêng lợi nói ra.

Bây giờ, Tuyết Vi rốt cuộc hiểu rõ vì sao Diệp Triết Hạo vẫn luôn ôn nhu sẽ đột nhiên biến thành bộ dáng hôm nay. “việc tôi sau lưng anh vẫn luôn cùng người đàn ông khác lên giường, là Tuyết Phi Nhi nói cho anh sao?”

“cô đừng quan tâm ai nói cho tôi!!! Tuyết Vi, vì sao cô bị Nhà họ Hoàng Phủ từ hôn, trong lòng cô hiểu rõ!!!”

Liên biết Tuyết Phi Nhi sẽ không bỏ qua loại cơ hội tốt chằm ngoi ly gián này.

Cô lấy trong sạch bản thân bị từ hôn, Tuyết Phi Nhi nhất định sẽ chạy tới nói cùng Diệp Triết Hạo, cô đã sớm sau lưng Diệp Triết Hạo cùng người khác lên giường.

Thế nhưng, sự thật lại là.....

A, thật buồn cười.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Trúng thuốc

Editor: Thơ Thơ

“Tuyết Vi, bây giờ tôi thật *** hối hận lúc trước yêu cô cái người phụ nữ hư hỏng này.”

“Thật hối hận, vẫn luôn coi cô như bảo bối trong lòng bàn tay để yêu thương”

“Thật hối hận, ở buổi tối Bạch Dạ quăng bỏ cô, từ trong nước lạnh bắt được cô. Nếu không phải tôi..... cô đã sớm chết mất, biết không! Biết không?!!”

Cảm xúc Diệp Triết Hạo càng ngày càng kích động, càng ngày càng kích động.

Rõ ràng, khi bọn họ đã từng ở bên nhau, Diệp Triết Hạo phát lời thề trước cô, tuyệt đối sẽ không làm trò trước mặt cô nhắc tới hai chữ ‘ Bạch Dạ ’.

Chính là hiện nay lại.....

Không cách nào phủ nhận, cũng không cách nào trốn tránh.

Cái đêm cô tự sát, nguyên nhân gây ra hết thảy đúng là Bạch Dạ!!

Bạch Dạ, tựa băng, vĩnh viễn ít khi nói cười, thậm chí đối với cô đều hiếm khi lộ ra tươi cười.

Mà Diệp Triết Hạo, như nước, mọi thời khắc đều cười, cho người ta đắm chìm trong cảm giác thu thủy.

Mười ba tuổi Tuyết Vi lên cao trung, cùng Diệp Triết Hạo là đồng học, khi đó Diệp Triết Hạo liền thích cô. Thotho_

Sau đó, hai người đường ai nấy đi; Tuyết Vi thi đậu trường quân đội Hoàng Bộ, Diệp Triết Hạo thi đậu trường học quý tộc, hai người lại không liên hệ. Diệp Triết Hạo đối đãi Tuyết Vi lại chưa từng có tình ý gì.

Một lần ngoài ý muốn, Diệp Triết Hạo vừa vận nhìn thấy Tuyết Vi từ trên cầu rơi xuống, anh không màng giá lạnh, liền nhảy xuống nước cứu cô đi lên.

Một khác kia.

Tuyết Vi đối với Diệp Triết Hạo là cảm kích;

Tương lai, Diệp Triết Hạo triển khai theo đuổi Tuyết Vi dường như theo đuổi không bỏ.

Có lẽ là xuất phát từ cảm kích; có lẽ là cô thật sự bị Bạch Dạ tổn thương qua từ trong bóng đêm đi ra; cũng có lẽ là cô thật sự thích Diệp Triết Hạo, không bao lâu bọn họ liền ở cùng nhau.....

“Bây giờ, rốt cuộc tôi biết vì sao Bạch Dạ bỏ rơi cô, chỉ sợ là, anh ta đã sớm nhìn ra bản chất tà ác trong xương cốt cô đi?!!”

“Ha, thật muốn có cơ hội gọi Bạch Dạ qua tới cùng nhau tâm sự, cũng cùng nhau kêu bạn trai bây giờ của cô tới, nói cho tôi biết, Tuyết Vi rốt cuộc là cái thứ gì!!!”

Đủ rồi! Đủ rồi! Đủ rồi!!!

Cô không muốn nghe đến tên Bạch Dạ, không muốn! Không muốn!!! Thotho_

Tuyết Vi thống khổ bưng kín hai lỗ tai.

Nhưng Diệp Triết Hạo cũng không có như vậy mà chết tâm: “Không muốn nghe sao? Không dám đối mặt sự thật sao?? Tôi càng muốn kêu cho cô nghe!” Anh mạnh mẽ lôi kéo tay Tuyết Vi che lại lỗ tai: “Bạch Dạ! Bạch Dạ! Bạch Dạ! Bạch Dạ!!!”

Ký ức bị phong ấn trong nháy mắt nứt ra một lỗ hổng.

Đôi mắt hắc bạch phân minh của Tuyết Vi dần dần ngập một tầng hơi nước.

Bạch Dạ.....

A.

Đã hai năm qua đi, thật không nghĩ tới, đến bây giờ mới thôi, anh vẫn là bóng đè tôi như cũ.....

“Diệp tiên sinh, đến bây giờ anh mới thấy rõ ràng bản tính của tôi sao? Ha..... Vậy anh cũng thật ngu xuẩn!!” Một nụ cười châm chọc dần dần treo lên khóe miệng Tuyết Vi, cô giống như là một nữ vương cao ngạo coi rẻ thân tử của mình, nhìn Diệp Triết Hạo trước mắt.

Người.....

Thật sự không nên bại lộ nhược điểm, một khi bại lộ, chỉ trở thành vũ khí hữu lực nhất để địch nhân công kích cô thôi! Thotho_

“Tiện ** nhân!!” Lập tức cảm xúc Diệp Triết Hạo kích động tới đỉnh, anh giơ tay lên, cho Tuyết Vi một bạt tai thật mạnh.

Giây tiếp theo.....

“hôm nay tôi liền đem toàn bộ tổn thất hai năm này của tôi tìm cô đòi lại!!” Diệp Triết Hạo điên cuồng nhào tới thân thể Tuyết Vi, bàn tay to thô lỗ xé rách quần áo cô.

“Diệp Triết Hạo, anh dừng tay cho tôi, anh biết bây giờ anh làm cái gì sao?!”

“Cường * gian sao? A, nhà tôi có rất nhiều tiền, sẽ giúp tôi bãi kiện. Còn cô thì sao? Cô có cái gì? Có chuyện khả năng cô còn không biết, chuyện hôm nay, là kế hoạch của mẹ lớn cô! Cô đoán, mẹ lớn cô sẽ giúp cô, hay là sẽ giúp tôi??”

Địch Mạn Lị sao?!!

Lại là bà ta!!!

Đáng chết!!!

Càng đáng chết hơn chính là, vậy mà Diệp Triết Hạo còn dáo dạt đắc ý cho rằng Địch Mạn Lị giúp anh ta sao? A..... Buồn cười, càng thêm đáng xấu hổ!

“Diệp..... ừm.....”

Ở trong thân thể dường như có thứ gì đang bò, trên ngực cũng rầu rĩ thờ dốc không thông. Thotho_

Khuôn mặt nhỏ của Tuyết Vi hóa trắng, được tính thuốc xuân được muốn phát tác sao?? Lo sợ bất an nhìn Diệp Triết Hạo đè ở trên người mình.....

Bình tĩnh! Bình tĩnh, Tuyết Vi, bình tĩnh!!

“Diệp, Diệp Triết Hạo, khả năng có chuyện anh cũng không biết.....” Cường chế thân thể khác thường, cô lạnh lùng nở nụ cười.

“Chuyện gì?” Diệp Triết Hạo hơi sững sốt.

“Chuyện này chính là.....” bắt lấy thời cơ này, hai tròng mắt Tuyết Vi trầm xuống, vói lấy một cái bình hoa ở đầu giường, ‘phanh’ một tiếng liền hung hăng nện ở trên đầu Diệp Triết Hạo.....

“ừm.....” Máu tức khắc tràn ngập đỉnh đầu Diệp Triết Hạo, anh thống khổ ôm đầu.

Tuyết Vi cố sức bò ra từ dưới thân anh, bước chân không ổn vịn cửa phòng ra, chạy tới cuối hành lang.

Mới vừa chạy không tới hai bước.....

“Mộ Thần Hiên?!”

Cô rõ ràng nhìn thấy Hoàng Phủ Minh chậm rãi đi tới mình!

“Tuyết Vi?” Thotho_

“Cứu. .... Cứu tôi!!” Tuyết Vi thất tha thất thểu chạy về phía Hoàng Phủ Minh.

Nhận thấy được khác thường, Hoàng Phủ Minh bước nhanh tiến lên, đột nhiên ôm thân thể cô lung lay sắp đổ: “cô?” Ánh mắt sắc bén đánh giá khuôn mặt nhỏ của cô lộ ra ửng đỏ.

Suy tư một lát, Hoàng Phủ Minh chặn ngang bề thân thể của cô lên, ‘đông’ một chân liền đá văng cửa một phòng ngủ lân cận .....

“Triết Hạo? Triết Hạo, vì sao anh như vậy?” Ngay khi Tuyết Vi mới vừa thoát khỏi phòng không lâu, Tuyết Phi Nhi liền tiến vào trong phòng Diệp Triết Hạo.

Anh thống khổ che lại sau đầu, trầm mặc không nói gì ngồi dậy.

“Tuyết Vi đâu?” Mắt Tuyết Phi Nhi nhìn quanh phòng trống rỗng.

“Chạy mất.”

“Chạy, vậy vì sao anh còn không nhanh đuổi theo!!!”

Trầm mặc.

Thực hiển nhiên, Diệp Triết Hạo không có ý muốn đuổi theo.

Tuyết Phi Nhi nơi nào cam tâm, cô và Diệp Mạn Lị áp úp lâu như vậy, chính là muốn nhìn đến kết cục Tuyết Vi bị tra tấn, ai ngờ còn không có nhìn đến diễn biến, cũng đã kết thúc?? Thotho_

Trông mắt vừa chuyển: “Triết Hạo, anh ngừng lại xem, bây giờ Tuyết Vi ăn xuân được, anh kêu cô ta chạy như vậy, cô ta thêm nguy hiểm!”

Diệp Triết Hạo vừa nghe, ‘tạch’ lập tức liền chạy ra khỏi phòng .....

Hai người này một trước một sau chạy vội trong hành lang sâu thẳm, lại vẫn không có nhìn thấy bóng dáng Tuyết Vi.

“Cô ta trúng xuân được, chắc là chạy không mau đâu? Vì sao không thấy người đâu?” Tuyết Phi Nhi phiền toái nhắc mãi, về mặt oán trách nhìn về phía Diệp Triết Hạo: “vì sao anh vô dụng như vậy, ngay cả một người phụ nữ cũng không chế phục được?”

“cô câm miệng cho tôi!” Một tiếng gầm nhẹ rơi xuống. Diệp Triết Hạo phẫn nộ trừng mắt Tuyết Phi Nhi: “Nếu không phải do cô, tôi sẽ không chia tay Tuyết Vi!”

“Đâu có chuyện gì liên quan tới tôi? Tuyết Vi là muốn gả cho Hoàng Phủ Quân Trường mới chia tay với anh.”

“Đó là chuyện của cô ta. Nhưng mà, tôi cũng phản bội cô ta. Tuyết Phi Nhi, ba người chúng ta đều là đồng học chung một trường cao trung, về điểm này tính toán trong lòng cô tôi đã xem thấu.”

!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64: Lâm li triển miên

Editor: Thơ Thơ

“Từ lúc đi học, Tuyết Vi thích cái gì, cô liền nhất định sẽ cùng cô ta tranh đoạt. Tôi thích Tuyết Vi, cô liền chạy tới đưa ra đề nghị kết giao cùng với tôi. Lúc ấy, tôi cự tuyệt cô, cô liền không ngừng chăm ngời quan hệ hai người tôi cùng Tuyết Vi. Nhưng. .... Đều do tôi! Không có chống đỡ được cô dụ hoặc, cuối cùng vẫn là cùng cô. ....” Diệp Triết Hạo nắm chặt nắm tay, cũng không quay đầu lại xoay người rời khỏi.

“này!! Triết Hạo, anh nói lời này là có ý tứ gì? Nói rõ ràng cho tôi!!”

“Triết Hạo!!! Triết Hạo!!!” Bất luận Tuyết Phi Nhi kêu ra sao, Diệp Triết Hạo trước sau không có dừng bước chân, thấy vậy, cô vội đuổi theo. ....

Phòng trong.

Tuyết Vi nằm ở trên một cái giường, lằm bằm si ngữ: “nước..... Nóng quá, cho tôi nước .....

Hoàng Phủ Minh cầm một cái ly đi đến bên cạnh cô.

Còn không đợi anh đi ra ngoài, Tuyết Vi một phen liền đoạt lại đây ‘ rằm, rằm ’ quát lên điên cuồng.

Tựa hồ vẫn không cách nào giải trừ cảm giác khô nóng trên người, cô thống khổ nhú mày: “Còn muốn, mau!”

“Tuyết Vi, xảy ra chuyện gì?” Thotho_

“Đừng hỏi, cho tôi nước!!!”

Bất đắc dĩ, Hoàng Phủ Minh trực tiếp cầm một lọ nước khoáng lại đây.

Tuyết Vi giờ cổ lên liền uống từng ngụm từng ngụm.

Giọt nước theo cổ cô chảy xuống ngực, mang ra vài phần sắc thái dụ hoặc.

Đặc biệt là một khuôn mặt nhỏ đẹp điểm tuyết màu son càng là phần nộn kiều người.

“ưm.....” Bình nước từ trong tay chảy xuống, Tuyết Vi thỉnh thoảng ôm cổ Hoàng Phủ Minh: “Tôi, tôi thật là khó chịu..... Cứu cứu tôi.....”

Tay nhỏ, không an phận sờ soạng lưng anh.

“cô?” Anh đột nhiên đẩy Tuyết Vi ra, trầm mặc nhìn kiều mị ở trong mắt cô: “Trúng xuân được sao?”

Đang lúc do dự.

“Triết Hạo!! Triết Hạo!!!”

Ngoài phòng, lần thứ hai truyền đến giọng người phụ nữ kêu to tên này.

“Chờ tôi một chút.” Thotho_

Hoàng Phủ Minh ném xuống Tuyết Vi trúng xuân được, bước nhanh kéo cửa phòng ra .....

Liếc mắt một cái liền nhìn đến, một người phụ nữ chạy về cuối hành lang.

Trong một khắc người phụ nữ kia chuyển qua khúc cong.

Hoàng Phủ Minh rõ ràng nhìn đến..... “Tuyết, Phi Nhi?” Sườn mặt.....

Vừa muốn cất bước đuổi theo.

‘ đông ’

Phía sau truyền đến tiếng thứ gì rơi xuống đất, ràng buộc bước chân anh.

Hoàng Phủ Minh theo bản năng quay đầu lại.

Chỉ thấy, Tuyết Vi từ trên giường rơi thật mạnh ở trên mặt đất.

“Đáng chết!!!” Ánh mắt nóng lòng lần thứ hai nhìn hành lang đã trống rỗng, anh đóng mạnh cửa phòng ‘rầm’ một tiếng, bước nhanh vọt tới bên cạnh Tuyết Vi.

Trong một khắc bế cô lên, hai mảnh môi đỏ của Tuyết Vi chuẩn xác không có lằm áp lên môi anh .....

Hoàng Phủ Minh sững sốt, vừa muốn đẩy Tuyết Vi ra. Thotho_

Tràn ngập một mùi hương ngọt lành thoảng chốc truyền vào trong khoang miệng anh, dẫn tới người đàn ông này có thói ở sạch với người khác phải không có bất luận cảm giác gì không khoẻ, ngược lại càng thêm muốn thu hoạch càng nhiều, càng nhiều.....

Đôi tay ôm thân mình cô chậm rãi buông ra, chuyển sang ôm thân thể của cô.

Hoàng Phủ Minh dùng sức hút phiến môi đỏ mềm mại kia, tựa hồ cảm thấy vẫn không đủ.

Đầu lưỡi, cảm lòng không đậu mở hàm răng Tuyết Vi ra, lưỡi linh hoạt tùy ý phác hoạ đầu lưỡi cô, bá đạo nhắm nháp hương ngọt của cô.

Một ** hôn này, cơ hồ trở thành bậc lửa đốt cháy Tuyết Vi, khô nóng ở ngực nhảy mắt khuếch tán đến quanh thân, cô kích động hôn đáp lại Hoàng Phủ Minh, đôi tay nhỏ bức thiết bỏ đi áo ngoài tây trang Hoàng Phủ Minh.

Nổi gót tới.

Tay nhỏ của cô mềm mại di chuyển đến bên hông anh, vụng về lôi kéo áo somi ở trong quần anh.

Dần dần mà.....

Tại đây cường dã khiêu khích, bụng nhỏ Hoàng Phủ Minh vô cùng căng chặt, không đợi cô bỏ đi quần áo anh, Hoàng Phủ Minh xoay người một cái, đột nhiên đè ở trên người Tuyết Vi.

Diên cuồng hôn môi cũng không có bởi vậy mà chết.

Bàn tay ấm áp của anh cách một tầng vải mỏng khẽ vuốt lên thân mình cô phập phồng quyến rũ. Tho tho_

“um.....” Chóp mũi, cảm lòng không đậu phát ra một tiếng than nhẹ.

Bụng nhỏ của Hoàng Phủ Minh càng căng thêm vài phần.

Khi anh vừa muốn rút đi váy trên người Tuyết Vi.....

Dục * vọng dần dần tràn ngập ở trong mắt lập tức lạnh xuống, anh quyết đoán ngưng hẳn nụ hôn này: “Đáng chết, tôi đang làm gì?!”

“Cho tôi..... Tôi muốn!!” Tuyết Vi lưu luyến không rời lôi kéo cánh tay Hoàng Phủ Minh.

“Chờ sau khi cô thanh tỉnh, cô muốn bao nhiêu lần, tôi đều cho cô, nhưng bây giờ.....” Nói xong, hai tròng mắt anh tối sầm lại, bé Tuyết Vi lên bước nhanh đi đến toilet .....

Lạnh.....

Thật lạnh.....

Trên giường lớn trắng tinh, thân mình Tuyết Vi cuộn tròn, rùng mình một trận chậm rãi mở hai mắt.

Trước tiên ánh vào mi mắt cô chính là mặt Hoàng Phủ Minh.

“Tỉnh?”

Hả..... Tho tho_

Thời gian giống như đông lại, Tuyết Vi liên mở to mắt như vậy, nhìn Hoàng Phủ Minh như là nhìn quái vật.

“Choáng váng? Hay là không quen biết tôi?!”

“hả..... tôi.....” Lời nói còn ở yết hầu, Tuyết Vi giả hoạt chuyển động mắt to, nghi hoặc nói: “anh, vì sao ở đây?”

“cô không nhớ rõ sao?”

“Không nhớ rõ. Tôi chỉ nhớ tôi giống như bị người ta hạ xuân dược, còn chuyện sau đó thì.....” Tuyết Vi tựa hồ nhớ tới cái gì, theo bản năng xóc chân lên.

Nhìn thân thể mình mặc áo tắm, mở áo tắm bên trong ra .....

Hả.....

Trống rỗng.

Mẹ nó!!!

“Là anh..... đòi quần áo cho tôi???”

“Vậy cô tưởng ai?” Tho tho_

!!!!

Thôi..... Thôi, thay đổi quần áo thì thay đổi quần áo đi, dù sao không phải chưa thấy qua. “Mộ tướng quân, giữa chúng ta ..... Hả là..... Cái gì cũng chưa xảy ra chứ?”

“a, đừng rồi, nói tới chuyện này. Lúc này, cô phải phụ trách đối với tôi.”

Nhìn mặt Hoàng Phủ Minh nghiêm túc, Khuôn mặt nhỏ của Tuyết Vi lập tức liền nổi lên trắng: “anh nói là, hai chúng ta..... Cuối cùng..... Vẫn là có cái gì sao?”

“cô nói đi?”

“!!!Mộ tướng quân!!! Không phải anh xối nước lạnh lên đầu tôi sao, vì sao còn có tiếp tục chuyện xưa???”

“hả?? Quả nhiên cô đều nhớ rõ!” Trong phút chốc, một nụ cười giảo hoạt xẹt qua khóe miệng Hoàng Phủ Minh.

Tuyết Vi mới hiểu được lại là.....

Hoá ra, chính mình trúng kế!

Đúng!

Từ khi gặp được Hoàng Phủ Minh đến lúc tiến vào phòng, đến lúc cô chủ động hôn môi cùng với tác chiến, hết thấy cô đều nhớ rõ. Tho tho_

Kế tiếp, Hoàng Phủ Minh ôm cô vào trong toilet, không ngừng dùng nước lạnh bên trong vòi hoa sen hướng về phía thân thể của cô, trong chốc lát cô liền ngất đi rồi, mãi cho đến bây giờ mới tỉnh lại.

“A, ha ha..... Tôi, không phải tôi sợ anh xấu hổ sao. Cho nên tôi liền.....” đôi mắt Tuyết Vi lảng tránh tầm mắt Hoàng Phủ Minh.

“Tôi không xấu hổ.”

“Tôi xấu hổ!!!” Cái này kêu chuyện gì, quả thực quá mất mặt. Cô nhớ tới bộ dáng ngay lúc đó liền hận không thể tìm cái bồn cầu dí chết chìm ở bên trong. “Mộ, Mộ tướng quân, chúng ta coi như..... Chuyện gì cũng chưa xảy ra, quên đi hết thấy vừa mới rồi, ok?”

!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65: Hoá ra anh là Hoàng Phủ Minh sao?!

Editor: Thơ Thơ

“Sao có thể?? Chuyện cô cưỡng hôn tôi là thật, cô muốn quên, tôi còn chưa quên đâu.”

“mẹ nó!! Mộ Thần Hiên, anh muốn thế nào?!” Tuyết Vi hung ác nhìn về phía Hoàng Phủ Minh.

Anh nhếch môi cười nói: “Đương nhiên là tìm cô đòi lại!”

Giây tiếp theo.....

Còn không đợi Tuyết Vi phản ứng lại đây.

Hoàng Phủ Minh bá đạo kéo thân mình cô qua, môi, đột nhiên đè ở trên môi cô .....

“um.” Đôi mắt hắc bạch phản minh bị dọa đến mờ lớn.

Đôi tay nhỏ của Tuyết Vi để ở ngực anh phần nộ giãy giụa. “um..... um um.....”

Toàn bộ lời muốn nói bị người đàn ông bá đạo này nuốt vào trong miệng, đầu lưỡi của anh cường ngạnh cạy hàm răng cô nghiền chặt ra, liền như vậy cướp đoạt ngọt lành trong miệng của cô.

Giờ khắc này.

Rốt cuộc Hoàng Phủ Minh có thể khẳng định, anh hôn Tuyết Vi biểu hiện ra không bài xích, cũng không..... Trùng hợp!!!

Nụ hôn không biết giằng co bao lâu rốt cuộc kết thúc. Tho tho_

Hoàng Phủ Minh chậm rãi buông tay Tuyết Vi ra.

Cô tức muốn học máu lau chùi môi: “Mộ Thần Hiền!!! Uống cho tôi còn cảm thấy anh là người chính nhân quân tử, không nghĩ tới!!! Hoa Hồ Điệp chính là Hoa Hồ Điệp!!!”

“hả? Nếu là nói như vậy, bây giờ nơi này là phòng khách sạn, chúng ta lại là trai đơn gái chiếc, mà tôi lại là Hoa Hồ Điệp, tôi không nên lãng phí danh tiếng của mình đi?” Nói xong, Hoàng Phủ Minh tới gần Tuyết Vi lần thứ hai.

Cô đột nhiên rút thân mình một chút: “Chờ chút!!! Ngừng!!! Mộ tướng quân! Tôi cường hôn anh một lần, anh cường hôn tôi một lần, chúng ta..... Huê nhau. Được chưa? Ha hả.....”

“Ài, tôi đây liền cổ mà chịu thiệt đi.”

Mệt!!!

Anh chịu thiệt sao?? Anh ăn cái chó má mệt anh!! Người này xấu xa, bản lĩnh lớn nhất chính là dùng một gương mặt đứng đắn nói ra lời làm người ta thất khiếu bốc khói.

Đời trước cô làm cái gì thiếu đạo đức, vậy mà quen biết ác ma như vậy??

“Tuyết Vi.” Mặt Hoàng Phủ Minh đột nhiên trở nên nghiêm túc lên: “Ai hạ thuốc cho cô?” Thotho_

A.....

Cô có thể nói là bạn trai cũ cùng mẹ lớn liên hợp lại hại cô sao?

Nói như vậy xong, đoán chừng anh sẽ cảm thấy thực buồn cười đi?

Ngay cả cô cũng không quá tin tưởng một màn hài kịch này sẽ xảy ra ở trên người mình. “Không biết, có thể là đối thủ của Nhà họ Tuyết đi.”

“Cũng đúng, Nhà họ Tuyết các người làm nhiều chuyện thiếu đạo đức như vậy, đối thủ khẳng định không ít.” Hoàng Phủ Minh thấp giọng nhắc mãi.

“anh đang nói cái gì??”

“Không có gì.”

“Đúng rồi, đúng rồi, bây giờ mấy giờ rồi??”

Hoàng Phủ Minh nhìn thời gian: “7 giờ rưỡi.”

“Đã 7 giờ rưỡi sao?? Tôi cùng Hoàng Phủ Quân Trường hẹn ước chính là 6 giờ. Đoán chừng..... Anh ta đã đi rồi.....” Tuyết Vi như suy tư gì cúi thấp đầu xuống.

“Vì sao? Thực thất vọng sao?” Thotho_

Thất vọng sao?

Nhưng thật ra thật không có!

Lúc đoạn thời gian cô chờ đợi Hoàng Phủ Minh đã đến kia, trong tâm cũng đã xuất hiện giây giữa, vì vậy có thể thấy được, cô kỳ thật..... Cũng không phải muốn gặp Hoàng Phủ Minh như vậy.

“Đúng vậy, thực thất vọng.”

“A. Cô ước hẹn Hoàng Phủ Minh gặp mặt, không phải là muốn giải thích một chút, cô không phải là xử nữ sự thật đi? Rõ ràng không phải tôi đã nhắc nhở qua cô, Nhà họ Hoàng Phủ nghiệm thân thực nghiệm khắc sao, cô vẫn là không cẩn thận như vậy. Hoặc là..... sau khi cô chữa trị xong, lại có người đàn ông khác?”

Sắc mặt nháy mắt trầm xuống dưới.

Tuyết Vi lạnh lùng nhìn người đàn ông trước mắt, âm trầm nói: “Mộ tướng quân, anh hẳn là biết có câu nói gọi là ‘mắt thấy không nhất định là sự thật; tai nghe cũng không nhất định là chân thật’ những lời này đi? Chẳng lẽ..... anh nhìn đến phân báo cáo chữa trị và màng trinh kia, nó liền nhất định là của tôi sao!!”

Hoàng Phủ Minh muốn chính là những lời này của cô!!!

Ngày đó sau khi Lạc quân gia nói xong hết thảy, trong tâm anh liền xuất hiện cảm giác bức bối, nhưng vẫn luôn không có tìm được lý do.

Bây giờ, nghe được Tuyết Vi nói những lời này, mây đen trong lòng anh giống như lập tức liền tan ra..... Thotho_

“Con người của tôi từ trước đến nay hết lòng tuân thủ hứa hẹn, nếu đáp ứng với cô sẽ an bài cô và Hoàng Phủ Minh gặp mặt, cho dù các người bỏ lỡ thời gian, cũng sẽ cho các người gặp lại.”

“Làm gì, anh còn muốn ước hẹn Hoàng Phủ Minh ra tới sao?” Tuyết Vi thử hỏi xong.

Hoàng Phủ Minh giả hoạt cười, nói: “Không cần hẹn, cô đã gặp qua.”

“A?? Gặp qua?”

“Đúng! Tôi, chính là Hoàng Phủ Minh!”

Trong phút chốc, con người Tuyết Vi mở lớn, ngăn người đánh giá Hoàng Phủ Minh trước mắt. “anh..... anh chính là hoàng..... Hoàng Phủ Quân Trường sao?”

Hoàng Phủ Minh trầm mặc không nói gật gật đầu.

Tuyết Vi khẽ nhếch cái miệng nhỏ, chậm rãi, chậm rãi ghé sát vào anh: “anh, là..... Hoàng Phủ..... Hoàng Phủ..... Minh?”

Người phụ nữ này từ trước đến nay lưu loát dứt khoát, hôm nay vì sao lại nhai như vậy? Hoàng Phủ Minh kiểm chế không kiên nhẫn trong lòng, gật gật đầu lần thứ hai.

Ai ngờ!!!

Giây tiếp theo.....

Hai tròng mắt Tuyết Vi nghiêm khắc, một phen nheo cổ áo anh: “anh là Hoàng Phủ Minh sao? Anh sẽ là Hoàng Phủ Minh sao? Ai tin!!!” Thotho_

“cái tên lưu manh này, ngày thường chính tôi còn chưa tính, bây giờ còn chính tôi sao?!!”

“Tôi thật sự.....”

“anh đừng nghĩ nói với tôi, anh thật là Hoàng Phủ Minh. Anh thành Hoàng Phủ Minh không tới cứ việc nói thẳng, không có việc gì giả bộ cái gì?!! Còn hết lòng tuân thủ hứa hẹn? Tôi phi!”

“cô, tôi ở nói cho cô một lần nữa, tôi.....”

“anh muốn nói cho tôi cái gì, bây giờ là tôi nói cho anh biết. Anh biết tội danh giả mạo Quân Trường lớn bao nhiêu không??? Chán sống rồi sao, đúng không???”

Trầm mặc.

Sắc mặt Hoàng Phủ Minh sa sầm ngồi yên ở trên ghế, tùy ý Tuyết Vi lôi kéo cổ mình, chửi ầm lên.

Từ trước đến nay trước mặt sau lưng được vây quanh, kính sợ, hôm nay vẫn là lần đầu tiên gặp loại này, anh nói chính mình là Hoàng Phủ Minh, đối phương không ngừng không tin, còn rơi xuống kết cục bị mắng to?

Rất... Bực tức rồi!!!

Nếu không phải hôm nay tâm tình anh cũng không tệ lắm, thật muốn một chân đá chết người phụ nữ ngu ngốc này!! Thotho_

“buông tay cho tôi!!” Hoàng Phủ Minh gầm nhẹ một tiếng, dọa Tuyết Vi sợ phát cuồng. “bây giờ tôi liền gọi Hoàng Phủ Minh thật sự qua tới cho cô! Được rồi chứ?!!”

Nói xong, anh nhanh chóng móc ra điện thoại.

‘đó..... Đó..... Đó.....’

Điện thoại vang hai tiếng, đã được tiếp lên. “Minh, anh tìm tôi.....”

“Hoàng Phủ Quân Trường, có người muốn gặp anh.”

Mộ Thần Hiền bên kia điện thoại vừa nghe Hoàng Phủ Minh xưng hô đối với mình, tức khắc ngẩn ngẩn trong gió rồi. “Minh, đầu óc anh không có việc gì chứ? Anh mới là Hoàng Phủ Quân Trường.....”

“Địa chỉ ở phòng số 1706 khách sạn Senna.”

“.....”mặt Mộ Thần Hiền cơ bản đã cứng, anh mặc cho Hoàng Phủ Minh ở bên kia nói, đơn giản cũng không lên tiếng trả lời.

“Đúng rồi, Hoàng Phủ Quân Trường, người muốn gặp anh tên Tuyết Vi!”

Nói xong,

Mộ Thần Hiền tựa hồ phản ứng kịp cái gì.

Hoàng Phủ Minh lập tức cắt đứt điện thoại. “được rồi, tôi đã giúp cô kêu anh ta lại đây.” Ánh mắt sắc bén nhìn về phía Tuyết Vi.

“Tôi lại không kêu anh tiếp tục gọi anh ta qua tới.”

!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Già Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Tôi chính là Hoàng Phủ Minh

Editor: Thơ Thơ

“Tôi thế này không phải vì thỏa mãn cô sao!!”

“cát. Thỏa mãn tôi sao? Nếu là anh thỏa mãn tôi, sẽ không làm ra chuyện giả mạo Hoàng Phủ Quân Trường ngu xuẩn như vậy .....” Tuyết Vi nhắc mãi, đi vào trong toilet.

Đang nhìn xem, khuôn mặt Hoàng Phủ Minh đều sắp tức biến thành màu xanh.

Anh ngu xuẩn sao?

Đúng!

Anh ngu xuẩn!!

Kết quả là anh giả thành Hoàng Phủ Minh, thành một Hoa Hồ Điệp, thật tm không biết ai ngu xuẩn!!!

Trong toilet.

Tuyết Vi đã thay quần áo, chậm rãi đi tới trước gương.

“Lập tức phải cùng Hoàng Phủ Minh gặp mặt, vì sao..... Tâm tình, hồngбет như vậy?” Thotho_

Ngón tay thon dài cảm lòng không đập phủ lên giữa môi.....

‘mộ, Mộ tướng quân, chúng ta coi như..... Chuyện gì cũng chưa xảy ra, quên mất hết thầy vừa mới rồi, ok?’

‘sao có thể? Chuyện cô cường hôn tôi là thật, cô muốn quên, tôi còn chưa quên đâu.’

‘mẹ nó!! Mộ Thần Hiền, anh muốn thế nào?!’

‘đương nhiên là tìm cô đòi lại!’

Bùm..... Bùm.....

Trái tim không hiểu gia tốc nhảy lên, trong óc Tuyết Vi không ngừng nhớ lại hình ảnh nụ hôn vừa mới kia, khuôn mặt nhò trắng nõn chậm rãi nổi lên một tầng mây đỏ.

“Đáng chết!! Làm gì nhớ tới tên lưu manh kia?”

Nhanh chóng thu hồi biểu tình trên mặt hoi mang về thẹn thùng, cô lạnh lùng đi ra khỏi toilet. “này, Mộ tướng quân, anh ước hẹn Hoàng Phủ Quân Trường cùng tôi gặp mặt ở trong phòng, không cảm thấy kỳ quái sao?”

Cũng là!

Đều do anh vừa rồi quá tức giận, liền kêu Mộ Thần Hiên tới phòng khách sạn. Thotho_

Bất quá, anh quá hiểu biết Mộ Thần Hiên, bất luận ước hẹn ở nơi nào, chỉ cần trở thành con mồi của Mộ Thần Hiên, kết quả cuối cùng đều giống nhau!

“Chả sao cả.”

‘ leng keng, leng keng ’ tiếng chuông cửa phòng cho khách đột nhiên vang lên.

Tím Tuyết Vi lập tức liền nhảy vọt lên cổ họng, là Hoàng Phủ Minh tới sao?

Ánh mắt bồi hồi, phản ứng đầu tiên của cô vậy mà là tìm cái cửa chạy trốn?!

“A, nhưng thật ra cô rất khẩn trương.” Trong giọng nói Hoàng Phủ Minh hơi mang vài phần châm chọc.

Tuyết Vi hung hăng cho anh một cái nhìn xem thường: “Ai cần anh lo?” Anh là ngốc sao? Cô thế này kêu khẩn trương sao? Rõ ràng chính là không muốn nhìn thấy Hoàng Phủ Minh được chứ? Ngu ngốc!!!

Hoàng Phủ Minh mặt vô biểu tình mở cửa phòng ra.

Vừa thấy Mộ Thần Hiên đứng ở cửa tay ôm hoa hồng .....

Mặt anh nháy mắt trầm xuống: “Theo tôi ra đây!” Lén lút đẩy Mộ Thần Hiên đi ra ngoài. .... Thotho_

Tuyết Vi đứng ở phòng trong về mặt nghi hoặc: “Tình huống gì sao?”

Trên hành lang.

Hoàng Phủ Minh không ngừng đánh giá Mộ Thần Hiên, hạ giọng nói: “anh làm gì mặc quân trang của tôi ra đây?!”

“hả, diễn trò đương nhiên phải làm cho đủ.” Mộ Thần Hiên mỉm cười xoay một vòng tròn: “Ha, quần áo của cậu tôi mặc vào thật ra rất thích hợp. cậu đừng nói nữa, lúc tôi vừa mới tiến vào, thật nhiều người khom lưng với tôi.”

Quân trang của Quân Trường, toàn Quân khu Bạch Hổ chỉ có một bộ.

Màu đen là màu lót, chỗ cổ tay áo, ven chỗ cổ áo màu trắng bao biên, sau lưng ấn hình đầu hổ biểu tượng Quân khu Bạch Hổ, trong miệng ngậm một chữ ‘ linh ’, đại biểu địa vị Quân Trường chí cao vô thượng.

Hai cái huân chương lấy cành ôliu màu vàng cộng thêm năm ngôi sao hình thành, cũng tượng trưng thân phận Quân Trường.

“Vậy anh muốn mang theo hoa tới làm gì?!” Hoàng Phủ Minh đoạt hoa hồng trong tay Mộ Thần Hiên, càng xem càng tức giận.

“Minh, cậu cũng thật không có tình thú, cái này gọi là lãng mạn, hiểu hay không? Con gái đều sẽ thích.”

“Nhưng cô ta là vị hôn thê của tôi!!”

“Nhưng bây giờ tôi mới là vị hôn phu của cô ta.” Thotho_

“.....” Hoàng Phủ Minh chán nản, đơn giản không hề biện luận cùng Mộ Thần Hiên nữa: “Hoa tịch thu, anh, có thể đi vào.”

“Vậy còn cậu?”

“Ờ cửa chờ anh!”

“Ừ.....” mắt Mộ Thần Hiên lưu luyến nhìn hoa hồng Hoàng Phủ Minh cầm trong tay, xoay người, đẩy cửa phòng ra.

Đang nhìn xem Hoàng Phủ Minh đứng ở cửa, ‘ phanh, phanh, phanh ’ không ngừng cầm hoa hồng trong tay đánh vào trên vách tường.

Chỉ chốc lát sau, đóa hoa kiều diễm ướt át liền tan nát .....

“Tiểu thư Tuyết Vi, chào cô.”

Tiến vào phòng, Mộ Thần Hiên nho nhã nở nụ cười.

Tuyết Vi nhìn lên. .... “Vi sao là..... anh?”

“Chính là tôi. Tôi chính là Hoàng Phủ Minh.”

“!!!”

Anh. .... Anh là Hoàng Phủ Minh sao??? Thotho_

Người đàn ông lôi kéo cô rời khỏi phòng y tá, sau khi không ngừng nói xấu Mộ Thần Hiên chính là Hoàng Phủ Minh sao?!!

Vì sao Tuyết Vi không cách nào đem hình tượng người đàn ông này cùng Hoàng Phủ Minh ngày đó ở căn cứ quân sự cứu cô một mạng liên hệ với nhau? Ngược lại cô tình nguyện tin tưởng, tên lưu manh bên ngoài kia là Hoàng Phủ Minh!

Bất quá, kỳ thật nghĩ lại.

Vẫn luôn đồn đãi Hoàng Phủ Minh tai tiếng là ‘o’, ngồi bên trong bụi hoa lại trước nay không dính nhiễm nửa phiến cảnh lá.

Ngày đó thái độ người đàn ông này ở ktv đối đãi với phụ nữ thật ra cùng lời đồn đãi về Hoàng Phủ Minh rất phù hợp.

“Hoàng Phủ Quân Trường, chào anh.”

“Ha ha, chúng ta cũng coi như là quen biết đi? Cô không cần khách khí với tôi như vậy. Cô có thể trực tiếp kêu tôi Minh.”

Hả. ....

Này cũng quá. .... Tùy tiện đi?

“Đúng rồi, Tuyết Vi, Mộ tướng quân nói cô muốn gặp tôi, có chuyện gì sao?”

“Cũng, cũng không có gì.” Đúng. .... Bây giờ thật sự không có gì. “Chính là chuyện lần trước anh đã cứu tôi, tôi vẫn luôn muốn nói tiếng cảm ơn với anh.”

“à, chuyện kia. Chút lòng thành.” Thotho_

“Tốt lắm, Hoàng Phủ Quân Trường, tôi không làm chậm trễ thời gian của anh, tôi còn có việc, đi trước.” Nói xong, Tuyết Vi hoàn toàn không cho Mộ Thần Hiên cơ hội nói chuyện, khuôn mặt bình tĩnh kéo cửa phòng ra liền rời khỏi.

Mộ Thần Hiên lại một lần nữa ngẩn ngang trong gió: “tình huống này là sao, này?”

Chỉ chốc lát sau, cửa phòng cho khách mở ra.

Hoàng Phủ Minh mặt vô biểu tình đi đến: “Xong việc sao?”

“ừ. .... Xong việc.”

“Cô ta nói cái gì với anh?”

“hả. .... Tôi muốn nói với cậu, cô ta nói tiếng cảm ơn với tôi, cậu tin sao?” Mộ Thần Hiên trước sau nghĩ không rõ, Tuyết Vi vất vả muốn gặp Hoàng Phủ Minh, kết quả chính là vì nói một tiếng cảm ơn sao??

“Chỉ nói cảm ơn sao?” Hoàng Phủ Minh hồ nghi nheo đôi mắt lại.

Anh cho rằng Tuyết Vi sẽ bắt lấy cơ hội tốt này giải thích một chút cùng Hoàng Phủ Minh chuyện bị từ hôn, ai ngờ?

“Đúng vậy, chỉ nói cảm ơn. Trong cái gì, nhưng thật ra, Minh, cậu đang làm cái gì? Vì sao kêu tôi sắm vai cậu???” Thotho_

“A, tôi cũng không biết tôi làm cái gì đâu.”

Hoàng Phủ Minh mặt vô biểu tình vuốt ở đầu giường.

Mộ Thần Hiên đứng ở một bên vẻ mặt không thể tưởng tượng.

Roi vào đường cùng, Hoàng Phủ Minh chỉ phải đem sự tình vừa mới rồi nói một lần với Mộ Thần Hiên.

Vừa nghe xong. ....

“Ha ha ha ha, Minh, vợ anh quá ngang bướng, cậu nói với cô ta cậu là Hoàng Phủ Minh vậy mà cô ta không tin sao?? Cậu thật đúng là càng giả mạo càng thâm Ha ha ha. ....”

Mộ Thần Hiên đều cười sắp đau sức hông.

Chính là giây tiếp theo.....

“Không xong!!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Chính thức nhập ngũ

Editor: Thơ Thơ

“Vì sao?”

“Minh, cậu nói..... Vạn nhất..... Tuyệt Vi về sau..... Yêu tôi như vậy? Tôi đây có tính là đoạt vợ anh không??”

“.....” Nhìn bộ dáng Mộ Thần Hiền vô cùng nghiêm túc, thái dương Hoàng Phủ Minh tức khắc xuất hiện ba vạch đen: “Thần Hiền, anh tự kỷ..... Là trời sinh sao?”

“hả.....”

“Đừng ròi, Thần Hiền.” Biểu tình Hoàng Phủ Minh đột nhiên nghiêm túc lên, chậm rãi từ trên giường ngồi dậy: “anh đi làm giúp tôi một chuyện.”

“Chuyện gì?”

“Đi giúp tôi tra hai đứa con gái Nhà họ Tuyệt, bên người Tuyệt Phi Nhi có người đàn ông kêu ‘Triết Hạo’ hay không.”

Đêm hôm đó, sự tình người phụ nữ trong phòng gọi ra hai chữ ‘Triết Hạo’, Hoàng Phủ Minh vẫn luôn chưa từng nói lên với Mộ Thần Hiền.

“Được, tôi đã biết. Tuyệt Phi Nhi chính là một người vợ khác của cậu?” Câu này theo lời nói Mộ Thần Hiền không chút để ý rơi xuống. Thotho_

Mặt Hoàng Phủ Minh nháy mắt trầm xuống dưới: “anh cầm miệng cho tôi, cô ta không phải vợ của tôi!!”

“hả??? Kỳ quái, lúc tôi nói Tuyệt Vi là vợ cậu, vì sao cậu liền cam chịu chứ? Ngược lại là tôi Tuyệt Phi Nhi, vì sao cậu liền.....” Trong giọng nói, Mộ Thần Hiền xấu xa nở nụ cười.

Làm như bị chọc trúng uy hiếp, Hoàng Phủ Minh cho anh một cái nhìn xem thường, gằn nhẹ nói: “anh chạy nhanh làm việc đi thôi!!!”

“Vâng! Vâng! Vâng! Hoàng Phủ Quân Trường.....”

Binh đoàn thứ ba.

Vừa đi làm, Tuyệt Vi liền thu được tin tức bị điều chức, trực tiếp đi binh doanh binh đoàn thứ ba nhận chức.

Một thân quân trang màu đen có bài bản hằn hoi mặc ở trên người cô, tư thế oai hùng hiên ngang.

Tuyệt Vi đi đường dường như bay, nếu không phải bận tâm tới hình tượng cô liền thiếu chút nữa tung tăng nhảy nhót trên đường.

Lúc đi ngang qua sân thể dục huấn luyện.

Nhóm nam binh đang thao luyện vừa thấy Tuyệt Vi, mắt đều ngó thẳng: “Thật mẹ nó xinh đẹp.” Thotho_

“Đúng vậy, khuôn mặt nhỏ kia lớn lên dường như thiên tiên.”

“Xem ra về sau chúng ta ở binh đoàn thứ ba liền không tịch mịch.”

Quân doanh buồn tẻ, nữ binh vốn dĩ ít, nữ nữ càng thiếu lại thiếu, Tuyệt Vi vừa tới binh đoàn thứ ba xem như tạo phúc cho nhóm người đàn ông độc thân này, bọn họ cũng không cần ngày ngày đêm đêm giả bệnh chạy tới bộ phận chữa bệnh xem Tuyệt Vi.

“Đừng cao hứng quá sớm. Binh đoàn thứ ba chúng ta tổng cộng hơn vạn người, chỉ là đoàn đội liền có 100 đội, ai biết cô ta được phân đến bộ phận nào đi??”

“Cũng đúng!!” Mấy binh lính tính toán, vẻ mặt cười gian vây quanh đội trưởng dẫn đầu bọn họ: “Lý đội trưởng, anh biết cô gái kia được phân tới nơi nào sao?”

“Cô ta sao?? Các người cũng đừng chờ mong, mẹ nó tôi còn chờ mong đây. Cô ta được phân đến bộ phận tra xét, do Tiết thiếu tướng trực tiếp lãnh đạo.”

“A??? Vậy chẳng phải là chúng tôi rất khó mới có thể nhìn thấy mặt cô ta sao?”

Nửa xuất thân Tuyết Vi thuộc về trường quân đội, cho nên các phương diện, đặc biệt là thể năng khẳng định không bằng binh lính từ địa phương hoặc là trường học mới chào tới. Cho nên chỉ có thể cho cô chức vụ văn binh cùng loại với bộ phận tra xét như vậy.

Bất quá, thật ra Tuyết Vi cũng được tự do, cô chính là muốn mặc quần trang, cảm thụ một chút sinh hoạt bên trong binh doanh thôi. Như vậy cũng khá tốt. Tho tho__

“Tuyết Vi, ngành tra xét của chúng ta nói thật dễ nghe là ngành giám thị, nói khó nghe chính là bộ phận hậu cần. Nhưng, chúng ta có sứ mệnh của chúng ta, ngàn vạn không thể hạ thấp chính mình, trong ánh mắt cũng không thể dung một hạt cát, hiểu rõ chưa?!” Nói chuyện, chính là lão đại riêng ngành, Tiết thiếu tướng.

Tuyết Vi tự nhiên hiểu rõ ý tứ lời nói này.

Nói trắng ra là, ngành tra xét này chính là ngành đặc tội với người, quan chức không có bao lớn, lại chuyên môn phụ trách cho người ta cáo trạng, mách lẻo gì đó. Ở binh đoàn là ngành nhất đẳng bị thù hận!

“vâng, Tiết thiếu tướng, tôi hiểu rồi!” Dáng người Tuyết Vi thẳng thắn kính chào Tiết thiếu tướng một cái theo nghi thức quân đội.

“Được. Trong chốc lát cô làm quen cùng người trong ngành chúng ta. Không sai biệt lắm khoảng mười giờ, sẽ có thượng cấp lãnh đạo thị sát, bây giờ cô mới vừa vào đây, nguyện ý công tác bên ngoài thì công tác bên ngoài, không muốn công tác bên ngoài liền ở bên trong đại bản doanh cũng được.”

“Vâng, Tiết thiếu tướng.”

Nhìn theo bóng dáng Tiết thiếu tướng rời khỏi, Tuyết Vi chạy tới bộ phận tra xét nhất nhất chào hỏi các đồng sự.

Toàn bộ bộ phận tra xét tổng cộng có hơn trăm người, trong đó có sáu phần là nữ binh. Nữ binh phụ trách đều là một ít công việc rất đơn giản, đánh đánh báo cáo, viết viết văn kiện gì đó, rất là nhẹ nhàng.

Đến nỗi Tuyết Vi bị xếp vào bộ phận tra xét tương ứng. .... Tho tho__

Phòng y tế! Tiếp tục lo liệu nỗi lên nghề cũ. Bất quá cũng đừng nói, đoán chừng cái này cũng thích hợp cô nhất rồi.

‘ cộp cộp cộp .....’

Lúc gần mười giờ, Tuyết Vi ngồi ở phòng y tế rõ ràng nghe được ngoài cửa từng trận tiếng bước chân.

Đại khái, lập tức liền đến thời gian quan viên thượng cấp đi thị sát sao?

Có đi hay là không đây?

Thôi!

Vẫn là.....

Đi thôi!

Tuyết Vi đi theo mọi người một đường chạy chậm, ở cửa binh doanh binh đoàn thứ ba tập hợp thành một đội hình.

Toàn binh doanh hơn vạn người, đứng thành đội ngũ đội hình 100, thanh thế kia to lớn miễn bàn nhiều.

Phóng tầm mắt nhìn lại một màu đen, có thể thấy được quan cấp lãnh đạo lần này tới thật lớn không phải giống nhau, người toàn binh doanh đều xuất động.

“Quá buồn bực, thật không nghĩ luyện tập.” Tho tho__

“Đây cũng không có biện pháp, ai kêu lãnh đạo lần này tới thị sát là đại Boss đâu.” Hai nữ binh đứng ở bên cạnh Tuyết Vi khe khẽ nói nhỏ hàn huyên.

“Vấn đề là hôm nay tôi tới kỳ nghỉ lễ, trong chốc lát phải tham gia chạy phụ trọng năm km, tôi còn không ngất xỉu sao??”

Chạy phụ trọng năm km sao??!

Tuyết Vi nghe thấy cái từ này đều phải hôn mê, khó trách Tiết thiếu tướng nói cho cô nguyện ý tới tham gia thì tham gia, không muốn tới tham gia cũng đừng tham gia đâu.

Hắn, cô thật đúng là thiên đường có lối không đi, địa ngục không cửa lại xông vào.

Xin hỏi, bây giờ cô có thể làm đảo bình không?!!

Kim đồng hồ đúng giờ chỉ đến vị trí mười giờ.

Một chiếc xe việt dã Hummer treo biển số quân khu bh10000 chậm rãi chạy tới đội hình thanh thế to lớn kia.

Một khắc kia khi xe dừng lại.

Đội hình hơn trăm binh lính đứng nghiêm quân tư, âm thanh động tác nhất trí nghe tới đều rung trời!!

Trung tướng phụ trách mang binh đoàn thứ ba một đường chạy đến bên xe Hummer, cung kính mở cửa sau xe ra. Tho tho_

Lúc này.....

Một người đàn ông thân cao một mét chín mấy khom người đi xuống xe, quân trang Quân khu Bạch Hổ trên người anh, miệng hồ sau lưng kia sinh động như thật ngâm một chữ ‘ một ’!

Dáng người này lúc anh đứng lại chớp mắt một cái, quả thực có thể dùng khí thế sức Bạt Sơn tới hình dung.

Chỉ là khí thế một người giống như áp đảo thiên quân vạn mã, không khỏi làm người tới gần anh hút một hơi lạnh.

“Một tướng quân đâu?!” lúc người đàn ông nói chuyện, một đôi lạnh mắt không có xem bất luận kẻ nào.

“Một..... Một tướng quân chạy đến quân khu mở họp, khả năng đường sá có chút trì hoãn, còn phải cần trong chốc lát mới có thể.....”

“Trực tiếp duyệt binh!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Già Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68: Gặp lại Bạch Dạ

Editor: Thơ Thơ

Người đàn ông chưa cho trung tướng kia cơ hội nói tiếp, bước nhanh đi tới trước đội hình thứ nhất.

mắt lạnh quét mỗi một binh sĩ đội hình thứ nhất, anh hơi hơi vẫy vẫy tay.

người đội hình thứ nhất liền chỉnh tề có tự chạy lên.....

“Rốt cuộc là vị lãnh đạo nào tới thị sát???”

Đứng ở đội hình cuối cùng, các binh lính bộ phận tra xét nhón chân mong chờ muốn nhìn xem rốt cuộc hôm nay là ai tới thị sát.

Thế nhưng nhân số phía trước đội ngũ quá nhiều, dày đặt che đầy tầm mắt bọn họ, bọn họ căn bản nhìn không tới người lần này duyệt binh là ai!

Đầu thật choáng váng.....

Đội hình bên cạnh, Tuyệt Vĩ đứng nghiêm thân mình hơi lắc lư lên, một mảnh môi đỏ cũng dần dần không có huyết sắc. Trên trán mồ hôi ‘ tí tách, tí tách ’ xẹt qua gương mặt, ngay cả tầm mắt giống như cũng trở nên mờ hồ.....

Ước chừng nửa giờ sau.

tất cả đội ngũ đã xuất phát 5 phần có 4, binh doanh chỉ còn dư lại hai, ba chỉ đội mà thôi. Tho tho_

Tầm nhìn lập tức trống trải rất nhiều, mấy nữ binh bộ phận tra xét liếc mắt một cái liền thấy được bộ mặt thật của người đàn ông đang duyệt binh kia!

“Rất đẹp trai! Rất đẹp trai!!!”

cảm xúc kích động không cần nói cũng biết, mấy nữ binh không ngừng lôi kéo tay áo lẫn nhau.

“Hur! Nhỏ tiếng chút, nhỏ tiếng chút, anh ta đi lại đây!”

Thu hồi biểu tình không nên có trên mặt, mọi người ở bộ phận tra xét nháy mắt nổi lên một khuôn mặt, kiên nhẫn chờ đợi lãnh đạo tìm đọc.

Người đàn ông chậm rãi đi tới đội hình bộ phận tra xét.

đôi tay anh bắt chéo ở sau lưng, có vẻ uy nghiêm, một đôi mắt lạnh tuôn tra mỗi một binh lính trong từng hàng.

Lúc này tuấn tra đến vị trí Tuyết Vi .....

khuôn mặt tuấn tử của người đàn ông kia dần dần xâm nhập vào trong tầm mắt Tuyết Vi!!!

Con người trong giây lát mở lớn vô số lần, nhìn cả người người đàn ông kia tràn ngập lạnh lùng khí phách, khuôn mặt nhỏ của cô vốn trở nên trắng lần thứ hai bịt kín một tầng màu xám trắng. Tho tho_

Lúc này.....

Người đàn ông cũng chú ý tới Tuyết Vi trong đội ngũ.

Chỉ là, một đôi mắt lạnh lẽo không hề có bất luận dao động gì, ngay cả đường cong trên mặt tuấn mỹ tuyết luân cũng lạnh nhạt!!

Tìm, trong phút chốc không biết bị thứ gì hung hăng vuốt ve.

Ở trong tầm mắt nhìn chăm chú không hề có tình cảm dao động, cô thập phần không dễ chịu.

Vốn tưởng rằng, gặp lại anh, tôi sẽ làm được lạnh nhạt tự nhiên;

Vốn tưởng rằng, gặp lại anh, tôi sẽ hoàn toàn quên đi;

Vốn tưởng rằng, gặp lại anh, tôi sẽ cười thanh thản, hỏi thăm anh, theo sau liền lướt qua nhau, không lưu bất luận dấu vết gì;

Nhưng mà.....

Sự thật chứng minh.

gặp lại anh, anh làm được cảm giác tôi muốn; mà tôi..... Lại vẫn như cũ là đau tận trong tim.....

Bạch..... Dạ .....

Đúng vậy! Tho tho_

người đàn ông đang duyệt binh này đúng là huấn luyện viên của Tuyết Vi năm đó ở trường quân đội Hoàng Bộ; cũng là, làm cô 2 năm trước nhảy xuống sông lạnh ý đồ tự sát!!!

“quân trang của cô.” bước chân Bạch Dạ đứng yên nghiêng ở phía trước Tuyết Vi, một đôi mắt lạnh bức người nhìn về phía cổ áo cô.

Tuyết Vi theo bản năng cúi đầu, nhìn quân trang của mình.

Mới phát hiện, một nút thắt trên quân trang không có cài!

“Thân là một người quân nhân nghiêm chỉnh huấn luyện, ngay cả cơ bản nhất sửa sang lại dung nhan đều không làm tốt sao?!”

tiếng nghiêm khắc trách cứ quanh quẩn ở bên tai, Tuyết Vi nhìn thẳng phía trước, một đôi tay nhỏ gắt gao nắm chặt nắm tay, móng tay đâm thật sâu vào khe thịt.

“Trùng phạt cô, phụ trọng 5 kg, chạy 5 km!!”

“Phụ trọng 5 kg sao?” tất cả mọi người trong bộ phận tra xét ngây ngẩn cả người.

Đối với một nữ binh mà nói chạy bộ xong 5 km đã xem như cực hạn, nếu nói thêm phụ trọng?

“thật nghiêm khắc.....” mấy nữ binh mới vừa rồi còn cảm thấy Bạch Dạ rất tuấn tử lập tức liền run lên. Tho tho_

Nhưng.....

biểu tình Tuyết Vi lại không có một tia biến hóa.

Đối với cô mà nói, Bạch Dạ, chính là một người đàn ông như vậy.

Ở trong sự nghiệp, trong ánh mắt không chấp nhận được một hạt cát, đôi mắt bất luận kẻ nào, bất luận việc gì, chỉ cần dính đến công sự, anh liền có thể làm được người máu lạnh vô tình!

“Bạch, Bạch tướng quân. Kỳ thật hôm nay tiểu Tuyết là ngày đầu tiên tới báo danh, có thể không tham gia lần này.....”

“Nếu đã tới, nên làm tốt trăm phần trăm chuẩn bị!” Tiết thiếu tướng vốn định cầu tình cho Tuyết Vi, ai ngờ Bạch Dạ đã một câu bác trở về.

Bạch tướng quân sao?

tầm mắt Tuyết Vi theo bản năng nhìn về phía hai huân chương trên quân trang Bạch Dạ .....

Hai huyền..... Năm..... Năm sao?!

Hoá ra tướng quân duy nhất mang năm sao ở Quân khu Bạch Hổ chính là anh sao?!

Ở Quân khu Bạch Hổ, ba vị tướng chưởng quân binh đoàn thứ nhất, binh đoàn thứ hai, binh đoàn thứ ba địa vị có bất đồng. Tho tho_

Danh như ý nghĩa, binh đoàn thứ nhất không thể nghi ngờ là binh đoàn mạnh nhất Quân khu Bạch Hổ. Dù vậy, cũng chỉ là trên địa vị cùng với thực lực có cảm giác về sự ưu việt nhất định, danh hiệu là tướng quân như cũ, huân chương cũng chỉ là hai huyền bốn sao, sẽ không có bất luận sửa đổi gì.

Nhưng.....

lúc Tuyết Vi đi làm ở bệnh viện quân đội liền nghe nói qua.

Nửa năm trước, trực tiếp phong tướng quân cho binh đoàn thứ nhất là tướng quân năm sao, địa vị cùng Hoàng Phủ Minh sán sán như nhau, nhưng tự do không chế hết thảy sự vật ba cái binh đoàn.

Cô thật không nghĩ tới, vị tướng quân đầu tiên trong truyền thuyết mang năm sao sẽ là Bạch Dạ!

Nhớ rõ lúc bọn họ mới vừa quen biết, Bạch Dạ đã là trung tướng huấn luyện viên trưởng quân đội Hoàng Bộ, sang năm liền thăng làm thượng tướng huấn luyện viên, sau đó.....

Bọn họ liền đường ai nấy đi.

hết thảy tin tức về Bạch Dạ, Tuyết Vi đều tự động che chắn.

Bất quá, đối với địa vị hiện nay của Bạch Dạ, Tuyết Vi không có một tia nghi ngờ. năng lực của Bạch Dạ, cô chính mắt chứng kiến qua, nếu không lúc trước cô làm thế nào sẽ..... Tho tho_

A.

“Lấy bao cát lại đây!”

“vâng, Bạch tướng quân.” Mấy binh lính thu được mệnh lệnh một đường chạy chậm đi lấy bao cát.

đội hình bộ phận tra xét cũng tự động chỉnh tề bắt đầu huấn luyện dã ngoại.

Duy độc Tuyết Vi đứng ở nơi đó như cũ, chờ đợi xử phạt phụ trọng 5 kg.

đúng lúc này!!!

“Tuyết Vi, cái đồ tiện * hóa!!!”

Mấy người phụ nữ dẫn theo một thùng nước đen hắt về phía Tuyết Vi.

Cô giương mắt lên, liếc mắt một cái liền nhận ra một người phụ nữ trong đó là người lần trước đi theo bên người Diệp Triết Hạo!!

Còn không kịp phản ứng lại đây.....

Mấy người phụ nữ giờ lên nước đen trong tay liền hắt về phía Tuyết Vi.

Chỉ thấy, Bạch Dạ đứng ở một bên lạnh mắt trầm xuống, lấy tin lời không kịp che tai, mặt ngó về phía Tuyết Vi, giống như một tòa núi lớn vững vàng chắn trước người cô!! Tho tho_

Giờ khắc này.....

Thời gian giống như đông lại.

nước đen gay mũi theo sau lưng Bạch Dạ ‘ tí tách, tí tách ’ lăn xuống trên mặt đất, tràn ra một đóa sen tĩnh để màu đen.

Có vài giọt rơi tung tóe ở trên mặt Tuyết Vi, giống như là nước mắt từ trên má cô chảy xuống, cũng có lẽ.....

thật sự chính là nước mắt đi.....

Con người nhìn chăm chú khuôn mặt tuần tú trước mắt này Vĩnh Viễn không có nụ cười.

Không cách nào phủ nhận.....

Nếu người đàn ông này chỉ là một mặt không có nhân tính, thì không cách nào xúc động được Tuyết Vi.

Chỉ có cô mới biết được, ở mặt người đàn ông kia không hề có tình người, lại có một viên đá để ám lòng người.

Đây mới là.....

Chỗ đáng sợ!!

Bạch Dạ.....

gông xiềng phong ấn ký ức đã lâu hoàn toàn nứt toác, cảm giác đau đớn muốn chết của hai năm trước giống như trở về trước mắt.

Tuyết Vi chậm rãi, chậm rãi nhắm hai tròng mắt lại, ‘ bùm ’ một tiếng, té xỉu ở trên mặt đất.....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Già Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 69: Một đoạn quá khứ khó có thể quên

Editor: Thơ Thơ

“Vi.....!!!”

Lời nói mắc kẹt giữa cổ họng lại đột nhiên nuốt trở vào, bước chân Bạch Dạ xông lên trước cũng vững vàng đứng yên tại chỗ.

“Bạch tướng quân! Ngài không có việc gì chứ?” Mấy vệ binh ‘ là tả ’ chạy tới bên cạnh Bạch Dạ.

Tiết thiếu tướng cùng mấy binh lính khác chạy tới bên cạnh Tuyết Vi.

“Hừ, tiện * hóa, cô đừng tưởng rằng gia bộ bất tỉnh là có thể trốn tránh!!!” Mấy người phụ nữ cũng không có vì vậy buông tha Tuyết Vi, nhất quyết mắng không buông tha.

“Lớn mặt!! Các người ở trước mặt Bạch tướng quân binh đoàn thứ nhất Quân khu Bạch Hồ dám làm càn như vậy sao?!!” Trung tướng binh đoàn thứ ba lạnh giọng chất vấn mấy người phụ nữ kia.

“Làm gì? Tham gia quân ngũ ghê gớm sao? Tham gia quân ngũ liền có thể loạn kỷ sao? Cái người phụ nữ kêu Tuyết Vi này, quyền rũ người đàn ông của tôi!! Quân đội các người chính là dung túng một nữ binh bại hoại không khí như vậy?!!”

“cô!!” Trung tướng này trong lúc nhất thời bị hỏi nghẹn lời. Thotho_

Mất lạnh nhìn hết thấy, Bạch Dạ dùng khăn lau chùi nước đen lây dính trên mặt, gầm nhẹ: “Tôi chỉ biết quân đội là thần thánh, không thể xâm phạm. Bây giờ, lập tức đem mấy người phụ nữ này trực tiếp đưa đi cục hình sự!”

“vâng, Bạch tướng quân!” Mấy vệ binh tiến lên liền phải đi bắt mấy người phụ nữ kia.

“Làm gì? Các người muốn đánh chúng tôi sao?? Người tôi, quân nhân đánh người, người tôi, quân nhân đánh người.” Mấy người phụ nữ còn không biết tai vạ đến nơi tiếp tục hất nước.

Mấy vệ binh liếc mắt nhìn Bạch Dạ một cái.

Anh không có bất luận lưu tình gì xoay đầu: “Trực tiếp động thủ!”

Nhận được mệnh lệnh, mấy vệ binh tiến lên liền khống chế được mấy người phụ nữ kia, cứng rắn đưa bọn họ rời khỏi binh doanh binh đoàn thứ ba.

“Tiểu tuyết, tiểu tuyết??”

“Tiết thiếu tướng, tiểu tuyết, không phải là bị bệnh gì đi?”

“Nhiễm bệnh? Mau! Mau! Chạy nhanh đưa vào bệnh viện binh đội.” Nói xong, Tiết thiếu tướng cùng mấy binh lính nâng Tuyết Vi rời khỏi. Tho tho_

Cách đó không xa Bạch Dạ nhìn mất Tuyết Vi, thấp giọng nói: “Cô ta bị tụt huyết áp, trực tiếp đưa đi phòng y tế theo dõi truyền đường glucose là được.” Nói xong, anh cũng không quay đầu lại mang theo vệ binh của mình rời khỏi.

Tiết thiếu tướng cùng mấy binh lính kia đều đã choáng váng: “Vi sao Bạch tướng quân biết tiểu Tuyết bị..... Tụt huyết áp chứ?!”

*

‘ bá bá bá.....’

‘ bá bá bá.....’

gió xuân thổi qua lá xanh phát ra tiếng vang xào xạc.

Thiếu nữ cột tóc đuôi ngựa đen nhánh mặc một thân váy liền đi theo đại bộ đội tiến vào trường quân đội Hoàng Bộ cái nôi của quan quân Quân khu Bạch Hồ.

Ngày đó thiếu nữ lập hạ quyết tâm nói mục tiêu sự nghiệp sau này là trung tướng quân khu!

‘ Tuyết Vi! ’

‘ đến! ’

Báo đến, điểm danh, thiếu nữ ở dưới sự dẫn dắt của người hướng dẫn tham quan trường quân đội nghiêm khắc nhất.

‘ ô ô ngô..... Ô ô ngô.....’

Một khúc nhạc du dương không biết từ chỗ nào truyền đến, thiếu nữ lập tức bị khúc nhạc mỹ diệu này hấp dẫn. quan quân

Dần dần thoát ly đại bộ đội, bước chân cảm lòng không đậu tìm tới nơi phát ra khúc nhạc.

Cuối cùng.....

Ở gốc cây xanh bên một dòng suối gặp được người đàn ông tuần mỹ mặc quân trang tay kéo đàn violon.

Cô chưa bao giờ gặp qua người có thể mặc quân trang đẹp trai như thế; cũng chưa bao giờ gặp qua người đàn ông rắn rỏi ôn nhu đàn violon sẽ tan mát ra âm thanh của tự nhiên mềm mại.

Thiếu nữ lập tức bị một khúc nhạc tuyệt vời của người đàn ông hấp dẫn, nghe quên mình.

Nhưng đột nhiên.....

Tiếng nhạc ngưng hẳn, con người người đàn ông kia tựa như hàn băng nhìn về phía thiếu nữ .....

“A!!!”

Đôi mắt mở ra.

Tuyết Vi ngậy người nhìn trần nhà.

Hình ảnh vừa mới rồi??

Là mộng hay là..... Ký ức mở ra chứ? Tho tho_

“gặp ác mộng sao?” Đột nhiên, một giọng quen thuộc truyền đến.

Tuyết Vi kinh ngạc nghiêng đầu..... “Mộ tướng quân?” Mắt nhìn hoàn cảnh lạ lẫm chung quanh, cô chậm rãi ngồi dậy: “Nơi này là đâu?”

“phòng y tế binh đoàn thứ ba, cô vừa mới té xỉu.” Đây cũng là tin tức Hoàng Phủ Minh vừa mới thu được.

Anh vừa nghe đến Tuyết Vi té xỉu liền vội vàng từ Quân khu Bạch Hổ trực tiếp chạy đến binh đoàn thứ ba.

“ừ.....”

“Có phải ngày đầu tiên tiến vào bộ đội có chút ăn không tiêu hay không? Yêu cầu cho cô mấy ngày phép sao?”

A???

Nghỉ phép sao??

Tuyết Vi nghi hoặc nhìn Hoàng Phủ Minh trước mắt, sau một lúc lâu, cũng không có nói ra nửa lời.

“Làm gì nhìn tôi như vậy?” Thotho_

“nè..... cô, cô không sao chứ?”

“hả?”

“vì sao tôi cảm thấy anh hôm nay kỳ quái vậy? Vậy mà đối tốt với tôi như vậy, còn cho tôi nghỉ phép sao? Sẽ không phải tôi còn đang nằm mơ chứ?”
Nói xong, Tuyết Vi dùng sức nhéo chính cánh tay mình: “Tê..... Ai da.”

Hoàng Phủ Minh nhìn bộ dáng cô buồn cười, không khỏi tức cười mà bật cười lên: “người phụ nữ này, là trời sinh chịu ngược cuồng sao? Có phải mỗi ngày tôi ngược cô, cô mới vui vẻ không?”

“Đúng vậy, đây mới là bộ dáng ngày thường của anh!” Tuyết Vi vừa lòng chụp xuống tay.

Hoàng Phủ Minh thật cảm thấy người phụ nữ này.....

Đích xác có bệnh! Lại còn có bệnh không nhẹ!

“cô nghỉ ngơi đi, tôi đi trước.”

“Chờ một chút, Mộ tướng quân.” Tuyết Vi lao đảo xuống giường, bước nhanh đi tới trước mặt Hoàng Phủ Minh: “Tôi không biết người bên trong bộ đội nói sao, hôm nay tôi bị người vấy mực.”

“ừm, nhưng thật ra nghe được một ít. Bất quá cô yên tâm, mấy người phụ nữ kia đã bị Bạch tướng quân xử trí, cô không cần để ý.” Thotho_

Bạch Dạ.

Nghe thấy cái này tên, Tuyết Vi có vài giây hoảng thần, nhưng lập tức liền thanh tỉnh lại đây. “Tôi cũng không phải để ý mấy người phụ nữ kia. Chỉ là..... Ngày đầu tiên tôi tới bộ đội báo danh, đã xảy ra chuyện như vậy, ảnh hưởng thật sự không tốt. Tôi hy vọng..... Mộ tướng quân có thể cho tôi một cái xử phạt, hoặc là trực tiếp quân phạt xử trí cũng được.”

“A, nào có người như cô vậy? Vậy mà còn có chủ động thỉnh phạt?”

“Tôi là người do Mộ tướng quân tự mình điều lại đây, nếu anh không tự mình xử phạt tôi, chỉ để cho người khác lưu lại đầu đề câu chuyện!”

Trong phút chốc, biểu tình Hoàng Phủ Minh treo ở trên mặt trầm xuống.

Anh thật không nghĩ tới, Tuyết Vi vậy mà có thể lấy đại cục làm trọng như thế, giống như phát hiện ra một mặt mới ở trên người cô.

“Yên tâm đi. Cô là người của tôi, còn đến phiên người khác nói ra nói vào sao?!” Dứt lời, Hoàng Phủ Minh cũng không quay đầu lại rời khỏi.

Nhưng vấn đề.....

Cô khi nào trở thành người của Mộ tướng quân chứ?!

“A, ha ha a.....”

Từng đợt cười nhạt xẹt qua khóe miệng Tuyết Vi. Mây đen bao phủ ở trong lòng cô giống như sau khi gặp được Hoàng Phủ Minh liền bắt tri bắt giác đẩy mây mù ra rồi..... Thotho_

*

Đi ra khỏi phòng y tế.

“Minh!” Mộ Thần Hiền thấy Hoàng Phủ Minh hiện thân từ xa, nôn nóng liền đuổi theo tới: “Lúc này xong đời!!”

“anh lại làm sao vậy?”

“Còn không phải việc của vợ cậu!”

“Tuyệt Vi?”

“Đúng vậy! Hôm nay Bạch Dạ lại đây duyệt binh, tôi không ở đó. Giống như nghe người phía dưới tôi nói, Tuyệt Vi không có mặc tốt quân trang, suýt nữa bị Bạch Dạ cấp phạt. Cái tên biến thái kia nếu là thật biết tới, tra được Tuyệt Vi, phát hiện cô ta mới ở trường quân đội Hoàng Bộ hai năm liền chạy tới bên trong binh doanh của tôi, tôi còn không bị tên biến thái kia tra tấn chết sao?!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Già Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Chiếc nhẫn này là của Tuyệt Vi sao?!

Editor: Thơ Thơ

Hai tiếng Bạch Dạ này quả thực là cảm kị của Mộ Thần Hiên.

Anh ta chỉ cần nhìn thấy Bạch Dạ liền giống như chuột thấy mèo.

Hôm nay chính là anh biết được Bạch Dạ muốn lại đây duyệt binh trước tiên, cho nên, cố ý trở về quân đội trễ chút tránh khỏi gặp mặt Bạch Dạ.

“Là tôi điều Tuyệt Vi lại đây, nếu là Dạ thật truy cứu lên, kêu anh ta trực tiếp tìm tôi.”

“Anh ta cũng đến tìm cậu mới được. Nhưng cậu đừng quên, cậu là dùng thân phận tôi điều Tuyệt Vi tới binh đoàn thứ ba. Nếu Bạch Dạ tìm tới tôi thật, tôi đã bị anh ta ngũ mã phân thân, nơi nào còn có công phu chạy tới cậu cầu cứu?”

Tương tượng đến hình ảnh tương lai, Mộ Thần Hiên đều lưu lại mồ hôi lạnh. Nếu có thể nói, bây giờ anh liền có thể lập tức xuất ngũ!

“anh yên tâm đi. Nếu Dạ tìm anh vấn tội thật, đã sớm hỏi, anh cho rằng sẽ chờ tới bây giờ sao?”

“Có ý tứ gì?”

“Anh ta là huấn luyện viên của Tuyệt Vi ở trường quân đội Hoàng Bộ, anh ta còn có thể không biết Tuyệt Vi là tình huống gì sao?” Thotho_

“A?? Hoá ra huấn luyện viên của vợ cậu ở trường quân đội Hoàng Bộ là Bạch Dạ sao? Cậu nói..... Có khả năng vợ cậu cũng lấy dính nhiều ít tới tính cách biến thái của Bạch Dạ hay không?”

Cái này sao.....

Quả là có khả năng!

“Đừng rồi, Minh!” Ngữ phong Mộ Thần Hiên đột nhiên vừa chuyển: “Nói tới cái này, sự tình vợ cậu bị thôi học..... Đã tra xong rồi!”

Nhìn biểu tình Mộ Thần Hiên dần dần nghiêm túc lên, Hoàng Phủ Minh mơ hồ cảm thấy chuyện này hẳn là vô cùng nghiêm trọng: “Cô ta là bởi vì cái gì bị thôi học?”

Lắc đầu.

“Tôi phái riêng người đi trường quân đội Hoàng Bộ điều tra hồ sơ Tuyệt Vi, chính là.....”

“Chính..... Là?”

“Chính là! Toàn bộ tư liệu Tuyệt Vi ở trường quân đội Hoàng Bộ bị người tẩy không còn một mảnh! Hơn nữa, người phụ trách hạ lệnh rửa sạch tư liệu Tuyệt Vi..... Là Người của Nhà họ Hoàng Phủ các người tự mình bí mật hạ mệnh lệnh!”

Mệnh lệnh bí mật. Thotho_

Ở quân khu thuộc về một bậc mệnh lệnh, cùng với cần thiết chấp hành mệnh lệnh bí mật, không được cãi lời.

Quyền hành của Nhà họ Hoàng Phủ lớn như trời, mỗi một người trong tộc đều có quyền hạ mệnh lệnh như vậy.

Sẽ là ai trong nhà hạ mệnh lệnh như vậy, xóa sạch hồ sơ của Tuyết Vi ở trường quân đội Hoàng Bộ chứ?

Nhà họ Hoàng Phủ, chủ viện.

“Nhị thiếu gia.”

Hoàng Phủ Minh mới vừa về nhà, liền gặp Lạc quân gia. “Chuyện gì?”

“Là thế này, ngày hôm qua lão gia đi tìm tôi, kêu tôi thông báo cho ngài, kêu hôm nay ngài cần phải cùng nhị tiểu thư Nhà họ Tuyết ăn một bữa cơm.”

Hai vị tiểu thư nhà họ Tuyết nghiệm thân đã trải qua thời gian một tuần rồi, Hoàng Phủ Minh lại chậm chạp chưa từng tỏ vẻ, lão gia đã có chút tức giận.

Nếu lúc này đây Hoàng Phủ Minh cự tuyệt, đoán chừng tiếp theo, Hoàng Phủ lão gia phải cưỡng chế anh cùng Tuyết Phi Nhi đi lãnh chứng!

Đây là nguyên nhân vì sao Hoàng Phủ Minh hy vọng lưu hai người Tuyết Vi và Tuyết Phi Nhi ở Nhà họ Hoàng Phủ kiềm chế lẫn nhau. Thotho_

“Được rồi, tôi đã biết.”

“Nhị thiếu gia, Tiểu thư Tuyết Phi Nhi đã ở thư phòng chờ ngài.”

“A, các người thật đúng là sốt ruột.”

Trong thư phòng

Tuyết Phi Nhi mặc một thân váy đơn thuần, trên mặt trang điểm tinh tế xinh đẹp.

Biết hôm nay sẽ ăn cơm cùng Hoàng Phủ Minh, thời gian cô chỉ trang điểm thôi cũng hết ba tiếng đồng hồ.

“Cũng không biết Hoàng Phủ Quân Trường sẽ thích tôi trang điểm như hôm nay sao?” Mắt Tuyết Phi Nhi khăn trương nhìn quần áo trên người, ánh mắt dao động trong thư phòng sạch sẽ.

Bước chân, chậm rãi đi đến án thư .....

“Di.....” Ánh mắt bị cái nhẫn bạc đặt ở trên bàn sách hấp dẫn. “không phải cái nhẫn lần trước, Hoàng Phủ Quân Trường kêu tôi mang chứ?”

Cầm lấy nhẫn, chăm chú nhìn.

Tuyết Phi Nhi càng nhìn chiếc nhẫn này, càng giống cái của Tuyết Vi.

Đặc biệt lưu ý chỗ quan trọng trong cái nhẫn ..... “?”

Tìm Tuyết Phi Nhi ‘đăng’ lập tức liền nhắc tới cô họ. Thotho_

Bây giờ cô có thể hoàn toàn khẳng định chiếc nhẫn này chính là cái của Tuyết Vi!!!

Nhớ rõ chiếc nhẫn này là Tôn Văn Văn tự mình đưa cho Tuyết Vi, hơn nữa bởi vì chữ cái ‘f’ bên trong nhẫn còn dẫn tới một hồi chiến tranh gia đình không nhỏ.

Địch Mạn Lệ nói Tôn Văn Văn vụng trộm ở bên ngoài, nhẫn chính là tín vật đính ước, ‘f’ chính là tên viết tắt của gian phu, Tuyết Vi cũng là con hoang.

Dẫn tới lão gia Nhà họ Tuyết Tuyết Vi Quốc giận tím mặt, phạt Tôn Văn Văn quét tước Nhà họ Tuyết một tháng, chuyện này mới xem như quá khứ hồ đồ.

“Kỳ quái, vì sao nhẫn của Tuyết Vi sẽ ở..... nơi của Hoàng Phủ Quân Trường chứ?”

“cô đang làm gì?!”

Sau lưng, đột nhiên truyền đến một giọng lạnh lẽo, Tuyết Phi Nhi sợ tới mức giật mình một cái, nhẫn trong tay ‘lạch cạch’ một tiếng rơi xuống ở trên mặt đất.

“Hoàng..... Hoàng Phủ Quân Trường.....”

Sắc mặt Hoàng Phủ Minh nghiêm túc nhìn cái nhẫn bạc lăn xuống trên mặt đất kia, ánh sáng trong mắt là hại người như vậy.

Tuyết Phi Nhi căng thẳng, vội vàng khom người nhặt chiếc nhẫn này lên. “Xin, xin lỗi, Hoàng Phủ Quân Trường, không có được anh cho phép liền động đồ vật của anh.” Thotho_

Hoàng Phủ Minh mặc không lên tiếng từ trong tay Tuyết Phi Nhi đoạt chiếc nhẫn này, nhanh chóng thu vào túi áo.

Tuyết Phi Nhi cảm thấy.....

Hoàng Phủ Minh tựa hồ thực để ý chiếc nhẫn này?

Trông mắt vừa chuyển. “Hoàng Phủ Quân Trường, chiếc nhẫn này là từ đâu anh có được?”

“không quan hệ với cô!” Lạnh lùng rơi xuống bốn chữ.

Tuyết Phi Nhi giống như là ăn phải ruồi bọ dường như bị nghẹn họng.

“Hoàng..... Hoàng Phủ Quân Trường, kỳ thật tôi.....”

“Nhị thiếu gia. Xe đã chuẩn bị xong.” Tuyết Phi Nhi không cam lòng còn muốn nói cái gì đó, lại bị người hầu bên ngoài tới cắt ngang.....

Trong nhà ăn.

Tuyết Vi ngồi ở một góc ngưng thần nhìn một tấm vé vào cửa buổi biểu diễn trong tay: “Hi..... Hi hi.....” Thình thoảng phát ra nụ cười hoa si.

Thu hồi tấm vé vào cửa kia, cô cầm lấy đôi đũa vừa muốn ăn cái gì.....

“Hoàng Phủ Quân Trường tới, Hoàng Phủ Quân Trường tới!” Thotho_

“A?? Thiệt hay giả?”

“Không tin chính cô xem đi, đi đến với nhị tiểu thư Nhà họ Tuyết.” Nói xong, người phục vụ nhanh chóng chỉ về phía cửa nhà ăn.

Tuyết Vi sừng sốt lên.....

Hoàng Phủ Minh và Tuyết Phi Nhi cũng tới nơi này ăn cơm sao?

Nghi hoặc buông đôi đũa trong tay, vừa muốn nhìn theo ngón tay người phục vụ xem qua.....

Một bóng dáng đột nhiên xâm nhập trong tầm mắt cô!!

Vừa thấy vị trí trước mặt kia rồng tuếch, đã thêm ra một người tới!

Tim, im lặng mà gắt gao nắm chặt.

Tuyết Vi liền nhìn chăm chăm khuôn mặt người đàn ông trước mặt, giống như quên mất hai chữ ‘ chào anh ’ nên nói ra sao; cũng quên mất bước tiếp theo chính mình nên làm gì.

“phục vụ.” Bạch Dạ vẫy vẫy tay, tùy ý chọn vài món đồ ăn. Khuôn mặt lạnh lùng tuấn tú chậm rãi ngó Tuyết Vi..... Thotho_

Trong phút chốc, cô rõ ràng nghe được tiếng tim mình đập có bao nhiêu kịch liệt, thân thể cũng hơi hơi run rẩy.

Bình tĩnh.....

Tuyết Vi, bình tĩnh!!

Hô hấp, từ trong mũi lúc nhanh lúc chậm hít vào, thở ra. Liên tiếp mấy cái qua đi, lúc này cô mới có thể cường chế tim đập kịch liệt cùng với thân thể phát run.

“Thân thể đỡ chút nào chưa?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Già Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Anh là đồ Biến thái

Editor: Thơ Thơ

Giọng nói lạnh băng truyền vào đại não Tuyết Vi, đây là bọn họ lần đầu tiên gặp mặt ở nơi riêng tư sau xa cách hai năm.

Lời đạo đầu như vậy, thật giống như khoảng cách hai năm này chưa bao giờ từng có; thật giống như sự tình hai năm trước chưa bao giờ xảy ra.

Vì sao anh làm được?

Vì sao anh làm được tự nhiên quên đi quá khứ như vậy?!!

Tay nhỏ duỗi đến bàn, gắp gạo nắm chặt thành cái nắm tay. Tuyết Vi rũ đầu xuống, hơi hơi gật gật đầu: “ừm”

Trầm mặc.

Cho đến khi người phục vụ bưng đồ ăn Bạch Dạ gọi lên;

Cho đến khi bọn họ động đũa, trên bàn an tĩnh giống như hai người này là hai khách hợp lại; anh ăn của anh, tôi ăn của tôi, không quấy nhiễu lẫn nhau.

Bạch Dạ chính là người đàn ông như vậy, cô không nói chuyện cùng anh; anh cũng tuyệt đối sẽ không chủ động mở miệng. Cho dù mở miệng, chỉ cần anh nói xong lời muốn nói liền Vĩnh Viễn im lặng ..... Thotho_

Trong phòng nhà ăn.

Món ngon phong phú đầy bàn, Tuyết Phi Nhi ngồi ở bên cạnh Hoàng Phủ Minh, trầm mặc không nói gì ăn thức ăn.

Cô mấy lần muốn tìm đề tài cùng Hoàng Phủ Minh tán gẫu chút gì, nhưng vừa thấy mặt Hoàng Phủ Minh nghiêm túc cô liền nuốt lời muốn nói trở vào.

“Hoàng Phủ Quân Trường, cái món này ăn không tòi, anh ném thử.” Bất lấy một thời cơ, Tuyết Phi Nhi dùng đũa gắp lên một miếng cá để vào trong chén Hoàng Phủ Minh.

Nhưng cô cũng không biết.....

Hoàng Phủ Minh có thói ở sạch với khác phái, lúc nhìn đến cô để cá vào trong chén mình, anh tức khắc liền không có muốn ăn. “Tôi đã ăn no.”

“Ăn no sao? Nhưng lúc này mới vừa bắt đầu mà thôi. Hoàng Phủ Quân Trường, có phải hay không..... bởi vì anh ăn cơm cùng tôi, cho nên liền không có muốn ăn?” Về mặt Tuyết Phi Nhi ủy khuất buong đôi đũa xuống.

Hoàng Phủ Minh hít một hơi, chậm rãi nói: “cô suy nghĩ nhiều. Không quan hệ với cô.” Thotho_

“Hoàng Phủ Quân Trường, có lẽ là Phi Nhi suy nghĩ nhiều đi. Nhưng.....”

“Trước tính sau tính thời gian tôi tiến vào Nhà họ Hoàng Phủ đã một tháng, tổng cộng mới thấy mặt anh hai lần. Có lẽ, Phi Nhi cũng không phải đối tượng anh muốn tìm đề kết hôn, nhưng đây là Nhà họ Hoàng Phủ an bài cũng là Nhà họ Tuyết an bài.”

“Nếu chúng ta không nhanh chóng tìm hiểu lẫn nhau, nói không chừng một ngày nào đó Hoàng Phủ lão gia liền trực tiếp kêu chúng ta kết hôn, chuyện này đối với anh mà nói, đối với tôi mà nói, đều không phải là một chuyện tốt.”

Tuyết Phi Nhi cố nhiên không phải là đối tượng Hoàng Phủ Minh thích, nhưng cô nói lời nói này lại thập phần có lý.

Nhà họ Hoàng Phủ là một đại gia tộc, con trai trong nhà cơ bản cũng đã kết hôn trước 22 tuổi. Duy độc Hoàng Phủ Minh đã 23 tuổi, ngay cả bạn gái cũng chưa tìm được.

“Tuyết nhị tiểu thư, cô nói tôi sẽ suy xét một chút.....”

‘lỉnh lỉnh lỉnh’ tiếng chuông điện thoại truyền đến.

“Xin lỗi, tôi đi ra ngoài tiếp điện thoại.” Hoàng Phủ Minh cầm điện thoại liền đi ra khỏi phòng bao.

Nhìn hiển thị cuộc gọi đến.....

“Thần Hiên, chuyện gì?” Thân mình dựa ở trên vách tường, một tay anh vẩy quanh trước người, nhìn quanh gian nhà ăn tao nhã này. Thotho_

“Là sự tình vợ cậu..... Là Tuyết Phi Nhi cùng người kêu Triết Hạo.”

“Tra thế nào?”

“Đã điều tra ra. Người này kêu Triết Hạo người họ Diệp, là công tử Diệp thị, cùng Tuyết Phi Nhi là đồng học thời cao trung.”

“đồng học thời cao trung sao?” Hoàng Phủ Minh suy tư một lát, ánh mắt trong lúc vô tình chú ý tới một vị trí góc nhà ăn: “Bạch Dạ!?”

“đang êm đẹp không có việc gì cậu nhắc tới cái tên biến thái làm gì?”

“Tôi nhìn thấy Bạch Dạ.”

Bên kia điện thoại Mộ Thần Hiền vừa nghe..... “hả, cúp trước, cúi chào.” Vội vàng liền cắt đứt điện thoại.

Hoàng Phủ Minh bắt đầu dĩ cười.

Không nghĩ tới Mộ Thần Hiền sợ Bạch Dạ, đã sợ tới loại trình độ này rồi.

Một tay anh cầm túi tiền đi tới Bạch Dạ, lúc sắp tới, đôi mắt anh vừa chuyển, thỉnh thoảng vươn tay vừa muốn chụp bả vai Bạch Dạ. Thotho_

Ai ngờ!

Bạch Dạ phản ứng nhanh nhảy quay đầu lại, một phen, vũng vàng bắt được cổ tay Hoàng Phủ Minh sắp rơi xuống .....

“Minh?!”

“A. Năng lực phản ứng của anh, thật sắp vượt qua sói rồi.” Hoàng Phủ Minh bắt đầu dĩ lắc đầu.

Bạch Dạ ở bên trong quần khu vốn có danh hiệu Dạ Lang, tên này cũng là danh hiệu lúc anh ở địch quốc làm gián điệp.

Người cũng như tên.

Năng lực anh không ngừng phản ứng mau, sức bật nhảy mắt càng là kinh người.

“Vừa tới sao?” Bạch Dạ đứng dậy, lạnh lùng hỏi.

“Đã sắp ăn xong rồi.” Dư quang Hoàng Phủ Minh không khỏi liếc mắt vị trí đối diện anh trống rỗng.

Tuy rằng vị trí đối diện Bạch Dạ không có người, chính là lưu lại chén đĩa, vẫn có thể nhìn ra anh đang cùng người ăn cơm.

“Hào, không quấy rầy anh, tôi đi về trước.”

“Ừm”

Hoàng Phủ Minh đi về phòng bao. Thotho_

Lúc đi ngang qua toilet .....

Một bóng dáng nhanh chóng lao ra, không nhanh không chậm đâm vào anh.

Đầu người phụ nữ va chạm thật mạnh ở trên cằm anh, phát ra một tiếng ‘đông’ trầm đục.

Hoàng Phủ Minh hút một ngụm khí lạnh, tức giận che lại hàm dưới mình.

Vừa thấy người kia đụng phải anh, đôi tay cũng thống khổ che lại cái trán.

Nhưng, Hoàng Phủ Minh liếc mắt một cái liền nhận ra..... “Tôi cho là quý nào lỡ mắng đâu, hoá ra là cô!?”

Vừa nghe đến giọng nói quen thuộc này, Tuyết Vi sững sốt, chậm rãi buông đôi tay che lại đầu ra: “Mẹ kiếp! Thật là gặp quý!”

Bọn họ đã thật lâu không có xảo ngộ, không nghĩ tới lại muốn mở ra hình thức quý đánh tường.

“Nhìn cô nói lời này, nhìn thấy tôi, chính là gặp quý sao?!”

“Chẳng lẽ không phải sao? Hoàng thành lớn như vậy, vì sao hai ta liền cố tình xuất hiện ở cùng một gian nhà ăn?”

“Này nói không chừng..... Là duyên phận đây.” Hoàng Phủ Minh nhếch môi nở nụ cười. Thotho_

Tuyết Vi lạnh lùng nhìn anh một cái xem thường, duyên phận? Duyên phận cái rắm!

Giây tiếp theo!!

Cô khăn trương đánh giá thân mình. “này, sẽ không phải anh lại ở tôi trên người lên lút trang bị máy theo dõi, một đường đi theo tôi tới nơi này đi? Xem như anh thuần túy theo đuôi!”

“.....” Hoàng Phủ Minh thực sự có chút không biết nói cái gì cho phải. “Tôi nói, cô có thể đừng tự luyến như vậy sao? Tôi mà theo dõi cô sao?!”

“này, anh dám nói lời tạm biệt đả thương người như vậy sao??”

“Vậy cô muốn tôi nói cái gì?”

“anh phải nói.....‘Được rồi, tôi chính là cảm thấy cô xinh đẹp, cho nên lên trang bị máy theo dõi ở trên người của cô’.”

“Phốc.” Hoàng Phủ Minh buồn cười nở nụ cười, vừa cười, vừa nói: “Được, Được rồi, tôi chính là cảm thấy cô lớn lên xinh đẹp, cho nên, cho nên lên ở trên người của cô, trang bị, trang bị máy theo dõi.....”

“Hừ, quả nhiên anh là đồ biến thái!!” Tuyết Vi ghét bỏ cho anh một cái nhìn xem thường, quay người liền phải rời khỏi.

Lúc này.

Hoàng Phủ Minh xem như hoàn toàn cười không nổi. Tho tho_

“cái người phụ nữ đáng chết này!”

Đột nhiên túm chặt cổ tay Tuyết Vi.

Nhưng khi cô quay đầu lại kia, một cái chớp mắt, trên mặt hai người cơ hồ là không hẹn mà cùng nổi lên tươi cười.....

Nhưng mà.

Một màn ôn nhu này lại bị Tuyết Phi Nhi tránh ở chỗ tối thu hết vào đáy mắt.....

Cô rõ ràng nghe được Hoàng Phủ Minh và Tuyết Vi giống như tiểu tình lữ cãi nhau, cũng nhìn đến Hoàng Phủ Minh thỉnh thoảng lộ ra tươi cười đối với Tuyết Vi.

Hoàng Phủ Minh dạng này, Tuyết Phi Nhi chưa bao giờ nhìn thấy qua. Ở trong mắt cô, Hoàng Phủ Minh chính là một người đàn ông không thích nói chuyện, lại vui giận không hiện ra sắc mặt.

Ai ngờ.....

“Tuyết Vi!!!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Tranh đấu giữa hai chị em

Editor: Thơ Thơ

Lúc Hoàng Phủ Minh và Tuyết Vi cáo biệt, Tuyết Phi Nhi nổi giận đùng đùng hiện thân.

Tuyết Vi đứng yên, tâm tình vừa mới chuyển tốt lập tức đã bị mây đen che kín. Cô nheo đôi mắt lại, cười tà quay đầu qua: “Chị hai, thật đúng lúc.”

“cái đồ tiện * nhân này, đã bị Nhà họ Hoàng Phủ đuổi ra khỏi nhà, vậy mà còn là âm hồn bất tán muốn tranh với tao sao?!!”

Tuyết Phi Nhi hồ ngôn loạn ngữ nói bậy gì đó?

Chắc sẽ không, Tuyết Phi Nhi cho rằng cô thu được tin tức Hoàng Phủ Minh ở chỗ này, cho nên đặc biệt tới nơi này ăn com đi? Tuyết Phi Nhi thật là suy nghĩ nhiều.

“Chị hai, em chỉ lại đây ăn bữa com mà thôi, chị hà tất chuyện bé xé to như vậy?”

“Ăn com sao? Tao phi, cái đồ tiện * hóa, bót giả ngu cho tao!!” Giọng Tuyết Phi Nhi càng lúc càng lớn, dẫn tới khách khứa chung quanh sôi nổi tới ánh mắt kỳ dị.

Tuyết Vi thật sự lười cãi cọ với Tuyết Phi Nhi, cho dù Tuyết Phi Nhi không biết xấu hổ, cô còn muốn mặt mũi. “Chị hai, xin lỗi, em còn có việc, đi trước.”

“này đứng lại đó cho tao!” Tuyết Phi Nhi tiến lên một bước, lôi kéo cánh tay Tuyết Vi: “mày đã bị Triết Hạo quăng bỏ, còn quyền rũ người ta lên giường, làm cho bạn gái người ta tìm tới cửa còn chưa tính. Tho tho_ Bây giờ, vậy mà không nhớ, tiếp tục phát tín hiệu với người đàn ông khác, mày có

phải tiểu tam chuyên nghiệp hay không!?”

Hoá ra.....

Việc bạn gái mới của Diệp Triết Hạo tìm được bình doanh, cũng là Tuyết Phi Nhi xúi giục sao?!

Thật vô sỉ!

“Chị hai, chuyện giữa em và Diệp Triết Hạo rốt cuộc là vì sao, chính trong lòng chị hiểu rõ, xin chị tự trọng!!” Sắc mặt Tuyết Vi trầm xuống, hung hăng ném tay Tuyết Phi Nhi ra.

“cái đồ tiện * nhân này! Hôm nay không nói rõ ràng đừng nghĩ đi!” Nói xong, Tuyết Phi Nhi giơ tay lên liền đánh qua mặt Tuyết Vi .....

Đúng lúc này.....

Một bóng dáng hiện lên, nắm chặt lấy bàn tay Tuyết Phi Nhi rơi xuống.

“anh??” Tuyết Phi Nhi không thể tưởng tượng nhìn khuôn mặt trước mắt này, thân mình trong giây lát chấn động: “Bạch..... Bạch Dạ?!”

Anh lạnh lùng trừng mắt nhìn Tuyết Phi Nhi một cái, ném tay cô ra, cũng không quay đầu kéo Tuyết Vi rời khỏi nhà ăn ..... Thotho_

“Sao lại thế này? Bạch Dạ..... Bạch Dạ vì sao anh lại cùng Tuyết Vi ở bên nhau? Bọn họ vì sao sẽ..... Vì sao gặp mặt?”

Tuyết Phi Nhi một đường lảo đảo si ngơ đi về phòng.

Lúc đến cửa, cô cường chế ngạc nhiên trong lòng, đẩy cửa đi vào.

“Hoàng Phủ Quân Trường, xin lỗi, tôi mới vừa đi toilet, để anh đợi lâu.”

“Không quan hệ.”

Nhìn khuôn mặt tuần tú kia không có bất luận biểu tình gì, không khỏi làm Tuyết Phi Nhi nhớ tới lúc vừa mới ở cửa toilet, thái độ Hoàng Phủ Minh đối đãi Tuyết Vi.

Hai người hình thành đối lập rõ ràng.

“Tuyệt nhị tiểu thư.”

Nghe thấy Hoàng Phủ Minh kêu mình, Tuyết Phi Nhi nhanh chóng lấy lại tinh thần: “Chuyện gì, Hoàng Phủ Quân Trường.”

“cô, quen biết một người kêu Diệp Triết Hạo sao?” Ánh mắt sắc bén lóe ra ánh sáng.

Thân mình Tuyết Phi Nhi không hiểu run rẩy lên. Thotho_

Vì sao Hoàng Phủ Quân Trường đột nhiên hỏi tới Triết Hạo? Chẳng lẽ là Tuyết Vi cái đồ tiện * nhân này nói gì đó với Hoàng Phủ Quân Trường sao??

Cái đồ độc phụ này!!!

Cô nắm chặt nắm tay, hơi hơi gật đầu: “quen biết.”

“cô.....”

Còn không đợi Hoàng Phủ Minh lên tiếng xong, Tuyết Phi Nhi nói: “quan hệ chúng tôi là người yêu!”

Trong phút chốc, sắc mặt Hoàng Phủ Minh trở nên vô cùng âm trầm.

Tuyết Phi Nhi cũng nhìn ra sắc mặt của anh không đúng rồi, nhưng..... Cô không có lựa chọn nào khác.

Tuyết Phi Nhi không phải ngu ngốc, cô rõ ràng biết, mặc kệ có phải Tuyết Vi lén nói cho Hoàng Phủ Minh cái gì hay không, lấy năng lực Hoàng Phủ Minh sẽ tra được đoạn tình giữa cô và Diệp Triết Hạo.

Cùng với bị anh tra ra cô làm một tiểu tam, chi bằng..... “Thật không dám dấu diếm Hoàng Phủ Quân Trường. Mấy ngày trước khi tiến vào Nhà họ Hoàng Phủ, Tôi và Triết Hạo đã chia tay.”

Khéo như vậy sao?? Thotho_

Hoàng Phủ Minh còn mới vừa nói cho mình, tên Triết Hạo này có rất nhiều ở hoàng thành, nói không chừng chỉ là một cái trùng hợp, lại không nghĩ.....

“Nguyên nhân gì?”

“Nguyên nhân là..... Tôi không thể không nghe theo mệnh lệnh cha tôi làm vị hôn thê chờ anh tuyển chọn; mặt khác, vào ngày chia tay kia, vừa vặn tôi bắt được Diệp Triết Hạo ngoại tình với người phụ nữ khác, cho nên..... Chúng tôi liện..... Chia tay.”

Lúc Tuyết Phi Nhi nói lời này, trong mắt tràn đầy thống khổ, cái loại bi thương cùng bị phản bội này.

Nhưng tâm lý cô lại thập phần hiểu rõ, cùng với bị tra ra cô là một tiểu tam, chỉ bằng..... Quay giáo một kích!!!

*

Bên kia.....

Bên cạnh ngã tư đường đông như nước chảy, Tuyết Vi và Bạch Dạ song song mà chiến.

Cô trầm mặc không nói gì nữa.

Tưởng không rõ, vì sao hai năm sau hai người gặp nhau, cô ở trước mặt Bạch Dạ đều là chặt vật bất kham như thế. Tho tho_

Ảo tưởng qua, có lẽ một ngày nào đó gặp nhau, cô đã cao cao tại thượng, lại không cần thấp hơn một đoạn ở trước mặt anh.

Nhưng sự thật, chênh lệch giữa bọn họ lại càng lúc càng lớn.....

“Tôi có việc, đi trước.” Lời nói lạnh như hàn băng rơi xuống, Tuyết Vi quay đầu liền phải rời khỏi.

Không có cảm ơm; không có đổi với chuyện Bạch Dạ giúp cô cảm kích không thôi, chỉ vì.....

Giữa bọn họ, đã không có cái gọi là ân tình!

“cô và Diệp Triết Hạo chia tay khi nào?”

Phía sau, giọng Bạch Dạ giữ bước chân cô lại.

Thân mình hơi hơi run rẩy.

Rõ ràng việc cô và Diệp Triết Hạo ở bên nhau là việc sau khi rời khỏi trường quân đội Hoàng Bộ thật lâu. Vì sao Bạch Dạ lại hình như biết hết thấy?

Trầm mặc không nói gì.

Tuyết Vi chỉ dừng chân một lát, giống như không có nghe được nghi vấn của anh cũng không trở về rời khỏi.....

Trong gió lạnh. Tho tho_

Cô ngẩng đầu đi trước; anh dừng chân nhìn cô dần dần đi xa.

Không biết vì sao, một màn này giống như biến trời đông giá rét càng thêm âm u lạnh vài phần.....

*

“A a a!! Tà Nguyệt, tôi yêu anh!!!”

“Tà Nguyệt..... Tôi yêu anh.....”

Lóe ra ánh sáng bắt mắt chiếu trong buổi biểu diễn, truyền đến tiếng hoan hô đỉnh tai nhức óc, tiếng hét chói tai.

Đoàn fan ngồi vào hàng thứ nhất, một đám phụ nữ mang nửa mặt nạ màu bạc cầm trong tay cây ánh huỳnh quang, kích động múa may.

“Hội trường! Hội trường! Chị xem, chị xem nơi đó có người học theo chị!” Lúc này, một cô gái khoảng 20 dẫn đầu lôi kéo cánh tay mặt nạ nữ.

Mặt nạ nữ quay đầu lại nhìn lên.....

Quả nhiên, cách đó không xa, một người đàn ông mang nửa mặt nạ màu bạc cầm trong tay poster, cũng cao giọng hét chói tai: “Tà Nguyệt, tôi yêu anh!!!”

“Anh ta giống như không phải là người của fan club Tà Nguyệt chúng ta, đi, hỏi một chút anh ta nguyên ý muốn gia nhập với chúng ta không.” Tho tho_

“Tốt.” Thu được mệnh lệnh, cô gái lướt qua đám người bước nhanh đi tới trước mặt mặt nạ nam kia.

Hai người giao lưu ngắn ngủi trong chốc lát, cô gái liền đưa mặt nạ nam tới trước mặt mặt nạ nữ này.

“cô thật sự cho phép tôi gia nhập fan club Tà Nguyệt các người sao??” Người đàn ông mở miệng liền nói thẳng đến chủ đề, một đôi mắt tràn đầy ánh sáng khát vọng.

“Đương nhiên. Nhưng mà, anh cần thiết phải tuân thủ hội quy, hơn nữa, phải toàn tâm ủng hộ Tà Nguyệt!!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Già Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73: Bí mật giữa hai người

Editor: Thơ Thơ

“Đây là nhất định, nhất định, tôi chính là fan thâm niên của Tà Nguyệt, cô cho tôi gia nhập với các người nhanh lên đi.” Bộ dáng người đàn ông thoát nhìn gấp không chờ nổi.

Mặt nạ nữ vừa lòng gật đầu: “Tốt lắm, một lát nữa buổi biểu diễn kết thúc, tôi cho anh cái băng biểu, anh đi điền một chút.”

“ừm ừm, tốt, tốt. Đúng rồi, hội trưởng, tôi nên xưng hô với cô thế nào??”

“xưng hô thế nào? Hà..... anh, anh liền trực tiếp kêu, kêu tôi hội trưởng là được.”

“Hội trưởng sao??” Người đàn ông ngờ ngác nhìn người phụ nữ trước mắt này mang nửa mặt nạ.

Rốt cuộc là nhân vật nào thần bí như vậy, ngay cả tên cũng không chịu lộ ra sao?

Ngóng nhìn hai tròng mắt xinh đẹp của người phụ nữ trước mắt, anh càng xem đôi mắt này liền càng cảm thấy có chút giống như đã từng quen biết: “cô, cô sẽ không phải kêu Tuyệt Vi chứ?” Thotho_

“hà.....” Bị người lập tức nhìn xuyên thấu, Tuyệt Vi sợ hãi rùng mình một cái.

Còn không đợi phản ứng lại đây.

Người đàn ông kia thình lình túm rút nửa mặt nạ cô mang ở trên mặt .....

“Mẹ nó!!! Cô thật là Tuyệt Vi sao?!!”

Bị người bắt gặp, Tuyệt Vi vội vàng dùng tay che đậy nửa khuôn mặt mình.

Mẹ nó, người này là ai chứ?!!

Không khỏi phân trần, cô vờn tay, cũng đồng thời kéo rút mặt nạ màu bạc người đàn ông mang ở trên mặt kia .....

Nhìn lên!!!

“Vi sao là anh?!!”

Buổi biểu diễn của Tà Nguyệt đang khí thế hùng hục tiến hành.

Nhưng ở cửa buổi biểu diễn .....

Trên một cái ghế dài, Tuyệt Vi và Mộ Thần Hiên ngồi song song.

Hai mắt hai người nhìn ra xa vẫn duy trì trầm mặc, gió thổi lạnh run quét qua thân thể bọn họ, dẫn tới bọn họ liên tục rùng mình. Nhưng mà lạnh hơn còn là..... tâm bọn họ ..... Thotho_

“không phải cô nói..... cô không phải fan nào tàn của Tà Nguyệt sao? Vì cái gì..... cô sẽ là hội trưởng Fan club Tà Nguyệt?” Mộ Thần Hiên dẫn đầu đánh vỡ trầm mặc, lỗ trống hai mắt máy móc chuyển về phía Tuyệt Vi.

Cô khăn trương nuốt một ngụm nước miếng, xoay mặt, hai mắt đối diện đôi mắt Mộ Thần Hiên: “không phải anh..... Cũng biểu hiện thực chán ghét Tà Nguyệt sao? Nhưng tôi xem anh..... lúc tự cấp Tà Nguyệt trợ uy, là..... So với ai khác đều lớn tiếng hơn.....”

“A..... Ha hà .....” Mộ Thần Hiền khô cằn cười hai tiếng, giấy tiếp theo, anh cầu xin nói: “Chuyện này, bảo mật, được chứ?”

“Ừm..... Cũng xin..... giúp tôi..... Bảo mật.....”

Ở thời khắc đạt thành hiệp nghị đó, hai người ăn ý cùng đứng lên, xoay lưng với nhau.

Lúc đi rồi, chỉ chốc lát sau, bọn họ cùng lúc dừng bước chân.

Ngẩng đầu, nhìn sao đầy trời, nước mắt..... ‘ bá ’ lập tức tràn mi mà ra.....

Cái mùa đông này .....

Thật mẹ nó lạnh!!

“Chắc, thật sự không nghĩ tới, Hoàng Phủ Minh đường đường là một Quân Trường vậy mà sẽ..... Sẽ là fan nào tàn của Tà Nguyệt sao??” Trên đường về nhà, Tuyết Vi càng nghĩ càng cảm thấy buồn bực. Tho tho_

Luôn đồn đãi Hoàng Phủ Minh như thế, ngang bướng như thế; vì sao, vì sao cao lớn uy mãnh, khí phách huy hoàng. Vì sao ở trong mắt Tuyết Vi ‘ Hoàng Phủ Minh ’ giống như một người hóa hai nhân vật tồn tại?!

Xem ra, thâm nữ quan thế giới này .....

Đã hoàn toàn điên đảo đi??

“Tam tiểu thư.”

“Tam tiểu thư.”

Một hồi đến Nhà họ Tuyết, Tuyết Vi liền chú ý tới mỗi hầu gái treo ở trên mặt biểu tình quỷ dị.

Nên sẽ không?? Mẹ lại xảy ra chuyện đi?

Tìm căng thẳng, cô bước nhanh vọt tới phòng khách.

Đẩy mở cửa.....

Ánh mắt đầu tiên Tuyết Vi nhìn đến chính là Tuyết Vĩ Quốc ngồi ở trên sofa sắc mặt nghiêm túc.

Tầm mắt thoáng di động sang phải..... Tho tho_

Phát hiện mẹ bình an không có việc gì ngồi ở bên cạnh Tuyết Vĩ Quốc, cô âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi: “Cha, mẹ lớn, mẹ.” Lễ phép chào hỏi bọn họ, cô chậm rãi đi tới trước mặt Tuyết Vĩ Quốc: “Cha, cha từ nơi khác đã trở lại sao?”

“Tuyết Vi, quý xuống cho cha.”

“Ừm?” Trong lúc nhất thời Tuyết Vi còn chưa có phản ứng lại đây.

Ai ngờ giấy tiếp theo.....

Tuyết Vĩ Quốc gằn nhẹ nói: “Quý xuống!!!”

“Lão gia.....”

“Vân Vân, bà cầm miếng cho tôi!!”

Sợ mẹ lại bị rắn day, hai đầu gối Tuyết Vi vội vàng quỳ gối trên mặt đất.

Tuyết Vĩ Quốc giơ tay lên ..... ‘ bóp ’ một cái tát liên đánh vào trên mặt Tuyết Vi. “Tuyết Vi, có phải con không thể nhìn Chị hai gả chỗ tốt hơn con hay không? Cho nên, biến đổi hoa muốn làm Chị hai bị đuổi ra khỏi Nhà họ Hoàng Phủ mới vui vẻ?!”

Cha đang nói cái gì đây?

Tay Tuyết Vi vỗ về gương mặt, dư quang thoáng nhìn nụ cười âm trầm treo ở trên mặt Dịch Mạn Lị. Tho tho_

Lập tức cô liền đoán được, tám phần là Tuyết Phi Nhi đem sự tình hôm nay nói cùng Dịch Mạn Lị, cho nên Dịch Mạn Lị thừa dịp cha từ nơi khác trở về, tổ cáo cô.

“Cha, Tuyết Vi không biết cha nói cái gì.”

“Còn giả ngu sao?! Hừ, vì sao tôi nuôi dưỡng đứa con gái ác độc như vậy!!!!” Tuyết Vĩ Quốc tức giận. Đứng dậy, một chân đá ở trên bụng Tuyết Vĩ. Trong phút chốc, Tuyết Vĩ đau đến nổi mồ hôi lạnh chảy ròng, trong con người phủ kín tơ máu, ngã trên mặt đất, đôi tay ôm bụng, thống khổ lẫn lên.

“Vi Vi?? Vi Vi!!” Tôn Vân Vân thấy vậy vội vàng chạy lên trước. “Lão gia, dù sao Vi Vi cũng con gái, ngại đánh nó như vậy, sẽ đánh bị thương nó!!”

“Tôi còn chưa có nói bà đâu!! Vân Vân, thân bà là một trưởng bối, vậy mà cấu kết cùng Tạ bác sĩ, đi vu tội Phi Nhi. Bà không cảm thấy thật quá đáng sao?!”

“Lão gia, tôi không có làm loại chuyện này.”

“Không có sao?? Tạ bác sĩ cũng đã nhận tội, còn nói không có??? Hà???”

“Cha.....” Lúc này, giảm bớt một lát, Tuyết Vĩ lao đảo đứng lên từ trên mặt đất: “mẹ con thật sự không có làm loại chuyện này, là con và Tạ bác sĩ cùng nhau hợp mưu vu tội Chị hai.”

Khi Tuyết Vĩ nói lời này giọng điệu bình tĩnh như vậy, biểu tình cũng nhìn không ra một tia dao động..... Tho tho__

“Vi Vi, chuyện này nếu không phải con làm, liền giải thích cùng cha con, giải thích. Con đừng có chuyện gì cũng đều ôm lung tung ở trên người!!!” Tôn Vân Vân biết, chuyện này quan trọng, Tuyết Vĩ thừa nhận chẳng khác nào đi vào tử lộ.

Nhưng.....

Giải thích?

Cho dù cô giải thích, lấy quyền lực Dịch Mạn Lị cũng có thể biến giả thành thật đi?

Đây rõ ràng chính là một cái bẫy rập đã giả thiết tốt.

Cô không nhảy vào, tội danh chính là mẹ; cô và mẹ cùng nhau chịu tội.

Cô nhảy vào, lại có thể bảo vệ mẹ chu toàn, có sao mà không làm chứ?

“Vân Vân, nếu bà dám che chở Tuyết Vĩ, tôi ngay cả bà cùng nhau phạt!!!” Tuyết Vĩ Quốc phần nộ gào thét.

Tuyết Vĩ nhìn mẹ lắc lắc đầu, mặt vô biểu tình nhìn về phía Tuyết Vĩ Quốc.....

“Tuyết Vĩ, nếu con dám thừa nhận là đến nơi. Ngày mai, không cho phép con ra khỏi cửa, ở nhà chờ cha, cha có việc muốn nói với con!!!”

Này liền xong rồi sao?

Không giống như là tác phong của cha, liền dễ như trở bàn tay buông tha cô sao? Tho tho__

“Cha, cha có chuyện gì, nói bây giờ, không thể sao? Con mới vừa bị điều đi binh đoàn thứ ba, nếu xin nghỉ không tốt lắm.”

“Ngày mai con sẽ biết! Bây giờ, cha muốn nghỉ ngơi.” Tuyết Vĩ Quốc ném xuống những lời này, Dịch Mạn Lị đỡ ông chậm rãi đi lên lầu hai.

“Vi Vi, con không sao chứ?” Tôn Vân Vân lo lắng nhìn thân mình Tuyết Vĩ.

“con không có việc gì, mẹ.”

“Không có việc gì thì tốt, không có việc gì thì tốt. Thoạt nhìn tâm tình lão gia hôm nay không tồi, cũng không có truy cứu chuyện này, cũng coi như là con tránh được một kiếp.”

A.....

Tránh được một kiếp sao?

Không!

Giác quan thứ sáu nói cho Tuyết Vĩ, ngày mai..... Mới khai mạc ‘ trò hay ’!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Gả chồng

Editor: Thơ Thơ

Thư phòng nhà họ Tuyết.

“Phi Nhi, đừng nóng giận, ba ba con đã giáo huấn Tuyết Vi cái tiểu tiện nhân kia.” Mặt Dịch Mạn Lị mỉm cười đứng ở trên sân phơi nói điện thoại với Tuyết Phi Nhi.

“Hừ, Tuyết Vi đáng chết kia, cũng dám báo cáo Hoàng Phủ Quân Trường đánh giá con, đáng giận! Đáng giận! Ba ba thật nên đánh chết nó mới đúng!!”

“Được rồi, được rồi. Ba con cũng bị Tuyết Vi chọc tức điên. Yên tâm đi, ba ba con nói, lúc này đây nhất định sẽ giúp con hết giận. Con không phải không biết, ba ba con để ý lần này con cùng Nhà họ Hoàng Phủ liên hôn sao?”

“Điều này cũng đúng, con chưa thấy qua ba ba sẽ để ý một sự kiện như vậy. Đúng rồi, mẹ.....” Tuyết Phi Nhi bên kia điện thoại đột nhiên nghĩ tới cái gì. “con hoài nghi Hoàng Phủ Quân Trường và Tuyết Vi cái đồ tiện * nhân kia hẳn là quen biết từ rất sớm.”

“quen biết từ rất sớm sao? Không có khả năng.....”

Dịch Mạn Lị thường xuyên phái người giám thị nhất cử nhất động của Tuyết Vi, nếu Tuyết Vi và Hoàng Phủ Minh từng có tiếp xúc từ rất sớm, bà hẳn là sớm thu được tin tức mới đúng chứ? Thotho_

“Là thật sự, mẹ!”

“Phi Nhi, vì sao con khẳng định như vậy?”

“Là thế này, hôm nay con ở thư phòng Hoàng Phủ Quân Trường thấy được chiếc nhẫn của mẹ Tuyết Vi để lại cho nó. Hơn nữa, Hoàng Phủ Quân Trường giống như đặc biệt để ý chiếc nhẫn kia.”

“Vậy mà có loại chuyện này sao?!”

Lại là nhẫn, lại là hời Diệp Triết Hạo, chẳng lẽ..... Tuyết Vi và Hoàng Phủ Minh thật sự đã sớm quen biết sao? Nghĩ vậy, sắc mặt Dịch Mạn Lị dần dần trầm xuống dưới.

“Phi Nhi, trước con đừng có gấp, mẹ sẽ phái người đi tra chuyện này. Con yên tâm, mẹ tuyệt đối sẽ không để Tuyết Vi cái đồ tiện * nhân kia bò đến trên đầu chúng ta ị phân đi tiểu!”

“Ừm, mẹ, làm phiền mẹ. Còn có một việc con muốn nói với mẹ, hôm nay lúc con ăn cơm với Hoàng Phủ Quân Trường, ngoài ý muốn thấy được..... Bạch Dạ và Tuyết Vi giống như..... Lại ở bên nhau.”

Vừa nghe lời này, con người Dịch Mạn Lị nháy mắt mở lớn: “Thật sao?!”

“Thiên chân vạn xác!”

“Ha!!!” Trong phút chốc, trên mặt Dịch Mạn Lị tức khắc giờ lên tươi cười khó nén: “Phi Nhi, lúc này thật là trời giúp con. Tuyết Vi vậy mà còn dám liên hệ với Bạch Dạ, nó hoàn toàn là..... hạ chiến thư với Nhà họ Hoàng Phủ!!!” Thotho_

Sớm hôm sau.

“Tiểu thư, tiểu thư, lão gia kêu cô đi phòng khách.”

Còn đang mơ ngủ, đã bị giọng Ninh Ninh đánh thức. Tuyết Vi mông lung mở mắt buồn ngủ: “Ninh Ninh, cha nói là chuyện gì sao?”

“Lão gia không có nói.”

“à, chị đã biết.”

Tuyết Vi vội vàng rời giường rửa mặt chải đầu một phen, liền vội vàng chạy tới phòng khách.

Trong đại sảnh.

Một bóng dáng nam tính xa lạ hút lấy đôi mắt Tuyết Vi.

Bộ dáng người đàn ông này thoạt nhìn cũng ngoài ba mươi tuổi, dáng người hơi béo, làn da ngăm đen, không tính là vô cùng xấu, cũng không cách nào lọt vào trong tầm mắt.

Mới sáng sớm, trong nhà liền mời khách lại đây sao?

Lòng Tuyết Vi có một tia bất an, rũ đầu, chậm rãi đi tới trước Tuyết Vĩ Quốc: “Cha.”

“Ừm.” Tuyết Vĩ Quốc liếc mắt cô một cái, theo sau nhìn về phía người đàn ông xa lạ kia: “Đây là đứa con gái thứ ba của tôi.” Thotho_

Từ lúc người đàn ông này vừa thấy Tuyết Vi từ lầu hai ra tới, đôi mắt cũng đã bị mỹ mạo của cô hấp dẫn, liên tục tán dương: “Tuyệt lão gia, tam tiểu thư đúng như trong lời đồn, giống như thiên tiên. Ngài cũng quá đề cao thuộc hạ, tôi nơi nào có phúc khí như vậy có thể cưới tam tiểu thư làm vợ?”

“Được rồi, cậu ít nói nhảm, tôi đã an bài xong rồi.”

“Vâng, Vâng, Vâng, tiểu nhân nhận trước, cảm ơn tuyết lão gia ngài hậu ái.”

Nhìn cha cùng người đàn ông xa lạ kia kẻ xướng người hoạ, sắc mặt Tuyết Vi ngưng trọng nhíu mày: “Cha, cha tìm con tới rốt cuộc là có chuyện gì?”

“Tuyết Vi, ngày thường con thông minh như vậy, vì sao tới bây giờ ngược lại hồ đồ chứ?”

Cô nghe ra là cha cố ý kêu cô gả cho người đàn ông chưa từng gặp mặt này, nhưng.....

Cái gọi là ‘an bài xong rồi’ là có ý tứ gì?

“Cha, có chút lời nói, Tuyết Vi muốn cùng cha đơn độc tâm sự, không biết có thể hay không.....” Ánh mắt nhìn về phía người đàn ông trung niên kia.

Người đàn ông trung niên thức thời nghiêng người: “Tôi đây liền ở cửa chờ Tuyết tiểu thư.”

Sau khi đợi người đàn ông rời khỏi, Tuyết Vi chần chờ một lát, miễn cưỡng bài trừ khuôn mặt tươi cười: “Cha, tuy rằng con không biết người đàn ông kia là người nào, thân phận gì. Nhưng, tốt xấu gì con cũng là người Nhà họ Tuyết chúng ta, có phải hay không? Nếu cha tùy tiện liên tục tìm nhà chồng cho con, có thể làm người ngoài nhìn Nhà họ Tuyết chúng ta chê cười hay không?” Thotho_

Tuyết Vi không phải là một người phụ nữ háms làm giàu lại coi trọng quyền quý địa vị.

Nhưng lúc này cũng chỉ có nói như vậy, mới có thể ‘đả động’ tuyết lão gia từ trước đến nay tôn trọng tiền tài, quyền lợi.

Nhưng.....

“Hừ, con cho rằng con làm cho Nhà họ Tuyết chúng ta mất mặt còn ít sao?!” Tuyết Vĩ Quốc phẫn nộ vỗ cái bàn, lạnh lùng nói: “Người đàn ông kia, là một viên chức nhỏ của công ty cha, tuy rằng ba mươi mấy tuổi, nhưng cho tới nay chưa lập gia đình. Cha đã dặn dò với người ở bộ phận dân chính, bây giờ con lập tức đi theo anh ta lãnh chứng đi thôi!”

“Cái gì?!”

Tuyết Vi kinh hãi.

Cô cho rằng lần này bất quá sẽ giống lần trước, chỉ là cùng đối phương thân cận gì đó, lại không nghĩ.....

“Cha, cha kêu con cùng một người đàn ông mới gặp mặt vài phút kết hôn sao?” Đến bây giờ mới thôi, tuyết vi cũng không dám tin tưởng lỗ tai của mình.

“Thấy mặt vài phút thì thế nào? Ở cổ đại, mọi người đều còn không có gặp mặt trước khi kết hôn đâu!” Thotho_

“Nhưng kia dù sao cũng là cổ đại, cha.....”

Tuyết Vi còn có ý đồ thuyết phục quyết định của Tuyết Vĩ Quốc, nhưng bị ông đuổi tay chặn.

Tuyết Vĩ Quốc đứng dậy, đôi tay bắt chéo sau lưng, sắc mặt âm trầm đi tới trước mặt cô: “Nói thật cho con biết, Tuyết Vi. Lần này sở dĩ cha tìm cho con một cửa hôn sự như vậy, chính là muốn con hiểu rõ, hiểu rõ, hậu quả chơi tâm cơ, chơi cô tay!!”

“không phải con không thể thấy Chị hai con gả được hơn con chứ? Như vậy, cha càng muốn kêu con gả cho một người đàn ông vừa già, vừa xấu, lại không có bản lĩnh!!!”

Nhìn người đàn ông trước mắt này có huyết mạch tương liên.

Tuyết Vi không thể tin, không thể tin, một người cha có thể nói ra lời như vậy!!

Tuyết Phi Nhi là con gái của ông; nhưng Tuyết Vi cô cũng là con gái của Tuyết Vĩ Quốc ông!!!

Đừng nói cô không có làm những việc nhìn không ra người, cho dù là thật làm, thân là một người cha liền phải trừng phạt đứa con gái ruột của mình như vậy sao?!

Vì cái gì, vì cái gì cha có thể nói ra lời tuyệt tình tuyệt nghĩa như vậy?!!

Tay nhỏ, hơi hơi nắm chặt nắm tay. “Cha, con, không gả!” Thotho_

“Không phải do con quyết định!!! Người tới, cột Tuyết Vi lên xe cho tôi!!”

Tuyết Vi Quắc ra lệnh một tiếng.

Mấy gia đình ‘ là tả ’ từ hậu viện tiến vào, mạnh mẽ kéo Tuyết Vi đi đến ngoài cửa .....

“Cha!! Cha, cha không thể như vậy! Con là con gái của cha, sao cha lại có thể khinh suất an bài cả đời con như thế???”

“Cho dù con phạm vào ngàn sai, cha có thể xử phạt con, có thể đánh con, có thể mắng con, vì sao lại muốn đổi đời con như vậy???”

“Vì sao phải trừng phạt cả đời con???”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Giải cứu

Editor: Thơ Thơ

Khó hiểu.....

Mê mang.....

Tuyết Vi than khóc gào rống, chất vấn, chỉ nghĩ đôi lại cha một lời giải thích, một đáp án.

Mặc dù đôi mắt cha là bị Dịch Mạn Lị mê hoặc, nhưng..... sao ông lại có thể làm ra được trừng phạt nặng như vậy??

“Nghe đây, ở trong cái nhà này, nếu ai dám gây sóng gió, ngăn cản tôi cùng với Nhà họ Hoàng Phủ liên hôn, bất luận là ai, tôi đều nhất định kêu nó ăn không hết, gói đem đi!!!”

Ở một khắc cuối cùng, Tuyết Vi bị mang đi khỏi Nhà họ Tuyết, cô không có thể làm cha hồi tâm chuyển ý; thậm chí không có nghe được một câu giải thích của cha, mặc dù là một ánh mắt mềm lòng đều không có.

Quanh quần ở bên tai trong cô, là câu kia, đã lạnh nhạt, lại vô tình.....

Liên hôn! Liên hôn! Cùng Nhà họ Hoàng Phủ liên hôn!!

“Cứu mạng!!! Cứu mạng!!!”

Trên xe, đôi tay Tuyết Vi bị trói, thỉnh thoảng phát ra tiếng cầu cứu.

Gia đình giam giữ cô giống như là cái gì đều không có thấy, xe chạy thẳng đến Cục Dân Chính.

Vừa xuống xe, Tuyết Vi bị hai gia đình mạnh mẽ túm vào trong Cục Dân Chính.

“Đã chuẩn bị tốt chưa?” Thotho_

“Chuẩn bị tốt rồi.”

“Tốt. Làm phiền các người, tuyết lão gia kêu tôi nói câu cảm ơn các người.”

“Nói gì vậy, ngày thường tuyết lão gia chiều cô chúng tôi như vậy, đây đều là chúng tôi nên làm.”

Một cán sự Cục Dân Chính cùng gia đình Nhà họ Tuyết hàn huyên một phen, liền lấy ra hai tờ đơn đã điền tốt trước đó. “Gọi bọn họ ký tên đi.”

Người đàn ông trung niên muốn cùng Tuyết Vi kết hôn không có bất luận chần chờ gì liền ký tên.

Hai gia đình đưa ánh mắt về phía Tuyết Vi: “Tam tiểu thư, ký tên đi.”

Con người u ám nhìn khuôn mặt cả trai lẫn gái trong phòng này tươi cười quý dị, trước sau cô không thể tin được, hết thấy này là thật sự!

Cha vì trừng phạt cô, mua người Cục Dân Chính, kêu cô cứ như vậy gả cho một người chưa từng gặp mặt sao?

Quá buồn cười, việc này quá buồn cười không phải sao?!

“Tôi, sẽ không ký tên.” Lời nói nhàn nhạt rơi xuống.

Hai gia đình liếc mắt nhìn nhau một cái: “Tam tiểu thư, như vậy chúng tôi thực khó xử. Nếu cô không chịu phối hợp như vậy, chúng tôi đây chỉ có thể.....” Thuận thế gật đầu. Tho tho_

Một gia đình trong đó cường ngạnh kéo lấy tay Tuyết Vi.

Một gia đình khác nhanh chóng lấy tờ đơn đăng ký hôn nhân.

“Không!!! Các người buông tôi ra!!! Tôi sẽ không ký tên!!!” Tuyết Vi ra sức tránh thoát thân mình, muốn ném gia đình trôi buộc chính mình ra.

Thế nhưng sức lực gia đình không biết lớn hơn cô nhiều ít lần, một cây bút nắm chặt ở trong lòng bàn tay cô, chậm rãi, chậm rãi duỗi qua đi tờ đơn đăng ký .....

Không!

Không!!!

Mắt thấy bút màu đen dừng ở trên trang giấy màu trắng, xiêu xiêu vẹo vẹo viết tên cô. Con người Tuyết Vi phần nộ tràn đầy tơ máu.

“ok, thu phục!!!” Hai gia đình vừa lòng cười, chậm rãi buông Tuyết Vi ra.

Cứ như vậy gả cho?

Cứ như vậy gả cho một ..... người đàn ông trung niên chưa từng gặp mặt sao?

Con người hắc bạch phân minh mất đi ánh sáng trước đây, cô mờ to mắt, nhìn những người đó lấy hai tờ đơn đăng ký đi.

Nhìn mặt bọn họ treo nụ cười tà ác. Tho tho_

Con đường tương lai .....

Giống như sụp đổ trong nháy mắt.

Phía trước kia không biết kết cục cũng định luận trước thời gian.

Tuyết Vi liền như vậy đứng tại chỗ vẫn không nhúc nhích, đã không có từ ngữ, cũng đã không có bất luận biểu tình gì, giống như một búp bê vải bị đánh mất linh hồn .....

‘ rầm! ’ một tiếng vang lên.

Cửa lớn Cục Dân Chính bị người từ bên ngoài một chân đá văng.

Người ở trong nhà thuận thế nhìn về phía cửa .....

Chỉ thấy, mấy binh lính mặc quân trang Quân khu Bạch Hổ cầm súng máy trong tay bước nhanh tiến vào. “các người giơ tay lên!”

Mọi người ở trong nhà hút một ngụm khí lạnh, phối hợp giơ đôi tay lên cao: “Các người, các người là?!”

Đúng lúc này.....

Hoàng Phủ Minh cất bước từ ngoài nhà đi đến.

Một ánh mắt sắc bén nhìn chung quanh mọi người ở trong nhà: “Các người đang làm gì?!” Tho tho_

Những người đó vừa thấy thân ảnh khoác quân trang huân chương, con người nhanh chóng mở lớn: “Mộ tướng quân?!”

“Tôi đang hỏi các người!” Tiếng gầm nhẹ rơi xuống, sắc mặt Hoàng Phủ Minh âm trầm nổi lên khí lạnh.

Người nọ bị dọa nom nóp lo sợ trả lời: “đây là, đang xử lý giấy hôn thú.”

“Ai kết hôn với ai?”

“Hồi Mộ tướng quân, là, tiểu thư nhà chúng tôi cùng. .... Cùng vị tiên sinh kia kết hôn.”

Mắt Hoàng Phủ Minh nhìn Tuyết Vi đứng ở nơi đó từ đầu đến cuối cũng chưa từng cử động qua, lại nhìn nhìn người đàn ông trung niên cách đó không xa .....

“Ai cho phép cô kết hôn?!”

“tuyệt lão gia nhà của chúng tôi.”

“Tức cười!!” Hoàng Phủ Minh ném cổ áo người nọ ra một phen, âm thanh lạnh lùng nói: “Tuyết Vi là người của binh đoàn thứ ba, kết hôn cần được tôi phê chuẩn, chẳng lẽ không hiểu sao?!”

“Này.....”

“Đưa cho tôi!!” Mệnh lệnh rơi xuống. Thotho_

Gia đình kia mờ mịt nghiêng đầu: “Mộ tướng quân, ngài muốn, ngài muốn cái gì?”

ánh mắt anh chợt lóe, vừa muốn phát hỏa.....

Vẫn là quan viên đang xử lý giấy hôn thú phản ứng mau, vội vàng đem hai tờ đơn đã hoàn thành trình tới trong tay Hoàng Phủ Minh.

Trong phút chốc.

Hai tờ đơn bị Hoàng Phủ Minh xé rách nát, tung lên trên trời, giống như bông tuyết đầy trời lưu loát rơi ở trên mặt đất.....

“Nghe đây, trở về nói cho lão nhân Nhà họ Tuyết các người, liền nói, Tuyết Vi là người của Quân khu Bạch Hổ, về sau cô ta muốn kết hôn, phải được tôi gật đầu! Tôi không gật đầu, cô ta muốn gả người nào? Ngay cả cửa cũng không có!!!” Lời nói bá đạo rơi xuống, Hoàng Phủ Minh nắm tay Tuyết Vi đi ra khỏi văn phòng Cục Dân Chính.

Dọc theo đường đi, trầm mặc không nói gì.

Cho đến khi ngồi trên xe Hoàng Phủ Minh, lúc này Tuyết Vi mới thoáng có một tia phản ứng. “Sao anh lại tới đây?”

Nhàn nhạt lời nói, lộ ra vô lực, đầu cô dựa vào cửa kính, trong con ngươi u ám tìm không thấy bất luận ánh sáng gì như cũ.

“cô sẽ không lại cho rằng tôi theo đuôi cô chứ? Lần này, chính là cô gọi tôi qua tới.”

“ừm?” Tuyết Vi hơi hơi di động hạ tròng mắt. Thotho_

Hoàng Phủ Minh mỉm cười móc di động ra, mở ra điện thoại: “Xem đây, là cô đánh điện thoại cầu cứu cho tôi.”

Sau khi Tuyết Vi bị trói lên xe, trong lúc vô tình đụng vào điện thoại di động, vừa vặn đụng tới di động của Hoàng Phủ Minh.

Lúc ấy, anh đang mở hộp. Liền nghe thấy trong điện thoại thỉnh thoảng truyền đến tiếng cầu cứu. Hoàng Phủ Minh không hề do dự ngưng hẳn hội nghị, trực tiếp liên hệ bộ tình báo, định vị vị trí của Tuyết Vi, mang theo người giết đến Cục Dân Chính.

“Cảm ơn.....”

“hôn nhân của cô bây giờ đã trở thành phế thải, không cần lo lắng.”

A.....

Có lẽ hôn nhân đã trở thành phế thải, nhưng..... Có chút đồ vật lại vĩnh viễn, vĩnh viễn khắc vào trong lòng cô, không cách nào lau đi.....

Khuôn mặt nhỏ không có bất luận biểu tình gì, dần dần nhìn về phía ngoài cửa sổ xe.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 76: Hôn bên trong xe

Editor: Thơ Thơ

Hãy còn nhớ rõ, vào lúc mười hai tuổi được đón trở về Nhà họ Tuyết.

Trời biết, lúc tuổi nhỏ Tuyết Vì biết được mình có ba ba vui vẻ cỡ nào.

Cô không bao giờ quên bị người ta cười nhạo là một đứa con hoang không có ba ba; không còn phải sợ bị người ta khi dễ, bị người nhục mạ.

Bởi vì.....

Cô có một người đàn ông đáng tin cậy đủ để dựa vào cả đời.

Mới tới Nhà họ Tuyết, Tuyết Vì sợ ba ba sẽ không thích mình, cô cẩn thận lại cẩn thận làm Tuyết Vì Quốc vui vẻ, chộc cho Tuyết Vì Quốc bật cười.

Bộ dáng này hoàn toàn không có giữa hai cha con, như là một đứa trẻ chộc người lớn chơi.

Nhưng mà.....

Liên này.

Tuyết Vì Quốc căn bản khinh thường nhìn lại. Thotho_

Bất luận Tuyết Vì để ý mua chuộc quan hệ cha con cỡ nào; bất luận Tuyết Vì kêu chính mình nỗ lực thế nào, đạt tới hình tượng đứa con gái hoàn mỹ trong lòng cha, Tuyết Vì Quốc Vĩnh Viễn chưa cho qua cô một phần hoà nhã.

Làm chuyện đúng rồi, cô hẳn phải vậy; đã làm sai chuyện, không đánh tức là mắng.

Cho đến bây giờ, bất luận Tuyết Vì bị đánh tới nằm viện, bị đánh tới không cách nào xuống giường, vẫn là cha một mặt vì Chị hai, chị cả, cô đều như cũ không có nửa khắc từ bỏ ý niệm muốn giảm bớt quan hệ cùng cha.

Cảm thấy như cũ, cha chỉ là đối với mình quá mức nghiêm khắc, quá mức hà khắc. Kỳ thật ông vẫn thương yêu mình; vẫn thương đứa con gái này.

Nhưng.....

Giờ này khắc này.

Lòng cô.....

Đã chết.

Từ khi bị mang ra khỏi Nhà họ Tuyết, từ khi bị trói đi Cục Dân Chính ký tên; từ khi Tuyết Vì Quốc nói câu cuối cùng kia.....

‘ bất luận là ai, chỉ cần ngăn cản tôi cùng với Nhà họ Hoàng Phủ liên hôn, tôi nhất định kêu nó ăn không hết, gói đem đi!!! ’. Thotho_

ở trong lòng Tuyết Vì khát vọng tình thương của cha, cũng đã bị Tuyết Vì Quốc tự tay bóp tắt.....

Tìm

Giống như bị thứ gì bóp đau đớn không thôi.

Hoá ra, từ lúc còn nhỏ cô chờ mong tình thương của cha, chính là hình tượng này sao?

Cô tình nguyện chưa bao giờ trở lại Nhà họ Tuyết; chưa bao giờ gặp qua cha mình, ít nhất, cô còn có thể ảo tưởng ở trong lòng.....

Ba ba hiền lành, nắm tay đứa con gái nhỏ, cùng đi công viên trò chơi;

Khi có người khi dễ con gái đến oa oa khóc lớn, ba ba cao lớn sẽ đánh những người xấu đó tề ra quần;

Lúc đứa con gái làm nũng chơi xấu, ba ba sẽ sùng nịch véo véo khuôn mặt nhỏ của cô, thỏa mãn hết thấy nguyện vọng của cô.

Hết thấy bình thường trong quan hệ cha con, đối với Tuyết Vì mà nói chỉ có thể là ảo tưởng và hy vọng xa vời mà thôi, từ khi cô tiến vào Nhà họ Tuyết, chưa bao giờ thực hiện qua, cũng chưa bao giờ có được.....

Từng đợt chua xót nảy lên trong xoang mũi, tầm mắt Tuyết Vì dần dần trở nên mơ hồ, trong hốc mắt một giọt ẩm áp chảy xuống trên gương mặt, rơi xuống trên lưng bàn tay, tràn ra một đóa hoa bi tình. Thotho_

Sợ bị Hoàng Phủ Minh nhìn thấy một mặt yếu đuối của mình, tay nhỏ của cô gắt gao nắm chặt nắm tay, cắn môi, cổ ngăn nước mắt, kêu chính mình không cần khóc.

Thế nhưng, nước mắt chứa chan căn bản không nghe chỉ huy, một giọt tiếp một giọt rơi xuống.....

“cô.....” Hoàng Phủ Minh nhận thấy được bả vai Tuyết Vi không ngừng run rẩy, vừa muốn đi dò hỏi.

Cô nhanh chóng nâng tay lên, đưa lưng về phía anh, vẫy vẫy tay: “Đừng động tôi, anh xoay mặt đi!!” Một tay khác găt gao bịt miệng.

Nhưng trong tay vẫn truyền ra từng đợt đứt quãng tiếng bi thương ‘ nức nở ’ .....

Hoàng Phủ Minh nhú mày, cứng rắn quay thân thể của cô lại.

Nước mắt kia, đã tràn ngập cả khuôn mặt cô; hình tượng thống khổ mà lại cố nén, cũng làm người đau lòng như vậy.

“Không phải kêu anh đừng động tôi sao?!!!”

“cô làm gì muốn phản ứng với tôi??”

“anh coi như cái gì đều không có nhìn thấy, không được sao?!!” Tuyết Vi giương nanh múa vuốt đâm đánh ngực Hoàng Phủ Minh. Thotho_

Từng tiếng trách cứ, không có chọc giận Hoàng Phủ Minh, ngược lại làm lòng người đàn ông này, vậy mà bị bộ dáng cô quật cường mà lại giãy giụa khiến dần.

“Ô.....”

Có lẽ là đánh một mẻ; có lẽ là tim quá đau. Tay nhỏ của Tuyết Vi găt gao nắm cổ áo Hoàng Phủ Minh, rũ đầu, gào khóc lên.

Ai ngờ, giãy tiếp theo.....

Một mảnh môi nóng bỏng, bá đạo đè ở trên môi cô. Nuốt vào tiếng than khóc nức nở; nuốt vào tất cả chua xót của cô.....

“um.....”

Nước mắt đột nhiên ngừng rơi, con ngươi Tuyết Vi mở lớn nhìn khuôn mặt tuấn tú hoàn mỹ đến nỗi không thể bắt bẻ.

Anh, anh đang làm gì??

Thân mình nhỏ nhắn hơi hơi giãy giụa.

Thế nhưng, hai tay anh giống như là một cái gọng kìm, cô càng giãy giụa, anh càng ôm chặt cô, không cho cô bất luận cơ hội gì thoát đi.

Đôi mắt trời buộc bá đạo như vậy, Tuyết Vi rất là nghi hoặc. Thotho_

Cô nghi hoặc chính mình vì sao bị người đàn ông này đối đãi như vậy lại không có một tia phản cảm?! Ngược lại, còn lại là cảm giác đã lạnh thấu tâm dần dần trở nên ấm áp.

Cảm xúc phập phồng giống như cũng vì anh hôn mà trở nên kiên định xuống.

Đây là..... Cái này gọi là cảm giác an toàn sao?

A.

Cô vậy mà..... Ở trên người anh cảm nhận được cảm giác an toàn mà chưa bao giờ cảm nhận được ở trên người bất luận kẻ nào!?

Thật kì quái.....

Thật ..... Kỳ quái..... A.....

Thân mình giãy giụa dần dần giảm nhỏ, Tuyết Vi chậm rãi, chậm rãi mở hai mắt.

Môi đỏ bị người đàn ông tùy ý đoạt lấy giống như là không chịu không chế đáp lại.....

Trong phút chốc, ngọn lửa trên người Hoàng Phủ Minh bị nhóm lên trong nháy mắt, đôi môi có chứa tính xâm lược càng thêm điên cuồng, mê loạn nhắm nháp món điểm tâm ngọt mỹ vị nhất thế gian này.

Bên trong xe, bầu không khí ái muội không cần nói cũng biết.

Bốn phía môi găt gao găt bó, giao hòa, khó chia lìa. Thotho_

Đôi tay nhỏ của Tuyết Vi để ở trước ngực Hoàng Phủ Minh, chậm rãi leo lên cổ anh, lúc cô vừa muốn càng kịch liệt hôn qua lại .....

Hai mắt nhắm chặt đột nhiên mở.....

Tôi, đang làm gì?!!

Hai mắt mê loạn lập tức trở nên tỉnh táo, Tuyết Vi thừa dịp lúc Hoàng Phủ Minh thả lỏng cảnh giác, hoảng loạn đẩy anh ra.....

Hồ.....

Hồ.....

Hôn kịch liệt, ngực hai người không ngừng phập phồng, thờ hồn hèn. Tầm mắt, ngóng nhìn lẫn nhau.

Khuôn mặt xinh đẹp của Tuyết Vi nổi lên một tầng mây đỏ mê người, cô khẩn trương nhìn tầm mắt Hoàng Phủ Minh đối diện, lắp bắp hỏi: “anh, anh làm gì đột nhiên hôn tôi?!”

“Bởi vì cô khóc!”

“Tôi khóc anh liền phải hôn tôi sao? Vậy anh nhìn thấy người phụ nữ khác khóc, cũng sẽ đi hôn cô ta sao?” Tuyết Vi hùng hổ dọa người nhìn về phía anh.

Hoàng Phủ Minh giận cắn răng: “cô coi tôi trở thành người nào?!” Thotho_

“coi anh là Hoa Hồ Điệp!!!”

“**!”

“**!!!”

“.....” Hoàng Phủ Minh sùng sốt, không thể tưởng tượng nhìn về phía Tuyết Vi.

Cô không có bất luận sợ hãi gì trừng mắt trả lại Hoàng Phủ Minh, ai sẽ không mắng thô tục chứ? Cô có thể dùng ngôn ngữ của các quốc gia mắng ra lời thô tục khác nhau!! Hừ!!!

Không khí bên trong xe lập tức trở nên giương cung bạt nỏ.

Hai người không ai nhường ai căm tức nhìn lẫn nhau.

Nhưng, giây tiếp theo.....

Trên mặt Hoàng Phủ Minh dần dần lộ ra một nụ cười bất đắc dĩ.

Người phụ nữ này.....

Anh xem như phục!

!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 77: Tôi muốn thay đổi hiện trạng

Editor: Thơ Thơ

“này, hôm nay thật sự, thật sự cảm ơn anh.” Tuyết Vi cũng dần dần thu hồi liệt khí trên người, ngượng ngừng cười cười với anh.

Còn không đợi Hoàng Phủ Minh đáp lại, cô nhanh chóng kéo cửa xe ra: “Tôi đi trước!”

“Đi đâu?!”

“Đương nhiên là về nhà.”

“cô cứ như vậy trở về, chẳng lẽ không sợ ba ba cô trối cô lại đây kết hôn sao?” Đôi tay Hoàng Phủ Minh vây quanh trước người, hài hước nhìn về phía Tuyết Vi.

Ai ngờ.....

Biểu tình cô đột nhiên lạnh xuống: “Sẽ không. Tôi tuyệt đối..... Không cho phép..... Loại sự tình này, xảy ra lần thứ hai ở trên người Tuyết Vi tôi!!” Lời nói hữu lực rơi xuống, cô cũng không quay đầu đi xuống xe.

“A.” Ngồi ở bên trong xe mắt Hoàng Phủ Minh nhìn bóng dáng cô dần dần đi xa, ánh mắt sắc bén chợt lóe, chậm rãi lấy điện thoại ra.....

“Nhi thiếu gia, xin hỏi có việc gì phân phó?”

“Ở thư phòng chờ tôi, tôi có việc muốn nói với ông!” Cắt đứt điện thoại, anh nhanh chóng khởi động xe..... Thotho_

*

Trong quảng trường người đến người đi.

Tuyết Vi mặt vô biểu tình ngồi ở trên một cái ghế dài, không ngừng ném hạt thóc trong tay tới đàn bồ câu.....

‘ này, anh, anh muốn làm gì? ’

‘ cho rằng tôi muốn hôn cô sao? ’

‘ anh, cái đồ lưu manh này, vậy mà ở ngay lúc này.....? ’

‘ rốt cuộc giữa hai ta ai là lưu manh? Người phụ nữ, nếu cô nói lộn xộn, tôi liền một chân đá cô ra!! ’

‘ này!!! Đừng chạy!!! ’

‘ người phụ nữ, lúc này, chúng ta huề nhau đi..... ’

Trong óc, ngăn không được hồi ức từ khi tương ngộ cùng Hoàng Phủ Minh đến mỗi chút đầu lẩn nhau.

Có lúc buồn cười, cũng có lúc tức giận.

Rõ ràng tính cách cô không phải can quấy như vậy, chính là không biết vì sao, chỉ cần gặp được tên kia, cô liền ngăn không được muốn tranh cùng anh, đấu cùng anh. Thotho_

“A, thật đúng là một loại cảm giác kỳ quái.....”

Tuyết Vi bất đắc dĩ lắc lắc đầu, đầu ngón tay, nhẹ nhàng phủ lên một mảnh môi đỏ.

Một nụ hôn bên trong xe kia, giống như là quay lại xẹt qua trong óc cô.

“anh, anh làm gì đột nhiên hôn tôi?!!”

‘ bởi vì cô khóc! ’

“Cái gì kêu tôi khóc?? Tôi khóc anh liền phải hôn tôi sao? Trả lời như vậy thật đúng là làm người bực bội! Anh liền không thể nói.....”

Từ từ!

Tiếng làm bầm lều bầu nhắc mãi ngưng hẳn.

Trên mặt Tuyết Vi trắng nõn nổi lên một tầng mây đỏ lần thứ hai.

Tôi làm gì nghĩ tới vấn đề rồi rắm này?

Bây giờ muốn rồi rắm hẳn là.....

Tôi vừa mới.....

Vì sao hôn đáp lại anh? Thotho_

“Đáng chết!!!” Tuyết Vi trước sau nghĩ không rõ, lúc ấy rốt cuộc chính mình suy nghĩ cái gì, vậy mà hôn đáp lại Hoàng Phủ Minh sao?

Trong lúc vô tình tầm mắt nhìn về phía một tờ giấy đặt ở bên cạnh .....

“Thôi, đừng suy nghĩ. Tôi đã không có tư cách..... suy nghĩ tới anh.....” Mạnh mẽ chặt đứt tất cả hình ảnh trong đầu. Một tay Tuyết Vi đem hạt thóc trong tay rảy về phía đàn bồ câu.

Nhìn trời, nặng nề hít một hơi.

Đúng lúc này.....

“Xin lỗi, Tuyết Vi, tôi đã tới chậm.....” mặt Mộ Thần Hiên tươi cười đi tới trước mặt cô.

Tuyết Vi thu hồi hết thảy biểu tình trên mặt, cười nhạt nhìn người đàn ông trước mắt, vô lực lắc đầu: “Không quan hệ..... Không muộn.....”

Đúng.....

Không muộn.....

Là cô tới.....‘ quá sớm ’..... Mới đúng.....

Nhà họ Hoàng Phủ, chủ viện. Tho tho_

“Nhị thiếu gia. Ngài tìm tôi có chuyện gì?” Lạc quân gia sớm tới thư phòng chờ đợi Hoàng Phủ Minh rồi.

Anh ngồi ở trên một cái giường nệm, trầm mặc sau một lúc lâu, lạnh lùng nói: “Là chuyện tôi cùng Tuyết Vi.”

“chuyện ngài cùng tam tiểu thư Nhà họ Tuyết sao? Nhưng tuyết tam tiểu thư đã bị trục xuất khỏi Nhà họ Hoàng Phủ chúng ta.”

“Đúng vậy. Vì sao cô ta bị trục xuất?”

Lạc quân gia nhớ rõ, ông đã nói qua lý do với nhị thiếu gia. Nhưng vì cái gì, bây giờ nhị thiếu gia lại hỏi lên?

“Bởi vì..... Bởi vì tuyết tam tiểu thư không phải thân trong sạch.”

“vì sao cô ta không phải thân trong sạch? Ngày đó không phải ông không thấy được, tôi và cô ta.....”

‘ linh linh linh ’

Một tiếng chuông điện thoại vang, chặn lời Hoàng Phủ Minh nói.

Anh nhìn hiển thị trên điện thoại, nhanh chóng tiếp. “Chuyện gì?”

“Minh! Vợ anh vừa mới đột nhiên kêu tôi đi ra ngoài, trả lại cho tôi một phần văn kiện.” Tho tho_

“hả? Nội dung trong văn kiện.”

“nội dung trong văn kiện chính là.....”

Đại trạch Nhà họ Tuyết.

“Các người mới vừa nghe được hai gia đình khi trở về báo cáo sự tình với lão gia sao?”

“ừm ừm, nghe được, lần này lão gia vô cùng tức giận, xem ra Tuyết Vi trở về phải xong đời. Nếu tôi là cô ta, liền đơn giản không trở lại.”

Trên hành lang, nhóm hầu gái vừa bận rộn trong tay, vừa khe khẽ nói nhỏ với nhau.

Lúc này.

Cửa lớn biệt thự mở ra.

Mấy hầu gái đang nói chuyện phiếm theo bản năng nhìn về phía cửa .....

“Tam, tam tiểu.....” khi các cô vừa muốn hành lễ với Tuyết Vi, lại cảm thấy hôm nay Tuyết Vi với dĩ vãng dường như có chút bất đồng.

Thân mình thút tha lay động đi lên trước, đầu và thân mình hình thành một góc 45°, khóe miệng hơi hơi nổi lên một nụ cười quyến rũ làm người đoán không ra hàm nghĩa nụ cười này. Tho tho_

Khi Tuyết Vi đi ngang qua mấy hầu gái, mang ra một con lốc vô hình, khí thế kia có thể đem người sống sờ sờ áp chết!!

Một phen đẩy ra hai cánh cửa phòng khách đóng chặt.

“con còn có mặt mũi trở về sao?!”

Tiếng Tuyết Vĩ Quốc rống giận liên tục tiếp đánh úp lại.

Tròng mắt Địch Mạn Lị hắc bạch phân minh ngồi ở trên sô pha.

Biểu tình trên mặt Địch Mạn Lị hoàn toàn chính là bộ dáng ngồi chờ xem kịch vui!

Được, như vậy hôm nay Tuyết Vĩ cô liền diễn trò hay cho bọn họ nhìn một cái!

“Cha, cha nói cái gì vậy? Con là Con gái của Nhà họ Tuyết, đương nhiên phải về đây!”

“Tuyết Vĩ, cha thật không nghĩ tới, con vậy mà mời Mộ tướng quân binh đoàn thứ ba giúp con giải vây.” Sau khi Tuyết Vĩ Quốc thu được tin tức Mộ Thần Hiền nhiều loạn kế hoạch của ông, đó là sự chọc tức!!

Con người lạnh lùng nheo lại: “Bất quá, con đừng tưởng rằng có Mộ Thần Hiền chống lưng cho con, cha liền không làm gì được con! Ngày mai, con lập tức trình đơn từ chức với Mộ Thần Hiền cho cha, trở về, tiếp tục gả chồng cho cha!!!” Dứt lời. Tho tho_

Tuyết Vĩ cười nhạt đi tới trước mặt Tuyết Vĩ Quốc: “Cha, con đương nhiên biết lấy bối cảnh Mộ tướng quân còn không đủ để kêu Nhà họ Tuyết chúng ta tránh lui ba phần, nhưng..... Nếu đổi lại là Hoàng Phủ Quân Trường thì sao!?”

“Hoàng Phủ Quân Trường sao?! Tuyết Vĩ, con đây là có ý tứ gì?! Con đã bị Nhà họ Hoàng Phủ trả trở về, còn tính toán lấy Hoàng Phủ Minh tới áp cha sao?!!”

Trầm mặc.

Tuyết Vĩ cười mà không nói ngồi ở trên sô pha.

“Tuyết Vĩ, cha đang hỏi con, con đây là thái độ gì? Giả bộ không nghe được sao?!!”

Tuyết Vĩ vẫn duy trì trầm mặc như cũ.

Tuyết Vĩ Quốc vừa thấy bộ dáng cô lúc này, càng tức giận tận trời: “bây giờ con quả thực là càng ngày càng làm càn, xem ra không cho con ăn chút đau khô, con liền Vĩnh Viễn không có khả năng an phận xuống!!!” Nói xong, ông giơ tay lên liền phải động thủ.

Đứng ở một bên Tôn Văn Văn thật sự nhìn không được, tiến lên gắt gao bắt được cánh tay Tuyết Vĩ Quốc .....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Trở về Nhà họ Hoàng Phủ

Editor: Thơ Thơ

“Lão gia, ngài đừng đối xử với Vi Vi như thế được chứ?”

“lúc Vi Vi nghe lời, ngài làm như không thấy, đem hết thầy đều coi như đó là lẽ tự nhiên.”

“chỉ cần Vi Vi phạm vào một chút sai lầm, ngài không đánh chính là mừng.”

“Lúc này đây, ngài càng quá đáng trời Vi Vi đi tới Cục Dân Chính kết hôn cùng một người đàn ông xa lạ. Rốt cuộc ngài có nghĩ tới tương lai Vi Vi hay không?!!”

“tương lai của nó sao?” Tuyết Vĩ Quốc nheo đôi mắt lại, lạnh nhạt ném tay Tôn Văn Văn ra: “tương lai của nó có quan hệ gì với tôi?! Tuyết Vĩ Quốc tôi có ba đứa con gái, một con trai, không để tâm một đứa này!!”

Đã nhạt như nước chảy tâm lần thứ hai khăn trương lên.

Tuyết Vĩ lạnh lùng xem cha đứng ở trước mặt cao cao tại thượng, lại lạnh nhạt, không khỏi ảm đạm cười khàn.

Đây là nguyên nhân từ khi cô trở lại Nhà họ Tuyết, cha vẫn luôn không xem trọng đứa con gái như cô sao?

Chỉ bởi vì, cha có quá nhiều con trai, con gái, cho nên. .... Không để tâm thêm một đứa con gái như cô sao; cũng không để tâm thiếu một đứa con gái như cô sao?

Ngày đó, cần gì phải đón cô trở về Nhà họ Tuyết? Cần gì phải, mạnh mẽ lưu cô lại Nhà họ Tuyết nuôi dưỡng tới bây giờ chứ?! Thotho_

“Vi Vi, Vi Vi, cha con chỉ là nhất thời tức giận, con đừng coi là thật.” Tôn Vân Vân vội vàng chạy tới trước mặt Tuyết Vi, trấn an cảm xúc của cô.

Nhưng vấn đề.....

Vì sao cô thấy cha giống như nói thật chứ?

8 năm, nên nhìn thấu đã sớm nhìn thấu, nếu còn ‘thật sự’ buồn vì tình cha con mà nói, tương lai đau khổ sẽ chỉ là cô thôi. ....

Lạnh nhạt liếc mắt Tuyết Vi Quốc, nụ cười quý dị ở trên mặt Tuyết Vi lại gia tăng vài phần. ....

“Vương quân gia, lấy roi tới cho tôi!!”

“vâng, lão gia!”

Tôn Vân Vân vừa nghe thấy lời này, vừa muốn đi cầu xin. Tuyết Vi vội vàng túm góc váy của mẹ, ý bảo mẹ không cần thiết tốn thêm nước miếng.

Nhiều năm như vậy, nếu Tuyết Vi Quốc nghe mẹ nói thật, mẹ con các cô vì sao vẫn luôn sống ở bên trong nước sôi lửa bỏng trong Nhà họ Tuyết chứ?

Chỉ chớp lát sau, Vương quân gia liền mang roi tới cho Tuyết Vi Quốc.

“Tuyết Vi, quỳ xuống cho cha!!!” Tuyết Vi Quốc ra lệnh một tiếng. Thotho_

Tuyết Vi giống như là không nghe thấy, ngồi ở trên sô pha, vẫn không nhúc nhích nhắm hai tròng mắt lại.

“cái đồ con gái bất hiếu, ngay cả cha nói cũng không nghe sao?!!!” Không khỏi phân trần, Tuyết Vi Quốc giờ roi lên vung về phía Tuyết Vi.

Đúng lúc này.....

“Lão gia, lão gia, Lạc quân gia Nhà họ Hoàng Phủ tới.”

“Lạc quân gia tới hả?” Tuyết Vi Quốc theo bản năng trao đổi một ánh mắt với Dịch Mạn Lị, nhanh chóng thu hồi tức giận trên mặt: “Mau mời!”

“vâng.”

Sau một lúc lâu, Lạc quân gia đi theo người hầu Nhà họ Tuyết đi tới trong đại sảnh.

“Tuyết lão gia, địch phu nhân.” Lạc quân gia hành lễ cùng hai người kia, hoàn toàn bỏ qua tồn tại của Tôn Vân Vân.

Đối với cửa lớn Nhà họ Tuyết giàu có như vậy, thân phận Tôn Vân Vân đã lan truyền nhanh chóng.

Cho chút mặt mũi người ta sẽ xưng hô với Tôn Vân Vân một tiếng ‘nhị phu nhân’; không cho mặt mũi liền trực tiếp làm lơ với bà!

“Ai nha, Lạc quân gia, đây là trận gió nào thổi, vậy mà thổi ông tới. Nên không phải là Phi Nhi nhà của chúng tôi ở Nhà họ Hoàng Phủ gây ra họa gì đi?” Dịch Mạn Lị nhiệt tình nghênh đón Lạc quân gia. Thotho_

“Ha ha, địch phu nhân nhìn ngài nói, nhị tiểu thư nhà ngài ở Nhà họ Hoàng Phủ chúng tôi theo khuôn phép cũ, thực ngoan ngoãn, ngài có thể yên tâm. Hôm nay sở dĩ tôi lại đây, kỳ thật..... Là vì chuyện tam tiểu thư mà đến.”

“Tuyết Vi?!”

“Tuyết Vi?!” Mắt Dịch Mạn Lị và Tuyết Vi Quốc theo bản năng nhìn Tuyết Vi nhắm mắt dưỡng thần ngồi ở trên sô pha.

“Lạc quân gia, đứa con gái thứ ba của tôi, nó làm sao vậy? Không phải đã bị Nhà họ Hoàng Phủ các người từ hôn rồi sao?”

“Là thế này tuyết lão gia. Trải qua chúng tôi kiểm chứng, chỗ màng trinh của tam tiểu thư là bị chấn nát, lại không có dấu vết xảy ra qua quan hệ với người khác.

Như vậy nói lên, tam tiểu thư là thân trong sạch như cũ, cho nên, nhị thiếu gia nhà của chúng tôi tự mình hạ lệnh, lệnh tôi đón tuyết tam tiểu thư trở về Nhà họ Hoàng Phủ chúng tôi!”

“Cái gì?!” Thân mình Tuyết Vi Quốc chấn động, ánh mắt không thể tưởng tượng nhanh chóng chuyển về phía Tuyết Vi.....

Chỉ thấy, cô chậm rãi, chậm rãi mở to hai tròng mắt.

Bắt đầu khởi động ánh sáng ở mắt tượng trưng không cách nào che dấu dã tâm và quyền lực!!! Thotho_

Ưu nhã đứng lên, Tuyết Vi mỉm cười đi tới trước mặt Lạc quân gia: “Lạc quân gia, thật là làm phiền ông, còn muốn đích thân lại đây đón tôi.”

“Tam tiểu thư, cô quá khách khí, đây là cần phải vậy.”

“A, kia, chúng ta đi thôi.”

“mời.”

Tuyết Vi và Lạc quân gia vừa muốn rời khỏi, Tuyết Vi Quốc tiến lên một bước, chặn lại ở trước người cô: “Chờ một chút. Tuyết Vi, rốt cuộc là chuyện gì?”

Con người hắc bạch phân minh nhìn chăm chú cha cô đang ở trước mắt về mặt không thể tưởng tượng, cô hơi hơi mỉm cười, nói: “không phải cha gấp không chờ nổi kêu con gả chồng sao? Con cẩn thận nghĩ rồi lại nghĩ, thân là Con gái của Nhà họ Tuyết, con sao lại có thể tùy tiện gả cho người khác? Nếu phải gả, con cũng nên gả cho vẻ vang, nở mặt nở mày. Không có người nào hơn bá chủ hoàng thành, Nhà họ Hoàng Phủ là thích hợp nhất, không phải sao? Cha! Hừ?”

Tuyết Vi Quốc nắm chặt nắm tay, không phải ông nghe không ra lời nói châm chọc của Tuyết Vi. “Cha hỏi con!! Chuyện thân thể của con!! Con hẳn đã sớm biết, vì sao lúc bị từ hôn không nói thẳng!!”

“Lúc ấy, là Tuyết Vi con không muốn gả cho Hoàng Phủ Minh, nhưng bây giờ.....” Thân mình tiến lên một bước, cô âm trầm nói: “con còn là ngoại trừ Hoàng Phủ Minh thì không gả!!!”

Lời nói khí phách rơi xuống. Cặp mắt Tuyết Vi lạnh lẽo chậm rãi dời về phía Dịch Mạn Lị cách đó không xa. Thotho_

Khóe miệng, thỉnh thoảng gọi lên một nụ cười không nhận thức được, cô cũng không quay đầu lại đi theo Lạc quân gia rời khỏi Nhà họ Tuyết.

Dịch Mạn Lị, Tuyết Vi Quốc, thậm chí toàn bộ Nhà họ Tuyết.....

Là các người đưa tôi vào con đường không lối về này; cũng là các người bức tôi từ bỏ lựa chọn tình yêu, lựa chọn hôn nhân vì quyền lợi.

Tuyết Vi tôi có thể dùng cả đời tôi bỏ thêm vào đoạn hôn nhân không hề có cảm tình này, như vậy tương lai.....

Liền dùng một tiếng của các người chậm rãi tới trả lại cho tôi hết thảy đi!!

Chúng ta.....

Chờ xem!!!

*

Nhà họ Hoàng Phủ, biệt viện.

“Tiểu thư, em thật không nghĩ tới, chúng ta còn có thể trở về nơi này.” Một hồi đến biệt thự, Ninh Ninh giống như là đối với thứ gì đều tràn ngập tò mò, sờ đông sờ tây nhìn xem.

“Tốt lắm, Ninh Ninh, em lại không phải chưa từng ở chỗ này. Đừng hưng phấn giống như cắm trại dã ngoại như vậy, được chưa?” Thotho_

“Tiểu thư, người ta chính là cảm thấy không thể tưởng tượng.” Ninh Ninh một bước liền lên đến vị trí bên cạnh Tuyết Vi.

“Không thể tưởng tượng cái gì?”

“Đương nhiên là không thể tưởng tượng.....” Ninh Ninh suy tư một lát, ánh mắt nhìn chăm chăm mặt Tuyết Vi: “Tiểu thư, không phải chị đã bị tra ra không phải thân trong sạch sao, vì sao lại biến thành thân trong sạch? Lại còn có Hoàng Phủ Quân Trường tự mình phái Lạc quân gia đón chị trở về. Có phải bắt đầu từ rất sớm chị cũng đã mưu tính hết thảy hay không?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 79: Cuồng rình coi

Editor: Thơ Thơ

Có quá nhiều tò mò; cũng có quá nhiều thứ không thể tưởng tượng; Ninh Ninh càng thêm không hiểu tâm tư tiểu thư nhà mình.

“Ha ha, Ninh Ninh, nếu chị nói với em, từ ngày đầu tiên chị bước vào Nhà họ Hoàng Phủ, cũng đã dự đoán hết thảy rồi, em tin không?”

“Tin! Tiểu thư, nếu chị không có loại bản lĩnh này, đoán chừng đã sớm chết trăm ngàn lần ở Nhà họ Tuyết, Ninh Ninh đương nhiên tin.”

A, cũng đúng. ....

Nếu không chừa cho chính mình chút đường lui, cô thật đúng là đã chết ở Nhà họ Tuyết không biết bao nhiêu lần.

Tuyết Vi âm thầm cười, một đôi mắt linh động dần dần rơi vào bên trong suy nghĩ. ....

Nhớ năm đó, ngành chính cô học ở trường quân đội Hoàng Phủ chính là y học, cho nên tự nhiên sẽ hiểu một ít chuyện nam nữ.

Đêm hôm đó, người đàn ông xa lạ thăm dò vào thân thể của cô, lại chưa từng có ma xát. Cho nên, cô đã sớm biết ở trên sinh lý, cô là trong sạch như cũ, nhiều nhất là chỗ màng trinh bị rách mà thôi.

Hiện nay có rất nhiều phụ nữ, đều là tình huống này. Bởi vì vận động thể lực quá lớn, làm cho chỗ màng trinh bị rách ngoài ý muốn. Nhưng các cô ở trong sinh lý xem như hoàn chỉnh như cũ. Tho tho_

Lúc mới vào Nhà họ Hoàng Phủ, Tuyết Vi bắt được báo cáo vớ màng trinh của Tuyết Phi Nhi trước, liền vì chính mình làm một phần báo cáo nghiệm chứng trước tiên. Vì nếu tương lai gặp phải cái gì gian nan hiểm trở, có thể thông qua cái này ‘vũ khí phải giết’ chuyển nghịch làm an.

Đương nhiên, trong tâm cô vẫn khát vọng, đừng đi đến nước cờ cuối cùng này. Rốt cuộc, đây là một lời nói dối lớn bằng trời, cô cũng không muốn lừa gạt Hoàng Phủ Minh.

Ai ngờ. ....

Địch Mạn Lệ vẫn một cái hồi mã thương giết cô.

Ở dưới Địch Mạn Lệ luôn mãi bức bách, Tuyết Vi tự biết, không lấy ra ‘đòn sát thủ’ đã chuẩn bị tốt trước tiên là không được. Vì thế, liền ý đồ ước hẹn Hoàng Phủ Minh ra tới, giải thích chuyện nghiệm thân.

Nhưng. ....

Sau lần đầu tiên Tuyết Vi nhìn thấy ‘Hoàng Phủ Minh’, vẫn nhút nhát,

thứ nhất, cô không nghĩ lừa gạt Hoàng Phủ Minh; thứ hai, cô vẫn không cách nào ép dạ cầu toàn cùng một người không yêu ở chung. Cho nên, cô chỉ nói một câu ‘cảm ơn’ liền vội vàng rời khỏi.

Nhưng mà, lúc này đây!

Người Nhà họ Tuyết xem như hoàn toàn đưa cô vào tuyệt lộ, làm cho cô không thể không trở về Nhà họ Hoàng Phủ, không thể không đi lên con đường không lối về này. .... Tho tho_

Nhà họ Hoàng Phủ, chủ viện.

“Nhị thiếu gia, lão nô đã đón tuyết tam tiểu thư trở lại Nhà họ Hoàng Phủ chúng ta.”

“Ừm, đi ra ngoài đi.” Hoàng Phủ Minh mặt vô biểu tình vẫy vẫy tay.

Đội Lạc quản gia rời khỏi, anh chậm rãi mở ra phân báo cáo Mộ Thần Hiên vừa mới đưa tới cho anh. ....

‘mình, vợ anh vừa mới tìm tôi, đưa cho tôi một phần văn kiện.’

‘hà? Nội dung trong văn kiện.’

‘Nội dung trong văn kiện chính là. .... Một phần báo cáo nghiệm thân!’

Hoàng Phủ Minh vốn định vận dụng năng lực của mình, một lần nữa triệu hồi Tuyết Vi về Nhà họ Hoàng Phủ, lại không nghĩ. ....

Nhìn mặt trên phân báo cáo kia ần ngày, Hoàng Phủ Minh cười lạnh nheo lại đôi mắt, không khỏi nhớ lại khi Tuyết Vi xuống xe nói câu kia. ....

‘cô cứ như vậy trở về, không sợ ba cô trói cô lại đây kết hôn sao?’

‘sẽ không. Tôi tuyệt đối. .... Không cho phép. .... Loại sự tình này, xảy ra lần thứ hai ở trên người Tuyết Vi tôi!!’

A, hoá ra, cô đã sớm chuẩn bị tốt đường lui!! Tho tho _

“Tuyệt Vi, cô quả là có năng lực xoay ngược lại đại cục!!”

‘ bốp ’ một tiếng, khép lại báo cáo trong tay. Tươi cười ở trên mặt Hoàng Phủ Minh dần dần trở nên âm trầm xuống dưới: “Tuyệt Vi Quốc, cái đồ cáo già, từ trước đến nay thích lợi dụng con gái làm lợi thế. Nhưng ông có một đứa con gái giấu tài như vậy, ông không sợ..... Có một ngày, cô ta đều nuốt sống ông hay sao?!” Dứt lời, trong mắt anh tức khắc xẹt qua một ánh sáng không nhận thức được .....

Đại trạch Nhà họ Tuyệt.

Sau khi Tuyệt Vi trở lại Nhà họ Hoàng Phủ, Dịch Mạn Lị liền tâm thần không yên, trong óc không ngừng quanh quẩn lúc Tuyệt Vi gần đi ở khóe miệng treo nụ cười quỷ dị.

“Lão gia, lão gia!!”

“Được rồi, Mạn Ly, tôi biết bà muốn nói cái gì với tôi.” Tuyệt Vi Quốc bỏ đi áo ngủ trên người, xoay người nằm ở bên cạnh Dịch Mạn Lị: “bà hẳn là biết rõ ràng, lần này liên hôn cùng Nhà họ Hoàng Phủ sự tình quan trọng, tôi chỉ cho phép thành công, không cho phép thất bại!”

“vâng, tôi biết chuyện này đối với ông mà nói quan trọng vô cùng. Nhưng, nhưng tôi thật không rõ, lúc trước ông làm gì muốn đưa Tuyệt Vi kia đi Nhà họ Hoàng Phủ, kêu Hoàng Phủ Minh tới lựa chọn chứ?!”

“Mạn lị, bà thật sự không rõ sao?” Mắt Tuyệt Vi Quốc hàm chứa thâm ý nhìn về phía Dịch Mạn Lị: “bên ngoài vẫn luôn đồn đãi, là bởi vì đại thiếu gia Nhà họ Hoàng Phủ thân thể yếu đuối, Hoàng Phủ lão gia mới không thể không đem vị trí Quân Trường Quân khu Bạch Hồ truyền cho Hoàng Phủ Minh. Nhưng.....”

“Hoàng Phủ Minh rốt cuộc là mượn gió bẻ măng có được vị trí, vẫn là dựa vào thực lực chính anh giành được. Tôi tin tưởng Khả Duy đã nói với bà!!!” Tho tho _

Hai năm trước Tuyệt Khả Duy gả cho đại thiếu gia Nhà họ Hoàng Phủ, cho nên đối với Nhà họ Hoàng Phủ, rất nhiều chuyện đều cực kỳ rõ ràng.

Cô vì cái gì bây giờ cùng đại thiếu gia Nhà họ Hoàng Phủ ở bên ngoài? Điểm này, trong lòng Dịch Mạn Lị cũng hiểu rõ.

“Mạn lị, bà thử nghĩ một chút, thân là một đứa con thứ hai có thể cướp đi đồ vật vốn nên thuộc về trưởng tử, thì có thể thấy được thực lực của nó không bình thường. Có bao nhiêu người trăm phương ngàn kế muốn đưa con gái đến bên người nó, nó liếc mắt qua một cái sao? Bà cảm thấy Phi Nhi nhà chúng ta có năng lực có thể khiến cho Hoàng Phủ Minh vui sao?!”

“Nhưng, chẳng lẽ Tuyệt Vi có sao?” Dịch Mạn Lị không cam lòng hỏi lại.

“A, Tuyệt Vi đi vào Nhà họ Tuyệt chúng ta 8 năm, trong 8 năm này, bà cũng coi như là người nhìn Tuyệt Vi lớn lên, ở trong cái nhà này, nói tới tư chất, trừ bỏ Khả Duy có thể so sánh với Tuyệt Vi, bà nói một chút, còn có ai có thể so sánh thông minh với Tuyệt Vi? Bây giờ Khả Duy đã mất cơ hội, gả cho đại thiếu gia, cho nên.....”

Tuyệt Vi Quốc không tiếp tục nói.

Nhưng, Dịch Mạn Lị đã hiểu rõ hết thảy.

Nhưng, bà mười phần không cam lòng như cũ!

Vì sao bà có thể nhìn thấy ngay Tuyệt Vi hết khổ, về sau mẹ con bà còn có thể có ngày lành sao?? “Đúng vậy, có lẽ, thiên tư Phi Nhi chúng ta không đủ thông minh, nhưng tôi, nhất định sẽ nghịch chuyển hết thảy!!!” Tho tho _

*

Sáng sớm, một tia nắng mặt trời chiếu rọi vào trong văn phòng bộ phận tra xét.

Tuyệt Vi chậm rãi đi vào trong phòng thay quần áo đổi quần áo mới.

‘ Cốc cốc cốc ’ lúc này, truyền đến tiếng gõ cửa kính.

Tuyệt Vi mờ mịt nghiêng đầu, theo bản năng nhìn về phía cửa kính .....

Chỉ thấy, một cái đầu dò ra ở cửa kính, đang cười.

Dọa cô nhanh chóng dùng quần áo che đậy nửa thân trần của mình: “Mẹ kiếp!!!” Xoay người qua, tay chân luống cuống trông quân trang lên trên người, vội vội vàng vàng chạy ra khỏi phòng thay quần áo, chạy thẳng đến cổng lớn office building.

Mộ Thần Hiên sớm đã chờ đợi ở nơi đó, đôi tay chấp sau lưng, cười tinh quái với cô.

Tuyết Vi không thể tưởng tượng ngắm vị trí cửa sổ phòng thay quần áo, nơi đó chính là lầu hai, vì sao anh bỏ được đến cửa sổ lầu hai ‘rình coi’?? “Hoàng Phủ Quân Trường, anh tìm tôi có việc sao?”

“Ừm ừm!!!” Mộ Thần Hiên nhanh chóng gạt đầu, nghiêng mắt nhìn người chung quanh, thần bí kéo Tuyết Vi đến rừng cây .....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Già Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 80: Lần sau thay quần áo chú ý chút được chứ?!

Editor: Thơ Thơ

Trên hành lang.

Hoàng Phủ Minh mặc một áo soni màu trắng phối hợp quần quân nhân màu đen, bước nhanh đi trước.

Đi ngang qua nữ binh vừa thấy đến anh, sôi nổi lộ ra biểu tình hoa si, lại không có nhận ra thân phận của anh.

Lúc Hoàng Phủ Minh vừa muốn đẩy cửa lớn văn phòng tướng quân ra, trong lúc vô tình tầm mắt nhìn về phía cửa sổ lầu hai .....

Rừng cây, hai người Tuyết Vi và Mộ Thần Hiên vừa nói vừa cười, đang nói chuyện gì, tình cảm thân mật, hai người kia càng quơ chân múa tay không coi ai ra gì.

“Mới vừa trở về nhà họ Hoàng Phủ, liền cùng ‘Mộ Thần Hiên’ đánh thành một mảnh sao?” Hoàng Phủ Minh nhìn chăm chú bọn họ, trong tầm mắt lộ ra vài phần sắc bén, ngực mơ hồ phát ra buồn.

Rốt cuộc, Tuyết Vi dưới lầu chính là vị hôn thê của anh; vị giả Hoàng Phủ Minh dưới lầu kia, dùng cũng là thân phận của anh. Hai người bây giờ ngược lại là nổi lên tình tới, anh có thể chịu được sao?!

Không khỏi phân trần, Hoàng Phủ Minh bước nhanh đi qua vị trí bọn họ.

“Hai người các người đang làm gì?!” Thotho_

Một tiếng rơi xuống.

Tán gẫu đến hùng hực khí thế, sắc mặt hai người căng thẳng, khẩn trương nhìn về phía Hoàng Phủ Minh .....

Tuyết Vi theo bản năng cầm đồ vật trong tay giấu ở phía sau.

Hoàng Phủ Minh nheo đôi mắt lạnh lại, chậm rãi tới gần hai người kia .....

“Mộ, Mộ tướng quân, hôm nay không phải anh muốn đi quân khu mở họp sao? Vì sao còn chưa có đi?”

Nghe được Mộ Thần Hiên xưng hô với mình, Hoàng Phủ Minh thật không nghĩ tới, anh ta vậy mà dùng thân phận của mình, dùng chính là như cá gặp nước: “A, Hoàng Phủ Quân Trường! Hôm nay hội nghị bị hủy bỏ, chẳng lẽ anh không biết sao?!”

“A?? Không biết.”

“Hoàng Phủ Quân Trường, anh đại giá quang lâm đến binh đoàn thứ ba của chúng tôi, có chuyện gì sao?”

“hà.....” đôi mắt Mộ Thần Hiên lấp lánh, theo sau, dựa bên cạnh Tuyết Vi, một phen liền ôm bả vai cô: “Tôi tới tìm vị hôn thê của tôi.” Tư thế kia, miễn bàn nhiều theo lý thường phải làm rồi.

Hoàng Phủ Minh bị tức đến mở lớn con ngươi, trong lòng đều có cảm giác muốn giết chết Mộ Thần Hiên! Thotho_

Ở bên, Tuyết Vi trầm mặc không nói, sắc mặt nổi lên xấu hổ, mắt cô trộm ngắm Hoàng Phủ Minh trước mắt, lại nhìn tay Mộ Thần Hiên đặt ở trên vai của mình.

Ngực, dường như bị thứ gì lấp kín, rầu rĩ.

Tổng cảm thấy, không muốn bị người đàn ông trước mắt biết sự thật cô đã trở lại Nhà họ Hoàng Phủ!

“Trong cái. ....” Tuyết Vi tự nhiên mở tay Mộ Thần Hiền: “Các người tán gẫu đi, tôi đi trước.” Quay đầu liền rời khỏi.

Mắt nhìn bóng dáng cô đi xa, mắt Hoàng Phủ Minh ngắm Mộ Thần Hiền bên cạnh:

“Đêm nay có thời gian không?”

“Làm gì?”

“Bồi tôi cùng nhau ăn một bữa cơm.”

“hà, mình, không lắm chứ, ngày thường cậu rất ít hẹn tôi, hôm nay làm sao vậy, vậy mà tự nhiên chạy tới ước hẹn tôi ăn cơm sao??”

“cút!” Nói lên chuyện này, Hoàng Phủ Minh liền cảm thấy đầu như muốn nổ tung.

Một hồi về đến nhà, bị Lạc quân gia thúc giục anh đi theo Tuyết Phi Nhi hẹn hò, anh phiền đều phải phiền chết rồi. “Hỏi lại anh một lần, rốt cuộc có thời gian hay không?”

“Xin lỗi ha, mình, kỳ thật đêm nay tôi ..... Có việc gấp, cho nên. .... cậu vẫn là ước hẹn người khác đi. Không bằng liền đi ước hẹn Bạch Dạ. Hai người đàn ông hư không tịch mịch ghé vào cùng nhau, nói không chừng sẽ nhảy ra đóm lửa gì đó.” Thotho_

“Đi trước!” Sắc mặt Hoàng Phủ Minh trầm xuống, xoay người liền phải rời khỏi.

“này, này, đừng nóng giận, mình. Đêm nay tôi thật sự có việc gấp.” Mộ Thần Hiền thấy vậy, vội vàng chạy tiến lên: “Nếu không, tôi cung cấp tình báo miễn phí cho cậu.”

“Cái tình báo gì?”

“Hắc.....” Mộ Thần Hiền cười xấu xa, thần bí câu lấy cổ hoàng Phủ Minh, nói nhỏ: “dáng người vợ cậu thực chuẩn, nhìn ra, ít nhất cúp c, eo không vượt qua hai thước!!”

Anh lại không phải chưa thấy qua, còn cần Mộ Thần Hiền tới nói này đó sao? Nhưng vấn đề..... “làm sao mà anh biết được?!”

“Đương nhiên là tôi vừa mới ghé vào cửa sổ phòng thay quần áo lâu hai, nhìn lên được.”

“hà? Vậy mà anh nhìn coi phòng thay quần áo của nữ binh đoàn sao?” Hoàng Phủ Minh nheo đôi mắt lạnh lại, đôi tay bắt chéo sau lưng, găm nhẹ nói: “Mộ tướng quân, nửa giờ sau, sân thể dục, phụ trọng năm kg, chạy năm km!”

“hà..... Minh, cậu đừng.....”

“mười kg!!” Thotho_

“Minh.....”

“hai mươi kg!!”

Mộ Thần Hiền càng xin tha, Hoàng Phủ Minh xử phạt càng tàn nhẫn.

Anh đơn giản cũng không nói, chỉ có thể âm thầm buồn bực, anh đây là tội gì, vậy mà không đánh đã khai, đào hố cho chính mình nhảy chứ??

*

“Tiểu tuyết, kỹ thuật cô châm kim thật đúng là thuần thực, kim đâm ở trên người vậy mà cũng không đau một chút nào.” Trong phòng y tế, một nam binh buông xuống tay áo, khen khích lệ y thuật Tuyết Vi không dứt miệng.

“Ha ha. Nếu anh không thoải mái thì tới tìm tôi đi.”

“ừm ừm, tốt. Đúng rồi, tiểu tuyết, đêm nay cô có thời gian hay không, tôi muốn hẹn cô cùng nhau ăn một bữa cơm, thuận tiện đáp tạ cô một chút.”

Thấy nam binh kia như cũ không chịu rời khỏi, Tuyết Vi bất đắc dĩ hít một hơi:

“Xin lỗi, đêm nay tôi có việc.”

“đêm mai thì sao?”

“Đêm mai?” Thotho_

“đêm mai cô ta cũng có việc! Ngày sau cũng có việc, tương lai một tháng sau đều có việc! Muốn hẹn cô ta, xếp hàng đi!!” Từ bên ngoài cửa lớn phòng y tế bị người một phen đẩy ra, khuôn mặt lạnh của Hoàng Phủ Minh liền đi đến.

Nam binh kia theo bản năng nhìn Hoàng Phủ Minh đứng ở cửa, lúng túng nói. “hà, không quấy rầy cô tiểu tuyết, tôi đi trước.” Xám xịt liền quay đầu rời khỏi.

Nhưng Tuyết Vi lại rất buồn bực.

Theo lý thuyết, ‘ Mộ Thần Hiên ’ là tướng quân binh đoàn thứ ba này, vì sao vừa mới rồi bộ dáng nam binh kia lại biểu hiện giống như hoàn toàn không quen biết anh chứ?

“Mộ tướng quân, vì sao anh chạy tới phòng y tế? Sẽ không phải cũng bị bệnh chứ?” Tuyết Vi vừa thu thập dụng cụ chữa bệnh, vừa hỏi.

“cô không thể nê tôi chút được chứ?”

“Nhưng vấn đề nơi này căn bản là nơi tới xem bệnh, đột nhiên anh chạy tới, không phải bị bệnh, còn có thể là chuyện gì?!”

“Tôi chỉ là lại đây nhắc nhở cô một tiếng, lần sau lúc thay quần áo, có thể hơi chút chú ý một chút hay không?!” Sắc mặt Hoàng Phủ Minh âm trầm ngồi ở trên giường bệnh.

Tuyết Vi ngẩn ra, xoay mặt, nghi hoặc nhìn về phía anh. Tho tho _

“anh làm gì đang êm đẹp lại đây nói với tôi vấn đề này? Chẳng lẽ là.....” đôi mắt cô vừa chuyển, tựa hồ phản ứng lại đây: ‘này, anh không có lý do chạy tới trách cứ tôi chứ? Nơi đó là phòng thay quần áo lâu hai được không??’ Ai sẽ nghĩ đến, một Quân Trường nhằm chán như vậy bỏ tới cửa sổ lâu hai tìm người chứ?!”

Vừa nói đến chuyện này, cô liền vô cùng buồn bực.

Thay một nửa quần áo, cửa sổ lâu hai đột nhiên thêm ra cái đầu, nhiều tm dọa người?!

Nếu không phải lúc trước Mộ Thần Hiên lưu lại ấn tượng cho Tuyết Vi cũng không tệ lắm, cô đã sớm đá một cái, đá Mộ Thần Hiên xuống lâu!

Trong phòng y tế đột nhiên lâm vào trầm mặc.

Mất Tuyết Vi nhìn Hoàng Phủ Minh không nói một lời, lạnh lùng nói: “Mộ tướng quân, lần này anh lại đây, không phải chỉ là vì chuyện nhắc nhở tôi thay quần áo chứ?”

Chuyện này đương nhiên là không có khả năng.

Khuỷu tay Hoàng Phủ Minh chậm rãi chống đỡ ở trên bàn nhỏ đầu giường, gương mặt lạnh dần dần gọi lên một nụ cười nhu hòa: “Tối nay, có thời gian không?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 81: Tổ hai người thần bí

Editor: Thơ Thơ

“Làm gì? Muốn hẹn tôi sao?”

“Ừm.”

“Cất, mới vừa rồi không phải anh đã cấp ra đáp án cho bản thân sao, tối nay tôi không có thời gian, tối mai cũng không có thời gian, ngày sau cũng không có thời gian, một tháng này cũng chưa có thời gian, muốn hẹn tôi, xếp hàng đi!”

“Bọn họ đương nhiên yêu cầu xếp hàng, ngoại trừ tôi.....”

Tuyết Vi nghi hoặc nghiêng đầu: “Về phần anh như thế nào?”

“Tôi chen ngang!”

Dựa!

Vì sao trên thế giới còn có người như vậy? phá hỏng con đường của người ta, đến phiên anh, liền mở đèn xanh rồi hả? Vì sao anh không biết xấu hổ như

vậy?!

“Mộ tướng quân, đêm nay tôi thực sự có việc gấp, là thật sự, thật sự, thật sự không có thời gian.”

“hà? Đêm nay cô cũng có việc gấp sao?” Hoàng Phủ Minh nheo lại đôi mắt lạnh, hồi tưởng bộ dáng Mộ Thần Hiên và Tuyết Vi thần bí ở dưới bóng cây, chỉ sợ.....

Việc này không phải trùng hợp. “Vô luận việc gì gấp, hủy bỏ hết thấy, buổi tối hôm nay cô cần thiết bồi tôi!!!”

“này, sao anh lại có thể bá đạo như vậy?? Tôi đã đáp ứng xong với người khác, vì sao có thể đổi ý??? Bất quá.....” lời nói Tuyết Vi đột nhiên vừa chuyển.....

“Bất quá cái gì?” Thotho_

“Bất quá..... Nếu anh nói cầu xin tôi, tôi liền hủy bỏ hẹn hò.” Cười xấu xa nhìn Hoàng Phủ Minh ở trước mắt.

Sao đoán được .....

“Muốn tôi cầu cô sao?! Nằm mơ đi! Thích đi thì đi!” Khuôn mặt Hoàng Phủ Minh lạnh lùng đi ra ngoài phòng y tế.

Tuyết Vi oán hận nắm chặt nắm tay: “anh cầu một chút có thể chết sao?! Vừa thấy anh ngay cả một chút thành ý đều không có, chú định đời này của anh tìm không thấy bạn gái!!!”

Bước chân đi trước yên lặng.

Hoàng Phủ Minh quay mặt lại, bước nhanh vọt tới trước mặt Tuyết Vi.

Cô nôm nốp lo sợ nhìn bộ dáng anh hùng hổ: “anh, anh muốn làm gì?”

Ai ngờ giây tiếp theo.....

Biểu tình Hoàng Phủ Minh vừa chuyển, mỉm cười nói: “hôm nay cô hủy hẹn với người khác, cùng tôi đi ăn cơm đi, được chứ?”

“hà?” Lúc này, Tuyết Vi xem như đắc ý lên. “Rốt cuộc biết cầu tôi sao?”

Nhưng..... Muốn rồi!!! Sớm làm gì đi? Muốn hẹn tôi ăn cơm sao? Anh nằm mơ!!!” Thotho_

‘đăng’ lập tức, lửa giận liền lên tới đỉnh đầu Hoàng Phủ Minh.

Anh đường đường là Quân Trường Quân khu Bạch Hổ, ăn nói khép nép ước hẹn một người con gái đi ăn cơm không nói, cuối cùng còn rơi vào kết cục bị người phụ nữ thú vị này trêu chọc, đáng chết!

Hai người giằng co một lát, biểu tình Tuyết Vi lại dần dần trầm xuống: “này.....” Đầu rũ xuống, cô thấp giọng nói: “tôi, tôi đã..... Trở về Nhà họ Hoàng Phủ.....”

Tuy rằng, vừa mới rồi Mộ Thần Hiên đã thuyết minh hết thấy, Hoàng Phủ Minh cũng đã sớm biết chuyện này; chính là, Tuyết Vi cũng không biết thân phận chân thật hai người kia, cô vẫn hy vọng chính miệng nói cho Mộ Thần Hiên giả này một tiếng.

Cho dù, ở trong lòng cô kỳ thật mười phần không nghĩ cùng anh thảo luận trọng tâm đề tài mang tính cực kỳ ‘hiện thực’ này!

“cô nói với tôi cái này làm gì?”

“hà.....” Ngắc đầu, nhìn Hoàng Phủ Minh trước mắt.

Chỉ thấy, ánh mắt anh vừa chuyển, một tay cầm túi tiền, hài hước cười nói: “Nên sẽ không, cô cho rằng tôi muốn theo đuổi cô sao?”

“!!!” Trong phút chốc, khuôn mặt nhò trắng nõn của Tuyết Vi đỏ lên, đỏ bừng, tức giận nắm chặt nắm tay. Quơ lấy gối đầu ở đầu giường, nổi lên điên cuồng đánh Hoàng Phủ Minh: “cút, đi ra ngoài! Về sau đừng để tôi thấy anh!!!” Thotho_

“này, cái người phụ nữ điên này, đang êm đẹp phát điên cái gì?”

“Ai cần anh lo, đi ra ngoài!!!” Một đường đánh Hoàng Phủ Minh ra khỏi phòng y tế, Tuyết Vi tức giận đánh ngã cửa phòng. “Phi, quả thực chính là một tên lưu manh thú vị khó hiểu phong tình!!!”

Cách một cánh cửa.

Tuyết Vi dựa vào ván cửa, trên mặt lộ ra biểu tình đã khó nhịn lại khó chịu .....

Mà ở ngoài ván cửa.

Một tay Hoàng Phủ Minh cầm túi tiền, khoe miệng hình như khoi mào một nụ cười nhu tình .....

Đến thời gian tan tầm.

Tuyết Vi đổi quần áo mới, giống như là kẻ trộm, chạy ra bình doanh binh đoàn thứ ba liền lén lút chui vào bên trong một chiếc Cayenne đậu ở cửa bình doanh đã lâu.

“Mau lái xe, mau lái xe!!” Cô vội vàng thúc giục Mộ Thần Hiên ở bên cạnh.

Mộ Thần Hiên vừa khởi động xe, vừa cuống quýt hỏi: “Thế nào, không bị người khác phát hiện chứ?”

“Không có, không có.”

“Ừm, vậy là tốt rồi.” Thotho_

Xe khởi động lên, mới vừa ra khỏi binh đoàn khoảng năm phút.

Điện thoại Tuyết Vi liền vang lên. ....

‘ linh, linh, linh ’

‘ linh, linh, linh. .... ’

Tiếng chuông điện thoại vang lên một lần lại một lần, mắt Tuyết Vi chỉ nhẹ nhàng băng quơ nhìn hiển thị trên điện thoại, liền ném điện thoại qua một bên.

“Không tiếp sao?” Mộ Thần Hiên tò mò quét mắt điện thoại không ngừng vang lên.

Tuyết Vi khó chịu xoay mặt nhìn về phía ngoài cửa sổ xe: “Không có việc gì, không cần tiếp.”

“hà.....”

Ai ngờ, giây tiếp theo.....

‘ linh, linh, linh ’

Điện thoại Mộ Thần Hiên theo sát liền vang lên, anh vừa thấy hiển thị trên điện thoại, vội vàng tiếp: “Khụ, khụ, chuyện gì?”

“Ở đâu?” Trong điện thoại truyền đến một giọng đông lạnh. Thotho_

Anh khẩn trương rung mình một cái: “Ồ, ở nhà tôi bởi người nhà ăn cơm, có chuyện gì sao?”

“Không có việc gì!!” Điện thoại nhanh chóng cắt đứt.

Mộ Thần Hiên nghi hoặc nhíu mày: “Tuyết Vi, vừa mới..... Là ai gọi điện thoại cho cô, có thể nói tên không?”

“Mộ tướng quân.....”

Hắn, anh liền biết, phương diện này có vấn đề.

Hoàng Phủ Minh gọi điện thoại cho Tuyết Vi trước, lại lập tức gọi lại đây cho anh, chỉ sợ.....

Tầm mắt theo bản năng nhìn về phía vị trí kính phản quang.

Chỉ thấy, một chiếc xe hơi màu đen gắt gao theo đuôi ở phía sau xe bọn họ.

“Tuyết Vi, trong chốc lát nữa, sắp đến vị trí cầu vượt, cô xuống xe trước, sau đó kêu taxi đi tới nơi chúng ta ước định.”

“hà?” Tuy rằng cô rất hiếu kì Mộ Thần Hiên làm như vậy mục đích là cái gì, nhưng cũng không có hỏi nhiều. Chỉ chốc lát sau liền xuống xe, chặn lại một chiếc taxi, đi địa điểm đã định.....

Hai tiếng đồng hồ sau. Thotho_

Sắc trời dần dần tối sầm xuống, về mặt Tuyết Vi và Mộ Thần Hiên thỏa mãn từ trong một cửa hàng đi ra.

Bọn họ ngưng thần nhìn một cái đĩa CD cầm trong tay, bộ dáng kia miễn bàn say mê cỡ nào.

“Hoàng Phủ Quân Trường, hôm nay thật là cảm ơn anh, nếu không phải anh nói cho tôi Tà Nguyệt phát hành đĩa CD này số lượng giới hạn, tôi có khả năng liền bỏ lỡ cơ hội quý giá lần này.”

Sáng sớm hôm nay, nguyên nhân Mộ Thần Hiền bỏ đến phòng thay quần áo thần bí gọi Tuyết Vi đi lên, chính là vì nói cho cô biết buổi tối hôm nay Tà Nguyệt sẽ phát hành một bản cd số lượng giới hạn.

Anh đã nhờ người bắt được hai dãy số xếp hàng trước tiên, buổi sáng liền xếp hàng giao cho Tuyết Vi.

“đây là cô nói, thứ tốt nên cùng bạn tốt chia sẻ mới là vui sướng nhất.”

Bước chân đi trước đứng lại, Tuyết Vi cảm kích nhìn về phía Mộ Thần Hiền bên cạnh: “ừm ừm! Lần sau, nếu tôi thu được tin tức gì về tình hình Tà Nguyệt, cũng chia sẻ cho anh trước tiên.”

“được, nói được thì làm được, về sau chúng ta liền chia sẻ tài nguyên cùng nhau, tranh thủ trở thành fan thứ nhất của Tà Nguyệt.”

“Tốt, tốt.” Hai người giống như là đạt tới nhận thức chung, kích động đều phải nhảy dựng lên.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Bị ‘ bắt gian ’

Editor: Thơ Thơ

Nhưng, đúng lúc này.....

Chính là lúc Mộ Thần Hiền đang sa vào hưng phấn mơ hồ cảm thấy sau lưng có chút rét run, theo bản năng quay đầu lại nhìn lên..... “hả.....” Đột nhiên, hít hà một hơi.

“Hoàng Phủ Quân Trường, anh đang..... Xem..... Cái gì.....” Tuyết Vi đuổi theo tầm mắt Mộ Thần Hiền nhìn qua, còn không đợi từ ‘ vậy ’ nói ra, cô bị dọa đĩa CD trong tay ‘ lạch cạch ’ một tiếng, liền rơi xuống đất.

Thời gian, giống như đọng lại.

Chỉ thấy, khuôn mặt Hoàng Phủ Minh bình tĩnh, đôi tay vây quanh trước người đang đứng ở cách đó không xa lạnh lùng nhìn chăm chú bọn họ.

Đợi vài giây qua đi, anh nheo lại đôi mắt lạnh, nện bước chậm rãi tới gần bọn họ.

“Xong, xong đời.....” Mộ Thần Hiền bị dọa cả người phát run.

Anh đã sớm phát hiện Hoàng Phủ Minh theo dõi mình, cho nên mới kêu Tuyết Vi xuống xe cùng anh chia nhau nhau đi. Ai biết, Hoàng Phủ Minh vẫn đuổi theo lại đây, anh không thể không phục thực lực lần theo dấu vết của vị Quân Trường Quân khu Bạch Hổ này! Thotho_

“Đây là việc gấp hai người các người nói sao?!” Bước chân đứng yên, ánh mắt Hoàng Phủ Minh sắc bén quét qua hai người, liền giống như bắt được vợ và gian phu thông dâm với nhau, miễn bàn nhiều dọa người.

“hả..... cậu, cậu nghe tôi giải..... Giải thích.....” Mộ Thần Hiền nói mới được một nửa.

“ừm!” Chỉ thấy, Tuyết Vi trừng lớn hai mắt, ngây ngốc nhìn về phía vị trí dưới chân Hoàng Phủ Minh.

Mộ Thần Hiền cũng đuổi theo ánh mắt của cô nhìn qua: “ừm.....” Trong tâm, tức khắc có loại cảm giác nồn ra máu.

Phản ứng đầu tiên của anh chính là, lúc này Hoàng Phủ Minh xong đời, cũng dám dẫm lên bản cd số lượng giới hạn của Tà Nguyệt của bọn họ?!!

“Tôi đang hỏi các người nói gì đây?!” Hoàng Phủ Minh còn hồn nhiên không biết dưới chân mình dẫm lên chính là bảo vật trong lòng hai người.

Nhận thấy được tầm mắt hai người kia vẫn luôn dừng lại ở dưới chân mình, anh nghiêng răng nghiêng lợi cúi đầu xuống, nhặt lên đĩa cd trên mặt đất. ‘ răng rắc, răng rắc ’ liền bẻ dập nát, ném đi ra ngoài!!!

“.....”

“.....” Giờ khắc này, tim Tuyết Vi cũng giống như cái đĩa cd kia, bị Hoàng Phủ Minh nhào nặn đến dập nát, ném đi ra ngoài..... Thotho_

Mộ Thần Hiên nhanh chóng lấy lại tinh thần: “cậu..... cậu..... cậu..... cậu đang làm gì?!”

“Là tôi nên hỏi anh đang làm gì đi? Không phải anh bồi người nhà ăn cơm sao?!”

“tôi!!!!” Mộ Thần Hiên nghẹn lời. Giây tiếp theo, trông mắt anh vừa chuyển, cười xấu xa liếc Tuyết Vi bên cạnh: “Cô ta chính là người nhà của tôi, cô ta chính là vị hôn thê của tôi.”

“anh!!!”

“Đủ rồi!!!” Tuyết Vi phát ra một tiếng gầm nhẹ sau khi trầm mặc thật lâu, hốc mắt tràn ngập tơ máu chỉ vào Hoàng Phủ Minh ở trước mắt: “đời này của tôi, đều không muốn nói chuyện với anh nữa, xin anh! Về sau! Không cần! Xuất hiện ở trong tầm mắt tôi!!!” Ném xuống những lời này, cô quay đầu liền chạy đi rồi.

Hoàng Phủ Minh chưa bao giờ truy quá, nơi nào sẽ lý giải một fan nào tàn giờ phút này thống khổ ra sao?

“Người phụ nữ đáng chết, không có việc gì lại phát điên cái gì?”

“A. Minh, lần này cậu thật chộc giận vợ cậu.”

“anh bớt nói nhảm!” Hoàng Phủ Minh xoay đầu, nhéo cổ Mộ Thần Hiên một phen: “Lợi dụng thân phận của tôi, chiếm vị hôn thê của tôi, hả?!” Tho tho_

Nhìn Hoàng Phủ Minh trước mắt nổi giận đùng đùng, Mộ Thần Hiên vừa muốn mở miệng giải thích, nhưng, anh giống như đột nhiên phản ứng lại đây cái gì, trông mắt vừa chuyển, cười xấu xa nói: “Minh, cậu, không phải là đang ghen chứ?!”

*

Nhà họ Hoàng Phủ, biệt viện.

Một hồi về đến nhà, Hoàng Phủ Minh liền đi thẳng đến biệt viện.

Đứng ở trước cửa biệt thự Tuyết Vi đang ở.

Bước chân anh qua lại: “Người phụ nữ đáng chết, rốt cuộc là cái phẩm vị gì, sùng bái ai không tốt, cổ tình liền sùng bái Tà Nguyệt tên tiểu tử thú kia chứ?!”

Nếu không phải Mộ Thần Hiên nói cho anh, Tuyết Vi đối với Tà Nguyệt yêu sâu sắc, đoán chừng đời này anh đều sẽ không nghĩ đến, người phụ nữ kia thoát nhìn cao ngạo lại quật cường vậy mà sẽ là fan nào tàn của Tà Nguyệt chứ?!

Đương nhiên, anh ngàn nghĩ vạn nghĩ cũng sẽ không nghĩ đến, đường đường Mộ Thần Hiên là tướng quân của binh đoàn thứ ba, cũng sẽ nhầm chán đến nỗi đi làm fan nào tàn của Tà Nguyệt đi!!!?

Nhớ tới anh đều cảm thấy mất mặt!!

Bước chân đứng yên, mắt anh nhìn vị trí cửa phòng tuyết Vi, tiến lên một bước, vừa muốn gõ cửa, tay giờ lên lại lập tức thu trở về.....

*

“Người đàn ông thú! Người đàn ông đáng chết! Cấm chết anh! Cấm chết anh! Cấm chết anh!!!!” Trong biệt thự, Tuyết Vi ngồi ở trước bàn trà, không ngừng dùng nĩa cắm một quả táo. Tho tho_

Quả táo kia đều đã sắp bị cô cắm nát vụn.

Ninh Ninh một bên thật sự là có chút nhìn không được: “Tiểu thư, chị có khỏe không? Vì sao vừa trở về liền kỳ quái?”

“Bị một tên lưu manh chọc tức rồi!”

“Lưu manh sao?” Ninh Ninh nghi hoặc nghiêng đầu: “tên lưu manh trong miệng của chị, sẽ không lại là..... Mộ tướng quân sao?”

“Ừm? Vì sao em đoán được?”

“Thật đúng là Mộ tướng quân sao?” Về mặt Ninh Ninh kỳ dị tiến đến bên cạnh tuyết Vi: “Tiểu thư, gần đây cơ hồ mỗi ngày chị đều sẽ nói lên Mộ tướng quân này với em, ở trong ấn tượng của em, chị chính là cực nhỏ sẽ không ngừng nhắc tới tên người đàn ông kia.”

Bất luận là Diệp Triết Hạo cũng được, vẫn là những người theo đuổi Tuyết Vi.

Nếu không phải Ninh Ninh tò mò truy vấn lên, Tuyết Vi Vĩnh Viễn im bất không nhắc tới.

Duy độc ‘ Mộ tướng quân ’ này, Tuyết Vi ba ngày hai bữa sẽ nói với Ninh Ninh.

“Tiểu thư, tất cả mọi người đều nói, một người phụ nữ không ngừng nhắc tới tên một người đàn ông, không phải thích anh, chính là hận anh ta tận xương vậy chị là..... Thích Mộ tướng quân? Hay là hận Mộ tướng quân tận xương vậy?” Tho tho_

“Này còn hỏi sao? Chị đương nhiên là hận chết anh ta!” Tuyết Vi khó chịu phiến khỏi xem thường, nhớ tới ba chữ ‘ Mộ Thần Hiên ’, cô đều hận đến ngứa hàm răng.

“Thật sự hận sao?”

“Ừm”

“Thật sự???”

“Ninh Ninh, em có khỏe không? Không phải chị đều đã trả lời xong với em sao?”

“Tuy rằng tiểu thư trả lời em xong rồi. Nhưng..... Ninh Ninh không biết là chính mình hoa mắt, hay là ảo giác, vì sao lúc tiểu thư đang nói hận Mộ tướng quân..... Mặt hồng như vậy?”

Lập tức ‘ đờng ’, tim Tuyết Vi nhắc tới cổ họng.

Nhìn vẻ mặt Ninh Ninh cười xấu xa, đôi tay cô khấn trương sờ lên gương mặt mình. “chị thật sự mặt đỏ sao?! Thật sự???”

“Phụt.” Ninh Ninh buồn cười phá lên cười.

Tuyết Vi mới biết chính mình bị chơi: “đồ nha đầu thú, tìm chết sao?”

“Tiểu thư, tiểu thư, chị đừng nóng giận, đừng nóng giận. Bất quá, nói thật, có phải chị hay không..... Đối với Mộ tướng quân kia có ý tứ?” Tho tho_

Trầm mặc.

Cô không cách nào trả lời Ninh Ninh vấn đề này.

Bởi vì cho dù trả lời ‘Vâng’ cô lại có thể làm những gì đây?

Bây giờ.....

Cô đã ‘ thân bất do kỷ ’, nơi nào còn có tư cách đi suy xét cảm tình khác?

“Nói, tiểu thư, lần trước, chị bị lão gia bức hôn, lúc em nghe gia đình trở về báo cáo, nói lên Mộ tướng quân ở Cục Dân Chính, theo như những lời này, em cảm thấy Mộ tướng quân là thật rất che chở cho chị. Em cảm giác anh ta hẳn là cũng thích chị mới đúng.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 83: Giữa Hoàng Phủ Minh và Tà Nguyệt?!

Editor: Thơ Thơ

‘ tôi, tôi đã..... Trở về Hoàng Phủ, Nhà họ Hoàng Phủ.....’

‘ cô nói cái này với tôi làm gì? Nên sẽ không, cho rằng tôi muốn theo đuổi cô chứ?’

Trong óc ngẩn không được đoạn đối thoại quanh quẩn nổi lên ở phòng y tế vào ban ngày, Tuyết Vi bất đắc dĩ lắc lắc đầu: “Ninh Ninh, em suy nghĩ nhiều. Anh ta chính là Hoa Hồ Điệp có tiếng của binh đoàn thứ ba, đối với người phụ nữ nào cũng đều vậy.” Tho tho_

“Chính là, tiểu.....”

‘ Cốc cốc cốc ’ đột nhiên, một trận tiếng đập cửa dồn dập truyền đến.

“Đi trước mở cửa đi thôi, Ninh Ninh.”

“vâng.” Ninh Ninh đứng lên, vừa đi tới cửa, vừa lẩm bẩm: “Thật là em suy nghĩ nhiều sao? Nhưng nếu Mộ tướng quân nói không thích tiểu thư, vì sao lại chạy tới Cục Dân Chính cứu tiểu thư chứ? Kỳ thật tiểu thư gả cho ai, chuyện liên quan gì đến anh ta chứ?”

Lúc Ninh Ninh vừa muốn mở cửa lớn ra, xoay mặt, thần bí nhìn về phía Tuyết Vi trong phòng khách: “Tiểu thư, chị đoán, có thể là Hoàng Phủ Quân Trường tới hay không?”

“A.” Tuyết Vi lạnh lùng cười, giác quan thứ sáu nói cho cô.....

Chỉ sợ.....

‘ người tới không có ý tốt ’ đâu!

Cửa phòng mở ra.

“Tuồng anh minh tới xem các người sao? Quả thực là vọng tưởng!” Tuyết Phi Nhi một phen đẩy Ninh Ninh trước mắt ra, đi thẳng đến phòng khách. Tho tho_

Hừ, Tuyết Vi đoán chính là Tuyết Phi Nhi đến khiêu khích.

“Ai nha, Chị hai, sao chị lại tới đây?”

“Tuyết Vi, lần này chị thật đúng là xem nhẹ em, không nghĩ tới em đã bị đuổi ra khỏi nhà họ Hoàng Phủ, vậy mà còn có thể trở về một lần nữa!!?”

“Chị hai, nhìn chị nói lời này. Kỳ thật..... em thật không nghĩ trở về. Chuyện này không phải là..... Mẹ lớn bức sao?!” Tuyết Vi đặt mông ngồi ở trên sofa, không nhanh không chậm cầm lấy một quyển tạp chí, đọc.

Nhìn thấy bộ dáng cô không chút để ý, chọc Tuyết Phi Nhi tức giận nghiêng rằng: “Tuyết Vi, em bớt giả ngu, cho dù mẹ chị không buộc em gả cho người khác, bộ dáng em cũng trăm phương ngàn kế, cũng chẳng biết xấu hổ trở lại Nhà họ Hoàng Phủ!!!”

“Nhị tiểu thư!” Ninh Ninh thật sự nhìn không được, vừa muốn mở miệng.

“mày cầm miệng cho tao, nơi này có chỗ cho một người hầu nói chuyện sao?” Tuyết Phi Nhi không chút khách khí răn dạy Ninh Ninh, một đôi mắt sắc bén, lần thứ hai nhìn về phía Tuyết Vi: “em đừng tưởng rằng em trở lại Nhà họ Hoàng Phủ, là có thể gả cho anh minh. Tuyết Vi, tự em cẩn thận suy nghĩ, từ nhỏ đến lớn, khi nào thì em thắng qua được chị chứ?!”

Tuổi tác Tuyết Vi và Tuyết Phi Nhi ngang nhau, cô mới vừa được nhận vào nhà họ Tuyết không lâu đã bị đưa đến trường học nơi Tuyết Phi Nhi đi học. Tho tho_

Bất luận trong trường học tổ chức hoạt động gì, là khảo thí cũng tốt; hay là đại hội thể thao, hoặc là thi đấu. Tuyết Phi Nhi tranh cùng Tuyết Vi đến một mất một còn.

Kết quả cuối cùng, Vĩnh Viễn là Tuyết Vi bị thua, chưa bao giờ thắng qua.....

Tuyết Vi chậm rãi khép lại tạp chí trong tay, ngẩng đầu, cười nhạt nhìn Tuyết Phi Nhi ở trước mặt: “Chị hai, chị thật cho rằng em không thắng được chị sao?”

“Ha ha ha, sự thật chứng minh hết thảy, từ nhỏ đến lớn, em chính là một kẻ ‘ thua ’, chẳng lẽ không phải sao?”

“Đúng vậy, em vĩnh viễn bại bởi chị. Nhưng.....” Đứng dậy, đôi tay cô vẫy quanh trước người, nhếch môi cười nói: “chẳng lẽ chị chưa từng phát hiện qua, em vĩnh viễn chỉ bại cho chị một chút thôi sao?!”

“em, em muốn nói cái gì?!”

“A, em đã có bản lĩnh có thể tùy ý thao tác thua, thắng với chị, như vậy thắng chị, chẳng phải là chuyện dễ như trở bàn tay sao?!”

“em!!!”

Trong lòng Tuyết Phi Nhi hiểu rõ ràng, Tuyết Vi không phải vẫn luôn thua.

Ngay cả khi Tuyết Vi mới vừa trở về nhà họ Tuyết không lâu, kỳ thật cô vẫn luôn là người thắng.

Khi đó Tuyết Phi Nhi mười phần không cam lòng, không ngừng cáo trạng với mẹ.

Địch Mạn Lị nơi nào chịu được con gái của mình bị một đứa con gái riêng áp chế? Vì thế liền không ngừng làm khó dễ Tôn Văn Văn.

Từ đó, Tuyết Vi mới chưa thắng qua Tuyết Phi Nhi một lần nào! Tho tho_

“được, Tuyết Vi, chúng ta liền chờ xem đi, chị muốn nhìn một chút, rốt cuộc thực lực chân thật của em là thế nào!!!” Nói xong, Tuyết Phi Nhi giận dữ rời khỏi.....

Ngày hôm sau.

Hoàng Phủ Minh gọi vài cú điện thoại cho Tuyết Vi. Ai ngờ, cô không hề tiếp điện thoại của anh, ngay cả khi anh tự mình chạy tới binh đoàn thứ ba tìm cô, cô đều tránh mà không gặp, nơi chốn trốn tránh anh.

Nguyên bản, đêm qua Hoàng Phủ Minh đã muốn đi tìm Tuyết Vi. Nhưng sau tưởng tượng lại, Tuyết Vi vẫn luôn coi anh trở thành Mộ Thần Hiên, lúc này mới đánh mất ý niệm.

“Người phụ nữ đáng chết, còn không phải là vì một cái đĩa cd hồng sao? Đến nỗi sao?!” Đứng ở cửa một tòa cao ốc cao chọc trời năm mươi mấy tầng, Hoàng Phủ Minh phẫn hận nghiêng răng, căng da đầu đi vào.

“Hoàng..... Hoàng Phủ Quân Trường?”

Hoàng Phủ Minh mặc quân trang Quân khu Bạch Hổ vô cùng chói mắt, đặc biệt là huân chương cảnh ôliu màu vàng phối hợp năm ngôi sao, càng tượng trưng thân phận cùng địa vị của anh.

Trước sân khấu tiểu thư và bảo an nhìn thấy anh sai bước đi qua trước người mình, bị dọa không dám tiến lên ngăn trở.

Chờ sau khi Hoàng Phủ Minh tiến vào thang máy, bọn họ thần bí tụm lại một nhóm: “Xảy ra chuyện gì? Vì sao quân Trường Quân khu Bạch Hổ tự mình chạy tới tập đoàn giải trí SE của chúng ta?” Tho tho_

“Ai biết, không phải là chủ tịch chúng ta chọc tới Hoàng Phủ Quân Trường chứ?”

“Không thể nào? Toàn bộ hoàng thành đều là thiên hạ của Quân khu Bạch Hổ, nếu chủ tịch chúng ta thật sự chọc tới Hoàng Phủ Quân Trường, chỉ cần anh nói một câu, nói SE đóng cửa liền đóng cửa, chẳng phải chúng ta đây cũng muốn rút đài sao?!”

“Không có..... nghiêm trọng như vậy chứ.....?” Lúc mọi người đàm luận đến vấn đề này, bị dọa sắc mặt đều tái rồi.....

‘ đình ’

Lúc thang máy đến tầng 40 rốt cuộc đứng im, Hoàng Phủ Minh đơn giản sửa sang lại quân trang, sắc mặt nghiêm túc liền đi qua nơi nghệ sĩ nghỉ ngơi.

Không có gõ cửa, anh lập tức đẩy ra hai cánh cửa kiếng đóng chặt.

Nhân viên công tác đang nghỉ ngơi vừa muốn phát hỏa, nhưng vừa thấy là Hoàng Phủ Minh, bị dọa từ vị trí đứng lên: “Hoàng, Hoàng Phủ Quân Trường?”

Trong nhà, đột nhiên an tĩnh, động tác mọi người nhất trí nhìn về phía Hoàng Phủ Minh, ngay cả đại khí cũng không dám thờ đốc một tiếng.

Duy độc Tà Nguyệt nằm ở trên sofa, ái muội ôm một cô gái xinh đẹp, nhếch môi nở nụ cười: “Ai nha nha, này không phải Hoàng Phủ Quân Trường bận rộn nhất hoàng thành chúng tôi sao? Vì sao rảnh như vậy, vậy mà tự mình chạy tới SE thăm tôi sao?”

“cậu bớt nói nhảm cho tôi nhờ!” Hoàng Phủ Minh lạnh lùng phun ra mấy chữ.

Tà Nguyệt khó chịu nhíu mày: “Hoàng Phủ Quân Trường, anh đột nhiên chạy tới nơi này, chính là vì tới răn dạy tôi sao?!”

Chuyện này đương nhiên không có khả năng, anh đâu có nhiều thời gian rảnh rỗi, từ thật xa chạy tới tập đoàn giải trí SE răn dạy Tà Nguyệt chứ?!

Hoàng Phủ Minh trầm mặc một tay cắm vào trong túi tiền, sau một lúc lâu, anh từ trong kẻ răng bài trừ ra mấy chữ: “Cấp, cho tôi đĩa CD số lượng giới hạn của cậu.”

“Ha?? Cái gì? Tôi không nghe lầm chứ?” Đôi mắt phượng xinh đẹp của Tà Nguyệt tức khắc sáng lên: “đường đường Quân Trường Quân khu Bạch Hổ của chúng ta vậy mà chạy từ xa tới tìm tôi là muốn đĩa CD số lượng giới hạn sao?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giả Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Vì cô, anh đi cứu cô

Editor: Thơ Thơ

“Tê..... vì sao tôi mơ hồ nhớ rõ, người nào đó đã từng nói qua, tuyệt đối sẽ không xem buổi biểu diễn của tôi; tuyệt đối sẽ không chạy tới ủng hộ tôi; còn nói, người sùng bái tôi đều là một đám não tàn, vì sao hôm nay, Hoàng phủ Quân Trường muốn đánh vỡ nguyên tắc của mình chứ?”

“Tôi đã biết, tôi đã biết, quả nhiên anh vẫn là không cách nào ngăn cản sức quyến rũ siêu quần của tôi phải không?”

Tà Nguyệt lái nhai nói lời châm chọc đã là chuyện trong dự kiến của Hoàng Phủ Minh, trước khi anh tiến vào tập đoàn SE cũng đã làm tốt chuẩn bị sẽ bị Tà Nguyệt châm chọc. Tho tho_

Không sai, trước kia anh thật có nói qua, đánh chết anh, anh cũng tuyệt đối sẽ không chạy tới ủng hộ Tà Nguyệt, nhưng vấn đề.....

Người phụ nữ đáng chết cố tình mê luyến Tà Nguyệt, anh còn có biện pháp nào chứ?!

“Hỏi lại cậu một lần nữa, có cho hay không?!”

Tà Nguyệt mỉm cười lắc đầu tóc đỏ, một phen buông lỏng cô gái xinh đẹp bên cạnh: “Vậy anh nói cho tôi biết, bây giờ có phải cũng bắt đầu mê tôi hay không?”

Trầm mặc.

Hoàng Phủ Minh liền lạnh lùng như vậy nhìn về mặt đắc ý dào dạt của Tà Nguyệt.

Nhưng giây tiếp theo.....

Anh nhanh chóng móc ra một tấm ảnh chụp từ trong túi áo, phiền não đưa đến trước mắt Tà Nguyệt.

Hoàng Phủ Quân Trường!!!”

"hà... Vâng, vâng..." trợ lý Tà Nguyệt vội gật đầu đón ý nói hùa. Nhưng anh rất là tò mò, Hoàng Phủ Quân Trường đến cùng là lấy ảnh chụp ra, thế nhưng dọa cho nghệ sĩ Tà Nguyệt khó nhất trong SE thành bộ dáng như vậy?

Chỉ chốc lát sau, tên trợ lý kia luống cuống tay chân tìm đến một bản cd số lượng giới hạn của Tà Nguyệt trình cho Hoàng Phủ Minh. Tho tho_

Mắt anh lạnh lùng liếc mắt cái đĩa cd này một cái, ra lệnh: "Thuận tiện ở trên cái đĩa cd ký tên cho tôi!"

"Hả? Còn muốn ký tên sao? Hừ, tôi biết anh quả nhiên vẫn mê..."

Còn không chờ Tà Nguyệt nói hết lời, Hoàng Phủ Minh lại lấy ra tấm hình này một lần nữa.

Tà Nguyệt không nói hai lời, lập tức ngậm miệng lại, nhanh nhẹn ở trên đĩa cd ký tên của mình. Cũng phải người tự mình đưa Hoàng Phủ Minh rời khỏi tập đoàn giải trí SE...

"Nguyệt." chân trước Hoàng Phủ Minh mới vừa đi, cô gái xinh đẹp ngồi ở bên cạnh Tà Nguyệt nghi hoặc ôm lấy cánh tay của anh: "em thật ngạc nhiên, vì sao Hoàng Phủ quân trường... Anh ta có ảnh chụp hồi nhỏ của anh vậy?"

Đúng vậy!

Hoàng Phủ Minh dùng tấm hình này để uy hiếp Tà Nguyệt, đúng là ảnh chụp lúc nhỏ của Tà Nguyệt, hơn nữa... Vẫn là ảnh chụp anh mặc quần yếm ngồi trên mặt đất đi tiểu! Tho tho_

Sắc mặt Tà Nguyệt trầm xuống, một đôi mắt xé rách dần dần dời về phía cô gái bên cạnh: "Không có quan hệ gì với cô, lập tức cắt ra ngoài cho tôi!!!"

"Nguyệt..."

"Không muốn lời nói chia tay, nội trong ba giây, lập tức biến mất ở trước mắt tôi!!!"

Không khỏi phân trần, cô gái cầm lấy túi xách bỏ chạy ra khỏi phòng.

"Đáng chết!!! Cái đồ ma quỷ phúc hắc kia!!!" Tà Nguyệt phẫn hận cắn ngón tay.

Nhớ tới một màn vừa mới rồi, anh liền vô cùng tức giận, còn tưởng rằng, hiện tại rốt cục Hoàng Phủ Minh tán thành bản thân, cũng không tưởng...

"Di?" về mặt của hắn đột nhiên vừa chuyển: "Nếu Hoàng Phủ Minh không phải vì bản thân mình tìm tôi muốn ký tên lên đĩa cd, cái này khẳng định vì người khác muốn. Ha!!! Thật muốn biết, người máu lạnh kia từ trước đến nay nói một không hai là vì ai, chịu cúi đầu chạy đến tìm tôi muốn ký tên lên đĩa cd, thực chờ mong nha..."

*

Binh Đoàn thứ ba.

"Tiểu Tuyết, Tiểu Tuyết, rốt cục tôi tìm được cô rồi." Tho tho_

Tuyết Vi đang đi bộ ở sân thể dục gặp Tiết thiếu tướng thờ hồn hèn chạy về phía mình, không khỏi tò mò nhủ mày: "Tiết thiếu tướng, ngài tìm tôi có chuyện gì sao?"

"Tôn Trung Tương gọi cô đi văn phòng một chuyện!"

"Tôn Trung Tương?"

Sẽ không phải "Mộ thần hiền" tên lưu manh này nhờ Tôn Trung Tương tìm cô chứ?

Tê, bất quá, anh tựa hồ không cần phải lẩn quẩn trong túi lớn như vậy mới đúng.

"Tốt, tôi đã biết, phiền toái ngài, Tiết thiếu tướng."

Không khỏi để Tôn Trung Tương chờ lâu, Tuyết Vi sốt ruột chạy tới phòng làm việc của ông.

"Cốc cốc cốc " Tho tho _

"Báo cáo!"

"Tiến vào."

Được đáp ứng, Tuyết Vi đẩy cửa lớn văn phòng trung tướng ra...

Ai biết, đập vào mi mắt của cô đó là...

Bạch Dạ ngồi trên ghế làm việc!!

"Tướng quân bạch Dạ, Tuyết Vi đã đến, tôi đi ra ngoài trước rồi."

"Ừm "

Tôn Trung Tương xoay người, đi ra khỏi văn phòng.

Trong phút chốc, độ âm bên trong đọng lại trở nên dị thường, Tuyết Vi liền sững sờ đứng tại chỗ như vậy, mặt không biểu cảm xem Bạch Dạ ở trước mắt, không nói được lời nào.

Trầm mặc một lúc lâu, vẫn là Bạch Dạ mở miệng trước: "tôi có nhiệm vụ muốn giao cho cô."

"Bạch Tướng quân, mời nói." Tuyết Vi gọn gàng linh hoạt hồi phục.

Đối mặt người đàn ông này, cô thật sự không nghĩ biểu lộ quá nhiều biểu cảm, càng thêm không nghĩ nói quá nhiều. Tho tho _

"tôi cần cô lập tức đi quân khu Huyền Vũ một chuyến, theo gián điệp của tôi ẩn núp ở nơi đó thu hoạch một thành phần vũ khí hóa học kiểu mới!"

Mi mắt buông xuống.

Sau khi Tuyết Vi tự hỏi, thân nhiên nói: "Thật có lỗi, bạch Tướng quân, chuyện này không phải chức trách của tôi."

"cô không có lựa chọn nào khác, lấy hồ sơ bối cảnh của cô bây giờ, căn bản không có tư cách ở lại Binh Đoàn thứ ba. Hiện tại, hoặc là cô lựa chọn nhận nhiệm vụ của tôi; hoặc là cô lập tức rời khỏi binh Đoàn thứ ba!!"

*

Bên kia...

Trong văn phòng cao ốc yên tĩnh của Binh Đoàn thứ ba, Hoàng Phủ Minh cầm trong tay một bản cd số lượng giới hạn bước nhanh tới trước.

"Hoàng Phủ quân trưởng "

"Hoàng Phủ quân trưởng " binh lính đi ngang qua vừa thấy anh đến, bước chân ào ào đứng lại kính quân lễ với anh. Tho tho _

Hoàng Phủ Minh nhẹ nhàng băng quơ gạt gạt đầu với bọn họ, liền đi thẳng đến ký túc xá lầu hai rồi.

Bước chân đứng im ở cửa phòng chữa bệnh.

Anh quét mắt cái đĩa CD cầm trong tay: "cô gái đáng chết, vì cô, tôi mới có thể thấp hèn chạy tới tập đoàn SE tìm tiểu tử thú kia, lúc này, cô cũng nên cảm thấy nể mặt chứ?"

Tiếng làm bầm lầy bầu ni non hạ xuống, Hoàng Phủ Minh mới vừa đẩy cửa phòng chữa bệnh ra...

"Minh, minh!!" Cách đó không xa, Mộ Thần Hiền sốt ruột chạy tới.

Lúc anh đến gần nhìn lên, mới chú ý tới... "Hà? Hôm nay mặc quân trang của mình đi lại rồi hả? Thế nào? Rốt cục tính toán hiện ra chân thân sao? (Thôi) Im lặng, không nói. Mặc như vậy, quả nhiên cậu vẫn kìm nén không được đứng không? Sợ tôi đoạt vợ của cậu sao?"

Xem Mộ Thần Hiền thể hiện dáng vẻ đắc ý, Hoàng Phủ Minh thật không biết nên nói cái gì cho tốt, bằng hữu chung quanh anh trừ bỏ Bạch Dạ ra, vì sao không có một người bình thường chứ?!!

"hày!! Này, trong tay cậu... Cái gì trong tay đó??" tầm mắt Mộ Thần Hiền tập trung ở trên tay hoàng Phủ Minh. Hắn cấp tốc đoạt đi cái đĩa CD này nhìn lên: "Mẹ kiếp, bản cd số lượng giới hạn của Tà Nguyệt, hơn nữa... Hơn nữa... Còn ký tên?? Tặng cho tôi đi, Minh!"

"Không được!" Hoàng Phủ Minh quyết đoán theo trong tay Mộ Thần Hiền đoạt cái đĩa CD này trở về.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Ba người đàn ông một đài diễn

Editor: Thơ Thơ

"Tôi cầu cậu, cầu cậu, Minh, niệm tình chúng ta làm bạn nhiều năm như vậy; cậu liền tặng cái đĩa CD này cho tôi đi, tôi bảo đảm về sau vì cậu làm trâu làm ngựa, ngoan ngoãn lưu ở trong binh đoàn, quân binh của tôi. Cho tôi đi, cậu liền tặng cho tôi đi, cầu cậu..... Cầu xin cậu....."

Mộ Thần Hiền cầu xin một cái, chỉ thiếu dập đầu quỳ xuống.

Nhưng Hoàng Phủ Minh từ đầu đến cuối đều thờ ơ, không có bất luận đáp lại gì.

"Mẹ kiếp, cậu có phải anh em hay không? Tôi đã cầu xin cậu như vậy? Vậy mà cậu không quan tâm tôi sao? Cậu quả thực chính là đồ vô nhân tính! Tôi quyết định tuyệt giao với cậu, về sau chúng ta không bao giờ là bạn nữa!!" Quảng xuống câu nói tàn nhẫn này, Mộ Thần Hiền quay đầu liền giận dữ rời khỏi.

Nhưng giây tiếp theo.....

"anh thấy Tuyết Vi ở đâu không?" Thotho_

Vừa nghe lời này, Mộ Thần Hiền giống như là quên mất hết thấy 'ân oán', bước nhanh về tới trước mặt hoàng Phủ Minh: "Đáng chết, thiếu chút nữa quên mất chính sự. Tôi cứ thế tìm cậu, chính là muốn nói chuyện này với cậu. Vừa rồi, tôi thu được tin tức, Bạch Dạ phái Tuyết Vi đi quân khu Huyền Vũ chấp hành nhiệm vụ!"

"Cái gì?!!" Trong phút chốc, sắc mặt Hoàng Phủ Minh trở nên vô cùng âm trầm: "Bây giờ bạch Dạ ở đâu?!"

"Tôi cũng không biết..... Ở kia!!!" Mộ Thần Hiền nôn nóng chỉ ra ngoài cửa sổ, cửa ra đại bản doanh binh đoàn thứ ba.

Chỉ thấy, một chiếc xe Hummer treo biển số quân khu thứ nhất chậm rãi chạy đi ra cửa.

Hoàng Phủ Minh không có bất luận do dự gì, mang theo Mộ Thần Hiền liền chạy đi ra cửa.....

"Hoàng, Hoàng Phủ Quân Trường??" Cấp tốc chạy xe quân đội, tài xế này vừa thấy Hoàng Phủ Minh đến đứng ở bên đường xua tay với bọn họ liền lập tức dầm phanh lại. "Bạch tướng quân, Hoàng Phủ Quân Trường tựa hồ có cái gì phân phó."

Ngồi ở phía sau mặt Bạch Dạ nhìn ngoài cửa sổ xe, lạnh lùng đi xuống xe. "Hoàng Phủ Quân Trường."

Tuy nói, ở quân khu Bạch Hổ, quyền lợi giữa hai người Hoàng Phủ minh và bạch Dạ chẳng phân biệt trên dưới. Nhưng quân hàm, Vĩnh Viễn là Quân Trường lớn hơn tướng quân. Thotho_

Đáng người Bạch Dạ đứng thẳng kính chào Hoàng Phủ Minh theo nghi thức quân đội. Mặt Hoàng Phủ Minh không biểu tình quét mắt các bộ hạ của Bạch Dạ: "Tôi tìm Bạch tướng quân của các người có chuyện tư mật, trước tiên các người đều lui đi."

"vâng, Hoàng Phủ Quân Trường." Một tiểu đội chỉnh tề tự thối lui đến một bên.

Lúc này Hoàng Phủ Minh đã mở miệng: “Dạ, tôi nghe nói anh mới vừa phái một nữ binh đi Quân khu Huyền Vũ chấp hành nhiệm vụ sao?”

Bạch Dạ nhiều ít đã đoán được ý đồ lần này của Hoàng Phủ Minh.

Tầm mắt lạnh lẽo dần dần nhìn về phía Mộ Thần Hiên. ....

Mộ Thần Hiên sợ tới mức không khỏi đánh một cái rùng mình, khẩn trương tránh ở phía sau Hoàng Phủ Minh.

“đúng.”

“Dạ, anh không có khả năng không biết Tuyết Vi chỉ học ở trường quân đội Hoàng Bộ trong hai năm, tri thức chân chính ứng chiến còn không có học được, sao cô ta có thể chấp hành nhiệm vụ loại A?!”

Ở trong quân khu Bạch Hổ, nhiệm vụ lấy trình độ nguy hiểm phân chia năm cấp bậc. Tho tho_

Phân biệt là loại S, loại A, loại B, loại C, loại D, năm loại nhiệm vụ. Bạch Dạ giao cho Tuyết Vi nhiệm vụ cơ bản thuộc về nhiệm vụ nguy hiểm trình độ cực cao.

“Đây cũng không có biện pháp. Tôi thu được tình báo, gián điệp ẩn núp ở Quân khu Huyền Vũ vô cùng có khả năng đã làm phản; mà Tuyết Vi là gương mặt mới, hơn nữa khả năng cô ta vượt qua người thường, có thể phân biệt đối với thành phần thuốc, năng lực giả, cho nên, nhiệm vụ này trừ cô ta ra không còn có thể là ai khác!”

“Nguy biến! Tôi cũng không tin, bên trong Quân khu Bạch Hổ trừ bỏ Tuyết Vi, liền không có người nào có thể đảm nhận nhiệm vụ này?? Dạ, con đường từ quân khu Bạch Hổ đến Quân khu Huyền Vũ có bao nhiêu nguy hiểm, anh so với tôi rõ ràng hơn. Tuyết Vi chính là học sinh trước kia của anh, sao anh có thể nhẫn tâm kêu cô ta đi chịu chết?! Hả?!!”

Hoàng Phủ Minh tức giận gầm nhẹ.

Anh thật sự không thể tin được, lấy kinh nghiệm chỉ huy phong phú của Bạch Dạ sẽ phái một người phụ nữ tay trái gà không chặt đi Quân khu Huyền Vũ!?

“Minh, tôi nhớ rõ cậu đã từng nói qua, quân nhân vào Quân khu Bạch Hổ, liền có nghĩa vụ đi chấp hành đủ loại nhiệm vụ, cho dù đối mặt nguy hiểm, cũng cần thiết phục tùng mệnh lệnh thượng cấp. Bây giờ, nhiệm vụ này vẫn luôn là tôi chỉ huy, như vậy tôi phái Tuyết Vi đi chấp hành, lại có cái gì không thể đâu? Phong cách cậu làm việc không phải từ trước đến nay đều là như thế sao?!!”

“Đúng vậy, tôi là như thế này. Nhưng cơ bản nhất, anh cũng nên phân rõ người nào nên đi chấp hành nhiệm vụ dạng gì chứ?!”

“Tôi cảm thấy Tuyết Vi vô cùng thích hợp chấp hành nhiệm vụ này!!”

“Nhưng vì sao tôi cảm thấy Tuyết Vi căn bản là không thích hợp chấp hành nhiệm vụ này?!!” Tho tho_

Hai người tranh cãi giọng nói một lớp sóng lẫn một lớp sóng, Mộ Thần Hiên tránh ở một bên nghe chính là cái kia. .... Cảm xúc mênh mông.

Đã không biết là hai người này tranh cãi bao nhiêu lần. Cơ hồ giữa bọn họ mỗi lần tranh cãi đều là tia lửa văng khắp nơi, miễn bàn cỡ nào giàu có ‘ cơ tình ’.

Đang lúc Mộ Thần Hiên một vẻ mờ ám, chiến tranh giữa hai người kia lại đột nhiên bỏ dờ.

Mặt Bạch Dạ không biểu tình nhìn Hoàng Phủ Minh ở trước mắt, biểu tình trên ở khuôn mặt tuấn tú dần dần biến mất: “Hoàng Phủ Quân Trường, tôi cảm thấy bây giờ cậu cần thiết sửa sang lại thái độ của cậu đối mặt với công việc!”

“Bạch tướng quân, thái độ công việc của tôi như thế nào, còn không tới phiên anh tới chỉ điểm!!!”

“Đúng không? Vậy xin hỏi, Hoàng Phủ Quân Trường, Tuyết Vi, một học sinh chỉ học hai năm ở trường quân đội Hoàng Bộ, vì sao tiến vào binh đoàn thứ ba?!!”

“hả. ....” rõ ràng Mộ Thần Hiên đã nhận ra không khí bắt đầu khởi động ở giữa hai người kia càng thêm không thích hợp. Bất luận bọn họ trước kia vì sao tranh cãi, vĩnh viễn sẽ không hô thẳng quân hàm đối phương, nhưng bây giờ. ....

“Dạ, Minh, hai người các người đều bình tĩnh một. ....”

“Hỏi lại, Hoàng Phủ Quân Trường!” Bạch Dạ trực tiếp làm lơ Mộ Thần Hiên ở bên khuyên can. “Gần đây Thần Hiên nhiều lần lập kỷ công, đầu tiên là phá hủy căn cứ gián điệp của quân địch; sau lại tra ra gián điệp ẩn núp ở binh đoàn thứ ba, chẳng lẽ này đó không phải là cậu dùng thân phận của anh ta làm sao?” Tho tho_

“A, Bạch tướng quân, gần đây anh thật ra rất nhân, binh đoàn thứ nhất còn có sự tình xử lý chưa xong, đôi mắt của anh đều thấy được chuyện của binh đoàn thứ ba sao?!!”

Hoàng Phủ Minh không thuận theo không buông tha trả lời Bạch Dạ.

Mộ Thần Hiên ở bên đều phải dậm chân, anh thật sợ hai người này trong chốc lát sẽ vung tay đánh nhau, nếu là truyền ra ngoài, Quân Trường Quân khu Bạch Hồ cùng tướng quân năm sao binh đoàn thứ nhất ầu đã, rất mất mặt chứ?!!

“Được rồi, hai người các người đều ít nói một.....”

“Này còn cần tôi dùng đôi mắt đi xem sao? Nghĩ cũng biết, lấy năng lực thần Hiên, anh ta sẽ có bản lĩnh làm ra sự tình kinh thiên động địa như vậy sao?!!”

“hà.....” Mộ Thần Hiên đang khuyên can vừa nghe Bạch Dạ nói lời này, mày lập tức nhú lại: “Dạ, cậu có ý tứ gì?!! Năng lực tôi làm sao? Từ khi bắt đầu tiến vào Quân khu Bạch Hồ, tôi cũng lập được không ít công lao chứ? Tôi nói cho cậu, cậu có thể khinh thường tôi, Nhưng mà, cậu không thể vũ nhục tôi! Tôi cũng có tồn nghiêm.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 86: Bước vào hành trình nguy hiểm

Editor: Thơ Thơ

Vốn là hai người cãi nhau, lập tức biến thành ba người tranh cãi.

Đều nói ba người phụ nữ thành một sân khấu; bây giờ tới ba người đàn ông, cũng thành một vở tuồng.

Tầm mắt Bạch Dạ lạnh lẽo nhanh chóng nhìn về phía Mộ Thần Hiên.

Anh sợ tới mức nhanh chóng trốn ở phía sau Hoàng Phủ Minh: “Minh, cậu phải làm chủ giúp tôi! Dạ vậy mà nói tôi như vậy!!!”

“A, từ trước đến giờ, vô luận xảy ra chuyện gì, anh chỉ biết ỷ vào Minh, chẳng lẽ chính anh liền không hoàn thành một chuyện gì sao?!!”

“Tôi nào có?!!”

“anh không có sao?!”

“Đủ rồi!!” Sau khi Hoàng Phủ Minh trầm mặc thật lâu cắt ngang tranh luận giữa hai người: “Hai người các người cứ tiếp tục ầm ĩ, tôi đi trước!!” Ném xuống những lời này, anh cũng không quay đầu lại rời khỏi.

Nhưng Mộ Thần Hiên càng nghĩ càng thấy không thích hợp, chiến tranh này hình như là Hoàng Phủ Minh gây ra, vì sao kết quả là..... Liền biến thành chiến tranh giữa anh và Bạch Dạ rồi chứ?!! Thotho_

*

Ngự thành.

Một tòa thành trì bốn phía là vùng duyên hải, tài nguyên quốc thổ và diện tích đất cơ bản chẳng phân biệt trên dưới với hoàng thành. Chỗ biên giới hai tòa thành trì duy nhất chính là ‘đường sắt hoàng ngự’ được xây cất từ vài thập niên trước.

Mà phụ trách thủ vệ cũng như chương quản toàn bộ Ngự thành đúng là Quân khu Huyền Vũ, cùng Quân khu Bạch Hồ cũng xưng là một trong tứ đại quân khu!!

“Tiểu thư, đây là phòng của cô, mời.” Trong một khách sạn nhỏ giản dị cũ nát, ông chủ khách sạn dẫn Tuyết Vi đi tới phòng đơn lầu hai.

Vừa tiến vào, bên trong liền xông vào mũi một mùi mốc, phòng nhỏ chỉ có thể chứa một cái giường đơn và một cái tủ đầu giường mà thôi.

“Tiểu thư, có vừa lòng phòng không?”

“Ừm, làm phiền ông.”

Đội ông chủ khách sạn đóng cửa phòng, Tuyết Vi cũng bất chấp cái giường đầy bụi bặm, ngã đầu liền nằm lên.

Sau khi ngồi xe lửa 8 tiếng đồng hồ, cô mệt đến nỗi xương cốt đều rã rời.

Nếu ngồi phi cơ mà nói, kỳ thật cũng chính là hành trình hai tiếng đồng hồ; nhưng không có biện pháp, gần đây, thủ tục phiền toái; thứ hai, thân phận cô là quân nhân, một khi ngồi phi cơ nhất định sẽ bị người của Quân khu Huyền Vũ đặc biệt chú ý, cũng không có biện pháp chấp hành nhiệm vụ, Thotho_ cho nên chỉ có thể ngồi xe lửa, loại phương tiện giao thông tốn công này.

Đối diện, nhìn trần nhà cũ nát, trí nhớ Tuyết Vi dần dần trở về 8 giờ trước.....

‘ cô không có lựa chọn nào khác, lấy bối cảnh hồ sơ bây giờ của cô căn bản không có tư cách ở lại binh đoàn thứ ba. Bây giờ, hoặc là cô lựa chọn tiếp nhận nhiệm vụ của tôi; hoặc là cô lập tức rời khỏi binh đoàn thứ ba!! ’

‘ tôi tiếp nhận nhiệm vụ. ’

‘ đây là sơ đồ lộ tuyến, trình tự giao dịch, cùng với hạng mục công việc khác yêu cầu chú ý, toàn bộ đặt ở trong văn kiện. Sau khi xem qua, trực tiếp tiêu hủy, cô liền có thể chuẩn bị lên đường. ’

‘ vâng, Bạch Dạ tướng quân. ’

Không có bất luận lời dư thừa vô nghĩa gì, Tuyết Vi lấy văn kiện liền ngồi lên xe lửa đi Ngự thành.

Trạm thứ nhất liền lựa chọn nghỉ chân trong khách sạn nhỏ vùng ngoại thành của Ngự thành, ngày mai tiếp tục chấp hành nhiệm vụ.

Ký ức dần dần kéo về.....

Tuyết Vi trước sau không cách nào quên, giọng điệu cùng với biểu tình khi Bạch Dạ cưỡng bách cô chấp hành nhiệm vụ. Thotho_

Bình tĩnh.....

Bình tĩnh.....

Bình tĩnh, bất kể là về mặt hay là khẩu khí của anh, giống như là trình bày một sự tình cực kỳ đơn giản.

“Thật buồn cười.” Tuyết Vi bất đắc dĩ lắc lắc đầu.

Cô thật không rõ, vì sao Bạch Dạ làm được khẩu khí như vậy, nói như vậy .....

‘ cô không có lựa chọn nào khác, lấy bối cảnh hồ sơ bây giờ của cô căn bản không có tư cách ở lại binh đoàn thứ ba. ’

Đúng, lấy tư liệu cô bị trường quân đội Hoàng Bộ cho thôi học tới xem, đời này của cô đều không có tư cách vào quân khu.

Cùng Bạch Dạ gặp nhau, cô cho rằng lấy phong cách Bạch Dạ làm việc sẽ lập tức đuổi cô ra khỏi binh đoàn, nhưng anh cũng không có làm như vậy.

Một khác kia, ít nhất là trong mắt Tuyết Vi thoáng có chút cảm kích người đàn ông cũng không mềm yếu.

Chỉ vì.....

‘ huấn luyện viên Bạch, tôi thật sự nghĩ, muốn làm một người quân nhân, cho nên, tôi nhất định sẽ học tập ở trong trường quân đội Hoàng Bộ, tranh thủ sau khi tốt nghiệp, dù bị phân phối đến binh đoàn thứ nhất, không, binh đoàn thứ hai cũng có thể. Cho dù mệt, vất vả, tôi cũng không sợ! ’

Đây là cô mộng tưởng.....

Cô suốt đời mộng tưởng.

Bạch Dạ biết, vẫn luôn biết.

Lại gặp nhau, cô cho rằng người đàn ông này là vì hoàn lại năm đó thiếu nợ, cho nên mở một mắt nhắm một mắt buông tha cô, lại không nghĩ.....

“A. Bạch Dạ, vì sao tôi bị thôi học, chẳng lẽ anh quên mất sao? Sao anh lại có thể đường hoàng như vậy, dùng lời thề son sắt năm đó anh thân thủ gieo tội nghiệt tới uy hiếp tôi sao?!! Nếu không phải do anh, tôi sẽ bị thôi học sao?! Nếu không phải do anh, tôi sẽ..... Có kết cục hôm nay sao?”

Che hai trông mắt bị thương chậm rãi nhắm lại, Tuyết Vi thật sự không muốn hồi tưởng từng màn hai năm trước. Nhưng vừa thấy đến Bạch Dạ, hết thấy hai năm trước, sẽ ngăn không được nẩy lên trong lòng, thật vất vả mới khép kín vết sẹo, cứ như vậy, một lần lại một lần bị vô tình xé rách .....

‘Tuyết Vi, xin lỗi, bây giờ cô chính thức bị trường quân đội Hoàng Bộ khai trừ rồi.’

Trong phòng hiệu trưởng, sau khi thiếu nữ nghe đến tin dữ này, bị sợ tới mức sắc mặt trắng bệch, trắng bệch: ‘ không cần, cầu xin ngài, hiệu trưởng, mơ ước của tôi chính là làm một quân nhân, cầu xin ngài, không cần khai trừ tôi, được không? Cho tôi một lần cơ hội đi, cầu xin ngài.’ Thotho_

Tùy ý thiếu nữ cầu xin như thế nào, hiệu trưởng nghiêm trang trước sau đều thờ ơ.

Thật sự bất đắc dĩ, anh thở dài sâu xa: ‘ Tuyệt Vĩ, nói thật cho cô biết đi, cô đắc tội người không nên đắc tội, tôi không dám lưu cô lại, cũng không thể lưu cô lại!! ’

‘ hiệu trưởng, người tôi đắc tội rồi cuộc có thân phận gì?!! ’

‘ cô cũng đừng hỏi, cô vẫn nên rời khỏi trường học của chúng tôi đi. ’

‘ không..... Hiệu trưởng..... Không!!! ’

“Không!!!” Một tiếng gầm nhẹ, Tuyệt Vĩ mở hai tròng mắt ngơ ngác nhìn trần nhà.

Một hồi lâu giẫm bót, lúc này cô mới từ trong ác mộng trở về, hoảng sợ lau mồ hôi lạnh trên cái trán. “Hoá ra..... Chỉ là giấc mộng.....”

Nhưng, tuy nói là mộng, cũng là chân thật.

Chuyện này đã qua hai năm, nhưng cho tới nay mới thôi, cô vẫn như cũ không biết chính mình đắc tội đại nhân vật kia rồi cuộc có bối cảnh thế nào.....

“Ai?!!” Đột nhiên, ánh mắt dừng ở vị trí cửa.

Trong bóng đêm, rõ ràng Tuyệt Vĩ nhìn thấy một bóng đen đứng sừng sững ở cửa.

Nhanh chóng mở đèn đầu giường, vừa thấy..... “Ông chủ?”

“Ai nha, cô gái, dọa cô rồi hả? Thật sự ngưng ngưng. Tôi nghe được tiếng cô la, liền chạy nhanh tới. Xảy ra chuyện gì sao?” Ông chủ cười bí ối, chậm rãi tới gần Tuyệt Vĩ.

Thân mình cô cuộn tròn nhích lại gần vị trí đầu giường, tay nhỏ chậm rãi duỗi về phía gối đầu: “Ha ha, ông chủ, đa tạ ngài quan tâm. Nhưng..... cửa phòng tôi đã khóa, ngài không gõ cửa liền trực tiếp mở cửa vào được sao?!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 87: Lúc máu chốt nghĩ cách cứu viện

Editor: Thơ Thơ

“Chắc, cô xem, không phải tôi quá sốt ruột sao? Liền dùng chìa khóa dự phòng vào được.”

“à..... Như vậy.” Tuyệt Vĩ bất động thanh sắc gật gật đầu. “Tôi chỉ gặp ác mộng mà thôi, bây giờ đã không có việc gì, ông chủ, ngài, có thể rời khỏi.”

“Thật sự không có việc gì sao?” Ông chủ nhìn như không hề có ý rời khỏi, ngược lại ngồi ở vị trí cuối giường: “cô xem, một cô gái đi ra ngoài gặp nhiều nguy hiểm, nơi này là khu vực loạn nhất của Ngự thành chúng tôi, không bằng, nói tôi lưu lại bồi cô đi.”

A.....

Lưu lại bồi cô sao? Chẳng phải cô càng nguy hiểm sao?!

Mi mắt rù xuống, Tuyệt Vĩ nheo lại đôi mắt lạnh, đột nhiên rút từ gối đầu ra chủy thủ giấu kín trước kia, chống ở yết hầu ông chủ kia: “Ông chủ, lúc này, ông cảm thấy một cô gái như tôi đi ra ngoài, còn nguy hiểm sao?!”

“cô gái này, vì sao không biết tốt xấu như vậy? Tôi sợ cô có nguy hiểm, mới hào tâm bồi cô, vậy mà đối với tôi thế này? Kia, cô đừng trách tôi không khách khí!!” Nói xong, sắc mặt ông chủ bí ối trầm xuống, nhanh chóng bắt được cổ tay Tuyệt Vĩ đang nắm chủy thủ, một tay kia móc ra một cây súng lục chỉ ở ót cô.

Trợn bộ động tác xuống dưới, vậy mà Tuyệt Vĩ hoàn toàn không lực hoàn thủ.

Buồn cười nhất chính là, cô biết rõ ông chủ này không phải người tốt, cũng làm ra chống đỡ tương ứng, chờ tới lúc thật rồi, cô vẫn chỉ có thể mặc người làm thịt!

Loại cảm giác này, quả thực không xong, cô tình nguyện mình là một người thuần túy ngu ngốc, ít nhất, sẽ không cảm thấy chính mình giống phế vật! Tho tho_

“Tiểu bảo bối, ngoan, cởi quần áo.”

Tuyết Vi vẫn không nhúc nhích trừng mắt ông chủ kia về mặt tươi cười đáng khinh.

“Hừ, quả thực là không thức thời, xem ra..... tôi phải mạnh bạo!” Ông chủ phẫn hận giơ tay lên, một bàn tay liền đánh vào mặt Tuyết Vi.

‘ lạch cạch ’ chúi thủ trong tay rơi xuống mặt đất.

Còn không đợi phản ứng lại đây.

Ông chủ mập mạp liền đề ở trên người cô: “A, cô dám mang theo vũ khí lên đường, tôi cho rằng cô có chút tài năng, cảm tình, cô cũng không có một chút công phu, vậy mà còn dám lang bạt tới chỗ này? Không phải cô chờ bị đưa tới cửa sao?”

Đúng vậy.

Ở Ngự thành, trong thành thị an toàn, mà xe lửa đường bộ lại ở vùng ngoại ô ngự thành. Nơi này, quả thực chính là ổ thổ phi, nơi chốn ẩn núp nguy cơ, làm người khó lòng phòng bị.

“Ông chủ, không bằng như vậy đi.” Tuyết Vi nheo lại đôi mắt lạnh, cười lạnh nhạt: “ông ra tới cũng là cầu tài, chỉ cần ông thả tôi ra, tôi có thể cho ông một khoản tiền lớn, thế nào?”

“Hừ? Cho tôi tiền sao? Cô gái, nói thật cho cô biết, lúc cô tiến vào, tôi liền lục soát qua túi xách của cô, bên trong có mấy ngàn đồng tiền mà thôi. Cô bớt làm bộ cho tôi, loại mặt hàng cực phẩm giống cô, vì sao tôi sẽ để cô trốn thoát từ trong tay của tôi chứ?!” Ông chủ cười cười bỉ ổi, một cái tay mập nhẹ nhàng xẹt qua Khuôn mặt nhỏ của Tuyết Vi. Tho tho_

“Không!!” Cô chán ghét vịn vẹo đầu, trấn định cảm xúc lập tức sụp đổ. “Đừng chạm vào tôi!!”

“Đã đến lúc này, cô còn dám ghét bỏ tôi sao? Nha đầu thú, bây giờ không phải do cô, tôi, trước để tôi nếm hương vị cái miệng nhỏ của cô.”

Mất thấy, môi ông chủ áp về phía mình, Tuyết Vi đột nhiên đưa ra một bàn tay, đẩy đầu ông chủ trở về: “Cứu mạng!!! Cứu mạng!!!”

“Ừm, giọng thật êm tai, tiểu bảo bối, kêu lớn tiếng chút, kêu lớn tiếng chút, chờ tôi thoải mái rồi, huynh đệ bên ngoài của tôi lập tức lại đây tiếp tục thỏa mãn cô.” Ông chủ cơ khát nuốt nước miếng, gấp không chờ nổi xé quần áo Tuyết Vi.

Tim, chỉ một thoáng nhắc tới cổ họng.

Nếu là ở trong thành, có lẽ cô còn có thể chờ mong có ai tới cứu mình; tại đây ở ổ thổ phi này, chỉ sợ cô có kêu, không biết lại sẽ trêu chọc tới nhiều ít thổ phi.

Răng trắng tinh dùng sức cắn môi dưới.

‘ xoạt, xoạt..... ’ tiếng quần áo bị xé rách quanh quần ở bên tai. Tho tho_

“Oa, tiểu bảo bối, đáng người cô quả thực còn tốt hơn so với tôi tưởng tượng, làn da này, thật sự là trơn bóng không lưu dấu tay.” Ông chủ ngưng thần nhìn Tuyết Vi lỏa lồ bên ngoài thân mình, vừa muốn cúi đầu hôn môi.....

Tuyết Vi hít đủ một hơi, vung tay lên liền cho ông chủ một bạt tai.

“Mẹ nó? Dám đánh tôi sao?!! Quả thực là rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt!!” ‘ bốp, bốp ’ về mặt ông chủ đánh hai cái tát vào trên mặt Tuyết Vi.

Một trận choáng váng đầu nặng mắt hoa đánh úp lại.

Nổi gót tới.....

“Dừng tay!!”

Quần lót, bị ông chủ túm xuống dưới, Tuyết Vi cũng bất chấp gương mặt đau đớn, khuôn mặt nhỏ vì sợ hãi trở nên không hề có huyết sắc, trong con ngươi cũng phản chiếu nhè nhẹ tơ máu.

“Nha đầu thú, vốn dĩ hôm nay lão tử muốn làm cho cô cũng thoải mái, đây chính là cô tự tìm. Bây giờ tôi đã không còn kiên nhẫn lãng phí thời gian với cô.” Nói xong, ông chủ mạnh mẽ tách hai chân Tuyết Vi ra.

Cự vật xấu xí miêu tả sinh động.

Con ngươi cô nháy mắt mở lớn vô số lần.....

“Không..... Không.....”

Giọng sợ hãi xẹt qua căn phòng nhỏ tản ra mùi mốc, trong một khắc Tuyết Vi tuyệt vọng nhắm hai mắt lại, bóng dáng Bạch Dạ dần dần hiện lên ở trong óc cô .....

Người đàn ông kia vĩnh viễn sẽ không biểu lộ tình cảm, Thotho_

Người đàn ông kia thời khắc đều tản ra khí lạnh;

Người đàn ông kia sẽ không bày ra ôn nhu đối với bất luận kẻ nào;

Người đàn ông kia đã từng làm cô vô cùng sùng bái, lại làm cô phí hoài bản thân mình .....

Tôi hận anh!!

Bạch Dạ!!!

Tôi, hận, anh!!

Tôi hận anh!!

Hận anh!!

Nước mắt, xẹt qua khóe mắt.

Nắm tay Tuyết Vi nắm chặt chậm rãi giãn ra, cô từ bỏ hết thấy chống cự, giống như là một con sơn dương đợi làm thịt, nằm xoài trên giường không hề động đậy.....

“A, lúc này mới đúng chứ.” Ông chủ thấy vậy, vừa lòng cười cười, vừa muốn động thân mà vào..... Thotho_

Ai ngờ, giấy tiếp theo.....

“A!!!” Một tiếng kêu rên thống khổ phát ra, biểu tình mặt ông chủ tức khắc trở nên vô cùng vận vẹo.

Nổi gót tới, một lực mạnh mẽ túm ông từ cuối giường xuống tới mặt đất. Một khắc kia thân thể ông chủ cồng kềnh va chạm ở trên vách tường, mới nhìn đến.....

Phòng trong, không biết khi nào mà có thêm một người vậy!?

“anh, anh là ai?!” Ông chủ hoảng sợ nhìn người đàn ông trước mắt mặc một thân áo choàng màu đen.

Không để ý đến ông chủ nghi vấn, người đàn ông cởi áo choàng ra, nhanh nhẹn trùm ở trên thân mình Tuyết Vi: “Đừng sợ, có tôi ở đây.”

Đừng sợ, có tôi ở đây.....

Khi mấy chữ đơn giản mà lại mang theo vài phần nhu tình rót vào trong tai Tuyết Vi, giống như hoàng tử trong truyện cổ tích hôn tỉnh công chúa đang ngủ say, dần dần đánh thức Tuyết Vi đã lâm vào tuyệt cảnh.

Mở hai tròng mắt.....

Thân ảnh phản chiếu ở trong con gương của cô không phải người khác, đúng là..... Hoàng Phủ Minh!!

Cái miệng nhỏ khê nhếch, muốn nói cái gì đó, lời nói lại cứng rắn mắc kẹt ở giữa yết hầu. Cô chỉ có thể mạnh mẽ bài trừ một khuôn mặt tươi cười, người đàn ông này kéo cô từ trong vực sâu về hiện thực .....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Già Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 88: Tặng cái này cho tôi, được không?

Editor: Thơ Thơ

Hoàng Phủ Minh trầm mặc không nói khẽ vuốt khuôn mặt nhỏ lạnh lẽo của Tuyết Vi.

Nhưng giấy tiếp theo.....

Tầm mắt sắc bén nhanh chóng nhìn về phía sau ông chủ.

Khi nhìn đến ánh mắt Hoàng Phủ Minh giống như đến từ địa ngục, ông chủ bị dọa đến không khỏi hít hà một hơi: “Này, người phụ nữ này anh có thể, có thể mang đi, nhưng, nhưng nếu anh, anh dám thương tổn tôi, bên ngoài, huynh đệ bên ngoài của tôi sẽ không bỏ qua cho anh!!!”

“huynh đệ bên ngoài sao?” Hoàng Phủ Minh kiêu ngạo nheo đôi mắt lại, chậm rãi tới gần ông chủ: “bên ngoài của ông, có huynh đệ sao?”

“anh, anh có ý tứ gì?”

Còn không đợi ông chủ phản ứng lại đây, Hoàng Phủ Minh nâng chân lên, một chân liên đạp ở bên ngoài mệnh căn hỏa lộ của ông.

“A!!!!” Đau đớn làm ngũ quan ông chủ tức khắc vận vẹo thành một đoàn.

“Tuyệt Vi, che lỗ tai của cô lại.”

Nghe được mệnh lệnh của Hoàng Phủ Minh, Tuyệt Vi nghi hoặc ngăn chặn lỗ tai. ....

“anh, anh, anh muốn làm gì???” Ông chủ thống khổ che mệnh căn lại, mặt không hề có huyết sắc nhìn Hoàng Phủ Minh chậm rãi, chậm rãi từ túi tiền móc ra một ..... súng lục quân dụng. Tho tho_

Tùy theo. ....

“Không!!! Cầu xin anh, tha. ....”

‘đoàng. ....’ một tiếng súng vang, xẹt qua bầu trời đêm u tĩnh này.

Người đàn ông đã từng khinh nhờn qua Tuyệt Vi, ngay cả lời nói xin tha còn chưa nói xong, cứ như vậy vĩnh viễn ngã xuống bên trong vũng máu, cũng không thể động một chút. ....

“Chúng ta đi thôi.” Hoàng Phủ Minh thu hồi súng lục, chặn ngang bệ Tuyệt Vi lên, đi ra ngoài khách sạn.

Khi đi ngang qua thi thể ông chủ, Tuyệt Vi đặc biệt lưu ý biểu tình mắt anh.

Nói thật, đối với người đàn ông này, cô vẫn luôn không phải thực hiểu biết.

Lại cũng không cách nào quên, khi bọn họ lần đầu tiên gặp mặt, trên người anh phát ra cái loại hơi thở nguy hiểm này.

Chỉ là. ....

Ở giữa bọn họ không ngừng lại không ngừng ma sát, cô dần dần xem nhẹ nguy hiểm trên người anh.

Cho đến giờ khắc này, cô biết. .... Tho tho_

Anh, rốt cuộc đáng sợ bao nhiêu. Chỉ là, phân đáng sợ kia chưa bao giờ bày ra ở trước mặt cô mà thôi. ....

Từ khách sạn đi ra dọc theo đường đi, vô số từ thi nằm ngang dọc tứ tung.

Hoàng Phủ Minh giống như là không có xảy ra chuyện gì, liền như vậy ôm Tuyệt Vi bước qua từng khối thi thể lên xe anh đậu ở ngoài khách sạn. ....

Hết thảy đối với Tuyệt Vi mà nói quả thực giống như một giấc mộng bóng mờ.

Một giây trước, còn ở bên trong nước sôi lửa bỏng.

Giây tiếp theo, cũng đã bình an thoát thân.

Hết thảy đều là phát ra với người đàn ông này đang ngồi ở bên cạnh cô, cô, nên làm sao cảm tạ anh đây?

“Trước phủ thêm đi.”

Đang nghĩ ngợi tới.

Hoàng Phủ Minh không hề do dự cởi áo khoác trên người ra, trùm lên trên người Tuyệt Vi: “Trong chốc lát, chờ tôi trong thành Ngự thành rồi, tôi đi kiểm quần áo cho cô.”

Nghiêng mắt nhìn Hoàng Phủ Minh chỉ mặc một áo sơ mi hơi mỏng, Tuyệt Vi bất đắc dĩ cười cười.

Rõ ràng bây giờ anh mặc còn ít hơn so với cô, lạnh phải là anh chứ?

Tầm mắt dần dần dời về phía vị trí kẻ hồ điều khiển ..... Thotho_

Cô mới vừa mơ hồ thấy được khi Hoàng Phủ Minh cởi áo lông, giống như có thứ gì rơi xuống ở trong kẻ hồ chỗ ngồi.

Đội xe mới vừa chuyển động.

Tuyết Vi khom người, bắt tay duỗi về phía kẻ hồ.

“Đang tìm cái gì?” Hoàng Phủ Minh nghi hoặc nhìn cô một cái.

Sau một lúc lâu, Tuyết Vi chậm rãi lấy ra một cái hộp từ trong kẻ hồ. Vừa thấy..... “bản cd số lượng có hạn của Tà Nguyệt? Vậy mà có thêm ký tên?!!”

Lúc này Hoàng Phủ Minh mới nhớ tới, lúc anh lại đây tìm Tuyết Vi, cũng mang đĩa CD này đến đây.

Vốn định tự tay đưa cho cô, nếu tự cô tìm được nói..... “ừm, cho.....”

“Ha, hoá ra anh cũng là fan nào tàn của Tà Nguyệt sao?”

‘kết.....’ một tiếng, Hoàng Phủ Minh đột nhiên dầm phanh lại.

“Ai da.....” đầu Tuyết Vi suýt nữa đụng vào trên kính chắn gió: “Làm gì đột nhiên phanh xe, rất nguy hiểm!!!”

“cô cho rằng tôi là, fan nào tàn của Tà Nguyệt sao?!!”

“hà? Chẳng lẽ không phải sao? Nếu không, vì sao anh có đĩa cd số lượng có hạn của Tà Nguyệt có ký tên?!!”

“.....” Đây là anh muốn tặng cho cô được không?!!

“Kỳ thật tôi cũng là Fan nào tàn của Tà Nguyệt, Hoàng Phủ Quân Trường cũng là Fan nào tàn của Tà Nguyệt, tất cả mọi người đều là người một nhà. Anh không cần thiết phải giả bộ.”

“.....” Trầm mặc.

A..... Ha hả.....

Làm ra vẻ đi, kết quả anh cũng biến thành Fan nào tàn của Tà Nguyệt?!!

Về mặt Hoàng Phủ Minh bắt đầu nhìn về phía trước, tiếp tục khởi động xe.

Anh thật muốn biết, thần kinh người phụ nữ này là có bao nhiêu hoang tưởng, sao không ngấm lại, đĩa cd này là anh vì đỡ cho cô vui vẻ, mới có thể xuất hiện ở chỗ này sao?!!!

“Tê, cái..... Mộ..... Mộ tướng quân.....”

“Muốn đĩa cd này sao?” Hoàng Phủ Minh chém đinh chặt sắt đã mở miệng.

“ừm ừm ừm, ừm ừm ừm” Đầu Tuyết Vi gật giống như cái trống bỏi. “anh không tiếc tặng cho tôi sao?”

“Nếu thích thì cầm đi đi.....” Thotho_

“Ôi mẹ nó, Mộ tướng quân, anh thật là rất rất rất hào phóng, về sau, tôi nguyện ý vì anh làm trâu làm ngựa, làm nô tì. Tôi biết ơn anh quả thực giống như nước sông cuộn cuộn liên miên không.....”

“Được rồi. Không cần phải nói nhiều như vậy, đem đi đi.” Dù sao, anh căn bản là không cần chơi thứ này.

“Cảm ơn, cảm ơn, cảm ơn cảm ơn.....” Tuyết Vi như đạt được chí bảo, quả thực vui vẻ đến sắp nói năng lộn xộn. Si mê nhìn đĩa cd trong tay, giống như vớt toàn bộ bị thương vừa rồi ra sau đầu.

Đối mặt này.

Hoàng Phủ Minh cảm thấy bắt đầu đi lại cảm thấy buồn cười, vốn là đồ vật muốn tặng cho cô, bây giờ lại biến thành chính cô phải đi.

Dù sao mặc kệ thế nào.....

Tầm mắt ngấm Tuyết Vi bên cạnh.

Đổi mặt sự tình vừa rồi như vậy, cô có thể khôi phục lại nhanh như vậy thì tốt rồi.

Xem ra, Tà Nguyệt tiểu tử thúi kia cũng không phải không đúng tí nào!!

*

Xe chạy khoảng ba tiếng đồng hồ rồi cuộc dần dần tiếp cận trong thành Ngự thành rồi. Thotho_

Nhưng mà.....

“Xe sắp hết xăng, chúng ta chỉ có thể lựa chọn một khách sạn gần đây ở lại rồi.”

Vừa nghe lời này, Khuôn mặt nhỏ của Tuyết Vi lập tức nổi lên trắng.

Có lẽ là bóng ma vừa mới rồi không có hoàn toàn biến mất, cô thật sự rất sợ lại gặp gỡ chuyện như vừa mới rồi.....

“Đừng sợ.” Hoàng Phủ Minh liếc mắt một cái liền nhìn ra cô bồn khoăn, bàn tay to ấm áp vỗ nhẹ nhẹ trên mu bàn tay cô: “Có tôi ở đây.....”

‘đừng sợ, có tôi ở đây.....’

A, lại là những lời này.

Thật đúng là kỳ quái, cô vừa nghe đến những lời này, giống như không hiểu sao trở nên kiên định xuống, “cất, tôi mới không sợ đâu. Xuống xe.”

Ước chừng cũng khoảng năm phút đồng hồ, một khách sạn nhỏ ba tầng liền xuất hiện ở trước mắt bọn họ.

“Ông chủ, còn có phòng không?” Đi vào trước quầy khách sạn, Hoàng Phủ Minh gõ gõ quầy.

Ghé vào quầy ông chủ đang ngủ chậm rãi ngẩng đầu lên.

Ông chủ này thoạt nhìn bộ dáng chỉ mới khoảng hai mươi, một khuôn mặt trắng nõn như tuyết, mặt mày cũng nhiều ít có vài phần thanh tú như con gái, mười phần thanh tú.

Người đàn ông xoa xoa mắt nhập nhèm buồn ngủ, nhìn Hoàng Phủ Minh, tầm mắt dần dần mà nhìn về phía Tuyết Vi, không bao giờ.....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 89: Tôi muốn ngủ cùng cậu một phòng

Editor: Thơ Thơ

Tựa hồ là bị ông chủ tuần tú này soi mói, Tuyết Vi khấn trương rũ đầu xuống.

Ngắm lại, hơn nửa đêm, cô mặc bên trong một áo choàng, bên ngoài lại một bộ áo lông, thật sợ ông chủ này coi cô trở thành nữ biến thái!!

“Tuyết Vi??”

Vừa nghe đến ông chủ kia rõ ràng kêu ra tên của mình, Tuyết Vi nghi hoặc đánh giá mặt anh: “anh, anh là??”

“cô thật là Tuyết Vi sao?!” Người đàn ông kích động vén quây chần lên, bước nhanh xông ra ngoài: “Là tôi nè, bạn học thời tiểu học, Cảnh Bác Hạo!!!”

“Bác Hạo?? Cậu thật là Cảnh Bác Hạo sao??”

Người đàn ông kêu Cảnh Bác Hạo đã từng thân thiết với Tuyết Vi, hai người ngồi cùng bàn ba năm, nhiều ít cũng coi như là nửa bạn tốt.

Hai bạn học cũ gặp mặt, vô cùng thân thiết, vô cùng vui vẻ.

Nếu không phải hiện nay Tuyết Vi mặc y phục không thích hợp nói chuyện lâu, đoán chừng hai người bọn họ nói cho tới buổi sáng ngày mai. Thotho_

“Bác Hạo, cảm ơn quần áo của cậu. Hôm nay quá muộn, chúng ta không hàn huyên nữa, cậu cho tôi thuê hai gian phòng đi.” Tuyết Vi thay xong quần áo, mỉm cười tới trước quầy.

“thuê hai gian phòng sao?” Cảnh Bác Hạo thần bí túm cô tới một bên: “soái ca kia không phải bạn trai của cô sao?” Một đôi mắt long lanh ngăm Hoàng Phủ Minh đứng ở cách đó không xa.

“Ha ha, Bác Hạo, anh ta là thủ trưởng của tôi.”

“hà? Cô và thủ trưởng của cô hơn nửa đêm chạy ra tìm khách sạn sao? Nói các người không có việc gì, ai tin chứ?!”

“Chắc, anh ta thật là thủ trưởng của tôi!!”

“Thật sự sao??”

“Ừm.....”

Mắt Cảnh Bác Hạo nửa tin nửa ngờ ngăm Hoàng Phủ Minh, đôi mắt hơi hơi chuyển động, anh bắt đầu đi bừa bãi: “Xin lỗi, Tuyết Vi, khách sạn của tôi bây giờ chỉ còn lại có một gian phòng.”

“Chỉ có một gian phòng sao?” Này nhưng vì sao? Không thể kêu cô cùng ‘ Mộ Thần Hiên ’ ở cùng một cái phòng đi? Tuyết Vi khó khăn nhún mày.

“Xảy ra chuyện gì?” Thấy vậy, Hoàng Phủ Minh đã chậm rãi đi tới. Tho tho_

“Bác Hạo nói, khách sạn của anh ta bây giờ chỉ có một gian phòng, không bằng chúng ta.....”

“Bất quá, tôi có thể nhường phòng của tôi cho các người ở.” Cảnh Bác Hạo cắt ngang Tuyết Vi nói.

“Thật sự sao? Vậy thật cảm ơn cậu, Bác Hạo.”

“Ai, Tuyết Vi, dù sao chúng ta cũng là đồng học cũ, cô nói cảm ơn với tôi không phải quá khách khí sao? Nhưng mà, trong chốc lát nữa tôi cũng đến nghỉ ngơi.” Nói đến đây, Cảnh Bác Hạo mỉm cười chen tới bên cạnh Hoàng Phủ Minh: “Soái ca, hẳn là anh không ngại cùng tôi ngủ một gian phòng chứ?”

“Không.....”

Còn không đợi Hoàng Phủ Minh nói cho hết lời, Tuyết Vi khẩn trương nói: “Tôi nghĩ, quyết định..... Đêm nay tôi và Bác Hạo ngủ một phòng. Ông chủ, ngài liền tự mình ngủ một phòng đi.” Nơi này dù sao cũng là địa bàn của Quân khu Huyền Vũ, tự nhiên cô không thể xưng hô thẳng với Hoàng Phủ Minh.

Nhưng.....

“cô muốn cùng anh ta ngủ một phòng sao?!” Hoàng Phủ Minh thật hoài nghi chính mình có phải nghe lầm cái gì hay không.

“Đúng vậy. Tôi và Bác Hạo là bạn học thời tiểu học, đã không gặp thật nhiều năm, khẳng định có rất nhiều lời muốn nói.”

“Cho dù nói chuyện phiếm, ban ngày chẳng phải cũng có thể tán gẫu sao? Một hai phải buổi tối cùng phòng tán gẫu?!” Tho tho_

“có vấn đề gì hả? Tôi và Bác Hạo chính là quan hệ bạn bè thuần khiết.” Tuyết Vi hơi mỉm cười, một phen liền vắt qua cánh tay Cảnh Bác Hạo: “Đúng không? Đúng không? Bác Hạo.”

“Tuyết Vi, cô vẫn nên nghe thủ trưởng của cô nói đi, tuy rằng quan hệ hai ta thời tiểu học là không tồi, nhưng rốt cuộc bây giờ hai ta đều 20 tuổi, một nam một nữ đơn độc ở chung một phòng, ảnh hưởng nhiều không tốt.”

“Ai nha, Bác Hạo, cậu cũng đừng nghĩ nhiều như vậy, mấy năm gần đây tôi đã xảy ra thật nhiều chuyện, tới, đến phòng tôi nói cho cậu nghe.” Nói xong, Tuyết Vi liền cứng rắn túm Cảnh Bác Hạo kéo vào trong phòng, đóng cửa phòng lại.

Hoàng Phủ Minh đứng ở ngoài cửa phòng, cái mũi đều sắp bị tức chết, anh thật không rõ, một người đàn ông đều hiểu được đạo lý ảnh hưởng không tốt, vì sao Tuyết Vi thân là một người phụ nữ liền không thêm để ý như vậy?!!!

Phòng trong.

Trên một cái giường đôi, Tuyết Vi kiều chân bắt chéo mặt vô biểu tình nhìn Cảnh Bác Hạo ngồi ở trên sofa.

Không khí ở trong phòng vô cùng quỷ dị.

Hai người liền như vậy nhìn chăm chú lẫn nhau.

Thật lâu sau qua đi..... Tho tho_

Cảnh Bác Hạo đã mở miệng đầu tiên: “Tuyết Vi, rốt cuộc cô muốn thế nào?!”

“Là tôi nên hỏi cậu muốn thế nào đi?!”

“Tôi muốn thế nào cô còn không rõ ràng lắm sao?”

“chính là bởi vì tôi rõ ràng, cho nên. ....” Mắt phượng nheo lại: “Tôi tuyệt đối không cho phép cậu làm như vậy!!”

‘ tách ’ lập tức, sắc mặt Cảnh Bắc Hạo âm trầm từ vị trí đứng lên: “cô đáng chết nhiều lần, đồ vật cô không ‘ ăn ’, còn không cho tôi ‘ ăn ’ sao? Vì sao cô bá đạo như vậy!!!?” Nói xong, anh như một sói đói chụp mồi liền nhào tới Tuyết Vi.

“cậu ít nói nhảm, muốn đánh nhau sao?!!” Tuyết Vi không chút nào yếu thế xoay người đè Cảnh Bắc Hạo ở dưới thân: “Tuy rằng tôi là thứ phé sai, chính là đánh cậu!! Vẫn dư sức.”

“cô thật cho rằng tôi còn như lúc tiểu học sao?!!” Cảnh Bắc Hạo xoay người lại một lần nữa đè ép Tuyết Vi trở về.

“A, đi qua nhiều năm như vậy, kỳ thật sức lực cậu cũng không nhiều thêm sao?” Quay lại một cái, lần thứ hai Tuyết Vi đè anh ta ở dưới thân.

Hai người cứ như vậy phân cao thấp, không ai nhường ai.

Đúng lúc này.....

‘ rầm ’ một tiếng, cửa phòng đóng chặt bị người từ bên ngoài một chân đá văng.

Hai nam nữ chồng lên nhau ở trên giường theo bản năng nhìn về phía cửa ..... Tho tho _

“Đây là..... quan hệ bạn bè thuần khiết theo như lời cô nói sao?!” Sắc mặt Hoàng Phủ Minh âm trầm đôi tay vây quanh trước người, bắt đầu khởi động ánh sáng ở mắt là đáng sợ như vậy.

Trong lòng Tuyết Vi căng thẳng, nhanh chóng từ trên người Cảnh Bắc Hạo bò xuống dưới: “giữa chúng tôi thật là quan hệ bạn bè thuần khiết, anh nghe tôi giải thích .....

Hả.....

Không đúng, cô làm gì muốn giải thích với anh? Giữa bọn họ lại không có quan hệ gì.

Hoàng Phủ Minh nheo lại đôi mắt lạnh, tiến lên một bước, khom người, nhặt lên một cái đồ vật rơi trên mặt đất. “A..... Cũng thật đủ thuần khiết!!!”

‘ bốp ’

Đồ vật vô tình ném ở trên người Tuyết Vi.

Cô gục đầu xuống, liếc mắt đồ vật kia trên mặt đất một cái..... “mẹ nó, Bắc Hạo, cậu cũng thật quá đáng, ngay cả bao cũng chuẩn bị tốt?!!”

“Tuyết Vi, cô còn không biết xấu hổ nói tôi sao? Tôi có quá đáng như cô không? Vào phòng, không nói hai lời liền ..... Liền hạ gục tôi.....” Cảnh Bắc Hạo ưỡn khuất túm vạt áo mình bị kéo ra. Tho tho _

Lừa gạt Hoàng Phủ Minh tức khắc này lên tới đỉnh đầu, ánh mắt sắc bén như muốn giết chết người trừng mắt Tuyết Vi.

Cô không ngừng lắc lắc đầu, tỏ vẻ chính mình bị oan uổng.

***, Cảnh Bắc Hạo cái đồ đáng chết này!! ***, vậy mà hại cô!??

“Tôi buồn ngủ quá, rốt cuộc các người ai cùng tôi ngủ một phòng?”

“Tôi cùng cậu ngủ một phòng!” Hoàng Phủ Minh quyết đoán cấp ra đáp án.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Già Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: ‘ bắt gian ’ trên giường

Editor: Thơ Thơ

Giờ khắc này.....

Tuyết Vi nhìn thấy rõ ràng ở khoe miệng Cảnh Bác Hạo một nụ cười thắng lợi phiêu đảng: “Không thể, anh không thể cùng anh ta.....”

‘rắc, rắc’ Hoàng Phủ Minh nắm chặt nắm tay rung động.

Thấy vậy, Tuyết Vi cũng không dám tiếp tục nói tiếp. Mắt chỉ có thể trông mong nhìn Hoàng Phủ Minh mang theo Cảnh Bác Hạo cùng nhau đi ra khỏi phòng .....

“Mộ Thần Hiên ngu ngốc, anh sẽ hối hận, anh nhất định sẽ hối hận!!!”

Ở thời khắc cửa phòng đóng lại, Hoàng Phủ Minh lạnh lùng liếc cô một cái: “Tôi chỉ biết là, vừa mới rồi kêu cô cùng cậu ta ở cùng một phòng, tôi mới thật sự hối hận!”

“hả.....”

Cửa phòng đóng lại, Tuyết Vi ngây ngốc sững sờ tại chỗ.

‘tôi chỉ biết là, vừa mới rồi kêu cô cùng cậu ta ở cùng một phòng, tôi mới thật sự hối hận.....’

Anh nói lời này là có ý tứ gì? Thotho_

Cái gì kêu anh mới thật sự hối hận??

Thôi, mặc kệ nó.

Anh quả thực là bị bệnh tâm thần, vừa tiến vào liền phát hỏa, cô cũng không biết vì sao anh phát hỏa!!!

Lúc rạng sáng.

Tuyết Vi dần dần tiến vào trong mộng đẹp.

Trong mộng lung, một tiếng ‘rầm’ vang lớn. Cô giật mình một cái từ trên giường ngồi dậy: “Cái tiếng gì?? Xong rồi!! Quả nhiên vẫn là xảy ra chuyện!!”

Không khỏi phân trần, cô bay nhanh chạy lên phòng ngủ chính ở lầu ba, một phen vọt ra cửa phòng Hoàng Phủ Minh và Cảnh Bác Hạo.

Chỉ thấy.....

Một cái giường đôi đã hoàn toàn tan nát, Hoàng Phủ Minh cười ở trên người Cảnh Bác Hạo, một tay bóp yết hầu anh ta.

Trên mặt đất, áo mưa rơi rụng đếm không hết, có một cái thậm chí..... Đã..... Mở ra.....

“A, ha hả..... tôi..... Không quấy rầy các người chứ?”

*

Đêm khuya, bầu trời đầy sao, chỉ chít dẹt thành một tấm Thotho_

Phía sau một chiếc xe jeep Hummer, Tuyết Vi và Hoàng Phủ Minh ngồi song song.

Sau khi bọn họ trải qua thương lượng, quyết định, tới nay vẫn là nghỉ ngơi ở trong xe.

Bên trong xe, vô cùng an tĩnh.

Hoàng Phủ Minh như suy tư gì nhìn ngoài cửa sổ xe, lẩm bầm mở miệng: “vì cái gì, cô không nói cho tôi, bạn học thời tiểu học của cô..... Là kẻ đồng tính luyến ái?”

“hả, tôi còn tưởng rằng anh cảm giác được.”

Nghe Tuyết Vi trả lời không trách nhiệm, Hoàng Phủ Minh liền phát hỏa một chút: “cô xem tôi là thần sao?!!”

Trời biết, sau khi anh cùng Cảnh Bác Hạo tiến vào phòng đã xảy ra chuyện gì?

Nếu không phải anh xuất thân là quân nhân, tính cảnh giác tương đối cao, đoán chừng đã sớm khó giữ được cục hoa!! Thotho_

“anh rống cái gì mà rống?!! Tôi vẫn luôn nháo muốn cùng anh ta ở cùng một phòng, chính là sợ anh ta làm ra chuyện ‘thương tổn’ anh. Vốn dĩ muốn nhắc nhở anh một chút, ai biết, anh tiến vào phòng chúng tôi liền điên cuồng mắng tôi!!!”

“vì sao tôi mắng cô, cô không hiểu sao?!”

“Bối vì anh có bệnh!!!”

“!!!”

A, điều này cũng không sai.

Anh lái xe một đường xa đuổi theo xe lửa của cô, lại lao lực tìm được khách sạn cô đang ở, kết cục là anh có bệnh?!

Đúng, anh chính là có bệnh!!

Không nên ném xuống hết thầy công tác, mạo hiểm bị nguyên lão giám thị thẩm vấn, chịu nguy hiểm chạy tới địa bàn Quân khu Huyền Vũ tìm cô!!!

Người phụ nữ thúì!

“Đừng vậy, tôi có bệnh, tôi có bệnh.....” Hoàng Phủ Minh càng cân nhắc càng tức giận. Ánh mắt sắc bén trầm xuống, bàn tay đột nhiên cố định khuôn mặt nhỏ của Tuyết Vi.

“này, anh làm..... ưm!!”

Còn không đợi cô nói cho hết lời, đôi môi lửa nóng của Hoàng Phủ Minh liền như vậy không hề báo trước đè ép xuống dưới..... Thotho_

Con người mở lớn.

Gần gũi nhìn khuôn mặt tuần tú không thể bắt bẻ kia, chỉ một thoáng trong óc cô rơi vào bên trong trống rỗng.

Người đàn ông này.....

Điên rồi sao?!!

“ưm, ưm!!” Đôi tay nhỏ để ở trước ngực anh dùng sức đẩy ra.

Nhưng Hoàng Phủ Minh giống như là một tòa núi lớn bất động.

Cũng chính là vài giây qua đi, một nụ hôn tình linh xảy ra này rốt cuộc kết thúc.

“Phi, phi, phi!!” Tuyết Vi chán ghét xoa miệng mình: “này, có phải anh thật sự có bệnh hay không??? Vì sao..... ưm.....”

Nói gót tới, nụ hôn thứ hai lại bá đạo như vậy trên môi Tuyết Vi.

Cùng nụ hôn trước kia khác nhau chính là, nụ hôn này tràn ngập tính cướp đoạt, giống như là bão táp quét đến, làm cô không có bất luận ‘đường sống đánh trả’ gì.

Chỉ có thể tùy ý người đàn ông kia phiến đầu lưỡi mềm mại ngang ngược cạy hàm răng cô ra, phác họa đầu lưỡi cô.

Dần dần mà, không khí bên trong xe trở nên càng thêm loãng.

Hô hấp, cũng càng thêm khó khăn. Thotho_

Đại não Tuyết Vi hình như có chút thiếu dưỡng khí, thân mình không an phận chậm rãi, chậm rãi trở nên vô lực, xụi lơ.....

“Cô gái, từ giờ trở đi, nếu cô vẫn dùng thái độ như vậy nói chuyện với tôi, tôi liền hôn cô! Cho đến khi cô thành thật mới thôi!!”

Bên tai, quanh quẩn lời người đàn ông tượng trưng mệnh lệnh.

Tuyết Vi há mồm to, mồm to hô hấp không khí mới mẻ. Sau một lúc lâu, mới khôi phục tri giác.

Mẹ nó!!

Anh có phải thật sự có bệnh hay không?!!

Hai tròng mắt tràn đầy phẫn nộ gắt gao trừng mắt trước anh, thật không rõ, nơi nào sẽ có người phát ra mệnh lệnh như vậy? Anh cho rằng chiêu Hoa Hồ Điệp của anh đối với ai đều sử dụng tốt sao?!

“Tôi nói cho anh, Mộ Thần Hiên, anh đừng quá.....”

Lời nói mới nói được một nửa, thấy Hoàng Phủ Minh lại muốn triển khai thế công lần thứ ba, Tuyết Vi đơn giản giơ lên cờ hàng: “ok, tốt, Mộ tướng quân, tôi biết tôi nên làm sao, ha ha, ha ha.....” Khóe miệng, bứt lên một nụ cười đẹp ngọt ngào.

Lúc này Hoàng Phủ Minh mới vừa lòng buông lỏng đôi tay kiềm chế thân mình cô ra. “Tuyệt Vi, cô nhớ kỹ, tôi không cần cô ‘bảo hộ’! Cô chỉ cần được tôi bảo hộ là đủ rồi!” Giọng nói bỗng nhiên trở nên trầm thấp xuống.

Tuyệt Vi ngưng thần nhìn một bên mặt anh, biểu tình treo ở trên mặt lại dần dần biến mất. .... Tho tho _

Được anh bảo hộ sao?!

A, nghe loại lời nói này, thật đúng là rất. ....

Làm người buồn nôn!!!

Hãy còn nhớ rõ, lời kịch này đã có n người đàn ông nói qua với cô như vậy đi?!

Diệp Triết Hạo khẳng định nói qua.

Nhưng, kết quả sao?

Những người theo đuổi cô cũng nói qua.

Nhưng sự thật, không phải đều là tai vạ đến nơi đều tự bỏ chạy sao?!

Ở trong ký ức rách nát, Bạch Dạ cũng nói qua như vậy, nhưng mà. ....

Cho cô nhiều thương tổn nhất, thường thường chính là những người đàn ông nói ra lời thề son sắt mà nói!!

Dù sao, từ thời khắc cô hiểu chuyện, liền không hy vọng xa vời có ai bảo hộ, ai bảo vệ ai nói cái gì, đều là một đồng chuyện ma quỷ thôi!!

“Một tướng quân, lời kịch đó, vẫn là để lại cho người phụ nữ khác dùng đi. Tôi, Tuyệt Vi, cũng không mặc quần thùng đáy, cũng không để mình bị xoay vòng vòng.” Tho tho _

Lạnh lùng ném xuống những lời này, Tuyệt Vi dần dần xoay đầu về phía ngoài cửa sổ xe: “Mặt khác, lần sau đừng làm ra chuyện như vừa mới rồi với tôi, tôi đã nói với anh, tôi trở về. .... Nhà họ Hoàng Phủ.”

“cô không cần lặp lại một lần nữa, trí nhớ của tôi không có kém như vậy.”

“Vừa rồi anh đã làm gì?!” Tầm mắt đông lạnh nhanh chóng nhìn về phía Hoàng Phủ Minh.

Anh mặt vô biểu tình hít vào một hơi.

Có lẽ, anh nên ngả bài cùng người phụ nữ này, ít nhất, hẳn là cho cô biết, anh chính là Hoàng Phủ Minh, anh chính là vị hôn phu của cô!

“Tuyệt Vi.”

!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 91: Anh ta hôn tôi, tôi liền giúp cô

Editor: Thơ Thơ

Biểu tình Hoàng Phủ Minh dần dần trở nên nghiêm túc xuống: “Kỳ thật tôi chính là. ....”

“anh đừng nghĩ nói với tôi, vừa rồi anh chính là đùa giỡn với tôi. Đùa giỡn, cũng không có nháo như vậy; anh cũng đừng nghĩ nói với tôi, tôi có phải lại cho rằng anh muốn theo đuổi tôi hay không. Anh yên tâm, tôi không có quên danh hiệu ngài là Hoa Hò Diệp, tôi còn không có đến mức tự luyện đến thật sự cho rằng anh muốn theo đuổi tôi!!!”

“.....” người phụ nữ thú vị này, vì sao không cho khe hở để người ta nói đây?

Thôi, tùy cô thích nghĩ sao thì nghĩ đi.

Anh ----

Bản thân anh cũng không phải là một người đàn ông nhẵn nhụi!!

Bên trong xe, lập tức lại khôi phục an tĩnh lúc trước. Hai người ngồi đầu, xuất thần nhìn trời đầy sao ngoài cửa sổ ở mái nhà .....

Sau một lúc lâu.

“cô không phải người Nhà họ Tuyết sao? Vì sao khi còn nhỏ lại sinh hoạt ở Ngự thành?” Hoàng Phủ Minh sâu kín đã mở miệng. Thotho_

“Vừa rồi Bác Hạo nói cho anh sao?”

“Ừm”

Lúc Tuyết Vi đi thay quần áo, Hoàng Phủ Minh hỏi Cảnh Bác Hạo.

Vì sao một người ở hoàng thành; một người ở Ngự thành lại là đồng học tiểu học?!

Cảnh Bác Hạo liền nói cho anh, kỳ thật Tuyết Vi từ nhỏ liền sinh ra ở Ngự thành, không sai biệt lắm khoảng 12 tuổi mới được cha tiếp trở về hoàng thành.

“A, quá khứ của tôi quá phức tạp, lại há có dăm ba câu có thể nói rõ đây? Vẫn là anh đừng hỏi.”

Loại sự tình này, kỳ thật nếu Hoàng Phủ Minh muốn biết, căn bản là không cần trực tiếp đi hỏi Tuyết Vi. Sở dĩ anh hỏi ra vấn đề như vậy, chỉ là bởi vì..... “Bạch Dạ, hẳn là biết quá khứ của cô đi?” Ánh mắt sắc bén nhìn về phía Tuyết Vi.

Cô nhú mày.

Bạch Dạ.....

A.

Không cách nào phủ nhận, đối với quá khứ, trừ bỏ bản thân người Nhà họ Tuyết liền biết bên ngoài, cô chỉ cùng một mình Bạch Dạ nhắc tới quá khứ mình sinh hoạt từng chút, những chi tiết đó, ngay cả Diệp Triết Hạo đều chưa từng biết được. Thotho_

Nhưng .....

Bạch Dạ là người đầu tiên, cũng sẽ là người cuối cùng biết quá khứ của cô, cô sẽ không nói cùng bất luận kẻ nào! Sẽ không..... Tuyết không sẽ.....

Trầm mặc nhắm hai mắt trông mắt lại.

Lấy trầm mặc tránh Hoàng Phủ Minh một vấn đề này.

Nhưng.....

Đáp án lại sớm công bố ở trong lòng Hoàng Phủ Minh!

Đây là nguyên nhân Bạch Dạ phái Tuyết Vi tới Ngự thành sao?

Bởi vì khi cô còn nhỏ sinh hoạt ở Ngự thành, hiểu biết đối với Ngự thành sao?!

Nói vậy, sự thật đều không phải là như thế, nếu không Bạch Dạ đã sớm cấp ra lý do này cho anh.

Không thể nghi ngờ, Tuyết Vi có tình giấu diếm quá khứ chính mình; mà Bạch Dạ cũng ở thế Tuyết Vi giấu diếm đi qua.

Loại cảm giác này giống như là bí mật giữa hai người, không cho kẻ thứ ba biết được.

Hoàng Phủ Minh nhớ tới liền cảm thấy khó chịu đến cực điểm!!! Thotho_

Ngày kế, sáng sớm.

Mặt trời dần dần dâng lên, bắn thẳng đến bên trong xe Hummer đậu ở ven đường.

Cảnh Bác Hạo đi bộ đến bên xe bọn họ, ‘ Cốc cốc cốc ’ gõ xuống cửa sổ xe.

Sau một lúc lâu.

Cửa sổ xe bên trái quay xuống, Hoàng Phủ Minh lạnh lùng nhìn chăm chú Cảnh Bác Hạo đứng ở ngoài xe.

“Ha hả, sớm” Anh ái muội nhìn Hoàng Phủ Minh hỏi một tiếng sớm, cặp mắt to theo bản năng nhìn về phía Tuyết Vi còn ngủ say.

Chỉ thấy, cô một người cơ hồ chiếm hơn phân nửa phía sau xe, thân mình cuộn tròn, đầu gối lên hai chân Hoàng Phủ Minh, ngọt ngào ngủ.

Mặt Cảnh Bác Hạo vừa thấy bức họa này, miễn bàn ăn nhiều vị, đáng chết tam tám, còn nói không quan hệ cùng người đàn ông này? Không quan hệ ngủ trên người người ta, ngủ một đêm sao?!

“Sớm, có việc gì thế?” Hoàng Phủ Minh lạnh lùng mở miệng.

Cảnh Bác Hạo nhanh chóng thu hồi tầm mắt mình: “A, không có gì, không có gì, tôi chính là đặc biệt tới tiếp đón anh. Còn có, về sự tình đêm qua .....”

“Sự tình đêm qua đừng nhắc lại.” Thiếu chút nữa bị một người đồng tính luyến ái chiếm tiện nghi? Loại sự tình này, ai nguyện ý nói tới? Hoàng Phủ Minh vừa muốn khép kín cửa sổ xe. Thotho_

“Ai, ai, ...” Cảnh Bác Hạo không cam lòng lôi kéo kiếng xe: “Soái ca, hôm nay các người có hành trình gì? Tôi là người Ngự thành, không bằng, tôi làm hướng dẫn du lịch cho các người.”

“hả?” Đôi mắt Hoàng Phủ Minh vừa chuyển, vừa muốn mở miệng, ...

Tuyết Vi ghé vào trên đùi anh hơi hơi nhúc nhích, vừa xoa mắt buồn ngủ nhập nhèm, vừa ngồi dậy. “Thật ảm ỉ, sáng sớm các người ồn cái gì?” Lười nhác đuổi cái eo.

Cảnh Bác Hạo trần ngập địch ý trừng mắt nhìn cô cười, theo sau vội vàng cười nói: “Ừm, tôi chính là hỏi thủ trưởng cô một chút, có cần tôi làm hướng dẫn cho các người ở Ngự thành không?”

“Đương nhiên cần!! Quá cảm tạ anh, Bác Hạo.” Cho dù cô quen thuộc đối với Ngự thành, rốt cuộc cũng đã rời khỏi 8 năm, khẳng định không bằng Cảnh Bác Hạo sinh hoạt ở chỗ này hai mươi năm.

“Nói vậy, chúng ta là đồng học tiểu học sao. Đúng rồi, các người tính toán đến đâu chơi?”

“hả, ...” Tuyết Vi ra vẻ nghiêm túc tự hỏi, con người long lanh vừa chuyển: “Bác Hạo, kỳ thật tôi vẫn luôn trần ngập hứng thú đối với giác đấu tràng ở Ngự thành, nhưng anh cũng biết, hồ sơ tôi đều ở hoàng thành, giác đấu tràng ở Ngự thành lại chỉ cho phép dân bản xứ mới có thể tiến vào, anh nhìn xem, có thể tìm bạn anh hay không, cho tôi mượn tờ giấy chứng nhận, nói tôi đi vào tham quan được không?”

Nội dung nhiệm vụ. Thotho_

Quân gián điệp của tôi ẩn núp ở giác đấu tràng Ngự thành, mỗi tháng trong liên tục ba ngày sẽ ở từ ngày 18 đến ngày 21, chờ đợi người liên lạc của tôi liên hệ.

Bây giờ đã là ngày 21, nếu không nắm chặt thời gian hoàn thành nhiệm vụ, cũng chỉ có thể chờ đợi ngày 18 tháng sau.

Cho nên, lần này cô cần thiết lợi dụng thân phận dân bản xứ Ngự thành của Cảnh Bác Hạo tiến vào giác đấu tràng liên hệ cùng gián điệp bên ta!!

“cô muốn đi nơi nào?? Kỳ thật, nếu cho các người tờ giấy chứng nhận cũng không khó, Nhưng mà, giác đấu tràng vẫn luôn được người Quân khu Huyền Vũ bảo vệ, nếu như bị bọn họ phát hiện, chính là tôi bị xử tử.” Về mặt Cảnh Bác Hạo khó xử thờ dài.

Tuyết Vi nôn nóng nhử mồi: “Bác Hạo, anh giúp tôi đi.”

“Chắc, vậy được rồi. Ai kêu chúng ta là đồng học cũ.”

“Thật tốt quá, thật tốt quá, thật cảm ơn, ...”

“Ai, đừng vội cảm tạ tôi.” Cảnh Bác Hạo cắt ngang lời Tuyết Vi nói, một đôi mắt đẹp chậm rãi nhìn về phía Hoàng Phủ Minh: “Tôi phải có điều kiện kèm theo.”

“điều kiện kèm theo là gì?”

“Nếu anh ta chịu hôn tôi một cái, tôi liền mang các người đi!!!” Thotho_

“.....”

Giết!!

Còn nói là đồng học cũ, cảm tình Cảnh Bác Hạo này ‘ chết tam tám ’ chính là bộ dáng làm bộ thực khó xử trước, sau khi tới một chiều nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của?!!

Cô dám chắc chắn, nếu ‘ Mộ Thần Hiên ’ chịu hôn anh ta, chứ tuyết cô viết ngược.

“Nội cái .....” Tuyết Vi vừa muốn thử tính mở miệng.

Ai ngờ, Hoàng Phủ Minh sắc bén cắt ngang lời cô nói: “cô nghĩ cũng đừng nghĩ!!!”

Liền biết sẽ là kết quả này .....

“Bác Hạo, anh chờ tôi, tôi làm công tác tư tưởng cho thủ trưởng của tôi trước!” Nói xong, Tuyết Vi nhanh chóng khép kín kiếng cửa sổ xe: “Mộ tướng quân, anh phải biết rằng, đây là nhiệm vụ bên trên phái xuống.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 92: Người phụ nữ ngu ngốc

Editor: Thơ Thơ

“Đây là nhiệm vụ bên trên phái xuống cho cô, lại không phải nhiệm vụ giao cho tôi!”

“hả.....” Tuyết Vi sừng sốt lên đồng: “Chẳng lẽ không phải bên trên phái anh tới bảo hộ tôi sao?”

“Tiểu thư, cô có rõ ràng phân chia cấp bậc ở Quân khu Bạch Hổ hay không?? Cô thấy qua binh lính nào đi ra ngoài hoàn thành nhiệm vụ, sẽ được ..... Tướng quân tự mình lại đây bảo hộ?!”

“Điều này cũng đúng.....” Tuyết Vi tỉnh tể cân nhắc, nhưng cô càng cân nhắc càng thấy không thích hợp: “Nếu không phải bên trên phái anh lại đây, vậy vì sao anh tìm được tôi?”

“.....”

A, ha hả.....

Anh có thể nói, anh đi dạo quanh, một cái ‘ không cẩn thận ’ liền đi bộ đến chỗ cô không?!!

Người phụ nữ đáng chết!! Rõ ràng phía trước thông minh như vậy, vì sao bây giờ trở nên ngu ngốc như vậy?! “Được rồi, là Hoàng Phủ Quân Trường phái tôi tới âm thầm bảo hộ cô.”

“Cất, tôi liền biết sẽ là như thế!!!”

Bất đắc dĩ..... Tho tho_

Hoàng Phủ Minh quay mặt qua một bên, oán hận nổi lên cái xem thường.

“Nếu là Hoàng Phủ Quân Trường phái anh tới, nhiệm vụ của anh chính là bảo hộ tôi an toàn, bây giờ, tôi cần thiết đi gác đầu trăng mới có thể hoàn thành nhiệm vụ, mà Cảnh Bác Hạo là người được chọn tốt nhất mang chúng ta đi vào. Ai nha, Mộ tướng quân, anh liền chịu ủy khuất một chút, hôn anh ta một cái đi, được không?”

“Cùng lắm thì chuyện này tôi giúp anh bảo mật.”

“Hoặc là, trong lòng anh đừng nghĩ anh ta là người đàn ông, liền xem anh ta trở thành người phụ nữ tới hôn, kỳ thật cảm giác đều không sai biệt lắm, anh cảm thấy sao?”

Nghe Tuyết Vi lải nhải, Hoàng Phủ Minh chậm chạp chưa đáp lại rồi cuộc cấp ra một tia phản ứng: “Có thể!”

“A? Thật sự? Thật cảm ơn anh, mộ.....”

“Đừng vội cảm tạ tôi.”

Hả.....

Vì sao lại là những lời kịch này? Vừa mới rồi giống như Cảnh Bác Hạo cũng nói qua đi?

Tuyết Vi tròn tròn mắt, chờ đợi Hoàng Phủ Minh nói tiếp lời chưa xong .....

Ai ngờ..... Tho tho_

“muốn tôi hôn anh ta cũng có thể, nhưng, trước đó, cô cùng tôi lên giường trước!!”

“!!!”

Nima.....

Hai người này yêu cầu quả thực một người so với một người không biết xấu hổ hơn.

“Mộ tướng quân, anh không cảm thấy anh đưa ra yêu cầu như vậy, quá mức quá đáng sao?!!”

“A, hoá ra cô cũng biết trên thế giới có cái từ ‘ quá đáng’ này? Vậy cô không cảm thấy cô kêu tôi hôn anh ta, cũng thực quá đáng sao?!”

“quá đáng nơi nào?!!”

“Vậy cô cùng tôi lên giường, cũng không tính quá đáng đi?!”

“Tôi kêu anh hôn anh ta là vì công tác được không?”

“Vậy cô cùng tôi lên giường, không phải tôi sẽ hôn anh ta sao?!”

“.....”

Thôi... Thôi... Thotho_

Thứ người này không ngừng xấu xa, ngay cả mồm mép đều *** lợi hại như vậy, cô xem như hoàn toàn chịu phục.

“Được rồi, chuyện này tôi tự mình giải quyết tốt.” Nói xong, Tuyết Vi vừa muốn quay cửa kính xe xuống.

“Từ từ, giao cho tôi tới.” Hoàng Phủ Minh liền giành trước một bước.

“Thế nào? Thế nào? Các người thương lượng thế nào?” Đợi cửa sổ xe mới vừa mở ra, Cảnh Bác Hạo gấp không chờ nổi liền bu lại đây.

“Tôi đều theo như cậu nói, tôi có người bạn ở Ngự thành, đến lúc đó anh ta sẽ mang chúng tôi đi gác đầu trăng. Sau đó, chúng tôi còn có thể cùng anh ta đi nơi khác chơi thêm mấy ngày.” Hoàng Phủ Minh hoàn toàn làm lơ Cảnh Bác Hạo đứng ở ngoài xe, mặt mỉm cười giao lưu cùng Tuyết Vi.

Cô lập tức liền phản ứng lại đây, vội vàng gạt đầu: “ừm ừm, tôi đã biết. Bác Hạo, thật sự xin lỗi ha, chúng tôi đã không cần anh.”

“Chính là tôi cũng có thể mang các người chơi thêm mấy ngày ở Ngự thành, hưởng hồ, bạn các người đáng tin cậy sao? Nếu là tôi dẫn đường, tôi bảo đảm có thể thuận lợi đưa các người vào gác đầu trăng.”

“Bác Hạo, thật sự cảm ơn tốt ý của anh. Tôi biết anh từ nhỏ rất có nghĩa khí. Nhưng mà đi..... anh đưa ra cái điều kiện kèm theo kia..... thủ trưởng tôi..... Vẫn là không thể tiếp thu.....”

Tuyết Vi bắt đầu đi bừa môi liền đi theo Hoàng Phủ Minh cùng nhau tới vị trí phía trước xe. Thotho_

Theo tiếng xe gầm rú vang lên.

Cảnh Bác Hạo đứng ở ngoài xe lập tức liền cuống cuồng, sao anh có thể bỏ qua cơ hội ở chung cùng soái ca Hoàng Phủ Minh như vậy chứ?

“Tốt lắm, tốt lắm, tốt lắm, tôi quyết định, điều kiện kèm theo kia hủy bỏ. Để tôi dẫn đường cho các người đi, được không? Tôi bảo đảm phục vụ chu đáo.”

Bingo!!

Tuyết Vi âm thầm kêu một tiếng tốt lắm, một đôi mắt phượng theo bản năng nhìn về phía Hoàng Phủ Minh.....

A, thấy rõ lực người đàn ông này thật sự so với lang còn tinh chuẩn, chỉ là thời gian ngắn như vậy là có thể nắm giữ tính cách đặc thù của Cảnh Bác Hạo, thật sự là làm người..... Bội phục đến cực điểm!

*

Sau khi xe thêm đầy dầu liền một đường chạy về phía Ngự thành.

Phóng tầm mắt nhìn lại, phong cách kiến trúc toàn bộ Ngự thành cùng hoàng thành quả thực cách biệt một trời;

Phong cách Hoàng thành là hoàn toàn hiện đại hoá, cao ốc, rực rỡ muôn màu; mà phong cách kiến trúc Ngự thành còn là lấy Âm thức trộn lẫn La Mã cổ, phong cách Gothic kiến trúc cung đình là chủ. Thotho_

Chủ yếu là bởi vì gia tộc dạ phi thống trị Ngự thành có huyết thống quý tộc ngoại tộc, là gia tộc mười phần hỗn máu quý tộc. Cho nên, cách sống Ngự thành cũng bị xưng là đô thị quốc tế.

Chỉ chốc lát sau, xe liền vào trong mảnh đất giác đầu trăng.

Tuyệt Vi và cảnh Bác Hạo dẫn đầu xuống xe.

“Soái ca, anh trở về nhanh lên nha, chúng tôi ở chỗ này chờ anh.” Cảnh Bác Hạo không thuận theo không tha vẫy vẫy tay với Hoàng Phủ Minh.

Xe đều đã chạy ra rất xa, anh không ngừng vẫy cánh tay như cũ.

“này, này, này, Bác Hạo, người ta đều đã đi không còn bóng dáng, anh không sai biệt lắm xong rồi.”

“Hừ, ai cần cô lo? Cô cái này chết tam tám, là ghen ghét tôi sao?” Đôi tay Cảnh Bác Hạo vẫy quanh trước người, chăm chọc nhìn về phía Tuyệt Vi.

“Tôi ghen ghét anh à?? Tôi ghen ghét anh cái gì??”

“trong lòng cô biết rõ ràng, cô còn nói không nghĩ bá chiếm soái ca kia, kết quả sao? Kết quả còn không phải cùng người ta ngủ một buổi tối sao?!”

Ôi mẹ nó!

Cô thật đúng là đủ oan uổng: “Bác Hạo, anh ngừng lại, rốt cuộc chúng tôi là bởi vì sao mới có thể chạy tới ngủ trong xe?! Còn không phải bởi vì anh sao??”

“Làm trò! Cái gì bởi vì tôi? Tôi xem cô là đối với một màn này thêm nhỏ dãi đã lâu đi?” Tho tho_

Đến.....

Xem ra cô không cách nào cùng Cảnh Bác Hạo cùng nhau vui sướng nói chuyện phiếm.

Từ lúc tiểu học, người này chính là đức hạnh này.

Tình hình chung, con người Cảnh Bác Hạo vẫn thực không tồi, đối với cô cũng thực không tồi. Nhưng chỉ cần có mỹ nam trước mặt, anh ta có thể lập tức cho cô hai đao, phục!

“Bác Hạo, anh mau đi đổi phiếu cho chúng tôi đi thôi.”

“Chờ tôi!!” Nói xong, Cảnh Bác Hạo liền chạy tới cổng bán phiếu.

Chỉ chốc lát sau, Hoàng Phủ Minh cùng bọn họ đánh một cái cùng liền đồng loạt tiến vào đám đông bắt đầu đi vào giác đầu Trăng .....

“anh.....” Muốn nói lại thôi, Tuyệt Vi nghi hoặc nhìn Hoàng Phủ Minh một thân ăn mặc bên cạnh.

Thân anh khoác một kiện áo choàng màu đen, lúc tiến vào giác đầu trăng, còn cố ý đem mũ áo choàng mang ở trên đầu, miễn bàn giả dạng thần bí cỡ nào.

Tuy nói, tướng quân Quân khu Bạch Hổ đi vào địa bàn Quân khu Huyền Vũ này, tương đương là tự tìm tử lộ. Tho tho_

Nhưng, bên trong tứ đại quân khu, chính là sợ sẽ có sự kiện ám sát xảy ra, đặc biệt bảo hộ một ít tư liệu lãnh đạo cao cấp, bên ngoài từ từ, không bị tiết ra ngoài.

Theo lý thuyết, người Quân khu Huyền Vũ không có khả năng liếc mắt một cái liền nhận ra anh là ai. Nhưng anh giả dạng thành bộ dáng bây giờ, không phải cùng cấp với hấp dẫn lực chú ý của kẻ thù sao?!

Tuy rằng lòng Tuyệt Vi tràn đầy tò mò, lại không có hỏi ra miệng, mà là đi theo dòng người ngồi ở vị trí tương ứng .....

Lời editor: uống ghê, sao tác giả không viết thêm một đoạn đam mỹ cho vui nhỉ?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Hoàn thành nhiệm vụ

Editor: Thơ Thơ

Lúc này, trong phòng bao vip lầu hai đài ngắm cảnh giác đầu trăng.

Trong phòng to như vậy, một đám người mặc quân trang quân nhân màu nâu nhạt chỉnh tề có thứ tự đứng ở cửa.

Mà phía trước cửa sổ sát đất, một người đàn ông cầm kính viễn vọng trong tay tập trung tinh thần nhìn vị trí ở giữa giác đầu trăng.

Quân trang trên người anh ta lấy màu nâu nhạt làm màu lót, nhưng chỗ cổ tay áo, chỗ cổ áo từ ven biên còn lại là lấy màu đen bao biên. Sau lưng đánh dấu Quân khu Huyền Vũ, rõ ràng thêm một từ ‘ linh ’ bất mắt, đại biểu địa vị Quân Trường chí cao vô thượng.

Huân chương trên hai vai cùng quân trang Hoàng Phủ Minh tương đồng, đều là hai cảnh ôliu cộng thêm năm ngôi sao cấu thành.

“Dạ Phi Quân Trường, tôi nghĩ, ngài đối với tiệc rượu giác đầu lần này hẳn là sẽ vô cùng vừa lòng.” Lúc này, một tướng quân mang huân chương hai huyền bốn sao đi tới phía sau anh.

“Vừa lòng, đương nhiên vừa lòng, các người dẫn dụ đại lão hổ đến cho tôi, vì sao tôi có thể không hài lòng chứ?” Người đàn ông không nhanh không chậm đã mở miệng, khoe môi gọi cảm chậm rãi phác hoạ một nụ cười tà tử.

“Đại lão hổ sao? Dạ Phi Quân Trường, ý ngài là.....”

“Quan sát khán đài vị trí 8 giờ.”

Nhận được mệnh lệnh, tên tướng quân này nhanh chóng cầm lấy cái kính viễn vọng nhìn qua.

Chỉ thấy, một người đàn ông mặc áo choàng màu đen chậm rãi đi đến ngồi vào vị trí.

“Anh ta chính là Đại lão hổ .....ngài nói sao?”

“A, Quân Trường Quân khu Bạch hổ Hoàng Phủ Minh tự mình giá lâm, cái này cũng chưa tính là đại lão hổ sao?” Thotho_

“Cái gì?!” Trong phút chốc, trên mặt tên tướng quân này tràn ngập vẻ không thể tưởng tượng: “Anh ta là..... Anh ta là Quân Trường Quân khu Bạch hổ hoàng Phủ Minh sao?? Anh ta cũng dám một người đơn độc đi tới quân khu Huyền Vũ chúng ta, không phải cùng với..... tôi chịu chết sao???”

Như tuyết vì biết, bên trong mỗi cái quân khu vì bảo đảm người lãnh đạo an toàn đối với hết thấy tư liệu bọn họ đều là canh phòng nghiêm ngặt, quan chỉ huy tối cao, thân phận Quân Trường càng là không cần phải nói.

Nhiên.....

Mấy năm trước, trước khi Hoàng Phủ Minh chính thức tiếp nhận chức vụ vị trí Quân Trường, làm gián điệp qua một đoạn thời gian, vị trí đúng là đại bản doanh quân khu Huyền Vũ.

Cho nên, dù người khác không quen biết Hoàng Phủ Minh anh, Quân Trường Quân khu Huyền vũ dạ Phi Linh còn có thể xa lạ anh sao?

Đương nhiên, Hoàng Phủ Minh cũng vô cùng quen thuộc dạ Phi Linh!

“A, Hoàng Phủ Minh, anh biết rõ tôi liếc mắt một cái là có thể nhận ra anh, còn dám ở phía dưới mí mắt tôi lẩn lút, tôi thật muốn biết, là anh quá xem nhẹ tôi, hay là bây giờ anh trở nên..... Quá ngu xuẩn chứ!?”

Tiếng kêu ngạo tự nói rơi xuống, Dạ Phi Linh buông cái kính viễn vọng trong tay, mệnh lệnh: “Lam tướng quân, lập tức phái người ‘ thỉnh ’ Hoàng Phủ Quân Trường lại đây cho tôi!”

“Vâng, Dạ Phi Quân Trường.” Thotho_

Theo thủ hạ rời khỏi, Dạ Phi Linh chậm rãi nheo mắt lam lại: “Hoàng Phủ Minh, nếu anh dám đến địa bàn của tôi, xem ra tôi phải cùng anh tính nợ mấy năm trước!!”

Bàn tay thon dài trong lúc lơ đãng xẹt qua khuôn mặt tuấn tú gần như yêu mị.

Nhưng mà.....

Một bên mặt kia hoàn mỹ đến không thể bắt bẻ, một vết thương màu sáng có vẻ là chói mắt như vậy.....

*

“Cố lên! Cố lên!!”

ở vị trí quan sát, thân Tuyết Vi khoác một đồng phục xanh da trời, cò xí đóng đưa trong tay lại chính là tượng trưng bên hồng.

Biểu hiện báo cáo Nhiệm vụ.

Đến gác đầu trăng, sẽ có hai bên hồng, lam hai gã gác đầu sĩ pk, đến lúc đó, thân cô khoác hàng ngũ bên lam, tay cầm cờ xí bên hồng, đến lúc đó sẽ có gián điệp Quân khu Bạch Hổ liên hệ với cô.

“Hô.....” Lắc lư cờ xí một hồi lâu, đều chưa có người lại đây, Tuyết Vi mỗi một ngời ở trên ghế. Tho tho_

Quá mất mặt, cô từ nhỏ đến lớn, trừ bỏ duy trì Tà Nguyệt, còn không có chính đại quang minh trải qua sự tình mất mặt xấu hổ như vậy.

“Tiểu thư, đồng phục trên người của cô thật xinh đẹp, mua ở nơi nào?”

Đang nghĩ ngợi tới.

Một giọng đối diện đánh úp lại.

Tuyết Vi ngẩng đầu, nhìn từ trên xuống dưới người đàn ông trung niên này.

A, vừa nhắc Tào Tháo, Tào Tháo liền đến, kế tiếp một bước kia, chính là nên nói ám hiệu đi? “Tiên sinh, đồng phục của đội tôi chính là mua ở quầy cửa hàng nhỏ, anh thích sao?”

“Thích, vô cùng thích, bao nhiêu tiền vậy?”

“Yêu cầu năm ngàn đồng tiền.”

“Năm ngàn?? Rẻ như vậy. Tiểu thư, cô có thể cũng mua cho tôi một bộ hay không?”

“Đương nhiên..... Ngài, chờ một lát.....” Nói xong, Tuyết Vi nhếch môi cười, đứng dậy liền rời khỏi vị trí.

Nhưng lúc cô mới vừa đi không được hai bước!!! Tho tho_

Hai trông mắt người đàn ông kia trầm xuống, một bàn tay nhanh chóng cắm vào túi quần, vừa muốn móc ra thứ gì.....

“Đừng nhúc nhích!”

Sau lưng, truyền đến một giọng lạnh lùng.

Người đàn ông rõ ràng nhận thấy được có thứ gì chống sau eo mình, không khỏi hít một ngụm khí lạnh, vội vàng đem tay cắm vào túi tiền đào ra tới, một cử động cũng không dám.

“Ngồi xuống.” Mệnh lệnh phát ra.

Người đàn ông chậm rãi xoay người, ở một khắc kia vừa muốn ngồi xuống .....

“Hoàng Phủ Quân Trường?!” Anh chính mắt nhìn thấy Hoàng Phủ Minh thân khoác áo choàng tay cầm đang ngồi ở vị trí bên cạnh anh.

“Hừ.” Hoàng Phủ Minh nghiêng mắt vị trí Tuyết Vi.

Người đàn ông nom nớp lo sợ ngồi xuống, nếu không phải chính mắt nhìn thấy, đánh chết anh, anh cũng sẽ không tin, vậy mà Hoàng Phủ Quân Trường sẽ xuất hiện ở địa bàn Quân khu Huyền Vũ!?

“Người nhà của anh, bây giờ toàn bộ đều ở trên tay của tôi, làm sao ..... hửn là anh biết đi?” Hoàng Phủ Minh nheo lại đôi mắt lạnh, giọng trầm thấp lộ ra một tia âm trầm. Tho tho_

Con người người đàn ông trong nháy mắt mở lớn.

Giây tiếp theo, anh âm thầm gật đầu. “Minh, hiểu rõ, Hoàng Phủ Quân Trường, nhiệm vụ lần này kết thúc, tôi sẽ lấy phương thức tự sát tới tạ tội, chỉ cầu ngài..... Buông tha người nhà của tôi.”

Không thể nghi ngờ, Bạch Dạ thu được tình báo không giả, tên này được phái đi làm gián điệp Quân khu Huyền Vũ đã làm phản.

Nếu không phải Hoàng Phủ Minh ra tay đúng lúc, có khả năng hiện nay Tuyết Vi đã gặp Diêm Vương.....

Trong chốc lát, Tuyết Vi liền lấy tới một bộ đồng phục của đội cùng người đàn ông tiến hành giao dịch gián điệp.

Đội người đàn ông rời khỏi, cô nhanh chóng mở ra tờ giấy đối phương lưu lại.

“Thế nào? Đối phương có vấn đề sao?”

“Nhìn ra, hẳn là không có vấn đề gì, Nhưng mà thật sự hay không, còn phải yêu cầu trở về tiến hành so thực nghiệm”

“Ừm. ....” Hoàng Phủ Minh hơi hơi gật đầu, ánh mắt sắc bén nhanh chóng nhìn về phía phòng vip ngắm cảnh lầu hai .....

Không khỏi phân trần, anh kéo tay Tuyết Vi, liền đi đến cửa. Thotho_

“hày, không phải các người tới xem giác đấu sao? Giác đấu còn chưa có kết thúc, vì sao các người liền đi rồi??” Vẫn luôn sa vào ở bên trong giác đấu, Cảnh Bác Hạo phát hiện hai người rời khỏi, lập tức đuổi theo.

Tuyết Vi cũng không hiểu rõ hoàng Phủ Minh đây là có ý tứ gì, làm gì vội vàng rời khỏi như vậy??

Còn không đợi cô mở miệng dò hỏi.

Chỉ thấy, Hoàng Phủ Minh cởi áo choàng trên người ra, liền phủ ở trên đầu cảnh Bác Hạo.

!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Truy tung Hoàng Phủ Minh

“hày, này, anh làm gì vậy?” Cảnh Bác Hạo luống cuống tay chân lấy xuống cái áo choàng ở trên đầu. Lại nhìn lên. ....

Bóng dáng hai người kia đã biến mất không thấy .....

“Mẹ nó, làm cái gì, qua cầu rút ván sao? Thôi, tôi cũng không nhìn.” Vứt bỏ áo choàng trong tay, Cảnh Bác Hạo mới vừa đi không tới hai bước. ....

“Tiên sinh, Quân Trường chúng ta cho mời!” Mấy quan quân mặt vô biểu tình chặn lại ở trước mặt anh .....

Phòng vip ngắm cảnh lầu hai.

Cảnh Bác Hạo nom nớp lo sợ bị mấy quan quân áp vào trong phòng.

Vừa tiến vào, anh liếc mắt một cái liền thấy được một người đàn ông đưa lưng về phía mình đứng trước cửa sổ sát đất.

“Dạ Phi Quân Trường, người đã đưa tới.”

Anh chính là Dạ Phi Linh Quân trường quân khu Huyền Vũ sao? Cảnh Bác Hạo âm thầm nghĩ, trông mắt không tới nhìn chăm chăm Dạ Phi Linh dần dần xoay thân thể của mình.

Khi nhìn thấy diện mạo Dạ Phi Linh .....

Trông mắt anh đều sắp từ hốc mắt bắn ra đến: “Tốt, rất đẹp trai, rất đẹp trai!!!!”

“Chẳng lẽ các người cho rằng, loại người này, sẽ là, Hoàng Phủ Minh Quân Trường Quân Khu Bạch Hổ sao!?” Một tiếng không nhanh không chậm rơi xuống.

Quan quân ở trong phòng sợ tới mức không khỏi rùng mình: “Dạ, Dạ Phi Quân Trường, nhưng, nhưng chính là vừa rồi anh ta là người mặc áo choàng .....”

“hà? Hóa ra, lính của tôi chỉ nhận thức quần áo, phân không ra người tới? Chẳng lẽ!! Hoàng Phủ Minh liền không thể giao áo choàng cho người khác mặc sao?!!”

“Vâng, Vâng, Dạ Phi Quân Trường, chúng tôi hiểu được, chúng tôi lập tức phái người đuổi theo Hoàng Phủ Quân Trường.” Thotho_

“Một đám vô dụng!!!”

Hiện tại, Dạ Phi Linh xem như hiểu được, vì sao hoàng Phủ Minh sẽ mặc chói mắt như vậy xuất hiện ở giác đấu trăng.

Sợ là, anh đã sớm đoán trước cùng Dạ Phi Linh tương ngộ, lại đoán đúng, những người khác cũng không biết bộ dạng của anh. Cho nên, tới một chiều li miêu đôi Thái tử kéo dài thời gian rồi đi!!

“Hoàng Phủ Minh, Hoàng Phủ Minh, anh vẫn là giáo hoạt như vậy .....” tiếng lầm bầm tự nói rơi xuống, mắt lam của Dạ Phi Linh trong lúc vô tình đối diện cảnh Bắc Hạo cách đó không xa.

‘ lợc cộc, lợc cộc ’ Cảnh Bắc Hạo cơ khát nuốt nước miếng.

Tức khắc, làm dạ Phi Linh có loại cảm giác muốn ói: “Người tới, chạy nhanh, kéo tên gay đáng chết này đi ra ngoài cho tôi.”

“Vâng, Dạ Phi Quân Trường.....”

Cách cửa gác đầu trăng không xa.

Tuyệt Vi và hoàng Phủ Minh tránh né ở sau một tòa núi giả, nhìn trộm tình cảnh bên ngoài.

Chỉ thấy, quân nhân mặc quân trang Quân khu Huyền Vũ không ngừng gia tăng, giống như đã bao vây toàn bộ gác đầu trăng lên.

“Bọn họ có phải đã phát hiện thân phận chúng ta hay không?” Tuyệt Vi lầm bầm lầu bầu nhắc mãi. Nhưng cô nghĩ như thế nào đều không nghĩ ra, cô bắt quá ở gác đầu trăng ngay người nửa giờ mà thôi, như thế nào sẽ nhanh bại lộ thân phận như vậy? Tho tho_

“cô đi trước.”

“A?” Nghi hoặc nhìn về phía Hoàng Phủ Minh bên cạnh.

“mục tiêu bọn họ là tôi. Cô rời đi nơi này trước!”

“mục tiêu bọn họ là anh sao??? Không có khả năng, sao bọn họ sẽ nhận ra anh chứ? Cho dù nhận ra anh, bắt quá anh cũng chỉ là tướng quân binh đoàn thứ ba thôi, bọn họ làm gì xuất động đại trận như vậy tới bắt anh??”

Dựa theo ý tứ này của cô, chính là muốn nói anh tự luyến sao?

Hiện tại Hoàng Phủ Minh cũng hy vọng mình chỉ là thân phận tướng quân binh đoàn thứ ba thôi!!

“Đừng hỏi nhiều như vậy, cô chạy nhanh đi trước.”

“Vây còn anh? Nếu mục tiêu bọn họ thật là anh, chẳng phải anh rất nguy hiểm sao?” Tuyệt Vi khẩn trương bắt được cánh tay hoàng Phủ Minh.

Anh hơi mỉm cười, nói: “Lo lắng cho tôi sao?”

‘ hừ ’ lập tức, khuôn mặt nhỏ của Tuyệt Vi liền trưởng đến đỏ bừng, đỏ bừng. “Phế, vô nghĩa, hai ta cùng nhau tới, đương nhiên, đương nhiên muốn cùng nhau đi rồi.”

“Yên tâm đi, tôi sẽ không có việc gì, cô ở phía sau cửa chờ tôi đến nơi.” Dứt lời, Hoàng Phủ Minh ném tay Tuyệt Vi ra liền cùng cô phân công nhau hành động.

Đúng hạn sở liệu, Tuyệt Vi thuận lợi rời đi gác đầu trăng, không người chặn lại. Sớm liền đến địa điểm ước định.

“Xem ra mục tiêu những người đó thật là mộ tướng quân sao?” Tuyệt Vi đứng ở cửa sau, bước chân qua lại, bộ dáng lo lắng bộc lộ ra ngoài.

Thời gian ‘ tí tách, tí tách ’ trôi đi.

Nhìn thời gian, đã qua khoảng 20 phút. Tho tho_

“sao anh còn không xuất hiện?!!”

‘ tắt, tắt.....’

Đúng lúc này, một tiếng loa vang lên.

Phóng tầm mắt nhìn lại, là xe bọn họ!

Tuyệt Vi bước nhanh vọt qua đi.....

“Lên xe!” Hoàng Phủ Minh trên vị trí điều khiển vẫy vẫy tay với cô.

Đội Tuyệt Vi vừa mới lên xe, chiếc xe jeep liền giống như mũi tên rời nỏ phóng đi ra ngoài.....

Đang xem kính chiếu hậu, phản chiếu rất nhiều người mặc quân phục màu nâu nhạt của Quân khu Huyền Vũ.

Trời ơi, anh làm sao làm được toàn thân rút lui?

“anh không sao chứ?” Xe đã nhanh chóng rời khỏi phạm vi giác đầu tràng, những người truy tung bọn họ cũng biến mất không thấy bóng dáng.

“Không có việc gì.” Hoàng Phủ Minh nhẹ nhàng lắc lắc đầu.

Việc này đối với anh thân là Quân Trường Quân Khu Bạch Hổ kinh nghiệm bách chiến mà nói, muốn thoát khỏi những tiểu lâu la đó cũng không phải việc quá khó.

“Không có việc gì liên tốt, không có việc gì liên tốt.....” Tuyết Vi thở dài nhẹ nhõm một hơi, theo bản năng lau mồ hôi trên trán.

Nhưng giây tiếp theo.....

“Không xong!!!” Sắc mặt cô trầm xuống, khăn trương sờ soạn quần áo của mình.

“Làm sao vậy?” Thotho_

“Tà Nguyệt, bản cd số lượng giới hạn có ký tên của Tà Nguyệt, không thấy.....” Cái tin dữ này, đối với cấp bậc fan nào tàn như Tuyết Vi mà nói, quả thực so với trời sập xuống còn thống khổ hơn.

“cô đi ra ngoài chấp hành nhiệm vụ, vì sao muốn mang cd của Tà Nguyệt ở trên người?” Hoàng Phủ Minh nghĩ như thế nào cũng không nghĩ ra đạo lý này.

“anh và tôi đều là fan của Tà Nguyệt, chẳng lẽ anh không hiểu sao? Việc này đương nhiên là vì đạo lý bảo đảm tôi cùng với Tà Nguyệt như hình với bóng.”

“.....” oh, my god, xem ra đời này của Hoàng Phủ Minh đều sẽ không lý giải được tư tưởng của nhóm người này, bởi vì, anh vĩnh viễn sẽ không trở thành Fan của Tà Nguyệt. “Thôi, trở về tôi cho cô một cái mới đi.”

“làm sao dễ có như vậy? Có lẽ muốn bản cd số lượng giới hạn dễ có, nhưng mà, muốn Tà Nguyệt ký tên lên, quả thực còn khó hơn lên trời, phải biết rằng, Tà Nguyệt không chịu ký tên cho bất luận kẻ nào. Tôi thật tò mò, bản cd kia anh làm ra từ nơi nào??”

Nếu không phải Tuyết Vi nói ra, Hoàng Phủ Minh còn không biết Tà Nguyệt tiểu tử thú kia còn rất có tính cách, không ký tên cho fan? A.....

“tôi nói có thể làm ra cho cô, là có thể làm ra cho cô! Yên tâm đi.” Dứt lời, anh đột nhiên tăng tốc độ xe nhanh hơn.

Khoảng 20 phút sau, Hoàng Phủ Minh cảm thấy hôm nay bên trong xe vô cùng an tĩnh.

Lại vừa nhìn kính phản quang.

Chỉ thấy, Tuyết Vi rầu rĩ không vui dựa vào bên cửa sổ xe phát ngốc, làm người vừa thấy liền biết, giờ phút này tâm tình cô buồn bã biết bao nhiêu.

“Ai.” Hoàng Phủ Minh âm thầm thở dài một hơi, chậm rãi ngừng xe ở bên đường: “Ồ chỗ này chờ tôi.”

“hả?” Đợi lúc Tuyết Vi phản ứng lại đây, anh đã chạy xuống xe. “này, anh làm gì đi?”

“Đừng hành động, kêu cô chờ tôi, liền chờ tôi. Tôi chưa trở về, cô không được nhúc nhích, hiểu chưa?!” Mệnh lệnh rơi xuống, Hoàng Phủ Minh cũng không quay đầu lại chạy đi rồi.....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 95: Một màn cảm động

Editor: Thơ Thơ

Ước chừng một giờ sau.

Mí mắt phải Tuyết Vi không nghe sai sử nhảy lên.

“Mắt trái giựt là tai, mắt phải giựt là tai họa. Nên sẽ không..... Mộ Thần Hiên đã xảy ra chuyện chứ?!” Trái tim trong nháy mắt nhấc tới cổ họng, cô khăn trương lao xuống xe.

Nhìn xung quanh mọi nơi người đến người đi trên đường phố.

Hiện tại, kêu cô đi tìm Hoàng Phủ Minh, cũng không biết nên đi nơi nào tìm đi!!!

“Đáng chết, anh biết rõ người của Quân khu Huyền Vũ đã phát hiện ra anh, anh làm gì còn không chạy nhanh rồi đi chứ?!!”

Lúc này, Tuyết Vi hoàn toàn biến thành kiến bò trên chảo nóng, không biết phải làm gì cho đúng.

“bên trong Giác đầu trăng giống như đã xảy ra chuyện.”

“Xảy ra chuyện gì?”

“tôi cũng không biết, lúc tôi mới vừa đi ngang qua giác đầu trăng, thấy Người của Quân khu Huyền Vũ đều bao vây toàn bộ giác đầu trăng, hơn nữa, bên trong còn có thể nghe thấy vài tiếng gõ vang.”

Tiếng đối thoại của hai người qua đường thoáng qua Tuyết Vi hấp dẫn lực chú ý của cô. Tho tho_

“Chẳng lẽ là Mộ Thần Hiền lại lộn trở lại giác đầu trăng sao? Không phải tương đương, ... Tự chui đầu vào lưới sao?!” Không khỏi phân trần, Tuyết Vi nhảy lên vị trí điều khiển liền khởi động xe.

Một đường, chạy trở về giác đầu trăng.

Càng gần tiếp cận mục tiêu, binh lính hai bên con đường càng nhiều.

Rõ ràng bọn họ đã chính mắt nhìn thấy ‘ Mộ Thần Hiền ’ rút lui khỏi giác đầu trăng, theo lý thuyết, bọn họ không nên còn canh giữ giác đầu trăng mới đúng, nói cách khác.....

‘ Mộ Thần Hiền ’ thật sự lộn trở lại cái nơi hung hiểm kia sao??

Khuôn mặt nhỏ, trong nháy mắt nổi lên trắng bạch.

“Mộ, Mộ Thần Hiền, anh ngàn vạn lần không thể xảy ra chuyện, ngàn vạn lần không thể xảy ra chuyện!!!” Tuyết Vi phiền não dẫm chân ga đến hết mức, tay kia nắm tay lái đều hơi hơi phát run.

ở nơi cách giác đầu trăng còn không tới một cây số, cô rõ ràng thấy Hoàng Phủ Minh đang bị một đám binh lính đuổi theo!!

Hồ hấp, trở nên dồn dập.

Tuyết Vi liên tiếp hít sâu hai cái, áp chế cảm xúc mình khẩn trương.

Giây tiếp theo.....

Hai tròng mắt cô chột lóe, điều khiển xe liền chạy tới va chạm những binh lính đang đuổi theo Hoàng Phủ Minh .....

‘ kết..... kết ..... kết ..... ’ liên tiếp mấy binh lính bị Tuyết Vi đụng té trên mặt đất.

Theo cô quay lại đầu xe một cái xinh đẹp: “Lên xe!!!” Mở ra cửa xe vị trí ghế phụ, ngênh đón Hoàng Phủ Minh đã đến. Tho tho_

Không khỏi phân trần, anh chuẩn xác nhảy tới vào bên trong xe.

Theo sát tới, liên tiếp vài tiếng súng vang lên.

“Cẩn thận!!” Hoàng Phủ Minh nhanh tay nhanh mắt đề đầu Tuyết Vi xuống.

Chỉ thấy, một viên đạn ‘ bang ’ một tiếng, đánh nát kính chắn gió trước xe .....

Tuyết Vi kinh hồn chưa kịp định thần nhìn vị trí viên đạn kia, nội tâm thổn thức không thôi.

Chỉ sợ, nếu không phải Hoàng Phủ Minh nói, hiện tại cô đã gặp Diêm Vương gia!!!

Ngoài ngoại ô.

Xe jeep đã trở nên rách nát ở bên trong ruộng lúa, thật lâu sau Tuyết Vi mới bình phục, mới dần dần từ bên trong trăng hung mãnh bắn nhau hồi thần.

Tầm mắt, nhìn về phía Hoàng Phủ Minh bên cạnh.

Quần áo anh mặc trên người đã trở nên dơ bẩn bất kham, vết máu loang lổ nhưng chàm chói mắt. Bất mắt nhất, vẫn là chỗ cánh tay anh. Một vết máu

lớn, vẫn ướt như cũ.

“cánh tay anh bị thương à?” Ánh mắt nhìn về phía khuôn mặt tuấn tú của anh hơi hơi trắng bạch.

“Không có việc gì.”

“Còn nói không có việc gì?! Trừ bỏ cánh tay anh bị thương, còn có chỗ nào bị thương, mau nói!!!”

“tôi đều nói không có việc gì. Nhưng thật ra, không phải tôi kêu cô ở tại chỗ chờ tôi sao? Vì sao đem xe chạy trở về gác đầu trăng?!”

Nghe tiếng người đàn ông quát trách, Tuyết Vi ần nhẩn lửa giận đã lâu lập tức liền bốc lên trên đỉnh đầu: “Vô nghĩa, anh như vậy không rên một tiếng liền đi rồi, sao tôi biết là anh đã chết, hay là còn sống? Cho dù chết, tôi cũng trở về nhặt xác cho anh chứ?!” Thotho_

Nhận thấy được giọng điệu của mình khả năng nặng một ít, cô vội vàng áp xuống cảm xúc chính mình: “Tôi đây, để tôi kiểm tra một chút, anh còn bị thương nơi nào.”

Tay nhỏ, sờ soạng về phía vị trí ngực anh. “Đau không?”

“Đều theo như cô nói, tôi không có việc gì.”

“Ít nói nhảm, hiện tại tôi là bác sĩ, xin anh phối hợp!! Tôi hỏi anh đáp, nhanh lên!! Ngực có đau hay không?!”

Hoàng Phủ Minh vẫn là lần đầu tiên bị một cô gái quát trách như vậy, anh phần hện nghiêng rằng, nghiêng rằng nghiêng lợi học ra hai chữ: “Không đau.”

“Kia cũng chính là không có bộ phận quan trọng bị thương tổn, còn tốt.....” Tay nhỏ vạch xuống phía dưới: “Nơi này thì sao?”

“Không đau.”

Chậm rãi di động xuống phía dưới.

Bỗng nhiên, một cái đồ vật cứng cứng cản trở Tuyết Vi di động ngón tay: “Đây là.....?” Tầm mắt đối diện hai tròng mắt Hoàng Phủ Minh. (đầu óc đen tối, đừng hiểu lầm)

Trong lòng cô căng thẳng, hoàn toàn không màng hình tượng thực nữ mở ra quần áo Hoàng Phủ Minh.

Chỉ thấy, bản cd số lượng giới hạn của Tà Nguyệt đã đánh rơi hoàn toàn không tổn hao gì xuất hiện ở trên người anh.

“anh lộn trở lại gác đầu trăng, chính là vì..... Lấy cái cd này về ..... Cho tôi sao.....?” Trong ngôn ngữ, mang theo không thể tưởng tượng.

Hoàng Phủ Minh cố sức nâng lên cánh tay kia không bị thương rút cd từ bên hông ra, đưa tới trong tay Tuyết Vi: “Lần sau, đừng đánh mất.” Thotho_

Trong phút chốc.....

Một cảm giác chua xót nảy lên chóp mũi, Tuyết Vi nhìn cái cd kia dính vết máu, nước mắt, không hiểu sao đưa vào hốc mắt.

“Khóc cái gì?”

“tôi không khóc!!” Dùng sức hút khô nước mắt trong hốc mắt, Tuyết Vi tức giận nhìn Hoàng Phủ Minh trước mắt: “anh là ngu ngốc sao? Chỉ vì một cái cd, liền chạy về nơi nguy hiểm như vậy?!!!”

“không phải cô thực để ý cái cd này sao?!”

“Đúng vậy, tôi là thực để ý cái cd này, nhưng mà, so với cái cd này, tôi càng thêm để ý.....” nói đến bên miệng, lại nuốt trở vào.

Muốn nói cái gì?

Cô muốn nói cái gì?

Càng thêm để ý cái gì???

Mờ mịt nhìn Hoàng Phủ Minh trước mắt.

“Càng thêm để ý cái gì?” Anh ra vẻ tò mò gọi lên khóe môi.

Ai ngờ Tuyết Vi lạnh lùng quay đầu đi: “Không có gì.”

Trong phút chốc, một cảm giác mát mát như ẩn như hiện tràn ngập đến hai tròng mắt Hoàng Phủ Minh .....

“Cảm ơn anh, mộ tướng quân, bắt quá lần sau. .... Đừng làm chuyện nguy hiểm như vậy.” Sau một lúc lâu trầm mặc, Tuyết Vi rũ đầu, nhàn nhạt mở miệng.

Mắt nhìn cd trong tay kia cơ hồ là dùng tánh mạng Hoàng Phủ Minh đổi trở về, tìm cô .....

Đau nhức từng trận.

Vì sao, anh phải làm ra hành động như vậy?

Rõ ràng chỉ là một cái đĩa cd, không phải sao?

Anh làm gì muốn mạo hiểm như vậy đi tìm về??

Chỉ bởi vì cô thích cái đĩa cd này sao? Cho nên, anh đi tìm trở về?

Anh đối với mỗi người đều như vậy được chứ? Hay là nói. ....

Anh chỉ đối tốt như vậy với cô?

Trong nháy mắt, suy nghĩ Tuyết Vi trở nên mờ mịt, so với kẻ thù tràn ngập địch ý; kỳ thật cô càng thêm sợ cùng với người đối tốt với mình ở chung.

Bởi vì. ....

Cô thật sự sợ quá, sau khi trả giá chân tình, đổi trở lại là một lần lại một lần phản bội vĩnh viễn;

Như vậy, chỉ biết làm tim cô đã thương tích đầy mình, ngã vào bên trong địa ngục vĩnh cửu, cũng không cách nào rút ra. ....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 96: Giúp anh trị liệu

Editor: Thơ Thơ

“Cô gái, đây là đồ vật cô muốn, tôi mượn ở cửa thôn, không biết cô dùng hợp không.” Trong một nông trại, một bác gái đem một ít đồ dùng chữa bệnh đơn sơ đưa tới trong tay Tuyết Vi.

“Cảm ơn thím, đại thẩm, thím xem, thím thu lưu hai vợ chồng chúng tôi, lại cho chúng tôi ăn, chúng tôi thật không biết nên cảm ơn thím như thế nào.”

Bởi vì thân phận Hoàng Phủ Minh đã bại lộ, Người của Quân khu Huyền Vũ cho tới nay cũng không chịu bỏ qua, lại thêm Hoàng Phủ Minh trúng đạn bị thương, bọn họ không cách nào lên đường suốt đêm, chỉ có thể ở vùng ngoại ô tìm kiếm một nhà nông trong thôn xóm lấy thân phận vợ chồng tạm thời ở nhờ một đêm.

“Ha ha, cô gái, cô đây là nói chi vậy, chúng ta có thể gặp được nhau chính là một loại duyên phận. Giúp các người không phải cũng là việc nên làm sao? Cô nhanh lên đi chữa bệnh cho chồng cô đi thôi, đừng chậm trễ thời gian.”

“Ừm ừm. Tốt.” Tuyết Vi cầm khay trong tay chậm rãi đi về phía một gian nhà tranh.

Đẩy cửa ra, đó là một giường sắt đất thông phòng.

Sắc mặt Hoàng Phủ Minh tái nhợt nằm ở trên giường đất, cái trán đầy mồ hôi lạnh.

“Mộ tướng quân? Mộ tướng quân.” Tuyết Vi thử đẩy đẩy thân thể anh.

“hà?”

“Đại thẩm đã giúp anh mượn tới dụng cụ lấy viên đạn ra, chi là. .... Chi là. ....”

“Chi là cái gì?”

“Chi là, bên trong không có thuốc mê. ....”

Mắt Tuyết Vi vừa mới liếc qua dụng cụ chữa bệnh một cái, kẹp cầm máu, kim khâu lại, cặp máu, tuy đều là một ít dụng cụ kiểu cũ, lại cũng có thể có tác

dụng, rốt cuộc nơi Hoàng Phủ Minh bị thương chưa từng chạm tới động mạch, căn bản sẽ không tổn thương. Nhưng.....

Nếu không có thuốc mê, cứng rắn lấy viên đạn từ trong cánh tay anh ra, liền giống như tay không xé nát thịt anh, đau đớn khó nhịn. Thotho_

“Không có thì không có đi.” Hoàng Phủ Minh trả lời sạch sẽ lưu loát, xoay người một cái nhanh nhay ngồi ở đầu giường.

Tuyết Vi do dự nhìn anh liếc mắt một cái.....

Rốt cuộc anh có chuẩn bị tâm lý trong chốc lát sẽ đau bao nhiêu hay không? Nơi nào nói, nghĩ ai cũng có thể trải qua sao?

Roi vào đường cùng, cô lấy ra kéo cắt cổ tay áo Hoàng Phủ Minh thật cẩn thận.

Tựa hồ là cảm thấy cô quá cẩn thận, Hoàng Phủ Minh đơn giản dùng một bàn tay liền cởi áo ra. “Lấy viên đạn ra đi!”

‘ rầm rầm ’

Tuyết Vi phát ngốc nhìn chăm chăm cơ ngực anh rắn chắc, tầm mắt dần dần dời về phía cơ bụng anh phập phồng sáu khối quyền rũ.....

Ai nha, cơ bắp người đàn ông đáng chết này như thế nào luyện thành xinh đẹp như vậy?! Làm hại cô vừa thấy đến liền không khống chế được biến thân thành sắc nữ.

Thật tốt muốn sờ sờ.....

Làm sao bây giờ?! Làm sao bây giờ?? Làm sao bây giờ?? Muốn bắt cuồng.

“Phát ngốc cái gì??”

Đột nhiên, một lời Hoàng Phủ Minh lời thần trí cô trở lại.

Đáng chết, cô đang làm gì vậy? Hiện tại thời điểm máu chốt là trị liệu miệng vết thương cho anh không phải sao?

Bình tĩnh! Bình tĩnh!

Mạnh mẽ thu tầm mắt mình trở về, Tuyết Vi thừa nói: “Trong chốc lát, khả năng sẽ có chút đau, anh chuẩn bị tâm lý thật tốt trước.” Thotho_

“ừm”

“Nếu không, anh lấy cái khăn lông cần ở trong miệng trước?”

“Không cần.”

“Vậy trong chốc lát nữa anh đừng đau quá cắn đầu lưỡi.”

“ừm”

“Kia, tôi đã có thể bắt đầu hả?”

“.....” Đã sớm làm tốt hết thảy chuẩn bị tâm lý, Hoàng Phủ Minh thật sự có chút chịu không nổi nữa, bắt đầu nhìn về phía cô: “trước kia lúc cô chích cho tôi, không thấy cô nói nhiều như vậy? Sao bây giờ, một câu tiếp một câu, chính là không hành động chứ?”

Mẹ nó!

Bắt quá là cô lo lắng cho anh, muốn làm thêm công tác tư tưởng cho anh mà thôi, kết quả liền kết cục?

Tốt, tốt, tốt! Cô không nên quản anh sống chết, trực tiếp lấy viên đạn ra!! Cũng không cần phí nhiều miệng lưỡi như vậy, dù sao lại không phải cô đau.

“Mộ tướng quân, ta bắt đầu rồi!” Nói xong, Tuyết Vi một khuôn mặt lạnh, còn không đợi Hoàng Phủ Minh đáp lại, lấy dao phẫu thuật ra liền cắt thịt mềm ở vị trí anh trúng đạn.

Trong nháy mắt, đầu Hoàng Phủ Minh đều sắp nổ tung, căng cứng, ngay cả cổ họng cũng chưa kêu một tiếng, con người bộ dáng mười phần rắn rỏi.

Hừ, ngược lại còn là thật có gan, thể nhưng không kêu?!

Tuyết Vi âm thầm nheo nheo mắt: “Mộ tướng quân, ngài căng cứng như vậy, trên cánh tay đều là máu, làm sao tôi lấy viên đạn ra tới?? Xin anh thả lỏng một chút.”

Thả lỏng?!

Mặt Hoàng Phủ Minh đầy mồ hôi nhìn về phía miệng vết thương của mình, cắn răng, gằn nhẹ nói: “giải phẫu như vậy, chẳng lẽ cô không cần băng cầm máu sao?!!” Thotho_

“Cầm máu. .... băng?? Hà. ....” Khuôn mặt nhỏ, trong nháy mắt trở nên trắng bệch, trắng bệch, biểu tình Tuyết Vi lập tức mềm xuống: “tôi. .... tôi đã quên. ....”

“Đã quên sao?! Cô thế nhưng đã quên bước cầm máu chốt như vậy??”

“anh đừng vội, còn có thể sửa chữa, còn có thể sửa chữa.” Buông dao phẫu thuật, cô luống cuống tay chân từ trong khay chứa bệnh tìm kiếm băng cầm máu.

Kết quả ‘lách cách’ một tiếng, toàn bộ khay bị cô đánh nghiêng rơi ở trên mặt đất.

Tuyết Vi nhìn hỗn loạn đầy đất, xấu hổ cười cười với anh: “Ha ha, không có việc gì, không có việc gì, nhặt lên còn có thể dùng.” Vội vàng cúi đầu nhặt đồ vật rơi rụng trên mặt đất.

“tất cả đồ vật đều rơi trên mặt đất, cho dù nhặt lên tới, cũng phải khử trùng đi!!”

“khử ..... trùng .....” tay nhặt đồ vật đột nhiên yên lặng, sắc mặt Tuyết Vi cứng đờ ngừng đầu, chậm rãi nhìn về phía dao phẫu thuật vừa rồi cắt đứt thịt trên cánh tay Hoàng Phủ Minh .....

“Cô gái, cô đừng nói cho tôi, dao phẫu thuật kia, cô không có khử trùng?!!”

“..... Không. ....”

Oh,my god.....

Hoàng Phủ Minh tức khắc cảm thấy đầu mình đều phải nổ tung.

Ngẫm lại, hiện tại nơi bị thương thịt đã cắt đứt, máu không ngừng chảy, miệng vết thương không có băng cầm máu, tất cả dụng cụ chữa bệnh cũng không có khử trùng.

Chờ cô khử trùng xong rồi, cấp cho anh băng cầm máu, phỏng chừng anh cũng bởi vì xuất huyết quá nhiều mà đi một thế giới khác!! Thotho_

“tôi thật nghĩ không hiểu, kỹ thuật cô sứt sọc như vậy, trị chết bao nhiêu người rồi?!!”

“Một tướng quân, tôi cần phải nói một chút, tôi chưa từng trị chết bất luận kẻ nào!!” Thu thập xong đồ vật đầy đất, về mặt Tuyết Vi khó chịu bậc lửa còn, bắt đầu trình tự khử trùng.

“A, vậy vì sao bước cơ bản nhất chuẩn bị băng cầm máu, đạo lý khử trùng dụng cụ cũng không hiểu??”

“Đó là bởi vì..... Đó là bởi vì.....” Khuôn mặt nhỏ sung huyết đỏ bừng, đỏ bừng.

“Vì cái gì?”

“Bởi vì..... anh là bệnh nhân ..... đầu tiên..... của tôi .....” Cô cơ hồ là dùng âm thanh muỗi kêu trả lời anh.

Lúc này Hoàng Phủ Minh mới nhớ tới. ....

Hồ sơ cô chữa bệnh, từ lúc 18 tuổi sau khi bị trường quân đội hoàng bộ khai trừ, phương diện công tác vẫn luôn làm y tá, chưa bao giờ làm qua trách nhiệm bác sĩ.

Cũng không phải cô chịu bó tay trị chết người, cũng phải có người để cô trị đấy!!!

“Đã ok, tiếp tục đi.”

“Được rồi, lúc khâu cô đến đây đi. Tự tôi lấy viên đạn ra là được.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Cô đang quyến rũ tôi sao?

Editor: Thơ Thơ

Hoàng Phủ Minh đã bị Tuyết Vi dày vò gần như kiệt sức, anh thật sự không dám kêu ‘đại phu Mông Cổ’ này trị liệu. Nếu không phải cánh tay trúng đạn là việc nhỏ, không cần thận một cái bồi bằng tính mệnh, chính là đại sự.

“Mộ tướng quân, anh hiểu trình tự chữa bệnh sao?”

“hiều hơn so với cô!!”

“ok, tôi thừa nhận, vừa mới rồi tôi đích xác có điều sai lầm. Nhưng mà, dù sao tôi cũng là xuất thân chuyên khoa, tuyệt đối mạnh hơn so với anh, anh nên tin tưởng tôi.”

“cô yên tâm đi, cho dù tôi chưa ăn qua thịt heo, còn không có thấy qua heo chạy sao?” Nói xong, Hoàng Phủ Minh cứng rắn đoạt lấy dao giải phẫu Tuyết Vi cầm trong tay. Thuận thực tạo ra miệng vết thương trúng đạn, liền như vậy cứng rắn lấy viên đạn từ bên trong ra tới.....

Ước chừng một tiếng đồng hồ sau.

“Có thể. Nếu ngày mai anh không phát sốt, sẽ không có việc gì.” Tuyết Vi cắt đứt sợi chỉ khâu lại, mặt vô biểu tình làm công việc kế tiếp.

“ùm, vất vả cho cô.”

Vất vả? Vất vả cái rắm!!!

Hết thấy đều là anh tự tay làm lấy, chỉ có công việc y tá mới là cô làm. Thật không biết, cô là thầy thuốc là làm như thế nào, sao lại có thể vô dụng như vậy?!

“Tôi đi tắm rửa một cái, anh nghỉ ngơi trước đi.”

Đi tới bên trong nơi tắm rửa đơn sơ, Tuyết Vi nhanh chóng cởi ra quần áo trên người, vịn ra vòi hoa sen năng lượng mặt trời không ngừng dùng nước lạnh tưới lên mặt. Thotho_

‘ Tuyết Vi, cô đừng vọng tưởng xuất đầu, yên tâm, cô vĩnh viễn không có khả năng có thực lực như vậy. ’

‘ xã hội hiện đại, thực lực không phải là hết thảy, cần thiết phải có bối cảnh mới được. Huống chi, cô còn không có thực lực kinh động như vậy!! ’

Bên tai, quanh quẩn một câu lại một câu châm chọc mà Dịch Mạn Lị đã từng nói qua.

Cô vẫn luôn tin tưởng vững chắc, chính mình cũng không phải không có thực lực, chỉ là không có kỳ ngộ mà thôi.

Mà hiện nay.....

Sự thật chứng minh, đối mặt người đàn ông vì một cái đĩa cd, thiếu chút nữa vứt bỏ tánh mạng, cô muốn vì anh làm chút gì, đền bù ân tình của anh, đều là bất lực như vậy.

“Có lẽ, tôi thật sự hẳn là thuận theo tự nhiên..... hã um. ....” Một tiếng kêu rên, mặt Tuyết Vi nhăn nhó cúi đầu.

Chỉ thấy, một con rắn độc toàn thân đỏ như lửa treo ở trên xà nhà, miệng rắn càng không phải chính là cắn ở trên ngực cô.

“A.....” Vừa muốn kêu to, lại cứng rắn đem tiếng kêu to nuốt trở về. Tuyết Vi phản nộ nắm vị trí bẫy tắc của rắn đỏ kia: “Mẹ nó, ngay cả mày cũng xem thường tao, có phải hay không??” Tao giết chết mày! Giết chết mày!! Giết chết mày!!!”

mở ra hình thức nữ anh hùng.

Tuyết Vi bắt lấy con rắn kia, giống như là điên rồi, quay vòng tròn, đem cảm xúc áp lực đã lâu đều phát tiết ở trên con rắn vô tội kia .....

*

thời gian vào ban đêm. Thotho_

trong phòng u ám, duỗi tay không thấy năm ngón tay. Một giường sưởi thông phòng đốt nóng, Hoàng Phủ Minh và Tuyết Vi ngủ ở mỗi đầu, hai người cách xa nhau ít nhất hai mét.

Cô cuộn tròn nằm ở trong ổ chăn thật dày lẩn lộn lợi hại hết mười phút đều không thể đi vào giấc ngủ.

Tê, rất lạnh, làm sao có thể lạnh như thế??

thân mình nhỏ nhắn bất an hoạt động hai lần, Tuyết Vi nắm thật chặt chăn che ở trên người, cảm thấy trong phòng như là hầm băng như cũ, đông lạnh đến người run bần bật.

“cô không sao chứ?” Đột nhiên, bên tai truyền đến tiếng Hoàng Phủ Minh dò hỏi.

“hả, không, không có việc gì..... Ngủ, ngủ đi.” Cô run rẩy đáp lại xong, lập tức nhắm hai mắt lại.

Ước chừng 5 phút qua đi.

trong phòng an tĩnh mơ hồ truyền đến ‘tê tê tê.....’ tiếng hút không khí, Hoàng Phủ Minh càng thêm cảm thấy không thích hợp, nhấc lên chân chậm rãi tới gần Tuyết Vi.

“Lạnh sao?”

“ừm? ừm.....” Mờ hai tròng mắt.

trong bóng tối, không cách nào nhìn đến hình dáng người đàn ông, chỉ có thể từ giọng nói phân rõ vị trí của anh.

“Làm sao có thể lạnh đây?” Hoàng Phủ Minh âm thầm thì thầm một câu.

giường sưởi đốt khô nóng, chăn bông lại mướt phần dày dặn, tuy là mùa đông khắc nghiệt lại cũng không đến mức lạnh thành như vậy?

bàn tay to ấm áp thử tính sờ sờ cái trán Tuyết Vi, không có phát sốt.....

Mà khi cảm nhận được bàn tay Hoàng Phủ Minh truyền lại nhiệt độ ấm, Tuyết Vi không khỏi thoải mái hít một hơi. Tho tho_

Giây tiếp theo, đột nhiên túm chặt cổ tay anh: “Tốt, thật ấm, thật là ấm áp.....” Lôi kéo bàn tay anh che lại khuôn mặt nhỏ của mình khẽ run.

Hoàng Phủ Minh hơi hơi nhíu mày, sau một lúc lâu trầm mặc, nhấc chân lên, liền chui vào trong ổ chăn của Tuyết Vi.

“anh, anh làm gì??” Đối với anh hành động bất thành linh, dọa Tuyết Vi giật mình một cái.

“không phải cô lạnh sao? Đương nhiên là sưởi ấm cho cô!” Nói xong, Hoàng Phủ Minh kéo lấy thân mình cô phát run liền chặt chẽ ôm cô vào trong lòng ngực.

Trong nháy mắt, độ ấm thân thể người đàn ông đẩy thẳng vào trong cơ thể Tuyết Vi, thân mình cô run bần bật dần dần trở nên vững vàng.
thật ấm áp.....

Anh quả thực giống cái bếp lò.

Nhưng, cứ như vậy ôm ngủ cùng nhau, có thể có chút..... Kỳ quái hay không?!

Thôi, vẫn là sưởi ấm quan trọng.

Tuyết Vi tự nhiên coi như chuyện gì cũng chưa phát sinh, gồng cánh tay Hoàng Phủ Minh liền dần dần nhắm hai mắt lại.

Nhưng chẳng được bao lâu, sợi hàn khí kia tựa hồ xâm nhập lần thứ hai. Vừa mới chuyển biến tốt đẹp trong chốc lát thân mình lại một lần hơi hơi phát run.

“Lạnh, lạnh quá.....”

“hả?”

Hoàng Phủ Minh nghiêng đầu liếc mắt nhìn Tuyết Vi một cái, còn không đợi phản ứng lại đây, đôi tay nhỏ của cô liền mò vào bên trong quần áo của anh.
“ừm.....” Ấm áp làm Tuyết Vi không khỏi thoải mái thở ra một hơi. Tho tho_

Nhưng Hoàng Phủ Minh lại bị tay nhỏ giá lạnh của cô không khỏi hút một ngụm khí lạnh.

“Thật ấm áp.” Tay nhỏ không an phận di chuyển ở cơ ngực anh, tựa hồ cảm thấy vẫn không đủ, thân mình cô cũng cùng nhau dán lên, không ngừng cọ xát thân thể Hoàng Phủ Minh.

Trong lòng ngực, thân mình Tuyết Vi phập phồng quẫy rữ không ngừng phát sinh ma sát với thân thể anh. xen lẫn ở trên người cô phát ra nhàn nhạt u hương, thật sự rất là gây vò người.

Hoàng Phủ Minh mơ hồ cảm thấy được bụng dưới dần dần trở nên căng chặt, xoay người một cái, đè Tuyết Vi ở dưới thân: “cô đang quẫy rữ tôi sao?”

“hả?” thân thể không thành thật đột nhiên dừng lại, Tuyết Vi vô tội chớp hai mắt: “tôi, tôi rất, tôi rất lạnh, anh, chẳng lẽ, chẳng lẽ anh không lạnh sao??”

“Thực sự có khoa trương như vậy sao?” Hoàng Phủ Minh bán tín bán nghi nheo đôi mắt lại, cảm thụ được thân thể cô uốn éo như sợi dây, thoát nhìn lại

không giống như là giả bộ.

“Ý anh, theo ý anh, là cho rằng, cho rằng tôi cố ý giả bộ lạnh, dụ dỗ, dụ dỗ anh sao? anh, anh cho là tôi rảnh rồi nhàm chán sao??”

Những lời này vừa ra, tất cả ý niệm của Hoàng Phủ Minh đều biến mất không thấy bóng dáng. Anh thật hoài nghi, cô gái này có phải trời cao phái xuống dụ dỗ, chuyên môn phụ trách khôi hài hay không?!

Lần thứ hai nằm trở về bên cạnh Tuyết Vi.

Còn không đợi anh nằm yên.....

“Không được, lạnh muốn chết!!!” Tuyết Vi trở tay liền ôm chặt lấy thân thể anh, thậm chí ghì anh đều có chút thờ dốt.

Giờ khắc này, Hoàng Phủ Minh mơ hồ đã nhận ra không thích hợp, nhanh chóng kéo dây đèn ra, này vừa thấy.....

!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Giải độc

Editor: Thơ Thơ

Chỉ thấy, khuôn mặt nhỏ lớn cỡ bàn tay của Tuyết Vi trắng bạch giống như một tờ giấy, không hề có chút huyết sắc nào.

“Tuyết Vi? Tuyết Vi, cô trừ bỏ lạnh, còn có chỗ nào không thoải mái không??” Giọng nói Hoàng Phủ Minh đột nhiên trở nên vô cùng khẩn trương.

“Không, không, không, chính là, chính là, chính là có chút lạnh mà thôi, a, ha ha.....” Mặt to lóe ra, cô gục đầu xuống, khẩn trương gãi gãi chính cổ áo mình. “anh, anh, anh có thể đừng nhúc nhích hay không? Anh vừa động, liền, liền có gió, có gió tiến vào, thực, thực lạnh.....”

“hà?” Hoàng Phủ Minh không ngừng đánh giá cô lập loè mặt to, cuối cùng ánh mắt như ngừng lại chỗ tay nhỏ cô lôi kéo cổ áo.....

Mày nhíu chặt, anh trở tay liền ấn Tuyết Vi ở trên giường.

“này!! Không phải kêu anh đừng nhúc nhích sao? Thực lạnh!!!”

“Câm miệng!” Mệnh lệnh rơi xuống, Hoàng Phủ Minh duỗi tay liền với về chỗ cổ áo Tuyết Vi dò xét qua đi.

“anh, anh làm cái.....?” Lời nói mới nói được một nửa, chống lại cặp mắt sắc bén của Hoàng Phủ Minh, sợ tới mức cô lập tức ngậm miệng lại. Tho tho_

Nhưng tùy theo.....

Quần áo khép chặt liền dễ dàng bị anh kéo ra như vậy.....

“này!!!” Tuyết Vi vừa muốn bảo vệ thân mình cảnh xuân tiết ra ngoài.

“Đừng nhúc nhích!” Hai tròng mắt Hoàng Phủ Minh trầm xuống, đôi tay chặt chẽ đè cổ tay cô lại.

Chỉ thấy, chỗ ngực cô, rõ ràng ấn một dấu răng rắn cắn.....

“Đáng chết, cô bị rắn cắn, vì sao không nói??”

Thấy sự việc đã bại lộ, Tuyết Vi đơn giản cũng không nghĩ dấu điểm cái gì.

“anh, anh kêu tôi, anh kêu tôi nói như thế nào?? Anh nhìn một cái, nhìn một cái nơi nó cắn, cắn.....” Run rẩy nói xong, khuôn mặt nhỏ không có chút huyết sắc nào của cô nháy mắt liền thượng một tầng mây đỏ.

Dẫn tới Hoàng Phủ Minh không khỏi trêu chọc nói: “Lại không phải chưa từng thấy qua.”

“anh!!!”

“Bị cắn đã bao lâu?”

Mắt to lấp lánh nhìn về phía bên kia, cô nhỏ giọng nói: “Mới vừa, vừa rồi lúc tắm rửa bị cắn.” Thotho_

“Ừm, hẳn là còn kịp.”

Hắn là? Tôi? ..... Là có ý tứ gì?!

Còn không đợi Tuyết Vi phản ứng lại đây.

Hoàng Phủ Minh gục đầu xuống, hai mảnh môi ẩm áp chậm rãi dừng ở trên ngực cô.....

“này, anh đừng.....”

Xong, xong đời.

Khuôn mặt nhỏ của Tuyết Vi lúc thì trắng, lúc thì hồng, khăn trương cắn khước môi, tùy ý người đàn ông một ngậm một ngậm hút độc rắn từ trên ngực mình ra, bộ dáng miễn bàn nhiều xấu hổ.

Vừa mới qua khỏi cũng chỉ vài giây, đối với Tuyết Vi mà nói giống như là gian nan đi qua mấy thế kỷ.

“anh còn, còn chưa có xong việc??”

“chưa.” Hoàng Phủ Minh lạnh lùng trả lời cô một tiếng, tiếp tục cúi đầu ra sức hút miệng vết thương của cô.

Trời ơi.....

Đây cũng quá..... Quá thẹn thùng đi? Thotho_

Rắn kia là rắn háo sắc sao? Như thế nào liền cổ tình cắn ở ..... bên trong cô?!

Bất quá, có lẽ cô cũng nên cảm ơn rắn háo sắc này hạ miệng lưu tình, nếu là cắn ở ‘ phía dưới ’ cô.....

Nói thật, cô cũng thật không mặt mũi gọi người khác hút độc.

Dần dần mà, cảm giác lạnh của Tuyết Vi chậm rãi biến mất, ngay cả ý thức hỗn loạn cũng trở nên rõ ràng lên.

Hoàng Phủ Minh nâng lên mí mắt, nhìn khuôn mặt nhỏ của cô hơi mang vài phần thẹn thùng, lại nhìn nhìn thân mình cô mê người, khước miệng thỉnh linh phác họa một nụ cười hài hước.....

“anh hẳn là xong việc..... ừm.....”

Đợi lúc Tuyết Vi vừa muốn dò hỏi anh xong việc hay chưa, một trận cảm giác tê dại đánh úp lại. Khuôn mặt nhỏ đỏ hồng của cô lại tăng thêm vài phần hồng nhuận: “này, nơi đó tôi lại không có bị cắn!? Anh hút, hút nơi đó làm gì?!!!” Bị áp chế tay nhỏ giãy giụa lung tung lên.

Hoàng Phủ Minh khí định thần nhàn ngẩng đầu: “Nhưng tôi xem nó ‘ sung lên ’ rồi.”

Sung lên rồi.....

Sung lên rồi.....

Cô thật là không rõ, người đàn ông này như thế nào làm được, đem lời nói hạ lưu như vậy, nói thành đứng đắn như vậy!? Thotho_

“Này, này, đây là bình thường, phản ứng sinh lý bình thường được không?? Anh buông tôi ra!!!”

“hả? Phản ứng sinh lý bình thường sao? Nói như vậy..... vừa mới rồi cô được tôi hút thực thoải mái hả?”

‘ hừ ’ trong nháy mắt, khuôn mặt nhỏ của cô trương đỏ lên như là bốc hỏa: “Đánh rắm!!! Anh, anh là đồ tướng quân lưu manh, buông tôi ra, buông ra!!!”

Tuyết Vi kêu la càng lúc càng lớn, không khỏi kinh động đại thẩm chủ hộ, lúc này Hoàng Phủ Minh mới buông lỏng cánh tay ngăn chặn đôi tay cô ra.

“Lưu manh!!!” Cô hung tợn cho Hoàng Phủ Minh một cái xem thường, nhanh chóng sửa sang lại quần áo của mình.

Đã có thể vào lúc này.....

“ừm.” Sắc mặt Hoàng Phủ Minh trầm xuống.

Tuyết Vi lập tức nhận ra không thích hợp, giống như là một con chuột nhỏ chán kinh, ‘chuồn mất, chuồn mất’ liền bò tới cuối giường sưởi rồi.

Thân thể cuộn tròn ôm lại, khăn trang nhìn Hoàng Phủ Minh cách đó không xa.

“um.....” Sắc mặt của anh càng thêm âm trầm, một bàn tay thống khổ che ở trên ngực: “Mới vừa, rần mới vừa cắn cô, là..... Xuân tình xà sao??” Tho tho_

Trầm mặc.

Tuyết Vi chớp hai mắt to, nhanh chóng gật gật đầu.

“Đáng chết!!! Cô làm gì không nói sớm?!!!”

Xuân tình xà.

Danh như ý nghĩa, thân rắn đỏ như máu, bên trong máu rắn đọng thành phần mị được cường lực, phàm là thân lấy dính mị được liền sẽ khổ, rất nhiều mị được đều là từ loại rắn này thu lấy mà thành.

“tôi, tôi cũng không xác định nó là xuân tình xà, hay là hàn băng xà, lúc tôi vừa muốn..... Vừa muốn nhắc nhở anh, anh đã giúp tôi hút độc.....” Tuyết Vi ủy khuất rũ đầu xuống.

Hoàng Phủ Minh thật hận!

Vừa mới bắt đầu xem phản ứng của Tuyết Vi, anh cũng tưởng là hàn băng xà, không nghĩ tới sẽ là..... “Mau đi ra!!!”

“hả..... Vậy anh.....”

“Đừng động vào tôi, đi ra ngoài!!!” Một tiếng gầm nhẹ rơi xuống.

Tuyết Vi té ngã lộn nhào liền chạy ra khỏi phòng.

‘rầm, rầm, rầm.....’

ở trong nhà, truyền đến từng trận âm thanh đồ vật đổ vỡ, còn kèm theo tiếng người đàn ông thống khổ gầm nhẹ. Tho tho_

Tuyết Vi đứng ở trong viện, sốt ruột đi lòng vòng: “Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ? Thật mặc kệ anh ta sao??”

Phải biết rằng, trúng độc xuân tình xà, nếu trong vòng một tiếng đồng hồ không giải độc, người trúng độc nhất định sẽ bởi vì máu tăng vọt toàn thân mà chết.

Cho dù là những người buôn bán mị được, bất quá cũng chỉ dám từ trong máu một con rắn lấy ra 0,01 mg máu chế thành mị được, huống chi Hoàng Phủ Minh dùng miệng ngâm máu rắn đây??

“Nhưng, nhưng biện pháp giải độc chỉ có..... Chỉ có.....” Cùng bên trong trúng độc cái gì, mới có thể giải độc.....

Vấn đề, ai giải độc cho anh ta đây?

Tổng không thể kêu cô giải độc đi thôi?

Kia cũng quá nói giỡn, bọn họ vừa mới nhận thức bao lâu? Hơn nữa lại không có cảm tình, sao có thể..... cái gì?!!

“A.....”

Đột nhiên, một tiếng thống khổ gào rống đánh gãy suy nghĩ của Tuyết Vi: “Mô.....” Cô vừa muốn đẩy cửa mà vào, tay, lại dừng lại ở then cửa chậm chạp chưa động.....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: Thống khổ? Hưởng thụ?

Editor: Thơ Thơ

Làm không được.

Cô thật sự làm không được.

Nếu cô không phải người Nhà họ Tuyết, cho dù cùng ‘ Mộ Thần Hiên ’ xảy ra quan hệ, cũng coi như là chuyện xảy ra có nguyên nhân, cứu một mạng người, hết thảy còn có thể miễn cưỡng nói qua.

Nhưng.....

Cô là Người nhà họ Tuyết, thân phận lại là vị hôn thê dự khuyết của Hoàng Phủ Minh, những người đó căn bản sẽ không để ý tới cô là xuất phát từ nguyên nhân gì đã xảy ra quan hệ cùng ‘ Mộ Thần Hiên ’, càng thêm sẽ không quan tâm cô cứu người hay không cứu người.

Kết quả là chỉ biết thông qua chuyện này một mặt đi làm khó dễ cô, thêm tội với cô, tình cảnh tương lai như thế nào nghĩ đều có thể nghĩ tới rồi!

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi Mộ Thần Hiên, thực xin lỗi.....” tiếng áy náy nỉ non rơi xuống, Tuyết Vi che lại hai lỗ tai bước nhanh chạy ra sân.

‘ mau đi ra!!! ’

‘ hả..... Vậy anh.....’

‘ đừng động vào tôi, đi ra ngoài!!! ’

Đứng ở dưới trời đầy sao, bên tai Tuyết Vi không ngừng quanh quẩn lời Hoàng Phủ Minh nói khi được lực phát tác.

“Thật là rõ ràng đối lập. Đối lập giữa quân tử và tiểu nhân, tôi quả nhiên là một tiểu nhân ích kỷ. Thử nghĩ một chút, nếu không phải Mộ Thần Hiên đã cứu tôi, như vậy người trúng độc ..... Chính là tôi, không phải sao? A, ha hả.....”

Tiếng cười tự giễu một tiếng tiếp một tiếng phát ra, đôi tay nhỏ của Tuyết Vi gút gao nắm thành nắm tay. ThoTho_diendanlequydon

Kéo ra cửa xe, cô nhanh chóng ngồi ở vị trí ghế phụ. Vừa vặn ngồi lên là cd kia đã mất mà tìm lại được.

Chậm rãi rút ra từ dưới thân, Tuyết Vi lẳng lặng nhìn vết máu mặt trên cd kia đã khô cạn.....

‘ lần sau, đừng đánh mất. ’

‘ anh là ngu ngốc sao? Chỉ vì một cái đĩa cd, liền chạy về nơi nguy hiểm như vậy?!!!’

‘không phải cô thực để ý cái đĩa cd này sao?! ’

‘Đúng vậy, tôi là thực để ý cái cd này, nhưng mà, so với cái cd này, tôi càng thêm để ý.....’

“Tôi càng thêm để ý chính là anh!” Leng keng hữu lực rơi xuống, móng tay Tuyết Vi nắm chặt cd dần dần nổi lên xanh.

‘ đừng sợ, có tôi ở đây.....’

Ký ức trở lại gian hắc điểm kia. Nếu, người đàn ông kia không có xuất hiện đúng lúc, trong sạch của cô đã sớm không còn.

Không.....

Phải nói, trong sạch của cô đã sớm theo khách sạn kia không thể thấy nữa.

“Tuyết Vi, hiện tại cô còn đang để ý cái gì? Cô còn chú ý chính là cái gì? Người ta một lần lại một lần giúp cô, cứu cô, hiện tại yêu cầu cô lúc còn ân tình, vì sao cô làm việc không để ý tới?? Vì sao?!!! Vì sao!!!”

Đôi tay hơi hơi phát run.

Cô để ý, cô chú ý, đáp án kỳ thật đã sớm sinh ra ở trong lòng.....

“Mẹ, mẹ yên tâm đi, cho dù con không thể gả cho Hoàng Phủ Minh, chỉ cần con còn sống, còn có một hơi thở, con cũng nhất định sẽ không để mẹ chịu khổ!!” Dứt lời, Tuyết Vi buông cái đĩa cd trong tay ra, liền đi tới nơi phòng Hoàng Phủ Minh..... ThoTho_diendanlequydon

‘ ken két ’

Đẩy cửa phòng nhà tranh ra.

Ánh vào mi mắt chính là đầy đất hỗn độn, tầm mắt Tuyết Vi dần dần dò về phía Hoàng Phủ Minh cách đó không xa, một nụ cười bi thương lại áy náy không khỏi xẹt qua khóe miệng.....

Giấy tiếp theo.

Hoàng Phủ Minh liền giống như một con sói đói nóng nãy, ngang ngược áp đảo Tuyết Vi ở trên giường.

Hôn như mưa rền gió dữ, xen lẫn động tác người đàn ông kia thô lỗ nghênh diện đánh úp lại.

Quần áo trên người Tuyết Vi bị Hoàng Phủ Minh kéo ra từng cái.

Không có bất luận cái gì đạo đầu, không có bất luận cái gì **, tên đã trên đây, người đàn ông giống như một con dã thú hung mãnh, đầu đá lung tung.

Thân thể của cô gần như bị xé nát thành hai nửa, càng thêm đau đớn so với lần đầu tiên không biết nhiều ít mấy lần.

Tuyết Vi liền ản nhẫn như vậy. Không rên một tiếng, gất gao cắn mu bàn tay mình tùy ý người đàn ông phát tiết dục vọng, cho đến.....

Người đau đớn ngất xỉu đi mới thôi, cô mới dần dần thoát khỏi phân thống khổ tra tấn này.....

Mà Hoàng Phủ Minh giống như là không biết mệt mỏi, một lần lại một lần cướp đoạt, tàn ngược thân thể của cô.

“um.....” Theo một tiếng gầm nhẹ rơi xuống, Hoàng Phủ Minh dồn dập thở hổn hển, hai tròng mắt bị đoạt lấy rồi cuộc một chút, một chút tìm về ánh sáng vốn dĩ..... ThoTho_diendanlequydon

Nhìn ở trong nhà một mảnh hỗn loạn, cùng với trên giường, thân thể Tuyết Vi tuyệt trắng loang lổ nhiều vết bầm tím, con người Hoàng Phủ Minh nháy mắt khưếch trương: “Tuyết Vi??? Tuyết Vi?!” Khẩn trương lay động hai lần thân thể của cô.

Tuyết Vi liền như vậy vẫn không nhúc nhích, nhắm mắt lại ngửa mặt nằm ở nơi đó.

Anh thật cẩn thận kéo tay nhỏ của cô, nhìn đến mu bàn tay hiện ra dấu răng, Hoàng Phủ Minh biết, cái này nhất định là hành vi anh đánh mất lý trí tạo thành!!

“Đáng chết, tôi đã làm cái gì?” Tiếng tự trách nỉ non rơi xuống, anh cầm lấy chân nhẹ nhàng đắp ở trên người Tuyết Vi.

Ngón tay thon dài xẹt qua khuôn mặt nhỏ của cô tái nhợt, đôi mắt Hoàng Phủ Minh dần dần tối sầm xuống: “Tuyết Vi, lần đầu tiên của cô..... Cho ai?”

Cho dù mất đi lý trí, cho dù không có phát sinh sự tình vừa mới rồi, từ lâu Hoàng Phủ Minh đã biết Tuyết Vi không phải là lần đầu tiên. Đến nỗi tờ giấy báo cáo nghiệm thân tới muộn, anh, liếc mắt một cái liền nhìn ra là bịa đặt!!

Đêm, dần dần tàn.

Tuyết Vi vẫn luôn rơi vào trong hôn mê hơi hơi chớp động lông mi, chậm rãi mở hai tròng mắt.

Xem ra hết thấy..... Đều đã kết thúc đi?

Nghiêng đầu, đập vào mi mắt chính là khối cơ ngực Hoàng Phủ Minh rắn chắc.

Đây chính là vài lần, thiếu chút nữa làm Tuyết Vi biến thành sắc nữ, nhưng hiện tại thoát nhìn.....

“Hừ, lưu manh, thật không nghĩ tới, cơ bắp mặt trên anh phát triển như vậy, cơ bắp phía dưới so mặt trên còn muốn ‘phát triển’ hơn!!!” Ngón tay, tính trả thù chọc cơ ngực anh hai cái.

Tuyết Vi mới vừa ngồi dậy, ‘tê.....’ không khỏi hít một hơi khí lạnh. ThoTho_ddl ThoTho_diendanlequydon

Cảm giác hạ thể kia bỏng cháy từng trận tác động mỗi dây thần kinh của cô.

Đau quá!!!

“Thật không biết những cô gái đó vì sao thích cùng Hoa Hồ Điệp này lên giường? Rõ ràng một chút ‘kỹ xảo’ đều không có!!” Một khắc kia con người tràn đầy phần hận trừng Hoàng Phủ Minh.....

Mới phát hiện.....

Đôi mắt anh thế nhưng là mở to?!

“um!” Khuôn mặt nhỏ của Tuyết Vi căng thẳng, nhanh chóng kéo góc chăn che lấp thân mình.

Thật xấu hổ.....

Còn tưởng rằng anh còn ngủ, nói cách khác???

Cô vừa mới nói những lời này, anh đều.....?

“anh, anh, anh vẫn luôn, đều đang tỉnh..... ưm.....”

Lời nói còn chưa nói xong, hai tròng mắt Hoàng Phủ Minh chợt lóe, một tay liền ấn ngã Tuyết Vi xuống giường, xoay người đè ép lên.

Hả.....

Chẳng lẽ độc trong thân thể anh còn chưa có giải sạch sẽ sao?

Tuyết Vi mờ mịt đối diện hai mắt anh.

Giây tiếp theo.....

Môi Hoàng Phủ Minh liền dừng ở trên môi cô như vậy .....

Trong nháy mắt, mảy Tuyết Vi cơ hồ nhú lại, nhớ tới vừa mới rồi một màn thống khổ kia cô liền vô cùng sợ, nhưng.....

Nếu đã làm người tốt, vậy cũng chỉ có thể làm đến cùng rồi!!!

Kiên trì tùy ý người đàn ông hôn chính mình.

Nhưng.....

Anh vừa hôn cùng với vừa mới rồi ngang ngược hoàn toàn bất đồng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Chúng ta kết hôn đi

Editor: Thơ Thơ

Đầu lưỡi mềm mại cạy ra hai mảnh môi đỏ của cô, tùy ý khiêu khích, vỗ về chơi đùa cái lưỡi cô đỉnh hương.

Nụ hôn này tinh tế như vậy, lại mang theo vài phần mê người, như một ly rượu vang đỏ, đã có lửa cháy ngọt lành, lại mang theo hương thơm vài phần say lòng người.

Tuyết Vi cảm lòng không đậu sa vào trong nụ hôn tinh tế, ý thức đại não dần dần trở nên mơ hồ lên.....

Vì sao, vì sao nụ hôn này cảm giác tốt như vậy?

Mặt, thật nóng; thân thể cũng quá nóng. Tổng cảm thấy ngực có thứ gì dường như cổ động.

Thôi, thôi, đừng nghĩ nhiều như vậy, đều đã như vậy, cùng với đối mặt tra tấn, không bằng đem phân tra tấn này trở thành một loại hưởng thụ, ít nhất không có thống khổ như vậy.

Nghĩ xong, Tuyết Vi chậm rãi nhắm hai tròng mắt lại, đôi cánh tay ngọc không khỏi câu lấy cổ Hoàng Phủ Minh. Tho tho_

Đầu lưỡi mềm mại hình như quấn quanh đầu lưỡi của anh, hô hấp của cô dần dần trở nên dồn dập lên.

Cử động này nháy mắt liền châm lửa Hoàng Phủ Minh.

Nụ hôn nhu tình mật ý dần dần tràn ngập tính chiếm đoạt, một bàn tay to phủ lên thân mình cô, hai mảnh môi lửa nóng rậm rạp theo cổ cô di động xuống phía dưới.....

Dần dần, Tuyết Vi cảm giác rõ ràng được mỗi một tế bào thân thể đều giống như trở nên sinh động lên, thật giống như có vô số con kiến bò ở trên người, ngứa.

Cảm giác như vậy cùng với vừa mới rồi quả thực cách biệt một trời, gọi người tham luyến như vậy, sa vào trong đó không thể tự kiềm chế.....

Một giờ sau.

Bầu không khí tràn đầy ái muội trong phòng dần dần hòa hoãn, Tuyết Vi thần hồn điên đảo nằm ở trên giường, dư vị tựa như còn ở cảm giác mộng ảo vừa mới bay lên đám mây kia.

“Lúc này, cô đối với ‘ kỹ thuật ’ của tôi có vừa lòng không?” Hoàng Phủ Minh một tay chống đỡ đầu, hài hước nhìn về phía Tuyết Vi.

Cô như si như mê gật gật đầu: “ừm, mãi. .... ừm???” Thần trí mờ ảo nháy mắt khôi phục, Tuyết Vi mở to mắt, nửa giường cái miệng nhỏ: “anh, anh, anh. ....?? Nên sẽ không, độc của anh sớm. .... Sớm. .... Đã sớm giải. .... Giải khai, hả??”

Hoàng Phủ Minh trầm mặc cười không nói.

Nhớ tới vừa mới rồi khi Tuyết Vi tỉnh lại theo như những lời này, anh liền vừa tức vừa hận.

Ngay từ đầu lúc nghe được cô khích lệ anh phía dưới ‘ phát triển ’, kỳ thật Hoàng Phủ Minh rất tự hào. Rốt cuộc, được khích lệ địa phương kia ‘ lớn ’ đối với người đàn ông mà nói là một loại ca ngợi vô hình. Tho tho_

Nhưng. ....

Lời nói kế tiếp của Tuyết Vi, thiếu chút nữa không đem cái mũi Hoàng Phủ Minh nổi cáu.

Thử nghĩ, trên đời này có người đàn ông nào có thể tiếp thu bị người ta nói kỹ thuật trên giường kém chứ?

Rõ ràng là anh bởi vì mất đi lý trí mới có thể đối với cô như vậy!!

“này, anh cười cái gì mà cười???” Trả lời tôi, có phải độc của anh đã sớm giải hay không?!!”

“cô đoán.”

Cô. .... Đoán. ....

Đoán anh bệnh tê liệt chứ đoán!!

Anh có tâm tình chơi, nhưng cô không tâm tình bởi anh chơi, đáng chết!!

‘ ừm hừ. .... ’

‘ bảo bối, thoải mái sao? ’

‘ ừm. .... Thật thoải mái. .... ừm. .... Tôi muốn, tôi muốn tới. .... ’

‘ chúng ta cùng nhau. .... ’

Bên tai, không ngừng quanh quẩn từng đợt dư âm, trước mắt Tuyết Vi cũng đang không ngừng hồi tưởng từng màn vừa mới. ....

Thử nghĩ một chút, cuộc đời cô lần đầu tiên làm ra một chuyện đại ô nhục, hiến thân cho một người xa lạ;

Kết quả lần thứ hai lại làm Lôi Phong sống một phen;

Nếu lần thứ ba này không nắm chắc, đời này của cô mất hết rồi.

Vì thế, cô liền hoàn toàn phóng túng chính mình một phen, có thể kêu bao lớn thì kêu bao lớn, nghĩ đối phương cũng không thanh tỉnh, nơi nào sẽ nhớ rõ cô kêu chính là cái gì?! Tho tho_

Kết quả. ....

Kết quả. ....

***, thế nhưng người đàn ông này toàn bộ hành trình đều là thanh tỉnh!!?

Cái tên phúc hắc này!!!

Lúc này, cô xem như là mất hết cả mặt mũi đi!!

“Cô gái, vừa mới rồi cô kêu thật đúng là đủ điên cuồng, tôi thật không nghĩ tới cô sẽ có một mặt cuồng dã như vậy.” Hoàng Phủ Minh chọn môi cười, bàn tay to, ái muội vỗ về chơi đùa khuôn mặt nhỏ của cô.

“Câm mồm!!!” Tuyết Vi một phen mở tay anh ra, một khuôn mặt bị tức từ hồng đến trắng, từ trắng đến hồng. “anh, anh, anh người này sao lại có thể như vậy?!!!”

“Tôi xem anh là bởi vì tôi mới trúng độc, mới quyết định cứu anh, kết quả sao? Sao anh lại có thể lấy oán trả ơn?!!”

“Lần đầu tiên, toàn bộ bản thân tôi là Lôi Phong sống, lần này đâu? A??? Lần này chúng ta tính cái gì???”

“Tôi nói cho anh, Mộ Thần Hiên, ân tình anh đối với tôi từ giờ phút này đều xóa bỏ toàn bộ, về sau chúng ta không thiếu nợ lẫn nhau!!”

Nghe Tuyết Vi một câu lại một câu mắng, toàn bộ hành trình Hoàng Phủ Minh vẫn duy trì mỉm cười, anh cảm thấy bộ dáng cô gái này nóng giận giống như đặc biệt có hi cảm. “Kia kể tiếp đâu?”

“Kể tiếp?? Kể tiếp chúng ta coi như chuyện gì đều không có phát sinh qua, về sau như người lạ, ai cũng không quen biết ai!!”

“Như vậy sao được?”

“Vậy anh còn muốn thế nào???” Tho tho_

“Đương nhiên là.....” đôi mắt anh vừa chuyển, mỉm cười ngồi dậy. Khi kéo tay Tuyết Vi, biểu tình trên mặt Hoàng Phủ Minh trở nên vô cùng nghiêm túc: “Kết hôn đi.”

“A???”

Anh, anh, anh, anh nói cái gì đây???

Nghe lắm, nhất định là nghe lắm. Hoa Hồ Diệp này không biết đã ngủ qua nhiều ít cô gái, nếu anh muốn kết hôn, phỏng chừng đã sớm kết hôn, hà tất chờ tới bây giờ?!!

“Qua mấy ngày nữa, tôi sẽ phái người đi Nhà họ Tuyết các người, cùng cha của cô nói hôn sự của chúng ta.”

Lúc này, Tuyết Vi xem như có thể khẳng định chính mình vừa rồi không có nghe nhầm.

Anh thật sự nói.....

Kết hôn sao?!

“Chờ, từ từ. Anh, anh không sao chứ???”

“Như thế nào?”

“giữa chúng ta căn bản là không có cảm tình, làm sao kết hôn???”

“Cảm tình, có thể hôn bởi đường sau đi.”

Mẹ nó, anh cho là trồng cây sao, rải hạt giống, bồi dưỡng một chút liền nhất định có thể bồi dưỡng thành đại thụ? Anh xem cảm tình là cái gì!!!

“Tôi đi tắm rửa một cái trước, cô chậm rãi suy xét.” Nói xong, Hoàng Phủ Minh phủ thêm quần áo liền rời đi phòng trong.

Nhìn bóng dáng anh rời đi, Tuyết Vi toàn thân vô lực ngã ở trên giường: “Suy xét? Suy xét cái rắm! Cùng loại đàn ông này ‘hoa danh bên ngoài’ kết hôn, kết, cũng là chờ ly đâu.” Tho tho_

Cuối cùng, Tuyết Vi đều không có cấp ra đáp án cho Hoàng Phủ Minh, mà là giả bộ ngủ để trốn tránh hết thảy.

Khi bọn họ đến hoàng thành, tự nhiên vậy mà nói xong lời từ biệt.....

Hoàng thành, Quân Khu Bạch Hồ.

“Hoàng Phủ Quân Trường, Bạch tướng quân tìm ngài đã tìm điên rồi.” Hoàng Phủ Minh mới vừa trở về đến quân khu đại viện, tham mưu quan liền nóng tình được anh rồi.

“Bạch tướng quân hiện giờ ở đâu?”

“Ở văn phòng ngài.”

“Tôi đã biết.” Thẳng đến phòng trung ương quân khu Quân Trường. Đợi anh đẩy mở cửa văn phòng...

Bạch Dạ bước xa một cái liền vọt tới vị trí cửa: “Minh, anh có biết hay không, mấy ngày nay anh đang làm gì???”

Như thế nào? Nhóm nguyên lão viện Giám thị tới tìm tôi phiền toái sao?” Hoàng Phủ Minh lạnh lùng hỏi xong, chậm rãi ngồi ở ghế làm việc.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 101: Đã tìm được cô gái cùng anh một đêm

Editor: Thơ Thơ

“Không chỉ là bọn họ, hiện tại Người của Quân khu Huyền Vũ phát điện báo báo cho Quân Khu Bạch Hổ chúng ta, nói, phát hiện cậu bí mật nhập Quân khu Huyền Vũ, chất vấn chúng ta, có phải ý đồ khai chiến hay không!”

“Vậy nói cho bọn họ, phải.”

‘ tách ’ lập tức, lửa giận Bạch Dạ liền lên trên đỉnh đầu: “có phải cậu quên mất quy tắc trò chơi của tứ đại quân khu hay không? Một khi một phương trong đó dẫn đầu khơi mào chiến tranh, như vậy ba đại quân khu khác sẽ liên thủ tấn công chúng ta. Đến lúc đó, chúng ta đối mặt không chỉ có một kẻ thù riêng là Quân khu Huyền Vũ!”

Đúng, đây là quy tắc trò chơi của tứ đại quân khu.

Ở hơn trăm năm trước, tứ đại quân khu phụ trách bảo vệ quốc gia làm một thể; nhưng do các Quân Trường quân khu đã tâm bưng bưng, không ngừng phát sinh nội đấu.

Phụ trách suất lĩnh tứ đại quân khu cuối cùng mặc cho nguyên đẹp trai, không khỏi chiến loạn liên tục, trước khi chết đặc biệt chia mỗi quân khu Quân Trường một cái hồ phù.

Cũng hạ lệnh.

Tứ đại quân khu hoàn toàn phân cách, mỗi người chường quân một tòa thành trì.

Một khi một quân khu trong đó khơi mào chiến tranh, ba đại quân khu khác liên thủ đem này tiêu diệt. Trừ phi.....

Vị Quân Trường trong đó đồng thời đạt được bốn cái hồ phù, khôi phục địa vị nguyên đẹp trai biến mất đã lâu, hoàn toàn thống trị tứ đại quân khu!!!

“Được rồi, tôi đã biết. Đến lúc đó tôi sẽ giải quyết sự tình.” Hoàng Phủ Minh nhẹ nhàng bằng quơ nói xong.

Cặp mắt Bạch Dạ lạnh lẽo dần dần trầm xuống: “Minh, hành vi cậu lần này, thật sự quá không lý trí!”

“A.” Hoàng Phủ Minh cười lạnh một tiếng, nâng lên mi mắt, liếc mắt Bạch Dạ một cái: “Nếu anh nói cho tôi, anh âm thầm phái đặc công quân đội đi bảo hộ Tuyệt Vi, tôi cũng sẽ không tự mình hiện thân ở Quân khu Huyền Vũ.”

Đột nhiên.

Thân mình Bạch Dạ ngẩn ra, trầm mặc nhìn Hoàng Phủ Minh treo ở trên mặt kia tươi cười không nhận thức được. Thotho_diendanlequydon

Anh không phủ nhận, thời khắc Tuyệt Vi bước vào hành trình liền khởi động tổ chức thần bí nhất Quân Khu Bạch Hổ, bộ đội đặc công âm thầm bảo hộ cô.

Sở dĩ Tuyệt Vi ở trên xe lửa bình an không có việc gì, đều là người bộ đội đặc công từ giữa hộ tổng ra.

Tới hắc điểm kia, bộ đội đặc công vừa muốn ra tay lại phát hiện bóng dáng Hoàng Phủ Minh; nhưng bọn họ lại không biết, Hoàng Phủ Minh đã sớm phát hiện bọn họ!!!

Đây là nguyên nhân Bạch Dạ bội phục Hoàng Phủ Minh.

Tuy rằng, Hoàng Phủ Minh nhỏ hơn anh vài tuổi, nhưng năng lực nhạy bén thấy rõ là không người có thể bì kịp. Ngay cả bộ đội đặc công mạnh nhất đều bị Hoàng Phủ Minh nhận ra, anh cũng không muốn đi giao biện cái gì.

“Đi trước.” Bạch Dạ mặt vô biểu tình rời khỏi văn phòng.

Trong phút chốc, sắc mặt Hoàng Phủ Minh liền trầm xuống.....

Phải biết rằng, bộ đội đặc công Quân Khu Bạch Hổ chỉ có hai người có thể khởi động, một là Hoàng Phủ Minh, hai chính là Bạch Dạ.

Nhưng mà.....

Điều kiện khởi động, cần thiết là bảo hộ người lãnh đạo cực kỳ quan trọng, cùng loại với Quân Trường, chức vị tướng quân quan trọng như vậy, mới có thể khởi động bộ đội đặc công, mặt khác lúc bắt đầu dùng, một khi bị người phát hiện sẽ..... Bị nhớ lỗi xử phạt nặng!

“Từ trước đến nay anh công tư phân minh, thế nhưng tự mình khởi động bộ đội đặc công, rốt cuộc giữa anh và Tuyết Vi ..... che giấu cái gì? Bạch Dạ!!”

‘linh linh linh.....’ tiếng chuông di động vang lên.

Hoàng Phủ Minh mặt vô biểu tình tiếp khởi. “Nói!”

“Ồ..... Minh Minh thân ái, cuối cùng cậu đã trở lại.” Tho tho _ diendanlequydon

Nghe tiếng kêu Mộ Thần Hiền ghé tòm trong điện thoại, Hoàng Phủ Minh không khỏi nổi lên xem thường: “Có việc cầu tôi sao?”

“hà..... cậu, sao cậu biết?”

“Từ nhỏ cùng anh cùng nhau lớn lên, anh là người như thế nào, tôi còn có thể không biết sao?! Nói đi, chuyện gì?!”

“Cũng không phải việc lớn gì, chính là, chính là, tôi ở thời gian công chức, biến mất một lát như vậy ..... Kết quả, Bạch Dạ cái tên biến thái kia liền cho tôi một lỗi nặng xử phạt lớn hơn. Cậu xem, cậu có thể đem xử phạt hủy bỏ cho tôi hay không?”

“Có thể chọc giận Dạ, chỉ sợ..... cái kia ‘ một lát ’ của anh ít nhất cũng là một ngày đi?”

“hà.....” Mộ Thần Hiền không thể không thừa nhận, vẫn là Hoàng Phủ Minh hiểu biết anh.

“ngày đó vì sao anh biến mất?”

“Ai nha, đừng nói nữa, buổi tối ngày trước tôi uống nhiều quá, kết quả cùng hai bằng hữu chiến đấu mấy trăm cái hiệp, qua ngày liền ngủ rồi..... Buổi chiều mới dậy.”

“Xứng đáng!! Nhớ lỗi nặng đều là việc nhỏ, nếu là tôi, tôi trực tiếp cho anh xử trí quân phạt!!!” Nói xong, Hoàng Phủ Minh liền cắt đứt điện thoại.

“Minh, minh, trước cậu đừng cắt điện thoại, tôi có chuyện đứng đắn nói với cậu.”

“Cho anh một phút thời gian.”

“chật, thật là chuyện đứng đắn. Cô gái buổi tối ngày đó ở khách sạn một đêm với cậu, đã tìm được rồi!!!”

Quân Khu Bạch Hổ, đệ nhất binh đoàn.

“Tiểu đồng chí, tướng quân chúng tôi ra ngoài làm việc, tạm thời còn chưa có trở về, trước tiên cô đợi ở nơi này, chờ Bạch tướng quân trở về, tôi liền tới thông tri cho cô.” Một người trung tướng kiên nhẫn nói với Tuyết Vi xong liền rời đi phòng khách đệ nhất binh đoàn. Tho tho _ diendanlequydon

“Tới, uống nước đi.” Lúc này, một nữ binh quân phục đệ nhất binh đoàn đi tới trước mặt cô.

“Cảm ơn.”

“Khách khí. Đúng rồi, cô tìm đến Bạch tướng quân chúng tôi có chuyện gì vậy?” Nữ binh kia rất tò mò ngồi ở bên cạnh Tuyết Vi.

“Ha ha, tôi tới đưa một ít đồ vật.”

“hà? Vậy trước đây cô gặp qua Bạch tướng quân chúng tôi sao?”

Bạch tướng quân, Bạch tướng quân, trời biết, lúc dòng họ này không ngừng truyền vào màng tai Tuyết Vi có bao nhiêu tra tấn người. “ừm.....”

“Thế nào? Thế nào? Bạch tướng quân nhà của chúng tôi đẹp trai hay không đẹp trai???” Về mặt nữ binh hứng thú bưng bưng chờ mong đáp án của Tuyết Vi.

Nhưng.....

Chuyện này nên bảo cô trả lời như thế nào??

Nội tâm đau khổ cười, Tuyết Vi miễn cưỡng bài trừ một khuôn mặt tươi cười: “Đẹp trai.....” Gian nan từ trong môi học ra một chữ.

“Đúng không? Đúng không? Tôi liền biết, là nữ binh nhìn thấy Bạch tướng quân chúng tôi liền sẽ cảm thấy đẹp trai. Rốt cuộc, công nhận anh ta là tướng quân đẹp trai nhất Quân Khu Bạch Hổ, không gì sánh nổi. Tuy rằng, ngày thường anh luôn là một khuôn mặt, nhưng, như vậy mới càng thêm hấp dẫn người ta.”

A.....

Đúng, càng là người đàn ông ít khi nói cười càng hấp dẫn lòng hiếu kỳ của người khác phái. Do tò mò, tò mò liền hăm sâu trong đó không thể tự kềm chế, cuối cùng..... Chỉ biết rơi vào kết cục thương tích đầy mình. Tho tho_

‘ huấn luyện viên Bạch, anh liền không thể cười sao? Mẹ tôi nói qua, người thích cười vận khí thông thường thực tốt. ’

‘ mê tín! ’

‘ này, này cũng thật không phải mê tín, không tin, anh cười nhìn xem sao, anh liền cười một chút ..... ’

Tựa hồ là chịu không nổi Tuyết Vi dây dưa, một lần kia, Bạch Dạ thật sự cười. Cũng là trong nháy mắt kia, 16 tuổi lần đầu tiên cô hiểu rõ đến cái gì tên là cảm giác mới tình đầu .....

Ai, ngẫm lại khi mình 16 tuổi thật đúng là..... Đơn thuần!!

“Tôi cảm thấy Mộ tướng quân binh đoàn thứ ba chúng tôi mới là đẹp trai nhất!!” Tuyết Vi mặt vô biểu tình nhìn về phía nữ binh bên cạnh.

“hả? Mộ tướng quân ..... thật ra tôi cũng gặp qua, tuy rằng lớn lên còn tính không tồi, nhưng cùng Bạch tướng quân nhà của chúng tôi so sánh kém cỏi rất nhiều đi? Chính yếu chính là, hoa danh anh ta bên ngoài, luôn chọc một thân tin tình cảm, nơi nào so được với Bạch tướng quân chúng tôi chung tình như vậy?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 102: Cảm giác hít thở không thông

Editor: Thơ Thơ

Ha, ha ha ha.

Cô thật là nghe được truyện cười hay nhất trên thế giới, Bạch Dạ..... Chung tình??? Anh chung tình sao??

A, Vâng, đích xác, anh.....

Thật sự thực chung tình!!

Đôi mắt hắc bạch phân minh dần dần tối sầm xuống, một đôi tay nhỏ của Tuyết Vi không khỏi nắm thành cái nắm tay: “Tôi không cảm thấy bên ngoài Mộ tướng quân chúng tôi kém hơn so với Bạch tướng quân, ít nhất, Mộ tướng quân là người đàn ông đẹp trai nhất tôi đã thấy! Hơn nữa!!! Tôi cũng không cảm thấy anh nơi nào hoa tâm!”

Đúng!

Tuy rằng, cô cũng kêu ‘ Mộ Thần Hiên ’ là Hoa Hồ Điệp, nhưng từ khi tiếp xúc với anh, cô thật sự chưa bao giờ gặp qua bên cạnh anh dây dưa cô gái gì.

“Thôi đi, rõ ràng mấy ngày hôm trước Mộ tướng quân mới bởi vì tự tiện rời khỏi công tác bị Bạch tướng quân chúng tôi xử phạt một cái lỗi nặng, nghe nói, anh ta là vì chơi gái bên ngoài mới có thể tự tiện rời vị trí công tác, cô nói xem, người này có phải hoa tâm hay không?!”

“Cái gì?”

Bậy bạ, chuyện này thuần túy chính là bậy bạ!!

Rõ ràng mấy ngày nay ‘ Mộ Thần Hiên ’ vẫn luôn cùng cô ở bên nhau, sao có thể chạy tới chơi gái?!!

Bạch Dạ dựa vào cái gì phải xử phạt ‘ Mộ Thần Hiên ’?!!

“Tiểu đồng chí, Bạch tướng quân đã trở lại, hiện tại mời cô qua đi.” Một trung tướng đánh gãy suy nghĩ của Tuyết Vi.

Cô nắm thật chặt nắm tay bước nhanh đi theo phía sau tên trung tướng kia đi văn phòng tướng quân .....

Trong văn phòng to như vậy, lộ ra một dòng, một dòng u lãnh.

Bạch Dạ ngồi ở một cái ghế làm việc đang nghiêm túc phân tích thành phần được phẩm do Tuyết Vi mang về.

Hồ hấp, dần dần trở nên có chút khó khăn, Tuyết Vi mơ hồ cảm thấy ngực có chút rầu rĩ, thở không nổi. Tho tho _ diendanlequydon

Thật là không nghĩ tới, cô đối với mâu thuẫn Bạch Dạ đã tới nông nỗi không cách nào ở chung một phòng!!

“Vất vả.” Bạch Dạ buông được phẩm trong tay, lạnh lùng nhìn về phía Tuyết Vi.

Cô theo bản năng sai khai cùng anh giao tiếp ánh mắt: “Bạch tướng quân, tôi đây đi trước.”

Xoay người, mới vừa đi không được hai bước, bước chân đột nhiên ngừng ở tại chỗ.

Nhìn bóng dáng Tuyết Vi vẫn không nhúc nhích đưa lưng về phía mình, Bạch Dạ chậm rãi mở miệng: “Có việc gì?”

Tay nhỏ, nắm chặt thành cái nắm tay, cô hít sâu một hơi, nhanh chóng xoay đầu: “Bạch tướng quân, kỳ thật thành phần được phẩm này cũng không phải một mình tôi lấy về.”

“hả?”

“Là Mộ tướng quân phụng lệnh Hoàng Phủ Quân Trường bảo hộ tôi, mới có thể khiến cho hết thảy thuận lợi như vậy!” Cô tin tưởng, lấy Bạch Dạ cơ trí nhất định có thể nghe hiểu được cô muốn biểu đạt chính là cái gì.

“Chuyện này cô không cần thiết nói với tôi.”

“Nhưng, xử phạt Mộ tướng quân là do anh cấp!!” Ánh sáng ẩn chứa ở hai tròng mắt Tuyết Vi là sắc bén như vậy, phảng phất không cho phép Bạch Dạ cấp ra bất luận đáp án trốn tránh gì.

Nhưng,.....

Bạch Dạ là người biết rõ chân tướng ‘trò chơi’ trận này, anh đem ai xử phạt, lại là ai đi Ngự thành bảo hộ Tuyết Vi, anh còn có thể phân không rõ ràng sao?

“Tuyết Vi, ‘Mộ tướng quân’ ở Quân khu Huyền Vũ bảo hộ cô, kỳ thật là.....”

‘cốc cốc cốc’ Tho tho _ diendanlequydon

Tiếng đập cửa đánh gãy lời Bạch Dạ nói.

“Báo cáo!”

“Tiến vào!”

“Bạch tướng quân, đạo cụ phòng thí nghiệm đã chuẩn bị xong.”

“Đã biết, đi ra ngoài đi.” Bạch Dạ mặt vô biểu tình đứng lên, lúc đi ngang qua Tuyết Vi: “Cùng tôi tới.” Ném xuống những lời này anh liền mau chân đi đến phòng thí nghiệm.

Tuyết Vi nhú mày, theo sát ở phía sau anh.

Vừa tiến vào phòng thí nghiệm, Bạch Dạ ném một áo blouse trắng cho cô. “Mặc vào.”

Cô dùng sức nắm chặt áo blouse trắng, căng da đầu đem áo blouse trắng kia trùm lên trên người.

‘xôn xao, xôn xao.’

Trong phòng thí nghiệm truyền đến tiếng nước thuốc lay động, người Bạch Dạ mặc một áo trắng, chăm chú pha trộn cho cân đối được vật trong tay.

“Đem ống nghiệm chứa axit amin đưa cho tôi.”

Nghe được mệnh lệnh, Tuyết Vi cũng chưa hề động tới.

“Không nghe được sao?!” Bạch Dạ quay đầu lại, lạnh lùng nhìn cô một cái.

Cảm xúc lắng đọng đã lâu dần dần nổi lên, hiện tại cô rõ ràng là nữ binh của binh đoàn thứ ba, không ngừng muốn tiếp thu nhiệm vụ Bạch Dạ cường chế tới, vì sao còn muốn giống như trước ở trường quân đội hoàng bộ làm trợ thủ cho anh như vậy?!!!

Cho dù trong lòng không cam lòng, nhưng Tuyết Vi vẫn làm theo.

Chỉ vì..... Thotho_diendanlequydon

Cô thật sự không muốn cùng người đàn ông này hoàn toàn trở mặt, nếu không phải chuyện quá khứ chỉ biết một kiện lại một kiện bị vạch trần, cuối cùng đau, cũng là cô thôi.....

“Cây Ma Hoàng kiếm”

“Con doi cát kiếm”

“Than tổ hóa toan.”

Tuyết Vi thành thạo trình từng ông nghiệm chứa thành phần hóa học.

Bạch Dạ chăm chú điều chỉnh thử được vật trong tay.

Hơi dừng lại, Tuyết Vi an tĩnh đứng ở một bên, đôi mắt cố ý tránh né bóng dáng Bạch Dạ.

Đã từng, có thể đứng ở bên cạnh anh làm trợ thủ là một chuyện vô cùng đáng giá kiêu ngạo.

Cho dù không có bất luận ánh mắt giao lưu gì, ngôn ngữ giao lưu, chỉ cần nhìn mặt anh chăm chú cho công việc, cô liền mê mẩn quên hết tất cả.

Nhưng mà hiện tại.....

Cô hy vọng cỡ nào mau một chút có thể kết thúc hết thảy, kêu cô chạy nhanh rời xa người đàn ông này!!

“1225.” Đột nhiên, Bạch Dạ lạnh lùng học ra bốn chữ.

Nếu thay đổi người khác căn bản không biết anh nói chính là cái gì, nhưng.....

Tuyết Vi lại vô cùng rõ ràng anh muốn chính là thứ gì!!

‘ đem giáp Bính nhị khinh toan đưa cho tôi. ’

‘ a? Giáp Bính nhị khinh toan? ’

‘ quên là thành phần gì? ’ Thotho_diendanlequydon

‘ hã, nhưng thật ra không có quên. Nhưng, cái thành phần lại vòng khâu này, lại dài, huấn luyện viên Bạch, anh kêu lên, đều không cảm thấy phiền toái sao? ’

‘ tôi đây nên gọi nó là cái gì? ’

‘ không bằng, chúng ta cho nó một cái số hiệu đi! ’

‘ thay thế bằng mặt mã sao? Cô gái này, thật đúng là nhiều trò, vậy cô nói, muốn cho nó lấy số hiệu gì? ’

Trông mặt Tuyết Vi vừa chuyển, xấu xa cười nói: ‘ không bằng kêu 1225 đi. ’

‘ hã? ’ số hiệu này cùng giáp Bính nhị khinh toan đều không có một chút liên hệ, Bạch Dạ thật sự nghĩ không ra số hiệu này là từ đâu mà cô có.

‘ hắc hắc, huấn luyện viên Bạch cảm thấy cái số hiệu này thế nào? Có phải thực dễ nhớ hay không? ’

‘ dễ nhớ. ’

‘ vậy anh chính là đồng ý? Ha, về sau anh chỉ cần dùng đến giáp Bính nhị khinh toan liền sẽ nhớ sinh nhật của tôi một lần, nhớ nhiều, anh liền Vĩnh Viễn sẽ không quên. ’

Bạch Dạ mới biết hóa ra 1225 hàm nghĩa là sinh nhật của Tuyết Vi! ‘ cô gái, sinh nhật của cô và lễ Giáng Sinh là một ngày, cho dù cô không cần kêu tôi ghi nhớ như vậy, tôi cũng sẽ vĩnh viễn không quên. ’ anh bất đắc dĩ lắc đầu, bàn tay to hơi có chút phát lạnh lại nhẹ nhàng mon tron đỉnh đầu Tuyết Vi.

Một khắc kia .....

16 tuổi Tuyết Vi hoàn toàn say.....

Chỉ là chưa từng nghĩ tới, hiện nay, Bạch Dạ kêu ‘ 1225 ’ một hệ mã này như cũ, anh là cố ý? Hay là..... Đã hình thành một loại thói quen?

“Tuyết Vi?”

“A??” Tay nhỏ run run. Tho tho _diendanlequydon

‘ lạch cạch. ....’ một tiếng.

Ông nghiệm trong tay kia đựng đầy thành phần hóa học rơi xuống mặt đất.

Một trận gay mũi nổi lên, Tuyết Vi lập tức liền hoảng sợ, ở tại chỗ vẫn không nhúc nhích.

“Nguy hiểm!!” Bạch Dạ thấy vậy, phản ứng nhanh nhạy túm cô tới một bên: “Vi Nhi?! Cô không sao chứ?” Khản trương đánh giá thân mình cô, khi xác nhận không có thành phần hóa học nào bắn đến trên người cô, lúc này anh mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.

!!

Lời editor: mấy cái tên thuốc mình chẳng biết gì, mà nghĩ lại chắc bạn đọc cũng chẳng quan tâm, mình lại lười tra nên để nguyên vậy.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 103: Bạch Dạ, tôi thích anh

Editor: Thơ Thơ

Vi. ....

Vi Nhi. ....

Anh. .... Anh gọi cô là cái gì?!!

Đã từng, Tuyết Vi hy vọng Bạch Dạ có thể kêu mình như vậy cỡ nào. Đáng tiếc, anh rất ít, rất ít gọi cô như vậy, ở trong trí nhớ tựa hồ chỉ có hai tiếng đáng thương.

Nhưng mà hiện tại lại. ....

Con người dần dần khuếch trương, hô hấp trở nên càng thêm dồn dập.

Khi Bạch Dạ chú ý tới biểu tình Tuyết Vi biến hóa, trong giây lát cảm thấy được chính mình vừa mới luống cuống, bụng đầy lo lắng, tầm mắt làm lạnh xuống trong nháy mắt: “Tuyết Vi! Cô! Có biết làm thực nghiệm lúc thất thần có bao nhiêu nguy hiểm hay không!!??”

Tiếng gầm nhẹ hoàn toàn xé nát tất cả hình ảnh trong quá khứ.

Mắt Tuyết Vi tròn tròn đại ra nhìn Bạch Dạ trước mắt.

Thật là khó chịu. ....

Giống như không thể hô hấp, dạ dày, từng đợt co rút, thật, thật muốn phun. ....

“Tôi đang nói với cô, nghe được sao?! Tuyết Vi!!”

“Ừm, nôn. ....” Bất chấp Bạch Dạ phát hỏa, Tuyết Vi xoay mặt liền chạy ra khỏi phòng thí nghiệm.

Bên thùng rác. ....

“Nôn. ....” Cô nôn mửa từng đợt, dường như đem cả mặt đều đã phun ra.

Chịu không nổi, đã sắp hỏng mất, cô lập tức. .... Lập tức sẽ chịu không nổi rồi.

Cầu xin ông, ông trời, cô không nghĩ, không nghĩ. .... để Bạch Dạ nhìn thấy, không nghĩ!!! Tho tho _diendanlequydon

Tiếng khản cầu nỉ non rơi xuống, một tay Tuyết Vi chống đỡ vách tường, lão đảo biến mất ở cuối hành lang. ....

Đứng ở cửa phòng thí nghiệm Bạch Dạ nhìn bóng dáng cô rời đi rất xa, cặp mắt tràn đầy u lạnh dần dần tràn ngập ánh sáng bi thương: “Vi Nhi, tôi cũng đã. .... Sắp. .... Tới cực hạn!!”

‘ rầm ’ một tiếng, nắm tay nắm thật mạnh ở trên vách tường, máu tràn ngập mu bàn tay Bạch Dạ, anh cô đơn nhắm lại hai tròng mắt. ....

*

Bốn năm trước.

Bốn người trong phòng ngủ, mấy cô gái thần bí vây thành một đoàn.

‘ không bằng chúng ta trao đổi bí mật nhỏ đi. ’

‘ tốt a. ’

‘Tuyệt Vi nói trước, chúng ta đã khai giảng sắp 2 tháng, cô có coi trọng nam sinh nào hay không? ’

‘ đương nhiên là có. ’ Tuyệt Vi nói thẳng không cố kỵ cho ra đáp án. Thotho_

Mấy thiếu nữ lập tức hứng thú lên: ‘ nói nhanh lên, nói nhanh lên, là ai? Là ai? ’

Cô không hề sợ hãi ngồi ở đầu giường, hé môi cười nói: ‘ chính là huấn luyện viên Bạch của chúng ta. ’

‘Cất, huấn luyện viên Bạch không ai không thích, tuổi trẻ tài cao, 20 tuổi đã mang cấp bậc thượng tướng, lại là huấn luyện viên tuổi trẻ nhất trường quân đội hoàng bộ, người còn đẹp trai như vậy. Nhưng, ai không biết huấn luyện viên Bạch là nam thần không dính khói lửa phạm tục, khuyên cô, vẫn là hết hy vọng đi. ’

‘ hừ, Tuyệt Vi tôi chính là biết rõ không thể mà vẫn làm, càng khó có thể khiêu chiến, tôi liền càng muốn khiêu chiến cho các người xem! ’

‘ thôi đi, đến lúc đó có người khóc ..... ’

Khi đó, người toàn phòng ngủ căn bản là không xem trọng Tuyệt Vi có thể theo đuổi Bạch Dạ.

Tuy rằng cô 16 tuổi, tuổi cũng đã trở mã duyên dáng yêu kiều, cho dù không thoa phấn trang điểm cũng đã là một người siêu quần xuất chúng, nhưng.....

Con gái quần quanh ở bên người Bạch Dạ mỗi người cũng đều là khuynh quốc khuynh thành, lại là một đám người có bối cảnh, có thân phận, Bạch Dạ cũng không thèm nhìn tới các cô, liếc mắt một cái, hướng chỉ là đối mặt một cô gái mới 16 tuổi chứ?

Bất quá theo như lời Tuyệt Vi, cô chính là biết rõ núi có hổ lại cứ hướng núi có hổ mà đi! Thotho_diendanlequydon

Luôn thỉnh thoảng chạy tới trêu chọc Bạch Dạ, khi đó Bạch Dạ đều sắp bị nha đầu tinh quái này phiền thấu. Không đi làm lúc wechat oanh tạc, đi làm lúc ‘ nhân thân công kích ’, cứ việc trong lòng Bạch Dạ sắp chống đỡ không được, nhưng anh giàu có hàm dưỡng như cũ kiên nhẫn giải đáp cô một cái lại một cái vấn đề xảo trá tai quái.

Nhưng.....

Dần dà, những cô gái khác suốt ngày dây dưa ở bên người Bạch Dạ thu được tin tức liền bắt đầu làm khó Tuyệt Vi .....

‘ hừ, một nha đầu miệng còn hôi sữa, thế mà còn vọng tưởng theo đuổi Bạch Dạ sao? Cũng không rải phao nước tiểu nhìn xem lòng cô đã dài hơn chưa? ’

‘ đi oi, đi yên tâm đi, tôi ‘ phản cứng phần mềm ’ xem như đầy đủ hết. Nhưng thật ra đi, về điểm này không bằng đi làm chính hình, nếp nhăn đều sắp ra tới rồi. ’

‘ tiện nha đầu, muốn bị đánh!! ’ không thể nghi ngờ, Tuyệt Vi bị đánh một trận là tránh không được.

Bất quá, đối mặt việc này, cô là vùng đất bằng phẳng như cũ, gặp thần giết thần, ngộ Phật giết Phật, không có bất luận cái gì lùi bước, giết đối thủ không lưu một manh giáp.

Mặc dù là bị những cô gái đó hẹp hòi đánh tới vết thương đầy người, cô như cũ chưa từng từ bỏ chần chờ đối với Bạch Dạ .....

‘hi, huấn luyện viên Bạch, buổi tối hôm nay khăng định anh có thời gian đúng không? Buổi tối anh muốn mời tôi ăn cơm. ’ Thotho_

‘ a, cô gái, thứ nhất, tôi không có thời gian; thứ hai, nào có người như vậy trực tiếp buộc đối phương mời khách ăn cơm? ’

‘như vậy, tôi mời anh ăn cơm. Nhớ rõ tối. ’ nói xong, Tuyệt Vi hoàn toàn không cho Bạch Dạ cơ hội trả lời quay đầu liền chạy đi rồi.

Nhìn bóng dáng cô rời đi, mặt Bạch Dạ lạnh lùng bất đắc dĩ tươi cười, nhưng nhìn đến vết sẹo cô lộ ra ngoài váy, nụ cười của anh biến mất.....

Một đêm kia, Bạch Dạ không có phó ước; Tuyệt Vi thất vọng cực kỳ.

Nhưng, lúc sau, các cô gái kia không ngừng tìm Tuyết Vi phiền toái lại dần dần giảm bớt. ....

Trải qua sau một lần đã kích, cô gái 16 tuổi này không khỏi có chút thương tâm, nhưng chấp nhất đối với Bạch Dạ là kiên trì không ngừng như cũ.

Tuy rằng miệng cô chưa từng biểu đạt qua bất luận tình cảm gì, hành động lại biểu lộ hết thảy. Phần nửa trong suốt thời gian yêu thầm chính là kiên trì một năm lâu, cho đến lúc Tuyết Vi không sai biệt lắm sắp đến 17 tuổi .....

‘ Tuyết Vi, cô vẫn nên từ bỏ đi, thời gian cô theo đuổi huấn luyện viên Bạch gần một năm, người sáng suốt đều có thể xem ra ý tứ cô đối với huấn luyện viên Bạch, nhưng thái độ huấn luyện viên Bạch đối với cô lại chưa thấy được một chút thay đổi. ’

‘ thì thế nào? Anh ta thích hay không thích, là chuyện của anh ta; anh ta không xen vào tôi thích anh đi? ’ Tho tho_

‘ Tuyết Vi, cô thật đúng là không đâm bờ tường không quay đầu lại! ’

Cái đạo lý này tất cả mọi người hiểu, Tuyết Vi lại như thế nào sẽ không hiểu? Cô tuy rằng cứng miệng, nhưng chân chính toàn bộ khổ sở đều nghẹn ở trong lòng.

Thử nghĩ một chút, tuy Tuyết Vi không xem như chân chính xuất thân danh môn, cũng là 12 tuổi vào được Nhà họ Tuyết, trở thành một thiên kim đại tiểu thư chân chính. Mặt mũi, cô vẫn là hiểu.

Một lần lại một lần dây dưa Bạch Dạ, cô còn có thể nhìn không ra Bạch Dạ là bởi vì kèm chế mới căng da đầu ứng phó cô?

Đều nói, nữ truy nam cách một tầng sa; nhưng đối với Tuyết Vi mà nói, cô theo đuổi Bạch Dạ quả thực cách chính là một trăm triệu tầng sa.

‘ Tuyết Vi, cô lại gọi tôi lên tới làm gì? ’

Một đêm nào đó, tuyết lớn bay tán loạn, Tuyết Vi liền uy hiếp lừa gạt mạnh mẽ gọi Bạch Dạ lên trường học.

‘ không có gì, chính là kêu anh ra tới ngắm ánh trăng. ’

‘ nha đầu này, chạy nhanh về trường học, tôi muốn đi nghỉ ngơi. ’ có vô số sự tình Bạch Dạ nơi nào cùng cô gái tiêu hao thời gian? Anh đã có thật nhiều ngày cũng chưa nghỉ ngơi tốt.

Nhìn bóng dáng Bạch Dạ dần dần rời đi, Tuyết Vi nhìn trời, ngưng thần nhìn tuyết lớn bay tán loạn trong đêm, tay nhỏ, gắt gao nắm thành cái nắm tay, lớn tiếng nói: ‘ Bạch Dạ!!! Em thích anh. ’

!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 104: Tốt lắm, chúng ta kết hôn đi

Editor: Thơ Thơ

Đây là lần đầu tiên Tuyết Vi chính thức thông báo với Bạch Dạ; đây cũng là lần đầu tiên cô chính diện biểu đạt tâm ý mình với anh như thế.

Quay đầu lại .....

Quay đầu lại!!!

Bạch Dạ, quay đầu lại!!!

Nhưng.....

Cô có được chỉ là Bạch Dạ nghỉ chân một lát cùng với bóng dáng anh chậm rãi biến mất ở trong tầm mắt cô.....

Một đêm kia, Tuyết Vi ước chừng đứng ở trên nền tuyết ba giờ, cô không có khóc, cũng không có giống cô gái thất tình đi tìm say, ngược lại..... Có một ngọn lửa còn nhỏ hừng hực dần dần thiêu đốt lên ở trong lòng cô.

‘ Bạch Dạ, tôi..... tuyệt đối sẽ không từ bỏ! ’

sau lần thổ lộ đó, Tuyết Vi thật sự không có từ bỏ, ngược lại càng thêm mãnh liệt phát động theo đuổi Bạch Dạ. Thotho_diendanlequydon

Nhưng mà.....

thái độ Bạch Dạ đối với cô còn muốn lạnh nhạt hơn so với trước kia.

Cô nói chuyện cùng anh, anh không để ý tới;

Cô hỏi anh vấn đề, anh không đáp;

Cô ở trên lớp học cô ý nghịch ngợm gây sự chính là khiến cho anh chú ý, đáng tiếc, anh làm như không thấy như cũ. Cứ như vậy cứng rắn tra tấn Tuyết Vi hơn nửa tháng

Cho dù người kiên cường cũng sẽ có lúc ngã xuống; cho dù thích mãnh liệt cũng sẽ có lúc đầu hết đèn tắt.

Mới vừa hết 17 tuổi Tuyết Vi kiên trì suốt một năm, lần đầu tiên sinh ra ý niệm từ bỏ.

Cô thật sự chịu không nổi nữa, cũng sắp chịu đựng không nổi. Chạy đến vườn trường khóc rồi tỉnh rồi ngủ.....

‘ tôi liền kém như vậy sao? như vậy không vào được đôi mắt của anh sao? ’

‘ anh có thể không thích tôi, vì sao muốn làm lơ tôi? anh đã chán ghét tôi, chán ghét đến nỗi không cho phép tôi thích anh sao?! ’

‘ Bạch Dạ, anh thật đáng ghét, thật đáng ghét, thật đáng ghét!!! ’ Thotho_diendanlequydon

‘ nha, thất tình sao? ’ một bóng dáng thiếu nữ chậm rãi xuất hiện ở trước mặt Tuyết Vi.

Cô ngẩng đầu, lẳng lặng nhìn cô gái kia, liếc mắt một cái liền nhận ra, cô gái này đã từng cũng là người theo đuổi Bạch Dạ nhất, hơn nữa còn phải người đánh cô!

‘ làm gì? Vui sướng khi người gặp họa sao? Bất quá, tôi cũng không phải là bị Bạch Dạ quăng, mà là anh Bạch Dạ không biết nhìn hàng mà thôi. Tôi tuy rằng hiện tại mới 17 tuổi, nhưng, chờ tôi trưởng thành, tôi chắc chắn anh Bạch Dạ nhất định sẽ hối hận đã cự tuyệt tôi, hừ. ’

‘ a, cái cô gái này, thật đúng là hiếu thắng muốn mệnh. cô yên tâm đi, tôi không phải lại đây vui sướng khi người gặp họa. Tôi là muốn nói cho cô..... Bạch Dạ thích cô! ’

Có lẽ là bị Tuyết Vi bèn gan vững chí làm cảm động, cô gái này đem toàn bộ chuyện của cô mấy tháng trước lên đi tìm Bạch Dạ nói cho Tuyết Vi.....

Một đêm kia, đúng là một đêm Bạch Dạ lỡ hẹn kia.

sau khi Bạch Dạ nhìn thấy vết thương trên người Tuyết Vi, nổi trận lôi đình, màn đêm buông xuống liền buông lời tàn nhẫn, nếu là ai dám tìm Tuyết Vi phiền toái, anh có thể không tiếc khởi động tự thân quan quyền chống lại tới cùng!!

sau lúc kia, những cô gái đó không ngừng tìm Tuyết Vi phiền toái mới có thể chậm rãi giảm bớt.

Nhưng, cô gái này cảm giác đến, kỳ thật là Bạch Dạ để ý Tuyết Vi, nếu không lấy tính cách anh lạnh nhạt, làm sao sẽ tức giận như vậy yêu cầu mọi người đừng lại tìm Tuyết Vi phiền toái chứ? Thotho_diendanlequydon

sau khi cùng cô gái này tán gẫu qua, Tuyết Vi giống như là đánh một liều châm mạnh, vốn là muốn từ bỏ theo đuổi Bạch Dạ, ngược lại biến thành khó lường thề không bỏ qua lòng tin đến Bạch Dạ.

nhưng mà.....

Năm đó mới vừa hết 17 tuổi Tuyết Vi cũng không biết, từ giờ khắc này ác mộng của cô mới là chân chính bắt đầu.....

Ký ức kéo về.

bên ngoài Đệ nhất binh đoàn.

Tuyết Vi ngồi ở bên đường, nước mắt vô tận ước đắm gương mặt cô.....

Đã từng, cô vô số lần ảo tưởng qua, nếu một ngày không có gặp được cô gái kia, không biết Bạch Dạ ở trong tối làm những cái đó, có lẽ cô đã sớm từ bỏ Bạch Dạ, cũng sẽ không phát sinh kế tiếp kia một hồi lại một hồi ác mộng.

Đương nhiên, cũng không cách nào phủ nhận.

Nếu, Bạch Dạ không phải ở lúc cô tuyệt vọng nhất, cho cô một đường hy vọng, cô cũng không có khả năng chấp mê bất ngộ như vậy vẫn luôn yêu anh tới năm 18 tuổi. Thotho_diendanlequydon

người đáng sợ nhất trên thế giới, cũng không phải là tính cách anh lạnh băng, đột nhiên có một ngày đối với cô lộ ra tươi cười. Mà là.....

Ở thời khắc cô tuyệt vọng nhất, anh cho cô vô số hy vọng.

Liên giống như.....

một màn vừa mới rồi ở phòng thí nghiệm kia.

Bọn họ ngoài ý muốn tương ngộ, ai cũng không có vạch trần chuyện xưa bốn năm trước, liền im bất như vậy không nhắc tới trở thành người xa lạ quen thuộc nhất.

Nhưng.....

Một câu ‘Vi Nhi’ hoàn toàn mở ra ký ức Tuyết Vi đã mạnh mẽ áp xuống, làm quá khứ thống khổ không ngừng lại không ngừng ra sức đánh vào tim cô.

“Ồ.....” Từng trận tiếng nước nở không ngừng từ môi Tuyết Vi tràn ra.

“Khóc cái gì? Đừng khóc! Tôi sao lại có thể vô dụng như vậy, thế nhưng còn vì người đàn ông kia rút nước mắt sao???” Không ngừng ý đồ dùng tay lau nước mắt, nhưng nước mắt không biết cố gắng giống như là hồng thủy vỡ đê, cuộn cuộn không ngừng tràn ra, vô luận trả giá bao lớn nỗ lực đều là phí công.

Liên giống như.....

Cô đã từng ý đồ không đi thích Bạch Dạ, nhưng chỉ cần nhìn thấy, liền sẽ nhận không được tim đập, thống khổ giống nhau.....
Thotho_diendanlequydon

*

“Dừng xe.”

ở cửa đệ nhất binh đoàn binh doanh cách đó không xa, một chiếc xe quân đội treo bảng số bh0000 chậm rãi đậu ở bên đường.

Hoàng Phủ Minh mặc quân phục Quân Trường ngồi ở vị trí sau, lạnh lùng nhìn xuyên thấu qua cửa sổ, Tuyết Vi đang khóc thút thít cách đó không xa.....

Ở trong trí nhớ của anh, cô gái này hiếu thắng, là cực nhỏ, cực nhỏ sẽ ở trước người khác rơi lệ; cho dù thật sự nhận không được, cũng là trong hốc mắt hàm chứa nước mắt không dễ dàng rơi xuống.

Giống như vậy, không chút nào màng hình tượng ngồi ở ven đường khóc, vẫn là Hoàng Phủ Minh anh lần đầu tiên nhìn thấy.

“Hoàng Phủ Quân Trường?”

“Các người đi trước, tôi có việc muốn xử lý.”

“vâng.” Tài xế chạy xuống xe, cung kính kéo ra cửa sau xe.

Hoàng Phủ Minh xuống xe, chậm rãi tới gần Tuyết Vi.....

khi phát hiện một đôi giày quân nhân nam ánh vào mi mắt mình, cô chậm rãi, chậm rãi ngẩng đầu lên..... Thotho_diendanlequydon

Bốn mắt nhìn nhau.

Mặt trời lặn đánh vào trên quần trang anh màu đen mang ra uy nghiêm quân nhân, khuôn mặt tuấn tú kia không có bất luận dấu vết gì vào giờ phút này thoát nhìn cũng là làm người mê muội như vậy, làm người thư thái.

Không có bất luận ngôn ngữ gì, Hoàng Phủ Minh kéo cánh tay Tuyết Vi liền găt gao ôm cô vào trong lòng ngực.

Giờ khắc này.....

khi người đàn ông kia truyền đạt độ ấm lửa cháy đến trong cơ thể cô, lòng cô nóng nảy bất an rốt cuộc rơi xuống.

Cảm thụ được anh rắn chắc ôm ấp, nước mắt vỡ đê dần dần mà, dần dần mà ngừng.....

“lời nói lúc trước của anh..... Còn tính sao?”

Bên tai, quanh quẩn lời nói Tuyết Vi nhỏ nhẹ mềm như bông.

Hoàng Phủ Minh rõ ràng biết, cô chỉ chính là cái gì. “Tĩnh!”

Ngẩng đầu.

Nhìn cảm người đàn ông kia đẹp, cô lại có say mê trong nháy mắt, nhìn lên trên, mặt kia soái khí bức người cũng làm người si mê như vậy.

“Tốt lắm, chúng ta kết .....” Lời nói tới miệng lại đột nhiên dừng lại, đôi mắt Tuyết Vi không hề có ánh sáng dần dần mà, dần dần mà khôi phục ánh sáng vốn dĩ.

!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Hẹn hò

Editor: Thơ Thơ

Muốn cùng anh kết hôn sao?

Không. ....

Không đúng.

Sai rồi, sai rồi, sai rồi!

Không nên là cái dạng này!!

Nếu không. ....

Anh lại muốn biến thành Diệp Triết Hạo thứ hai.

Đã từng, Tuyết Vi cho rằng chính mình là bị Diệp Triết Hạo cảm động, mới chịu đáp ứng cùng anh kết giao.

Cho đến thời khắc này cô mới biết, chỉ khi cô thống khổ nhất, bất lực nhất, là Diệp Triết Hạo xuất hiện cho cô ấm áp, cô mới có thể hiểu sai cảm động trở thành cảm tình. Tho tho _diendanlequydon

Nhưng. ....

Lúc này đây, cô sẽ không bị lạc phương hướng rồi cũng không sẽ tự lạc mất mình, nếu không như vậy. .... Đối với đối phương quá không công bằng.

A.

Bạch Dạ, anh thật đúng là lợi hại, tôi thật không nghĩ tới, đến bây giờ anh còn có thể nhiều loạn tâm trí tôi sao!?

Tuyết Vi chưa xót cười, hút khô nước mắt trong hốc mắt, mỉm cười nói: “Tốt lắm, chúng ta ..... Đi ăn cơm đi.”

“hử?”

“Tôi đã đói bụng, anh có thời gian không?”

Hoàng Phủ Minh chậm rãi buông Tuyết Vi trong lòng ngực ra, nhìn về mặt cô nở nụ cười ngọt ngào, anh âm thầm nắm chặt nắm tay, cô gái này, làm cái gì?!

“Có.”

“Tốt lắm, chúng ta đi bách hóa Thịnh Vượng đi, nơi đó có cửa hàng đồ ngọt còn. .... Không. .... Sai. ....” Tuyết Vi hoảng thần nói xong mấy chữ cuối cùng, ánh mắt chặt chẽ nhìn chằm chằm quân phục Hoàng Phủ Minh.

“quân phục Quân Trường sao?” Cô âm thầm đếm ngôi sao trên huân chương của Hoàng Phủ Minh, năm ngôi sao thêm cảnh ôliu, viền cổ tay áo cũng cùng quân trang khác không giống nhau. Đúng! Không sai, chính là quân phục Quân Trường!!! Tho tho _diendanlequydon

Lúc này Hoàng Phủ Minh mới nhớ tới, lúc anh xuống xe thế nhưng quên mất cởi quần trang xuống. Xem ra, lúc này hẳn là cô đã biết anh là ai. ....
“Tuyệt Vĩ, này.....”

“hà!! Anh làm gì mà mặc quần áo Quân Trường???” Tuyệt Vĩ không đầu không đuôi đánh gãy lời anh nói.

“hả?”

Còn không đợi Hoàng Phủ Minh phản ứng lại đây, mắt cô khẩn trương nhìn chung quanh. Sau khi nhận thấy được không có ai, bắt đầu, liền lột quần áo Hoàng Phủ Minh.

“Cô gái, cô làm gì!!” Ở trước công chúng, anh đường đường là một Quân Trường Quân Khu Bạch Hổ, cứ như vậy bị một cô gái nổi con lên lột quần áo, nếu như bị người khác nhìn đến, còn không chê cười chết anh sao?!

“Mau, nhanh lên, thừa dịp không có ai, chạy nhanh cởi quần áo ra.”

Nhìn bộ dáng Tuyệt Vĩ nóng nảy sốt ruột, Hoàng Phủ Minh tức muốn học máu nheo lại đôi mắt: “vì sao muốn cởi quần áo của tôi??”

“Mộ tướng quân, anh đừng quên, anh mới vừa ăn một cái xử phạt, hiện tại lại mặc quần áo Hoàng Phủ Quân Trường đi dạo loạn, bị người ta bắt được chính là sự tình thực nghiêm trọng, anh còn muốn ai xử phạt sao??” Tho tho _diendanlequydon

“.....”

A, cơ bản xem như Hoàng Phủ Minh nghe được truyện cười hay nhất trên đời này, anh mặc chính quần trang của mình, cũng không được sao?!! “Cô gái, tôi liền. ....”

“Thôi, tôi đi ăn cái gì, anh chạy nhanh trở về thay quần áo đi thôi. Thật là làm người nhọc lòng!!” Tuyệt Vĩ bày ra vẻ mặt làm khó quay đầu muốn đi.

Hoàng Phủ Minh chưa bao giờ cảm giác được phải nén giận như thế, anh hiện tại đều có lòng muốn bóp chết Tuyệt Vĩ. Mặc quần trang bản thân ra cửa, cô đều không tin anh chính là Hoàng Phủ Minh, còn muốn anh thay quần áo hả??

Này tm cái gì thế!!?

“cô ở bách hóa Thịnh Vượng chờ tôi, tôi đổi quần áo liền đi tìm cô!!!” Đáng chết!!!

Trong tiệm đồ ngọt.

Tuyệt Vĩ đã gọi món điểm tâm ngọt đầy bàn chờ đợi Hoàng Phủ Minh đến.

Chỉ chốc lát sau, người anh mặc quần trang tướng quân binh đoàn thứ ba liền chạy tới địa điểm ước định.

Tuyệt Vĩ liếc mắt trên dưới đánh giá Hoàng Phủ Minh một cái, vừa lòng nở nụ cười: “ừm, quả nhiên vẫn là quần áo này thuận mắt nhiều. Anh đó, mang đã tâm mặc ở trên người, như vậy sao được đâu?” Tho tho _diendanlequydon

Nhìn bộ dáng cô lời nói thắm thía, Hoàng Phủ Minh nghĩ muốn đem cái bánh kem trước mặt chụp lên mặt cô. “Tôi thế này không phải vì thỏa mãn dã tâm của cô sao.”

“Thỏa mãn dã tâm của tôi sao? Thỏa mãn dã tâm gì của tôi?”

“không phải cô vẫn luôn muốn làm Quân Trường phu nhân sao? Tôi thế này không vì phối hợp cô, liền tìm mượn quần trang Hoàng Phủ Minh, qua một phen nghiệm làm Quân Trường.”

“Cất, ai nói tôi một hai phải làm Quân Trường phu nhân?” Tuyệt Vĩ khó chịu phiến khởi cái xem thường.

Cô bắt quá là vì thuận theo lệnh cha mới đáp ứng có được không? Nếu không, đánh chết cô, cũng sẽ không đồng ý cùng một người đàn ông không hề có cảm tình kết hôn. “Hơn nữa, anh cảm thấy tôi như bây giờ, còn có thể làm phu nhân quân nhân sao?”

Đôi mắt tối sầm xuống, khuôn mặt nhỏ của cô hơi lộ ra vài phần sắc ửng hồng.

Rốt cuộc vừa mới cùng Hoàng Phủ Minh xảy ra sự tình như vậy, cho dù cô ra vẻ bình tĩnh, nhắc tới vẫn là sẽ ngượng ngùng.

“Có thể!”

“làm sao có thể?” Thật muốn cô làm bộ chuyện gì cũng chưa phát sinh, tiếp tục giả bộ xử nữ lừa dối quá quan sao? Đây, cô thật đúng là làm không được!

“cô gả cho tôi, cô chính là Quân Trường phu nhân.” Tho tho _diendanlequydon

“Tôi đi. .... Tôi coi như anh muốn nói cái gì đâu.” Tuyệt Vĩ cho anh một cái nhìn xem thường: “Tôi nói, Mộ tướng quân. Tự cổ chí kim, Quân Trường

Quân Khu Bạch Hổ đều là người Nhà họ Hoàng Phủ, cho dù Mộ Thần Hiền anh làm ra nhiều công tích, vị trí Quân Trường cũng vô duyên với anh, anh vẫn là hết hy vọng đi.”

Chế độ thừa kế vị trí Quân Trường Tứ đại quân khu có điểm giống hoàng đế cổ đại. Đều là một thế hệ Quân Trường đem vị trí truyền tiếp con cháu nhà mình.

Giống như gia thế Dạ Phi đại chương quân Quân khu Huyền Vũ, Nhà họ Hoàng Phủ cũng là đời đời chương quân quyền ở Quân Khu Bạch Hổ!

“này, Mộ tướng quân, tôi tốt bụng nhắc nhở anh một câu, lời này cùng tôi nói cũng xong rồi, nhưng đừng nói bậy khắp nơi, làm người Nhà họ Hoàng Phủ nghe được, cẩn thận ám sát anh nha!”

Nói đến chỗ này, Tuyết Vi mới phát hiện biểu tình Hoàng Phủ Minh tràn đầy bất đắc dĩ, thậm chí còn lộ ra vài phần mệt mỏi: “anh làm sao vậy? Mộ tướng quân?”

“A, không có việc gì, chính là có chút..... Mệt.” Vì sao cô gái này cũng không tin anh là Hoàng Phủ Minh chứ? Như thế nào cũng không tin đây?!!

“Mộ tướng quân, Mộ tướng quân, bộ phim này không có người xem, chúng ta liền xem bộ phim này đi.” Ăn qua cơm, Tuyết Vi nhìn thời gian còn sớm, liền tiếp tục lưu lại bách hóa Thịnh Vượng cùng Hoàng Phủ Minh xem phim điện ảnh.

Vừa tiến vào sảnh chiếu phim, bên trong thưa thớt ngồi mười người, cùng sảnh chiếu phim kín người hết chỗ quả thực hình thành đối lập rõ ràng.

“Thật là kỳ quái, bộ phim này khó coi sao, vì sao không ai xem? Hơn nữa, vị trí tốt như vậy cũng không người muốn, bọn họ làm gì đều ngồi ở phía sau, vị trí bên cạnh?” Tho tho _diendanlequydon

Tuyết Vi ôm một ly bắp rang, mắt nghĩ hoặc nhìn nhóm cả trai lẫn gái ngồi xếp sau những cái đó, càng nghĩ càng cảm thấy kỳ quái.

“Đừng nhìn, quá không lễ phép.” Hoàng Phủ Minh xoay Tuyết Vi kéo lại lực chú ý.

Thôi, mặc kệ nó, dù sao đã lâu không xem phim, là phim hay cũng tốt, hay là thối nát cũng thế, coi như tống cổ thời gian.

Nghĩ xong, Tuyết Vi bắt một phen bắp rang cho vào miệng.

“bên trong rạp chiếu phim có thể ăn cái gì?”

“há?” Tuyết Vi chớp mắt to, kỳ dị nhìn Hoàng Phủ Minh bên cạnh.

Giây tiếp theo.....

Cô khinh thường phiên khởi cái xem thường: “Thôi đi, Mộ tướng quân, anh bớt giả bộ thuần khiết, tôi cũng không tin, anh không bởi cô gái khác tới rạp chiếu phim xem qua.”

!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: Hạng chế cấp.....

Editor: Thơ Thơ

“.....” Anh có thể nói, đây thật là lần đầu tiên trong cuộc đời anh đến rạp chiếu phim sao?

‘cộp cộp cộp.....’

Điện ảnh bắt đầu chiếu phim, ánh đèn trong phòng chiếu phim toàn bộ tối sầm xuống dưới. Tuyết Vi vừa ăn bắp rang vừa tập trung tinh thần nhìn màn hình lớn.

“um..... Không cần, không cần.....”

“Nương tử, nàng bớt giả bộ, phía dưới nàng đều đã ướt thành như vậy, hẳn là rất muốn đi?” Trên màn hình, là hình ảnh hai nam nữ phục sức thời cổ đại trần truồng dây dưa ở bên nhau.

Khi Tuyết Vi thấy một màn như vậy, tay đưa bắp rang vào trong miệng nháy mắt dừng lại.

Dur quang, chậm rãi, chậm rãi nhìn về phía Hoàng Phủ Minh bên người, cô cứng đờ nhếch môi: “Ha, ha ha ha, điện ảnh bây giờ thật là vì kiếm lợi nhuận chuyện gì đều dám làm, mở đầu chính là loại hình ảnh này, thật quá đáng, đúng không?”

“A.” Hoàng Phủ Minh hừ lạnh một tiếng. Chủ yếu, anh thật sự không biết nên đáp lại Tuyết Vi như thế nào. Thotho_diendanlequydon

Người sáng suốt hẳn là liếc mắt một cái là có thể nhìn ra, bộ phim này sớm đã siêu thoát khỏi phạm trù điện ảnh bình thường .....

Kể tiếp.....

Liên tiếp mười phút màn ảnh đều phát cảnh một nam một nữ quấn quýt si mê ở bên nhau, tiếng rên rỉ không dứt bên tai, chốc khuôn mặt nhỏ của Tuyết Vi hồng tới lỗ tai rồi.

Vì sao đều phát hình ảnh như vậy không dứt? Liên không ai quản sao?!!

“Cô gái, cô là lập kế hoạch trước đi?” Đột nhiên, khuôn mặt tuần tú của Hoàng Phủ Minh chậm rãi dán về phía lỗ tai Tuyết Vi.

Từ giữa môi răng anh phun ra hơi thở ấm áp mơ hồ vuốt lỗ tai cô mẩn cảm, làm cho người có chút phát ngứa.

“này, này, anh, anh nói lời này là cái gì, là có ý tứ gì?” Quay đầu, mới phát hiện anh cách bản thân là gần như vậy, Tuyết Vi thuận thế nghiêng đầu về phía sau.

Hoàng Phủ Minh nhếch môi cười, nghiêng mắt liếc vị trí phía sau: “Chính cô xem một cái sẽ biết.”

Phóng tầm mắt nhìn lại.....

Chỉ thấy rạp chiếu phim nửa mờ lung, nửa hắc ám, những nam nữ đó ngồi ở sau sát rìa liền cùng nam nữ trong phim giống nhau, dây dưa ở bên nhau. Càng quá phận, có nam nữ thể nhưng đã ngồi vào cùng nhau. Thotho_diendanlequydon

Khuôn mặt nhỏ của Tuyết Vi trắng bạch, vội vàng móc ra vé xem phim, nương ánh sáng màn hình này vừa thấy.....

《Huyết sắc lãng mạn》

Một cái tên duy mỹ mà lãng mạn, mà góc phải bên dưới có ba chữ nhỏ ‘cấp hạn chế’, phí hơn nửa ngày mới có thể thấy rõ ràng.

Đáng chết!

Anh nói một chút, một cái hạn chế làm gì lấy tên nghe hay như vậy?

Huyết sắc lãng mạn..... Huyết sắc lãng mạn.....

Cũng đúng, vừa ‘ máu ’ vừa ‘ lãng ’ đúng mức.

“A, ha ha, tôi, tôi có thể nói, tôi cũng là lần đầu tiên..... Biết..... Rạp chiếu phim sẽ có..... sảnh dành cho người lớn sao?”

“hà, là cái dạng này .....” Hoàng Phủ Minh mỉm cười gật gật đầu.

Nhưng trên mặt anh tràn ngập biểu tình hài hước.

“Là thật sự!! Tôi thề! Tôi, tôi thật sự, thật sự..... Không có một chút ý tứ muốn quyến rũ anh!!” Thotho_diendanlequydon

Mẹ nó! Nói ra, ngay cả cô đều không mấy tin tưởng.

Đề nghị xem phim là cô đưa ra, phim cũng là cô chỉ định tên, mặc cho ai đều sẽ cảm thấy cô trăm phương ngàn kế muốn dụ hoặc người mới làm như vậy?

Hơn nữa.....

Hai người bọn họ vừa mới..... cái gì..... Không lâu.....

Thật sự dày vò không được, Tuyết Vi mang theo Hoàng Phủ Minh tính toán rời khỏi sảnh chiếu phim.

Ai biết điện ảnh đã mở ra, cửa lớn sảnh chiếu phim đã khóa cứng, bọn họ muốn chạy đều không được, chỉ có thể trở lại ngồi tại chỗ.

Vốn định nhắm mắt lại không xem hình ảnh thì tốt rồi, nể hà giọng nói ‘ê ê a a’ kia quả thực còn muốn kích thích hơn.

Đôi mắt nhắm lại thử tính mò.....

“Quan nhân, thật thoải mái, anh làm cho người ta thật thoải mái. Mau cho tôi, tôi muốn.....” Trong màn hình, sắc mặt cô gái ửng đỏ nằm ở trên một cái giường.

Đôi mắt Tuyết Vi nhìn chăm chăm vào hình ảnh trong phim, trong óc lại dần dần nhớ tới buổi tối một ngày kia .....

‘ ưm, thật thoải mái, cho tôi.....’ Tho tho _diendanlequydon

Bỗng dưng.

Nữ chính trong phim giống như dần dần biến thành cô, mà nam chính ‘ hùng dũng oai vệ, khí phách hiên ngang ’ dần dần biến thành..... Hoàng Phủ Minh.

“anh..... ưm..... ưm.....”

“Nương tử, giọng nói nàng cũng thật êm tai.”

“Chán ghét .....

‘thình thịch’ tiếng tim Tuyết Vi đập dần dần gia tốc, một khuôn mặt nhỏ ửng đỏ rất là đẹp, quanh hơi thở cô phun ra cũng bắt đầu trở nên dồn dập lên.

Có thể cảm giác đến, Tuyết Vi.....

Đã bị hình ảnh trong phim làm cho động tình!

Khi dư quang Hoàng Phủ Minh trong lúc vô tình chú ý tới cô, giờ phút này biểu tình mê người, mặt anh tuấn mỹ thoáng chốc gọi lên một nụ cười hài hước.

Bàn tay to, tự nhiên đáp ở trên vai cô.

Chính Tuyết Vi hết sức chăm chú xem phim một chút đều không có cảm giác được ngón tay kia đang chơi xấu dần dần tham nhập vào cổ áo cô.....

Một trận điện lưu tê dại xẹt qua thân thể. Tho tho _diendanlequydon

“ưm.....” Tuyết Vi theo bản năng rung mình một cái, lúc này mới phát hiện giờ phút này Hoàng Phủ Minh hành động có bao nhiêu làm càn! “này, anh làm gì chứ?!” Phẫn nộ đứng lên.

Hoàng Phủ Minh khí định thần nhàn một tay chống đỡ dưới cằm, ái muội cười nói: “Đương nhiên là đáp lại cô ‘ dụng tâm lương khổ ’.”

Dụng tâm lương khổ sao?!!

Mẹ nó!! Điều nói, cô căn bản cũng không biết bộ phim này sẽ là cái dạng này. “Lấy cớ! Anh lưu manh!!”

“hả? Phản ứng của cô cũng không phải là nói cho tôi như vậy.”

‘ tách ’ lập tức, khuôn mặt nhỏ của cô vốn là hồng thấu gần như bốc lên hỏa. “Này, này..... Này.....” Đáng chết, đây là lần đầu tiên trong đời cô xem loại này, khó tránh khỏi sẽ..... Khó tránh khỏi sẽ không chế không được chính mình!!

“này, cô vẫn luôn đứng ở nơi đó làm gì? Cản trở chúng tôi xem phim!!”

“Đứng vậy, đứng vậy! Mau ngồi xuống” Sau lưng, truyền đến tiếng mọi người kháng nghị.

Tuyết Vi theo bản năng nhìn qua đi, bọn họ rõ ràng đều ở bên trong làm cái gì, cô cũng không tin, bọn họ còn có tinh lực xem phim?!! Tho tho _diendanlequydon

Nuốt xuống một ngụm ác khí, Tuyết Vi xám xịt ngồi ở cạnh Hoàng Phủ Minh hai vị trí liền nhau. Dường như sợ anh sẽ chơi xấu, nhìn chăm chăm anh suốt một giờ.

Một hồi rốt cuộc phim kết thúc, thể xác và tinh thần Tuyết Vi mỗi một đi ra khỏi rạp chiếu phim, thở phào nhẹ nhõm: “Rốt cuộc, đến cùng.....”

“Thực thất vọng sao? Không quan hệ, tôi có thể đi vào bồi cô xem một lần nữa.” Một tay Hoàng Phủ Minh cầm túi tiền, nghiền ngẫm nở nụ cười.

“mất anh mù hay là làm sao vậy? Con mắt nào của anh nhìn thấy biểu tình tôi là thất vọng?!!”

“Chẳng lẽ không phải sao?”

“Đương nhiên không phải!”

“Nhưng người nào đó vừa mới so với ai khác xem đều nghiêm túc như vậy!”

Giọng nói Hoàng Phủ Minh chầm chọc tác động mỗi sợi dây thần kinh của cô. Tuyết Vi phần nộ tròn tròn hai mắt: “anh!!”

Được rồi .....

Vừa mới một cái nháy mắt.....

Cô xác thực nhìn đến .....

Không thể tự kiềm chế.....

‘ linh linh linh ’ mới vừa đi ra khỏi rạp chiếu phim, điện thoại Hoàng Phủ Minh liền vang lên.

“Chờ một lát, tôi tiếp điện thoại.” Nghiêm túc tiếp điện thoại: “Chuyện gì?”

“Minh, cậu quên ước định thời gian sao? Cậu chính là người chưa bao giờ đến trễ, vì sao giờ này còn chưa tới?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Hóa ra, cô chính là cô gái đêm hôm đó

Editor: Thơ Thơ

Trước khi gặp được Tuyết Vi, Hoàng Phủ Minh đã sớm đem hành trình hôm nay an bài tốt. Là sau khi gặp Tuyết Vi, hết thấy hành trình anh mới hoàn toàn quấy rầy.

Mất sắc bên mưu phong nhìn Tuyết Vi đứng ở cách đó không xa, vẻ mặt của anh dần dần lạnh xuống dưới: “Thần hiên, anh cho cô gái kia tờ chi phiếu đi, tôi, không muốn thấy cô ta.”

“A??? Lúc này cậu nói không muốn thấy hả? Nhưng cô ta đã tới rồi, cậu kêu tôi làm sao cho cô ta tiền. Cho dù dùng tiền đuổi cô ta rồi, cũng là cậu đến cấp đi? Hiện tại cậu ở đâu? Không được tôi đi tiếp cậu đi.”

Ánh mắt lần thứ hai nhìn vị trí Tuyết Vi: “Tôi hiện tại liền ở bách hóa Thịnh Vượng.”

“Vậy anh nhanh lên lại đây đi.”

“Này.....”

“Khụ, khụ.” Tuyết Vi đứng ở cách đó không xa vẫy vẫy tay với anh, dùng khẩu hình nói: ‘ anh có việc liền đi trước, không cần phải để ý tôi. ’

"Được, tôi đã biết, trước cúp đi." Nhanh chóng cắt đứt điện thoại của Mộ Thần Hiên, Hoàng Phủ Minh bước nhanh đi tới trước mặt cô: “trước tiên cô ở nơi này đi dạo, tôi xử lý một chuyện, mười phút sau trở về bồi cô.” Tho tho _ diendanlequydon

“hà..... anh không cần.....”

Còn không đợi Tuyết Vi nói cho hết lời, Hoàng Phủ Minh đã nôn nóng rời đi.

“Kỳ thật..... anh không cần bồi tôi. Anh cũng không có nghĩa vụ tới bồi tôi. A.....” Nhìn bóng dáng anh dần dần đi xa, Tuyết Vi bất đắc dĩ lắc lắc đầu.

Giờ phút này cảm giác thực sự có loại bọn họ là một đôi người yêu vừa mới kết giao không lâu.

Hẹn hò, ăn cơm, đi dạo phố, xem phim từ từ chờ.....

Rõ ràng, giữa bọn họ kỳ thật căn bản quan hệ gì đều không có.

Nhưng, không cách nào phủ nhận chính là, lúc cô buồn bực nhất gặp anh, tâm tình của cô lập tức liền xảy ra nghịch chuyển.

Hết thấy chính là thần kỳ như vậy.

Cho dù bi thương, khổ sở, bất lực, chỉ cần gặp người đàn ông này, tất cả phiền não của cô giống như đều sẽ biến mất không thấy.....

Điểm này, cũng là Tuyết Vi vừa mới nhận thấy được! Tho tho _diendanlequydon

*

“Minh, rốt cuộc cậu đã tới!!” ở cửa một gian trà Bách hóa Thịnh Vượng, Mộ Thần Hiên từ rất xa liền nghênh đón Hoàng Phủ Minh đến.

“Người đâu?”

“Liền ở bên trong.”

“Được, tôi đã biết.” Nói xong, Hoàng Phủ Minh cời ra quân phục trên người, để trên cánh tay, bước nhanh đi vào phòng Mộ Thần Hiên đã chuẩn bị tốt trước tiên.

Đẩy cửa ra.....

Bên trong, một cô gái tóc dài xoắn trên vai đưa lưng về phía anh ngồi ở vị trí cửa sổ. Từ bóng dáng xem ra, anh cảm thấy cô gái này giống như đã từng quen biết.

Có lẽ.....

Là bởi vì duyên có phòng khách sạn ngày đó sao?

‘đừng đi..... Được chứ.....?’

‘anh biết không? Từ nhỏ đến lớn, người khác khinh thường tôi, cười nhạo tôi, tôi chưa bao giờ đáp lại bọn họ một câu. Bởi vì tôi tin tưởng, chỉ có người mềm yếu mới dựa vào miệng lưỡi chứng minh thực lực của chính mình!’

‘Nhưng mà..... Bọn họ đã thấy một mặt tôi lóa mắt nhất. Tôi thống khổ cũng thế, thương tâm cũng thế, bọn họ không thấy được, không có! Không có! Tôi vĩnh viễn sẽ không gọi bọn họ đến nhìn mặt lúc tôi yếu đuối nhất! Cũng bao gồm anh ở bên trong.....’ Tho tho _diendanlequydon

‘Tôi biết, ở trong mắt mọi người tôi là nữ vương chói mắt, phượng hoàng cao ngạo, có gia thế tốt. Nhưng..... Ha ha ha, chỉ có chính tôi mới rõ ràng, chính mình rốt cuộc là cái thứ gì!!!’

Từng màn quen thuộc như là thước phim hiện lên ở trước mắt Hoàng Phủ Minh.

Anh rũ mi mắt xuống..... “Khụ.” Nhẹ giọng ho khan một tiếng.

Cô gái kia ngồi ở chỗ cửa sổ thuận thế quay đầu qua: “Hoàng Phủ..... Quân Trường? Như thế nào sẽ là anh?!”

“Tuyết..... Phi Nhi?”

Đúng vậy!

Cô gái xuất hiện ở trong phòng không phải người khác đúng là!!!

Tuyết Phi Nhi!!

Hóa ra, cô chính là.....

Cô gái buổi tối ngày đó xuất hiện ở trong phòng khách sạn sao?!!

Không biết vì sao, đang tìm thật lâu đáp án về sau. Một khắc kia công bố đáp án, Hoàng Phủ Minh cảm thấy vô cùng mất mát.
Tho tho _diendanlequydon

“Hoàng Phủ Quân Trường..... Hóa ra, người đàn ông buổi tối ngày đó..... Chính là anh sao??” Tuyết Phi Nhi không thể tưởng tượng bưng kín miệng, trong ánh mắt lộ chân tay luống cuống.

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi, Hoàng Phủ Quân Trường, tôi lừa gạt anh, lừa gạt Nhà họ Hoàng Phủ, nhưng..... xin anh tha thứ cho tôi? Tôi không muốn để mẹ tôi biết sự thật tôi bị phá thân mới có thể..... Mới có thể đi làm chữa trị!”

‘Mộ tướng quân, anh hẳn là biết có câu nói gọi là ‘mắt thấy đến không nhất định là sự thật; tai nghe đến cũng không nhất định là chân thật’ những lời này đi? Chẳng lẽ..... anh nhìn đến phân báo cáo chữa trị kia, nó liền nhất định là của tôi sao!!’

Hồi tưởng Tuyết Vi đã từng nói qua, lúc ấy Hoàng Phủ Minh liền cảm thấy phân báo cáo kia có lẽ là của Tuyết Phi Nhi.

Chẳng qua, anh đối với hôn sự này vẫn luôn áp dụng chiến thuật kéo dài, mới không có vạch trần Tuyết Phi Nhi!

“Hoàng Phủ Quân Trường, tôi thật sự không nghĩ tới, người trong phòng buổi tối ngày đó sẽ là anh, nếu tôi biết đến..... Liền không cần..... Thực xin

lỗi, Hoàng Phủ Quân Trường, anh nhất định phải tha thứ cho tôi.” Nói xong, Tuyết Phi Nhi bước nhanh vọt tới trước mặt anh, phiến nào liền nhào vào trong lòng ngực anh .....

*

“Tuyết Vi?” Thotho_diendanlequydon

‘ hoàn thành nhiệm vụ ’ lúc Mộ Thần Hiên vừa muốn rời khỏi bách hóa Thịnh Vượng vừa vặn thấy được Tuyết Vi cũng đi bộ ở lâu ba. “sao cô ở đây?”

“hả, Hoàng Phủ Quân Trường. Tôi, tôi đang đợi người. .... Ha hả.”

“Đám người?” Khéo như vậy sao?? Tròng mắt Mộ Thần Hiên vừa chuyển, rốt cuộc hiểu được Hoàng Phủ Minh đến trễ, vì sao sẽ ‘ đánh vỡ kỷ luật ’. “này, nên sẽ không cô chờ chính là Minh. .... Là Mộ tướng quân đi?”

Nhìn vẻ mặt Mộ Thần Hiên cười xấu xa, Tuyết Vi cảm thấy không đúng chỗ nào. Đơn giản, cũng không dấu điểm cái gì. “Đúng.”

“Oa. .... như vậy xem ra, hiện tại cô cùng Mộ tướng quân tiến triển hẳn là cũng không tệ lắm đi?”

“A?” Tuyết Vi sừng sốt lên, càng thêm cảm thấy nơi nào quái quái, chỉ phải xấu hổ cười cười: “Ha hả. ....”

“Nói nói, nói nói, hiện tại các người tiến triển tới trình độ nào? Dắt tay? Hôn môi? Hay là. ....” Mộ Thần Hiên rất có hứng thú kéo Tuyết Vi tới một bên ghế dài, bắt chuyện lên.

Cô đã nghi hoặc lại mờ mịt nhìn Mộ Thần Hiên.

Tuy nói, Hoàng Phủ Quân Trường trong lời đồn là Quân Trường uy nghiêm lại máu lạnh mạnh mẽ, cứng rắn, nhưng trong mắt Tuyết Vi ‘ Hoàng Phủ Quân Trường ’ mười phần chính là một bà tám. Thotho_diendanlequydon

Nhưng. ....

Cho dù anh bà tám, cũng không đến mức bà tám thành như vậy đi?

Vị hôn thê dự khuyết của mình cùng người đàn ông khác hẹn hò, cho dù không có cảm tình cũng là một chuyện cực kỳ sỉ nhục đi? Nào có như anh vậy, thế nhưng còn kích động như vậy dò hỏi tiến độ vị hôn thê của mình cùng người đàn ông khác ở bên nhau??

“Hoàng. .... Hoàng Phủ Quân Trường, anh, một chút anh đều không ngại sao?”

“Hai người hẹn hò, tôi để ý cái gì? Lại không liên quan tới tôi. ....” Nói đến chỗ này, lúc này Mộ Thần Hiên mới nhớ tới nhân vật mình sắm vai là ai. “Khụ, khụ, ý tôi là, hôn sự giữa chúng ta là mệnh lệnh của cha mẹ, vốn là không có bất luận cảm tình gì, huống hồ, hiện tại tôi còn không có định chọn rốt cuộc ai mới là vợ của tôi, cho nên, đương nhiên là cô có quyền lợi thích người khác.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108: Tôi không thể giả cho anh

Editor: Thơ Thơ

Trời ơi. ....

Hoàng Phủ Quân Trường thật sự là. .... Thật sự là. ....

Quá khen!!!

Nếu nói như vậy. ....

“Hoàng Phủ Quân Trường, cảm ơn anh thông tình đạt lý. Hiện tại, tôi có ba sự kiện muốn cầu anh, anh có thể cự tuyệt tôi. Nhưng, tôi hy vọng anh có thể nghe tôi nói xong.”

Tuyết Vi không nghĩ dấu điểm cái gì, cũng không nghĩ né tránh. Bởi vì. ....

Cô thật là chán ghét hôn sự này!!

“Ừm, cô nói đi.”

“Chuyện thứ nhất, lúc tôi đi Ngự thành chấp hành nhiệm vụ, Bạch tướng quân cho Mộ tướng quân một cái ghi tội xử phạt. Nhưng, là anh phái Mộ tướng quân âm thầm bảo hộ tôi, cho nên. .... Mộ tướng quân hẳn là không tính bỏ rơi nhiệm vụ. Anh có thể hủy bỏ xử phạt Mộ tướng quân hay không?”

“Hả. ....” Mộ Thần Hiên mới biết hóa ra là Hoàng Phủ Minh giải thích như thế này với Tuyết Vi. Hơn nữa, anh so với ai khác đều khát vọng hủy bỏ xử phạt, vấn đề, anh thật là bỏ rơi nhiệm vụ. “Ừm, chuyện này tôi đã biết, cô yên tâm đi, tôi nhất định sẽ hủy bỏ xử phạt Mộ tướng quân.”
Thotho_diendanlequydon

“Ừm, vậy cảm ơn anh, Hoàng Phủ Quân Trường, cũng cảm ơn anh phái Mộ tướng quân lại đây chi viện cho tôi.”

“Ha ha, nói chi vậy, hẳn là, cần phải vậy. Nói tới chuyện này ....” biểu tình Mộ Thần Hiên vừa chuyển: “cô hẳn là đã thu được đĩa cd Mộ tướng quân tặng cho cô do Tà Nguyệt ký tên đi?”

“A?” Tuyết Vi sững sờ lên: “cd là tôi cần tới. Nhưng. .... đĩa cd kia không phải của chính Mộ tướng quân sao?”

“Cái gì của chính Mộ tướng quân, trước nay anh ta đều không sùng bái Tà Nguyệt, sao có thể giữ lại đĩa cd của anh ta? Mộ tướng quân là vì đỡ cô vui vẻ, mới cố ý làm ra cái đĩa cd kia.”

Theo Mộ Thần Hiên nói cho hết lời, tim Tuyết Vi ‘bùm, bùm’ cấp tốc nhảy lên lên.

Cái đĩa cd kia vốn là anh muốn tặng cho cô sao?

Không cách nào cảm thụ ngôn ngữ nội tâm, về cái đĩa cd kia, chuyện xưa đã kêu cô cảm động quá một lần, hiện tại. .... Mộ Thần Hiên nói xong hết thấy, cô phảng phất lâm vào bên trong hỗn độn lớn hơn nữa. ....

“Hắc hắc, Tuyết Vi, vất vả cô về nhà chụp cho tôi cái đĩa cd gọi cho tôi, chủ yếu là Tà Nguyệt ký tên nha. Tốt, nói chuyện thứ hai đi.”

Lấy lại tinh thần, cô yên lặng gật gật đầu. “Chuyện thứ hai chính là. .... hiện tại tôi đại khái hiểu biết suy nghĩ của anh, tôi nghĩ tôi cùng suy nghĩ của anh hẳn là cũng giống nhau, anh sẽ không cưới tôi, tôi cũng tuyệt đối không sẽ gả cho anh. Hy vọng. .... Chúng ta về sau có thể làm bằng hữu.”
Thotho_diendanlequydon

“hả? Tuyết Vi, nhưng tôi chưa nói không cưới cô nha.” Mộ Thần Hiên cười xấu xa nhìn về phía mặt cô.

Trong lòng Tuyết Vi căng thẳng: “Hoàng Phủ Quân Trường, anh biết rõ tôi. ....”

“Tốt, tốt, chọc cô chơi. Nhìn cô bị dọa, cô gái người ta đều ước gì gả đến Nhà họ Hoàng Phủ, như thế nào cô, ngược lại không yêu thích vị trí Quân Trường phu nhân này chứ?”

Ai nói cô không yêu thích? Cô yêu thích! Chẳng qua. .... “So với quyền lực, tôi càng thêm muốn gả cho một người mình thích. Nếu Quân Trường phu nhân là cái chức vị, nói không chừng, tôi sẽ đánh vỡ đầu đi đoạt lấy. Đáng tiếc, nó hiện tại là ‘chức vị’ làm vợ.”

Nhìn khuôn mặt nhỏ của Tuyết Vi mộc mạc, Mộ Thần Hiên âm thầm nở nụ cười.

Có lẽ người khác không biết, nhưng thân anh là bằng hữu của Hoàng Phủ Minh, lại biết rõ ràng chân chính mục đích, lão già Nhà họ Tuyết gả con gái tới!

Hiện nay, con gái thứ ba của lão già Nhà họ Tuyết thế nhưng không yêu thích vị trí Quân Trường phu nhân này, xem ra. .... Cô cũng không có chịu cha của cô thao tác!

A, lúc này Minh xem như có thể yên tâm kết hôn!!

“chuyện thứ ba thì sao?” Thotho_diendanlequydon

“Chuyện thứ ba là. ....” Tuyết Vi khẩn trương cắn môi dưới, biểu tình dần dần trầm xuống dưới: “chuyện thứ ba chính là. .... Tôi thỉnh cầu Hoàng Phủ Quân Trường anh trước khi đối với Chị hai tôi có cảm tình, hoặc là trước khi quyết định cưới Chị hai tôi đều không cần trả tôi về Nhà họ Tuyết. Tôi biết, cái đề nghị này kỳ thật thực quá phận, nhưng, tôi hy vọng Hoàng Phủ Quân Trường anh có thể đáp ứng tôi.”

Có thể kéo một bước là một bước đi. ....

Hiện tại, đối với Tuyết Vi mà nói, thậm trọng từng bước đối mặt Nhà họ Tuyết, một ngày cô không có bị từ hôn, những yêu ma quỷ quái của Nhà họ Tuyết liền sẽ một ngày kiêng kị cô vài phần.

Đến nỗi. ....

Sau khi Hoàng Phủ Minh quyết định cưới Tuyết Phi Nhi, cô cũng chỉ có thể đi một bước, tính một bước.

“Tốt, tôi đáp ứng cô.” Dù sao, anh lại không phải Hoàng Phủ Minh chân chính.

“Cảm ơn anh, cảm ơn anh, Hoàng Phủ. ....” Dư quang, trong lúc vô tình nhìn về phía cách đó không xa.

Chỉ thấy, sau cửa sổ thủy tinh sát đất, một cô gái gắt gao ôm eo một người đàn ông.

Lấy lại bình tĩnh, Tuyết Vi lẳng lẳng nhìn khuôn mặt tuần tú của người đàn ông kia ..... Tho tho _diendanlequydon

Mộ Thần Hiên sao?

‘trước tiên cô đi dạo ở nơi này, tôi xử lý một chuyện, mười phút sau trở về bồi cô. ’

Tim, không hiểu sao khẩn trương một chút. Anh. .... Sao lại có thể?!

Giây tiếp theo.....

Tuyết Vi tựa hồ phản ứng lại đây là cái gì.

Sao anh lại không thể có cô gái khác chứ? Dù sao giữa bọn họ lại không có quan hệ gì, huống hồ, anh có tiếng là Hoa Hồ Điệp, con gái nhiều, cũng hoàn toàn không kỳ quái đi?

Hừ, chỉ là bất quá, mười phút công phu, anh thế nhưng đi xử lý chuyện con gái, cắt!!!

Mộ Thần Hiên nghi hoặc nhìn biểu tình Tuyết Vi từ kinh ngạc đến khẩn trương, đến cuối cùng chăm chọc, rất là buồn bực: “Tuyết Vi, cô làm sao vậy?”

“A?” Lấy lại tinh thần, cô mỉm cười lắc lắc đầu: “Không, không có gì.”

Ánh mắt lần thứ hai nhìn về phía cửa kính sát đất.

Chỉ thấy, Hoàng Phủ Minh và cô gái kia đã mặt đối mặt ngồi ở trước bàn.

Cô ý đồ nhìn đến mặt cô gái kia, nề hà góc độ có hạn, căn bản nhìn không tới tướng mạo cô gái kia. Tho tho _diendanlequydon

Tê.....

Thật muốn biết mục tiêu ngày thường Hoa Hồ Điệp này săn bắn đều là loại hình gì!!!

Tròng mắt vừa chuyển: “Hoàng Phủ Quân Trường, anh chờ tôi một chút ha.” Không đợi Mộ Thần Hiên đáp lời, cô hứng thú bưng bưng liền tới gần nhìn về cửa kính kia.

Sắp thấy được.....

Lập tức liền thấy được.....

Sẽ là loại hình gì đâu?

Mỹ nữ? Vẫn là..... Diện mạo giống nhau, khí chất xuất chúng? Hoặc là lão bà?

Theo Tuyết Vi dần dần tới gần, mặt cô gái ngồi ở đối diện Hoàng Phủ Minh dần dần ánh vào trong tầm mắt cô.....

“Tuyết..... Phi..... Nhi!!!” Trong phút chốc, con người Tuyết Vi khuếch trương, biểu tình xem kịch vui nháy mắt trầm xuống.....

“Hoàng Phủ Quân Trường, tôi thật sự không phải cố ý lừa gạt ngài.” Trong quán trà, vẻ mặt Tuyết Phi Nhi áy náy rũ đầu.

Từ đầu đến cuối Hoàng Phủ Minh một khuôn mặt lạnh: “Được rồi, cô không cần phải nói, tôi đã biết.” Tho tho _diendanlequydon

“Ý tứ ngài là?” Một khắc kia Tuyết Phi Nhi ngẩng đầu, bên ngoài cửa kính, bóng dáng Tuyết Vi trước tiên ánh vào tầm mắt cô.....

Tuyết Vi!!

Ha, thật là khéo đâu!!

Tròng mắt Tuyết Phi Nhi vừa chuyển: “Di, Hoàng Phủ Quân Trường, trên mặt ngài giống như dính vào thứ gì.”

“hà?”

“Tôi tới giúp ngài lấy xuống đây đi.....”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 109: Quyết liệt

Editor: Thơ Thơ

“Không cần. ....”

Còn không đợi Hoàng Phủ Minh mở miệng cự tuyệt, Tuyết Phi Nhi nửa đứng lên, khởi tay liền đuổi về phía mặt anh.

Y theo góc độ Tuyết Vi tới xem. ....

Hai người kia liền giống như là hôn môi!!

“hả? Cái gì đều không có. Ha hả, xin lỗi, Hoàng Phủ Quân Trường, có thể là tôi xem hoa mắt đi.” Tuyết Phi Nhi ngồi trở lại vị trí, ngượng ngùng phun ra đầu lưỡi.

Hoàng Phủ Minh lạnh khuôn mặt, nhìn thời gian. “Tôi còn có việc, hôm nay liền đến đây thôi đi, cô đi về trước đi.”

“vâng. .... Hoàng Phủ Quân Trường.” Tuyết Phi Nhi nói xong lời từ biệt với Hoàng Phủ Minh.

Đợi cô vừa đi ra quán trà đạo liền vọt qua đến Tuyết Vi.

Chị em hai người bốn mắt giao tiếp, ánh mắt tràn ra vạn ánh lửa.

Đôi tay Tuyết Phi Nhi vây quanh trước người, nhếch môi cười nói: “em đều thấy được đi? Lúc trước chị đã nói với em, em ..... Là em đoạt không lại chị!!”

Nhìn bộ dáng cô kiêu căng ngạo mạn khiêu khích, khuôn mặt Tuyết Vi dần dần lạnh xuống. Thotho_diendanlequydon

Giờ khắc này, rốt cuộc cô hiểu được, khi nhìn đến Diệp Triết Hạo và Tuyết Phi Nhi cùng nhau đi ra khách sạn tâm tình chân thật rốt cuộc là như thế nào.

Hóa ra, đều không phải là đau thương vì Diệp Triết Hạo phản bội, mà là. .... Oán trách, vì sao đối tượng anh xuất quỷ cố tình sẽ là Tuyết Phi Nhi!?

Tay nhỏ gắt gao nắm thành nắm tay chậm rãi giãn ra, khóe môi Tuyết Vi dần dần giờ lên một độ cung đẹp.

Nụ cười này liền giống như lúc trước nhìn đến Diệp Triết Hạo và Tuyết Phi Nhi đi ra khách sạn không có sai biệt, tràn ngập khinh thường nhìn lại, hoàn toàn không thuộc về một nụ cười này của kẻ thất bại!

“A, Chị hai, người đàn ông có thể vì chị khuynh đảo, Tuyết Vi em từ trước đến nay. .... Đều không hiếm lạ!”

Đúng! Không hiếm lạ!

Một người đàn ông có thể bị Tuyết Phi Nhi đưa tay mê hoặc, làm sao có thể vào được đôi mắt cô?

Diệp Triết Hạo như thế; ‘ Mộ Thần Hiên ’ như cũ như thế. ....

Xem ra tất cả người đàn ông trên đời này đều là một đám động vật mẹ nó chỉ có nửa người dưới, đều không ngoại lệ.

Còn tưởng rằng. .... Thotho_diendanlequydon

Còn tưởng rằng anh ‘ Mộ Thần Hiên ’ sẽ có bản lĩnh gì hơn người, hiện tại xem ra sao. ....

A, cũng bất quá như thế!!

“Tuyết Vi, hôm nay tâm tình chị tốt, liền không so đo với em cái gì. Hiện tại em có thể cứ việc kiêu ngạo, đến lúc đó. .... Có lúc em khóc!!!” Tuyết Phi Nhi khinh thường cười, xoay người liền rời đi.

Nhìn bóng dáng cô dần dần rời đi, Tuyết Vi cảm thấy dường như không đứng chỗ nào.

Theo lý thuyết, nhất định Tuyết Phi Nhi vô cùng để ý vị trí Quân Trường phu nhân, chính là, chị của cô vì muốn tranh hơn cô, liền không màng mặt mũi Nhà họ Hoàng Phủ, mặt mũi Hoàng Phủ Quân Trường chạy tới thông đồng ‘ Mộ Thần Hiên ’ sao?

Đang nghĩ ngợi tới, trong lúc vô tình dư quang liếc về phía quán trà đạo.

Khi Hoàng Phủ Minh từ bên trong đi ra, khoe môi Tuyết Vi thoáng chớp giờ lên một độ cung châm chọc.

A, lại một thần phục dưới háng Tuyết Phi Nhi ra đòi!

Lại một vật hi sinh của gia đầu Nhà họ Tuyết ra đòi!

Người đàn ông ngu xuẩn! Người đàn ông nông cạn!!!

“Tuyết Vi, nếu cô không có chuyện khác muốn nói, tôi liền đi trước.” Lúc này, sau khi Mộ Thần Hiên chờ đợi thật lâu chạy tới. Thotho_diendanlequydon

Cô thu hồi tươi cười trên mặt, tròng mắt vừa chuyển: “Hoàng Phủ Quân Trường, đắc tội!!” Tay nhỏ, nhanh chóng dắt lấy tay Mộ Thần Hiên .....

Một sợi khiêu khích nhanh chóng về phía cách đó không xa, chính là Hoàng Phủ Minh đi tới bọn họ!!!

“cô?” Còn không rõ nguyên do Mộ Thần Hiên sừng sốt lên, đuổi theo tầm mắt Tuyết Vi nhìn qua .....

Chỉ thấy, sắc mặt Hoàng Phủ Minh dần dần tới gần bọn họ giống như bão táp âm trầm, khủng bố!!

Lập tức.

Mộ Thần Hiên liền dự cảm đến, lúc này..... Anh chết chắc rồi. “hi.....”

Bước chân đi trước yên lặng trước hai người, tầm mắt Hoàng Phủ Minh trước sau đều nhìn chăm chú tay bọn họ dắt ở bên nhau. “cô, có ý tứ gì?”

Ánh mắt âm lạnh nhìn về phía Tuyết Vi, anh hoàn toàn làm lơ Mộ Thần Hiên đang chào hỏi mình.

“Cái gì có ý tứ gì?” Tuyết Vi ra vẻ khó hiểu cười cười, buông lỏng tay nắm Mộ Thần Hiên ra, trở tay ái muội sải lên cánh tay anh: “Tôi vừa vặn gặp vị hôn phu của tôi ở chỗ này, tôi nghĩ, không cần tôi giới thiệu cho các người đi?”

“A, cô biến sắc mặt quá là mau.” Hoàng Phủ Minh châm chọc cười, cặp con ngươi sắc bén chợt lóe, âm trầm nói: “Xem ra, đề nghị của tôi cô đã suy xét rõ ràng?”

“Xin lỗi, anh suy nghĩ nhiều, đề nghị của anh..... trước nay tôi đều không có suy xét qua!!!” Tuyết Vi cố ý kéo dài hai chữ ‘ trước nay ’, giọng điệu này nghe tới chói tai như vậy. Thotho_diendanlequydon

Nhưng thật ra Mộ Thần Hiên đứng ở một bên rất là tò mò, rốt cuộc Hoàng Phủ Minh đề nghị Tuyết Vi cái gì?!

“Mộ tướng quân, tôi tin tưởng hẳn là anh biết đến, tôi không có khả năng bỏ vị trí Quân Trường phu nhân, chạy tới làm phu nhân một tướng quân!! Mặc dù là vị hôn thê dự khuyết, tùy thời có khả năng bị đào thải, tôi cũng rất vui lòng.” Nói xong, Tuyết Vi ái muội cười cười với Mộ Thần Hiên.

Tức khắc, Mộ Thần Hiên liền có loại cảm giác muốn học máu, rốt cuộc anh biết Hoàng Phủ Minh đề nghị cái gì với Tuyết Vi.

Lúc này.....

Xem như Tuyết Vi chơi lớn!!

“cô liền đề ý vị trí Quân Trường phu nhân như vậy sao?!” Hoàng Phủ Minh âm lạnh đã mở miệng, nhìn một màn tình chàng ý thiếp trước mắt, nội tâm anh khó nén lửa giận.

“hả?? Mộ tướng quân, chẳng lẽ bạn trai cũ của tôi lần trước ở nhà ăn nói với anh, anh đều quên mất sao? Tôi căn bản là loại người tham mộ hù vinh, tôi thích quyền lực, thậm chí từng yêu hết thầy!”

“Thực tốt!!! Như vậy như cô mong muốn, tương lai, tôi sẽ cho cô vô tận quyền lợi, nhưng..... cô Vĩnh Viễn đừng nghĩ chân chính có được!!!” Ném xuống những lời này, Hoàng Phủ Minh cũng không trở về rồi đi. Thotho_diendanlequydon

“này!!!” Mộ Thần Hiên vừa muốn đuổi theo, nê hà căn bản không đi theo bước chân Hoàng Phủ Minh, chỉ phải lộn trở lại tới trước mặt Tuyết Vi: “cô làm sao vậy? Làm gì muốn nói với anh ta như vậy? Rõ ràng cô không phải cái loại người tham luyến quyền lợi, không phải sao??”

A, ha hả.....

Cô là làm sao vậy?

Cô cũng muốn biết chính mình đây là làm sao vậy.

Lại không có cảm tình đáng nói, cho dù nhìn đến ‘ Mộ Thần Hiên ’ làm pháo hôi cho Tuyết Phi Nhi, lại quan cô đánh rắm? Cô coi như xem việc vui không phải khá tốt sao?

Nhưng.....

Cô làm không được.

Không biết vì sao, chính là không cách nào nhìn đến người đàn ông kia nhập bên trong chiến cuộc Nhà họ Tuyết bọn họ .....

Khuôn mặt tươi cười hơi mang chua xót dần dần nhìn về phía Mộ Thần Hiền trước mắt, cô nắm chặt nắm tay, giữa môi lạnh lùng học ra mấy chữ: “Đương đoạn bất đoạn phản chịu..... Đây loạn!!” (nên ngừng không ngừng phải chịu)

Đứng.

Là vì anh tốt cũng tốt; vẫn là xem thường người đàn ông có thể bị Tuyết Phi Nhi dễ dàng thao tác cũng thế. Thotho_diendanlequydon

Tuyết Vi rõ ràng biết, phạm là người đàn ông có nửa điểm quan hệ với Tuyết Phi Nhi, ngay cả xem, đều khinh thường xem thêm một cái!!!

Nhìn bóng dáng Tuyết Vi dần dần rời đi, trong óc Mộ Thần Hiền quanh quẩn khẩu khí cô đang nói ra ‘ đương đoạn bất đoạn phản chịu này loạn ’ mấy chữ này thật lâu.

“Thật đúng là nhân vật tàn nhẫn. Minh ở trên công việc cũng đồng dạng tàn nhẫn độc ác, nếu cưới một cô gái tâm tàn nhẫn, như vậy cường cường liên hợp ở bên nhau ..... Thật chờ mong. Bất quá.....”

Ngữ phong vừa chuyển, Mộ Thần Hiền trên cao nhìn xuống nhìn hai người kia đi ngược lại, lo lắng lắm bầm: “tính cách hai người này tương tự như vậy, đều là hiếu thắng như vậy, không thắng thần như vậy, thật sự..... Có thể đi cùng nhau sao?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110: Li miêu đôi Thái tử

Editor: Thơ Thơ

Đại trạch Nhà họ Tuyết.

“Nhị tiểu thư.”

“Nhị tiểu thư, cô đã trở lại hả?” Tuyết Phi Nhi vừa thấy Hoàng Phủ Minh xong liền nôn nóng lộn trở về nhà mẹ đẻ.

“mẹ tôi đâu?”

“Phu nhân đang ở thư phòng.”

“Tôi đã biết.” Có được đáp án, Tuyết Phi Nhi bước nhanh về phía thư phòng.

“Mẹ!!!” Cao hứng phấn chấn đẩy cửa thư phòng ra.

Địch Mạn Li buông quyển sách trên tay, rất trách cứ nói: “nhà đầu này, thật là càng ngày càng không quy củ, tiến vào, cũng không biết gõ cửa sao?”

“Mẹ, con rất cao hứng, cho nên mới.....”

“Hừ, mẹ liền biết con đắc ý vênh váo. Tới..... Nói ‘ thành quả ’ hôm nay của con đi!” Nói xong, Địch Mạn Li đứng dậy, mỉm cười đóng cửa thư phòng lại.

Tuyết Phi Nhi đem chuyện gặp qua Hoàng Phủ Minh một năm một mười miêu tả cho Địch Mạn Li nghe. Thơ_Thơ_diendanlequydon

Vừa nói xong, cô quơ chân múa tay liền ôm lấy Địch Mạn Li: “Mẹ, mẹ thật là quá lợi hại, vậy mà bị mẹ phát hiện Mộ tướng quân lấy người tập đoàn trình thám zero đi tra xét chuyện này.”

Từ trước đến nay tập đoàn trình thám zero đều là trình thám của quân đội hiệu lực với Quân Khu Bạch Hổ, mỗi thành viên công tác ở bên trong tập đoàn đều giữ kín như bưng, nhưng.....

Trùng hợp chính là!

Trình thám nhận được Mộ Thần Hiền ủy thác cốt tình chính là thân tín nhà mẹ đẻ Địch Mạn Li!!

“Mẹ của con chính là phí sức lực chín trâu hai hổ mới tra xét ra tin tức này, không phải con không biết miệng tập đoàn zero kia có bao nhiêu nghiêm!!”

“Hắc hắc, con biết, con biết, mẹ, vất vả.” Tuyết Phi Nhi ra vẻ thông minh mát xa lên bả vai mẹ: “Nói thật, lần này, nếu không phải mẹ phát hiện sớm, một khi bị trinh thám tra ra được Tuyết Vi chính là người xuất hiện ở phòng khách sạn, lần này xác định vững chắc con liền bị loại trừ!”

Sau khi Dịch Mạn Lị biết được tin tức này cũng một phen toát mồ hôi lạnh.

“Hừ, thật là không nghĩ tới, trên đời này sẽ có chuyện trùng hợp như vậy, lần đầu tiên của Tuyết Vi thế nhưng cho Hoàng Phủ Quân Trường hả??”

“Đúng vậy, tiện nhân Tuyết Vi kia từ trước đến nay vận khí đều đặc biệt tốt. Bất quá. .... vận khí tốt cũng đánh không lại người xoay chuyển!! Cái gọi là, mưu sự tại nhân thành sự tại thiên!!” Thợ_Thợ_diendanlequydon

Đã từng, Tuyết Vi có thể xoay ngược lại vị trí nguy hiểm bản thân, đều là quyền thế nhà mẹ đẻ Dịch Mạn Lị liên tiếp chèn ép cô xuống dưới, mới đưa đến Tuyết Vi đánh trận nào thua trận đó.

Cho nên, Dịch Mạn Lị vẫn luôn thực sợ hãi Tuyết Vi có một chút quyền lợi nơi tay!!

“Yên tâm, Phi Nhi, chuyện này xem như cơ bản có thể củng cố địa vị con ở Nhà họ Hoàng Phủ. Như vậy, chúng ta cũng không cần bận tâm Tuyết Vi nắm giữ chuyện con chữa trị mảng trinh.”

Chuyện này nháo ra, đối với đôi mẹ con này không thể nghi ngờ là chuyện tốt, nhất tiễn hạ song điêu.

Thứ nhất, cản trở cảm tình Tuyết Vi và Hoàng Phủ Minh phát triển, thay thế Tuyết Phi Nhi kéo Hoàng Phủ Minh vào quan hệ; thứ hai, chuyện Tuyết Phi Nhi không phải xử nữ cũng có một biện pháp giải quyết.

“Ha, đúng vậy. Bất quá, con cảm thấy con cũng rất thông minh.” Tuyết Phi Nhi đắc ý dào dạt nở nụ cười.

“Như thế nào?”

“lúc sớm, Hoàng Phủ Quân Trường hỏi qua con về chuyện Diệp Triết Hạo. Lúc ấy, con tưởng Tuyết Vi nói với anh ta cái gì, vì thế linh cơ vừa động, liền nói cho anh, Diệp Triết Hạo là bạn trai con. Bây giờ kết hợp chuyện này, quả thực chính là không chê vào đâu được!! Hón nữa. ....” Thợ_Thợ_diendanlequydon

Nói đến đây, Tuyết Phi Nhi chậm rãi móc ra cái nhẫn bạc từ trong túi áo do Tuyết Vi làm rơi mất ở trong phòng .....

‘ Hoàng Phủ Quân Trường, kỳ thật, lần trước ở thư phòng ngài khi tôi nhìn đến chiếc nhẫn này, cũng đã tò mò, vì sao ngài có nhẫn của mẹ tôi để lại cho tôi. ’

‘ cô nói chiếc nhẫn này là mẹ cô để lại cho cô, vậy, vì sao cô không mang vừa? ’

‘ không nói gạt ngài, chiếc nhẫn này là khi sinh nhật tôi 15 tuổi, mẹ tôi tặng quà sinh nhật cho tôi. Bây giờ, tôi đã trưởng thành, cho nên liền mang không vừa, bất quá, bởi vì mặt trong nhẫn khắc tên của tôi viết tắt ‘F’, tôi vẫn luôn lưu ở bên người. .... ’

Hồi tưởng đối thoại ở quán trà đạo, Tuyết Phi Nhi ngưng thần nhìn chữ cái ‘F’ trong nhẫn màu bạc.

“A, thật là trời cũng giúp con, bên trong chữ cái chính là viết tắt tên của con, thật là ông trời đều giúp con, cho dù Tuyết Vi biết hết thấy chuyện này, cô có bản lĩnh nghịch thiên cũng hết đường chối cãi đi?? Ha. ....” Nói qua, mẹ con kẻ trộm liền không hẹn mà cùng nở nụ cười.

Cái đêm này, nhất định là mấy nhà vui về mấy nhà sầu.

Mẹ con nhà họ Tuyết tới một chiều li miêu đổi Thái tử, thành công rút ngắn khoảng cách với Hoàng Phủ Minh.

Nhưng mà. .... Thợ_Thợ_diendanlequydon

Bởi vì hiểu lầm gây ra, Tuyết Vi sai khi coi Hoàng Phủ Minh trở thành Mộ Thần Hiên, cho rằng anh cũng thành vật hi sinh của Tuyết Phi Nhi. Thật vất vả thành lập quan hệ, sụp đổ trong nháy mắt .....

Càng lúc càng xa. ....

Bình đoàn thứ ba.

Tra xét bộ phận phòng chữa bệnh, Tuyết Vi mang một đôi mắt gấu trúc ngồi ở trước bàn làm công buồn ngủ.

Theo tiếng ‘ động ’ vừa vang, cửa lớn văn phòng bị người từ ngoài đẩy ra, sợ tới mức cô lập tức thẳng thân thể.

“Tuyết Vi, Tuyết Vi, có chuyện tốt!!”

Chỉ thấy, Tiết thiếu tướng cầm trong tay một phong thư, mặt chất đầy tươi cười đi đến.

Một hồi lâu, Tuyết Vi mới từ trong mơ ngủ hoàn toàn tỉnh lại: “Tiết thiếu tướng, ngài gặp được chuyện tốt gì, thế nhưng làm ngài cao hứng thành như vậy?”

“À! Cái này làm tôi cao hứng, không phải chuyện của tôi, tôi là mừng thay cho cô.” Thor_Thor_diendanlequydon

“hà? Mừng thay cho tôi hả? Làm sao vậy?”

“Chắc, cô nhìn xem cái này, liền hiểu được.” Nói xong, Tiết thiếu tướng cố làm ra vẻ huyền bí đem phong thư trong tay trình cho Tuyết Vi.

Cô nghi hoặc mở ra phong thư này đọc từng câu từng chữ lên.

Sau một lúc lâu.

Tươi cười treo ở trên mặt Tuyết Vi dần dần mà, dần dần mà biến mất không thấy bóng dáng.

“Tuyết Vi, cô nói, đây không phải là một chuyện đáng cao hứng sao? Nhớ rõ, mời khách nha.”

Không.

Không.

Có lẽ đối với người khác nói tới đây là thiên đại kỳ ngộ, nhưng đối với cô mà nói. .... “Tiết, Tiết thiếu tướng, tôi có chút chuyện khẩn cấp muốn đi xử lý, trước hết xin phép một giờ!!”

Nói xong, còn không đợi Tiết thiếu tướng đáp lời, Tuyết Vi cầm phong thư kia nôn nóng liền chạy ra khỏi binh đoàn thứ nhất.

“sao anh lại có thể như vậy. ....”

“sao anh lại có thể ích kỷ như vậy .....” Thor_Thor_diendanlequydon

“Vì sao không hỏi xem ý nguyện của tôi, liền ngông cuồng tự hạ quyết định??”

“Là anh đi? Đây hết thầy đều là anh âm thầm an bài đi??”

Dọc theo đường đi, Tuyết Vi giống như là trúng ma chướng, một vẻ lảm bảm lầu bầu, đôi mắt hắc bạch phân minh cũng tràn ngập ánh sáng sợ hãi và phần nộ .....

*

Quân Khu Bạch Hổ.

Sáng sớm Mộ Thần Hiền liền nhận được tin tức, nói Hoàng Phủ Minh bởi vì tự mình lên vào Ngự thành, buổi sáng hôm nay phải tiếp thu viện Giám thị tám phương hội thẩm, ba phương hội đàm, thuần túy phê bình.

Phê bình này vừa mới kết thúc, anh liền chạy tới đại sảnh làm việc Quân Trường chúc mừng tới Hoàng Phủ Minh. “Chúc mừng cậu, mình, tôi nghe nói, cậu dễ như trở bàn tay liền san bằng đám nguyên lão khó chơi kia, phải không?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 111: Bạch Dạ, sao anh lại có thể như vậy?!

Editor: Thor Thor

“tin tức anh còn rất linh thông.” Hoàng Phủ Minh lạnh lùng liếc mắt Mộ Thần Hiền một cái.

Anh cột nhả ngòi ở trên sô pha: “Đó là, về chuyện của cậu, tôi vẫn luôn đều thực chú ý. Nhưng thật ra cậu giải quyết mấy lão già kia như thế nào?”

“Chết không nhận, dù sao bọn họ cũng không có chứng cứ chứng minh tôi tự mình đi Ngự thành.”

“Điều này cũng đúng.”

Hiện nay, toàn bộ Quân Khu Bạch Hổ trừ bỏ Bạch Dạ khởi động bộ đội đặc công bên ngoài, căn bản là không ai có thể chứng minh Hoàng Phủ Minh thật sự đi Ngự thành, trừ phi chính miệng anh thừa nhận.

Nhưng có ai sẽ ngốc như vậy? Biết rõ đây là chuyện phạm vào quân pháp, còn chạy tới nhận nợ sao?

“Đúng rồi, mình, anh bị liên lụy, giúp tôi ký tên cái này đi.” Mộ Thần Hiên nhẹ nhàng bâng quơ xếp một phần văn kiện thành một khối vuông đặt ở trước mặt Hoàng Phủ Minh.

Mặt trên, chỉ để lại chỗ ký tên.

Hoàng Phủ Minh hơi hơi nhú mày, chậm rãi mở ra văn kiện kia vừa thấy.....

Là một phần thư quyết định ký tên hủy bỏ xử phạt!!

“Muốn dùng chiêu này lừa dối qua cửa ải sao? Yên tâm, tôi sẽ không ký tên.”

“Minh, lần này..... Chỉ sợ không ký cũng không được.” Mộ Thần Hiên ra vẻ khó xử gãi gãi đầu. *Thơ_Thơ_diendanlequydon*

“Như thế nào? Nghe khẩu khí này của anh, tôi không ký tên, anh còn muốn lấy súng buộc tôi ký hay sao??”

“Ai nha, tôi nào dám. Chỉ là, chỉ là.....” trông mặt Mộ Thần Hiên chuyển động, cười xấu xa nói: “Ngày hôm qua vợ anh lại đây cầu tôi, muốn tôi hủy bỏ xử phạt ‘Mộ tướng quân’, tôi tưởng tượng, anh cái này ‘Mộ tướng quân’ cũng không phạm cái gì sai, vì thế liền cam đoan nhất định sẽ hủy bỏ cái xử phạt này, anh nói, nếu anh không hủy xử phạt này, có phải kêu không tuân thủ tín dụng hay không??”

“anh!!!” Hoàng Phủ Minh thật muốn một ngụm nước miếng phun chết Mộ Thần Hiên vô si này, thế nhưng lợi dụng thân phận của anh lấy việc công làm việc tư, thứ gì!!!

Bắt quá, giây tiếp theo.....

“ngày hôm qua Tuyệt Vi cầu qua anh hả? Chuyện khi nào?”

“Chuyện trước khi các người cãi nhau.” Nói đến chỗ này, khoe miệng Mộ Thần Hiên mơ hồ gọi lên một nụ cười quỷ dị: “Cô ta còn cùng tôi nói rất nhiều chuyện, cậu..... Muốn nghe sao?”

‘Mộ tướng quân, tôi tin tưởng hẳn là anh biết đến, tôi không có khả năng bỏ vị trí Quân Trường phu nhân, chạy tới làm phu nhân một tướng quân!! Mặc dù là vị hôn thê dự khuyết, tùy thời có khả năng bị đào thải, tôi cũng rất vui lòng.’

‘Mộ tướng quân, chẳng lẽ bạn trai cũ của tôi lần trước ở nhà ăn nói với anh, anh đều quên mất sao? Tôi căn bản là loại người tham mộ hù vinh, tôi thích quyền lực, thậm chí từng yêu hết thầy!!’ *Thơ_Thơ_diendanlequydon*

Bên tai, đột nhiên nổi lên lời nói vô tình của Tuyệt Vi ngày hôm qua.

Sắc mặt Hoàng Phủ Minh trầm xuống: “Không có hứng thú. Còn có, nếu anh còn dám chơi tâm cơ với tôi hủy bỏ xử phạt, tôi liền tự cấp cho anh một cái tội giả danh lừa bịp hơn nữa. Lập tức đi ra ngoài!”

“Ai, mình!!!”

“Đi ra ngoài!!”

“a.....” Mộ Thần Hiên mặt xám mảy tro đi ra khỏi văn phòng.

Kỳ thật hôm nay ý đồ anh đến căn bản không phải vì hủy bỏ xử phạt, chỉ là muốn hóa giải một chút hiểu lầm giữa hai người mà thôi.

Nhưng.....

Bây giờ xem ra, Hoàng Phủ Minh tựa hồ nổi nóng như cũ, anh chỉ có thể ngày sau tìm cái cơ hội thích hợp nói rõ ràng Tuyệt Vi rút cuộc là cô gái thế nào.....

Bình đoàn thứ nhất.

“Đồng chí, cô tìm ai?”

“Tôi muốn gặp Bạch tướng quân của các người.” Tuyệt Vi một đường đánh xe đến binh đoàn thứ nhất, thẳng đến tòa nhà tướng quân liền vọt lại đây.

“Xin lỗi, tôi không có thu được bất luận khẩu lệnh gì của Bạch tướng quân muốn tiếp kiến khách lạ, cho nên.....” *Thơ_Thơ_diendanlequydon*

“Bạch Dạ!!!”

“Bạch Dạ!!!”

“anh đi ra cho tôi!!!”

“Ra đây!!” Không để ý quy định quân khu, cũng bất chấp thân phận tức thời, Tuyết Vi giống như là một con ruồi không đầu, tại cao ốc thanh tịnh và đẹp đẽ này la to lên.

Vệ binh phụ trách thủ vệ vừa thấy, lập tức bưng kín miệng cô: “Đồng chí, cô không khỏi cũng xem qua pháp kỷ đi? Cũng dám ở văn phòng tướng quân ồn ào, chán sống sao?!!”

Miệng bị gát gao che lại không cách nào phát ra tiếng nói, Tuyết Vi cũng bất chấp tất cả hung hăng cắn tay kia đang che miệng mình lại.

“Ai da.....” vệ binh kia đau không khỏi phát ra một tiếng trầm vang, theo bản năng liền buông lỏng tay ra.

Tuyết Vi bất lấy thời cơ này liền chạy thẳng đến văn phòng tướng quân.

“Mau, người tới, người tới, bắt lấy nữ binh binh đoàn thứ ba kia, cô ta tự tiện xông vào văn phòng tướng quân!!!” Thor_Thor_diendanlequydon

Mệnh lệnh một khi phát ra, tất cả vệ binh đều xếp Tuyết Vi vào danh sách nhân vật nguy hiểm, một đường đuổi theo bóng dáng của cô.

Tuyết Vi giống như là bị cái gì bám vào người, không có ngừng lại, một hồi liền chạy vào văn phòng tướng quân ở tầng năm.

‘ hô hô hô.....’ đứng ở cửa văn phòng, cô thờ hồn hèn dòn dập, cũng mặc kệ cái gọi là hạn chế quan hàm, liền đẩy cửa lớn văn phòng ra.

Văn phòng to như vậy, trừ bỏ Bạch Dạ, còn có hai trung tướng cũng ở đó. Bọn họ tựa hồ đang thảo luận chuyện gì.

Bởi vì Tuyết Vi xuất hiện, không thể nghi ngờ cắt ngang bọn họ nói chuyện.

Trong đó một trung tướng lớn tuổi sắc mặt nháy mắt liền trầm xuống: “lính của Binh đoàn thứ ba hả?? Một tướng quân các người giáo dục các người như thế nào? Ngay cả một chút quy củ đều không có giáo dục các người sao? Trước khi tiến vào, Ngay cả ‘ báo cáo ’ đều sẽ không nói sao?!!”

Tiếng răn dạy trước mặt đánh úp Tuyết Vi.

Đúng lúc này, những vệ binh đuổi theo cô cũng tới rồi. “Bạch, Bạch tướng quân, hai vị trung tướng, thật sự xin lỗi, quấy rầy các người nói chuyện.”

“Hừ, các người là thủ vệ như thế nào, vậy mà một nữ binh đều có thể tự tiện xông vào văn phòng tướng quân hả?!!”

“Xin, xin lỗi, là trung tướng, là chúng tôi thất trách, là chúng tôi thất trách.” Nói xong, mấy thủ vệ liền mạnh mẽ kéo Tuyết Vi đi.

Thor_Thor_diendanlequydon

Tay nhỏ của cô gát gao thủ sẵn ở khung cửa, nhìn đăm đăm Bạch Dạ không nói một lời, khuôn mặt nhỏ nhắn nộ nghẹn đến mức đỏ bừng, đỏ bừng.

“Đều dừng tay. Là tôi gọi cô ta qua tới.” Đột nhiên, Bạch Dạ rút cuộc đã mở miệng.

Mấy vệ binh kia nghe nói, lập tức buông lỏng tay ra: “Xin, xin lỗi, Bạch tướng quân, nếu nói vậy, kia, chúng tôi đây liền không quấy rầy ngài nữa.” Nói xong, mấy vệ binh hốt hoảng rời khỏi văn phòng tướng quân.

“Tìm tôi có chuyện gì?” Tiếng ầm ĩ ngừng lại, đôi mắt lạnh của Bạch Dạ chậm rãi nhìn về phía Tuyết Vi.

Tay nhỏ cô nắm chặt nắm tay hơi hơi phát run, không khỏi phân trần từ trong túi móc ra lá thư Tiết thiếu tướng giao cho cô, để trên bàn công tác của Bạch Dạ. “Đây là quyết định của anh đi?!”

Hai gã trung tướng đứng ở một bên vừa thấy thái độ Tuyết Vi hiển nhiên rất là bất mãn.

Nhưng một người trung tướng trong đó chú ý tới chữ viết trên lá thư kia, tức khắc hai tròng mắt hiện lên một tia sáng suốt. “cô chính là Tuyết Vi hả?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 112: Quá khứ của bọn họ, Bạch Dạ nhu tình

Editor: Thor Thor

Hả?

Cô nghi hoặc nhìn về phía trung tướng tuổi trẻ kia, trầm mặc không nói gật gật đầu.

“Rất hiểu kì vì sao tôi nhận ra cô hả?”

Trầm mặc không nói gì gật đầu như cũ.

Theo lý thuyết, binh đoàn thứ nhất, mặc dù là trung tướng, quân hàm đều cao hơn thượng tướng binh đoàn thứ hai, binh đoàn thứ ba.

Có thể nói, mỗi quan tướng binh đoàn thứ nhất, đều có công tích khác nhau, mười phần lợi hại, vô luận điều đến binh đoàn nào khác ít nhất cũng là cấp bậc thượng tướng, lại như thế nào biết cô là một nữ binh của binh đoàn thứ ba chứ?

“Ha hả, kỳ thật người vốn đi Ngự thành chấp hành nhiệm vụ kia là cô, là Bạch tướng quân ra lệnh cho tôi đem cơ hội lập công lần này giao cho cô. Nếu không, cô không có khả năng được cơ hội đến trường quân đội hoàng bộ tiếp tục đào tạo sâu. Cô còn không nhanh cảm ơn Bạch tướng quân dụng tâm lương khổ?”

Cảm ơn?

A.....

Có lẽ, ngay từ đầu cô thật sự hiểu lầm mục đích Bạch Dạ phái cô đi Ngự thành.

Nhưng, khi nhận được thư mời này do trường quân đội hoàng bộ phát tới cầu học, cô tức khắc hiểu được hết thảy. [Thor_Thor_diendanlequydon](#)

Cho dù không cần tên trung tướng này nhắc nhở, cô cũng hiểu được Bạch Dạ dụng tâm lương khổ; càng thêm hiểu được, anh cũng không có quên chỉ nguyện, mộng tưởng của cô lúc trước tiến vào trường quân đội hoàng bộ.

Nhưng,.....

Cái mộng tưởng kia sớm đã bị Bạch Dạ tự tay dập nát ở hai năm trước, anh làm sao hao tổn tâm cơ vào hai năm sau tiếp tục vì cô theo đuổi giấc mộng chứ?

Anh.....hai năm trước..... Làm gì đi?!!

“Hàn trung tướng, La trung tướng, các người đi ra ngoài trước đi.” Tuy rằng Bạch Dạ không có biểu hiện ra cái gì, nhưng y theo tính cách anh hiển nhiên là đối với Hàn trung tướng nhiều chuyện có chút bất mãn.

“vâng.”

Hai người kia vừa rời khỏi văn phòng tướng quân, La trung tướng tò mò đã mở miệng: “Hàn trung tướng, đây là chuyện gì, sao Bạch tướng quân sẽ vì một nữ binh hạ đẳng của binh đoàn thứ ba đi tranh thủ trường quân đội Hoàng Phủ cầu ghế học chứ? Theo lý thuyết, chuyện này không phù hợp quy củ đi?”

“Ha hả, thật là không phù hợp quy củ. Cho nên, Bạch tướng quân mới có thể đem cơ hội lập công quan trọng như vậy kêu tôi chuyển nhượng cho nữ binh kia, hơn nữa anh cực lực đề cử, như vậy, không phải có thể thông qua con đường đặc thù cử nữ binh kia tiếp tục đi trường quân đội hoàng bộ đào tạo sâu sao? Đến nỗi..... vì sao bạch tướng quân sẽ vì nữ binh kia tổn nhiều tâm tư như vậy, tôi đây liền không được biết rồi.” Nói xong, hai người kia liền biến mất ở cuối hành lang..... [Thor_Thor_diendanlequydon](#)

Văn phòng tướng quân.

Theo hai vị trung tướng rời đi, độ ẩm trong văn phòng lập tức thấp vài độ.

Mắt Tuyết Vi phiếm tợ máu nhìn chăm chú Bạch Dạ trước mắt, ánh mắt kia, giống như là đợi kẻ thù, tràn ngập oán hận.

Lúc này đây,.....

Tuyết Vi hiển nhiên hồng mắt, cũng không cách nào đối mặt Bạch Dạ, đối mặt người đàn ông kia đã từng làm cô vừa yêu vừa hận nhìn như không thấy!!!

“Đi học đi.” Bạch Dạ sâu kín đã mở miệng. Trong khẩu khí không có bất luận mệnh lệnh gì, giống như là một vị đại ca ca nhà bên khuyên giải em gái tràn ngập kiên nhẫn.

“Vì sao? Vì sao tôi phải nghe anh?!”

“Nguyên nhân, cô hiểu được.” Mi mắt rù xuống, Bạch Dạ mơ hồ cảm thấy được, lực nhấn nại của mình đã muốn tiếp cận tới giới hạn!!!

“A, tôi hiểu được, tôi đương nhiên hiểu được. Chỉ là không biết, anh làm như vậy, là muốn giúp tôi hoàn thành mộng tưởng, hay là..... muốn chuộc tội đây?!!! Bạch! Giáo! Quan!!!”

Xung hô quen thuộc này rơi xuống, liền giống như một lưỡi dao sắc bén đem ký ức Bạch Dạ áp lực đã lâu hoàn toàn cắt đứt.....
Thor_Thor_diendanlequydon

‘ huấn luyện viên Bạch, vì sao anh gọi là Bạch Dạ hả? ’

‘ nột, huấn luyện viên Bạch, vì sao luôn anh không cười hả? ’

‘ huấn luyện viên Bạch..... ’

‘ huấn luyện viên Bạch..... ’

Đã từng, giọng nói mang theo vài phần non nớt lại dễ nghe không ngừng quanh quẩn ở bên tai Bạch Dạ.

Anh rõ ràng nhớ rõ bốn năm trước, lúc mới vừa khai giảng gặp được Tuyết Vi ở bờ sông. Chỉ là không nghĩ tới, cô gái xinh đẹp kia sẽ là học viên của anh, hơn nữa, tương lai vẫn duy trì quan hệ cùng anh cắt không đứt, gỡ càng rối hơn.....

Khi đó, mỗi ngày anh nghe Tuyết Vi kêu ‘ huấn luyện viên Bạch, huấn luyện viên Bạch ’, lại đối mặt cô gái này đưa ra một cái lại một cái vấn đề xảo quyết cổ quái, thật sự sắp đem anh phiền thấu.

Nhưng, kỳ quái chính là, phiền thì phiền, ghét thì ghét, anh chỉ cần nhìn thấy kẻ phiền phức này liền sẽ lộ ra tươi cười, phảng phất đem nụ cười anh bảo tồn hai mươi mấy năm đều một hơi cười hết ở trước mặt cô.

Hãy còn nhớ rõ, khi đó thầy giáo giảng bài cho Tuyết Vi, có một người được giao khóa giáo thụ vệ sinh, rất chán ghét, đã tự đại, lại ngoan cố không hóa, ngay cả Bạch Dạ đối với anh ta đều rất là đau đầu, huống chi học sinh nghịch ngợm gây sự như vậy? Thor_Thor_diendanlequydon

Thân là chủ nhiệm lớp anh cần thiết muốn lựa chọn một tiết dự thính. Vì thế, Bạch Dạ liền lựa chọn vị giáo thụ này khóa vệ sinh dự thính.

Lúc ấy, tiết kia chủ yếu giảng nội dung là có quan hệ với sinh lý bột lên men.

Ai biết, giáo thụ kia bắt đầu bài giảng nửa giờ, chính là một cái vòng quanh, vừa nêu ví dụ vừa làm thực tiễn, thậm chí đều xả tới Nữ Oa tạo người, lại không nói ‘vấn đề mấu chốt’.

Anh hỏi: ‘ ai biết vì sao Nữ Oa dùng hoàng thổ tạo người? ’

Dưới đài căn bản không có một người hưởng ứng, giáo thụ kia xấu hổ cực kỳ, liền trực tiếp gọi Tuyết Vi trả lời: ‘ em tới nói. ’

Tuyết Vi không chút nào sợ hãi trả lời: ‘ có phải bà ta không biết làm sao tạo người hay không? ’

Giáo thụ này vừa nghe, liền thuận thế hỏi: ‘vì sao bà ta không biết làm sao tạo người hả? ’

Ai ngờ Tuyết Vi trở về câu: ‘ có phải bởi vì bà ta nghe xong ngài toạ đàm hay không? ’

Tức khắc, dưới đài tiếng cười vang, tiếng vỗ tay không dứt bên tai. Ngay cả Bạch Dạ ngồi ở hàng sau dự thính cũng trộm che miệng nở nụ cười, đây là lần đầu tiên anh chú ý tới cô gái cơ trí lại nghịch ngợm này. Thor_Thor_diendanlequydon

Đến nỗi kể tiếp chuyện này, không thể nghi ngờ Tuyết Vi bị tên giáo thụ kia đuổi ra khỏi lớp học, giáo thụ kia còn cùng nhau gây áp lực cho chủ nhiệm lớp là Bạch Dạ, yêu cầu anh vô luận như thế nào đều phải nghiêm trị Tuyết Vi.

Tuy rằng miệng Bạch Dạ đáp ứng tốt, nhưng, anh lại như thế nào thật sự xử phạt học viên của mình thông minh như vậy, lại đáng yêu như vậy chứ?

Nhưng, tên giáo thụ kia xem như cùng Tuyết Vi hoàn toàn kết thù.

Về sau phạm là chương trình học của tên giáo thụ này, anh sẽ thỉnh thoảng tìm Tuyết Vi phiền toái, còn sẽ đuổi cô ra khỏi lớp học.

Trên cơ bản, văn phòng Bạch Dạ liền trở thành nơi đặt chân của Tuyết Vi.

‘ lại bị oanh ra tới? ’

‘ ừm..... ’

‘ cô, liền thành thật lên khóa một lát, không được sao? ’

‘ tôi căn bản đi học được không? Là lão già thú kia lòng dạ hẹp hòi, bởi vì chuyện lần trước luôn tìm tôi phiền toái, hừ!!! ’

Tuyết Vi một bụng ủy khuất, tuy rằng trên miệng Bạch Dạ là phê bình Tuyết Vi, nhưng trong lòng anh sao lại không rõ rốt cuộc là chuyện như thế nào

đây?

Trong lén lút, có rất nhiều thứ, anh đều bởi vì chuyện Tuyết Vi cùng giáo thụ kia đã xảy ra xung đột chính diện. Càng sâu nhào tới phòng hiệu trưởng rồi.

Bạch Dạ thả ra lời nói tàn nhẫn, nếu không đổi giáo thụ này, anh liền không làm huấn luyện viên, trực tiếp trở về quân đội. Hiệu trưởng biết Bạch Dạ là một người mới, nhưng giáo thụ kia cũng là nhân vật có bối cảnh, hoàn toàn không biết nên làm thế nào cho phải, chỉ có thể một bên trấn an cảm xúc Bạch Dạ, một bên khuyên giáo thụ kia một vừa hai phải.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 113: Cô, là tiểu tam

Editor: Thơ Thơ

Nhưng, giáo thụ kia ý vào mình tuổi tác lớn cũng không chấp nhận được, ngược lại còn nổi lên nghi ngờ có phải Bạch Dạ tuổi còn trẻ cùng học sinh nói chuyện yêu đương hay không, nếu không làm gì che chở cho Tuyết Vi chứ?

Từ đó về sau, thái độ Bạch Dạ đối với Tuyết Vi rõ ràng nghiêm khắc thêm rất nhiều!

Nhớ rõ có một lần.

Bạch Dạ đang ngồi ở trong văn phòng soạn bài, xuyên thấu qua cửa sổ vừa vặn nhìn đến Tuyết Vi thần thần bí bí cầm một tờ báo chạy tới lầu giáo viên.

Xuất phát từ tò mò, anh âm thầm đi theo phía sau Tuyết Vi, tận mắt nhìn thấy cô đem tờ báo đặt ở cửa văn phòng giáo thụ kia, lúc sau bậc lửa, vội vàng gõ cửa văn phòng giáo thụ kia rồi chạy không có bóng dáng.

Tên giáo thụ kia vừa mở cửa ra nhìn thấy tờ báo bắt lửa, không khỏi phân trần dùng chân dẫm lên, ai ngờ..... Thơ_Thơ_diendanlequydon

Bên trong tờ báo kia tràn đầy cú sốc, giáo thụ kia dẫm một chân.

Lập tức Bạch Dạ liền thiếu chút nữa cười thở không nổi, lại một lần nữa vì Tuyết Vi linh tinh cổ quái thuyết phục.

Chỉ tiếc, trong khu dạy học có hệ thống theo dõi, tên giáo thụ kia tuyên bố nhất định phải truy ra hung thủ bày trò đùa dai này cho ghi tội xử phạt.

Một lần này thật làm Tuyết Vi sợ hãi.

Chẳng qua trùng hợp, hệ thống theo dõi ngày đó vừa vặn bị trục trặc, tất cả hình ảnh thu được không hiểu sao đều bị xóa sạch không còn.

Tuyết Vi dương dương tự đắc cảm thấy là ông trời giúp cô. Không nghĩ tới, đó là Bạch Dạ bôi đen máy tính trường học, âm thầm xóa sạch sẽ tất cả hình ảnh, mới giữ được cô bình an không có việc gì.

Tương lai, không biết Tuyết Vi gây ra nhiều ít họa, đắc tội nhiều ít người.

Mỗi một lần Bạch Dạ đều sẽ trực tiếp mắng cô một trận, lúc sau xoay mặt âm thầm thế cô chùi đất.

Dần dà, Bạch Dạ đã tự nhiên trở thành người chuyên môn vì Tuyết Vi giải quyết tốt hậu quả, nếu nha đầu này không gặp rắc rối, anh đều sẽ hoài nghi có phải cô sinh bệnh hay không. Thơ_Thơ_diendanlequydon

Nhưng mà.....

Người đàn ông này suốt ngày nghiêm túc lại luôn là một khuôn mặt lạnh, âm thầm làm hết thấy, cho tới nay Tuyết Vi đều chưa từng biết được.

Ở trong trí nhớ của cô, Bạch Dạ vĩnh viễn là ‘huấn luyện viên Bạch’ không ngừng quở trách cô.....

Ký ức kéo về.

Bạch Dạ mặt vô biểu tình ngẩng đầu, nhìn trước mắt, khuôn mặt nhỏ lạnh nhạt lại cực ít tươi cười, thật là làm anh không cách nào liên tưởng với Tuyết Vi bốn năm trước.

Cô đã từng, hoạt bát, rộng rãi như vậy, đôi mắt giống như là có thể nói, lấp lánh động lòng người, thường thường lộ ra nụ cười ngọt ngào, chọc mọi người vui vẻ. Chỉ cần nơi có cô ở, anh liền sẽ nhìn không được bật cười;

Nhưng cô bốn năm sau, thay đổi.....

Trở nên trầm mặc, trong ánh mắt trở nên tràn ngập chuyện xưa, trở nên cũng không dẫn đầu giống trước như kia.

Anh biết, cô thay đổi là bởi vì sao.....

“Tuyệt Vi, mặc kệ tôi xuất phát từ nguyên nhân gì, tôi đều hy vọng cô tiếp tục đi trường quân đội hoàng bộ cầu học. Chỉ cần như vậy, cô mới có thể, có khả năng vươn lên.” Bạch Dạ lạnh lùng đẩy thư mời đến trước mặt Tuyệt Vi.

“Không có khả năng, tôi sẽ không trở về nơi đã đi đâu.” Tuyệt Vi mặt vô biểu tình lắc đầu: “Tôi tình nguyện không thăng chức, cũng không nghĩ trở lại nơi đó, không nghĩ, không nghĩ, anh có hiểu hay không?!” Thor_Thor_diendanlequydon

“Tuyệt Vi!!” ‘Bốp’ một tiếng, Bạch Dạ dùng sức đập xuống mặt bàn: “cô như vậy quá không thành thực!!”

“Đừng vậy, tôi không thành thực, tôi ấu trĩ, tôi ngu ngốc, mà Bạch Dạ anh thành thực, lý trí, Vĩnh Viễn viễn đều chắc chắn thắng lợi. Nhưng..... Tôi cũng không tin, nếu đem anh đổi thành tôi, anh sẽ có dũng khí trở lại nơi tràn ngập ác mộng đó!!!”

“Bạch Dạ, anh vĩnh viễn sẽ không biết. Cái loại cảm thụ bị người cả trường dùng ánh mắt khinh bỉ đối với mình.”

“anh cũng sẽ không biết, nổi bất lực trở thành công địch toàn bộ kia.”

“Càng thêm không biết, bị một đám bạn tốt của mình phản bội cô độc.”

“Cũng sẽ không hiểu được..... Bị người khác..... Chỉ vào cái mũi..... Mắng tiểu tam chịu si nhục!!!”

Nói ra, vẫn là nói ra.....

A.....

Cứ việc không muốn nhắc tới, không muốn đổi mặt, cô vẫn là không cách nào quên đi hết thảy, hết thảy chuyện hai năm trước.

Thor_Thor_diendanlequydon

Đúng, cô là một tiểu tam. Đến cuối cùng mới biết được người đàn ông mình hao hết trăm cay ngàn đắng theo đuổi, thế nhưng vẫn luôn có một bạn gái sắp kết hôn!!

Không, có lẽ càng xác thực, cô chỉ là tiểu tam đơn phương, bởi vì.....

Cô và Bạch Dạ chưa bao giờ chân chính kết giao qua!! A.....

Đêm hôm đó, sau khi Tuyệt Vi nghe xong cô gái kia nói, thay đổi sách lược theo đuổi Bạch Dạ, từ một mặt lì lợm la liếm biến thành hình thức như gần như xa; từ trước kia chính diện đối mặt, biến thành hình thức giả ngu giả ngơ.

Quả nhiên, nhất chiêu này công hiệu rồi.

Bạch Dạ vốn là xa cách cô, bắt đầu chủ động cùng cô nói chuyện, về sau hai người phát triển trở thành sắp đến mức người yêu không đầy quan hệ, lớn mật chơi trò chơi tìm đập.

Chỉ là, Bạch Dạ chưa bao giờ nói qua thích cô, giữa bọn họ cũng chưa bao giờ từng có bất luận hành vi gì vượt rào, càng thêm không phải ý nghĩa kết giao hợp lý. Chính là như vậy gọi người muốn ngừng mà không được ái muội, ái muội, ái muội.

Vài độ, Tuyệt Vi đều không thể khẳng định phản tình cảm Bạch Dạ đối với mình là thế nào; cũng nghĩ tới, anh có phải tội nghiệp mình hay không, mới có thể đổ mình chơi.

Nhưng mỗi khi cô có nghi ngờ như vậy, Bạch Dạ sẽ cho cô một đường sinh cơ, làm cô lần thứ hai cảm thấy, có lẽ là anh thích mình, chỉ là bởi vì bọn họ là quan hệ thầy trò, cho nên mới không thể đâm thủng tầng mỏng kia.

Bất quá, cô nguyện ý chờ. Chờ đến khi tốt nghiệp, chờ đến khi lớn lên, bọn họ cũng không phải quan hệ thầy trò mới thôi. Thor_Thor_diendanlequydon

Đáng tiếc, ngày vui ngắn chẳng tày gang.....

Trong trường học truyền ra đồn đãi vớ vẩn Bạch Dạ đã có bạn gái, cô mờ mịt quá, cũng không giúp đỡ quá, rốt cuộc quan hệ giữa bọn họ là ái muội không rõ như vậy, cô không biết nên như thế nào xác nhận hết thảy.

Nhưng, cô lại mơ hồ cảm thấy bộ dáng Bạch Dạ không giống có bạn gái, cũng làm lo những người đó nói bậy nói bạ, như cũ giống như thiêu thân lao đầu vào lửa bởi ở bên người Bạch Dạ.

Nhưng ai biết.....

Ác mộng chân chính vừa mới bắt đầu, trong trường học nói bậy nói bạ tai tiếng từ Bạch Dạ thiêu đốt tới Tuyết Vi rồi.

Mọi người mũi tên rút nỏ xếp Tuyết Vi vào hàng ngũ tiểu tam.

Cái gì tiểu tam, cái gì không biết xấu hổ, cái gì cho không, vân vân hết thảy đồn đại vớ vẩn, quả thực muốn bao nhiêu khó nghe có bấy nhiêu khó nghe.

Đối mặt chuyện này, Tuyết Vi vẫn duy trì "Đường mình mình đi, mặc kệ người khác nói đi thôi" thái độ, tâm lý đem tất cả nhục mạ toàn bộ tiêu hóa.

Cô chờ chính mình tốt nghiệp, chứng minh trước mọi người, cô cũng không có làm tiểu tam gì. Thor_Thor_diendanlequydon

Nhưng mà.....

‘ Tuyết Vi. ’

‘ hả? ’

‘ có chuyện, tôi muốn nói cho cô. ’

‘ huấn luyện viên Bạch chuyện gì? Nghiêm túc như vậy? ’

‘ những đồn đãi là thật sự, tôi, có bạn gái..... ’

Một khắc kia, đối với Tuyết Vi tuổi còn nhỏ nói tới giống như trời sập. Cô không biết nên xử lý như thế nào, cũng không biết nên đối mặt như thế nào.

Thương tâm, thống khổ, đã không thể biểu đạt tâm tình của cô khi đó, đó là một loại đau tê tâm liệt phế, thật giống như bị người cứng rắn một đao cắt xả tim cô.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 114: Cô bị bắt

Editor: Thor Thor

Nhưng vô tình tra tấn như vậy cũng không có bởi vậy mà kết thúc!

Nhóm bạn tốt cùng phòng ngủ không biết xuất phát từ nguyên nhân gì hết thảy phản chiến, nhất nhất phản bội Tuyết Vi;

Toàn bộ giáo sinh cũng hoàn toàn coi Tuyết Vi trở thành công địch vũ trụ, phạm là nơi cô đi đến sẽ phiền toái không ngừng, tiếng mắng không dứt.

Kế tiếp chính là hiệu trưởng nói chuyện, nói thẳng muốn khai trừ cô.

Một khắc thu được tin khai trừ kia, Tuyết Vi gần như sụp đổ, vô luận cầu xin thế nào đều không thể làm hiệu trưởng động lòng.

Nhưng mà một hồi về đến nhà, chính là vô tận đánh chửi.

Tuyết Vi Quốc trách cứ cô không biết xấu hổ, tuổi còn nhỏ mà quyến rũ huấn luyện viên; địch mạn lệ ở bên chân ngồi thổi gió; mẹ cô Tôn Văn Văn cùng nhau bị phạt.

Đều nói, sau khi người ở bên ngoài nhận hết mưa gió, nhà là chỗ ở tốt nhất, chính là, quả thực nhà cô còn muốn đáng sợ hơn so với địa ngục.

Một khắc kia, Tuyết Vi hoàn toàn sụp đổ, hoàn toàn dầy vò không được.

Cô đem một tia hy vọng cuối cùng ký thác ở trên người Bạch Dạ, cô khát vọng lúc này Bạch Dạ có thể đứng ra tới, giúp cô, thế cô nói chuyện.

Nhưng, cộng rom cuối cùng đè chết con lạc đà chính là Bạch Dạ!

Bạch Dạ thế nhưng..... Ở lúc ấy biến mất!!

Giống như là người bị bốc hơi, lúc cô nghèo túng nhất, bất lực nhất, biến mất vô tung vô ảnh..... Thor_Thor_diendanlequydon

Khi đó, Tuyết Vi vừa mới đủ 18 tuổi. Không biết nên làm thế nào đối mặt nhân sinh, cũng không biết nên thế nào đối mặt hết thảy đáng sợ này, giống như một chiếc thuyền con trôi trên biển rộng tứ cố vô thân.

Cho nên, Tuyết Vi lựa chọn sớm kết thúc sinh mệnh mình khi 18 tuổi, thả người nhảy xuống dòng sông lạnh giá.

Lúc sau, chính là tương ngộ cùng Diệp Triết Hạo .....

“Bạch Dạ, có lẽ anh có thể làm được, đối với chuyện phong khinh vân đàm hai năm trước, né tránh cùng tôi chơi trò chơi gần cầu, lui có thể công, tiến có thể thủ, cuối cùng có thể bảo đảm anh toàn thân lui, biến mất vô thanh vô tức. Nhưng tôi làm không được!!!”

“2 năm trước tôi chịu đựng, tôi đối mặt, là cả đời anh đều thường trả không nổi!”

“Không phải nói, Bạch Dạ anh 2 năm trước ném tôi xuống, 2 năm sau xuất hiện, đưa tôi về trường quân đội hoàng bộ chẳng khác nào chuyện gì đều chưa có phát sinh qua.”

“Nếu anh thật là người đàn ông mà nói, cho dù trước nay đối với tôi chưa từng có cảm tình, cũng không nên vào 2 năm trước biến mất vô tung vô ảnh, bỏ lại tôi mới 18 tuổi, đối mặt với ác mộng mà tôi chưa bao giờ chạm đến.”

“Mặc kệ thế nào, trường quân đội hoàng bộ nơi đó, tôi đã chịu đủ rồi, tôi sẽ không ở trở về..... Mắt mặt.....” [Thơ_Thơ_diendanlequydon](#)

Thương tổn, đã thật sâu khắc vào cốt tủy Tuyết Vi.

Trường quân đội hoàng bộ đối với cô mà nói là nơi bắt đầu mỗi tình đầu, cũng là nơi tình diệt vong; nơi đó có bóng ma cô vút đi không được, cũng có hồi ức tốt đẹp đời này cô đều không muốn cũng không nghĩ tìm về .....

“Tuyết.....” Bạch Dạ muốn nói cái gì, rồi lại cứng rắn nuốt trở vào. Liền như vậy cường chế một phần chua xót trong lòng, lạnh lùng nói: “Tùy tiện cô.”

Tùy tiện cô.....

A, thật đúng là phong cách đáp lời trước sau như một của Bạch Dạ.

Tuyết Vi cười lạnh, xoay người, bước nhanh đi ra khỏi văn phòng tướng quân.

Không biết vì sao, sau khi nói xong những lời này, ngược lại cô thoải mái rất nhiều.

“A, hóa ra, rất nhiều chuyện phát tiết ra tới so với nghẹn ở trong lòng muốn tốt hơn rất nhiều.....” tiếng lầm bầm lầu bầu nỉ non rơi xuống, khi Tuyết Vi mới vừa bước vào binh doanh binh đoàn thứ ba.

Một đám người mặc quân trang quân nhân màu xám liền chặn cô lại: “Tuyết Vi?”

Ánh mắt trái phải đánh giá đám người kia mặc khác hẳn với quân phục người quân Khu Bạch Hổ, bọn họ mặc là gì??

Viện Giám thị!!

Là người viện Giám thị!! [Thơ_Thơ_diendanlequydon](#)

Vì sao người viện Giám thị..... Tìm tới cô??

Trong lòng căng thẳng: “Đúng vậy, xin hỏi có chuyện gì sao?”

“Bây giờ, chúng tôi hoài nghi cô có liên quan án bán cơ mật của Quân Khu Bạch Hổ, xin theo nhóm tôi trở về viện Giám thị tiếp thu điều tra!” Dứt lời, hai quân nhân viện Giám thị không hề tình cảm dùng công tay công đôi tay Tuyết Vi, mạnh mẽ mang cô vào bên trong xe.....

Viện Giám thị.

Danh như ý nghĩa, là toàn bộ pháp luật tối cao bên trong hoàng thành.

Phạm vi bọn họ phụ trách giống cục cảnh sát, không giống nơi toà án từ từ chờ, chỉ là Quân Trường phụ trách giám thị Quân Khu Bạch Hổ cùng với các vị quan tướng còn có nhóm quân nhân.

Mọi người đều biết, toàn hoàng thành ở dưới chân quân Khu Bạch Hổ, mà Quân Khu Bạch Hổ lại chỉ có Quân Trường một người bá quyền. Không khỏi quyền lợi Quân Trường lớn hơn trời, do đó muốn làm gì thì làm, cho nên, viện Giám thị này liền ra đời.

80 phần trăm thành viên chủ yếu của viện Giám thị đã từng là quan tướng, càng nói xác thực là các tiền bối đương nhiệm thuế khoá lao dịch tướng quân ba binh đoàn, chỉ có số ít là từ bên trong nhóm quân nhân tuổi trẻ đầy hứa hẹn tuyển chọn ra đời.

Vì vậy, viện Giám thị bị gọi là Viện Nguyên Lão. Mười phần trăm nghiêm và nghiêm túc, binh quân tuổi thành viên phương diện chủ yếu này đều xấp xỉ khoảng 50 tuổi trở lên. [Thơ_Thơ_diendanlequydon](#)

Đến ở viện Giám thị phía đông Quân Khu Bạch Hổ.

Đây là lần đầu tiên Tuyết Vi bước vào nơi đáng sợ nhất trong truyền thuyết Quân Khu Bạch Hổ.

Mới vào nơi này, liền có loại cảm giác tới nha môn cổ đại, mỗi nhân viên làm công đều ít khi nói cười.

Anh xem bọn họ liếc mắt một cái, muốn bày ra tươi cười với bọn họ, bọn họ chỉ biết trả lại cho anh một cái nhìn xem thường, làm trong lòng người sợ hãi.

“Các vị nguyên lão, đã đưa Tuyết Vi tới.”

Đến nơi không bỏ nhất của viện giám sát, phòng thẩm vấn.

Một bước vào thính đường, lộ ra từng đợt khí âm trầm, Tuyết Vi liếc mắt một cái liền thấy được ở giữa bày biện ba cái ghế bành, ngồi trên ba cái ghế thái sư phân biệt là ba vị lão nhân tóc mai trắng xám.

Suy đoán từ nếp nhăn trên mặt cùng với tóc, ít nhất tuổi tác bọn họ cũng từ 60 tuổi trở lên. Tuy là như thế, trong ánh mắt bọn họ chứa ánh sáng lại sáng ngời có thần như vậy, uy nghiêm bất phàm. Làm người vừa thấy liền biết nửa đời trước của bọn họ nhất định là điều khiển thiên quân vạn mã, Đại tướng quân chinh chiến nửa đời.

Thậm chí, một vị lớn tuổi nhất bên trong, lúc Tuyết Vi ở trường quân đội hoàng bộ đọc sách, trên sách giáo khoa chuyên môn đã từng viết bài báo về ông.

Ông tên Long Thiên Hành. Thơ_Thơ_diendanlequydon

Khi đó tứ đại quân khu vẫn là một khối, cuối cùng sau khi nguyên soái qua đời, tứ đại quân khu hoàn toàn phân liệt.

Bởi vì thời cuộc rung chuyển bất an, sau độc lập Long Thiên Hành nhậm chức Quân Trường đầu tiên của Quân Khu Bạch Hổ, cũng chính là ông nội của Hoàng Phủ Minh, tham dự vô số chiến dịch, đánh qua vô số trận chiến, thu phục một khối lại một khối đất đã mất.

Có thể nói, hoàng thành có phần vinh hưng thịnh hôm nay, cùng với chiến công bất hủ ngày sau của ông nội Hoàng Phủ Minh, ít nhất người này có một nửa công lao.

“Tuyết Vi!” Lúc này, một vị lão giả trong đó trên ghế thái sư chậm rãi mở miệng: “Mấy ngày trước, cô có tham dự cũng như hoàn thành nhiệm vụ do tướng quân Bạch Dạ bình đoàn thứ nhất giao cho cô hay không?”

“Có.”

“nội dung nhiệm vụ là cái gì?”

“Là đi Ngự thành cùng gián điệp bên ta lên vào nơi đó bàn bạc.”

“Chuyện có thuận lợi không?”

“Hết thầy xem như thuận lợi.”

“Kia, sau khi cô hoàn thành nhiệm vụ, có đem nội dung nhiệm vụ tiết lộ cho những người khác hay không!?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 115: Hoàng Phủ Minh chân chính hiện thân nghĩ cách cứu viện

Editor: Thơ Thơ

Vấn đề phía trước, Tuyết Vi còn xem như lưu loát cấp ra đáp án. Mà khi lão giả hỏi đến một vấn đề này, cô nghẹn lời.....

Đã biết nguyên nhân bị bắt tới nơi này là hoài nghi cô bán đứng tình báo. Bởi vậy có thể thấy được, chỉ sợ, chuyện này hẳn là có quan hệ với bản phân tích được vật cô thu hồi được.

Đáng chết, nên trả lời vấn đề này như thế nào đây?!

“Vi sao không trả lời?” Lão giả nhìn như chờ có chút không kiên nhẫn.

Tuyết Vi nâng mí mắt, lại rũ xuống: “Tôi không biết nên trả lời như thế nào.”

“Xem ra, cô đã biết mục đích chúng tôi bắt cô tới?”

“Đúng vậy.” Tuyết Vi mặt vô biểu tình ngẩng đầu lên: “Nhiệm vụ, thật là tôi một tay hoàn thành, hơn nữa, có thể nói tôi thực phụ trách, tôi tuyệt đối chưa từng bán qua bất luận tin tình báo gì cho những người khác. Nhưng, ... phân tình báo kia chưa tới tay tôi cũng đã tiết lộ, như vậy tôi, Thor_Thor_diendanlequydon cũng không dám bảo đảm!”

“Thật là một cô gái nhanh mồm dẻo miệng, phản ứng nhanh nhạy!” Nguyên lão này hiển nhiên mười phần bất mãn Tuyết Vi thoát khỏi hành vi phạm tội.

Nhưng thật ra Long Thiên Hành lại âm thầm cười cười. “Tuyết Vi, tôi có thể tin tưởng cô chưa từng bán qua tình báo quân Khu Bạch Hổ. Nhưng, ở trên đường cô hoàn thành nhiệm vụ này, cô có nhân chứng chứng minh, trước khi Bạch Dạ giao ra nhiệm vụ, đều chưa từng cùng người khác tiếp xúc qua không?”

A, quả nhiên, người càng có bản lĩnh liền càng hiểu lý lẽ, Đại tướng quân chinh chiến cả đời chính là không giống bình thường!!

Tuyết Vi rất là bội phục Long Thiên Hành thông tình đạt lý, mỉm cười gật đầu: “Có!!”

“Ài?”

“Bình đoàn thứ ba, tướng quân Mộ Thần Hiên!”

Thời khắc cô nói xuống một lời đó, vài nguyên lão không khỏi nhìn lẫn nhau.

Trong đó một vị nguyên lão lạnh giọng vỗ xuống lưng ghế: “Người tới, lập tức bắt Tuyết Vi, lấy quân pháp thẩm vấn!!”

“Vâng.”

Vi sao?

Tại sao lại như vậy? Thor_Thor_diendanlequydon

Nhìn một đám quan quân dần dần tới gần mình, Tuyết Vi tròn tròn mắt.

Chỉ cần bọn họ tìm Mộ Thần Hiên chứng thực một chút, đáp án không phải có thể công bố sao?

Vi sao, sau khi bọn họ nghe được tên Mộ Thần Hiên ngược lại sẽ tức giận như vậy?? “Chờ! Chờ một chút. Các người hỏi tôi có nhân chứng hay không, bây giờ tôi đã cấp ra nhân chứng cho các người, vì sao các người còn phải dùng quân pháp thẩm vấn tôi?”

“Hừ, Tuyết Vi, đoạn thời gian kia toàn bộ hành trình Mộ Thần Hiên đều tọa trấn ở binh đoàn thứ ba, sao sẽ làm nhân chứng cho cô chứ? Cô đây là cố ý vào có cấp trên che chở cho cô, tưởng giải vây tội danh sao? Nếu hôm nay Mộ Thần Hiên dám trước mặt tôi gật đầu thừa nhận cô chưa từng bán đứng tình báo của Quân Khu Bạch Hổ, tôi liền lập tức dùng quân pháp xử trí anh ta!!!”

Không có khả năng, rõ ràng đoạn thời gian kia Mộ Thần Hiên vẫn luôn bồi ở bên người cô, làm sao anh ta phân thân chạy về tọa trấn ở quân Khu Bạch Hổ?

Nhưng nhìn bộ dáng mấy nguyên lão kia đúng lý hợp tình, Tuyết Vi lại cảm thấy bọn họ giống như không có nói dối.

Rốt cuộc là sai nơi nào rồi?

Là cô trên đường đi Ngự thành xuất hiện ảo giác; hay là nói, đám nguyên lão này làm cái gì? Thor_Thor_diendanlequydon

“Chư vị nguyên lão, Tuyết Vi thỉnh cầu các người, đi tra việc này, tôi có thể thề, lúc ấy Mộ tướng quân vẫn luôn bồi ở bên người tôi.”

“A, y theo ý tứ của cô, là muốn nói mấy lão già chúng tôi hồ đồ sao? Phải biết rằng, quan tướng ở Quân Khu Bạch Hổ chỉ cần có ý đồ rời khỏi hoàng thành đều cần thiết phải trình báo viện Giám thị chúng tôi, từ đầu đến cuối viện Giám thị chúng tôi cũng không từng thu được tin tức Mộ Thần Hiên rời thành, làm sao Mộ Thần Hiên cùng đi với cô tới Ngự thành há?!”

“có lẽ, có lẽ là bởi vì Mộ tướng quân tiếp nhận mệnh lệnh Hoàng Phủ Quân Trường giữ bí mật rồi, cho nên, cũng không có trình báo với các người há?” Tuyết Vi như cũ chưa từng từ bỏ cùng đám nguyên lão kia biện giải.

Nhưng,.....

“Đủ rồi, chúng tôi không muốn nghe cô giáo biện. Lập tức dụng hình!”

Nói xong, hai quân nhân trái phải giữ Tuyết Vi chặt chẽ, một vị quan quân khác cầm roi da trong tay mặt vô biểu tình tới gần cô.

Một hình ảnh này ngược lại có vài phần như là cảnh tượng khi Tuyết Vi Quốc xử phạt cô.

Bây giờ, rốt cuộc cô biết vì sao cha luôn thích dùng chiêu này tới trừng phạt mình, tám phần, là học được từ trong viện giám thị đi?

“A, ha ha a.....” Đột nhiên, Tuyết Vi phát ra vài tiếng cười lạnh.

Mấy nguyên lão khó hiểu nhú nhú mày: “Tuyết Vi, cô cười cái gì?!”

Cô ngẩng đầu, chăm chọc chọc chọn khoe môi: “Tôi cười, tôi cười viện giám sát này cũng bắt quá như thế sao, một đám lão già không rõ lý lẽ tọa trấn, thế nhưng chẳng phân biệt thị phi trắng đen, Thor_Thor_diendanlequydon không điều tra rõ chân tướng sự thật liền tra tấn. Các vị nguyên lão, các người có biết, thời bây giờ đã không phải thời đại các người sinh hoạt cô hủ, hết thấy đều phải chú trọng chứng cứ!!!!”

“cô!!!”

“Các người muốn tôi chứng minh, tôi không có bán đứng tình báo quân Khu Bạch Hồ; xin mời các người cũng chứng minh cho tôi, chứng minh, rốt cuộc tôi bán đứng tình báo quân Khu Bạch Hồ cho ai? Nếu không. .... Tôi xem viện Giám thị này không bằng cái danh kêu viện vô lý đi!!!”

Trong phút chốc, phòng thẩm vấn to như vậy trở nên lặng ngắt như tờ.

Không biết, bọn họ là bị khí phách Tuyết Vi làm kinh sợ, hay là bị cô chất vấn đến á khẩu không trả lời được, mọi người trừng mắt thế nhưng không nói một lời ngăn cản cả người.

Thật lâu sau đó, một nguyên lão trong đó lúc này mới hồi thần: “Lập tức! Lập tức trừng trị cô gái vô lễ này cho tôi, xuất thân binh đoàn, thế nhưng một chút quy củ cũng không hiểu, thật sự là..... Thật sự là không thể tha thứ!!!!”

“Vâng.”

Thấy nhóm nguyên lão đã nổi trận lôi đình, những quan quân đó cũng không dám chậm trễ, một người trong đó giơ roi lên liền đánh qua Tuyết Vi.

Cô theo bản năng nhắm hai mắt lại.

Đúng lúc này..... Thor_Thor_diendanlequydon

Một bóng dáng hiện lên, càng không ngờ chắn trước người Tuyết Vi, bàn tay to, vững vàng bắt được roi da sắp rơi xuống.

Mọi người định thần nhìn lên.....

“Hoàng, Hoàng Phủ Quân Trường.”

“Hoàng Phủ Quân Trường.” Sôi nổi lấy lễ nửa quỳ hành lễ trước Hoàng Phủ Minh.

Vài nguyên lão ngồi ở ghế thái sư nghi hoặc nheo lại đôi mắt: “Hoàng Phủ, Minh?!”

Tuyết Vi nhắm mắt lại, vừa nghe đến động tĩnh chung quanh, nghi hoặc nhú nhú mày, Hoàng Phủ..... Quân Trường tới?

Thử tính mở to mắt.

Dẫn đầu ánh vào mi mắt che ở trước người cô, bóng dáng Hoàng Phủ Minh.

Lặng lặng nhìn bóng dáng quen thuộc này, cô chắc chắn, ‘Hoàng Phủ Minh’ này cũng không phải là người cô ngày thường chứng kiến đến.

Dư quang trong lúc vô tình liếc về một bên.....

Chỉ thấy, Mộ Thần Hiên đến cùng Hoàng Phủ Minh xấu hổ vẫy vẫy tay với Tuyết Vi.

Ngưng thần đánh giá quân trang của Mộ Thần Hiên ..... Thor_Thor_diendanlequydon

Vì sao, anh ăn mặc..... quân trang tướng quân đâu?

Như vậy.....

Cái này.....

Hoàng Phủ Quân Trường đứng ở trước mặt cô là.....

Khi đang nghi hoặc.

Hoàng Phủ Minh chậm rãi, chậm rãi xoay người qua.

Thời khắc khi khuôn mặt tuấn tú của anh ít nói cười ánh vào mắt Tuyết Vi, trong lúc cô nhất thời quên mất nên hô hấp như thế nào, trong ánh mắt tràn đầy sợ hãi và bất an.....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116: Hóa ra anh là Hoàng Phủ Minh

Editor: Thơ Thơ

‘ con người của tôi từ trước đến nay hết lòng tuân thủ hứa hẹn, nếu đáp ứng với cô sẽ an bài cô gặp mặt Hoàng Phủ Minh, cho dù các người bỏ lỡ thời gian, cũng sẽ kêu các người tái kiến. ’

‘ làm gì, anh còn muốn hẹn Hoàng Phủ Minh ra tới? ’

‘ không cần hẹn, cô đã gặp qua. ’

‘ a?? Gặp qua? ’

‘ đúng! Tôi, chính là Hoàng Phủ Minh! ’

‘ cô gái, kỳ thật tôi..... ’

‘ anh đừng nghĩ nói với tôi, anh chính là Hoàng Phủ Minh, ai tin!!! ’

‘ này, anh làm gì mặc quần áo Quân Trường chạy loạn khắp nơi? Mau trở về đổi, mau trở về đổi. ’

‘ tôi không cảm thấy bên ngoài Mộ tướng quân chúng tôi so ra kém bạch tướng quân, ít nhất, Mộ tướng quân là người đàn ông tôi thấy soái nhất! Hơn nữa!!! Tôi cũng không cảm thấy anh nơi nào hoa tâm!! ’

‘ thôi đi, rõ ràng mấy ngày hôm trước Mộ tướng quân mới bởi vì tự tiện rời khỏi chức vị bị Bạch tướng quân chúng tôi ghi một cái lỗi nặng xử phạt, nghe nói, anh ta là bởi vì chơi gái mới có thể tự tiện rời khỏi chức vị, cô nói, người này có phải thực hoa tâm hay không? ’

‘ anh cảm thấy tôi như bây giờ, còn có thể làm phu nhân quân nhân sao? ’

‘ có thể! ’ *Thơ_Thơ_diendanlequydon*

‘ sao có thể? ’

‘ cô gả cho tôi, cô chính là Quân Trường phu nhân. ’

Hóa ra.....

Hóa ra, cô vẫn luôn chứng kiến đến người kia mới là Hoàng Phủ Minh Quân trường quân Khu Bạch Hồ; mà cô chứng kiến ‘ Hoàng Phủ Minh ’ lúc trước còn là Mộ Thần Hiền tướng quân binh đoàn thứ ba!!!

Tại sao lại như vậy? Sao sẽ là kết quả này?!!!

“Hoàng Phủ Quân Trường, ngài cực ít đến viện Giám thị của tôi, không nghĩ tới buổi sáng ngài vừa mới tiếp thu xong thăm vấn, lúc này mới đến buổi chiều, lại chạy tới? Không biết lần này ngài lại đây có gì phải làm sao?” Một vị nguyên lão trong đó chậm rãi mở miệng.

Hoàng Phủ Minh thu hồi tầm mắt nhìn chăm chú Tuyết Vi, lạnh lùng nói: “lần này tôi lại đây, là muốn chứng minh với các vị một chút, ngày đó, ‘ Mộ tướng quân ’ cùng nữ binh Tuyết Vi binh đoàn thứ ba, cùng nhau hoàn thành nhiệm vụ kia chính là tôi.”

“Ồ nháo! Hoàng Phủ Quân Trường, buổi sáng ngài vừa mới phủ nhận sự thật lên vào Ngự thành, sao buổi chiều liền lập tức sửa lại khẩu cung?”

Chỉ có ngốc tử mới có thể thừa nhận sự thật lên vào Ngự thành với nhóm nguyên lão viện Giám thị, nhưng..... *Thơ_Thơ_diendanlequydon*

Lúc này đây, Hoàng Phủ Minh cần thiết phải làm ngốc tử này!

“Buổi sáng..... Là buổi sáng, bây giờ, là bây giờ. Chư vị nguyên lão, tôi tin tưởng lấy ‘hứng thú ác’ của các người, các người hẳn là càng thêm tin tưởng

khẩu cung bây giờ của tôi đi?”

Đúng, nhóm nguyên lão này chính là chuyên môn tìm Quân Trường phiên toái. Bây giờ Hoàng Phủ Minh tự đầu thú, làm sao bọn họ sẽ truy cứu chuyện anh vì sao đột nhiên sửa lại khẩu cung chứ??

“Tốt, Hoàng Phủ Quân Trường! Chính là, cho dù có ngài hộ tống, cũng không cách nào chứng minh Tuyết Vi chưa từng bán đứng tình báo cho những người khác đi?”

“tức cười!” Đôi tay Hoàng Phủ Minh bắt chéo sau lưng, lạnh lùng nói: “Hoàng Phủ Minh này là một quân trường của Quân Khu Bạch Hổ, tôi còn có thể tùy ý binh lính bán đứng tình báo cho những người khác sao? Mẹ nó theo ý tứ của Tổng nguyên lão ông, cũng chính là cùng nhau hoài nghi Hoàng Phủ Minh tôi bán đứng quân tình cho những người khác hả?! Hả?!”

Tiếng khí phách chất vấn rơi xuống, đúng lý hợp tình lập tức dọa nguyên lão ra một thân mồ hôi lạnh.

Tuy, bây giờ tuổi tác Hoàng Phủ Minh còn nhỏ, lại vừa mới tiếp nhận chức vụ Quân Trường thời gian không lâu, mỗi người nguyên lão này đều là lão thần chinh chiến nửa đời. Nhưng bọn họ không có người nào không biết Hoàng Phủ Minh làm như thế nào ‘đoạt’ đến địa vị Quân Trường này. Cho nên, rõ ràng bọn họ biết Hoàng Phủ Minh là một người cực kỳ có thủ đoạn!

“Hoàng Phủ Quân Trường, Tổng nguyên lão cũng không có ý tứ hoài nghi ngài, ngài không cần nổi giận.” Một vị nguyên lão khác vẫn luôn bảo trì trầm mặc đã chậm rãi mở miệng. “Có lẽ, Tuyết Vi thật sự không có bán đứng quân tình báo cho những người khác. Nhưng, trước khi ngài còn chưa có tới, cô ta không lưu tình chút nào vũ nhục mọi người chúng tôi, vũ nhục viện Giám thị. Đây..... Ngài xem nên xử trí như thế nào?”
Thor_Thor_diendanlequydon

Vệ binh thần thánh, không thể xâm phạm

Mà viện Giám thị này càng là thần thánh trong thần thánh, ngay cả Hoàng Phủ Minh, ba của Hoàng Phủ Minh đều phải kiêng kị vài phần, lúc này đây thể nhưng Tuyết Vi xuất khẩu vũ nhục, không thể nghi ngờ là phạm vào tội lớn ngập trời.

Bây giờ, nguyên lão giáo hoạt này ném vấn đề cho Hoàng Phủ Minh, anh không xử phạt Tuyết Vi chính là bao che nữ binh, truyền đi ra, thanh danh anh nhất định sẽ có tiếng xấu; nếu anh nói xử phạt Tuyết Vi .....

Mất sắc bên mưu phong quét Tuyết Vi vẫn luôn cúi đầu không nói, anh nhếch môi cười nói: “Chương nguyên lão, vừa rồi theo như lời Tuyết Vi nói tôi ở bên ngoài đều nghe được. Tôi không cảm thấy lời cô ta nói có vấn đề gì.”

“há??? Hoàng Phủ Quân Trường, ngài không khỏi quá mức dung túng cấp dưới đi?”

“Có sao? Ngay lúc đó chính xác Tuyết Vi không biết thân phận chân thật của tôi, nhầm lẫn tôi thành Mộ tướng quân, các người lại cố tình không điều tra rõ ràng liền xử phạt Tuyết Vi, nếu việc này truyền ra ngoài, đừng nói cô ta chê cười viện Giám thị này, chỉ sợ ngay cả tôi..... Đều muốn trừ tận gốc viện Giám thị này!!”

Xinh đẹp!!

Mộ Thần Hiền một bên âm thầm kêu lên hay.

Không thể nghi ngờ Hoàng Phủ Minh này là dùng một chiêu bốn lạng đẩy ngàn cân, bên ngoài là vì viện Giám thị tốt, ngầm hiểu chính là uy hiếp viện Giám thị nếu truy cứu xuống, anh liền phải động thủ bắt đầu đối phó viện Giám thị này! Thor_Thor_diendanlequydon

Lập tức, Chương nguyên lão và Tổng nguyên lão không có nói. Ngược lại là toàn bộ hành trình Long Thiên Hành đều vẫn duy trì vài phần ý cười.

“Mộ tướng quân.”

“Có!”

“Thình ngài lập tức mang nữ binh của ngài rời khỏi viện Giám thị.”

“vâng.” Mộ Thần Hiền tiến lên một bước, kéo cánh tay Tuyết Vi, nói nhỏ: “Đi rồi, vị hôn thê tiền nhiệm”

Tuyết Vi thật không biết, ‘Hoàng Phủ Minh’ giả này, thật sự rút cuộc Mộ Thần Hiền tới cái trình độ gì rồi?

Đến lúc này, còn có tâm tư nói giỡn hả??

Ánh mắt dao động nhìn về phía Hoàng Phủ Minh, Tuyết Vi gắt gao nắm nắm tay, quay đầu liền phải cùng Mộ Thần Hiền rời đi.....

Đúng lúc này.

“Hoàng Phủ Quân Trường, Tuyết Vi có thể đi. Nhưng, ngài hẳn là biết, ngài tự mình lên vào Ngự thành là tối kỵ quân sự, nhưng ngài làm tốt chuẩn bị bị phạt chưa?” Thor_Thor_diendanlequydon

“Yên tâm, lần này tôi lại đây, liền không nghĩ tới sẽ toàn thân mà lui!!” Dứt lời, Hoàng Phủ Minh tiêu sái trích rút quần mũ trên đầu, ném cho một người quan quân bên cạnh .....

“Hoàng.....” Tuyết Vi dừng lại bước chân, ngoái đầu nhìn lại, lo lắng nhìn về phía Hoàng Phủ Minh cách đó không xa.

Mộ Thần Hiên vội vàng kéo cô ra khỏi phòng thẩm vấn: “Đi mau, đi mau!!”

Rời khỏi phòng thẩm vấn ‘ mây đen giăng đầy ’.

Toàn bộ hành trình khuôn mặt Tuyết Vi đều gục xuống, rầu rĩ không vui.

Khi đó, cô chỉ coi Hoàng Phủ Minh là Mộ Thần Hiên, lo lắng anh lên vào Ngự thành có thể có nguy hiểm hay không; nhưng liền tưởng bây giờ.....

Quan hệ hai thành Hoàng, Ngự vốn là vô cùng khắt khe, anh là Quân Trường hoàng thành thế nhưng lấy thân phạm hiểm lên vào Ngự thành, hoàn toàn chính là tự chui đầu vào lưới.

Bây giờ đáp án cũng đã công bố.

Anh đi Ngự thành tuyệt đối không có khả năng là thượng cấp bí mật mệnh lệnh cái gì. Hoàn toàn chính là anh một người chủ ý. Nhưng vì sao, vì sao anh phải không màng tự thân an toàn chạy tới Ngự thành?

Vì sao anh muốn làm như vậy???

Trong mắt Tuyết Vi lộ mờ mịt, nội tâm cảm động cũng nói không nên lời, vẫn là chấn động lớn lao.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giả Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 117: Đi Nhà họ Hoàng Phủ ăn cơm

Editor: Thơ Thơ

“Ai, kỳ thật lần này Minh không cần bị đám lão đầu kia làm khó dễ, cũng không biết là kẻ nào thiếu đạo đức, thế nhưng đem tình báo tiết lộ cho các nhà kinh doanh thuốc, làm cho cô bị bắt, Minh vừa muốn chạy về bị phạt.” Mộ Thần Hiên vừa đi, vừa tức giận bắt bình nhắc mãi.

“Tiết lộ bản phân tích được vật ..... Nhất định là Người của Quân khu Huyền Vũ.....”

Tuyết Vi như suy tư gì nói xong, Mộ Thần Hiên nhanh chóng đứng lại bước chân: “làm sao mà cô biết được?”

“Tôi đoán.” Cô nhẹ nhàng bâng quơ bỏ qua đề tài này, lo lắng hỏi: “Có bao nhiêu nghiêm trọng?”

“Cái gì có bao nhiêu nghiêm trọng?”

“Hoàng..... Hoàng Phủ Quân Trường sẽ chịu nhiều ít nghiêm trọng xử phạt?”

“Mẹ nó theo lẽ thường mà nói, lần này là Minh xúc phạm quân pháp, bị ghi tội là không thể tránh được, có khả năng còn phải bị xử phạt ba mươi trọng sống đi.” Thơ_Thơ_diendanlequydon

Ba mươi trọng sống .....

A, theo như lời Mộ Thần Hiên nói, kỳ thật Hoàng Phủ Minh hoàn toàn có thể tránh được một kiếp, nhưng.....

Tuyết Vi hít sâu một hơi, chậm rãi nhắm hai tròng mắt lại.

“Tuyết Vi.....”

“Cái gì?”

“cái gì..... Thực xin lỗi ..... Tôi không phải..... Tôi không phải cố ý lừa gạt cô.”

Mi mắt rù xuống, cô vô lực lắc đầu: “không quan hệ với anh.”

“bên trong, cô cũng đừng trách cứ Minh, anh cũng nhất định không phải cố ý lừa gạt cô.”

“A, cũng không quan hệ với anh.....”

Này hết thầy, đều là cô ngốc, là cô trì độn.

Bây giờ hồi tưởng lại, Hoàng Phủ Minh chân chính mấy lần muốn chứng minh thân phận của anh, là cô không tin mà thôi. Thor_Thor_diendanlequydon

Cũng có lẽ.....

Cô không muốn ‘ Mộ Thần Hiên ’ kia là Hoàng Phủ Minh, cho nên cô ý trốn tránh sự thật này.

Rốt cuộc.....

Đội ở bên người Quân Trường, khác xa so với đội ở bên người tướng quân muốn vất vả hơn rất nhiều.

Bây giờ, Tuyết Vi mới biết, ‘ Mộ Thần Hiên ’ cũng không có bị chị của cô lợi dụng, bắt quá bọn họ là kết giao bình thường thôi. Bắt quá, bây giờ biết hết thấy..... Cũng đã chậm.....

Đi ra khỏi viện Giám thị, Tuyết Vi đã quên mất từ biệt với Mộ Thần Hiên, liền thất hồn lạc phách như vậy dần dần biến mất ở trước cửa lớn viện Giám thị .....

*

“Bạch tướng quân, là Tuyết Vi.” Một chiếc xe quân đội treo biển số BH10000 dần dần giảm bớt tốc độ.

Bạch Dạ ngồi ở vị trí ghế phụ nhìn xuyên qua cửa sổ xe nhìn bóng dáng Tuyết Vi rất xa, thở ra một hơi, lạnh lùng nói: “Hàn trung tướng, chúng ta trở về đi.”

“hà? Bạch tướng quân, phía trước chính là viện Giám thị, chúng ta không đi sao?”

“Không cần..... Cô ta đã an toàn.....” tiếng nhàn nhạt nỉ non rơi xuống, xe dần dần thay đổi phương hướng..... Thor_Thor_diendanlequydon

*

Biệt viện Nhà họ Hoàng Phủ.

Đã từng, bước vào tòa nhà họ Hoàng Phủ, Tuyết Vi chưa từng có nhiều cảm xúc, chính là cảm thấy có chút không được tự nhiên thôi; nhưng bây giờ.....

Khi Hoàng Phủ Minh công bố thân phận chân thật, ngược lại cô lập tức trở nên rất là không yên ổn.

Vốn tưởng rằng cùng vị hôn phu chưa từng gặp mặt là hoàn toàn không tương giao, nhưng ai ngờ, trước khi cô chưa tiến vào Nhà họ Hoàng Phủ này, liền cùng chính vị hôn phu của mình đã xảy ra một loạt chuyện, thật sự là quá giàu kịch tính.

Có đối chọi gay gắt; có vui mừng; có ảm ức; cũng có cảm động; tim đập từ từ chờ, dù sao là ngũ vị đều đủ rồi.

“Ai, thật là đời người như diễn; diễn như đời người. A.....” Vừa muốn đẩy cửa lớn biệt thự ra.

“Tiểu thư, tiểu thư, tiểu thư!!!” Ninh Ninh liền hoảng loạn mang theo hai bộ quần áo chạy tới chỗ cửa: “Tiểu thư, tiểu thư, chị mau chọn, chị thích hai bộ lễ phục này, hay bộ nào??”

“Ninh Ninh, em không sao chứ? Chị mới vừa về tới, em kêu chị chọn quần áo gì?”

“Ai nha, đáng chết, quên nói với chị. Hôm nay, Lạc quân gia cho em biết, nói Hoàng Phủ lão gia muốn mở tiệc chiêu đãi chị và nhị tiểu thư cùng đi chủ viện Nhà họ Hoàng Phủ ăn cơm chiều. Nghe nói, Hoàng Phủ nhị thiếu gia cũng sẽ ở đó nha.” Thor_Thor_diendanlequydon

“A??? Vì sao không mời ăn cơm sớm?”

Nhìn bộ dáng Tuyết Vi khó chịu, Ninh Ninh cũng bất mãn nổi lên xem thường: “Đúng ha, em cũng cảm thấy như vậy, thời gian chúng ta đã tới Nhà họ Hoàng Phủ này mấy tháng, vẫn luôn chưa từng gặp qua Hoàng Phủ lão gia và Hoàng Phủ nhị thiếu gia, càng miễn bàn đi chủ viện gì.”

Hắn.....

Cô ý tứ là, nếu Hoàng Phủ lão gia có thể mở tiệc chiêu đãi sớm một chút, cô đã sớm biết thân phận ‘ Mộ Thần Hiên ’ chân thật là ai!!!

“Nhanh lên, tiểu thư, Hoàng Phủ lão gia định thời gian là 6 giờ, chị nhanh lựa chọn một bộ quần áo đi.”

Mắt Tuyết Vi đánh giá Ninh Ninh cầm trong tay hai bộ lễ phục dạ hội khoa trương, bắt đầu đi liếc mắt một cái: “Ninh Ninh, chúng ta đi ăn gia yến, không

phải tiệc tối!”

“em biết, chính là, đây là lần đầu tiên chúng ta nhìn thấy Hoàng Phủ nhị thiếu gia, dù sao cũng phải để cho nhị thiếu gia lưu một ấn tượng tốt đi?”

A..... Ha hả, lưu ấn tượng tốt hả??

Cô nghĩ nói thêm cho Ninh Ninh biết, đừng nói Hoàng Phủ Minh thấy qua bộ dáng tiểu thư nhà em mặc các loại quần áo, chính là không mặc quần áo..... Anh ta cũng nhìn không biết bao nhiêu lần!! Thor_Thor_diendanlequydon

“Nghĩ sẽ đi, mặc thành như vậy đi ăn gia yến, sẽ bị người chê cười chết.”

Bất đắc dĩ.

Tuyết Vi mang theo Ninh Ninh rời khỏi biệt thự.

Sau khi vòng qua một tòa đình hóng gió, vừa vặn cô gặp Tuyết Phi Nhi từ một biệt thự khác đi ra.

Rất xa nhìn lại, Tuyết Phi Nhi bôi môi đỏ chót, tóc uốn chỉnh tề, trên người một bộ lễ phục dạ hội thấp ngực đuôi cá màu bạc, miễn bàn chói mắt cỡ nào.

“Tiểu thư, chị xem đi, em kêu chị mặc lỏng lẻo một chút, kết quả..... Bị nhị tiểu thư đoạt mất nổi bật.” Ninh Ninh nhỏ giọng oán giận ở phía sau.

Tuyết Vi bất đắc dĩ giựt giựt khóe miệng, Ninh Ninh này vẫn ngốc hay sao vậy? Mặc thành như vậy đi ăn cơm, không cảm thấy thực xấu hổ mất mặt sao?!!

“A, em ba, từ trước đến nay em thích làm nổi bật, hôm nay làm sao vậy? Khiêm tốn như vậy?” Tuyết Phi Nhi dẫm trên một đôi giày cao chín centimet, lắc lư, lắc lư đi tới bên cạnh Tuyết Vi. “Nên sẽ không, bởi vì chuyện lần trước, em hoàn toàn đối mặt với hiện thực, biết..... Chính mình thua rồi hả?”

Chuyện lần trước hả? Thor_Thor_diendanlequydon

Tuyết Vi lập tức liền nghĩ tới một màn kia ở quán trà đạo quảng trường thịnh vượng.

Đúng!

Có lẽ, là cô trách lầm Hoàng Phủ Minh, anh cũng không có giống người đàn ông khác bị Tuyết Phi Nhi lợi dụng, nhưng sự thật..... Anh đích xác cùng Tuyết Phi Nhi hôn môi không phải sao?

Chính là bắt lấy cái kia, rồi đi mười phút, anh liền chạy tới phao Chị hai cô sao?!

Còn nói cái gì Hoàng Phủ Minh đường đường là Quân Trường Quân Khu Bạch Hổ, tai tiếng là ‘o’, cũng không cùng bất luận cô gái nào quan hệ nam nữ lung tung. Nhưng Tuyết Vi xem ra.....

A, Hoàng Phủ Minh anh chính là một người thâm trầm thôi, bí mật làm con gái, đều ngầm làm. Còn không bằng Mộ Thần Hiền chân chính là Hoa Hổ Diệp đầu, ít nhất dám làm dám chịu!!

*

Bên kia, chủ viện Nhà họ Hoàng Phủ.

Ngay vị trí ở giữa lãnh thổ ngàn mẫu của Nhà họ Hoàng Phủ, một kiến trúc năm tầng lầu, đúng là nơi chính Nhà họ Hoàng Phủ ở, cũng là biệt thự nơi Hoàng Phủ lão gia và phu nhân cư trú.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118: Anh dựa vào binh biến đoạt được vị trí Quân Trường

Editor: Thor Thor

Năm tầng lầu này tính cả ba tầng chầm đất, cơ hồ mỗi tầng đều có khoảng trời riêng.

Tầng năm trên mặt đất, lầu một, hai thông thiên đại sảnh, chủ yếu lấy phong cách hiện đại xa hoa làm chủ, bên trong bài trí mọi thứ đồ cổ giá trị liên

thành. Phóng tầm mắt nhìn lại, liền giống như phòng yến hội, lộ ra cao quý và trang nhã.

Từ tầng ba đến tầng năm còn lại là phong cách bất đồng, phòng ngủ hình thức khác biệt. Có người từng đánh giá nơi ở Hoàng Phủ lão gia như vậy, ‘phàm là người xem xét qua phòng Hoàng Phủ lão gia, cơ bản liền không cần chu du thế giới’, có thể thấy được phong cách mỗi gian phòng ngủ này trang hoàng đầu tư hùng vĩ cỡ nào.

Thu hút ánh mắt người nhất vẫn là ba tầng ngầm để nghỉ kia.

Bên trong có đủ loại kiểu dáng phương tiện giải trí liền không cần phải nói, càng chấn động chính là, toàn bộ ngầm lấy thiết kế chạm rồng làm chủ, bốn phía đều là kiếng công nghiệp.

Xuyên thấu qua kiếng liền có thể nhìn đến các loại cá hải vực hoàng thành.

Thiết kế sư đặc biệt đào một cái đường hầm từ Nhà họ Hoàng Phủ nối thẳng hải vực hoàng thành, mới có hiệu quả chấn động nhân tâm như vậy!!

“Minh Nhi, con nhớ rõ từ khi con chính thức tiếp nhận vị trí Quân Trường Quân Khu Bạch Hổ, có bao nhiêu thời gian?” một ông lão ước chừng sáu mươi tuổi ngồi trên sofa gỗ cách thức Châu Âu. Thợ_Thợ_diendanlequydon

Tóc ông đen nhánh, một khuôn mặt hồng hào, ngũ quan đặc biệt đoan chính, căn bản tìm không thấy bất luận dấu vết năm tháng gì, người đàn ông trung niên có mười phần thành thực sức quyến rũ.

Ông đúng là cha của Hoàng Phủ Minh, Quân Trường tiền nhiệm của Quân Khu Bạch Hổ --- ---- Hoàng Phủ Dương Vinh!

“một năm linh một tháng.” Hoàng Phủ Minh mặt vô biểu tình đứng ở trước mặt ông, lạnh lùng trả lời.

“A, vậy con nhớ rõ, con làm như thế nào có được cái vị trí Quân Trường này?!” Hoàng Phủ Dương Vinh lạnh giọng chất vấn xong.

Anh trầm mặc sau một lúc lâu, từ giữa môi sắc bén nhảy ra hai chữ: “Bình biến!”

“con nhớ rõ liền tốt!”

Không sai, vị trí Quân Trường của Hoàng Phủ Minh, đúng là một năm trước anh phát động một hồi binh biến nhỏ mạnh mẽ đoạt lại đây!!

Phải biết rằng, Hoàng Phủ Minh chỉ là con thứ Nhà họ Hoàng Phủ, bất luận là phân biệt đối xử hay là kinh nghiệm quân sự mà nói, trên anh có bao nhiêu chú bác, anh họ có được kinh nghiệm quân sự phong phú, nhà mình còn có một anh ruột, hơn nữa năm anh lên làm Quân Trường, tuổi tác chẳng qua mới 22 tuổi, làm thế nào đều không tới phiên anh quản lý Quân Khu Bạch Hổ này.

Nhìn chung toàn bộ lịch sử quân Khu Bạch Hổ, Quân Trường trẻ tuổi nhất đều phải từ 25 tuổi trở lên. Thợ_Thợ_diendanlequydon

Nhưng, Hoàng Phủ Minh liền dựa vào đầu óc quân sự bản thân vượt quá người thường, thủ đoạn cứng rắn ôm vị trí tướng quân lớn lên vào trong túi.

Nguyên nhân chính là vì anh phát động chính biến quân sự đoạt được vị trí Quân Trường, cho nên, toàn bộ người Quân Khu Bạch Hổ đều vô cùng sợ hãi Hoàng Phủ Minh. Lúc này mới làm cho, thời gian một năm, chưa từng có bất luận kẻ nào nghi ngờ qua tuổi tác anh cùng với ngọn nguồn vị trí Quân Trường.

“Minh Nhi, năm đó con phát động binh biến, thủ đoạn cướp vị trí Quân Trường từ trong tay đại ca con, cha chưa từng oán trách qua con một câu. Bởi vì, con cháu Nhà họ Hoàng Phủ, muốn chính là khí phách, không cần biết con làm sao có được quyền vị, chỉ cần, con có bản lĩnh ngồi ổn. Đại ca con vô dụng, mới có thể mất vị trí Quân Trường, nhưng mà con!”

Hoàng Phủ Dương Vinh nhún mày, cầm lấy quả trứng trong tay, dùng sức chọc xuống mặt đất: “Minh Nhi, lần này con thật là làm cho cha thất vọng rồi, thế nhưng làm ra chuyện không thành thực như vậy? Chạy tới Ngự thành tìm chết, hả?!”

“Lão gia, lão gia, ngài đừng nóng giận, xin thứ cho em thêm một câu.” Lúc tại đây không khí động lại, người phụ nữ trung niên vẫn luôn ngồi ở bên cạnh Hoàng Phủ Dương Vinh đã mở miệng.

Gương mặt người phụ nữ này hiền từ, tuy lớn lên không phải khuynh quốc khuynh thành, trên mặt cũng để lại không ít dấu vết năm tháng, nhưng cười lộ lên bộ dáng rất là hòa ái dễ gần.

“Nhã lệ, em muốn nói cái gì?” Thợ_Thợ_diendanlequydon

“Lão gia, về chuyện Minh Nhi đi Ngự thành, thật ra em cũng nghe nói. Nhưng, Minh Nhi chúng ta là vì bảo hộ tam tiểu thư Nhà họ Tuyết mới có thể đi Ngự thành, anh hẳn là vui vẻ mới phải, xem ra..... rốt cuộc Minh Nhi chúng ta tìm được ý trung nhân rồi.” Dạ Phi Nhã Lệ ôn nhu cười.

Nhưng, sắc mặt Hoàng Phủ Minh lại ở một khắc bà ta mở miệng kia liền trầm xuống dưới.....

“Cái gì?!! Tôi không nghe lầm chứ?? Minh Nhi, con là bởi vì cảm tình nhi nữ mới chạy tới Ngự thành hả?? Con muốn tức chết cha sao? Đúng, cha hy vọng con lập tức kết hôn không giả. Nhưng, chẳng qua là cha hy vọng con lưu mạch máu cho Nhà họ Hoàng Phủ chúng ta mà thôi, phụ nữ như y phục, con thế nhưng động tình?!” Hiển nhiên, Hoàng Phủ Dương Vinh mười phần không thể tiếp thu lý do Hoàng Phủ Minh đi Ngự thành.

“cha, nguyên nhân con đi Ngự thành là Dạ Phi phu nhân phỏng đoán thôi, cũng không đại biểu ý nguyện của con.”

“hả? Vậy vì sao con cùng Tam tiểu thư Nhà họ Tuyết cùng nhau chạy tới Ngự thành?”

Hoàng Phủ Minh nheo lại đôi mắt lạnh, đôi tay bắt chéo sau lưng đến phía sau: “con đã sớm nghe nói lão gia Nhà họ Tuyết Tuyết Vi Quốc và người của Quân khu Huyền Vũ tựa hồ có quan hệ nào đó, liền nghĩ, giả trang thân phận Thần Hiên đi theo bên người Tuyết Vi, nhìn xem, cô ta có phải cũng cùng Người của Quân khu Huyền Vũ có cấu kết hay không.” Thợ_Thợ_diendanlequydon

Tuy rằng, hôn sự này là Hoàng Phủ Dương Vinh và Tuyết Vi Quốc tự mình định ra, ông chắc chắn Tuyết Vi Quốc hẳn là sẽ không có liên hệ với Người của Quân khu Huyền Vũ, nhưng, vạn sự cẩn thận là hơn. “vậy kết quả đầu?”

“Ít nhất, con có thể chứng minh Tuyết Vi đích xác cùng Người của Quân khu Huyền Vũ không có quan hệ, đến nỗi cha của cô ta .....” Nói đến đây, ánh mắt Hoàng Phủ Minh theo bản năng liếc mắt Dạ Phi Nhã Lệ: “con đã không dám bảo đảm.”

Hóa ra.....

Là như thế này!!

Hai cha con đang đối thoại hoàn toàn không có chú ý tới hai vị tiểu thư đã đến đại sảnh Nhà họ Tuyết.

“Lão gia, phu nhân, nhị thiếu gia, Tuyết nhị tiểu thư và Tuyết tam tiểu thư tới.”

Nghe Lạc quản gia báo cáo.

Hai trông mắt Hoàng Phủ Minh trầm xuống, theo bản năng nhìn về phía Tuyết Vi đứng ở cửa, mặt vô biểu tình .....

Dần dần, dần dần, khóe miệng Tuyết Vi mơ hồ đưa ra một nụ cười hài hước.

Đây là đáp án chân chính Hoàng Phủ Minh xả thân bồi ở bên người Tuyết Vi tới sao?

Hóa ra, bắt quả là bởi vì anh hoài nghi cha tôi và quân khu Huyền Vũ có cấu kết, cho nên, liền nghĩ, tôi cũng cùng Người của Quân khu Huyền Vũ có cấu kết hay không sao?

Ha, thì ra là thế..... Thợ_Thợ_diendanlequydon

Thì ra là thế.....

Nguyên nhân anh bồi tôi đi Ngự thành rồi rầm thật lâu, sớm biết rằng đáp án là như thế, tôi liền không cần rồi rầm như vậy!!!

Từ nụ cười châm chọc của Tuyết Vi, Hoàng Phủ Minh tựa hồ đã xem thấu tâm tư của cô.

Con người phiếm ánh sáng sắc bén dần dần trầm xuống, anh không nghĩ cùng Tuyết Vi giải thích đôi câu!!

“Hoàng Phủ bá phụ, Hoàng Phủ bá mẫu, nhị thiếu gia, các người tốt.” Tuyết Phi Nhi kéo làn váy, ngoan ngoãn chào hỏi người trong đại sảnh.

Tuyết Vi cũng tiến lên một bước: “Hoàng Phủ bá phụ, Hoàng Phủ bá mẫu, nhị..... Thiếu gia.” Chào từng người.

“Ai nha, để tôi xem, mau để tôi xem” Dạ Phi Nhã Lệ đứng dậy, mỉm cười đánh giá Tuyết Phi Nhi: “Phi Nhi đều đã lớn như vậy rồi hả?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 119: Đấu khẩu

Editor: Thợ Thợ

“Nhã lệ, em đã gặp qua con gái thứ hai Nhà họ Tuyết hả?” Hoàng Phủ Dương Vinh lạnh lùng hỏi.

“Lão gia, chẳng lẽ ông quên mất sao? Lúc Sâm nhi chúng ta cùng Khả Duy kết hôn, Phi Nhi chính là phù dâu của Khả Duy, chuyện này chỉ chớp mắt, bất quá thời gian chỉ 2 năm, Phi Nhi thật là càng lúc càng xinh đẹp.”

Sâm nhi, đúng là trai trưởng của nhà họ Hoàng Phủ, Hoàng Phủ Sâm.

2 năm trước lúc cùng Tuyết Khả Duy kết hôn, Tuyết Phi Nhi cũng đã gặp mặt Hoàng Phủ lão gia cùng với Hoàng Phủ phu nhân.

“Hoàng Phủ bá mẫu, cảm ơn ngài khách lễ, ngài cũng là, một chút biến hóa so với 2 năm trước đều không có.”

“Ha ha, nhìn Phi Nhi có thể nói thêm, bên ngoài vẫn luôn nói con gái thứ hai Nhà họ Tuyết ngoan ngoãn hiểu chuyện, tuệ chí linh tâm, xem ra lời nói không sai. Minh Nhi, nếu tương lai có Phi Nhi làm nội trợ cho con, dĩ nhiên cha con cũng thỏa mãn trăm phần trăm rồi.”

Vừa nghe lời này, mặt Tuyết Phi Nhi lập tức đỏ lên: “Hoàng Phủ bá mẫu. ....” Ngượng ngùng gục đầu xuống, dư quang trộm ngắm Hoàng Phủ Minh cách đó không xa.

Anh hiển nhiên đối với lời Dạ Phi Nhã Lệ nói vẫn duy trì một loại thái độ khịt mũi coi thường.

“cô, là con gái thứ ba Nhà họ Tuyết hả?”

“Vâng, Hoàng Phủ bá mẫu.” Thor_Thor_diendanlequydon

“Ha hả, tôi cũng không thiếu nghe những người khác nhắc tới cô. Đầu nói cô hào phóng khéo léo, tri thư đạt lý, lại có dung mạo khuynh quốc khuynh thành, hôm nay nhìn lên, xem ra lời đồn đại một chút đều không có khoa trương đâu.” Dạ Phi Nhã Lệ nói đến đây, càng xem càng cảm thấy Tuyết Vi có chút quen mặt: “con gái thứ ba Nhà họ Tuyết, 2 năm trước trong hôn lễ sâm nhi của chúng tôi cùng chị cả của cô, có phải cô cũng tham dự hay không?”

“Không.” Trường hợp này có thể kết giao đến vương tôn quý tộc, lấy tính cách Dịch Mạn Lị sao có thể kêu cô tham dự chứ?

“a, là như thế này .....” Dạ Phi Nhã Lệ nghi hoặc gật gật đầu.

Bà vốn tưởng rằng có thể là hôn lễ lần trước gặp qua Tuyết Vi, mới cảm thấy cô quen mặt, nhưng cô cũng không có tham gia hôn lễ, nhưng Dạ Phi Nhã Lệ liền cảm thấy tựa hồ gặp qua Tuyết Vi ở nơi nào!!

Rốt cuộc là nơi nào chứ?

“Tốt, tốt, ăn cơm đi.” Hoàng Phủ Dương Vinh một câu lời trở lại suy nghĩ của Dạ Phi Nhã Lệ, ông hiển nhiên đối với cô nói chuyện phiếm mủi phần không có hứng thú.

Mọi người dời bước vào nhà ăn, một bàn phong phú món ngon sớm đã chuẩn bị xong.

Hoàng Phủ Dương Vinh ngồi ở chủ vị, Dạ Phi Nhã Lệ và Hoàng Phủ Minh ngồi ở hai bên ông.

Tuyết Phi Nhi sợ Tuyết Vi đoạt vị trí bên người Hoàng Phủ Minh, vội vàng bá chiếm tiên cơ. Thor_Thor_diendanlequydon

Vừa vào tòa nhà này, Hoàng Phủ Minh mới chú ý tới quần áo Tuyết Phi Nhi, mùi nước hoa gay mũi quả thực xông đến làm anh muốn phun, phục sức khoa trương càng kêu anh không nỡ nhìn thẳng.

Vào lúc ăn cơm.

Tuyết Phi Nhi cùng Dạ Phi Nhã Lệ trò chuyện huyền thiên, toàn bộ trên bàn cơm liền nghe cô riu rít không ngừng.

Hoàng Phủ Minh ngồi ở bên cạnh cô lần đầu tiên trở thành người chịu tai ương, một bữa cơm cơ hồ là chịu đựng tức giận ăn.

Sắc bén mưu phong trong lúc vô tình nhìn về phía Tuyết Vi ở đối diện, hôm nay sao cô gái này an tĩnh như vậy? Không phải cơ hội ‘ biểu hiện ’ tốt sao?

Đúng lúc này, Tuyết Vi vừa vịn ngàng đầu, đối diện tầm mắt Hoàng Phủ Minh.

Một khắc kia hai người ở giữa mưu phong, bắt đầu khởi động một ánh lửa nói không nên lời, như là kẻ thù trông ngóng, lại như là một đôi tiểu tình lữ mới vừa cãi nhau đối diện ánh mắt.

“à, Con gái thứ ba Nhà họ Tuyết, vì sao cô không nói lời nào?” Đột nhiên, Dạ Phi Nhã Lệ mỉm cười nhìn về phía bên cạnh.

“Hoàng Phủ bá mẫu, em ba cháu khi ở nhà cứ như vậy, một chút cũng đều không hiểu khôn khéo trong giao thiệp, cha cháu đã nói qua nó bao nhiêu lần không hiểu quy củ, ngài ngàn vạn lần đừng trách cứ nó.” Thor_Thor_diendanlequydon

Tuyết Phi Nhi nhìn như là thế Tuyết Vi nói chuyện, mà kỳ thật là nói móc cô không hiểu quy củ thôi.

Tuyết Vi lại như thế nào sẽ nghe không ra chứ?

Đôi mắt cô vừa chuyển, nhàn nhạt nói: “ăn không nói, ngủ không nói.”

một lời này, không biết chọc động tâm vài người.

Hoàng Phủ Dương Vinh cũng trầm mặc, hiển nhiên thực vừa lòng Tuyết Vi trả lời; ngược lại là sắc mặt Tuyết Phi Nhi rõ ràng trở nên vô cùng âm trầm.

“Em ba, đây là gia yến, em cần gì phải câu nệ như vậy chứ?”

“Đúng vậy, đúng vậy, Tuyết Vi, cháu không cần thiết nhút nhát. Bất quá, thật ra tôi cũng nghe người ta nói qua, tính cách con gái thứ ba Nhà họ Tuyết là có một chút nội liễm (người sống nội tâm) như vậy, giống Minh Nhi của chúng tôi, đều không thể nào nói chuyện. Tôi thật lo lắng hai người các người cá tính tương tự như vậy, ngày sau như thế nào ở chung?”

Tính cách Hoàng Phủ Minh ..... Nội liễm???

Cùng Tuyết Vi tò mò còn có Hoàng Phủ Minh.

Ở trong mắt anh, Tuyết Vi cũng tuyệt đối không phải một cô gái có tính cách nội liễm!! Thợ_Thợ_diendanlequydon

Ít nhất hai người này sau mỗi lần gặp mặt, sẽ đấu khẩu một phen, một chút đều nhìn không ra hai người bọn họ ai nội liễm.

Nếu không phải cục diện giới hạn, phỏng chừng hai người này đến cùng trả lời Dạ Phi Nhã Lệ một câu, yên tâm, chúng tôi ở chung ‘ vô cùng tốt ’!!!

“Ha ha, Hoàng Phủ bá mẫu, tính cách Em ba cháu chính là như vậy.” Nói xong, Tuyết Phi Nhi gấp một miếng bào ngư, ngượng ngùng để vào mâm của Hoàng Phủ Minh: “Nhị thiếu gia, dùng bữa.”

“Ai nha, ai nha, lão gia mau xem, Phi Nhi thật hiểu chuyện, còn biết thay Minh Nhi chúng ta gấp đồ ăn.” Dạ Phi Nhã Lệ đối với Tuyết Phi Nhi là khen không dứt miệng.

Nhưng thật ra Hoàng Phủ Minh.....

Nhìn miếng bào ngư trong mâm đồ ăn kia, một loại cảm giác buồn nôn hoàn toàn phát sinh.

Thói ở sạch gây ra, anh không cách nào tiếp thu đồ vật dính bất luận nước bọt gì của người khác phải.

Nhưng đã chứng minh rồi, cô gái trong khách sạn buổi tối ngày đó chính là Tuyết Phi Nhi, vì sao anh vẫn không cách nào khắc chế thói ở sạch của mình?

Hoàng Phủ Minh nghi hoặc nheo lại đôi mắt, trong lúc vô tình lần thứ hai đối diện hai mắt Tuyết Vi.

Ánh mắt hai người giao phong lần thứ hai, trong mắt Tuyết Vi tràn ngập..... ‘đúng vậy, đúng vậy, Chị hai tôi thật thương anh, quả thực chính là như một người vợ tốt được chọn, anh còn không nhanh lên cưới Chị hai tôi đi?’ Thợ_Thợ_diendanlequydon

Cũng không biết vì sao, hình như là Hoàng Phủ Minh đọc hiểu nội tâm cô đọc thoại, ho khan một tiếng, lạnh lùng nói: “Đa tạ Tuyết nhị tiểu thư, nhưng thật ra Tuyết tam tiểu thư..... cô thật nên học chị hai cô đi!!!”

Được khích lệ như vậy, Tuyết Phi Nhi vui mừng khôn xiết.

Mặt Tuyết Vi lại là trong nháy mắt sa xuống dưới.....

Đúng! Đúng! Đúng! Cô chính là không hiểu chuyện, không hiểu khôn khéo trong giao thiệp, còn không cần người khác tới nhắc nhở!!!

Âm trầm nghiêng răng, mặt cô ra vẻ vẻ áy náy nói: “Thực xin lỗi, thực xin lỗi, nhị thiếu gia, là Tuyết Vi thất lễ, tới..... Nhị thiếu gia, ăn! Đồ ăn!!” Nói xong, hai tròng mắt cô chột lóe, tay cầm đôi đũa dùng sức gấp một miếng..... phao câu gà để vào trong mâm Hoàng Phủ Minh.

Hoàng Phủ Minh nhìn lên, cả khuôn mặt lập tức đen.

Anh liền biết cô gái này sẽ không an phận như vậy, lại không nghĩ..... Cô thế nhưng gấp cho anh một miếng phao câu gà để ăn?!!

“Em ba, sao em thất lễ như vậy?? Thế nhưng gấp cho nhị thiếu gia ..... Gấp loại đồ vật này???”

Nghe tiếng Tuyết Phi Nhi trách cứ, Tuyết Vi không nhanh không chậm nâng lên mí mắt, nhìn biểu tình người kia giương mắt cứng lưỡi, cô ủy khuất cúi thấp đầu xuống: “Xin lỗi, tôi không thấy rõ.....” Thợ_Thợ_diendanlequydon

Hừ, gấp đồ ăn sao? Còn không phải là gấp đồ ăn sao?!

Hoàng Phủ Minh, nếu anh còn cần lão nương gấp đồ ăn cho anh, lão nương có thể gấp các loại phao câu cho anh ăn nha, ăn chết anh đi!!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 120: Người tôi phải gả chính là Dạ Phi Linh

Editor: Thơ Thơ

Một bữa gia yến kết thúc.

Tuyệt Phi Nhi khỏe mã bồi ở bên cạnh Dạ Phi Nhã Lệ lăm nhăm việc nhà.

Nhưng Hoàng Phủ Minh đã sớm mượn cớ rời khỏi bàn ăn.

Tuyệt Vi cũng thật sự không am hiểu khỏe mã liền nói lời từ biệt cùng Dạ Phi Nhã Lệ cùng với Hoàng Phủ Dương Vinh .....

“Tiểu thư, hôm nay chị biểu hiện, thật sự là.....” Bước chậm ở trong hoa viên Nhà họ Hoàng Phủ, vẻ mặt Ninh Ninh khó chịu đi theo phía sau Tuyệt Vi.

“Thật sự là thế nào?”

“Thật sự là..... Quá kém, sao chị lại có thể gấp phao câu gà cho Hoàng Phủ Quân Trường ăn, như vậy làm sao Hoàng Phủ Quân Trường sẽ có ấn tượng tốt đối với chị chứ?” Thơ_Thơ_diendanlequydon

Hừ, cô còn cần Hoàng Phủ Minh lưu ấn tượng tốt gì? Đều ‘ thành thực ’ như vậy, nên bại lộ đã sớm bại lộ sạch sẽ, lại không phải lần đầu tiên thật sự gặp mặt.

“Khụ khụ.....” Liền tại đây khi chủ tớ hai người đi ngang qua đình hoa viên hóng gió, một tiếng ho nhẹ truyền đến.

Tuyệt Vi và Ninh Ninh thuận thế dừng bước chân.

“Tiểu thư, tiểu thư, là Hoàng Phủ Quân Trường.” Ninh Ninh khẩn trương lôi kéo cánh tay Tuyệt Vi, kích động chỉ vào Hoàng Phủ Minh ngồi ở trong đình hóng gió cách đó không xa.

Cô nheo đôi mắt lạnh lại, trầm mặc nhìn về phía đình hóng gió.

Chỉ thấy, Hoàng Phủ Minh vén lên màn sa đình hóng gió, giọng nói lạnh lùng: “Đi nhanh như vậy?”

“Bằng không sao?”

“Đây chính là lúc mấu chốt nhất cô bước vào vị trí Quân Trường phu nhân, như thế nào không..... nắm chắc?”

A, châm chọc cô đúng không?

Thật cảm thấy cô một hai phải muốn vị trí Quân Trường phu nhân này đúng không? Thơ_Thơ_diendanlequydon

Tốt, thực tốt! Vậy như anh mong muốn!

Tuyệt Vi âm thầm nghiêng răng, cất bước, đi tới đình hóng gió: “Thật muốn làm phu nhân quân nhân, lấy lòng cha mẹ Quân Trường có cái rắm. Không phải là đến chờ mọi người gặt cái đầu sao. Này không, tôi rất có tâm cơ..... Tới nơi này!!”

Ánh mắt khiêu khích đối diện đôi mắt Hoàng Phủ Minh.

Đôi mắt anh chợt lóe: “A, cô gái này, thật đúng là có nhãn lực!!”

“Đó là, tôi phải làm Quân Trường phu nhân, không có chút nhãn lực sao được đây??”

“Tới, bồi tôi một ván cờ.”

Một bên Ninh Ninh vừa nghe, kích động nheo nheo cánh tay Tuyệt Vi, đây chính là cơ hội tốt bằng trời.

Ai ngờ, Tuyệt Vi chỉ nhẹ nhàng bằng quơ liếc mắt bàn cờ vua đặt trên bàn đình hóng gió liền từ chối nói: “Xin lỗi, Hoàng Phủ Quân Trường, tôi..... Sẽ không chơi cờ, xin lỗi không tiếp được!”

“hả?” Nhìn bóng dáng cô dần dần rời đi, Hoàng Phủ Minh nheo lại đôi mắt lạnh: “cô thân là tiểu thư Nhà họ Tuyệt, cảm kỳ thư họa sao có thể không biết? Đây là cô cố ý từ chối tôi sao?” Thơ_Thơ_diendanlequydon

“A, Hoàng Phủ Quân Trường, nếu đáp án đều đã sinh ra ở trong lòng anh, cần gì phải nói ra, như vậy thêm không có mặt mũi chứ?”

“cô!!!” Cô gái miệng lưỡi sắc bén! Bàn tay to của Hoàng Phủ Minh chậm rãi nắm thành cái nắm tay: “Không phải cô phải làm Quân Trường phu nhân sao? Chút đề nghị này liền cự tuyệt sao?”

“Đúng vậy, tôi phải làm Quân Trường phu nhân. Chính là.....” Đôi mắt Tuyết Vi vừa chuyển, mỉm cười ngọt ngào nói: “Tôi nói phải làm Quân Trường phu nhân nào sao?”

“tức cười, toàn bộ Quân Khu Bạch Hồ cũng chỉ có một Quân Trường mà thôi!!”

“Cái này thật ra không phải giả, chính là..... Toàn bộ quốc gia có bốn cái quân khu, tôi chưa nói tôi phải làm Quân Trường phu nhân quân Khu Bạch Hồ. Dù sao, cha tôi vẫn luôn có cấu kết với Quân khu Huyền Vũ, ngầm lại, tôi quyết định vẫn là đi làm vợ của Dạ Phi Linh tốt hơn!!”

“Tiểu thư!!” Ninh Ninh vừa nghe lời này, sắc mặt đều bị dọa trắng.

Phải biết rằng, đây chính là địa bàn quân Khu Bạch Hồ, nơi này lại là Nhà họ Hoàng Phủ, Tuyết Vi dám nói ra loại lời nói này cùng với theo địch bán nước có cái gì khác nhau sao??

“Cô gái, tôi xem cô chán sống rồi!!”

“Làm gì, dù sao tôi đã bị hoại nghi, tôi còn sợ cái gì.” Tuyết Vi không thuận theo không buông tha trả lời Hoàng Phủ Minh. [Thor_Thor_diendanlequydon](#)

Anh xem như hoàn toàn nghe hiểu được, cảm tình cô gái đáng chết này là bởi vì theo như lời anh vừa mới cùng Dạ Phi Nhã Lệ giận dỗi nói hả??

“Tùy cô!” Hoàng Phủ Minh không hề nhần nại buông màn lựa xuống, một mình hạ cò.

Tuyết Vi hung hăng cho anh một cái nhìn xem thường liền mang theo Ninh Ninh rời đi.....

Chỉ chốc lát sau, Lạc quân gia chậm rãi đi tới đình hóng gió: “Nhị thiếu gia.”

“Chuyện gì?”

“Xin thứ cho lão nô lảm miệng hỏi một câu, ngài hẳn là..... Thực để ý Tuyết Vi tiểu thư hả?”

Quân cờ cầm trong tay ngừng ở giữa không trung, anh nâng lên mi mắt, châm chọc một lát, chậm rãi nói: “Vì sao hỏi như vậy?”

“thời gian Lão nô ở Nhà họ Hoàng Phủ ngày người có 40 năm, cũng coi như là rải rác nhìn ngài không sai biệt lắm tám năm. Tâm tư ngài ngẫu nhiên tôi còn có thể đoán chuẩn được. Vừa mới rồi sở dĩ ngài làm trò trước mặt Dạ Phi phu nhân cố ý bỏ qua quan hệ cùng Tuyết Vi tiểu thư một bên, nói vậy, là vì bảo hộ Tuyết Vi tiểu thư đi?”

‘Minh Nhi chúng ta là vì bảo hộ Tam tiểu thư Nhà họ Tuyết mới có thể đi Ngự thành, ông hẳn là vui vẻ mới phải, xem ra..... rốt cuộc Minh Nhi chúng ta tìm được ý trung nhân rồi. ’

Con đã sớm nghe nói lão gia Nhà họ Tuyết Tuyết Vi Quốc và người của Quân khu Huyền Vũ tựa hồ có quan hệ nào đó, liền nghĩ, giả trang thân phận Thần Hiến đi theo bên người Tuyết Vi, nhìn xem, cô ta có phải cũng cùng Người của Quân khu Huyền Vũ có cấu kết hay không.”
[Thor_Thor_diendanlequydon](#)

Hoàng Phủ Minh trầm mặc hít vào một hơi, cặp mắt dần dần tối sầm xuống.....

Tuy không có được thiếu gia nhà mình chính miệng trả lời, nhưng Lạc quân gia đã hiểu được hết thảy. “Nhị thiếu gia, mặc kệ tâm ý ngài như thế nào. Nhưng lão nô vẫn muốn nhắc nhở ngài một câu, xuất thân Tam tiểu thư nhà họ Tuyết bất quá là một thứ nữ, ai cũng biết nhà họ Tuyết do Địch phu nhân chường quản, mà con gái Địch phu nhân sủng ái nhất còn ai ngoài Tuyết nhị tiểu thư. Nếu ngài lựa chọn nhị tiểu thư Nhà họ Tuyết, mới là chân chính cường cường liên hợp.”

Mặc kệ Lạc quân gia nói xuôi tai hay là không xuôi tai, điểm xuất phát của ông đều là vì tốt cho Hoàng Phủ Minh.

Chỉ là.....

“Lạc quân gia!”

‘ bốp ’ một tiếng, Hoàng Phủ Minh phẫn nộ đánh nghiêng bàn cờ trước người, đứng dậy, phẫn nộ đi ra ngoài đình hóng gió: “Nếu không phải tôi niệm tình ông đi theo bên người tôi nhiều năm, lại trung thành và tận tâm, tôi nhất định gọi người kéo ông đi ra ngoài đánh chết. Ông đừng quên, Hoàng Phủ Minh tôi cũng là con vợ lẽ, y theo ý tứ của ông, chính là thân phận tôi cũng hèn mọn sao?!”

“Không..... Nhị thiếu gia, tôi không có ý tứ này.” Lạc quân gia khản trương hai đầu gối quỳ xuống đất.

Giờ phút này, phản chiếu ở hai tròng mắt Hoàng Phủ Minh thoát nhìn là âm trầm, dọa người như vậy.

Không tồi, một quân trường này cao cao tại thượng, xuất thân Hoàng Phủ Minh đúng là con vợ lẽ, chẳng qua mẫu bằng từ quý, anh nhất chiêu thành vương, mọi người mới dần dần xem nhẹ xuất thân của anh, cũng quên mất địa vị mẹ của anh.

Chỉ là Hoàng Phủ Minh chưa từng nghĩ, Tuyết Vi cũng là con vợ lẽ!?

*

“Minh, nơi này, nơi này.....” trong quán bar âm ỉ, Mộ Thần Hiền đứng ở cửa một gian phòng vip vẫy vẫy tay với Hoàng Phủ Minh cách đó không xa.

Vừa mới rời, Hoàng Phủ Minh vừa vặn nhận được điện thoại Mộ Thần Hiền đánh tới, nghĩ lại, dù sao ngốc ở trong nhà cũng không có việc gì, liền quyết định lại đây tìm anh.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 121: Gặp mỹ nữ ở quán bar

Editor: Thơ Thơ

“Hiên thiếu, bạn anh sao?” Những người khác trong phòng bao vừa thấy Mộ Thần Hiền mang theo ‘ người mới ’ lại đây, sôi nổi lộ ra biểu tình tò mò.

“hà, bằng hữu tôi thực tốt. Tốt, tôi và bằng hữu tôi có chút lời lẽ muốn nói, các người đi trước đi.”

“Hai người đàn ông có lời lẽ gì muốn nói? Ha ha.....” Những người đó trêu chọc rồi đi phòng bao.

Đóng cửa lại, Mộ Thần Hiền dào dạt đắc ý nói: “Minh, tôi làm cũng không tệ lắm đi.” *Thơ _Thơ _diendanlequydon*

Từ trước đến nay Hoàng Phủ Minh thích an tĩnh, đối với người xa lạ càng là một khuôn mặt lạnh, mười phần ít nói, hơn nữa do thân phận Quân Trường của anh gây ra. Cho nên, gần đây, Mộ Thần Hiền thức thời đuổi những bạn nhậu đó đi.

“Thần hiền, về Nhà họ Tuyết, anh hiểu biết nhiều ít?” Vừa vào phòng, Hoàng Phủ Minh mở một chai bia, vừa uống, vừa dò hỏi lên.

“bối cảnh Nhà họ Tuyết rất loạn, đời trước Tuyết Vĩ Quốc là quan tham mưu của ba cậu, bởi vì phụ thương mới rời khỏi quân đội sửa thành kinh doanh, sau lại kinh doanh sự nghiệp đánh bạc gì đó, dù sao lương đạo hắc bạch có chút bối cảnh. Chính yếu chính là.....” Nói đến chỗ này, Mộ Thần Hiền mưu phong vừa chuyển, chậm rãi nói: “con trai lớn của ông vẫn là tướng quân binh đoàn thứ hai của chúng ta.”

Này đó, Hoàng Phủ Minh đã sớm điều tra rõ ràng, hướng chỉ anh cũng thường xuyên chạm mặt với Con trai lớn Tuyết Vĩ Quốc, càng mười phần hiểu biết người này, chỉ là..... “Tôi muốn hỏi anh chính là về việc tư Nhà họ Tuyết, Tuyết Vĩ Quốc có mấy vợ?”

“A? Chỉ có một vợ là địch phu nhân, đến nỗi tình nhân, tôi đây cũng không biết.”

Vì bận tâm mặt mũi Dịch Mạn Lị, Tuyết Vĩ Quốc vẫn chưa từng chính đại quang minh công khai qua thân phận Tôn Vân Vân ra bên ngoài, cho tới nay rất nhiều người đều cho rằng Tuyết Vĩ là con gái ruột của Dịch Mạn Lị, chỉ có một ít người biết bí mật mà Nhà họ Tuyết không muốn người biết.

“này, mình, đang êm đẹp cậu hỏi tôi việc tư của Nhà họ Tuyết, tôi xem kỳ thật là cậu muốn hỏi về chuyện Tuyết Vĩ đi?” Mộ Thần Hiền cười xấu xa chen tới bên cạnh Hoàng Phủ Minh. *Thơ _Thơ _diendanlequydon*

Anh trầm mặc không nói uống một ngụm rượu.

“A, đúng rồi, cậu biết là ai đem tình báo Tuyết Vĩ lấy về tới tiết lộ đi ra ngoài chưa?”

“anh nói có thể có ai?”

Hai trông mắt Mộ Thần Hiền trầm xuống, rất nghiêm túc nói: “Chẳng lẽ là..... Dạ?!”

‘ phốc ’

Thiếu chút nữa Hoàng Phủ Minh phun rượu ngấm ở trong miệng vào mặt Mộ Thần Hiền: “Thần hiền, anh là ngốc, hay là làm sao vậy? Ngẫm lại đều biết, nhất định là Dạ Phi Linh biến thái kia làm!!!”

“hà?” Mộ Thần Hiền tựa hồ còn không có phục hồi tinh thần lại.

Hoàng Phủ Minh chỉ phải nói điểm hiểu được: “Phòng chừng là Dạ Phi Linh biết chúng ta đã được bản phân tích được vật, cho nên, hoặc là anh ta không làm, đã làm phải làm đến cùng, liền tới lưỡng bại câu thương, cá chết phá lưới, đem bản phân tích được vật công bố cho các nhà kinh doanh thuốc các nơi!”

“à, hóa ra là có chuyện như vậy.....”

‘ cũng không biết là kẻ thiếu đạo đức nào, thế nhưng tiết lộ tình báo cho các nhà kinh doanh thuốc, làm cho cậu bị bắt, mình lại muốn chạy về tới bị phạt.

‘ tiết lộ bản phân tích được vật..... Nhất định là Người của Quân khu Huyền Vũ.....’ Thợ_Thợ_diendanlequydon

‘ làm sao mà cậu biết được? ’

‘ tôi đoán. ’

Mộ Thần Hiên lập tức liền hồi tưởng, khi buổi chiều, Tuyết Vi cấp ra đáp án.

Bây giờ muốn suy nghĩ, Tuyết Vi thật là suy đoán lung tung sao?

A, khừu giác cô gái kia ..... Thật đúng là nhạy bén!!

Thu hồi suy nghĩ, về mặt Mộ Thần Hiên khinh bỉ nhìn về phía Hoàng Phủ Minh: “Tôi cảm thấy Dạ Phi Linh biến thái, cũng không biến thái bằng cậu đi?”

“hả?”

“Lần trước, sau khi cậu biết được Phương Tiểu Nhã là gián điệp quân địch, cứ thế bắt động thanh sắc, lặng lẽ sửa chữa phân tích phối được vật, để Phương Tiểu Nhã mang về một bản phân tích được vật giả, làm hại không ít binh lính Quân khu Huyền Vũ người ta đều trúng độc. Bây giờ Dạ Phi Linh trả thù cậu như vậy, cũng coi như tiện nghi cho cậu đi?”

Muốn nói, Hoàng Phủ Minh phúc hắc chính là phúc hắc.

Anh biết rõ Phương Tiểu Nhã là gián điệp, cũng không có ra tay bắt, còn để cô thành công có được bản phân tích được vật. Nhưng khi trở về quân khu Huyền Vũ, cơ bản chính là một quả bom hẹn giờ, làm không ít người đều trúng độc, Dạ Phi Linh phát bực thiếu chút nữa tự mình chạy tới tìm Hoàng Phủ Minh đánh nhau.

“Hiên thiếu!” Khi hai người nói chuyện lửa nóng, hai cô gái mặc gọi cảm đẩy cửa phòng bao ra. Thợ_Thợ_diendanlequydon

Mộ Thần Hiên vừa thấy: “Tiểu Mỹ, sao cô lại tới đây?”

“Ha hả, tôi nghe nói anh ở đây, cho nên, liền mang theo bằng hữu lại đây tìm anh.” Nói xong, cô gái không chút nào kiêng kỵ ngồi ở trên đùi anh. Một đôi mắt phượng dần dần mà nhìn về phía Hoàng Phủ Minh bên cạnh: “Hiên thiếu, vị soái ca này thực lạ mặt, là ai vậy?”

Mộ Thần Hiên xấu hổ cười cười, vội vàng mở rộng đề tài: “cô nói cho tôi trước, vị mỹ nữ này là ai.” Nói xong, anh chỉ chỉ một cô gái khác do Tiểu Mỹ mang đến.

Cô gái này thoát nhìn hần là tuổi tác so với Hoàng Phủ Minh không sai biệt lắm, một đầu tóc dài cuộn sóng buông ở bên hông vũ mị mà gọi cảm, một cái mặt mười phần tinh xảo, phối hợp dáng người kia phập phồng quyến rũ nóng bỏng, rất quyến rũ ánh mắt người.

“Tới, tới tới giới thiệu. Cô ta, là khuê mật của tôi, thiên kim xí nghiệp Diệp thị, Diệp Tụng Linh.”

Xí nghiệp Diệp thị sao?!

Khi Mộ Thần Hiên và Hoàng Phủ Minh nghe tên xí nghiệp kia, ánh mắt không hẹn mà cùng nhìn nhau.

Bọn họ cảm thấy.....

Cái tên xí nghiệp này ..... Giống như đã từng quen biết .....

Bãi đỗ xe ngầm. Thợ_Thợ_diendanlequydon

Ước chừng một giờ sau, Hoàng Phủ Minh vội vàng rời khỏi quán bar, đi thẳng đến bãi đỗ xe ngầm.

Bởi vì hai mỹ nữ kia vừa mới gia nhập, Mộ Thần Hiên cơ hồ đã muốn chơi điên rồi, uống thành say như chết, phòng chừng ngủ ở quán bar đến buổi sáng ngày mai mới thấy. Hoàng Phủ Minh đơn giản liền rời đi trước.

‘ tất tất.....’

Một chiếc xe thể thao Porsche đậu ở trong góc chớp động hai đèn đầu, Hoàng Phủ Minh mới vừa mở cửa xe ra.

Một xe khác bên cạnh, Diệp Tụng Linh đã sớm ngồi trên vị trí ghế phụ. “Soái ca, không ngại cho tôi quá giang một đoạn đường chứ?”

Hoàng Phủ Minh lạnh khuôn mặt, không nói một lời ngồi trên vị trí điều khiển, chậm rãi khởi động xe.....

“Soái ca, anh thật là người đàn ông đầu tiên tôi thấy có thể uống. Uống lên nhiều như vậy thế mà cũng chưa say, cũng thật là lợi hại.” Xe mở ra, một tay

Diệp Tụng Linh chống đỡ cửa xe, xoay mặt, trêu đùa nhìn về phía Hoàng Phủ Minh. “Nếu có cơ hội nói, thật ra tôi muốn cùng anh uống say một trận.”

“A.” Cô gái lái nhai chỉ đôi lấy Hoàng Phủ Minh cười một cái cho có lệ.

Tựa hồ không cam lòng, Diệp Tụng Linh lại đổi đề tài khác, ai ngờ là không được đáp lại như cũ.

“Ài, soái ca, anh với ai cũng đều ít lời nói như vậy sao?”

Đôi mắt người mình chường mắt, từ trước đến nay Hoàng Phủ Minh đều là thái độ này, chỉ có Bạch Dạ, Mộ Thần Hiền loại bằng hữu ở chung với anh nhiều năm, anh mới có thể ‘đặc biệt đối đãi’ một chút.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 122: Ban đêm ghé thăm

Editor: Thơ Thơ

“A.” Hoàng Phủ Minh lạnh giọng cười như cũ.

Diệp Tụng Linh thất vọng chu miệng lên, đôi mắt phượng nheo lại, khuỷu tay áy muội đập ở trên vai anh: “anh thần bí như vậy, thật đúng là đặc biệt có thể hấp dẫn khác phái đây.”

Mị nhân cô gái như tơ đối với vành tai anh thổi bay khí. Ân ân khởi xướng thế công khiêu khích.

Bản thân Hoàng Phủ Minh không phải ‘người đàn ông tốt’ truyền thống gì, từ thời khắc cô gái này vừa lên xe, anh đã hiểu được dụng ý của cô.

Đối với cô gái tặng không tới cửa này, anh lại có đạo lý gì cự tuyệt chứ?

Mất nghiêm khắc sâu không thấy đáy nhìn kính chiếu hậu, Hoàng Phủ Minh nhanh chóng quay lại phía dưới.

Cấp tốc thay đổi quỹ đạo chạy xe thể thao, chạy về phía đỉnh núi hoàng thành đi.....

“um hừ.....”

Đỉnh núi u ám, phong cảnh tuyệt đẹp, trong xe thể thao đậu ở bên đường truyền đến tiếng cô gái kiều mị thờ dốc. Thơ_Thơ_diendanlequydon

Quần áo Diệp Tụng Linh không chỉnh tề, nhắm mắt lại, hai má tắn ra sắc ửng đỏ mê người. Một đôi tay ngọc giống như là rắn câu lấy cổ Hoàng Phủ Minh. Hai mảnh môi đỏ liền cảm lòng không đậu để sát vào anh.

Hai hàng lông mày Hoàng Phủ Minh căng thẳng, đột nhiên đẩy cô gái trong lòng ngực ra, lạnh lùng nói: “Xuống xe!”

“hả?” Diệp Tụng Linh như ở trong mộng mới tỉnh bị hắt một chậu nước lạnh, ngậy ngốc nhìn Hoàng Phủ Minh bên cạnh: “anh nói cái gì?”

“Đừng để tôi lặp lại lần thứ hai.” Hoàng Phủ Minh mặt vô biểu tình sửa sang lại quần áo.

Diệp Tụng Linh tựa hồ còn chưa có phục hồi tinh thần lại: “Chúng ta, chúng ta đều đã đến bước này, anh, anh vậy mà kêu tôi xuống xe hả?”

“3!”

“2!”

Lúc Hoàng Phủ Minh vừa muốn đếm tới ‘1’, Diệp Tụng Linh phần hận cắn chặt răng, cũng không quay đầu lại đi xuống xe.....

Sau một lúc lâu, tay Hoàng Phủ Minh cầm tay lái ẩn lộ gân xanh, con người nhìn chăm chú cảnh đẹp phương xa cũng điểm xuyết vài phần bức bối.

Trời biết, lúc anh ở cùng cô gái kia **, vậy mà trong đầu hiện lên toàn bộ đều là hình ảnh cùng Tuyết Vi ở bên nhau, làm cho anh một chút hứng thú tiếp tục đi xuống đều không có!! Thơ_Thơ_diendanlequydon

“Đáng chết, rốt cuộc tôi trúng độc gì của cô gái kia?!!”

Biệt viện nhà họ Hoàng Phủ.

“Tiểu thư, chị làm sao vậy? Lúc trước vậy mà chống đối Hoàng Phủ Quân Trường như vậy? Không phải chị đã quyết định gả cho Hoàng Phủ Quân Trường sao? Làm gì còn, còn như vậy?”

Từ khi trở lại biệt thự, Ninh Ninh cơ hồ lái nhai quở trách Tuyết Vi suốt hai tiếng đồng hồ, cô phiền đều phải phiền chết. “Tốt, tốt, bà quản gia nhỏ, lần sau chị chú ý, lần sau chú ý được rồi đi?”

“Hừ, tiểu thư thật là. Bất quá..... Nhị thiếu gia làm sao sẽ đẹp trai như vậy?? Đã nghe đồn anh ta rất tuấn tú, nhưng em thật không nghĩ tới sẽ đẹp trai như vậy ..... Ai nha nha, quả thực giống như minh tinh điện ảnh, không, so với minh tinh điện ảnh còn muốn đẹp trai hơn.”

Oh, my god, lại tới nữa.....

Tuyết Vi ngồi ở trước bàn trà, một tay vỗ về.

Từ khi về đến biệt thự, Ninh Ninh chỉ có hai câu nói, một là, tiểu thư sao lại có thể cùng nhị thiếu gia nói chuyện như vậy; hai là, nhị thiếu gia thật đẹp trai.....

Đúng, cô không phủ nhận. Hoàng Phủ Minh là soái ca số một, số hai trong những người khác phái mà cô từng gặp qua, nhưng..... không đến mức khoa trương đến nỗi mỗi giây mỗi khắc đều phải nhắc tới đi?? Thor_Thor_diendanlequydon

“Tiểu thư, tiểu thư, lần này chị thật có thể gả cho Hoàng Phủ Quân Trường xem như kiểm lời nha!!”

“Kiểm lời??”

“Đúng vậy, nhị thiếu gia người lớn lên soái, lại có bản lĩnh, lại có hàm dưỡng, khí chất xuất chúng, không phải chị kiểm lời là cái gì?”

“Ninh Ninh!” Lời này, Tuyết Vi đã có thể không thích nghe. “chị lớn lên xấu hả? Hay là không có bản lĩnh?? Mẹ nó dựa vào cái gì nói chị gả cho Hoàng Phủ Minh chính là chị kiểm lời đâu? Chị cảm thấy..... nếu Hoàng Phủ Minh có bản lĩnh có thể cưới được Tuyết Vi đây, mới là anh kiểm lời nha!!!”

Cũng không phải Tuyết Vi tự đại, mà là cô có nữ tính hiện đại cũng đủ tự tin.

Cô cũng không cho rằng trong một đoạn cảm tình có ai hèn mọn; có ai không xứng với ai. Chỉ cần có thể đi cùng một chỗ, mặc dù là khát cái phối hợp với phú hào, cũng là cho nhau xứng đôi, nếu không có thể đứng ở bên nhau.

“Vâng vâng, tiểu thư nhà em ưu tú nhất. Nhưng mà, tiểu thư, Ninh Ninh rất hiếu kì..... lúc trước nhắc tới Mộ tướng quân với em, nếu bây giờ Ninh Ninh kêu chị lựa chọn, nhị thiếu gia và Mộ tướng quân, ai càng làm chị vừa lòng, chị lựa chọn ai?” Ninh Ninh cười xấu xa ghé vào bên cạnh Tuyết Vi.

Bây giờ cô chỉ muốn nói cho Ninh Ninh một câu..... hai người này là *** một người! “Ninh Ninh, kỳ thật.....” Thor_Thor_diendanlequydon

‘ leng keng, leng keng ’ tiếng chuông cửa đánh gãy lời Tuyết Vi nói.

“Có người tới, đi mở cửa đi.”

“Thời gian này còn có người tới sao?? Nên sẽ không..... Lại là nhị tiểu thư đi?” Ninh Ninh tưởng tượng đến có thể là Tuyết Phi Nhi tiến đến nháo sự, đầu đều phải lớn.

Căng da đầu mở cửa phòng ra, vừa thấy.....

‘ rầm rầm ’

Cô không khỏi hai mắt đăm đăm nuốt nước miếng. “Nhị..... Nhị thiếu gia.....?”

“Tuyết Vi ngủ chưa?”

“Không, chưa đâu, mỗi ngày tới khuya tiểu thư nhà em mới có thể, mới có thể ngủ.” Nói xong.

Hoàng Phủ Minh liền nhanh chân đi đến phòng khách.

Đang ngồi ở trên mặt đất chăm chú đùa nghịch mô hình ô tô, Tuyết Vi còn không biết Hoàng Phủ Minh ‘ đại giá quang lâm ’.

“Ninh Ninh, là.....” Ngẩng đầu, vừa thấy Hoàng Phủ Minh xuất hiện, dường như Tuyết Vi liền thay đổi khuôn mặt, lạnh lùng ngồi trở lại trên sofa: “Hoàng Phủ Quân Trường, đã trễ thế này, có chuyện gì sao?!”

Cô gái đáng chết!! Thor_Thor_diendanlequydon

Cũng không biết vì sao, bây giờ Hoàng Phủ Minh vừa thấy đến thái độ cô đối với mình liền giận sôi máu!

“Nhị thiếu gia, ngài muốn uống.....”

“Đi ra ngoài!” Còn không đợi Ninh Ninh nói cho hết lời, Hoàng Phủ Minh liền lạnh giọng mở miệng.

“A?”

“Tôi kêu cô đi ra ngoài!”

Khi đối diện tầm mắt Hoàng Phủ Minh, Ninh Ninh không khỏi rung mình một cái, lúc này mới phản ứng lại đây, cảm tình vị Quân Trường đại nhân này là kêu chính mình đi ra ngoài hả?

Vừa muốn chuẩn bị rời đi.

“Luu lại!” Tuyết Vi lại cường ngạnh mở miệng.

Trong lúc nhất thời Ninh Ninh thật không biết nên làm cái gì bây giờ.

“Đi ra ngoài!”

“Luu lại!!”

“Đi ra ngoài!!” Thor_Thor_diendanlequydon

“Luu lại!!”

Thường xuyên đầu khẩu qua lại, sắc mặt Hoàng Phủ Minh càng thêm âm trầm.

Tuyết Vi lập tức nhận thấy được nếu ở cùng Hoàng Phủ Minh nói đối nghịch, chỉ sợ thật sự chọc giận anh. “Ninh Ninh, em đi ra ngoài trước đi.”

“Vâng, tiểu thư.”

Đợi Ninh Ninh mới vừa rời khỏi, Tuyết Vi chậm rãi đứng lên: “Hoàng Phủ Quân Trường, người hầu tôi đã rời đi, không biết anh tìm tôi rốt cuộc có chuyện gì vậy?”

“Không có việc gì liền không thể lại đây tìm cô sao?!”

Một lời này của Hoàng Phủ Minh thiếu chút nữa chọc Tuyết Vi tức chết. Cô cho là ‘quân cơ đại sự’ gì đâu, ngay cả Ninh Ninh đều bị đuổi ra ngoài. “Hoàng Phủ Quân Trường, thật sự xin lỗi, thời gian này, đã là thời gian tôi muốn nghỉ ngơi, mời ngài trở về đi!!”

“người hầu của cô vừa mới nói với tôi rồi, mỗi ngày đều khuya cô mới có thể ngủ!”

Hả.....

Ninh Ninh đáng chết này, thật là vừa thấy đến soái ca, đều bại lộ bí mật của chủ tử đi ra ngoài!!

“Đúng. Nhưng hôm nay, tôi phải ngủ sớm!!”

‘rắc, rắc’ tay Hoàng Phủ Minh nắm nắm tay rung động, “cô như vậy..... Không muốn nhìn thấy tôi sao?!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 123: Bị cường, thống khổ

Editor: Thơ Thơ

Tuyết Vi trầm mặc không nói nghiêng người, dùng không tiếng động cho ra đáp án tốt nhất.

Hai tròng mắt Hoàng Phủ Minh trầm xuống, mạnh mẽ quay lại thân thể của cô: “Trả lời tôi!”

“này, anh làm gì, anh làm tôi đau!” Bị bắt lấy hai tay truyền đến từng trận đau đớn, Tuyết Vi nhũ mào muốn ném tay anh ra.

Lại trong lúc vô tình chú ý tới. .... Giờ phút này, ở trong ánh mắt Hoàng Phủ Minh có bao nhiêu đáng sợ.

Phát sinh chuyện gì?

Ánh mắt anh giống như cùng dĩ vãng không giống nhau. ....

Còn đang nghi hoặc. [Thor_Thor_diendanlequydon](#)

Môi Hoàng Phủ Minh đột nhiên đề ở trên môi Tuyết Vi.

“um. ....” trong lòng cô căng thẳng, mày liễu gắt gao nhăn lại.

Đau. ....

Đối mặt nụ hôn này, Tuyết Vi chỉ cảm thấy miệng bị anh hôn sinh đau, giống như là bão táp xâm nhập, xâm lược mà bá đạo.

“um. .... um. .... Buông. .... Buông tôi ra!!” Cơ hồ là dùng hết sức lực mới đẩy anh ra.

Hoàng Phủ Minh giống như là một dã thú, hai mắt phiếm hồng trừng mắt nhìn cô, cặp tóc thờ hờn hển.

“Hoàng Phủ Minh, anh điên rồi sao? Bị cô gái khác cự tuyệt, liền lấy tôi tìm thăng bằng?!!”

“cô nói cái gì hả?!!”

“Tôi nói cái gì?” Tuyết Vi nheo lại đôi mắt lạnh, gằn nhẹ nói: “Từ thời khắc anh tới gần tôi, tôi đã nghe ở trên người của anh có mùi nước hoa con gái, không cần hỏi, khẳng định là anh bị người khác cự tuyệt mới đến tìm tôi đúng không?!!”

Có lẽ do chức nghiệp, khứu giác Tuyết Vi vô cùng nhanh nhạy. Cho nên, từ lúc Hoàng Phủ Minh vừa đi đến trước mặt cô, trong lòng cô liền có một ngọn lửa vô danh bắt đầu khởi động. [Thor_Thor_diendanlequydon](#)

“Đúng vậy, đúng, tôi bị người ta cự tuyệt, tôi bị người ta cự tuyệt. ....” Hoàng Phủ Minh oán hận cắn răng.

Nếu vừa mới trong đầu không phải anh nghĩ tới cô, cũng sẽ không bệnh tâm thần buổi tối chạy tới nơi này. Kết quả, tới đây, liền đối mặt một mặt người chết, ai có thể cao hứng?

Nghĩ vậy, Hoàng Phủ Minh thô lỗ kéo Tuyết Vi qua, xoay người một cái áp đảo cô ở trên sofa.

“Hoàng Phủ Minh, anh lập tức buông tôi ra. Anh cho Tuyết Vi tôi là cái gì? Công cụ anh tiết dục sao?!!” Tuyết Vi phẫn nộ giãy giụa.

Tay nhỏ, trong lúc vô tình xả tới ngực anh. ....

Hai nút áo somi mở ra, trên cơ ngực Hoàng Phủ Minh rắn chắc như ẩn như hiện hiện ra vài vết thương. ....

‘ ại, kỳ thật lần này Minh không cần bị đám lão già kia làm khó dễ, cũng không biết là kẻ thiếu đạo đức nào, vậy mà tiết lộ tình báo cho các nhà kinh doanh thuốc, làm cho cô bị bắt, mình lại muốn chạy về chịu phạt. ’

‘ Hoàng Phủ Quân Trường sẽ chịu nghiêm trọng xử phạt nhiều ít?? ’

‘ mẹ nó theo lẽ thường mà nói, lần này là mình xúc phạm quân pháp, bị ghi tội là không thể tránh được, có khả năng còn phải bị xử phạt ba mươi trọng sống đi. ’

Thương tích trên người anh. .... [Thor_Thor_diendanlequydon](#)

Là buổi chiều bị làm cho đi?

Khi nhìn đến thương tích trên ngực Hoàng Phủ Minh, tầm mắt Tuyết Vi lạnh lẽo phảng phất dần dần hòa tan.

Hoàng Phủ Minh tựa như cũng đã nhận ra cô biến hóa, khẩu khí cũng hòa hoãn xuống theo: “Tôi xem cô là vị hôn thê của tôi.”

“hôn. .... thê sao?”

Nâng lên mi mắt, đối diện con người đen nhánh của anh.

Trái tim Tuyết Vi cấp tốc co lại hai lần, mà khi từng giọt nước hoa gay mũi chui vào trong mũi cô, cảm xúc kia mới vừa bình phục xuống dưới làn thứ hai nảy lên đỉnh đầu.

Đáng chết, thật là mùi nước hoa làm người ghê tởm!!

“Hoàng Phủ Quân Trường, anh nên làm rõ ràng một chút, bây giờ tôi chỉ là vị hôn thê dự khuyết của anh mà thôi, anh còn có chị của tôi, còn có vô số cô gái, hẳn là không thiếu một mình tôi đi? Trước khi anh chưa chân chính lựa chọn ai là vợ của anh, tôi có quyền cự tuyệt bất luận yêu cầu gì của anh, đồng dạng. .... Cũng có quyền lực, lựa chọn người đàn ông khác!!!”

Đúng, trên thế giới này không phải chỉ có Hoàng Phủ Minh mới có quyền lựa chọn con gái, tôi, đồng dạng cũng có thể lựa chọn người đàn ông khác!!

Khẩu khí Tuyệt Vi cường ngạnh như vậy, lời cô nói giống như là một cây vô hình hoàn toàn bạc lửa giận trong lòng Hoàng Phủ Minh: “Muốn tôi làm ra lựa chọn đúng không? Tốt, tôi lập tức liền làm ra lựa chọn, lựa chọn chị của cô là vợ tôi, mà cô. .... Muốn vĩnh viễn lưu ở bên người tôi làm nhị phòng!!!” Thợ_Thợ_diendanlequydon

Nhị phòng???

Anh đang nói cái gì đây?!

Có lẽ, người đàn ông khác nói ra lời nói như vậy kêu là cuồng vọng; nhưng Hoàng Phủ Minh nói ra như vậy chính là theo lý thường.

Nhà họ Hoàng Phủ, duy nhất một gia tộc ở ngoài vòng pháp luật.

Vì Nhà họ Hoàng Phủ có thể thành công kéo dài hậu tự, mỗi nam đỉnh Nhà họ Hoàng Phủ đều có thể cưới nhiều vợ. Hoàng Phủ Dương Vinh chính đại quang minh cưới ba người vợ; nếu Hoàng Phủ Minh muốn nhiều vợ, cũng là đúng!

Đây là lý do duy nhất Tuyệt Vi không muốn gả vào Nhà họ Hoàng Phủ!!

‘ như cô mong muốn, tương lai, tôi sẽ cho cô quyền lợi vô tận, nhưng. .... Vĩnh Viễn cô đừng nghĩ chân chính có được!! ’

Trong óc, không khỏi quanh quẩn lời Hoàng Phủ Minh đã từng nói qua.

Hóa ra. .... Là có chuyện như vậy!!

A, anh làm được, anh thật sự có thể làm được.

Cho cô danh hiệu Quân Trường phu nhân, lại là một vợ lẽ hèn mọn.

Hoàng Phủ Minh, anh thật tàn nhẫn!!! Thợ_Thợ_diendanlequydon

Tuyệt Vi đau khổ cười, lạnh lùng nói: “Tùy tiện anh. Nhưng, trước khi anh chưa có làm ra quyết định, buông tôi ra!!”

Không để ý đến cô gãy gập, Hoàng Phủ Minh giống như là điên rồi hôn lên môi cô.

“ừm. .... Hoàng Phủ Minh, anh dừng tay, dừng tay!!!”

Môi lạnh băng, theo xương quai xanh vô tình găm cắn da thịt cô.

Quần áo Tuyệt Vi liền bị anh từng cái xé rách như vậy, giờ phút này Hoàng Phủ Minh giống như một con dã thú vô tình đoạt lấy thân thể của cô. ....

“Không cần. .... Cứu mạng!!! Cứu mạng!!!!”

*

Ngoài biệt thự.

Đôi tay Ninh Ninh nâng má, ngồi ở bậc thang nhìn bầu trời đêm.

Mắt cô nhắm đứng ở chỗ cửa, Hoàng Phủ Minh mang đến mấy gia đình. “mấy vị tiểu ca, Hoàng Phủ nhị thiếu gia tính tình thế nào, các người biết sao?”

Mắt mấy gia đình nhìn nhau, vẫn tiếp tục duy trì trầm mặc. Thợ_Thợ_diendanlequydon

“Các người đừng có không nói lời nào nha, tiểu thư nhà tôi có khả năng lập tức liền phải gả cho nhị thiếu gia nhà các người, dù sao cũng phải gả qua, tìm hiểu trước, hiểu biết tính tình nhị thiếu gia đi?”

Những gia đình đó trầm mặc như cũ.

Người trên dưới Nhà họ Hoàng Phủ, sớm đã chịu qua huấn luyện, nào dám ở sau lưng đàm luận chuyện Hoàng Phủ Minh chứ?

“Ai. ....” Thấy không có được đáp án, Ninh Ninh mắt mát thở dài.

Tùy theo. ....

“Cứu mạng!! Cứu mạng!!!”

Trong biệt thự mơ hồ truyền đến tiếng của Tuyết Vi, Ninh Ninh dừng tai nghe: “Là tiểu thư? Tiểu thư nhà chúng tôi đã xảy ra chuyện sao?” Sắc mặt trắng nhợt, vừa muốn xâm nhập biệt thự.

Mấy gia đình giống như đầu gỗ lập tức gắt gao bắt lấy cô.

“hày, các người làm gì nha? Không nghe được tiếng của tiểu thư nhà tôi đang kêu cứu mạng sao?!”

“thiếu gia nhà tôi đang ở bên trong, khuyên cô một câu, không cần quấy rầy.”

“Cho dù nhị thiếu gia ở bên trong cũng không được, tiểu thư nhà tôi giống như đã xảy ra chuyện. Các người buông tay, buông tay ra.”
Thor_Thor_diendanlequydon

Mấy gia đình giống như là không nghe được, chặt chẽ chế phục Ninh Ninh.

Cho đến khi trong biệt thự cũng không còn tiếng Tuyết Vi kêu cứu, lúc này mấy gia đình mới buông lỏng tay ra.

Ninh Ninh thấy vậy, không màng tất cả đẩy cửa biệt thự ra, chạy thẳng đến phòng khách.

!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 124: Một đêm phản bội

Editor: Thor Thor

Trước tiên ánh vào mi mắt đó là Hoàng Phủ Minh đang sửa sang lại quần áo, ánh mắt nhìn lại trên sofa .....

Chỉ thấy, Tuyết Vi tứ chi vô lực gục xuống ở trên sofa, quần áo trên người đã bị xé rách, mở to mắt như vậy vẫn không nhúc nhích nằm ở nơi đó.

Ninh Ninh theo bản năng hút một ngụm khí lạnh, chân tay luống cuống nắm lên một cái thảm lông, đắp ở trên người Tuyết Vi: “Tiểu thư, tiểu thư, chị làm sao vậy? Tiểu thư, chị nói chuyện, tiểu thư.....”

“Ai cho phép cô tiến vào?!”

Sau lưng, truyền đến tiếng Hoàng Phủ Minh chất vấn, Ninh Ninh nhú mảy: “Nhị thiếu gia, đây là ngài làm đi? Vì sao ngài muốn đối với tiểu thư nhà tôi như vậy?!”

“Cho dù tiểu thư nhà tôi là vị hôn thê dự khuyết của ngài, ngài cũng không nên cưỡng bách tiểu thư nhà tôi làm loại chuyện như vậy?!”

“Một cho tôi còn cảm thấy tiểu thư gả cho ngài là phúc phận tiểu thư nhà chúng tôi, nhưng bây giờ xem ra..... Nhị thiếu gia, hành vi của ngài thật sự làm người ta chán ghét đến cực điểm!” Thor_Thor_diendanlequydon

Khi nghe tới một câu cuối cùng của Ninh Ninh, Hai tròng mắt Hoàng Phủ Minh tức khắc trở nên vô cùng âm lạnh: “Người tới!”

Ra lệnh một tiếng, mấy gia đình đứng ở ngoài cửa bước nhanh vọt tiến vào: “Nhị thiếu gia, xin hỏi có gì phân phó?”

“chường quần miệng hầu gái này cho tôi!!”

“vâng!!”

“Không, không cần.....” Nhìn mấy người vạm vỡ tới gần mình, lập tức Ninh Ninh đã bị dọa mất ba hồn không còn khí phách.

Đúng lúc này, Tuyết Vi nằm ở trên sofa cố sức chống đỡ thân mình gần như rách nát: “Dừng tay!!”

Cô bọc thảm, cố sức đứng lên, đôi tay cô nắm quyền, gầm nhẹ nói: “Ninh Ninh là hầu gái của Tuyết Vi tôi mang đến, còn không tới phiên người khác tới giáo huấn, đều lập tức cút đi cho tôi!!!”

“Nhị, nhị thiếu gia?” Mấy gia đình hiển nhiên là bị làm Tuyết Vi kinh sợ, khó khăn nhìn về phía Hoàng Phủ Minh.

“Động thủ!!” Giữa môi lạnh lùng học ra hai chữ, Hoàng Phủ Minh nói như vậy làm người không dám nghi ngờ. Thơ_Thơ_diendanlequydon

Hai gia đình lập tức bắt Ninh Ninh, tay liền phải đánh.

“Hoàng Phủ Minh!!!” Tuyết Vi một cái bước xa xông lên trước: “Gọi bọn họ dừng tay, gọi bọn họ dừng tay. Rốt cuộc anh muốn thế nào?? Vừa mới rồi, còn chưa đủ sao?!!”

Hồi ức cái loại ác mộng này, cái loại bá đạo đoạt lấy này, xúc cảm thống khổ kia, thật sự không thể so với lúc bọn họ lần đầu tiên kém cỏi hơn chút nào.

Cô thật sự không nghĩ có bất luận tiếp xúc gì với người đàn ông này!!!

“Không đủ. Không đủ!! Vĩnh Viễn không đủ!!!!”

Kỳ thật, lúc Hoàng Phủ Minh mạnh hơn cô, trong lòng cũng không chịu nổi.

Vài lần muốn ngưng hẳn, nhưng Tuyết Vi thật sự quá mức quật cường, trong ánh mắt cái loại chống cự này, làm Hoàng Phủ Minh bốc cháy lên mãnh liệt dục vọng chiếm hữu cùng với ham muốn chinh phục.

Cứ như vậy, mãi cho đến khi kết thúc.

Cô đau; anh cũng đau. ....

“Hoàng Phủ Minh, anh thật sự..... Thật quá đáng!!!” Nói xong, Tuyết Vi phẫn nộ giơ tay lên. Thơ_Thơ_diendanlequydon

Khi nhóm gia đình nhìn thấy một màn này, không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

Này vẫn là lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy có người dám nói chuyện cùng thiếu gia nhà mình như vậy; cũng là lần đầu tiên nhìn thấy có cô gái dám đánh thiếu gia nhà mình?!!

Khi tay Tuyết Vi sắp dừng ở trên mặt Hoàng Phủ Minh .....

Anh bắt lấy, ngay sau đó, dùng sức đẩy.....

‘đông’ một tiếng.....

Đầu Tuyết Vi va chạm ở trên bàn trà.....

Chỉ một thoáng trong nhà trở nên lặng ngắt như tờ.

Một mùi máu tươi dần dần tràn ngập ra, máu đỏ tươi theo thái dương của cô chậm rãi chảy xuống, Tuyết Vi chỉ cảm thấy đầu văng mắt hoa.....

“Tuyết Vi!!!”

Đội Hoàng Phủ Minh vừa muốn chạy tiến lên, Ninh Ninh giải nguy một bước: “Tiểu thư, tiểu thư, chị không sao chứ?”

“Không.....” Cô nhăn nheo đau đớn, vô lực lắc đầu, tầm mắt một vẻ hỗn loạn hận ý nhanh chóng nhìn về phía Hoàng Phủ Minh cách đó không xa.

Giờ khắc này, Hoàng Phủ Minh không cách nào hình dung cảm thụ chính mình, chỉ là khó hiểu..... Thơ_Thơ_diendanlequydon

Kết quả vì sao sẽ biến thành như vậy?!!

Nắm chặt nắm tay, anh cũng không quay đầu lại rời đi.

Những gia đình đó thấy vậy sôi nổi đi theo phía sau anh rồi khỏi biệt thự Tuyết Vi .....

“Tiểu thư, tiểu thư, em đi kêu bác sĩ Nhà họ Hoàng Phủ lại đây.”

“Đừng.....” Tuyết Vi vội vàng kéo Ninh Ninh lại: “Chuyện này nháo ra, đối với chị không có bất luận chỗ tốt gì, chị tự mình xử lý miệng vết thương là được.”

“Nhưng, chị giống như bị thương thực nghiêm trọng.”

“Không có việc gì.” Tuyết Vi chặt vật chống đỡ thân thể, lao đảo di động tới trên sofa. “Đi lấy cái hòm thuốc tới.”

“vâng. Sao nhị thiếu gia lại làm ra loại chuyện này, sao làm ra loại chuyện này? Rõ ràng trong lời đồn anh ta không phải là người như vậy!! Sao anh ta lại có thể cường tiểu thư chứ?” Ninh Ninh vừa đi tới, vừa lầm bầm lầu bầu.

Tuyết Vi chưa xót cười.

Ở trong lòng cô, làm sao Hoàng Phủ Minh lại không phải một người đàn ông định thiên lập địa chứ? Thơ_Thơ_diendanlequydon

Chỉ là hôm nay, vì sao chuyện sẽ diễn biến thành như vậy? Cô cũng..... Không thể hiểu hết.....

*

“Nhị tiểu thư, nhị tiểu thư. Em đã nghe được.” Chỗ Tuyết Phi Nhi ở, về mặt Tiểu Hề hoảng loạn từ bên ngoài chạy trở về.

“Rốt cuộc sao lại thế này? Vì sao người trong nhà tiện nhân kia náo loạn như vậy? Lại còn có gia đình gác ở trước cửa chứ?”

Tuyết Phi Nhi cũng trong lúc vô tình đứng ở trên ban công nhìn mấy gia đình đứng ở cửa Tuyết Vi.

Vì thế, cô liền phái Tiểu Hề đến tìm tòi.

Kết quả, Tiểu Hề liền nghe được trong biệt thự truyền đến tiếng Tuyết Vi cầu cứu, kế tiếp chính là hình ảnh Hoàng Phủ Minh và đám gia đình kia rời đi.

Sau khi cô đem chuyện hồi báo cùng Tuyết Phi Nhi xong, Tuyết Phi Nhi đã kêu Tiểu Hề cho mấy gia đình đi cùng với Hoàng Phủ Minh một ít tiền, dò hỏi chân tướng.....

“Là như vậy. Giống như..... Hình như là Hoàng Phủ nhị thiếu gia muốn trách phạt người hầu của Tuyết Vi, Tuyết Vi không chịu, hơn nữa còn thiếu chút nữa đánh nhị thiếu gia.”

“Cái gì???” Tuyết Phi Nhi vừa nghe, lập tức hứng thú: “Tuyết Vi thứ tiện nhân kia cũng dám đánh nhị thiếu gia hả? Cô ta thật đúng là chán sống.”

“Đúng vậy. Những gia đình đó cũng nói như vậy. Chuyện này nếu để Hoàng Phủ lão gia biết được, khẳng định sẽ lôi đình giận dữ, rốt cuộc từ trước đến nay Hoàng Phủ lão gia đều theo chủ nghĩa nam quyền, làm sao sẽ chịu đựng chuyện con gái đánh người đàn ông đâu.” Thơ_Thơ_diendanlequydon

“hả?? Đúng vậy, Hoàng Phủ bá phụ một đời chinh chiến trên lưng ngựa, phòng chừng nhất định không thể gặp chính là cô gái lộng hành trong nhà. Xem ra..... Chúng ta mau chóng đem chuyện nháo muốn bao lớn có bao nhiêu lớn.....”

“Tiểu thư, ý của chị là.....?” Nói đến chuyện này, chủ tớ hai người này không khỏi nở nụ cười quỷ dị.....

*

Bình đoàn thứ ba.

Trong phòng khám, Tuyết Vi uể oải ỉu xiu phát ngốc.

Thời gian chỉ một buổi sáng, không biết có bao nhiêu người dò hỏi qua chuyện cái trán cô bị thương.

Hồi tưởng từng màn ngày hôm qua, cô thật cảm thấy đã đột nhiên lại ngoài ý muốn.

Không, cũng có lẽ nói, từ ngày đó bọn họ ăn cơm xong, sau khi xem qua điện ảnh, liền chủ định tối hôm qua hết thấy.....

“này, vị hôn thê cũ, cô phát ngốc cái gì?? Cẩn thận, tôi trừng phạt cô nha??”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 125: Hai người không hiểu tình yêu

Editor: Thơ Thơ

Một giọng nói truyền đến, Tuyết Vi vô thần nhìn qua. Lúc này mới phát hiện Mộ Thần Hiên đang ngồi ở trước mặt mình: “Hoàng Phủ.....” Sai rồi! “Mộ tướng quân, anh, sao anh lại tới đây?”

“Tôi tới đã năm phút đồng hồ.”

“hả.....” Cô thật sự không có chú ý tới có người tiến vào. “Mộ tướng quân, anh tìm tôi có chuyện gì sao?”

“buổi sáng lúc tôi nghe đám tiểu tử bên trong binh doanh nói cái gì mỹ nữ đẹp nhất binh đoàn chúng ta bị thương, tôi tưởng tượng, mỹ nữ đẹp nhất binh

đoàn trừ bỏ cô, còn có thể là ai? Vì thế. .... Liên tới đây thăm cô một chút.”

“.....”

A, ha ha.....

Hoa Hồ Diệp không hổ là Hoa Hồ Diệp, bây giờ nhìn thấy Hoa Hồ Diệp chân chính, những hành vi trước đây của Hoàng Phủ Minh tính là cái gì?

Nếu không phải cô đã sinh ra lực miễn dịch đối người đàn ông hoa ngôn xảo ngữ, giờ khắc này, khẳng định bị lời nói Mộ Thần Hiên chọc cho đến tâm hoa nở phồng.

“Tôi đây thật đa tạ anh quan tâm, Mộ tướng quân.” Thơ_Thơ_diendanlequydon

“này này, Tuyết Vi, thương thế của cô, là bị buổi sáng hôm nay hả?”

Cô trầm mặc lắc đầu.

“Tê. .... Tôi nhớ rõ ngày hôm qua lúc tan tầm cô còn tốt, chẳng lẽ là đêm qua bị ở nhà của mình hả?” Mộ Thần Hiên nói xong lời này, cặp con ngươi đa tình thoáng chớp hiện lên một tia thủy quang.

Sáng nay anh và Hoàng Phủ Minh vẫn luôn ở bên nhau, dù sao cũng là bạn bè nhiều năm, anh liếc mắt một cái là có thể nhìn ra Hoàng Phủ Minh có tâm sự, bây giờ Tuyết Vi lại bị thương, anh khẳng định sẽ đem hai sự kiện này tự nhiên mà liên hệ ở bên nhau.

“ừm”

“mẹ nó, không phải là hai người các người đánh nhau rồi hả? Minh động thủ đánh cô hả??”

“Không. Do tự tôi không cẩn thận đụng vào trên bàn.” Đôi mắt lấp lánh.

Mộ Thần Hiên nghiêm túc nheo đôi mắt lại: “Tuyết Vi, rốt cuộc. .... Phát sinh chuyện gì?”

Tuy rằng, hành vi Mộ Thần Hiên thoát nhìn thực tốt, nhưng Tuyết Vi đã sớm nhận thấy được gia hỏa này căn bản là trời sinh thích giả ngu giả ngơ thôi.

Người thâm tàng bất lộ sao?! Thơ_Thơ_diendanlequydon

Một khi đã nói như vậy, cho dù cô tránh né, người đàn ông này như cũ sẽ tra xét đến hết thảy. “Đêm qua, anh. .... Cường tôi, lúc sau, chúng tôi liền náo loạn lên.”

Thì ra là thế! Đôi mắt Mộ Thần Hiên dần dần trầm xuống.

Anh có thể dùng nhân cách đảm bảo, Hoàng Phủ Minh tuyệt đối không phải là một người đàn ông dùng vũ lực thương một cô gái; không chỉ là như thế, con gái chờ bị Hoàng Phủ Minh thương từ binh đoàn thứ nhất đến binh đoàn thứ ba đều có, làm sao Hoàng Phủ Minh sẽ là người đàn ông thiếu con gái chứ?

Nhưng. ....

Anh quá hiểu biết tính cách Hoàng Phủ Minh, không giỏi biểu đạt, càng thêm không hiểu đến thế nào thích, làm sao là yêu; cái gì mới là chân chính thích, chân chính yêu, cho nên, mới có thể diễn biến thành cục diện như bây giờ đi?

“Tuyết Vi. Kỳ thật, Minh ở trong mắt cô, có lẽ là cao cao tại thượng. Nhưng là. .... trên lưng Minh đeo rất nhiều thứ chúng tôi không hiểu; cũng không cảm giác được áp lực, mà Minh đã trải qua. .... Cũng không phải chúng tôi tưởng tượng như vậy.”

Tuyết Vi không hiểu Mộ Thần Hiên đang nói cái gì, chần chờ chớp chớp mắt: “anh, có ý tứ gì?” Thơ_Thơ_diendanlequydon

“trên người Minh có rất nhiều thứ yêu cầu cô dụng tâm đi cảm thụ, bây giờ duy nhất tôi có thể nói cho cô chính là, anh. .... Là người đàn ông một chút cũng đều không hiểu yêu!”

“A??”

Nhìn biểu tình Tuyết Vi ngẩn người, Mộ Thần Hiên quả thực đều phải điên rồi.

Cô gái này ngày thường thông minh như vậy, vì sao đến loại chuyện này tri độn như vậy? Chẳng lẽ là người trời sinh tri độn với yêu sao? Kia cũng thật hôn mê.

Nếu anh thật đem chuyện Hoàng Phủ Minh tính tế nói rõ ràng, phỏng chừng đến đây mười ngày mười đêm đều nói không xong. “Thôi thôi, bây giờ chúng ta nói cô đi.”

“Nói tôi hả?”

“Đừng. Tuyệt Vi, tôi nghĩ, Minh hẳn là thực chú ý lần trước theo như lời cô nói, tôi kiến nghị cô đi giải thích cùng mình, giải thích đi, rốt cuộc, cô thật sự không phải loại con gái tham mộ hư vinh.”

“Ha ha.....” Tuyệt Vi mỉm cười lắc lắc đầu: “Mộ tướng quân, tôi vừa mới biết thân phận Hoàng Phủ Minh chân thật không lâu, liền lập tức mở miệng chứng minh chính mình, chẳng lẽ anh không cảm thấy..... Thực giả dối sao?”

“hà.....” Mộ Thần Hiên cân nhắc, cũng đứng. Cô vừa mới nói lời nói không lâu, Hoàng Phủ Minh khôi phục thân phận, cô liền cực lực chứng minh trong sạch, có vẻ thực dối trá.

“Huống hồ.....”

“Huống hồ cái gì?” Thơ_Thơ_diendanlequydon

Tuyệt Vi tạm dừng một lát, ánh mắt dần dần dời về phía ngoài cửa sổ: “Huống hồ, tôi vẫn luôn tin tưởng vững chắc, người hiểu tôi tự nhiên sẽ hiểu; người không hiểu..... Nói nhiều cũng là vô tình!”

Lời nói nhàn nhạt rơi xuống.

Con người Mộ Thần Hiên thoáng chốc mở lớn, anh nhớ rõ, Hoàng Phủ Minh đã từng cũng nói qua như vậy!

‘ Minh, có một số việc cậu đừng luôn im lặng không giải thích, như vậy ai biết được cậu dụng tâm lương khổ? ’

‘ không cần giải thích. Người hiểu tôi tự nhiên sẽ hiểu, người không hiểu, tôi cũng không cần thiết lãng phí nhiều lời! ’

“Xong rồi, xong rồi, hai người này một người không hiểu tình yêu; một người giống như trời sinh tri độn đối với tình yêu; tính cách bọn họ lại tương tự như vậy, khi nào mới có thể đi đến cùng chứ??”

“Mộ tướng quân, anh nói cái gì?” Tuyệt Vi nghi hoặc nhìn về phía Mộ Thần Hiên.

“A? Không, không có gì, Tuyệt Vi, sắc mặt cô quá kém, phỏng chừng là tối hôm qua không ngủ tốt hả? Tới, cái này cho cô.” Nói xong, Mộ Thần Hiên móc ra một chuỗi chìa khóa từ túi áo.

“Đây là?”

“Đây là chìa khóa văn phòng tôi, cô đi văn phòng tôi ngủ một lát đi. Nếu cô ngủ ở chỗ này bị người khác bắt lấy giao cho tôi mà nói, tôi cũng không có khả năng không xử trí cô, đúng không?” Thơ_Thơ_diendanlequydon

“hà.....” Vấn đề..... Vấn đề..... “Đi nơi đó ngủ bị bắt được chẳng phải là càng nghiêm trọng sao??”

“yên tâm, yên tâm, tôi là tướng quân, ai dám tự tiện xông vào văn phòng tướng quân chứ? Cô cứ yên tâm đi ngủ đi.” Mộ Thần Hiên chọn môi cười, ái muội vút cái mị nhãn cho Tuyệt Vi.

Cô quả thực cũng không biết nên nói cái gì tốt, Mộ Thần Hiên này ..... Là thiết tình thích phạm tội!!

Binh đoàn thứ ba.

Một chiếc xe quân đội mang biển số BH10000 chậm rãi vào binh doanh.

Đội xe quân ngừng lại, mấy trung tướng không dám có bất luận chậm trễ gì chạy tiến lên đi nghênh đón: “Bạch tướng quân.”

Cửa sau xe chậm rãi mở ra, Bạch Dạ một thân lạnh lùng đi xuống.

Mấy trung tướng khăn trương cúi thấp đầu xuống: “Bạch..... Bạch tướng quân, chúng tôi không có nhận được thông báo hôm nay ngài sẽ qua tới, bây giờ liền phái người đi thông báo Mộ tướng quân.”

“Không cần.” Dứt lời, hai tròng mắt Bạch Dạ chợt lóe, bước nhanh về phía tòa văn phòng tướng quân .....

“Làm sao bây giờ? Thiệu trung tướng, chúng ta thật không thông báo Mộ tướng quân sao?”

“sao lại có thể, anh quên Mộ tướng quân nói qua cái gì với chúng ta sao?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 126: Buông thả là hại; nghiêm khắc là..... yêu

Editor: Thơ Thơ

Đã từng, Mộ Thần Hiền phân phó như vậy đối với cấp dưới bên trong binh đoàn thứ ba.

Nhất định phải căn cứ, tâm lý ‘phòng chống bạo lực, phòng loạn, phòng Quân Trường; cấm độc, cấm sắc, cấm Bạch Dạ’ sinh hoạt ở bên trong binh đoàn thứ ba.

Rất nhiều người không rõ có ý tứ gì, liền dò hỏi Mộ Thần Hiền.

Mộ Thần Hiền cấp ra giải đáp là.....

Bạo, loạn, tự nhiên không cần phải nói, phòng Quân Trường chính là cẩn thận bị Hoàng Phủ Minh bắt được dấu vết gì, đến lúc đó tự tìm xui xẻo;

Đến nỗi cấm độc, cấm sắc cũng không cần phải nói, cấm Bạch Dạ ý tứ chính là.....

Về sau chỉ cần Bạch Dạ tiếp cận binh đoàn thứ ba trong phạm vi mười km, liền phải kéo vang cảnh báo tối cao, cho dù là xe anh đi ngang qua binh đoàn thứ ba đều cần thiết lập tức đi thông báo cho Mộ Thần Hiền trước tiên. Có thể thấy được, anh có bao nhiêu sợ hãi Bạch Dạ.

Hiện giờ, Bạch Dạ trình diễn một chiêu đột nhiên tập kích, làm nhóm người này lập tức rối loạn trận tuyến.

“Bây giờ, làm sao bây giờ?”

“Chạy nhanh đi thông báo Mộ tướng quân.” Thơ_Thơ_diendanlequydon

“Nhưng vấn đề..... bây giờ Mộ tướng quân ở đâu?” Một vấn đề này, thực sự làm khó nhóm người này rồi .....

*

Đến văn phòng tướng quân, Bạch Dạ vừa muốn đuổi tay gõ cửa, nhưng giấy tiếp theo.....

Trực tiếp liền đẩy cửa văn phòng tướng quân ra!

Con người lạnh lẽo nhìn chung quanh văn phòng này không có một bóng người, nhìn lại ở sofa bên tay phải .....

Chỉ thấy, một cái thân hình phồng lên nằm ở nơi đó, dùng chăn che đầy đầu.

Hai tròng mắt Bạch Dạ trầm xuống.

Đã không biết là bao nhiêu lần bắt được Mộ Thần Hiền ngủ ở trong văn phòng. Vì thế, cơ hồ là bình quân mỗi tuần anh đều sẽ đánh bắt ngò kiểm tra một lần, vì chính là bắt được Mộ Thần Hiền làm việc riêng.

Một cái bước xa vọt tới bên sofa, Bạch Dạ không chút do dự nhấc chăn bông lên .....

Mà khi khuôn mặt giấu ở dưới chăn bông kia hoàn toàn bại lộ ra tới chớp mắt một cái, con người anh không khỏi mở lớn một chút: “Tuyết, Vi?”

Giờ phút này, Tuyết Vi còn mơ ngủ, hoàn toàn không biết tư thế cô ngủ đã bị Bạch Dạ thu hết vào đáy mắt. Thơ_Thơ_diendanlequydon

Tầm mắt chặt chẽ nhìn chăm chăm mặt cô đang ngủ. Khi chú ý tới vết sẹo trên cái trán cô, con người Bạch Dạ không hề có độ ảm kia dần dần, dần dần mà hòa tan.....

Bàn tay to, cảm lòng không đậu đuổi về phía miệng vết thương của cô.

Ngón tay lạnh băng nhẹ nhàng vuốt ve chung quanh miệng vết thương, là ôn nhu, tình tế như vậy .....

Thở lộ một hơi.

Bạch Dạ khom người nhất lên chắn rơi xuống trên mặt đất nhẹ nhàng mà đáp trở về ở trên người Tuyết Vi, thật giống như sợ đánh thức cô, mỗi một động tác đều thật cẩn thận như vậy.

Đúng lúc này.....

Tuyết Vi ngủ say hơi hơi chớp động hai lông mi, lung tung huy động xuống cánh tay, vừa vặn bắt được tay Bạch Dạ đang cấp cô cái chăn .....

Bạch Dạ thật giống như muốn che dấu cái gì, vừa muốn ném tay cô ra.

Ai ngờ, Tuyết Vi đột nhiên mở mắt buồn ngủ: “hà, ôm. ....” Vừa muốn xin lỗi, lại phát hiện là Bạch Dạ đứng ở nơi đó, cô giống như là bị điểm huyết đạo, hoàn toàn quên tay mình còn chặt chẽ bắt lấy tay Bạch Dạ.

Thời gian phảng phất ngưng lại một khắc tại đây.

Đại não Tuyết Vi lâm vào bên trong trống rỗng, hết thảy chuyện này đối với việc cô không muốn đổi mặt Bạch Dạ mà nói, thật sự quá mức đột nhiên.

Hai người cứ như vậy bốn mắt nhìn chăm chú. Thor_Thor_diendanlequydon

Không biết qua bao lâu, tầm mắt lạnh lẽo của Bạch Dạ chậm rãi dời về phía tay Tuyết Vi.

Lúc này cô mới lấy lại tinh thần, hoảng loạn ném tay anh ra, đột nhiên ngồi dậy.

“Bạch, Bạch tướng quân.” Mí mắt rũ xuống, trái tim cô nhân khẩn trương mà nhảy lên kịch liệt.

“Là ai. ....”

Một khắc ngẩn đầu kia.

“Là ai, cho phép cô ngủ ở trong văn phòng tướng quân!!!”

Tiếng Bạch Dạ lạnh băng chất vấn tràn ngập nồng đậm trách cứ ghênh diện đánh úp Tuyết Vi lại, cô gắt gao nắm cái nắm tay, giọng nói lạnh lùng: “Không có người nào!”

“Không có người nào, làm sao cô tiến vào văn phòng tướng quân?!”

“Là tôi tự mình lên vào.”

“Tuyết Vi, cô không có khả năng không biết, không có được cho phép liền tự tiện tiến vào văn phòng tướng quân bản thân chính là sai, còn ngủ ở trong văn phòng tướng quân là sai càng thêm sai, cô không muốn lưu lại bên trong binh đoàn này sao?!” Thor_Thor_diendanlequydon

A, cô có muốn lưu lại, chẳng lẽ Bạch Dạ còn không rõ ràng lắm sao??

Nếu cô không nghĩ ở lại chỗ này, một khắc kia nhìn thấy anh, cô liền rời đi Quân Khu Bạch Hồ này, cũng không cần nhiều lần lặp đi lặp lại đổi mặt anh!!

“Bạch tướng quân, tôi biết tôi xúc phạm kỷ luật, nếu ngài muốn xử phạt tôi nói. ....”

“Đừng có lần tiếp theo.”

Lời nói bị đánh gãy, Tuyết Vi mờ mịt ngẩn đầu lên.

Ở trong trí nhớ cô, Bạch Dạ vĩnh viễn là người đàn ông nói một là một, nói hai là hai, anh cũng không cho bất luận người gì cơ hội phạm sai lầm lần thứ hai!!

Nhưng, bây giờ. ....?

“Nếu không, đừng trách tôi không lưu tình. ....” Tiếng lạnh nỉ non rơi xuống, Bạch Dạ quay đầu vừa muốn đi. ....

“A.” Tuyết Vi ngồi ở trên sofa cười châm chọc, thấp giọng nói: “Ngài lại. .... Khi nào đối tôi quá lưu tình đâu?”

Giọng nói mang theo u oán từ sau lưng đánh úp lại. Mặt Bạch Dạ sắt lạnh trong nháy mắt tràn ngập khó nhịn. Thor_Thor_diendanlequydon

Không phủ nhận, đối với thái độ Tuyết Vi, anh vĩnh viễn nghiêm khắc như vậy, thậm chí so với những người khác còn muốn khắc nghiệt gấp trăm lần.

Nhưng, ...

Không phải có câu nói như vậy sao.

Buông thả là hại; nghiêm khắc là. .... yêu!!

Trầm trọng hít một hơi, Bạch Dạ nắm chặt hai đấm, cũng không quay đầu lại biến mất ở trong tầm mắt Tuyết Vi. ....

“A. .... Dạ.” Cửa văn phòng Tướng quân, Mộ Thần Hiền nôn nóng đuổi từ bên ngoài chạy tiến vào. “bên trong, tôi. .... Tôi nghe Nói, cậu tìm tôi? Có chuyện gì sao?”

“Không có việc gì.”

“Không có việc gì??? Cái gì, cậu, cậu. .... Mới vừa đi qua văn phòng của tôi hả?” Mộ Thần Hiền dùng thủ khẩu khí hỏi xong.

Bạch Dạ lạnh lùng liếc mắt anh một cái, trầm mặc gật đầu.

Trong nháy mắt này, Mộ Thần Hiên có loại cảm giác trời muốn sập xuống. Nếu bởi vì anh sơ sẩy, làm cho Tuyết Vi bị xử phạt, anh trở thành tội nhân.

“A, ha ha, Là như vậy, Bạch tướng quân, cậu, cậu nghe tôi giải thích. Nữ binh ở trong văn phòng nghỉ ngơi kia, cô, thân thể cô ta không tốt lắm, tôi vừa thấy đi, chúng ta cũng không thể ngồi yên không nhìn đến đúng không? Đã kêu cô ta đi tới văn phòng tôi nghỉ ngơi đi. Cậu đừng, cậu cũng đừng phạt cô ta .....”

“Thần Hiên, anh đang nói cái gì?” Thợ _Thợ _diendanlequydon

Nhìn biểu tình Bạch Dạ nghi hoặc, trong đầu Mộ Thần Hiên là dấu chấm hỏi: “cậu không ở trong văn phòng của tôi nhìn thấy có người ở sao?”

“Tôi không biết anh đang nói cái gì, đi trước.” Nói xong, Bạch Dạ bước nhanh biến mất ở trước mắt anh.

Thật lâu sau, Mộ Thần Hiên mới có thể phục hồi tinh thần lại: “tình huống này làm sao? Chẳng lẽ nói Tuyết Vi đã rời đi?” Nghi vấn rơi xuống, anh liền bước nhanh chạy về phía văn phòng mình.

Đẩy mở cửa, Tuyết Vi vẫn không nhúc nhích ngồi ở trên sofa phát ngốc.

“mẹ nó!! Cô, cô ở đây hả??”

“Mộ tướng quân.” Thu hồi biểu tình trên mặt không nên có, cô miễn cưỡng bài trừ một khuôn mặt tươi cười.

“Tuyết Vi, cô vẫn luôn ngủ ở trong văn phòng sao?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 127: Sự việc đã bại lộ

Editor: Thợ Thợ

“ừm.....”

“vẫn chưa từng rời đi sao?”

“chưa .....”

Mộ Thần Hiên càng nghe càng mơ hồ, sắc mặt anh khẩn trương ngồi ở bên cạnh Tuyết Vi, thử hỏi: “Kia..... Bạch tướng quân tới tìm tôi, cô, cô biết không?”

“Bạch tướng quân? Không..... Tôi không biết..... Trong văn phòng, chỉ có một mình tôi .....” Nói xong, ánh mắt Tuyết Vi mơ hồ cúi thấp đầu xuống.

Mộ Thần Hiên đã hoàn toàn đắm chìm ở thế giới của chính mình, hoàn toàn không phát hiện cô không thích hợp.

“Gặp quý, thật là gặp quý. Xem ra tôi phải thỉnh thầy phong thủy lại đây nhìn xem văn phòng tôi có phải bị quý ám hay không. Hai người tương ngộ ở cùng một không gian, vậy mà ai cũng không phát hiện ai sao? Thật mẹ nó tà môn.”

“Làm sao vậy? Mộ tướng quân.”

“cô không biết đâu, Tuyết Vi, tôi vừa mới gặp Bạch tướng quân, hỏi anh ta có phải gặp qua cô ở trong văn phòng tôi hay không, ai ngờ anh ta nói.....”

‘lỉnh lỉnh lỉnh.....’

Một tiếng chuông điện thoại dồn dập đánh gãy lời Mộ Thần Hiên nói, Tuyết Vi tỏ vẻ xin lỗi cười cười, chậm rãi tiếp lên: “Chuyện gì, Ninh Ninh?”

“Tiểu thư..... Tiểu thư, không tốt, không tốt, đã xảy ra chuyện!!!!”

Chủ viện Nhà họ Hoàng Phủ. Thợ _Thợ _diendanlequydon

Thu được điện thoại Ninh Ninh, Tuyết Vi liền xin phép Mộ Thần Hiên rồi, trực tiếp chạy về Nhà họ Hoàng Phủ.

Ở trong điện thoại Ninh Ninh cũng trần thuật không rõ ràng lắm, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, chính là nói Hoàng Phủ Dương Vinh muốn lập tức thấy cô! Đèn nổi cụ thể làm sao vậy, Ninh Ninh cũng không thể hiểu hết.

Đến biệt thự Hoàng Phủ Dương Vinh, Tuyết Vi liếc mắt một cái liền nhận ra mấy gia đình quý gởi trong phòng khách, đúng là người tùy tùng tối hôm qua đi theo bên Hoàng Phủ Minh.

Chẳng lẽ.....?

“Hoàng Phủ bá phụ, xin hỏi, ngài tìm cháu có chuyện gì sao?” Tuyết Vi bất động thanh sắc đi tới trước mặt Hoàng Phủ Dương Vinh.

Ông nâng mí mắt lên, liếc mắt ngắm cô một cái, giọng nói lạnh lùng: “Đêm qua, ở nơi cô, phát sinh chuyện gì?”

“Ha ha, thưa Hoàng Phủ bá phụ, ngày hôm qua nhị thiếu gia lại đây tìm Tuyết Vi.”

“Tìm cô làm cái gì?”

Tuyết Vi tin tưởng, đám gia đình kia nên nói nhất định đều đã nói xong, bây giờ Hoàng Phủ Dương Vinh truy vấn, cũng chính là.....

Biết rõ đáp án mà còn thử!? Thor_Thor_diendanlequydon

Đôi mắt cô vừa chuyển, nhàn nhạt nói: “Nói chuyện phiếm.”

“Hừ!! Nói chuyện phiếm?? Nói chuyện phiếm vậy mà cô muốn ra tay đánh Minh Nhi!!! Hả???”

A.....

Thật là buồn cười.

Mặc cho ai đều sẽ nghĩ đến, cô là một cô gái tay trái gà không chặt cho dù tính đánh Hoàng Phủ Minh, cũng phải đánh thắng được. Huống hồ bây giờ trên đầu cô có vết thương rõ ràng như vậy, Hoàng Phủ Dương Vinh tuyệt đối không có khả năng không thấy được.

Không thể nghi ngờ, vị cha nghiêm khắc này hẳn là điển hình người đàn ông chủ nghĩa ngang ngược vô lý!!

“Hoàng Phủ bá phụ, cháu.....”

“Em ba!! Em ba.” Đợi Tuyết Vi vừa muốn mở miệng, Tuyết Phi Nhi nôn nóng liền chạy tiến vào. “Em ba, chị đều nghe nói, sao em lại có thể động thủ đánh nhị thiếu gia hả???”

Hừ, thật là nơi nào có thị phi là có thể nhìn thấy Tuyết Phi Nhi. Tuyết Vi hừ lạnh một tiếng, trầm mặc rũ mi mắt xuống.

“Hoàng Phủ bá phụ, thực xin lỗi, cháu thay Em ba của cháu xin lỗi ngài. Ngày thường em ba của cháu đều bị trong nhà sủng hư, cho nên, có thể là không coi ai ra gì, nhưng xin ngài tin tưởng, nó cũng không phải một cô gái không có quy củ rõ đầu rõ đuôi.”

Ngu ngốc!!! Thor_Thor_diendanlequydon

Tuyết Phi Nhi ngu ngốc này, cho rằng nói như vậy là có thể hại cô đến không chỗ thối lui sao?

Nhưng Tuyết Phi Nhi cũng không động não nghĩ lại, bây giờ các cô là cùng xuất phát từ Nhà họ Tuyết, cô vinh, thì Tuyết Phi Nhi vinh; cô bị ô danh, Tuyết Phi Nhi cũng không khá hơn chút nào đâu!!

“ngày thường cha cô chính là quân giáo các người như vậy hả?!?” Quả nhiên, Hoàng Phủ Dương Vinh lạnh giọng chất vấn Tuyết Phi Nhi.

Tâm Tuyết Phi Nhi căng thẳng, ủy khuất lắc lắc đầu: “Cũng không phải, Hoàng Phủ bá phụ, cha cháu ngày thường đối với chúng cháu thực nghiêm khắc.”

“vì sao còn dạy dỗ ra con gái như vậy, ra tay liền đánh người hả?!”

“Này.....” trong lúc nhất thời Tuyết Phi Nhi không biết phải làm gì cho đúng.

Ở bên trầm mặc thật lâu, Tuyết Vi nhàn nhạt nói: “Hoàng Phủ bá phụ, Tuyết Vi không biết tại sao ngài lại chất vấn cháu như vậy, nhưng, đêm qua Tuyết Vi chỉ là cùng nhị thiếu gia tâm sự nhân sinh mà thôi, làm sao sẽ ra tay đối với nhị thiếu gia chứ? Có lẽ là đồn đại có sai lầm; hoặc là ai nhìn lầm rồi đi?”

“hả?” Hai tròng mắt Hoàng Phủ Dương Vinh trầm xuống.

Một gia đình quý trên mặt đất lập tức nói: “Lão gia, lão gia, ngày hôm qua tuyết tam tiểu thư thật là muốn đánh nhị thiếu gia, chẳng qua, nhị thiếu gia ngăn cản lại.”

Sao lại thế này?? Thơ_Thơ_diendanlequydon

Chuyện này làm sao truyền tới lỗ tai Hoàng Phủ lão gia chứ?

Theo lý thuyết, Hoàng Phủ Minh không đến mức chạy tới cáo trạng cùng ba ba đi? Gia đình này cũng sẽ không thể hiểu được cáo trạng cùng Hoàng Phủ lão gia, rốt cuộc, cô không có đánh Hoàng Phủ Minh.

Chẳng lẽ là.....

Dur quang trong lúc vô tình thấy được biểu tình Tuyết Phi Nhi cười thầm

Tuyết Vi lập tức liền đoán được, tám phần lại là Tuyết Phi Nhi giờ trò quỷ.

Đáng chết, chuyện này nên làm sao hóa giải đây?

Đang nghĩ ngợi tới.

Ai ngờ, Ninh Ninh đột nhiên quỳ gối trên mặt đất: “Hoàng Phủ lão gia, Hoàng Phủ lão gia, chuyện căn bản không phải như thế. Là nhị thiếu gia cường tiểu thư nhà ta, hơn nữa còn muốn.....”

Ninh Ninh???

Trong phút chốc, sắc mặt Tuyết Vi trở nên trắng bệch, trắng bệch, cô phần nộ gầm nhẹ nói: “Ninh Ninh, chị mệnh lệnh em, lập tức câm miệng cho chị!!!”

Giờ phút này bộ dáng Tuyết Vi, làm Ninh Ninh sợ hãi. Thơ_Thơ_diendanlequydon

Từ khi cô đi theo bên cạnh Tuyết Vi, còn chưa từng nhìn thấy Tuyết Vi phát tính tình lớn như vậy. “Tiểu, tiểu thư?”

“Hoàng..... Hoàng Phủ bá phụ!!” Cảm xúc Tuyết Vi bình tĩnh trong nháy mắt sụp đổ, khẩn trương khom người: “cháu, từ trước đến nay nha đầu này bên người cháu không biết lựa lời, chuyện này bất quá là một cái hiểu lầm thôi. Không bằng chờ nhị thiếu gia trở về, ngài dò hỏi nhị thiếu gia đi.”

Cô chỉ có thể đem tất cả hy vọng ký thác ở trên người Hoàng Phủ Minh!!

Đáng tiếc.....

“A, nói Minh Nhi tôi cường cô hả? Quả thực là chuyện tức cười. Con gái muốn gả vào Nhà họ Hoàng Phủ này nhiều không kể xiết, Minh Nhi sẽ hứng thú đối với cô sao????!!”

“Hoàng Phủ lão gia, nhưng chuyện này là.....” khi Ninh Ninh nói được một nửa.

Tuyết Vi giờ tay lên, ‘bốp’ một tiếng, hung hăng cho cô một bạt tai: “còn nói bậy nữa, cẩn thận tôi cắt đầu lưỡi!!!”

Ninh Ninh ngăn người bụm má, mờ mịt nhìn Tuyết Vi trước mắt, trong ánh mắt đúng là không từ bỏ...

“Hoàng Phủ bá phụ, ngài nói phải, cho nên, cháu mới nói đây là hiểu lầm, này không, cháu đã giáo huấn xong nha đầu không hiểu chuyện này, ngài xem.....”

“trong chốc lát nữa tôi sẽ thông báo cha cô lại đây, tôi cảm thấy Nhà họ Hoàng Phủ đã chứa không được cô gái không hiểu chuyện này!!!”

Thơ_Thơ_diendanlequydon

‘lộp bộp’

Tâm Tuyết Vi trầm xuống thật mạnh, vội vàng quỳ gối trên mặt đất: “Hoàng..... Hoàng Phủ bá phụ. Tuyết Vi biết sai rồi, là Tuyết Vi không hiểu chuyện, Tuyết Vi nhận phạt. Đến nỗi cha cháu, cháu xem như không cần lại đây đi? Nếu không, chuyện này truyền đi ra ngoài, về sau người ta sẽ cho rằng cháu là người đàn bà đánh đá, người nhà ai còn dám cưới cháu chứ? Hoàng Phủ bá phụ, ngài tha thứ cho Tuyết Vi đi.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 128: Bị nhốt lại

Editor: Thơ Thơ

Hoàng Phủ Dương Vinh trầm mặc nhìn về mặt Tuyết Vi gấp may khoe mã, con người sáng ngời lạnh lùng nheo lại. “Người tới, nhốt Tuyết Vi vào nhà kho. Phạt cô diện bích sám hồi ba ngày.”

Có những lời này của Hoàng Phủ Dương Vinh, Tuyết Vi như trút được gánh nặng thở dài nhẹ nhõm một hơi, liền đi theo gia đình tới nhà kho .....

“Hoàng Phủ bá phụ, đa tạ ngài khai ân đối với Em ba của cháu. Hy vọng Em ba của cháu sẽ tiếp thu lần giáo huấn này.”

Hoàng Phủ Dương Vinh nâng lên mí mắt, nhìn lướt qua Tuyết Phi Nhi, trầm mặc vẫy vẫy tay.

“Vâng, Phi Nhi đi trước.” Tuyết Phi Nhi lễ phép hành lễ với ông. Nhưng, ở thời khắc cô xoay người, tay nhỏ gắt gao nắm thành cái nắm tay.

Hoàng Phủ Quân Trường vậy mà..... Cường Tuyết Vi tiện nhân kia!!!!

Tuyết Phi Nhi thật sự không thể tiếp thu sự thật như vậy!!

“A.....” Tuyết Phi Nhi chân trước mới vừa đi, Hoàng Phủ Dương Vinh liền âm thầm nở nụ cười. Thơ_Thơ_diendanlequydon

“Lão gia, vì sao ngài bật cười?” Lạc quân gia tò mò dò hỏi xong

ở trong ông chứa thâm ý nói: “hai chị em này, một đứa thông minh tuyệt đỉnh; một đứa lại..... ngu như đồ con lợn!!!”

*

Trong nhà kho, kín không kê hở, từng đợt ẩm ướt làm người cay mắt.

Người dẫn đường vừa rời khỏi, Tuyết Vi vội vàng chạy tới bên cạnh Ninh Ninh: “Thực xin lỗi, Ninh Ninh, chị mới vừa đánh bị thương em đi?”

Lời này vừa mới hỏi xong, Ninh Ninh liền ủy khuất khóc rống lên: “Ồ.....”

“Ninh Ninh, Ninh Ninh không khóc, em nhất định là bị chị đánh đau, nhất định là.” Tuyết Vi thật cẩn thận thổi gương mặt cô bị đánh.

“Tiểu, tiểu thư..... Ninh Ninh khóc, không phải bởi vì mặt đau.”

“Đó là?”

“Tiểu thư, rõ ràng chính là nhị thiếu gia sai trước, vì sao chị không chịu để em nói? Nếu không Hoàng Phủ lão gia đã không trừng phạt chị.”

“nha đầu ngốc, vì sao em còn không rõ sao?” Tuyết Vi bắt đắc dĩ điểm điểm cái trán Ninh Ninh. “em còn không hiểu sao? Người nhà giàu giống Nhà họ Hoàng Phủ như vậy, để ý nhất chính là thanh danh. Hoàng Phủ Minh lại là một quân trường, nếu đem chuyện cường chị truyền đi ra, em cho rằng, Hoàng Phủ lão gia sẽ quở trách Hoàng Phủ Minh, hay là sẽ giết hai chúng ta diệt khẩu đây?”

“Diệt khẩu?? Có nghiêm trọng như vậy sao?” Ninh Ninh vừa nghe xong, sắc mặt bị dọa trắng. Thơ_Thơ_diendanlequydon

“em nghĩ sao? Chị còn không có đánh tới Hoàng Phủ Minh, Hoàng Phủ lão gia liền tức giận như vậy; cho dù ông biết Hoàng Phủ Minh làm ra hành vi như vậy đối với chị, cũng sẽ mở một mắt nhắm một mắt. Ngược lại, ai nói đi ra ngoài, nhất định sẽ chịu quá.”

“Khó trách..... Khó trách tiểu thư vừa mới rời đối với em đại phát tính tình như vậy, nếu tiểu thư không phải vừa mới cho em một bạt tai, còn không biết Hoàng Phủ lão gia sẽ làm sao đối phó với em đây.”

Điểm này, cũng làm Tuyết Vi sợ hãi. Cho nên, cô mới có thể nhịn đau cho Ninh Ninh một cái tát, chính là chứng minh với Hoàng Phủ lão gia, chứng minh với mọi người trong Nhà họ Hoàng Phủ, cô cùng với người bên người cô tuyệt đối sẽ không đem chuyện này nói ra.

“Tiểu thư, nếu chị đã nhìn thấu Hoàng Phủ lão gia để ý thanh danh như vậy, cuối cùng chị cần gì phải cầu ông ta như vậy, đừng đưa chị về Nhà họ Tuyết đâu?”

Nhìn bộ dáng Ninh Ninh ngu ngốc, Tuyết Vi không khỏi thở dài: “Nha đầu ngốc, xem bàn tay kia em ăn vô ích. Hoàng Phủ lão gia để ý là thanh danh, nhưng chị là thật uy hiếp ông ta, ông ta vì mặt mũi đàn ông đưa chị vào chỗ chết; nhưng, lấy cách nói nhu hòa tới uy hiếp ông ta, ông ta chắc chắn thả cho chị một con đường sống.” Thơ_Thơ_diendanlequydon

“Hoàng..... Hoàng Phủ bá phụ. Tuyết Vi biết sai rồi, là Tuyết Vi không hiểu chuyện, Tuyết Vi nhận phạt. Đến nỗi cha cháu, cháu xem như không cần lại đây đi? Nếu không, chuyện này truyền đi ra ngoài, về sau người ta sẽ cho rằng cháu là người đàn bà đánh đá, người nhà ai còn dám cưới cháu chứ? Hoàng Phủ bá phụ, ngài tha thứ cho Tuyết Vi đi. ’

Tuyết Vi lấy phương thức bốn lạng đẩy ngàn cân trước ôm sai ở trên người mình, lúc sau lại lấy ‘cha cháu lại đây, chuyện này sẽ truyền đi ra’ tới ám chỉ Hoàng Phủ Dương Vinh, một khi cô rời đi, chuyện khẳng định sẽ nháo lớn.

“Tiểu thư thật thông minh. Bất quá, nội Hoàng Phủ lão gia, thật là người cổ hủ lại không nói lí!!”

Ha ha.....

Hoàng Phủ Dương Vinh không nói lí, Tuyết Vi tán đồng. Nhưng cổ hủ.....

“Ninh Ninh, Hoàng Phủ lão gia..... Chính là rất thông minh!” Nếu không, làm sao sẽ xử phạt cô thủ hạ lưu tình như vậy?!

*

Ban đêm, xe quân đội của Hoàng Phủ Minh chậm rãi đậu ở trước cửa chủ viện Nhà họ Hoàng Phủ.

“Nhị thiếu gia.”

“Nhị thiếu gia.” Những gia đình đang quét tước ở hoa viên vừa thấy Hoàng Phủ Minh xuất hiện, sôi nổi khẩn trương chào hỏi anh.

Hoàng Phủ Minh đi thẳng đến biệt viện. Thor_Thor_diendanlequydon

Đúng lúc này.....

“Đi đâu?” Một tiếng chất vấn truyền đến.

Anh ngừng chân bước, rất xa thấy khuôn mặt Hoàng Phủ Dương Vinh lạnh lùng dừng chân ở trên chiếc ghế gỗ dài: “Cha.”

“Đi tìm con gái thứ ba Nhà họ Tuyết sao?”

Hoàng Phủ Minh không lên tiếng liền phải rời đi.

“Đừng đi tìm, cha đã cho nhốt nó vào nhà kho.”

Vừa nghe lời này, trong nháy mắt sắc mặt Hoàng Phủ Minh trầm xuống dưới, bước nhanh vọt tới trước mặt cha: “vì sao cha muốn trừng phạt Tuyết Vi?”

“Hừ, con còn không biết xấu hổ hỏi sao?! Minh Nhi, con thiếu con gái như vậy sao? Có bao nhiêu tình anh hai giới chính, thương vì nịnh bợ Nhà họ Hoàng Phủ chúng ta, liều mạng đem con gái hiến tặng cho con, con xem đều không xem một cái, liền cố tình làm ra chuyện ném mặt mũi Nhà họ Hoàng Phủ như vậy?!!”

“Đây là nguyên nhân ngài xử phạt Tuyết Vi sao?”

“Đúng!!”

“A, cha, bây giờ thật đúng là càng ngày càng không rõ lý lẽ, người ngài xử phạt hẳn là con mới đúng chứ?!” Thor_Thor_diendanlequydon

Hoàng Phủ Minh một lời này, không thể nghi ngờ chọc giận Hoàng Phủ Dương Vinh: “Còn dám tranh luận với cha hả?!” Vung tay, một cái tát tàn nhẫn, thật mạnh dùng ở trên mặt anh.

Hoàng Phủ Minh nắm chặt nắm tay, cổ họng không có một tiếng.

“Minh Nhi, ở Nhà họ Hoàng Phủ chúng ta, con gái bất quá là công cụ sinh con mà thôi, vậy mà con vì một công cụ sinh con chống đối với cha?! Cha thật là quá thất vọng đối với con rồi!!”

Công cụ sinh con hả?

A.....

Hoàng Phủ Minh thật sự lười nói cùng cha, quay đầu liền rời đi.....

“Nhị thiếu gia, nhị thiếu gia, ngài không thể đi vào.” Cửa nhà kho, hai gia đình khó xử chặn lại Hoàng Phủ Minh dụng tâm xâm nhập nhà kho.

“A, làm sao, các người chỉ có mệnh lệnh của cha tôi, trong ánh mắt không có nhị thiếu gia này sao?!”

“Không..... Cũng không phải như thế, chỉ là lão gia dặn dò qua, muốn phạt Tuyết tam tiểu thư diện bích ba ngày, không cho phép bất luận kẻ nào mang cô ta đi, ngài cũng biết tính tình lão gia, cho nên, nhị thiếu gia, cầu ngài đừng làm khó chúng tôi.....”

Trong nhà này, dù cho mọi người sợ hãi Hoàng Phủ Minh ba phần, chính là càng sợ hãi đối với Hoàng Phủ lão gia, đến nghe tiếng sợ vỡ mật.

“Yên tâm, tôi chỉ lại đây thăm cô ta một chút, sẽ không mang cô ta đi!” Nói xong, Hoàng Phủ Minh một phen đẩy gia đình ra. Đẩy cửa, liền tiến vào nhà kho .....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 129: Buông tay, buông tôi ra.....

Editor: Thơ Thơ

Phòng hỗn độn, trong góc, Tuyết Vi dựa vào ở trên hộp giấy vứt đi, cuộn tròn ngồi một chỗ.

Thấy Hoàng Phủ Minh đã đến, cô trầm mặc không nói rũ xuống mi mắt.....

Hoàng Phủ Minh cũng bất động thanh sắc không nói ngồi bên cạnh Tuyết Vi, cùng cô ngồi song song với nhau.

Hai người cứ trầm mặc như vậy ngồi không nói gì, ai cũng không nói với ai một câu.

Cũng không biết bao lâu.....

“hầu gái của cô đâu? Không bồi cô sao?” Hoàng Phủ Minh dẫn đầu đánh vỡ trầm mặc này.

“ba ba anh nói chỉ trừng phạt tôi, chưa nói trừng phạt cô ta, tôi để cô ta đi trước.”

Cứ việc được Tuyết Vi lạnh nhạt đáp lại, khóe miệng Hoàng Phủ Minh vẫn mơ hồ gọi lên một nụ cười. “Lạnh sao?” Mất tâm thúy nhìn về phía gương mặt trái xoan xinh đẹp của cô. Thơ_Thơ_diendanlequydon

Tuyết Vi liếc mắt xem thường, cố ý xoay mặt qua đi.

Hoàng Phủ Minh chỉ phải bắt đắc dĩ thở dài, cởi ra quân trang trên người, khoác ở trên người Tuyết Vi.

Cô trầm mặc không nói gì ngồi chống cự, chết sống chính là không cần quần áo của anh.

“Mặc vào!!” Tiếng mệnh lệnh mạnh mẽ mà hữu lực rơi xuống, lại mười phần biểu hiện ra một người đàn ông cường thế quan tâm đối với cô gái kia.

Tuyết Vi hung hăng trừng mắt nhìn anh một cái.

Có phải lưu manh này có chứng dễ quên hay không? Chẳng lẽ quên ngày hôm qua đã làm cái gì sao?

Hôm nay liền muốn chuyện gì cũng chưa phát sinh qua sao?

Anh nằm mơ!!

Tuyết Vi hoặc là không làm, đã làm phải làm đến cùng, dùng sức ném quân trang khoác ở trên người ở trên mặt đất.

“cô!!” Lửa giận của Hoàng Phủ Minh trong nháy mắt lên trên đỉnh đầu, nhưng giây tiếp theo.....

Anh hơi thở dài, bắt đắc dĩ nhặt lên quần áo trên mặt đất, trình tới trước mặt Tuyết Vi: “Mặc vào đi, cẩn thận cảm lạnh.” Thơ_Thơ_diendanlequydon

Hả.....

Cô không nghe lắm chứ, lưu manh này vậy mà dùng giọng điệu cầu xin nói chuyện cùng cô hả?

Tầm mắt lạnh băng đối diện mặt Hoàng Phủ Minh.

Tuyết Vi cả kinh, mặt phải ..... anh?!

“trên mặt tôi có cái gì sao?” Hoàng Phủ Minh nghi hoặc sờ sờ nửa bên mặt mình.

“anh..... ba anh đánh anh hả?” Thử tỉnh mở miệng.

Phải biết rằng, làn da Hoàng Phủ Minh tương đối trắng, một đầu năm ngón tay ấn ở trên mặt anh miễn bàn chói mắt cỡ nào.

Hoàng Phủ Minh trầm mặc lảng tránh đề tài này.

“Ha, xem ra tôi thật là trách oan Hoàng Phủ bá phụ, không nghĩ tới ngược lại Hoàng Phủ bá phụ thật đúng là xử lý sự việc công bằng, đánh năm mươi đại bản, còn nhốt anh ở nơi này.”

Nghe tiếng Tuyết Vi phiền toái nhắc mãi, Hoàng Phủ Minh bắt đầu đi lắc lắc đầu.

Cô nơi nào sẽ biết, nguyên nhân chân chính của một cái tát này? Thợ_Thợ_diendanlequydon

Lại làm sao sẽ biết, anh xuất hiện ở chỗ này chẳng qua là tới cứu cô thôi!

“A, tư tưởng của cô thật đúng là rộng rãi, đánh năm mươi đại bản hả? Chuyện này mắc mớ gì đến cô?”

“anh cũng biết chuyện không liên quan với tôi sao?” Tuyết Vi tức giận cho anh một cái liếc mắt: “Cũng không biết là bị người nào làm hại, đang êm đẹp vậy mà làm ra chuyện cường *** gian, làm hại tôi bị bắt đến ngủ ở nơi này!!!”

Đối với chuyện ngày hôm qua, Hoàng Phủ Minh cũng không biết mình làm sao vậy. “Tôi đền bù cho cô.” Nói xong, anh kéo tay Tuyết Vi lại.

Cô sợ tới mức không khỏi giật mình một cái: “này, này, anh, anh đừng xằng bậy.”

“Ài.” Hoàng Phủ Minh thở dài, sùng nịch đề ỏt Tuyết Vi: “cái đầu nhỏ này rốt cuộc đều là chứa lung tung gì vậy?”

Hả.....

Bên trong đầu óc cô đều là thứ lung tung rối loạn gì vậy?!

Thế giới này có phải muốn điên rồi hay không? Một tội phạm cường x cũng dám nói ra lời đồng dạng như vậy?

“Tới, giúp tôi cùng nhau dọn sạch nơi này.” Hoàng Phủ Minh chỉ chỉ tạp vật ở trong góc. Thợ_Thợ_diendanlequydon

“Làm gì?”

“Kêu cô dọn sạch thì cô dọn sạch đi.” Nói xong, Hoàng Phủ Minh liền dẫn đầu ra tay dọn đồ vật.

Tuyết Vi chần chờ một lát, chỉ phải dẹp bỏ đầu óc nghi vấn đi theo.

Mới chỉ chốc lát sau, tạp vật trong một góc bị dọn sạch sẽ.

Tiếp theo, một cửa sắt nhỏ thần bí thoáng chốc xuất hiện ở trước mắt cô: “cửa này là gì?”

“thông đạo bí mật.” Hoàng Phủ Minh cười quỷ dị, mang theo Tuyết Vi tiến vào trong địa đạo .....

Địa đạo này rất là hẹp, ngay cả Tuyết Vi cũng không đứng thẳng lên được, hướng chỉ Hoàng Phủ Minh.

Hai người gian nan đi tới trước khoảng năm phút, đã bị một cánh cửa trong cùng chặn đường đi.

Hoàng Phủ Minh mở cửa lớn trước mặt ra, một gian đại sảnh biệt thự hoa lệ thoáng chốc đứng sừng sững trước mắt.

Tuyết Vi không thể tưởng tượng nhìn quanh phòng xa hoa trước mắt này, giống như đặt mình trong truyện cổ tích Alice lạc vào xứ thần tiên.

“làm sao anh biết nơi này sẽ có thông đạo bí mật?” Thợ_Thợ_diendanlequydon

“Tôi đào khi còn nhỏ.”

“hả, khi còn nhỏ không có việc gì anh đào địa đạo làm gì?” Chẳng lẽ anh có kỹ xảo tốt nghiệp chui tường hay sao?

Tuyết Vi thuận miệng vừa hỏi, lại đưa tới sắc mặt Hoàng Phủ Minh quay ngược trở lại.

Anh trầm mặc rũ xuống mi mắt, thổ lộ một hơi, thấp giọng nói: “Bởi vì khi còn nhỏ tôi cũng thường xuyên bị nhốt ở nơi này.”

Hả???

Thiệt hay giả?

Tuyết Vi hoàn toàn không thể tin được, Hoàng Phủ Minh khi còn nhỏ thế mà lại thường xuyên! Bị nhốt ở cái nơi vừa tối, lại vừa ẩm ướt này hả?

Hoàng Phủ Minh ở trong mắt cô, hẳn là từ nhỏ được nuông chiều, có hoàn cảnh xa hoa lãng phí mà đứa trẻ khác không cách nào tưởng tượng, cũng được mọi người mỗi ngày sủng ở lòng bàn tay mới đúng.

Lại không nghĩ.....

Thật tò mò, anh sẽ có thời thơ ấu như thế nào? Thor_Thor_diendanlequydon

“cô tạm thời trốn ở chỗ này trước đi.”

Suy nghĩ bị mạnh mẽ kéo về, Tuyết Vi nghi hoặc hỏi: “Nơi này rốt cuộc là nơi nào?”

“Nơi này cũng là một bộ phận nhà tôi, tất cả thuộc em trai thứ ba của tôi, em trai thứ ba của tôi rất ít khi trở về, cô có thể yên tâm ở đây.”

“à.....”

Hoàng Phủ Minh mang theo Tuyết Vi đi phòng ngủ chính ở lầu hai. “cô ngủ nơi này.”

Cô vẫn không nhúc nhích đứng ở cửa, đôi tay vây quanh trước người, nhìn chăm chăm Hoàng Phủ Minh ở trước mắt.

Anh giống như lập tức liền đọc đã hiểu tâm tư Tuyết Vi, oán hận cắn răng, gầm nhẹ nói: “Yên tâm, tôi ngủ ở phòng người hầu!!”

‘ rầm ’ một tiếng, cửa phòng đóng cửa.

Tuyết Vi khinh thường liếc mắt: “Rõ ràng chính là có tật giật mình, nếu anh thiệt tình muốn ngủ phòng người hầu, theo ý tôi, anh cần gì phải tức giận như vậy? Thiệt!”

Xoay người một cái, ngã xuống trên giường lớn mềm như bông. Cô không khỏi lộ ra biểu tình hờn thụ. Thor_Thor_diendanlequydon

Ngẫm lại, hôm nay nếu không phải được Hoàng Phủ Minh ‘ đổi vận ’ đưa tới nơi này, ba ngày này cô phải ở trong phòng chịu tội không thấy ánh mặt trời.

‘Tuyết Vi. Kỳ thật, Minh ở trong mắt cô, có lẽ là cao cao tại thượng. Nhưng là..... trên lưng Minh đeo rất nhiều thứ chúng ta không hiểu; cũng không cảm giác được áp lực, mà Minh đã trải qua ..... Cũng không phải chúng ta tưởng tượng như vậy.’

Bên tai, đột nhiên quanh quẩn lời Mộ Thần Hiên nói, con người Tuyết Vi dần dần trầm xuống. “A, Hoàng Phủ Minh, tôi thật tò mò, thời thơ ấu của anh..... so với thời thơ ấu của tôi còn hắc ám hơn sao?!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 130: Xuân tâm nhộn nhạo

Editor: Thor Thor

Thời gian rạng sáng.

Trong phòng ngủ tối tăm mà xa hoa, Tuyết Vi nặng nề ngủ.

Đột nhiên, cửa phòng đóng chặt chậm rãi bị người từ ngoài đẩy vào. Một bóng người lão đạo lác lư đi thẳng đến bên giường.

Anh nhấc chăn lên, ngã đầu liền nằm ở bên cạnh Tuyết Vi.....

“hả?” Người đàn ông mơ hồ đã nhận ra không thích hợp, thử sờ sờ thân thể Tuyết Vi. Nói gót tới, vậy mà anh đem toàn bộ cánh tay vòng ở trên eo Tuyết Vi.

“ưm.....” Trong mơ màng, cảm giác có người ôm mình, Tuyết Vi khó chịu nhíu mày, theo bản năng giãy giụa hai cái, muốn mở cánh tay đè nặng kia ra.

Nhưng.....

Cô lập tức phản ứng không thích hợp.

Hai tròng mắt nhanh chóng mở ra.

Ánh trắng xuyên thấu qua khe hở bức màn chiếu xạ tiến vào, cô mơ hồ nhìn đến một người đàn ông ngủ ở bên cạnh mình, tay người đàn ông kia còn gất gao ôm trên eo cô.

Đáng chết, Hoàng Phủ Minh tên lưu manh này, hơn nửa đêm đánh lén đúng không?! Thor_Thor_diendanlequydon

“này, anh đừng quá phận!!!”

“Cô gái, cô thật phiền đầu!”

Anh?

Lưu manh này, hơn nửa đêm sờ lên người tôi, còn ngại tôi phiền hả? Anh có biết xấu hổ hay không?? “Buông tay, buông tôi ra!!!!”

“Tôi đã biết. Cô lại muốn rời đúng không?” Nói xong, người đàn ông không kiên nhẫn chống thân thể, nặng nề đè ở trên thân mình Tuyết Vi.

“anh có bệnh hả? Ai muốn?? Lập tức cút xuống dưới cho tôi!!” Thân mình nhỏ nhắn không an phận giãy giụa lên.

Người đàn ông hơi sững sốt lên, giây tiếp theo, anh nhếch môi cười nói: “Bảo bối, hôm nay em làm sao vậy, lại có dã tính như vậy?”

“Là tôi nên hỏi anh. ....”

Không đúng.

Nghe lời nói giống như không phải giọng điệu của Hoàng Phủ Minh, giọng nói cũng khác với Hoàng Phủ Minh.

Anh. ....

Là ai?? Thor_Thor_diendanlequydon

“hừ, quả nhiên vẫn là đồ chơi mới mẽ có thể treo lên miệng tôi ăn đây.” Nói xong, môi người đàn ông liền đè ép xuống phía dưới.

Lòng Tuyết Vi căng thẳng, theo bản năng xoay đầu sang một bên.

Môi người đàn ông chậm rãi dừng ở trên má cô, một mùi rượu gay mũi truyền đến. Dọa tim Tuyết Vi đều nhắc tới cổ họng: “này, ngừng. .... Dừng lại, đừng chạm vào tôi!!!”

“cô chơi trò chơi lật mềm buộc chặt, chơi nghiện rồi đúng không? Không nghĩ nói chia tay, hiểu được một vừa hai phải!!!” Người đàn ông lập tức giống như không có nhẫn nại.

Tuyết Vi thật muốn biết, người đàn ông này kém cỏi tới trình độ nào? Uống say, ngay cả ai là bạn gái anh đều phân không rõ ràng được sao?

Bất quá. ....

Cô cũng không có tư cách nói đến ai khác, nhớ trước đây, không phải cô cũng uống say, sai lầm đem người xa lạ trở thành Diệp Triết Hạo sao?

Hắn. ....

Rượu còn thật hại người!! Thor_Thor_diendanlequydon

“xin anh thanh tỉnh trước một chút, tôi không phải. ....”

“Về sau đừng xuất hiện ở trước mắt tôi!!” Người đàn ông hoàn toàn không cho Tuyết Vi cơ hội nói chuyện, đứng dậy liền phải rời đi.

Tuyết Vi thấy vậy, đột nhiên túm chặt cánh tay người đàn ông: “anh muốn đi nơi nào?!”

“Hừ? Bây giờ biết sợ sao? Trễ rồi! Tôi muốn đi tìm Tiểu Nặc!!!”

Trời ơi. ....

Tiểu Nặc lại là ai? Người đàn ông này rốt cuộc có mấy cô bạn gái vậy??

“không phải tôi sợ, ít nhất, trước khi rời đi, anh cũng cho tôi cái công đạo đi!!”

“A, buồn cười, cô tính thứ gì, tôi phải cho cô công đạo hả? À..... Tôi đã biết, quả nhiên cô vẫn là không rời khỏi tôi đi?” Nói xong, người đàn ông áp đảo Tuyết Vi ở trên giường lần thứ hai. “Bảo bối, hôm nay chỉ cần cô hầu hạ tôi tốt, tôi có thể miễn cưỡng lưu lại bồi cô.”

Mẹ nó!!

Anh cho rằng anh là ai chứ?

Hoàng đế tọa ửng tam cung lục viện sao?

Cô thật sự là không cách nào nói rõ cùng một người đàn ông say rượu. “Buông tay, buông ra!! Lại không buông ra, tôi liền kêu người!!”
Thor_Thor_diendanlequydon

“hả? Kêu đi, bảo bối, nếu cô kêu người đàn ông khác lại đây, tôi liền cùng anh ta cùng nhau thượng cô; nếu kêu một cô gái lại đây, tôi liền thượng hai người các người.” Ngón tay thon dài xẹt qua khuôn mặt nhỏ của Tuyết Vi.

Lúc này, cô xem như hoàn toàn chịu phục. “Cứu.....”

‘rầm’

Còn không đợi Tuyết Vi kêu lên, cửa phòng đã bị người từ bên ngoài một chân đá văng.

Ánh đèn trong phòng sáng lên.

Dẫn đầu ánh vào mi mắt Tuyết Vi chính là người đề ở trên người cô, mặt người đàn ông kia anh tuấn tà mị.....

“cô là ai?” Người đàn ông giống như tinh hon phân nửa, một đôi mắt mị hoặc nhìn mặt Tuyết Vi từ trên xuống dưới.

“Là..... Là..... Là anh hả???” Con người, trong nháy mắt mở lớn vô số lần, Tuyết Vi khẽ nhếch cái miệng nhỏ, ngây ngốc nhìn người đàn ông này một đầu tóc đỏ.

“em còn muốn đề nặng cô ta, áp tới khi nào?” Đúng lúc này, giọng nói Hoàng Phủ Minh lạnh lùng từ cửa truyền đến.

“Giọng nói này.....?” Người đàn ông hơi hơi nhíu mày, theo bản năng nhìn về phía cửa..... “làm sao anh ở đây?” Thor_Thor_diendanlequydon

Khuôn mặt Hoàng Phủ Minh xanh mét, chậm rãi móc ra một khẩu súng từ trong quần áo, chỉ đầu người đàn ông: “Tôi đếm tới ba, lập tức từ trên giường lăn xuống cho tôi. 3.....2.....”

Còn không đợi lúc anh đếm tới ‘1, người đàn ông nhanh nhay xoay người một cái, giơ đôi tay lên đứng ở bên giường, cười tà nói: “Ai nha nha, Hoàng Phủ Quân Trường, sao anh lại tới đây? Thật đúng là khéo.”

“em nhìn rõ ràng cho tôi, nơi này là chỗ nào!!!”

“hả?” Mặt người đàn ông nhìn chung quanh phòng, mới phát hiện..... “Đáng chết, làm sao tôi chạy về tới nơi này?”

“Tiểu tử thú, vậy mà say đến đi nơi nào cũng không biết sao?!” Hoàng Phủ Minh thu hồi súng, phần nộ nắm cổ áo người đàn ông. “Còn có, em đối với cô ta! Đã làm cái gì?!” Ánh mắt nguy hiểm quét mặt Tuyết Vi nằm ở trên giường vẫn không nhúc nhích.

Người đàn ông trầm tư một lát, vừa muốn mở miệng.....

Ai ngờ, Tuyết Vi giống như là xác chết vùng dậy, giật mình một cái liền ngồi ngay ngắn: “Không có, không có, cái gì anh ta cũng chưa làm.” Nói đến đây, mắt cô trộm ngắm mặt người đàn ông, giọng ngập nói: “hết thấy, đều là tôi tự nguyện.....”

“Hừ, nghe được chưa? Hoàng Phủ Quân Trường!” Người đàn ông ngạo mạn mở tay Hoàng Phủ Minh nắm cổ áo mình ra, nghiêng người, cười tà nâng lên cầm Tuyết Vi: “Bảo bối, em cũng thật ngoan đó.” Thor_Thor_diendanlequydon

“Tạ..... Cảm ơn Tà Nguyệt đại nhân khoa trương.....”

Tà Nguyệt.....

Đại nhân.....?

Quả thực Hoàng Phủ Minh không thể tin được giờ phút này chính mình chứng kiến hết thấy.

Tuyết Vi giống như một cái hoa si nhìn chăm chăm Tà Nguyệt, trong ánh mắt cơ hồ bắn ra đào hoa. Còn ghé tòm kêu Tà Nguyệt là Tà Nguyệt đại nhân?!!

Shit.

Thiếu chút nữa anh quên mất, cô gái đáng chết này là fan nào tàn của Tà Nguyệt!!!!

“ừm ừ, Hoàng Phủ Quân Trường, em thật không nghĩ tới bây giờ anh lại tri kỷ như vậy, biết em muốn lại đây, còn chuẩn bị riêng cho em cô gái xinh đẹp như vậy?” Nói xong, khuôn mặt tuấn tú của Tà Nguyệt chậm rãi đến gần mặt Tuyết Vi: “Bảo bối, đêm nay nguyện ý lưu lại bồi tôi sao?”

Oa!!!

Thật soái!!

Tuyết Vi đã bị anh tươi cười mê mẩn không thể tự kiềm chế, căn bản cũng không nghe thấy anh nói cái gì, gật đầu một cái: “ừm ừm, ừm ừm ừm.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 131: Hai người đôi mắt thái độ bất đồng

Editor: Thơ Thơ

“cô ‘ừm’ cái rầm, đi theo tôi!” Hoàng Phủ Minh thật sự nhìn không nổi nữa, giống như lôi kéo một búp bê vải, cứng rắn kéo Tuyết Vi ra khỏi phòng.....

Phòng khách an tĩnh.

Ánh trăng dần dần bị ánh mặt trời bao phủ.

Hoàng Phủ Minh cứ như vậy tròn mắt ngồi ở trên sofa trông mắt nhìn Tuyết Vi lúc nửa đêm.

Tuyết Vi cũng giống như không biết mệt mỏi, tròn mắt không mệt nhìn phòng ngủ Tà Nguyệt ở lầu hai, nhìn suốt nửa đêm.

“Còn xem chưa đủ sao? Có tin bây giờ tôi liền móc đôi mắt của cô ra hay không?!!” Hoàng Phủ Minh thật sự không thể nhìn được nữa, đã nổi giận mở miệng.

Ai ngờ Tuyết Vi giống như là biểu diễn trò chơi biến sắc mặt, hung hăng liếc mắt anh một cái: “Ai cần anh lo?!!” Tiếp tục si mê nhìn về phía phòng ngủ lầu hai.....

“Đáng chết!!”

Giờ phút này, anh chỉ có hai loại ý tưởng.

Một là, lên lầu giết Tà Nguyệt; hai là, lập tức giết chết cô gái nào tàn này!!

“Oa!!!!” Thơ_Thơ_diendanlequydon

Đúng lúc này, đột nhiên Tuyết Vi phát ra một tiếng thét chói tai.

“Kêu cái.....” Hoàng Phủ Minh vừa muốn phát hỏa, liền nhìn đến vị trí lầu hai, trên người Tà Nguyệt mặc một bộ áo ngủ, chậm rãi từ trong phòng đi ra.....

“hi, chào buổi sáng, bảo bối.” Thân thể anh chống đỡ ở tay vịn lầu hai, cười mê người.

Trong nháy mắt Tuyết Vi đã bị mê muội: “Sớm, sớm, Tà Nguyệt đại nhân.....”

“A.” Khóe môi gọi cảm giác lên một nụ cười tà tử, con người anh mỉa mai hoặc dần dần nhìn về phía Hoàng Phủ Minh ngồi ở trên sofa.

Chậm rãi đi tới trong đại sảnh, đôi tay anh cầm túi tiền, cười tà nói: “Hoàng Phủ Quân Trường, em đói bụng.”

“em có ý tứ gì?” Hoàng Phủ Minh lạnh lùng nâng lên mi mắt.

“ừ, đã lâu em cũng chưa ăn đến bữa sáng tình yêu do Hoàng Phủ Quân Trường làm, thực sự có chút hoài niệm.”

“Cơ tình, có cơ tình, quả thực là tình cảm mãnh liệt bắn ra bốn phía!!!” Tuyết Vi ngồi ở một bên, máu sôi trào cắn một góc khăn tay, thiếu chút nữa lấy di động ra ghi âm. Thơ_Thơ_diendanlequydon

“Cô gái đáng chết!” Hoàng Phủ Minh âm thầm nghiêng răng, lạnh lùng nói: “hôm nay tôi không có tâm tình làm bữa sáng.”

“Ai nha nha, làm sao bây giờ? Bụng em thật đóii .....” về mặt Tà Nguyệt thất vọng ngồi ở bên cạnh Hoàng Phủ Minh, một đôi mắt đào hoa mị hoặc hiện pheromone nam tính.

Hoàng Phủ Minh liền cànht cũng chưa để ý tới, mặt xoay tới một bên: “em đừng làm bộ với anh, chỉ có ngu ngốc mới có thể trúng kế!”

Ai ngờ, anh mới vừa nói xong lời này, Tuyết Vi giống như là một con chó Nhật nhảy tới bên cạnh Tà Nguyệt: “Tà, Tà Nguyệt đại nhân, nếu anh không có ngại, tôi có thể làm bữa sáng cho anh ăn.”

“hả? Bảo bối, em vậy mà sẽ làm bữa sáng, tôi đây cũng chỉ có thể làm phiền em”

“Không phiền, không phiền toái, đây là vinh hạnh của tôi.” Nói xong, cô nhảy nhót, vui vẻ chạy tới phòng bếp bận rộn lên.

“Hừ? Thấy được chưa, Hoàng Phủ Quân Trường, chính là có người thích tôi làm bộ.” Tà Nguyệt khiêu khích nhìn mắt Hoàng Phủ Minh.

Bây giờ anh chỉ cảm thấy, tất cả mặt mũi của mình đều bị Tuyết Vi lấy mất hết!!!

Anh thật trăm triệu không nghĩ tới, cô gái này ngày thường cao ngạo, ở trước mặt Tà Nguyệt sẽ là đáng vẻ này? Thor_Thor_diendanlequydon

Thái độ của cô đối với anh làm sao không thể cũng như vậy?!!

“Tà Nguyệt đại nhân, có thể ăn.” Một bữa sáng làm xong thực mau, Tuyết Vi đem một phần bữa sáng mới vừa làm xong đặt ở trước mặt Tà Nguyệt.

“Bảo bối, thật là vất vả cho em.”

“Ha ha, hân là, cần phải vậy.”

“Cô gái, bữa sáng tôi đâu?” Hoàng Phủ Minh ngồi ở một bên bất mãn đã mở miệng.

Ai ngờ Tuyết Vi lần thứ hai trình diễn một phen đại biến mặt, gằm nhẹ nói: “Muốn ăn tự anh không biết đi làm sao?!” Xoay mặt, ngượng ngùng nhìn về phía Tà Nguyệt: “Tà Nguyệt đại nhân, ngài đã vừa lòng chưa?”

“Đương nhiên, ăn ngon vô cùng.” Tà Nguyệt cười mị hoặc, đầu lưỡi khẽ liếm khoe miệng dính tương salad, như vậy miễn bàn gọi cảm cỡ nào.

Xem xong cả người Tuyết Vi đều phải hòa tan rồi.

Dư quang trong lúc vô tình chú ý tới mặt Hoàng Phủ Minh đã tức giận đến xanh mét, Tà Nguyệt cười mờ ám, không nhanh không chậm nói: “Bảo bối, em chính là người đầu tiên tôi nhìn thấy dám nói chuyện như vậy với anh hai tôi.”

Lời này, cũng không phải là anh nói vậy.

Anh từ nhỏ đi theo bên người Hoàng Phủ Minh, vẫn luôn trưởng thành ở trong hào quang của Hoàng Phủ Minh. Thor_Thor_diendanlequydon

Mọi người vĩnh viễn là ‘ Minh, Minh, Minh ’ không rời miệng, vẫn là lần đầu tiên anh nhìn thấy có người sẽ làm lơ anh hai anh ưu tú như vậy!

“Bảo bối.” Chậm rãi kéo tay nhỏ của Tuyết Vi: “Tôi thực vừa ý em, không bằng tới làm người phụ nữ của tôi đi.”

Trong phút chốc, phảng phất có vạn pháo hoa châm ngòi ở trong lòng Tuyết Vi.

Cô quả thực không thể tin được chính lỗ tai mình, Tà Nguyệt vậy mà cùng cô đưa ra..... Đưa ra.....

Hả??

Không đúng??

Đầu nóng lên dần dần làm lạnh xuống, Tuyết Vi cảm thấy giống như không đứng chỗ nào??

‘ rầm ’ một tiếng

Hoàng Phủ Minh ngồi ở một bên không thể nhịn được nữa vỗ lên mặt bàn, lạnh lùng nói: “Hai người các người một vừa hai phải cho tôi. Nguyệt, cô ta là chị dâu tương lai của cậu!”

“chị dâu hả???” Sắc mặt Tà Nguyệt căng thẳng, không thể tưởng tượng nhìn Tuyết Vi ở trước mắt. Thor_Thor_diendanlequydon

Rốt cuộc Tuyết Vi cũng biết không đứng chỗ nào: “Hoàng Phủ Minh là..... Là anh hai của anh hả???”

Tay hai người buông ra trong nháy mắt, không khí trong phòng tức khắc trở nên vô cùng lắng đọng .....

“A, Anh hai, anh cũng thật buồn cười, hơn nửa đêm anh ném chị dâu xuống giường của em, là có ý tứ gì?” Trong phòng khách, đôi tay Tà Nguyệt vẫy quanh trước người, bước chân đi dạo qua lại.

“mấy tháng em không trở về nhà một lần, ai sẽ nghĩ đến không biết sao xui xẻo em cố tình về nhà vào lúc này?!!”

“anh cho rằng em không uống say sẽ không thể hiểu được chạy về tới sao?”

“mỗi ngày em uống liền chính mình đi đâu cũng không biết, là muốn anh lập tức hạ lệnh cấm túc cho em sao?”

Vừa nghe lời này, Tà Nguyệt lập tức đầu hàng: “ok, lần sau, em bảo đảm không uống rượu. Nội cái..... Anh hai, giúp một chút.” Anh cười mỉa hoặc, trong mắt lại là pheromone gọi người khó có thể chống cự.

Nhưng Hoàng Phủ Minh nơi nào sẽ ăn anh một bộ này?

“em cảm thấy, nếu anh có thể cấm em ra cửa, còn lưu cô gái này ở phòng em sao?!”

Lập tức bị xem thấu tâm tư, Tà Nguyệt bắt đầu dĩ nhiên vai: “Chị dâu, chị phạm vào lỗi gì, mới có thể bị cha tôi nhốt trong phòng tối?”
Thơ_Thơ_diendanlequydon

Hả?

Làm sao Tà Nguyệt lập tức liền biết cô là bị phạt nhốt trong nhà kho chứ?

Hơn nữa, tiếng xưng hô chị dâu này?

A.....

“Hỏi Anh hai của anh đi!” Cô lạnh lùng xoay người.

“Anh hai?”

“Có một số việc, em vẫn là đừng hỏi thăm tốt hơn!” Hoàng Phủ Minh lạnh lùng đứng lên: “anh về quân đội trước, thay anh chiếu cố chị dâu em.”

“Yên tâm đi.” Tà Nguyệt cười mỉa hoặc, nghiêng ngả nói: “em bảo đảm không làm chị dâu mang thai.”

“Tiểu tử thú!!!”

“này!” Đợi Hoàng Phủ Minh vừa muốn rời đi, Tuyết Vi bước nhanh đuổi theo qua: “Vì sao anh có thể đi?”

!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 132: Bầu không khí ái muội

Editor: Thơ Thơ

“Vậy ý tứ của cô là, tôi không cần đi làm, lưu lại bồi cô sao?”

“Ai yêu cầu anh bồi! Ý tứ của tôi là, không phải anh và tôi cùng nhau bị phạt nhốt trong nhà kho sao? Sao anh có thể đi làm? Tôi đây cũng phải đi làm.”

Vừa nghe lời này, Tà Nguyệt cách đó không xa cười cười khinh thường, chậm rãi nằm ngã xuống trên sofa: “Chị dâu, ai nói với chị Anh hai tôi bị phạt nhốt trong nhà kho? Từ khi anh hai tôi lên làm Quân Trường về sau, lão già cũng chưa phạt qua anh ta.”

Hả?

Tuyết Vi mờ mịt nhìn Tà Nguyệt cách đó không xa, khi quay đầu lại, Hoàng Phủ Minh đã rời đi.

Gia hòa này!!

Khuôn mặt nhỏ trắng nõn không hiểu sao nổi một tầng rặng mây đỏ, cô chậm rãi về tới phòng khách chăm chú xem TV.....

Phòng khách to như vậy, chỉ truyền đến từng trận thanh âm TV, hai người hoàn toàn ‘lĩnh’ giao thoa. Thợ_Thợ_diendanlequydon

Tà Nguyệt nằm ở trên sofa nhằm chán cuốn thân mình, trong lúc vô tình dư quang nhìn về phía Tuyết Vi đang xem TV, đôi mắt anh vừa chuyển: “Chị dâu.” Xoay người một cái ngồi ở bên cạnh cô: “Anh hai tôi biến thái như vậy, chị chịu được anh ta sao?”

Hả??

Em trai nói anh mình biến thái??

Tuyết Vi khinh thường đánh giá mắt Tà Nguyệt, phản ứng nhanh nhạy tách ra đề tài: “Vậy anh có thể nói trước cho tôi hay không, anh có mấy bạn gái? Truyền thông vẫn luôn không chụp được sinh hoạt cá nhân của anh, chúng tôi vẫn luôn cho rằng anh không có bạn gái đâu, không nghĩ tới.....”

“Bảo bối.” Tà Nguyệt cười mỉa hoặc dùng ngón tay che miệng Tuyết Vi: “chị cũng biết, ngày hôm qua tôi uống nhiều quá, những cái đó..... Bất quá là lúc say thôi, không cần tin tưởng.”

Hắn, Tuyết Vi cô lại không ngờ, anh nhận sai một lần là người say, ‘tiểu nặc’ kia lại là thế này đâu?

Bất động thanh sắc lấy tay Tà Nguyệt ra: “Kia, Tà Nguyệt là nghệ danh của anh sao?”

“Đương nhiên, nếu không tôi làm sao sẽ là em trai của kẻ biến thái kia.”

“Vậy nguyên danh anh gọi là gì?”

“Hoàng Phủ Nguyệt!” Thợ_Thợ_diendanlequydon

Hoàng Phủ Nguyệt?

Ha, lại đào tới một tin tức nổ mạnh rồi, hóa ra tên thật Tà Nguyệt là Hoàng Phủ Nguyệt, thật muốn đem Mộ tướng quân cùng nhau tìm tới, như vậy bọn họ liền có thể cùng nhau hưởng thụ tiếp xúc gần bên Tà Nguyệt.

“Tà Nguyệt đại nhân, vậy anh.....”

“Bảo bối, tôi không thích người ta đưa ra quá nhiều vấn đề với tôi!” Trong phút chốc, trong đôi mắt mỉa hoặc của Hoàng Phủ Nguyệt hiện lên một tia sáng nguy hiểm.

Tuyết Vi hoàn toàn đắm chìm trong cảm giác ở cùng thần tượng, còn chưa phát giác. “Kia, Tà Nguyệt đại nhân, tôi cũng chỉ có một yêu cầu, anh có thể giúp tôi hay không?”

“Nói.”

“bây giờ anh có thể hát ca khúc chủ đề trong album mới của anh hay không?”

“hả?” Tà Nguyệt trầm tư một lát, đôi mắt vừa chuyển, tà tứ nói: “nếu cô hôn tôi một chút, thật ra tôi có thể suy xét, suy xét.”

“Này thôi.” Tuyết Vi thất vọng bĩu môi, chậm rãi móc ra di động từ túi áo.

“Này, không phải cô cáo trạng với anh hai tôi đi, cẩn thận, tôi giết cô!!”

Cắt, coi cô là đứa trẻ ba tuổi sao? Còn cáo trạng?? “anh yên tâm đi, tôi chỉ muốn dùng di động nghe anh ca mà thôi.” Thợ_Thợ_diendanlequydon

“Hừ, dùng di động nghe hả? Rõ ràng người thật tôi ở trước mắt cô, cô chỉ cần cầu xin tôi, nói không chừng, một khi tôi ca hứng, liền hát bản trực tiếp cho cô nghe thì sao.....” Tà Nguyệt bày ra vẻ mặt cao ngạo, đùa nghịch móng tay mình, kiên nhẫn chờ đợi Tuyết Vi tới năn nỉ mình.

Ai biết, sau một lúc lâu đều không thấy Tuyết Vi có bất luận động tĩnh gì. Anh quay đầu, mới phát hiện.....

Tuyết Vi đang mang tai nghe nghe ca.

“Hừ, thật là cô gái không thức thời! Không thú vị!” Dứt lời, sắc mặt anh âm trầm liền đi lên phòng ngủ lầu hai.....

*

Mặt trời dần dần rơi vào phía tây.

Trong tầng lầu hai biệt thự yên tĩnh, mơ hồ truyền đến tiếng cô gái than nhẹ.

“um..... a.....”

“Chị dâu, thoải mái sao?”

“um, tốt, thật thoải mái. Anh, anh đâu?” Thơ_Thơ_diendanlequydon

“Tôi, tôi cũng thật thoải mái, chị dâu, phương diện này..... Thật ảm.”

Hoàng Phủ Minh mới vừa về đến nhà, vừa nghe đến đối thoại ái muội như vậy, sắc mặt đều tái rồi.

Này nếu là thật làm ra tiết mục em chồng và chị dâu yêu đương vụng trộm, Quân Trường này cũng lập tức không còn mặt mũi đi!

‘đông’ một chân, Hoàng Phủ Minh dùng sức đá văng cửa lớn biệt thự.

Một tầm mắt sắc bén nhanh chóng nhìn về phía ngọn nguồn giọng nói.

Chỉ thấy, hai người Tà Nguyệt và Tuyết Vi ngồi song song ở trên hai cái ghế mát xa, mặt đầy hưởng thụ.

Thái dương Hoàng Phủ Minh thoáng chốc liền chảy xuống một giọt mồ hôi lạnh.....

“Hoàng Phủ Quân Trường, anh đã trở lại? Làm sao thờ ơ gấp lại như vậy?” Tuyết Vi phát hiện Hoàng Phủ Minh đứng ở cửa liền tò mò mở miệng.

Đôi mắt Tà Nguyệt vừa chuyển, hài hước nói: “Anh hai, anh sẽ không cho rằng em và chị dâu yêu đương vụng trộm chứ?”

Ở giữa hồng tâm!!

Hoàng Phủ Minh mặt không biến sắc, tim không đập mạnh lời kéo cổ áo: “bất quá là lúc anh trở về có chút sốt ruột, chạy hai bước.”

Thơ_Thơ_diendanlequydon

“hả??? Hóa ra..... Là như thế này!” Tà Nguyệt nơi nào sẽ tin lý do thoái thác của Hoàng Phủ Minh. “Anh hai, giữa trưa em và chị dâu cũng chưa ăn cơm, hẳn là anh mang theo bữa tối cho chúng tôi chứ?”

“Mang theo.” Hoàng Phủ Minh tức giận lên tiếng, cầm trong tay một cái túi plastic đặt ở trên bàn cơm.

Anh làm sao cảm thấy bây giờ chính mình giống như là bảo mẫu chứ?

“hôm nay hai người các người ở chung cũng không tệ lắm hả?” Trước bàn ăn, Hoàng Phủ Minh nho nhả gấp một miếng đồ ăn phóng tới trong mâm.

“anh yên tâm đi, Anh hai, hôm nay em và chị dâu ở chung vô cùng vui sướng, anh xem..... Chúng tôi đều sắp một ‘ suy yếu ’ đâu. Đúng không, chị dâu?” Nói xong, Tà Nguyệt cười xấu xa ôm bả vai Tuyết Vi, thị uy nhìn về phía Hoàng Phủ Minh.

“A.” Tuyết Vi lạnh lùng cười, tiếp tục ăn xong đồ rồi.

Cô không có hứng thú can thiệp bên trong ‘ bầu không khí ’ giữa huynh đệ hai người này.

“Hôm nay 8 giờ tối, cha sẽ xem tin tức, cho nên.....” Hoàng Phủ Minh nói đến đây, từ từ đặt chiếc đũa trong tay xuống.

Tà Nguyệt ngầm hiểu gật đầu: “Đa tạ anh, Anh hai. Nhưng..... anh rất ít khi giúp em chạy trốn. Hôm nay làm sao vậy? Anh là sợ hãi sức quyến rũ của em quá lớn, đoạt chị dâu đi rồi sao? Cho nên, cứ thế đem em oanh đi?” Ngón nghĩ không nhanh không chậm rơi xuống. Thơ_Thơ_diendanlequydon

Hoàng Phủ Minh lạnh lùng đứng lên: “Nguyệt, đêm nay nếu em dám chạy trốn, anh liền đánh gãy chân của em!!!”

“này!! Đây!!” Tự biết mình vui đùa chọc giận Hoàng Phủ Minh, Tà Nguyệt vội vàng nổi lên bồi thường: “Anh hai, em biết sai rồi.....”

Đúng giờ, đến 8 giờ tối.

Tà Nguyệt thân khoác chiến giáp, lén lút nhảy cửa sổ mà chạy.

Ai ngờ, cũng chính là khoảng năm phút sau.....

‘ cóc cóc cóc ’

Tiếng đập cửa biệt thự vang lên, Tuyết Vi đang xem TV lập tức liền hoảng sợ tới rồi: “là ai?!”

“Yên tâm, hoặc là nguyệt tiểu tử kia bị ‘ trục xuất ’ đã trở lại; hoặc là chạy trốn thất bại.” Nói xong, Hoàng Phủ Minh chậm rãi đi đến cổng lớn, mở cửa biệt thự ra.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 133: Tiếng tim đập

Editor: Thơ Thơ

“***, một đám gia đình đáng chết vậy mà ở phía sau cửa trộm nướng BBQ. Anh hai, anh nhất định phải giúp em hung hăng trừng phạt cậu nô tài này!!”

Quả nhiên, khuôn mặt Tà Nguyệt đều đen, vừa mắng vừa vào cửa.

“em một hai phải chạy trốn từ cửa sau sao? Theo đường nhỏ, vòng qua biệt thự anh cả, đi biệt viện, không phải chạy được rồi sao?”

“hả.....” Tà Nguyệt tưởng tượng Hoàng Phủ Minh nói sơ đồ lộ tuyến, tựa hồ so với sơ đồ lộ tuyến anh chạy trốn còn muốn an toàn hơn.

Sợ chính mình ném mặt mũi ở trước mặt Tuyết Vi, anh khí định thần nhân lắc lắc đầu: “Thôi, em cảm thấy..... em còn luyến tiếc chị dâu, cho nên..... Ngày mai nói đi.”

Chậm rãi đi tới trước mặt Tuyết Vi, anh nghiêng người: “Chị dâu, ngày mai thấy.” Môi, thỉnh thoảng dừng ở trên trán Tuyết Vi.

“Tiểu tử thú!!” Hoàng Phủ Minh lập tức liền phát hỏa, một cái phi đá liền đá tới móng Tà Nguyệt.

Máy mắn anh trốn tránh đúng lúc, mới may mắn thoát khỏi nạn.

“Bảo bối, chị nhìn đến anh hai tôi ngày thường đối xử làm sao với tôi đi? Ai.....”

Tà Nguyệt một lời khó nói hết thở dài. Thơ_Thơ_diendanlequydon

Thấy một màn như vậy, Hoàng Phủ Minh càng thêm có loại xúc động muốn giết chết anh: “Còn nói đúng không? Anh xem là em chán sống!!!” Nói xong, sắc mặt anh trầm xuống, nhanh chóng vươn tay.....

Đúng lúc này!

“Đù rồi!” Tuyết Vi vẫn luôn trầm mặc thật sự xem không chịu được, bước xa một cái, đứng ở trước mặt anh: “Hoàng Phủ Minh, Tà Nguyệt đại nhân là vì anh mới vào giới nghệ sĩ, anh cũng không sai biệt lắm một vừa hai phải đi, đừng khi dễ Tà Nguyệt đại nhân, được chưa?!”

“A, nó vì tôi đi vào giới nghệ sĩ hả?” Mắt Hoàng Phủ Minh ngắm Tà Nguyệt cách đó không xa lộ ra nụ cười xấu xa, lạnh lùng nói: “Tên tiểu tử thú này hôm nay rốt cuộc đều theo cô nói cái gì?!”

‘ Tà Nguyệt, vì sao không lo làm tam thiếu gia, đi làm thần tượng mình tinh hả? ’

‘ ai..... Một lời khó nói hết..... ’

‘ nói sao. ’

‘ từ nhỏ, anh hai tôi vô cùng yêu thương tôi, so với mỗi người trong nhà đều quan tâm tôi, yêu quý tôi; chính là, tôi dần dần lớn lên, cơ bản mỗi cô gái nhìn thấy tôi và anh hai tôi, đều sẽ thích thượng tôi. Từ trước đến nay tính cách anh hai hiểu thấu, tuy rằng trên miệng anh không nói, nhưng tôi biết, trong lòng anh nhất định không dễ chịu. Cho nên..... Tôi chỉ có thể rời xa Nhà họ Hoàng Phủ, rời xa quân đội, chạy tới phát triển trong giới nghệ sĩ. Như vậy, anh hai tôi liền sẽ không sống ở trong ánh hào quang của tôi .....’ Thơ_Thơ_diendanlequydon

Tuyết Vi đau lòng theo như lời nói của Tà Nguyệt trần thuật xong, lạnh lùng trừng mắt trước Hoàng Phủ Minh: “anh xem, Tà Nguyệt đại nhân vì anh suy nghĩ nhiều chứ?”

“A, ha hả.....” Hoàng Phủ Minh quả thực không thể tin được, nói đối thái quá như vậy Tuyết Vi cũng sẽ tin tưởng sao? Ngày thường không phải cô thực thông minh sao?!!

“Thôi, chị dâu. Tôi đã có thói quen bị anh hai tôi khi dễ, chị không cần vì tôi nói chuyện. Tôi lên lầu nghỉ ngơi đi.” Tà Nguyệt bị thương cười, xoay người, cô đơn đi lên phòng ngủ lầu hai.

Tuyết Vi xem đó là một cái đau nội tâm triệt để, ước chừng đứng ở phòng khách nhìn chăm chăm lầu hai 20 phút cũng chưa bỏ qua.

“Nếu không bỏ được, cô liền cùng nó ngủ chung đi.” Hoàng Phủ Minh mặt vô biểu tình ngồi ở trên sô pha, dù sao, bây giờ anh đã chịu đủ rồi.

“anh nói gì vậy? Tuyết Vi tôi là cái loại con gái tùy tiện này sao?” Đương nhiên, cô tùy tiện lên, cũng có thể không phải người, hắc.....

“A, vừa rồi tiểu tử thú kia hôn cô, vì sao cô không né?”

“anh không làm đi?” Về mặt Tuyết Vi khó chịu, đôi tay chống nạnh đứng ở trước mặt Hoàng Phủ Minh: “Tôi nào biết anh ta sẽ đột nhiên hôn tôi? Anh không có việc gì đối tôi phát tính tình gì?”

“cô!!” Hoàng Phủ Minh vừa nhấc mắt, vừa vận thấy được băng gạc dán ở trên trán Tuyết Vi, một đôi mắt nghiêm khắc nháy mắt hòa tan: “vết thương, tốt chút sao?”

“Không cần anh quản.” Tuyết Vi tức giận ngồi ở một chỗ khác trên sofa.

“để tôi xem” Thor_Thor_diendanlequydon

Cô không ngừng không để ý tới, ngược lại quay đầu về phía bên kia.

Hoàng Phủ Minh chỉ phải bắt đầu đi tới bên cạnh cô, cường ngạnh quay lại thân thể của cô.

“này, anh.....”

“Xin lỗi.”

Vừa muốn phát hỏa, lại bởi vì một câu này của Hoàng Phủ Minh, làm đại não Tuyết Vi tức khắc lâm vào chỗ trống.....

Vẫn luôn cho rằng, người đàn ông cao cao tại thượng này vĩnh viễn sẽ không để ý tới cảm thụ người khác;

Còn tưởng rằng, anh bá đạo đến nỗi cho dù đã làm sai chuyện, cũng sẽ không cúi đầu xin lỗi người khác.

Ở trong trí nhớ Tuyết Vi, tất cả mọi người xuất thân từ thiếu gia, các tiểu thư đều có bản tính ích kỷ và không coi ai ra gì. Huống chi là Nhà họ Hoàng Phủ, danh tiếng nhà giàu chân chính như vậy?

Nhưng mà, Hoàng Phủ Minh tựa hồ cùng những người đó..... Bất đồng.....

“Hắn là sẽ không lưu sẹo đi?” Hoàng Phủ Minh thật cẩn thận xé rách băng dính, thương tiếc nhìn vết thương trên trán Tuyết Vi.
Thor_Thor_diendanlequydon

Cô gục đầu xuống, nửa cười nửa nghiêm túc nói: “Ai biết được.”

“Yên tâm. Nếu lưu lại vết sẹo, tôi liền phụ trách đến cùng đối với cô.” Hoàng Phủ Minh cười xấu xa nói.

Tuyết Vi khinh thường cho anh một cái liếc mắt: “anh chó đực ý, cho dù tôi bị hủy dung, người theo đuổi tôi cũng sẽ không giảm bớt, còn đến lượt anh tới phụ trách hả?”

“cô!!” Hoàng Phủ Minh ra vẻ nghiêm túc trầm khuôn mặt, vươn tay liền chọc Tuyết Vi nổi lên ngứa.

“Này, này, anh làm gì, làm gì. Ha ha ha, không cần, không cần.” Cô khó chịu vận vạt đứng lên.

“miệng cô kêu như vậy. Hừ, lần này, tôi nhất định phải cho cô nhìn xem chút giáo huấn!!” Nói xong, Hoàng Phủ Minh tăng lớn thể công lần thứ hai.

Bức Tuyết Vi đều cười ra nước mắt: “Không cần, cầu, cầu anh, tôi sai rồi, cầu anh.” Vận vạt thân thể một oai.....

“Cẩn thận!” Hoàng Phủ Minh mau tay nhanh mắt vớt Tuyết Vi sắp té ngã ở sofa trở về, gắt gao ôm vào trong lòng ngực. “Đụng đến rồi sao?” Khản trương nhìn từ trên xuống dưới thân thể của cô.

Tuyết Vi hơi lắc lắc đầu, hơi mang vài phần ngượng ngùng mà rũ mi mắt xuống.

Chủ yếu, Hoàng Phủ Minh vẫn luôn ôm cô, hơn nữa tiếng anh ôn nhu nói xong, chọc cô trong lúc nhất thời thực sự có chút tâm loạn như ma, không biết phải làm gì cho đúng. Thor_Thor_diendanlequydon

Nhìn bộ dáng Tuyết Vi lúc này lại thẹn thùng không biết làm sao, bàn tay Hoàng Phủ Minh cầm lòng không đậu xoa khuôn mặt nhỏ của cô.....

Trong lòng căng thẳng, cô theo bản năng ngẩng đầu lên.

Khi đối diện đầy mắt đen sâu không thấy này, tim Tuyết Vi ‘thình thịch’ khản trương gia tốc nhảy lên.....

Dần dần mà.....

Dần dần mà.....

Tầm mắt Hoàng Phủ Minh dời về phía môi cô, ngón tay thon dài mềm nhẹ vuốt ve phiến môi đỏ mềm mại của cô, khuôn mặt anh tuần tú chậm rãi, chậm rãi lại gần.

Trong nháy mắt này, tim Tuyết Vi cơ hồ nhắc tới cô họng.

Anh..... Anh muốn, muốn làm gì???

‘thình thịch, thình thịch.....’ tiếng tim đập kịch liệt quanh quẩn trong biệt thự tĩnh mịch, trong lúc nhất thời Tuyết Vi giống như là bị điểm huyết đạo, ngốc ở nơi đó cũng không nhúc nhích, chỉ có thể nghe được tiếng tim mình khẩn trương mà đập mạnh.....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 134: Cầm lòng không đậu hôn

Editor: Thơ Thơ

Khi môi bọn họ còn có mấy cm liền phải chạm vào cùng nhau.....

Một bóng dáng từ trước sofa thoáng qua, bầu không khí ái muội cứ như vậy bị đánh vỡ. Mắt Hoàng Phủ Minh nghiêm khắc chợt lóe, đột nhiên nhìn về phía bóng dáng kia.....

Chỉ thấy, tay trái Tà Nguyệt cầm một lọ nước khoáng, mẹ nó nửa người ở trước TV, nghiền ngẫm cười nói: “Xin lỗi, em khát nước, lại đây lấy nước. Hai người các người..... Tiếp tục.”

‘ bá ’ lập tức, Tuyết Vi như ở trong mộng mới tỉnh, quả thực khuôn mặt nhỏ hồng từ cổ tới lỗ tai rồi, thần kinh phản xạ cách Hoàng Phủ Minh rất xa.....

Mới vừa, mới vừa phát sinh chuyện gì?!

‘thình thịch ’ trái tim kịch liệt đập phòng, sợ đối diện ánh mắt Tà Nguyệt kia tràn ngập hư ý, cô vội vàng cúi thấp đầu.

Mà Hoàng Phủ Minh liền như vậy không nói một lời trừng mắt Tà Nguyệt.

“Làm gì? Anh sẽ không cho rằng là em cố ý đi? Sao có thể chứ?” Tà Nguyệt bày ra vẻ mặt vô tội.

Nhưng rốt cuộc anh có phải cố ý hay không, Hoàng Phủ Minh có thể nhìn không ra sao?! Thơ _Thơ _diendanlequydon

Phòng khách này lớn như vậy, anh hoàn toàn có thể từ nơi khác đi nhà ăn, ai biết, anh liền cố tình đi qua trước mặt hai người, ngốc từ đầu hiểu được sao lại thế này.

“Nguyệt, lần sau em ra khỏi phòng có thể mặc quần áo vào trước hay không?!”

“A, Anh hai, chẳng lẽ em coi trường hay sao?!” Nói xong, Tà Nguyệt đứng lý hợp tình xoay một vòng tròn ở trước mắt Hoàng Phủ Minh.

Chọc Hoàng Phủ Minh dứt khoát: “anh nói chính là áo trên!!!”

Hà.....

Tuyết Vi vẫn luôn trầm mặc không nói lúc này mới phát hiện, Hoàng Phủ Nguyệt vậy mà để trần nửa thân mình ra tới. Dáng người hoàn mỹ bại lộ không thể nghi ngờ, hai khối cơ ngực, bốn khối cơ bụng mười phần gợi cảm đáng chú ý.

“Được rồi. Sorry, Anh hai, em nơi nào sẽ biết chị dâu vậy mà đam mê thân thể em như vậy. Về phòng trước.” Ném xuống những lời này, Hoàng Phủ Nguyệt đắc ý đào dạt liền rời đi.

Hoàng Phủ Minh vừa thấy đôi mắt Tuyết Vi, lại đuổi theo phía sau người Hoàng Phủ Nguyệt.

“Xem đủ rồi chưa?!”

“A? Hà.....” Bị vạch trần không lưu tình chút nào như vậy, Tuyết Vi ngượng ngùng cúi thấp đầu xuống. Thơ _Thơ _diendanlequydon

“Thật cho tôi mất mặt!!”

“này!!” Hoàng Phủ Minh nói như vậy cô cũng có thể không muốn. “Cái gì kêu tôi làm cho anh mất mặt??”

“cô nói đi?”

“Hừ, anh sợ cái gì, dù sao tương lai tôi chỉ là nhị phòng của anh mà thôi, muốn sĩ diện, tìm vợ anh tranh đi!!!” Tuyết Vi châm chọc Hoàng Phủ Minh.

Làm anh không khỏi nhớ tới đêm qua đã phát sinh những cái đó, thái độ lập tức liền trở nên nhu hòa xuống dưới: “Còn tức giận hả?”

“Ai cần anh lo!!!” Khó chịu liếc mắt một cái.

Hoàng Phủ Minh chỉ phải nổi lên khuôn mặt tươi cười: “những cái đó đều là lời nói lúc giận dữ mà thôi.”

“Đó là chuyện của anh, dù sao anh tưởng thật rồi!!”

Nhìn bộ dáng Tuyết Vi không buông tha, anh cảm thấy vừa tức giận vừa buồn cười, nếu đổi lại cô gái khác, anh đều sẽ không vô nghĩa tới hai câu, xoay người liền chạy lấy người, nhưng đổi mặt Tuyết Vi thì sao?

A, anh là thật không có biện pháp với cô gái này!

Con người sâu không thấy đáy vừa chuyển, Hoàng Phủ Minh chậm rãi tiến đến bên cạnh cô: “cô, không phải là đang ghen chứ?”

Thor_Thor_diendanlequydon

‘lộp bộp!’

Lòng Tuyết Vi nặng nề mà trầm xuống, khuôn mặt nhỏ lúc hồng lúc trắng. “Ai, ai, ai ghen tị?” Khán trương nhìn về phía anh: “Tuyết Vi tôi sẽ ăn dấm của anh sao? Hừ, sao có thể!!”

Đúng, cô căn bản là không có ghen.

Cô chỉ là chán ghét hết thảy người cùng Tuyết Phi Nhi và Nhà họ Tuyết có dính liểu thôi!! Đúng, chính là như vậy!!

Nhưng, nghe Hoàng Phủ Minh nói thế, trong mắt không khỏi xẹt qua một ánh sáng mát mát, giấy lát lướt qua.....

“bây giờ tôi ghen tị!!” Một khuôn mặt tuần tú ra vẻ âm trầm kéo xuống dưới.

Tuyết Vi nghi hoặc quay đầu: “anh ăn dấm cái gì?”

“cô nhìn thân thể em trai tôi như vậy, chẳng lẽ..... Tôi không có sao?!” Nói xong, anh kéo tay nhỏ Tuyết Vi ấn ở trên ngực mình.

Xuyên thấu qua áo somi hơi mỏng, Tuyết Vi cảm giác được rõ ràng độ ấm trên người anh truyền tới lòng bàn tay có bao nhiêu nóng chảy.

Hai khối cơ ngực phập phồng quyến rũ rắn chắc mà giàu có co giãn như vậy.

Ở bàn tay to của anh lôi kéo, tay nhỏ của cô một đường kéo dài tới cơ bụng sáu khối. Thor_Thor_diendanlequydon

Mỗi một góc cạnh đều rõ ràng như vậy, mỗi một khối cơ bụng đều no đủ như vậy, chọc Tuyết Vi lập tức liền sa vào trong đó, không cách nào tự kiềm chế, phảng phất như say.....

Ai nha nha, quá có xúc cảm, thật sự là quá có xúc cảm!

Cô rút cuộc có thể quang minh chính đại sờ sờ cơ bắp anh. Nếu..... Nếu..... Nếu anh có thể cởi quần áo vậy càng hoàn mỹ!!!

Đang nghĩ ngợi tới.

“Muốn tôi cởi quần áo cho cô sờ sao?” Hoàng Phủ Minh một lời nói toạc ra huyền cơ.

Cô nôn nóng cơ khát gật gật đầu: “phải, phải, hả.....” Mà khi đối diện mặt anh cười xấu xa, Tuyết Vi nháy mắt thanh tỉnh lại.

Đáng chết!!

Thật..... Thật tm mắt mặt!!

“Cắt, ai, ai muốn sờ anh?” Cô ra vẻ khinh thường, khuôn mặt rời khỏi, rút tay mình về, giọng nói lạnh lùng: “Hừ, thân thể của anh, tôi đã sớm chơi ngán rồi!!”

Vừa nghe lời này, Hoàng Phủ Minh ôm Tuyết Vi một phen, ôm cô, để cô ngồi ở trên hai chân mình: “cô gái này, chiếm tiện nghi còn giả ngu đúng không?!!” Thor_Thor_diendanlequydon

“Ai, ai chiếm tiện nghi của anh? Rõ ràng là anh, là chính anh lôi kéo tay của tôi, buộc tôi sờ anh.” Lời nói đúng lý hợp tình rơi xuống, nhận thấy được tư thế ngồi xuống này rất là ái muội, cô hoảng loạn lắc lư hạ thân: “này, thả tôi xuống dưới.”

“Ý tứ cô chính là muốn nói tôi chiếm tiện nghi của cô sao?” Đôi tay Hoàng Phủ Minh ôm eo cô, làm lơ Tuyết Vi kháng nghị.

“Căn bản là anh chiếm tiện nghi của tôi.” Thân mình lần thứ hai trước sau lay động.

“Hừ, cô gái này chính là miệng lợi hại!!”

Hoàng Phủ Minh bắt đầu dĩ nộ nụ cười. Tất cả đề tài trong nháy mắt này đột nhiên im bật, hoàn toàn phát sinh chính là bầu không khí kia vô hình ái muội.

Tuyết Vi ngồi ở trên hai chân Hoàng Phủ Minh quả thực như đứng đồng lửa, như ngồi đồng than: “này, anh, rốt cuộc khi nào anh mới bằng lòng thả tôi xuống dưới?!” Eo nhỏ mảnh khảnh không an phận vịn vịn lên.

Anh khó nhịn nhủ này: “Đừng nhúc nhích!!”

“mẹ nó dựa vào cái gì tôi phải nghe anh??? Thả tôi xuống dưới, thả tôi xuống dưới nhanh lên!!” Kháng nghị trước sau lay động đứng lên.

Chọc cho Hoàng Phủ Minh buồn bực. “Cô gái, là cô cố ý đi?!”

“Cái gì cố ý.....?? Hà.....” Mơ hồ cảm thấy được giống như có thứ gì đỉnh thân mình mình, khuôn mặt nhỏ của cô nháy mắt trở nên đỏ rực: “anh, anh lưu manh, vậy mà ..... vậy mà .....?? Nhanh lên thả tôi xuống dưới!!” Lại là một phen không thành thật lay động.

Thân thể và thân thể không ngừng phát sinh ma sát, Hoàng Phủ Minh chỉ cảm thấy bụng dưới càng thêm căng chặt lên. Rơi vào đường cùng, anh chỉ phải đề lại bả vai cô: “nếu cô còn náo loạn, tôi thật không xác định, bước tiếp theo tôi sẽ làm chuyện gì?!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 135: Em chồng đùa giỡn

Editor: Thơ Thơ

Vừa nghe lời này, Tuyết Vi lập tức thành thật xuống, vừa động cũng không dám động.

Trong biệt thự đột nhiên trở nên vô cùng an tĩnh, khuôn mặt trái xoan nhỏ nhắn đỏ bừng rất là đáng yêu, giống như là một cô gái động lòng người, thẹn thùng rừ đầu, cắn khoe môi.

Bộ dáng của cô phản chiếu thật sâu ở trong đáy mắt sâu không thấy của Hoàng Phủ Minh, dẫn tới anh hận không thể lập tức đem cô gái mê người này chiếm cho riêng mình, hôn cái miệng nhỏ của cô, âu yếm thân mình của cô.

Con người đen nhánh như có như không bị dục ** vọng bao trùm, một đôi bàn tay to cảm lòng không đầu nâng gương mặt cô lên, chậm rãi đè sát vào.....

Trong nháy mắt, bầu không khí vừa mới rồi không biết làm sao lại làm người không cách nào cự tuyệt lần thứ hai đánh úp lại, Tuyết Vi vừa kinh vừa sợ nhìn khuôn mặt tuấn tú dần dần tới gần mình, khăn trương hô hấp.

Khoảng cách giữa môi và môi chỉ có mấy millimet, cô có thể cảm giác được rõ ràng giữa môi anh phun ra hơi thở ấm áp. Thơ _Thơ _diendanlequydon

Giờ khắc này, đại não Tuyết Vi lâm vào bên trong chỗ trống vô tận, hoàn toàn quên bước tiếp theo nên làm sao.

Đúng lúc này.....

“Khụ. Khụ khụ.....” Một tiếng ho nhẹ không hài hòa truyền đến.

Bốn phiến môi ăn ý sắp dán sát vào nhau ngừng tại chỗ. Cả khuôn mặt Hoàng Phủ Minh thoáng chốc trở nên đen nhánh, đen nhánh.

Tuyết Vi giống như một con thỏ con bị chấn kinh, chặt vật từ trên người anh lăn đến trên sofa.

Tầm mắt lạnh lẽo chậm rãi nhìn về phía ngọn nguồn giọng nói, gân xanh trên thái dương Hoàng Phủ Minh ‘thình thịch’ nhảy lên.

Cách đó không xa, Tà Nguyệt áy náy nhún vai: “Xin lỗi, em còn có chút khát, cho nên..... Lại đây lấy nước, các người không cần phải chú ý đến em, tiếp tục, tiếp tục ha.....” Nói xong, liền phải rồi đi.

Nhưng tiếp tục?!

Hoàng Phủ Minh nơi nào còn có tâm tư tiếp tục, liên tục bị quấy rầy hai lần, tất cả hứng thú của anh sớm đã không còn sót lại chút gì. “Nguyệt!!! Anh cảm thấy em bây giờ!!! Tuyệt đối là tìm chết!!!” Một cái bước xa, nhanh chóng lấy thể không kịp che tai vọt tới trước mặt Tà Nguyệt.

Anh sợ tới mức tức khắc hồn phi phách tán, quay đầu liền chạy tới lầu hai: “em thật, em thật không phải cố ý!” *Thor_Thor_diendanlequydon*

“Tiểu tử thú, em đứng lại đó cho anh!!!” Hoàng Phủ Minh không thuận theo không buông tha từng bước ép sát.

Trong nháy mắt, kịch ái muội này bị bỏ thêm vào biệt thự liền biến thành một hồi kịch hài hước.

Tuyệt Vi đứng xa xa nhìn hai anh em âm ỉ không khỏi hăm mộ nở nụ cười.

Tuy rằng, Hoàng Phủ Nguyệt luôn chọc người Anh hai này, nhưng cô có thể cảm giác được, Hoàng Phủ Nguyệt kỳ thật thực thích Hoàng Phủ Minh;

Tuy rằng, Hoàng Phủ Minh luôn trách cứ em trai này, cô cũng cảm giác ra, kỳ thật Hoàng Phủ Minh rất yêu thương Hoàng Phủ Nguyệt.

Cảm tình giữa anh em nên là thế này, cãi nhau âm ỉ, tiếng nói tiếng cười, lại trong lòng lẫn nhau đều có đối phương.

Cô hy vọng cỡ nào .....

Chính mình cũng có thể có anh chị em vui cười tức giận mắng nhau như vậy?

Chỉ tiếc.....

A.

*

Buổi trưa, một tia nắng mặt trời bắn thẳng đến đầu giường.

Tuyệt Vi nhắm mắt lại, nằm ở trên giường, đặc ý đắm chìm ở trong mộng đẹp không thể tự kiềm chế. *Thor_Thor_diendanlequydon*

“Hừ hừ.” Trong mũi, mơ hồ có chút ngứa. Cô giống như là heo con cùng cùng cái mũi. Tựa hồ cảm thấy không đủ, vươn tay, tàn nhẫn gãi gãi mũi. Nhưng cái loại ngứa này vẫn không có ngừng lại.

“Phụt.” Đột nhiên, một tiếng trêu đùa truyền đến.

Tuyệt Vi theo bản năng mở mắt buồn ngủ.

Chỉ thấy, một tay Hoàng Phủ Nguyệt chống đỡ đầu, nghiêng người nằm ở bên cạnh cô, một tay kia, cầm một cọng lông vũ trêu đùa lỗ mũi cô.

“anh..... anh.....!!!” Tuyệt Vi bị dọa đã không biết nên nói cái gì cho phải.

Ngược lại là Hoàng Phủ Nguyệt giống như là chuyện gì cũng chưa phát sinh qua, cười tà nói: “Bảo bối, cô ngủ bộ đáng thật đáng yêu, giống như là một con heo con.”

Heo con?? Hân..... đây không phải là vấn đề mấu chốt đi?? “anh, anh làm sao vào phòng tôi được???”

“phòng của cô hả? Bảo bối, đây chính là nhà của tôi, tôi đương nhiên sẽ có chìa khóa mỗi cái phòng.”

Cũng đúng, nhớ rõ lúc trước Hoàng Phủ Minh nói qua gian biệt thự này thuộc về em trai anh. Nhưng vấn đề..... “Hoàng Phủ Minh đâu???” Làm sao anh ta mặc kệ không quản em trai của anh ta. *Thor_Thor_diendanlequydon*

“đều vài giờ, anh hai tôi đã sớm hồi quân đội. Cô là mèo lười.” Nói xong, Hoàng Phủ Nguyệt ái muội điểm chóp mũi Tuyệt Vi: “Bây giờ, rốt cuộc đến thời gian thế giới hai người chúng ta.”

Thế giới hai người?!

dưới tình huống bình thường, em chồng không nên nói ra lời nói như vậy đi? Làm thật giống như hai người bọn họ muốn yêu đương vụng trộm

Tuyệt Vi nhú nhú mày, vừa muốn ngồi dậy.

Ai ngờ, một tay Hoàng Phủ Nguyệt chặt chẽ đè lại thân thể của cô: “Bảo bối, vừa mở mắt liền nhìn thấy tôi cảm giác thế nào?”

Phòng chừng 80 phần trăm fan vừa mở mắt liền nhìn thấy thân tượng mình nằm trên đầu giường đều sẽ vô cùng kinh hi, đương nhiên Tuyệt Vi cũng không ngoại lệ. Chính là.....

Giới hạn trong ảo tưởng thôi!!

Nếu là thật sự phát sinh chuyện như vậy, cô..... Hoàn toàn không tiếp thu được, tựa như bây giờ!!

“Chẳng ra gì, tôi muốn rời giường.” Tuyết Vi thử muốn ngồi dậy.

Nhưng Hoàng Phủ Nguyệt hoàn toàn không có ý tứ muốn buông tay: “Bảo bối, cô lớn lên cũng thật xinh đẹp.” Ngón tay thon dài xẹt qua gương mặt cô, con ngươi hẹp dài của anh lại dần dần trầm xuống: “Đáng tiếc, mỹ nữ như vậy tôi thấy cũng nhiều, huống chi tên Minh kia. Tôi thật sự rất hiếu kì đây, cô rốt cuộc nơi nào hấp dẫn anh hai tôi?” Thor_Thor_diendanlequydon

Cảm thụ được ngón tay anh vuốt ve hình dáng mặt mình, biểu tình Tuyết Vi trong nháy mắt liền lạnh xuống dưới.

Ánh mắt Tà Nguyệt ..... Có địch ý!!!

“Chưa nói tới hấp dẫn, tôi chỉ là theo lý thường hần là vị hôn thê dự khuyết mà thôi.”

“Hừ? Theo lý thường hần là? Tôi đây cũng thật tò mò, anh hai tôi không thể lấy dính bất luận nước bọt của người khác phái nào, vì sao..... Liền cố tình có thể hôn cô?!”

Cái gì?!!

Hoàng Phủ Minh..... Hoàng Phủ Minh có thói ở sạch với khác phái?!!

Tuyết Vi hiểu loại bệnh trạng này, nhẹ thì không cách nào lấy dính nước bọt của khác phái; nặng thì, không thể cùng khác phái có bất luận tiếp xúc thân thể gì.

Khó trách một lần khi Hoàng Phủ bá phụ bày ra gia yến, Tuyết Phi Nhi gấp đồ ăn cho anh, anh sẽ lộ ra thần sắc khó coi như vậy.

Một khi đã nói như vậy.....

Ha!!

Một lần ở quảng trường thịnh vượng kia, Hoàng Phủ Minh căn bản là không có hôn Tuyết Phi Nhi, bọn họ bắt quả là mượn có thôi.
Thor_Thor_diendanlequydon

Đáng chết!!!

Lại bị Tuyết Phi Nhi lừa!!!

“Ha, ha ha ha.....” Đột nhiên, Tuyết Vi lộ ra tiếng cười khó nén.

“cô cười cái gì?!” Sắc mặt Hoàng Phủ Nguyệt trầm xuống, lạnh lùng dò hỏi.

“Không có gì, tôi muốn rời giường, anh rời đi trước đi.” Nói xong, Tuyết Vi lấy ra Tay Hoàng Phủ Nguyệt, vừa muốn ngồi dậy.....

Ai ngờ, hai tròng mắt anh trầm xuống, lần thứ hai liền kéo cô đến ở trên giường một phen, nhanh nhạy xoay người một cái đè ép đi lên.

“Tà Nguyệt?!” Đối với tình huống bất thành linh, con ngươi Tuyết Vi khẩn trương mở lớn.

“Bảo bối đừng sợ.” Hoàng Phủ Nguyệt tà tứ cười, đôi mắt phượng lạnh lùng mỉa hoặc: “Tôi chỉ muốn thử xem cô rốt cuộc..... Có bản lĩnh gì có thể hấp dẫn Hoàng Phủ Minh tên kia.” Khuôn mặt tuấn tú tà mị mà kiêu ngạo chậm rãi đến gần khuôn mặt nhỏ của cô.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 136: Bị bắt?!

Editor: Thor Thor

Tuyết Vi đột nhiên nhú mày, Tà Nguyệt..... thật sự tới?!

“này, anh!!! Um!!!” Vừa muốn kêu to lại bị tay Hoàng Phủ Nguyệt đột nhiên bưng kín miệng, cô khấn trương lắc đầu: “um, um um .....”

“Hừ, ầm ỉ!” Chỉ thấy, sắc mặt Hoàng Phủ Nguyệt trầm xuống, giống như là một con liệt báo nhanh nhạy, vẫn không nhúc nhích dựng lên lỗ tai lắng nghe ở ngoài truyền tới động tĩnh. ....

“cậu xác định nó ở chỗ này hả?!”

“Hồi, hồi lão gia, tôi..... Tôi cũng là trong lúc vô tình quét tước, lúc nhìn đến bên trong biệt thự đèn sáng, lại nghe được tiếng nói chuyện, cho nên.....”

“Hừ, thực tốt!” ở ngoài nhà, như ẩn như hiện truyền đến giọng Hoàng Phủ Dương Vinh đối thoại cùng một gia đình.

Hoàng Phủ Nguyệt phản ứng nhanh nhạy lên đến chỗ cửa, lén lút kéo ra một kẻ nhỏ .....

Tuyết Vi nằm ở trên giường tức khắc hoa dung thất sắc lên. ‘ xong rồi, xong rồi, Hoàng Phủ bá phụ nhất định là phát hiện tôi không có ở trong nhà kho quy quy củ củ úp mặt vào tường sám hối, cho nên, chạy tới bắt tôi. Lúc này không xong!! Tôi nhất định không thể bị bắt được!! ’
Thơ_Thơ_diendanlequydon

Nghĩ xong, cô bất an nhìn nơi có thể ẩn thân chung quanh phòng, phiền não nhắc chân lên che khuất đầu.

Cùng lúc đó.....

“Xong rồi, nếu như bị lão già bắt được tôi ở nhà, nhất định phải chết!!!!” Hoàng Phủ Nguyệt cũng giống như một con kiến bò trên chảo nóng, vừa định chạy trốn lại phát hiện đã không còn kịp rồi, chỉ phải lần thứ hai tránh né trở về trong phòng.

Quay đầu lại, nhìn giường lớn trống rỗng, anh cũng bất chấp tìm kiếm Tuyết Vi đi nơi nào, nhắc chân lên liền chui vào.....

Hai người trong chăn, hai người xấu hổ bốn mắt nhìn nhau. Nếu không phải tình huống gây ra, hai người này thế nào cũng phải nắm tay nhau, lại đến một câu thăm hỏi ‘ ở chỗ này cũng có thể gặp được, thật đúng là khéo’ .....

“anh, anh làm gì muốn trốn?” Tuyết Vi dờ khóc dờ cười nhìn Hoàng Phủ Nguyệt bên cạnh.

“Vậy vì sao cô lại muốn trốn?!”

“Tôi đương nhiên là sợ bị Hoàng Phủ bá phụ bắt được tôi không ở trong nhà kho!!”

“um, hai ta..... Giống nhau.....”

“hà.....” Tuyết Vi dừng một chút, khó xử cắn cắn khóe môi, khó hiểu nói: “Vậy anh, vậy anh làm gì một hai phải cùng tôi tránh cùng một chỗ? Sao anh không trốn bên trong tủ đựng đồ?” Thơ_Thơ_diendanlequydon

“Tôi làm sao biết được cô cũng tránh ở trong chăn chứ?!”

“Vậy bây giờ anh mau đổi chỗ mà.....”

‘ ken két ’ tiếng động truyền đến theo cửa phòng mở ra. Hai người lập tức kết thúc đoạn đối thoại không đầu vào đầu, bây giờ Hoàng Phủ Nguyệt muốn đổi nơi trốn cũng không còn kịp rồi.....

‘ cốp cốp ’ tiếng bước chân xen lẫn quái tượng chậm rãi tới gần hai người.

Hai người ngừng thở, khấn trương nắm nắm tay.

Tiếng bước chân càng ngày càng gần.....

Càng ngày càng gần.....

Tìm Tuyết Vi cơ hồ muốn nhảy tới cổ họng. Xong đời, nếu lúc này bị Hoàng Phủ bá phụ bắt được tại đây, cô không chỉ có một cái tội danh rời khỏi nhà kho!

Hai trông mắt chậm rãi nhìn về phía Hoàng Phủ Nguyệt bên cạnh .....

Thực xin lỗi.....

Thần tượng.....

Lúc này.....

Tôi chỉ có thể hy sinh anh. Thơ_Thơ_diendanlequydon

Đang lúc Hoàng Phủ Nguyệt tò mò vì sao Tuyết Vi dùng ánh mắt bí tráng như vậy nhìn mình, ai ngờ, một chân Tuyết Vi liền đá anh xuống dưới giường rồi .....

‘rầm’ một tiếng, Hoàng Phủ Nguyệt ngã thật mạnh ở trên mặt đất.

Anh không thể tưởng tượng tròn tròn mắt, sau một lúc lâu mới hồi phục tinh thần: “Mẹ nó!!!” Anh nhất định phải giết tiện nhân ác độc này!

Nhất định phải!!

“Nguyệt.”

Giọng Hoàng Phủ Dương Vinh âm lạnh nghênh diện đánh úp lại, Hoàng Phủ Nguyệt không khỏi giật mình, mỉm cười đứng lên: “Hi, cha.”

‘Bốp’

Nghênh diện, một cái tát thật mạnh dùng ở trên mặt, sắc mặt Hoàng Phủ Nguyệt nháy mắt liền trầm xuống, gất gao cắn môi dưới, không nói lời nào.

Tránh ở trong chốn Tuyết Vi cơ hồ bị dọa choáng váng, cô cho rằng Hoàng Phủ Nguyệt là con trai của Hoàng Phủ Dương Vinh, hẳn là sẽ không xảy ra đại sự gì, không nghĩ tới..... đi lên chính là một cái tát?!

“Hừ, tiểu tử ba tháng không trở về nhà một lần, tới một hồi cũng không lên tiếng chào hả? Hả?!”

“Xin lỗi, cha.....” Hoàng Phủ Nguyệt sửa tính cách tà mị, lạnh lùng rũ xuống mi mắt. *Thơ_Thơ_diendanlequydon*

“Xin lỗi? Con nhìn con một cái, màu tóc kia, hôm nay lục, ngày mai hồng, con cho rằng con là chim anh vũ sao? Quả thực mắt hết mặt mũi Nhà họ Hoàng Phủ chúng ta!!!”

“Cha, đây là công tác của con yêu cầu. Huống hồ, con cũng chưa từng dùng qua thân phận Hoàng Phủ Nguyệt.” Hoàng Phủ Nguyệt xụ mặt, hai tròng mắt âm trầm ngẩng đầu lên.

“Còn tranh luận hả??” Nói xong, Hoàng Phủ Dương Vinh lại cho anh một cái tát tàn nhẫn kế tiếp. “Công tác? Con tính là công cụ cái rắm gì? Cả ngày trước mặt người khác khoe khoang khuôn mặt, tùy tiện tìm người qua đường đều có thể giỏi hơn con!!”

Không phải như thế.....

Cũng không phải như vậy, sở dĩ Tuyết Vi sùng bái Tà Nguyệt, là bởi vì tiếng hát Tà Nguyệt đích xác có sức quyến rũ hơn người.

Cô nhớ rõ rằng, ở nơi u ám tuyệt vọng nửa năm, là tiếng hát Tà Nguyệt làm bạn với cô đi qua từng giọt từng giọt, cũng từ tiếng hát Tà Nguyệt làm cô ngộ ra rất nhiều chân lý tình yêu.

Căn bản là không giống như lời Hoàng Phủ bá phụ như vậy, tùy tiện một người qua đường đều có thể. Giọng của Tà Nguyệt căn bản là không cách nào phục chế, cũng không người nào có thực lực siêu việt như anh!! *Thơ_Thơ_diendanlequydon*

“Nguyệt, từ nhỏ con liền biết Nhà họ Hoàng Phủ đời đời nhập ngũ, quan chức nhỏ nhất cũng là chức vị tướng quân, nhưng cha không nghĩ ra, Nhà họ Hoàng Phủ chúng ta làm sao có con một thứ mất mặt xấu hổ như vậy???”

Nắm tay nắm toàn bộ nổi lên gân xanh, Hoàng Phủ Nguyệt dùng sức cắn răng, cười tà nói: “Cha, nếu ngài không hài lòng đối với con, có thể lập tức đoạn tuyệt quan hệ cha con với con, để tránh..... con làm cho ngài mất mặt!”

“con đây là nói bậy cái gì?? Hả?? Cho dù cha và con đoạn tuyệt quan hệ cha con, con mang dòng máu Nhà họ Hoàng Phủ như cũ, đại biểu Nhà họ Hoàng Phủ như cũ. Con cho rằng đoạn tuyệt quan hệ, con liền có thể hoàn toàn giải thoát rồi sao? Hả??” Hoàng Phủ Dương Vinh vừa tức giận nói xong, vừa giơ lên quai trượng dùng sức đánh vào bả vai Hoàng Phủ Nguyệt.

“Cha, vậy ngài muốn con thế nào?” Anh liền như vậy tùy ý cha đánh mình, trong mắt nổi lên một ánh sáng sắc bén.

“Hoặc là, lập tức rời khỏi giới nghệ sĩ cho cha; hoặc là, con liền tự sát tạ tổ tiên!!!”

Tránh ở trong chốn Tuyết Vi rõ ràng cảm giác được trong lời nói Hoàng Phủ Dương Vinh không có mang theo bất luận tức giận gì, giống như Tà Nguyệt thật sự tự sát, ngược lại ông vẫn thanh tĩnh.

Tại sao lại như vậy? Tà Nguyệt không phải con ông sao?

Tà Nguyệt mà chết, ông sẽ không khổ sở sao?

“Cha, con đã nói một lần, ca hát, là mộng tưởng từ nhỏ của con!!!” Hoàng Phủ Nguyệt không có một chút ý tứ chịu thua.

Càng thêm đưa tới Hoàng Phủ Dương Vinh đánh chửi: “Mộng tưởng? Mộng tưởng của con hẳn là theo anh cả, Anh hai con, thành thật ở bộ đội cho cha,

đi quản lý đất Nhà họ Hoàng Phủ, đi chương quản toàn bộ hoàng thành!!!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 137: Bị bắt sau động đất

Editor: Thơ Thơ

Huy động quải trượng bằng gỗ ‘ đông, đông, đông ’ quát ở trên người Hoàng Phủ Nguyệt. Theo một tiếng ‘ răng rắc ’ vang truyền đến. Chỉ thấy, quải trượng rắn chắc kia vậy mà đánh ở trên người Hoàng Phủ Nguyệt bị gãy thành hai cái, có thể thấy được Hoàng Phủ Dương Vinh xuống tay có bao nhiêu tàn nhẫn!!

“Đáng chết!!!” Tựa hồ cảm thấy còn chưa hết giận, Hoàng Phủ Dương Vinh vứt bỏ một nửa quải trượng gãy trong tay, xoay lại, liền muốn tìm kiếm cái gì khác tiếp tục giáo huấn con trai.

Đúng lúc này.....

“um.....” sắc mặt Hoàng Phủ Nguyệt trắng nhợt, thống khổ bùng kín vị trí ngực.

Gia đình ở bên cạnh thấy một màn như vậy vội vàng chạy tới trước: “Lão gia, lão gia, bệnh tim tam thiếu gia giống như phát tác.”

Nhận thấy được không thích hợp, lúc này Hoàng Phủ Dương Vinh mới ngừng tìm kiếm đồ vật, lạnh lùng trừng mắt nhìn sắc mặt trắng bệch của Hoàng Phủ Nguyệt một cái, quay đầu liền phải rời đi.

“Lão gia, mặc kệ tam thiếu gia sao???” Thơ_Thơ_diendanlequydon

“để nó tự sinh tự diệt đi thôi!!!!” Nói xong, Hoàng Phủ Dương Vinh cũng không quay đầu lại rồi đi.

Giờ khắc này.....

Tim Tuyết Vi..... Nát.....

Ở bên trong ký ức mờ lung, lập tức cảm thấy một màn này giống như ở nơi nào đã từng phát sinh qua .....

‘ lão gia, lão gia, tam tiểu thư giống như không được. ’

‘ hừ, để nó tự sinh tự diệt đi thôi!! ’

Đó là lúc cô mới vừa bị trường quân đội hoàng bộ cho thôi học không lâu, Tuyết Vi Quốc một đòn hiểm thiếu chút nữa muốn mệnh cô.

Nếu không phải mẹ cô Tôn Vân Vân lên kêu bác sĩ tới, chỉ sợ hai năm trước Tuyết Vi cũng đã rời đi nhân thế.....

Nhưng mà, giữa một đường sinh tử cô nghe được chính là câu này.....

Để nó tự sinh tự diệt đi thôi!!

Tim, giống như là bị thứ gì bóp nghẹn, đau như vậy, trong xoang mũi cũng không thể không được nổi lên chua xót.

Cô hoàn toàn không thể tin được, trên thế giới này còn có người giống cô, bị cha ruột đối đãi như thế. Cho dù chết, máu huyết tương liên, mí mắt cha đều có thể không nhắm mắt một chút. Thơ_Thơ_diendanlequydon

Khi xác nhận bước chân Hoàng Phủ Dương Vinh dần dần đi xa, Tuyết Vi không chút do dự nhấc chân lên: “Tà Nguyệt!! Tà Nguyệt!!!” Khản trương nâng thân thể anh lung lay sắp đổ, chậm rãi đưa anh về nằm ở trên giường.

“um!!!”

Nhìn về mặt Tà Nguyệt thống khổ, Tuyết Vi hoảng loạn hỏi: “thuốc, thuốc ở nơi nào, tôi lập tức lấy cho anh!!?”

Thấy anh không có trả lời, cô không dám chậm trễ lục soát trên người Tà Nguyệt.

Người bệnh tim nhất định sẽ mang theo thuốc ở trên người.

Nhưng.....

Vì sao không có?!!

Tuyệt Vi tìm đã lâu cũng tìm không thấy thuốc cứu trị. “Tôi lập tức kêu bác sĩ lại đây!!!” Nói xong, cô quay đầu liền phải rời đi.....

Đúng lúc này.....

“um-----” Tà Nguyệt phát ra một tiếng thống khổ, theo sau liền chậm rãi nhắm mắt lại.....

“Tà..... Nguyệt?” Thor_Thor_diendanlequydon

‘ong’ trong nháy mắt, đại não Tuyệt Vi lâm vào trống rỗng, không cách nào khống chế nước mắt theo khóe mắt cô chậm rãi nhỏ giọt.

“anh không thể có việc, anh không thể có việc, Tà Nguyệt!!” Giống như là điên rồi, Tuyệt Vi nhanh chóng ngồi dậy hồi phục tâm mạch cho anh. “Tĩnh lại, mau tĩnh lại. Tôi nhất định sẽ không để anh có việc!!! Tà Nguyệt!!!!”

Một lần lại một lần.

Nhưng sắc mặt Tà Nguyệt cứ tái nhợt như vậy, nằm ở nơi đó cũng không cử động.

Tuyệt Vi thống khổ nức nở, đột nhiên cúi đầu, miệng trực tiếp đối miệng anh làm hô hấp nhân tạo.

Nhất định sẽ không có việc gì.....

Nhất định sẽ.....

Nước mắt, không ngừng xẹt qua gương mặt, ánh mắt Tuyệt Vi kiên định như vậy, cô nhất định! Nhất định phải cứu Tà Nguyệt trở về!!

Nhưng mà.....

Đúng lúc này.....

Đột nhiên Hoàng Phủ Nguyệt mở to hai mắt, khóe môi chậm rãi khơi mào một nụ cười tà tử. Thor_Thor_diendanlequydon

Còn không đợi Tuyệt Vi phản ứng lại đây, anh cường ngạnh đè lại cái gáy cô, đầu lưỡi, thuận thế vào trong miệng cô.....

“um.....”

Bị..... Lừa.....

Đầu lưỡi bá đạo cường thế quấy lấy cái lưỡi thom tho của cô, Tuyệt Vi ra sức giãy giụa lên.

Xoay người một cái, Hoàng Phủ Nguyệt đè cô ở dưới thân.

Khi môi anh chậm rãi rời đi môi cô, chậm rãi kéo ra một chỉ bạc ái muội.....

“cô yêu tôi hả?”

“anh thật quá đáng, Tà Nguyệt!!” Không rảnh bận tâm vấn đề của anh, Tuyệt Vi phần nộ gào thét, ở trong đôi mắt phượng lạnh băng khó có thể tiếp cận.

Hoàng Phủ Nguyệt ngưng thần nhìn mặt cô xinh đẹp, ôn nhu nói: “Tôi yêu cô.” Đôi môi gọi cảm lần thứ hai áp trên môi cô.

“um!!!!” Con người Tuyệt Vi không ngừng mở lớn, đôi tay nhỏ ra sức muốn đẩy anh ra.....

Đúng lúc này.....

“Các người..... Đang làm gì!!!” Tiếng Hoàng Phủ Dương Vinh bén nhọn từ sau lưng hai người đánh úp lại. Thor_Thor_diendanlequydon

Khuôn mặt nhỏ của Tuyệt Vi trong nháy mắt trở nên trắng bệch, trắng bệch, cô rõ ràng biết, tương lai..... Chờ đợi mình..... Sẽ là..... Cái gì.....

*

Biệt thự to như vậy, cửa lớn đóng chặt, trước cửa đứng vô số gia đình, hầu gái.

Tuyết Phi Nhi nghe tin tới rồi, tò mò dò hỏi: “Phát sinh chuyện gì?”

“Tuyết nhị tiểu thư, chào cô. Chúng tôi cũng không biết phát sinh chuyện gì.”

“Vậy vì sao tất cả mọi người tụ tập ở chỗ này?”

“Là như vậy, lão gia vừa mới mang theo tuyết tam tiểu thư và tam thiếu gia nhà chúng tôi trở lại, lúc sau liền đuổi tất cả hạ nhân đi, hơn nữa không cho chúng tôi tùy ý xâm nhập. Tôi nghe nói là, lão gia còn vội vàng triệu hồi nhị thiếu gia.”

Nghe bọn hạ nhân hồi báo, Tuyết Phi Nhi nghi hoặc chuyển động trông mắt.

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, vậy mà làm lớn như vậy? Hơn nữa..... Tuyết Vi tiện nhân kia cũng ở đây?!!

Tưởng tượng đến đây, Tuyết Phi Nhi liền mười phần không cam lòng.....

Trong biệt thự.

Chỉ có bốn người. Thor_Thor_diendanlequydon

Hoàng Phủ Dương Vinh và Dạ Phi Nhã Lệ ngồi song song ở trên sofa; Hoàng Phủ Nguyệt và Tuyết Vi mặt vô biểu tình quỳ gối trước mặt bọn họ.

Vừa mới rồi, sau khi Hoàng Phủ Dương Vinh xâm nhập phòng Hoàng Phủ Nguyệt cũng đã phát hiện bên mép giường bày một đôi giày nữ. Chỉ là ngại có hạ nhân ở đây, ông cũng không có vạch trần cái gì.

Đôi khi đem hạ nhân rời khỏi, Hoàng Phủ Dương Vinh liền quay trở về, kết quả vừa lúc nhìn đến hình ảnh con trai thứ ba của mình và con dâu tương lai thứ hai hôn nhau!!

“Lão gia, nhị thiếu gia đã trở lại.” Lạc quản gia khấn trương đẩy cửa biệt thự ra.

Theo sau, Hoàng Phủ Minh bước nhanh đi đến.

Nghe tiếng bước chân anh dần dần tới gần, mi mắt Tuyết Vi rủ xuống, đôi con ngươi thoát nhìn không có một tia ánh sáng.

Ngược lại là Hoàng Phủ Nguyệt thật giống như chờ cứu tinh tới nhìn Anh hai mình.

“Cha.”

“Minh Nhi, vừa rồi Lạc quản gia đều nói cho con sao?” Hoàng Phủ Dương Vinh mặt vô biểu tình đã mở miệng.

Hoàng Phủ Minh trầm mặc gật gật đầu, một đôi mắt nghiêm khắc ngắm Tuyết Vi quỳ trên mặt đất, trong ánh mắt nổi lên ánh sáng nói không nên lời, là sắc bén hay là ưu thương.

“Chuyện này, con muốn xử lý làm sao?”

“Cha, là con mang Tuyết Vi đi biệt thự của Nguyệt ở, con tin tưởng, phương diện này..... Nhất định có cái gì hiểu lầm.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 138: Nhân duyên đan xen

Editor: Thor Thor

“Hiểu lầm? Minh Nhi, con là nghi ngờ cha già cả mất mồm, hay là cố ý bao che tiện nhân này là loi ong bướm!!!!?” Hoàng Phủ Dương Vinh lạnh giọng chất vấn.

Từ lúc vừa mới bắt đầu, lúc Lạc quản gia gọi điện thoại cho Hoàng Phủ Minh, cũng đã nói qua, là chính mắt lão gia bắt được Tuyết Vi và Hoàng Phủ Nguyệt yêu đương vụng trộm, lúc ấy, anh cũng đã biết phương diện này..... Tuyết đối không phải là hiểu lầm cái gì!

Chỉ là.....

“Nguyệt, em là đương sự, anh muốn nghe. .... em giải thích!” một đôi mắt nghiêm khắc của Hoàng Phủ Minh nhanh chóng nhìn về phía Hoàng Phủ Nguyệt, anh hy vọng Em trai thứ ba thích càn quấy này có thể lập tức thấy rõ ràng nguy cơ trước mắt, cũng nhanh chóng hóa giải!!

Nhưng ai biết. ....

“Anh hai, em và Tuyết Vi là thiết tình yêu nhau!” Hoàng Phủ Nguyệt trả lời đúng lý hợp tình, leng keng hữu lực, giống như bọn họ thật sự yêu nhau đã lâu, thật lâu.

Xong rồi. .... Hết thầy đều xong rồi. ....

Một bên Tuyết Vi hít sâu một hơi, tuyệt vọng nhắm hai mắt lại.

Cô làm sao nhìn không ra dụng ý Hoàng Phủ Minh muốn Hoàng Phủ Nguyệt giải thích? Đồng dạng, cô cũng đem tất cả hy vọng đều ký thác ở trên người Hoàng Phủ Nguyệt, nhưng ai sẽ nghĩ đến. .... Thor_Thor_diendanlequydon

Vậy mà Hoàng Phủ Nguyệt cấp ra đáp án như vậy?!!!

“Nguyệt!! Em mới cùng Tuyết Vi quen biết mấy ngày liền nói ra lời nói như vậy, hả?!!” Hoàng Phủ Minh một cái bước xa, vọt tới trước mặt Hoàng Phủ Nguyệt, âm ngoan nắm anh từ trên mặt đất lên.

“Anh hai, em thật sự thực thích Tuyết Vi.” Giờ phút này, biểu tình trên mặt Hoàng Phủ Nguyệt nghiêm túc như vậy.

Kêu Hoàng Phủ Minh hoàn toàn không lường trước, chỉ là mất công hết nửa ngày, rốt cuộc đã xảy ra chuyển biến thế nào, chính Em trai thứ ba vậy mà động tình đối với Tuyết Vi hả?!!

“Nguyệt, anh cảnh cáo em, lúc này!!! Tốt nhất em nghiêm túc một chút cho anh!!!” Trong khẩu khí Hoàng Phủ Minh tràn ngập ý nhắc nhở, đôi mắt nghiêm khắc không ngừng ngắm Dạ Phi Nhã Lệ cách đó không xa.

Hoàng Phủ Nguyệt đã xem thấu hết thầy, nhưng. .... “Anh hai, em nói cho anh một lần cuối cùng, em là thật sự thích Tuyết Vi!”

“em!!!”

“Hồ nháo!!!” Không đợi Hoàng Phủ Minh nói cho hết lời, Hoàng Phủ Dương Vinh phần nộ đứng lên.

Giờ khắc này, Hoàng Phủ Minh biết rõ đại thế đã mất, bây giờ, cho dù anh có bản lĩnh nghịch thiên cũng không cách nào thay đổi cục diện giờ phút này.

Rốt cuộc, y theo tính tình Hoàng Phủ Dương Vinh là tuyệt đối sẽ không nghe bất luận Tuyết Vi giải thích cái gì. Điểm này, Tuyết Vi cũng có tự mình hiểu lấy, cho nên, từ đầu đến cuối cô đều chưa từng nói qua một câu.

“Nguyệt, Nhà họ Hoàng Phủ chúng ta làm sao sinh ra súc sinh như con vậy?? Tuyết Vi chính là vị hôn thê của Anh hai con! Vậy mà con chẳng biết xấu hổ đồng dạng nói ra như vậy?!!!” Thor_Thor_diendanlequydon

“Cha. ....” đôi mắt đào hoa dần dần nhìn về phía Hoàng Phủ Dương Vinh: “Anh hai, không phải có hai vị hôn thê sao? Tuyết Vi bắt quá là vị hôn thê dự khuyết của Anh hai mà thôi, trước khi Anh hai chưa có tuyển chọn, Tuyết Vi như cũ không xem như chị dâu chân chính của con!!!”

“Vô liêm sỉ! Vô liêm sỉ!! Hôm nay cha muốn đánh chết con!!” Hoàng Phủ Dương Vinh bị tức toàn thân phát run, tùy tay nắm một cái bình hoa liền ném về phía đầu Hoàng Phủ Nguyệt.

Thấy vậy, mắt Hoàng Phủ Minh chợt lóe, cất bước một cái, vững vàng chắn trước người em trai.

“Minh!! Lúc này con còn muốn bảo vệ thứ súc sinh này sao?!!” Hoàng Phủ Dương Vinh không thể tưởng tượng nhìn Hoàng Phủ Minh trước mắt.

Cho dù trong lòng anh cũng thực bức bối, nhưng nhiều năm bảo hộ Hoàng Phủ Nguyệt sớm đã dưỡng thành thói quen.

“Hừ, nguyệt nhi từ nhỏ liền thích gặp rắc rối, mỗi lần đều là con Anh hai này thế nó giải quyết tốt hậu quả, con cho rằng cha không biết sao?”

“Nguyệt nhi không học vấn không nghề nghiệp, mỗi ngày chỉ biết dính hoa nhặt thảo, trêu hoa ghẹo nguyệt, cũng là con bảo vệ cho nó, nó mới có thể thuận buồm xuôi gió xuôi dòng.” Thor_Thor_diendanlequydon

“Nguyệt nhi có thể có địa vị ngày này, là con giúp nó sáng lập công ty SE, một tay nâng nó lên. Này đó, các người thật sự cho rằng hết thầy cha cũng không biết sao?”

“cha chỉ là mở một mắt nhắm một mắt mà thôi. Bởi vì cha đem hy vọng đều ký thác ở trên người con. Nhưng con!!! Minh Nhi, con thật sự là quá nhân từ nương tay!!”

‘ xoảng ’ một tiếng, Hoàng Phủ Dương Vinh cầm bình hoa trong tay ném thật mạnh trên mặt đất. Bình hoa rơi trên mặt đất vỡ nát, mảnh thủy tinh rơi xuống khắp nơi.

Lúc này Tuyết Vi quỳ trên mặt đất mới mới biết, ông chủ phía sau màn của tập đoàn giải trí SE của Tà Nguyệt vậy mà là Hoàng Phủ Minh!?

Không thể nghĩ ngờ, ngày hôm qua theo như những lời này đó của Tà Nguyệt ..... Toàn bộ đều là giả! Hoàng Phủ Minh thật dùng sinh mệnh yêu thương em trai này.

“Cha, y theo ý ngài, là muốn con tự tay giết Nguyệt ngài mới vừa ý sao? Con đây là một quân trưởng. .... Cũng thật sự không xứng đi!!!” Giọng nói Hoàng Phủ Minh bình tĩnh như vậy, lại phảng phất mang theo vô tận uy nghiêm.

Cách đó không xa Tuyết Vi âm thầm cười, có lẽ, cái này kêu là không giận tự uy đi.

Không cần khàn cả giọng có thể bày ra tác phong vương giả, Hoàng Phủ Minh chính là có sức quyến rũ như vậy.

Đến nỗi nhân từ nương tay?! Thor_Thor_diendanlequydon

A, không sai, người đích xác không thể nhân từ nương tay, nhưng nếu là vì một chút chuyện hạt mè rầm lộn liền làm ra chuyện sát phụ thí huynh (giết cha giết anh em) vậy thật sự ngay cả heo chó súc sinh đều không bằng.

Hoàng Phủ Minh tuyệt đối có tính cách làm đại sự cũng có máu chân hán tử, chỉ có như vậy, mới có thể xem như người có máu có thịt, mà không phải một cái xác chỉ biết công việc.

Điểm này, làm Tuyết Vi bội phục anh nhất, ít nhất, ở trên người anh cô thấy được linh hồn một người đàn ông .....

“Minh Nhi, bây giờ ngay cả con cũng muốn chống đối cha sao? Cha vì con như thế, vậy mà con quay đầu lại chống đối cha?? Hả?” Hoàng Phủ Dương Vinh phần nộ vung tay lên.

Nhưng một khắc kia sắp rơi xuống .....

Hoàng Phủ Nguyệt tiến lên một bước.

‘Bốp’ một tiếng, bàn tay hung hăng dừng ở trên mặt anh.

Hoàng Phủ Nguyệt liền như vậy nhẹ nhàng băng quơ xoa xoa gương mặt, cười tà nói: “Cha, nói thật, nếu không phải anh hai ở trong nhà này, khả năng ba tháng con đều không muốn trở về một lần.”

“con đây là có ý tứ gì?!”

“Có ý tứ gì? A, ý tứ chính là..... Ở trong lòng con..... Sớm đã không coi cha là cha ruột rồi!! Ngài còn không hiểu sao?!!”

“con!!!”

“Nguyệt nhi, sao con lại có thể nói chuyện với cha con như vậy?!” Dạ Phi Nhã Lệ vẫn luôn trầm mặc đã vội mở miệng, vội vàng vỗ về ngực Hoàng Phủ Dương Vinh: “Lão gia, lão gia, ngài đừng nóng giận. Tôi tưởng theo như lời Nguyệt nhi, bất quá là nói cho đã nư. Ngài xem, chuyện bây giờ nếu đã nháo thành như vậy, không bằng.....”

Dạ Phi Nhã Lệ nói đến đây, con ngươi Hoàng Phủ Minh thoáng chớp hiện lên một tia ánh sáng sắc bén.

“Cẩn thận ngấm lại, dù sao Nhà họ Tuyết đưa hai cô con gái cùng nhau vào Nhà họ Hoàng Phủ chúng ta, đến bây giờ Minh Nhi đích xác chưa có cho ra hồi đáp, nếu bây giờ nguyệt nhi thích cô con gái thứ ba của Nhà họ Tuyết như vậy, không bằng kêu Minh Nhi và Phi Nhi kết hôn; Nguyệt nhi và Tuyết Vi kết hôn đi.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 139: Lão nương phải rời khỏi Nhà họ Hoàng Phủ các người

Editor: Thor Thor

Quả nhiên! tay Hoàng Phủ Minh nắm chặt nắm tay ‘chỉ chỉ’ rung động, một tia ánh sáng sắc bén giống như là một lưỡi dao sắc bén nhìn về phía Dạ Phi Nhã Lệ: “Tôi phản đối!!!”

“Ha ha. Nguyệt nhi, ý con thì sao?” Dạ Phi Nhã Lệ hoàn toàn nhảy vọt qua Hoàng Phủ Minh, nổi lên trung cầu ý kiến Hoàng Phủ Nguyệt.

Hoàng Phủ Nguyệt không hề do dự gật đầu: “con đồng ý.”

“Nguyệt!!!” Chỉ một thoáng, Hoàng Phủ Minh phản hận nắm lên cổ áo Hoàng Phủ Nguyệt.

Đúng lúc này.....

“Tôi phản đối.” Tuyết Vi quỳ trên mặt đất đã nhàn nhạt mở miệng. Cô không nhanh không chậm đứng lên, thành thoi, thành thoi phui hai đầu gối.

Hoàng Phủ Dương Vinh nhìn lên, mi cơ hồ nhú thành một đoàn: “Là ai kêu cô đứng lên?!” Thơ_Thơ_diendanlequydon

“Đương nhiên là tôi tự mình kêu tôi đứng lên.” Tuyết Vi hơi mỉm cười, đôi mắt phượng híp híp: “Hoàng Phủ bá phụ, tôi tưởng, ngài làm vài chuyện rồi. Thứ nhất, Tuyết Vi tôi không phải là người Nhà họ Hoàng Phủ, chẳng qua là vị hôn thê bị đưa lại đây chờ tuyển thoi. Cho nên, còn không đến lúc nghe theo nhà chồng an bài.”

“Thứ hai, hôn sự này, vốn là ngài và cha tôi quyết định, hoàn toàn không có bất luận quan hệ gì với tôi. Hiện nay, nếu nháo ra chuyện như vậy, tôi cũng không nghĩ tốn nhiều lời làm cái gì.”

“Ngài có thể công bố ra ngoài tôi bị Nhà họ Hoàng Phủ lui hôn; cũng có thể công bố ngài tuyển chọn Chị hai tôi, dù sao ngài cứ thoải mái làm tôi. Đến nỗi hôn sự này ..... Tuyết Vi tôi không chơi, cũng chơi không dậy nổi! Gặp lại!”

Ném xuống những lời này, Tuyết Vi nhếch môi cười, quay đầu, thân nhiên đi đến cổng lớn.

Mỗi một bước cô đi chính là kiên định như vậy, mang ra khí phách nữ vương cao ngạo.

Trong nháy mắt chậm rãi kéo cửa biệt thự kia ra .....

Vô số ánh mắt nghi ngờ nhìn cô.

Mà khi những người đó nhìn đến biểu tình Tuyết Vi treo ở trên mặt hoảng sợ, sôi nổi ngừng lại hô hấp, mắt nhìn bóng dáng cô đi xa .....

Vừa vào hào môn sâu như biển, cô vốn không muốn gả vào loại nhà giàu này.

Nếu ông trời gây ra chê cười như vậy, cô đã làm tốt hết thủy chuẩn bị tâm lý tiếp thu vận rủi trong tương lai. Thơ_Thơ_diendanlequydon

Rời đi, kỳ thật chưa chắc hoàn toàn là chuyện xấu. ....

“Tuyết Vi!!”

Phía sau, truyền đến giọng nói của Hoàng Phủ Nguyệt, cô giống như là không nghe thấy tiếp tục đi tới trước.

Hoàng Phủ Nguyệt chạy tới hai bước, một phen giữ cánh tay cô lại: “Gả cho tôi, không thể sao?!”

Chậm rãi nâng lên mi mắt, khi hai trùng mắt đối diện Hoàng Phủ Nguyệt, giọng nói cô lạnh lùng: “Không thể.”

“Vì sao?”

“Bởi vì..... Tôi không yêu anh!”

“Vậy cô yêu anh hai tôi sao?!”

Hoàng Phủ Minh sao.....

Mi mắt rũ xuống, Tuyết Vi chần chờ một lát, nhàn nhạt lắc đầu: “Không..... yêu.....”

“vì sao cô có thể chờ anh hai tôi tuyển vị hôn thê, mà không thể trực tiếp gả cho tôi!!?” Thơ_Thơ_diendanlequydon

A.

Cũng đúng.....

Mục đích của cô không phải thực rõ ràng sao?

Kỳ thật cũng không nhất định một hai phải làm Quân Trường phu nhân, mẹ của cô mới có thể có ngày tháng tốt nhất. Chỉ cần gả cho Tam thiếu gia Nhà họ Hoàng Phủ này, đám yêu ma quỷ quái kia như cũ không dám động mẹ của cô.

Vì sao, cô cam nguyện làm vị hôn thê chờ Hoàng Phủ Minh tuyển, cũng không muốn trực tiếp gả cho Hoàng Phủ Nguyệt chứ?

A.....

Thật sự, tìm không thấy đáp án!

“Lý do không phải đã cho anh rồi sao?” Tuyết Vi lạnh lùng ném tay Hoàng Phủ Nguyệt ra: “Cùng Nhà họ Hoàng Phủ các người, tôi đã chơi không dậy nổi!” Quay đầu, đi xa.

Nhìn chăm chú vào bóng dáng cô rời đi, Đôi tay Hoàng Phủ Nguyệt gắt gao nắm thành cái nắm tay.

Mà lúc này, ngoài 10 mét ..... Thor_Thor_diendanlequydon

Hoàng Phủ Minh mặt vô biểu tình nhìn chăm chú một màn này, vừa mới rồi tất cả đối thoại giữa hai người anh đã thu hết vào tai.

‘ vậy cô yêu anh hai tôi sao? ’

‘ không yêu. ’

Không yêu.....

“A.” Tươi cười tự giễu xẹt qua khóe miệng, Hoàng Phủ Minh dần dần biến mất ở trong tầm mắt mọi người .....

*

Một hồi trò khôi hài nghiêng trời lệch đất rồi cuộc roi xuống màn che. Nhưng chờ đợi Tuyết Vi sẽ là càng thêm nghiêm túc khiêu chiến.....

Nhà họ Tuyết.

“Tam tiểu thư.” Nhìn thấy Tuyết Vi trở về, bọn hạ nhân trong nhà thực sự có chút ngoài ý muốn.

Sắc mặt Tuyết Vi khó coi bởi hồi ở cửa phòng khách chậm chạp không dám tiến vào.

“hà? Tam tiểu thư.....” vương quân gia từ trong phòng khách đi ra vừa vặn thấy được Tuyết Vi đứng ở cửa. Thor_Thor_diendanlequydon

Lòng cô căng thẳng, khăn trương nhìn chăm chăm mặt vương quân gia.

Tựa hồ.....

Trong nhà hẳn là còn chưa có thu được thông báo của Nhà họ Hoàng Phủ đâu?

“Tam tiểu thư, hôm nay làm sao rảnh về nhà mẹ đẻ như vậy?” Vương quân gia ngoài cười nhưng trong không cười hỏi.

Tuyết Vi rũ xuống mi mắt, lạnh lùng nói: “Tôi còn chưa có gã đâu, hẳn là không tính về nhà mẹ đẻ đi?” Đẩy cửa, đi vào trong phòng khách.

“Vi Vi, Vi Vi, làm sao con trở lại?” Tôn Vân Vân nhìn thấy con gái trở về vui mừng khôn xiết.

Nhưng thật ra về mặt Địch Mạn Lị lại khinh thường.

“A, ha ha, mẹ, hôm nay, hôm nay vừa lúc con có công việc, cho nên, cho nên liền trở về thăm mẹ.”

“à, như vậy à. Vậy đêm nay con lưu ở trong nhà ăn cơm đi. Ba ba con phỏng chừng thực mau sẽ trở về nhà.”

Hà.....

Nên làm sao nói với mẹ, đêm nay cô không những muốn lưu ở trong nhà ăn cơm, phỏng chừng tương lai đều muốn lưu ở trong nhà ăn cơm đây??

Ánh mắt khăn trương trong lúc vô tình đối diện tầm mắt Địch Mạn Lị hồ nghi.

Cô vội vàng gật gật đầu: “vâng, vâng.....” Thor_Thor_diendanlequydon

Thôi, vẫn là có thể kéo dài một phút đồng hồ là một phút đồng hồ đi, dù sao ngày lạnh của cô cũng không nhiều lắm.

Hai mẹ con hồi lâu không thấy, lần này tới Tuyết Vi liền cùng mẹ về phòng làm nhảm việc nhà.

Tuy nói là, nội dung chuyện này nhạt nhẽo không có gì lạ, đơn giản chính là một ít việc vặt, nhưng Tuyết Vi thông minh vẫn mơ hồ có thể từ trong giọng nói của mẹ nghe ra Địch Mạn Lị như cũ sẽ ngẫu nhiên tìm cô phiền toái. Chỉ là cùng những đại phiền toái trước kia so sánh với này đó căn bản là gấp sự phụ. Đây đã là tốt nhất trong tâm lý Tuyết Vi mong muốn.

Chẳng qua, không biết, lần này cô mất đi thân phận vị hôn thê dự khuyết, Dịch Mạn Lị sẽ cả vốn lẫn lời từ trên người mẹ của cô một lần tìm trở về hay không, đây là điều Tuyết Vi nhất lo lắng!!

“Nhị phu nhân, lão gia đã trở lại, đã có thể ăn cơm chiều.”

“Tốt, phiền toái cô. Vi vi, đi, chúng ta đi ăn cơm chiều đi.” Tôn Vân Vân mỉm cười đứng lên, vừa muốn kéo Tuyết Vi rời đi. Thợ_Thợ_diendanlequydon

Cô xấu hổ cười: “Mẹ, mẹ..... con, con không đói bụng, nếu không mẹ đi ăn, con ở trong phòng chờ mẹ, mẹ ăn xong rồi, chúng ta nói chuyện một lát?”

“Vi vi, không phải con không biết ba ba con ghét nhất con cái không có quy củ, thời gian ăn cơm con không xuất hiện, ba ba con lại tức giận. Huống hồ, lâu như vậy lão gia chưa thấy được con, mẹ tưởng, ông cũng muốn gặp con mới phải. Tối, chạy nhanh đi ăn cơm đi thôi.”

A, cha sẽ nhớ cô sao??

Thật sự một chút Tuyết Vi đều không tin!!

Roi vào đường cùng, cô chỉ phải căng da đầu đi theo mẹ cùng nhau đi tới nhà ăn.

“Cha.” Run run rẩy rẩy ngồi ở trên ghế.

“Ừm.” Tuyết Vi Quốc lạnh lùng gặt đầu, tiếp theo gấp một miếng đồ ăn để vào chén của Tuyết Vi: “sinh hoạt ở Nhà họ Hoàng Phủ đã quen chưa?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 140: Khúc nhạc dạo cho bão táp tiến đến

Editor: Thợ Thợ

Ánh mắt không thể tưởng tượng gặt gao nhìn chăm chăm bàn đồ ăn.

Tuyết Vi quả thực không thể tin được hai mắt của mình, cha vậy mà sẽ cho gấp đồ ăn cho cô sao??

“Ha ha, Vi Vi, ba ba con đang hỏi con đó.” Một bên Tôn Vân Vân hiền lành nở nụ cười.

Tuyết Vi lúc này mới lấy lại tinh thần: “A? Tập, đã quen.”

“Ừm, đã quen liền tốt, về sau nếu thiếu thứ gì liền gọi điện thoại cho mẹ con, gọi điện thoại cho cha cũng được. Chúng ta sẽ cực lực giúp con đi làm.”

“cha, cha.....” Lời nói đến bên miệng lại nuốt trở vào, Tuyết Vi ngây ngốc lặng thần. Rốt cuộc là nói với cha? Hay là không nói đây?!

“Vi Vi, con phát giác cái gì, con nhìn xem ba ba con thương con nhiều không. Còn không nhanh lên cảm ơn ba ba con?”

“Tạ..... Tạ.....”

“Vân Vân, chúng ta đều là người một nhà, nói cái gì cảm ơn chứ? Vi Vi cũng là con gái của tôi, tôi quan tâm nó không phải cũng là đúng sao?”

“Vâng, Vâng. Ha ha, lão gia, là tôi xa lạ.” Tôn Vân Vân mỉm cười nổi lên không phải. Thợ_Thợ_diendanlequydon

Người một nhà hòa thuận nghiêm nhiên ở trên bàn cơm hình thành một phong cảnh ngoại lệ.

Ngồi ở trên bàn cơm Dịch Mạn Lị ăn bữa cơm này chính là không được tự nhiên, bà hoàn toàn không cách nào dung nhập vào trong đó, cũng không muốn dung nhập trong bầu không khí một nhà ba người.

“Cha, kỳ thật con có chuyện muốn ..... muốn nói cùng ngài .....”

“Chuyện gì, Vi Vi?”

Nhìn vẻ mặt Tuyết Vi Quốc ôn hoà, Tuyết Vi khăn trương cần cần khóe môi.

Nói đi?

Vẫn là lúc này nói cho cha đi?

Xem tâm tình bây giờ của cha, cho dù cô nói xong, nhiều lắm cũng chính là hai câu trách cứ đi? Rốt cuộc, Nhà họ Hoàng Phủ còn có Tuyết Phi Nhi ở đó, không phải sao? Cha hẳn là sẽ không..... Thế nào đi?

“Cha, kỳ thật con.....”

“Phu nhân, ngài có điện thoại.” Lúc Tuyết Vi vừa muốn mở miệng nói rõ hết thấy, vương quân gia xuất hiện đánh gãy lời cô nói.

Địch Mạn Lị buông chén đĩa trong tay, mỉm cười hành lễ với Tuyết Vi Quốc, chậm rãi đi đến phòng khách tiếp điện thoại. [Thơ_Thơ_diendanlequydon](#)

“Vi Vi, tối, ăn nhiều một chút, cha xem con đi Nhà họ Hoàng Phủ trong khoảng thời gian này gầy không ít đâu.” Tuyết Vi Quốc không ngừng gấp đồ ăn cho Tuyết Vi.

Cảm nhận được tình thương nồng đậm của cha, cô càng thêm không nghĩ phá hư cảnh trước mắt, thậm chí khát vọng giờ khắc này có thể vĩnh viễn bảo lưu lại.

Đây mới là thứ cô muốn không phải sao?

Người một nhà, một bàn cơm xoàng, cha hiền lành; mẹ hiền lương thực đức.

Không có tranh cãi, không có lục đục với nhau, có đơn giản nhất lại là thân tình bình thường.

“Cảm ơn cha, cha cũng ăn một ít đi. Mẹ, mẹ cũng là.” Tuyết Vi mỉm cười gấp đồ ăn cho cha, mẹ, phân hạnh phúc kia bộc lộ ra ngoài.

Ngồi ở cách đó không xa trong phòng khách công chính tiếp điện thoại Địch Mạn Lị đứng xa xa nhìn một màn kia hài hòa, nắm tay không khỏi gắt gao nắm chặt.

“Được rồi, mẹ đã biết, trong chốc lát mẹ gọi cho con.” Cắt đứt điện thoại, bà chậm rãi về tới bàn cơm.

Tuyết Vi và Tuyết Vi Quốc trò chuyện trời nam biển bắc, hoàn toàn không có không gian cho người khác chen vào. Địch Mạn Lị xem ở trong mắt, hận ở trong lòng, một bữa cơm cơ hồ là tức giận ăn xong đi. [Thơ_Thơ_diendanlequydon](#)

Cho đến lúc bữa tối bình thần kết thúc.

“Lão gia, tôi muốn nói cho ngài một tin tức tốt.” Địch Mạn Lị mỉm cười buông xuống chén đĩa trong tay.

“hả? Cái tin tức tốt gì?”

“Ha ha, là về Phi Nhi của nhà chúng ta.”

“Phi Nhi?? Phi Nhi làm sao vậy sao?”

“Ha ha.....” Địch Mạn Lị cố lộng huyền hư cười, một đôi con ngươi tiêm di mặc hóa theo bản năng ngó Tuyết Vi: “Phi Nhi của nhà chúng ta ..... Lập tức liền phải cùng Nhị thiếu gia của Nhà họ Hoàng Phủ..... Kết hôn!!”

‘ ầm ’ chén trong tay dừng thật mạnh ở trên bàn.

Sắc mặt Tuyết Vi xanh mét nhìn mắt Tuyết Vi Quốc: “Xin lỗi, cha, con, con không ở.” Cuống quýt thu thập tàn cục nổi lên.

Hoàng Phủ Minh muốn cùng Tuyết Phi Nhi kết hôn sao?

Làm sao sẽ..... Làm sao sẽ nhanh như vậy?

Không, không, không, cũng đúng, lúc cô tuyên bố rời khỏi cạnh tranh thân phận vị hôn thê cũng đã dự kiến kết cục như vậy. [Thơ_Thơ_diendanlequydon](#)

Chỉ là.....

Bất quá chân trước cô vừa mới đi, Hoàng Phủ Minh sau lưng liền phải cười Tuyết Phi Nhi sao?!!

Trong lòng khó nhịn nói không nên lời, giống như là bình ngô vị đánh nghiêng, đắng, cay, chua, ngọt, chất mọi thứ đều có.

Tuyết Vi không hiểu đang nghe đến tin tức này vì sao sẽ lộ ra hành động luống cuống như vậy, chuyện này, đã là chuyện cô đoán trước, không phải sao?

Có lẽ.....

Là bởi vì sợ hãi Địch Mạn Lị liên lụy ra chuyện khác đi, Đúng, nhất định Là như vậy. Nhất định là.....

Cô tuyệt đối không có khả năng là bởi vì nghe được Hoàng Phủ Minh muốn cùng Tuyết Phi Nhi kết hôn mới luống cuống như vậy!!!

“Tốt, ha hả, này thật đúng là tin tức tốt.” Có thể xem ra sau khi Tuyết Vĩ Quốc nghe đến tin tức này vô cùng vui vẻ, chính là..... “Đúng rồi, mạn lị, Phi Nhi không nói cho bà, vì sao Nhà họ Hoàng Phủ sẽ đột nhiên cho ra kết quả lựa chọn như vậy sao?”

“Ha hả, thật ra Phi Nhi nói.”

“à? Nó nói làm sao?” Thor_Thor_diendanlequydon

“Cô ta.....” tầm mắt Địch Mạn Lị lần thứ hai nhìn về phía Tuyết Vĩ.

Cô đã hoàn toàn đắm chìm ở bên trong thế giới của mình, hoàn toàn không có phát hiện, tầm mắt Địch Mạn Lị nhìn chăm chú vào mình có bao nhiêu quý dị.....

“Tuyết Vĩ, đứa nhỏ này, thật đúng là!!” Địch Mạn Lị ra vẻ bất đắc dĩ lắc lắc đầu.

Thấy Tuyết Vĩ còn phát ngốc, Tôn Vân Vân khản trương thọc cô một chút: “Vi Vi, mẹ lớn của con đang nói chuyện với con đó.”

“A? Cái gì? Mẹ lớn, ngài nói gì đó?”

“Là mẹ nói cùng cha con đi? Hay là chính con nói cùng cha con hả?”

“Nói..... Cái gì?” Tuyết Vĩ căn bản không nghe được Địch Mạn Lị phía trước nói cái gì, êm đẹp hỏi cô nói như vậy, cô hoàn toàn không hiểu ra sao.

“Mạn lị, rốt cuộc phát sinh chuyện gì?” Biểu tình Tuyết Vĩ Quốc đột nhiên trở nên nghiêm túc lên.

“Lão gia, Là như vậy. Phi Nhi nói là, lần này Nhà họ Hoàng Phủ sở dĩ quyết định đột ngột như vậy, là bởi vì..... Hoàng Phủ lão gia chính mắt thấy chuyện Tuyết Vĩ và Tam thiếu gia Nhà họ Hoàng Phủ yêu đương vụng trộm, vừa vặn bị Hoàng Phủ lão gia bắt được tại trận.”

“Cái gì?!!”

“Vi Vi?!” Tuyết Vĩ Quốc và Tôn Vân Vân cùng nhìn về phía Tuyết Vĩ.

Khuôn mặt nhỏ của cô thoáng chốc trở nên trắng bệch, trắng bệch. “Không, không phải như thế, cha, ngài nghe con nói.....”
Thor_Thor_diendanlequydon

“con cảm ơn cha!!!” ‘bóp’ một tiếng, Tuyết Vĩ Quốc phẫn nộ vỗ mặt bàn: “Đều bị Hoàng Phủ lão gia bắt được tại trận, con còn có cái gì biện giải sao???”

“cha.....”

“A, xem như cha hiểu được, hôm nay vì sao con đột nhiên trở lại, cảm tình, là bị người ta đuổi về nhà hả?! Met cho cha còn quan tâm con như vậy!!!”
Tuyết Vĩ Quốc nheo nheo mắt lạnh.

Tuyết Vĩ hoàn toàn không hiểu Tuyết Vĩ Quốc nói những lời này rốt cuộc là có ý tứ gì.

Met cho cha còn quan tâm con như vậy?!

Chẳng lẽ cha quan tâm con gái không phải chuyện bình thường sao?

Chẳng lẽ nói là, chỉ có cô ở Nhà họ Hoàng Phủ mới đáng giá được quan tâm; bị Nhà họ Hoàng Phủ đuổi trở về, tất cả quan tâm liền lãng phí sao??

Đối với cha tôi nói, rốt cuộc cô tính cái gì?!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 141: Đoạn tuyệt quan hệ cha con

Editor: Thor Thor

“Tuyết Vĩ, từ trước kia con chính là tiện nhân ai cũng có thể làm chồng, cha thật không nghĩ tới, hai năm trước cho con giáo huấn còn chưa đủ, con chạy tới Nhà họ Hoàng Phủ làm mưa làm gió như cũ cho cha!!!!”

Ai cũng có thể làm chồng. ....?

Tiền nhân. ....?

Đây là lời một người cha quở trách con gái sao?

Tuyết Vi mờ mịt nhìn người cha trước mắt lời lẽ nghiêm khắc, trong mắt trừ bỏ thất vọng, vẫn là. .... Thất vọng. ....

“Lão gia, ngài làm sao có thể sử dụng lời như vậy tới quở trách Vi Vi.” Tôn Văn Văn thật sự nhìn không được, vội vàng ôm Tuyết Vi ở trong lòng ngực: “Cho dù là Vi Vi sai rồi, ngài cũng điều tra chuyện rõ ràng rồi nói đi?”

“em à, em nói lời này. .... Chính là nói tôi vu oan Tuyết Vi sao?” Địch Mạn Lị chậm rãi mở miệng, trên mặt ngấn thịt tìm không thấy bất luận biểu tình gì.

“chị Mạn Lị, em, em không phải ý tứ này.”

“Vậy là em có ý tứ gì? A, Phi Nhi nhà tôi đang ở Nhà họ Hoàng Phủ, tôi cũng vừa mới tiếp xong điện thoại của Phi Nhi, rốt cuộc là em hiểu biết chân tướng mọi chuyện, hay là tôi hiểu biết chân tướng mọi chuyện?!! Há?!!” Mắt Địch Mạn Lị nghiêm khắc chợt lóe, trong ánh mắt toàn là âm trầm.

Thor_Thor_diendanlequydon

Tôn Văn Văn có miệng nói không rõ, chỉ phải áy náy cúi thấp đầu xuống: “Thực xin lỗi, chị Mạn Lị, em thật không có ý khác.”

Mỗi lần đều là như thế này. ....

Mỗi lần đều là như thế. ....

Ở trong nhà này, bất luận là ai sai rồi, vĩnh viễn là mẹ cô phải xin lỗi, có chút cho dù xin lỗi đều không thể xong việc.

Tuyết Vi thật sự! Thật sự đã chịu đủ hết thảy rồi!

“Cha!!” Mặt vô biểu tình đứng lên.

‘ ở Nhà họ Hoàng Phủ sinh hoạt đã quen chưa? ’

‘ đã quen. ’

‘ ừm, đã quen liền tốt, về sau nếu thiếu thứ gì liền gọi điện thoại cho mẹ con, gọi điện thoại cho cha cũng được. Chúng tôi sẽ cực lực giúp con đi làm. ’

‘ chúng ta đều là người một nhà, nói cái gì cảm ơn chứ? Vi Vi cũng là con gái của tôi, tôi quan tâm nó không phải cũng là đúng sao? ’

‘ Vi Vi, tới, ăn nhiều một chút, cha xem con đi Nhà họ Hoàng Phủ trong khoảng thời gian này gầy không ít đâu. ’ Thor_Thor_diendanlequydon

Trong óc, không ngừng quanh quẩn một màn kia vừa mới ôn nhu, Tuyết Vi gất gao nắm nắm tay.

Liền một lần, liền lúc này đây.

Kêu cô tin tưởng tình thương của cha một lần đi. ....

Ánh mắt tràn ngập chờ mong chậm rãi đối diện đôi mắt Tuyết Vi Quốc, cô nhân nhậ nói: “con không có ở Nhà họ Hoàng Phủ làm bất luận cái gì!!”

Ba ba. ....

Xin ngài, tin tưởng con gái ngài!!! Chẳng sợ. .... Một lần đều tốt. ....

“Hừ? Không có!! Tuyết Vi, đã không phải lần đầu tiên con làm ra chuyện không biết xấu hổ như vậy, lúc trước con quyến rũ huấn luyện viên Bạch Dạ, làm cho mọi người đều biết, trường quân đội hoàng bộ lệnh cưỡng chế cho con thôi học. Con có biết Nhà họ Tuyết chúng tôi vì con xấu hổ bao nhiêu? Lúc này đây, con vậy mà. ....”

“con vậy mà ở trong nhà họ Hoàng Phủ người ta trực tiếp cùng em chồng tương lai yêu đương vụng trộm, còn bị cha chồng tương lai bắt được, quả thực. .... Quả thực không thể tha thứ!!!”

Nói xong, Tuyết Vi Quốc nhặt lên một cái mâm trên bàn, đột nhiên ném về phía mặt Tuyết Vi. ....

“Vi Vi!!!” Thor_Thor_diendanlequydon

Mâm đồ ăn nện ở trên mặt Tuyết Vi, máu trộn lẫn dầu mỡ, đồ ăn chậm rãi theo gương mặt cô nhỏ giọt. ....

Tôn Văn Văn vội vàng móc ra khăn tay lau mặt cho con gái. “Lão gia, vì sao ông không tin con gái chúng ta chứ? Con gái chúng ta nói nó không có làm”

“Đủ rồi, Vân Vân, nếu bà còn bảo vệ tiện nhân này, ngay cả bà tôi cũng trừng phạt cùng nhau!!!”

“Lão.....”

“Mẹ, thôi.” Tuyết Vi mặt vô biểu tình kéo kéo cánh tay Tôn Vân Vân.

Cô căn bản là không nên ôm bắt luận hy vọng gì đối với cha, căn bản là không nên như thế.....

Hy vọng càng lớn, thất vọng cũng càng lớn.....

‘ cha, con không có quyền rũ qua huấn luyện viên Bạch, lúc ấy con thật sự không biết huấn luyện viên Bạch có bạn gái. ’

‘ đủ rồi, cảm ơn, cha không muốn nghe con giải thích bắt luận cái gì. ’

‘ cha.....’

Từ hai năm trước, Tuyết Vi cũng đã dưỡng thành một thói quen, đó chính là vô luận đối mặt bắt luận việc gì, bắt luận kẻ nào, đều không có thói quen đi giải thích cái gì, đi cãi cọ cái gì. Thor_Thor_diendanlequydon

Giải thích, bắt quá là trọng trung cho yếu đuối. Ngàn vạn không cần tin tưởng người khác sẽ tin tưởng mình, cho dù giải thích xong rồi, cũng bắt quá như là con khi diễn trò làm người nhìn chê cười.

“Xin lỗi, cha, con làm Nhà họ Tuyết..... Hở thẹn.” Tuyết Vi nhàn nhạt mở miệng.

“Hừ, con biết liền tốt, lần trước, chuyện con với huấn luyện viên, cha đã tha thứ cho con, nhưng lúc này đây..... con..... Lập tức cắt khỏi Nhà họ Tuyết, từ đây không bao giờ được trở về!!!”

“Lão gia! Ông đuổi Vi Vi đi, ông kêu nó đi nơi nào??”

“Đó là chuyện của nó, nó có bản lĩnh như vậy, ngay cả Tam thiếu gia Nhà họ Hoàng Phủ đều quyền rũ được, tôi tin tưởng, nó sẽ có rất nhiều nơi để đi!!!” Trong ngôn ngữ Tuyết Vi Quốc mang theo nồng nặc vũ nhục.

Tuyết Vi lại làm sao nghe không ra ngụ ý của cha là cái gì? “Cha, cha xác định muốn cùng con đoạn tuyệt quan hệ, đúng không?”

Tuyết Vi Quốc trầm mặc không nói, đôi tay chấp ở phía sau, không hề liếc mắt Tuyết Vi một cái.

“Tốt. Kia..... Gặp lại, cha. Mẹ, ngài cũng bảo trọng đi.”

“Vi..... Vi Vi.....” đến bây giờ Tôn Vân Vân cũng không dám tin tưởng một màn phát sinh này.

Nhưng, Tuyết Vi đã đối mặt hiện thực, đối mặt muôn hình vạn trạng thế gian.

Cha..... Thor_Thor_diendanlequydon

Ngài nói, lần trước ngài tha thứ cho con sao?

Bắt quá là con mệnh lớn, không bị ngài đánh chết thôi.

Con đau khổ cầu xin ngài, kiên nhẫn giải thích, ngài tình nguyện tin tưởng những đồn đại vớ vẩn đó, cũng không muốn tin tưởng con một lời.

Mọi người trên thế giới hiểu lầm con, không tin con, con đều có thể không ngại.

Nhưng, duy độc ngài.

Cha của con.....

Ngài không tin con, đã là thương tổn đối với con.

Lúc này đây, con lại lần nữa bốc cháy lên chờ mong đối với ngài.

Chi tiếc.....

Còn tới vui mừng bắt quá lại là công dã tràng.

Con hy vọng cỡ nào, khi con thống khổ nhất, bất lực nhất, nhà là một cái cảng tránh gió cho con.

Chính là cái nhà này, đối với con mà nói, đã biến thành luyện ngục một người ..... Thor_Thor_diendanlequydon

Tiêu sai xoay người, Tuyết Vi cũng không quay đầu lại đi ra khỏi Nhà họ Tuyết.

Thần nhiên tươi cười xẹt qua khóe miệng, cô dần dần biến mất ở bên trong đêm tối thê lương. ....

Bình đoàn thứ ba.

Sân huấn luyện to như vậy, một đám binh lính mặc quân trang tụt tập ngồi xổm trong một góc lén lút hút thuốc.

“hà, nói cho anh một bí mật.” Một binh lính tuổi trẻ thần bí chen lẫn bên cạnh đồng bọn.

“Cái bí mật gì?”

“người xinh đẹp nhất trong binh đoàn thứ ba chúng ta ..... Bây giờ liền ở trong ký túc xá tập thể của chúng ta.”

“người xinh đẹp nhất hả?” Binh lính này cân nhắc, lập tức phản ứng lại đây: “Chính là nữ binh phòng tra xét hả?”

“Đúng!!”

“hà, anh nói là thật sự sao?” Những người khác cùng trốn trong một góc hút thuốc vừa nghe đến tin tức, sôi nổi tò mò vây quanh lại đây.

“Tin tức thiên chân vạn xác, buổi tối ngày đó lúc tôi chuẩn bị ngủ, vừa vận nhìn thấy cô ta trở về ký túc xá, kết quả sau khi nghe ngóng mới biết được, cô ta đã ở ký túc xá chúng ta ba ngày rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 142: Tuyết Vi dọn đến ở ký túc xá

Editor: Thơ Thơ

“Ha, ngày thường tôi muốn nhìn đến cô ta, phải giả bộ bệnh mới được. Bây giờ thật đúng là gần bên, chẳng phải là ngày ngày đêm đêm chúng ta đều có thể nhìn thấy cô ta sao?” Nói xong, binh lính kia không khỏi nuốt một ngụm nước miếng.

“không bằng. .... buổi tối hôm nay chúng ta liền lên vào ký túc xá cô ta, đem cô thượng thế nào?” Cũng không biết trong đám người, ai đưa ra một cái chủ ý như vậy.

Chọc mọi người không khỏi tán đồng gật gật đầu: “Tốt, tốt.” Ánh mắt động tác nhất trí nhìn về phía nơi phát ra giọng nói kia.

Chỉ thấy, Mộ Thần Hiên ngồi xổm trong đám người, trên mặt nở nụ cười quý dị.

Đám binh lính này nhìn lên, đồng loạt ném thuốc lá xuống đất dẫm tắt, nhanh chóng đứng lên, chào một cái theo nghi thức quân đội: “Mộ! Mộ tướng quân!!”

“A.” Mộ Thần Hiên thu hồi nụ cười trên mặt, không nhanh không chậm đứng lên: “Các người cũng thật là được, Chính Đại Quang Minh hút thuốc lá ở bên trong binh đoàn không nói, còn bàn luận chuyện buổi tối cường nữ binh? Đều ăn gan báo sao?!!” Thơ_Thơ_diendanlequydon

“Không, không, không dám.” Một người lính ủy khuất lắc đầu: “Mộ, Mộ tướng quân, là ngài đưa ra ý kiến buổi tối thượng Tuyết Vi.”

“Vậy các người liền gật đầu tán đồng cho tôi sao?!!” Mộ Thần Hiên gầm nhẹ một tiếng, mấy binh lính sợ tới mức liền tục lui bước chân về phía sau. “Vừa mới rồi, ai gật đầu tán đồng, lập tức chạy 100 vòng vòng quanh sân huấn luyện cho tôi, sau đó viết kiểm điểm một ngàn chữ đưa đến văn phòng tôi!!!”

“vâng. ....” con, 8 binh lính mang khuôn mặt khổ, quay người đi chịu phạt.

Sau đó, anh thần bí hề hề ngoắc ngón tay.

Một người lính vội vàng chạy tới bên cạnh anh: “Mộ tướng quân, có cái gì phân phó?”

“Tuyệt Vi..... Ở số mấy ký túc xá?” Về mặt Mộ Thần Hiên cười tà đôi tay chấp ở phía sau.

Người lính kia vừa nghe, lập tức hiểu ý nói: “Cô ta ở tại ký túc xá số 1, phòng 302.”

“Ừm..... Thực tốt, cậu ngược lại hiểu biết rất rõ ràng.” Anh mỉm cười vỗ vỗ bả vai người lính kia, ngay sau đó, nghiêm túc quát: “cậu cũng chạy cho tôi!!!”

“vâng.....” Tên lính này xem như rút cuộc hiểu được cái gì gọi là tự chui đầu vào lưới rồi.

“Các người đều nghe kỹ cho tôi. Tuy rằng đàn ông không hạo sắc cũng không gọi là đàn ông, nhưng mà, đừng trách tôi không nhắc nhở các người, nếu các người ai dám có ý đồ với Tuyệt Vi, cẩn thận ngay cả chết thể nào cũng không biết!!” Bỏ lại những lời này, về mặt Mộ Thần Hiên phẫn nộ chấp tay sau lưng liền rời khỏi thao trường..... Thor_Thor_diendanlequydon

*

‘ cốc cốc cốc’

Nghe được tiếng đập cửa, Tuyệt Vi buông quyển sách trên tay, mang vào dép lê liền chạy tới mở cửa.

“Mộ tướng quân?”

Mộ Thần Hiên đứng ở cửa, mắt nhìn chung quanh ký túc xá đơn sơ này.

Tuy Nói rằng, binh đoàn thứ ba này là anh quản lý, nhưng anh thật không nghĩ tới hoàn cảnh ký túc xá sẽ kém như vậy.

Một cái phòng ở bốn người.

Bởi vì cực ít có nữ binh sẽ trọ ở trụ túc xá, cho nên, tất cả thiết bị trong phòng đã năm lâu thiếu tu sửa, cũ kỹ không chịu nổi, hiện nay chỉ có một mình Tuyệt Vi ở nơi này.

“Bên tôi đi vào được sao?”

“Ừ, có thể.” Tuyệt Vi nhường ra một con đường nói.

Mộ Thần Hiên cẩn thận đi tới mỗi một bước, sợ dẫm đến tạp vật chông chát trên mặt đất. “cô xin ở ký túc xá vì sao không nói cùng tôi một tiếng?” Vừa hỏi, vừa ngồi ở một khoảng trống trên giường. Thor_Thor_diendanlequydon

“Ai!! Đừng.....”

Còn không đợi Tuyệt Vi đem chữ ‘Ngồi’ phát ra, chỉ nghe ‘ rầm ’ một tiếng, hơn phân nửa cái mông Mộ Thần Hiên đều rơi ở dưới giường.

“Tôi mẹ nó, nơi *** quý quái gì?!!” Anh phẫn nộ đứng lên, hung hăng cho hai chân trên giường đệm.

“Mộ tướng quân, anh đừng đập, đá, buổi tối hôm nay ngay cả thể này tôi đều không thể ở!!”

“Không được, cô lập tức đi theo tôi.” Nói xong, Mộ Thần Hiên liền kéo cánh tay Tuyệt Vi.

“anh muốn mang tôi đi nào?”

“Tôi có vài cái biệt thự để không ở hoàng thành, nếu cô không có chỗ ở, ở nơi đó đi.”

Tuyệt Vi vừa nghe, về mặt bắt đắc dĩ ném tay Mộ Thần Hiên ra: “Thôi đi, Mộ tướng quân. Ý tốt của anh lòng tôi hiểu, nhưng tôi ở chỗ của anh xem như chuyện gì?”

“Vậy thì có cái gì hả? Tôi lại không ở cùng một chỗ với cô.”

“Thôi, thôi, tôi liền ở nơi này đi, nơi này cũng khá tốt.” Thor_Thor_diendanlequydon

Nếu, Tuyệt Vi Quốc chưa nói qua ‘Đó là chuyện của nó, nó có bản lĩnh như vậy, ngay cả Tam thiếu gia Nhà họ Hoàng Phủ đều quyền rũ được, tôi tin tưởng, nó sẽ có rất nhiều nơi để đi!!! ’ nói như vậy, có lẽ Tuyệt Vi thật sự sẽ tiếp thu ý tốt của Mộ Thần Hiên. Chính là bây giờ.....

Cô không muốn bị Người nhà họ Tuyệt khinh thường!

“này, Tuyệt Vi, cô..... Làm sao sẽ chuyển đến, chuyển đến ở ký túc xá?”

Nhìn bộ dáng Mộ Thần Hiên tò mò, cô ra vẻ nhẹ nhàng nhún vai: “Bị Nhà họ Hoàng Phủ oanh đi ra thôi.” Đặt mông ngồi ở mép giường, trên mặt hoàn toàn tìm không thấy bất luận thương cảm gì.

Dù sao, ở nơi này thật sự khá tốt, mắt không thấy, tâm không phiền.

“cô bị Nhà họ Hoàng Phủ..... Oanh ra tới?? Mẹ nó, chuyện lớn như vậy, vậy mà cô nói nhẹ nhàng như vậy sao??” Mộ Thần Hiền bước nhanh tới ngồi ở bên cạnh cô: “vì sao cô bị oanh ra tới? Minh đã biết chưa?”

“Anh biết. Ha hả.”

“Minh liền không có nghĩ ra một chút đối sách cho cô sao??”

“nghĩ đối sách.....?” Thơ_Thơ_diendanlequydon

Ha hả. Đối với chuyện này, cô còn cảm tạ Hoàng Phủ Minh.

Ít nhất anh không có nổi trận lôi đình mắng cô ‘ tiện nhân ’; cũng không có chẳng phân biệt thị phi trắng đen trách cô ‘ là loi ong bướm ’, cô còn có thể cầu anh cái gì đây?

Rốt cuộc.....

Chuyện này đối với Hoàng Phủ Minh mà nói mới thật sự là người bị áp lực chịu đựng.

“Tôi là bởi vì..... Cùng Tà Nguyệt yêu đương vụng trộm bị Hoàng Phủ bá phụ bắt được, mới bị oanh ra tới. Anh cảm thấy, Hoàng Phủ Minh nên làm sao giúp tôi nghĩ đối sách đây?” Lúc Tuyết Vi nói những lời này, trên mặt vẫn là cười như cũ.

Mộ Thần Hiền không thể tưởng tượng trùng lớn đối mặt: “cô, cô và Tà Nguyệt yêu đương vụng trộm? Oa mẹ nó, thật kích thích. không phải cô tìm anh ta muốn ký tên sao?”

A.

Thật phục Mộ Thần Hiền.

Cũng đúng, Mộ Thần Hiền và Hoàng Phủ Minh đều biết cô sùng bái Tà Nguyệt như vậy; hơn nữa cô ngay trước mặt Hoàng Phủ minh biểu hiện ái mộ đối với Tà Nguyệt rõ ràng như vậy, cho dù là ai cũng sẽ không hoài nghi lần này ‘ yêu đương vụng trộm ’ đi? Thơ_Thơ_diendanlequydon

“Muốn ký tên cái gì. Nếu anh muốn ký tên kêu Hoàng Phủ Minh cho anh đi, Tà Nguyệt..... Chính là Em trai thứ ba của anh ta.”

“A????” Mộ Thần Hiền ‘Xoẹt’ lập tức từ vị trí đứng lên, đầu không đúng lúc vừa vịn dụng vào ván lát. “Tê..... Ai da. Tà..... Tà Nguyệt chính là..... Chính là tiểu Nguyệt hả?”

“anh không biết sao?”

“Tôi không biết, tôi chỉ gặp qua tiểu Nguyệt khi còn nhỏ mà thôi, bây giờ không sai biệt lắm đã có năm, sáu năm không gặp. Cậu ta khi còn bé rất hướng nội, gầy teo yếu ớt, ai biết chỉ chớp mắt đã thành minh tinh thần tượng. Ai, đứa nhỏ này biến hóa cũng thật lớn.” Mộ Thần Hiền rất có cảm khái lắc lắc đầu: “Nhớ trước đây, tôi còn ôm cậu ta đi chơi.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 143: Anh có chứng thích bại lộ phích sao?

Editor: Thơ Thơ

“A??” Tuyết Vi nghi hoặc toét miệng: “tư chất Tà Nguyệt biểu hiện, bây giờ anh ta hai mươi hai tuổi, anh ôm anh ta đi chơi hả? Vậy anh bao lớn rồi?”

“Ba mươi mốt.”

“Ba ..... Ba ..... Ba ..... Ba mươi mốt?!!!” Lúc Tuyết Vi nghe thấy con số này, cảm đều sắp rơi xuống.

Mộ Thần Hiền lúc này mới phản ứng lại đây, chính mình bại lộ tuổi thật: “bà cô, cầu cô nói nhỏ chút, người khác cũng không biết tôi bao lớn, cô ngàn vạn lần đừng nói cho người khác.”

Ba mươi mốt.....

Một người đàn ông ba mươi mốt tuổi vậy mà sẽ có được tính cách nam sinh hai mươi tuổi. Mộ Thần Hiền này lại là một mặt oa oa, thật đúng là một chút

đều nhìn không ra tới, anh ta ba mươi mốt tuổi. Tuyết Vi vẫn luôn cho rằng anh và Hoàng Phủ Minh cũng ngang nhau.

“a.....”

“chật, bây giờ cô đã rời khỏi ‘tranh cử’ vị hôn thê dự khuyết, chẳng phải là không bao lâu nữa Minh phải cùng Nhị tiểu thư Nhà họ Tuyết kết hôn sao?”

Tiếng Mộ Thần Hiền lầm bầm lầu bầu truyền vào lỗ tai Tuyết Vi, đôi tay cô vẫy quanh trước người, nhẹ nhàng băng quơ nói: “Không bao lâu nữa, tin tức anh ta cùng Chị hai tôi kết hôn sẽ phát ra tới.” Thor_Thor_diendanlequydon

“A??? Sẽ phát ra tới!?”

Không có!

Mộ Thần Hiền có thể chắc chắn, tuyệt đối không có!

Hai ngày trước anh còn cùng Hoàng Phủ Minh gặp mặt, cũng biết được gần đây anh chuyển nhà tới ở đại viện quân khu rồi, nếu Hoàng Phủ Minh thật sự sắp kết hôn, sao có thể dọn đi nơi đó? Phỏng chừng tám phần, anh là vì tránh né cộc hôn sự này mới đi ở nơi đó đi?

Nghĩ vậy, đôi mắt Mộ Thần Hiền vừa chuyển: “Nội cái gì, tôi không quấy rầy cô nữa. Nhớ kỹ, chuyện tuổi tôi, cô ngàn vạn lần đừng nói cho bất luận kẻ nào, cúi chào.” Nói xong, anh giống như là trộm chuồn ra khỏi phòng Hoàng Phủ Minh. Nhưng khi ra cửa.....

Tươi cười ở trên mặt anh nháy mắt biến mất vô tung vô ảnh: “Hoa rơi hữu ý nước chảy vô tình sao? Hay là nói phương diện này có cái gì hiểu lầm? Không được!! Nếu là diễn biến đi xuống như vậy, hai người này thật sự một chút hy vọng cũng chưa!!!”

Ngày kế.

“Tiểu thư, đã tới rồi, ở bên trong, chúng ta không vào được rồi.” Một chiếc xe taxi chậm rãi đậu ở cửa một cụm kiến trúc nhà lầu.

Nơi này là đại viện quân khu Quân Khu Bạch Hổ, mỗi nhân vật ở bên trong đều là nhân vật nổi danh vang dội cùng với nhóm người nhà bọn họ. Trừ phi xe treo quân bài, nếu không bất luận chiếc xe nào đều không cho phép tiến vào.

Tuyết Vi thanh toán tiền xe liền đi về cổng lớn. Thor_Thor_diendanlequydon

Hai binh lính phụ trách gác cửa chặn cô lại: “Đồng chí, xin cô đưa ra giấy thông hành.”

Tuyết Vi trình ra giấy thông hành cho hai binh lính, lúc này mới có thể tiến vào.

Bước chậm ở trong đại viện thanh u dành cho người nhà, cô quan sát cẩn thận mỗi biến số nhà.

“số 12 .....số 12 ..... Có!” Bước nhanh đi đến mục tiêu.

Từ rất xa, liền gặp được Tuyết Phi Nhi và cô hầu gái Tiểu Hề nghênh diện đi tới.

“Tuyết Phi Nhi?”

“Tuyết Vi?” Hai chị em này như nước với lửa gặp mặt hết sức đỏ mặt.

Tuyết Phi Nhi nghiêng răng, bước nhanh vọt tới trước mặt cô: “chị nghe nói, em bị ba ba đuổi ra khỏi nhà?”

Mi mắt rù xuồng, cô trầm mặc cười cười.

“Hừ, thật thâm, vốn dĩ có thể làm Quân Trường phu nhân, đáng tiếc, không quý trọng. Kết quả..... ngay cả tam thiếu phu nhân cũng chưa với tới. Ai nha nha, người nào đó chính là một hồ ly tinh, lại không có số hưởng thụ.” Tuyết Phi Nhi đắc ý dào dạt cười. Thor_Thor_diendanlequydon

Tuyết Vi chỉ phải bất đắc dĩ lắc lắc đầu: “Chị hai, chị có cái mệnh này là được.”

“Đương nhiên, chị đương nhiên là có. Chị và Hoàng Phủ Quân Trường lập tức phải kết hôn, em nhớ rõ tới tham gia hôn lễ chúng tôi nha.”

“Nhất định, nhất định đi. Chị hai, em còn có việc, không quấy rầy.” Nói xong, Tuyết Vi hơi mỉm cười, chậm rãi rời đi.

Nhìn bóng dáng cô, nụ cười ở trên mặt Tuyết Phi Nhi lập tức trở nên vô cùng âm trầm.

“Nhị tiểu thư, chị xem Tuyết Vi có thể giả ngu ngốc, cảm giác dường như đều không thèm để ý một chút, nhưng ai tin, nếu là em, không có vị trí Đệ Nhất phu nhân, em phải khóc chết!”

“bớt nói nhảm!! Bây giờ muốn khóc chính là chị!!! Hoàng Phủ bá phụ vừa nói xong hôn sự chị cùng Hoàng Phủ Quân Trường, Hoàng Phủ Quân Trường liền dọn tới ở đại viện quân khu rồi, bây giờ cũng không chịu gặp mặt chị, hôn nhân này ..... làm sao kết?!!!”

Nhà họ Hoàng Phủ kia con động đất qua đi, kỳ thật còn có một lần dư chấn.

Đó chính là sau khi Hoàng Phủ Dương Vinh tuyên bố ra việc hôn sự này, Hoàng Phủ Minh cùng cha tranh cãi một trận, đơn giản giận dỗi dọn tới ở đại viện quân khu này, vô luận ai tới mời anh trở về, ngay cả gặp cũng không chịu gặp mặt một lần ..... Thor_Thor_diendanlequydon

*

“Chính là nơi này!!!” Tuyết Vi tới lầu ba tòa 12 rồi, móc ra một cái chìa khóa, mở cửa phòng ra.

Đập vào mi mắt chính là một gian chung cư độc thân, một phòng ngủ một phòng vệ sinh thiết kế chỉnh tề ngăn nắp, tuy rằng phòng không lớn, bố trí lại mười phần hoa lệ.

“Ha, Một tướng quân, anh quả thực chính là cha mẹ tôi tái sinh.” Về mặt Tuyết Vi hưng phấn nhảy lên trên cái giường lớn kia lăn qua lăn lại.

Chiều nay cô mới nhận được tin tức.

Mộ Thần Hiền nói xin cho cô một gian chung cư độc thân ở đại viện quân khu, như vậy, cô liền không cần ở ký túc xá nhỏ lạnh lẽo rách nát kia.

“Quá hạnh phúc .....” về mặt Tuyết Vi thỏa mãn nằm ở trên giường, một đôi chân bắt chéo móc câu lại với nhau, đung đưa có tiết tấu.

Có lẽ là quá đắm chìm bên trong hạnh phúc ở nơi này.

Cô hoàn toàn không có chú ý tới phía sau, cửa buồng vệ sinh chậm rãi mở ra.....

Chỉ thấy, Hoàng Phủ Minh từ bên trong đi ra. Anh để nửa thân trần, dưới thân bao vây một cái khăn tắm, sợi tóc đen nhánh vẫn là khô một nửa.

Khi phát hiện không thể hiểu được có một cô gái nằm bò trên giường, anh bắt đầu đi thờ dài, liếc mắt một cái liền nhận ra đó là Tuyết Vi!!

Anh cũng không lên tiếng, đôi tay vây quanh trước người như vậy, đứng xa xa nhìn bộ dáng cô bày ra đủ loại tư thế chơi .....

Đột nhiên, Tuyết Vi không biết đã sờ phải cái gì ở trên giường, thân mình cô cứng đờ, chậm rãi cầm lấy thứ này vừa nhìn. ....

Thor_Thor_diendanlequydon

“Đi..... Vậy mà là quần lót của đàn ông!!!” Về mặt ghét bỏ liền ném đi ra ngoài. Tám phần là khách trước đó lưu lại đi??

“Đó là cái mới!” Hoàng Phủ Minh đứng ở cách đó không xa thật sự nhìn không được, thân nhiên đi qua nhặt cái quần lót kia lên.

“anh???” Tuyết Vi ‘sững sờ’ lập tức liền từ trên giường ngồi dậy: “vì sao anh xuất hiện ở trong nhà của tôi?! Hơn nữa..... làm sao anh mặc thành như vậy??”

“Nhà của cô hả? A.....” Hoàng Phủ Minh cũng không giải thích, ngay trước mặt Tuyết Vi liền cởi bỏ khăn tắm khóa lại dưới thân, còn đang một bên.

“hày!!!!” Khuôn mặt nhỏ của Tuyết Vi đỏ lên, vội vàng xoay người. “anh có đam mê bại lộ hả?!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 144: Ban đêm nhìn trộm

Editor: Thor Thor

“Cũng không phải là chưa từng thấy qua?”

Lập tức ‘tạch’, khuôn mặt nhỏ nhắn của Tuyết Vi vốn ửng hồng không khỏi lại nhiễm một tầng đỏ ửng, lưu manh đáng chết này!!

Theo bản năng xoay đầu, vừa muốn chửi ầm lên.

Ai ngờ, thân thể anh lộ ra trọn vẹn lại hiện ra ở trước mắt Tuyết Vi một lần nữa.

Mẹ nó!

‘size’ anh thật đúng là rất lớn!!

Tiếp tục xoay người, cô âm dương quái khí nói: “Hoàng Phủ Quân Trường, anh cũng không thể nói như vậy, rốt cuộc bây giờ đã khác xưa, anh lập tức là anh rể, dù sao cũng phải kiêng dè chút đi?”

Hoàng Phủ Minh đang lau mình dùng động tác trong tay, lạnh lùng nhìn thoáng qua Tuyết Vi, ngay sau đó nhếch môi cười nói: “Thật chưa ngoa!”

Trong phút chốc, Tuyết Vi cảm thấy mặt mình đều phải phát hỏa: “Tôi, tôi cũng không phải, không phải bởi vì ghen mới nói như vậy, nói. Anh, anh đừng nghĩ nhiều.”

“Càng bơi càng đen!”

“này!!!” Cô thật sự không thể nhịn được nữa, cũng bất chấp kiêng dè cái gì, quay người liền vọt tới dưới giường: “rốt cuộc anh muốn thế nào?!!”

Hoàng Phủ Minh cũng không để ý tới cô, thành thoi, thành thoi ngồi ở đầu giường.

Đôi mắt Tuyết Vi cảm lòng không đầu dờn về phía giữa hai chân anh, ừm. .... Quả nhiên rất lớn. Thor_Thor_diendanlequydon

“Nhìn đủ rồi chưa? Tôi phải lập tức mặc quần áo?”

Bị vô tình vạch trần như vậy, Tuyết Vi ra vẻ tự nhiên đôi tay vây quanh trước người: “Ai, người nào thêm nhìn. Mặc y phục của anh đi!!!”

Thừa dịp Hoàng Phủ Minh mặc quần áo, mắt cô nhìn đồ vật trong phòng vệ sinh, lại nhìn nhìn tạp vật trong phòng này. Chẳng lẽ? “này, Hoàng Phủ Minh, căn phòng này. .... không phải là anh luôn luôn ở đi?”

“Bằng không thì sao?”

Đáng chết!

Cô đã sớm nên phản ứng kịp, nếu không ai sẽ bệnh tâm thần chạy đến chỗ người ta tắm rửa một cái, còn chính đại quang minh như vậy không mặc quần áo liền ra tới?

Nếu phòng này Hoàng Phủ Minh đang ở, Mộ tướng quân làm gì lại đem phòng cho cô?

“Không quấy rầy, tôi đi trước.”

Đội Tuyết Vi vừa muốn xoay người rời đi. ....

“Thần tiên nói cái gì với cô, liền lừa cô tới nơi này?”

Bước chân yên lặng: “anh làm sao biết là Mộ tướng quân kêu tôi lại đây?”

“A, trừ bỏ anh ta còn có thể là ai.” Anh dùng mộng nghĩ đều có thể nghĩ được. Thor_Thor_diendanlequydon

“anh vẫn là tự mình đi hỏi Mộ tướng quân đi thôi, bây giờ tôi cũng hôn mê.” Nói xong, Tuyết Vi ba chân bốn cẳng liền rời khỏi phòng Hoàng Phủ Minh.

“Hừ, vốn tưởng rằng hôm nay có nơi tốt đặt chân, không nghĩ tới lại là mất công mừng một hồi, được, vẫn là trở về cái ổ chó kia đi thôi. ....” Tuyết Vi vừa muốn đuổi tay chặn lại taxi, nhưng đột nhiên nhớ tới cái gì, biểu tình trong nháy mắt liền lạnh xuống dưới. ....

Trong ký túc xá Binh đoàn thứ ba.

Tuyết Vi cuộn tròn ở bên trong một cái chăn mỏng, càng cân nhắc càng không thích hợp.

“làm sao Hoàng Phủ Minh sẽ ở trong đại viện quân khu chứ? Không phải anh vẫn luôn ở trong nhà sao? Làm sao trước khi kết hôn đột nhiên chạy đi ở đại viện quân khu, nơi này không phù hợp lễ thường chứ?”

Tê. ....

Cô nghĩ như thế nào cũng không nghĩ ra.

“Bất quá coi là lạc, dù sao chuyện không liên quan đến mình, phiền toái!”

Chăn vậy kín mít ở trên thân thể, lộ ra một cái đầu nhỏ. Nhưng ký túc xá này quanh năm không có ai ở, căn bản là không có máy sưởi, cơ bản tới nửa đêm, Tuyết Vi bị trực tiếp đông lạnh tỉnh. .... Thor_Thor_diendanlequydon

Thời gian rạng sáng.

Cửa gỗ ký túc xá rét lạnh, cũ nát bị người từ ngoài đẩy vào.

Chùm tia sáng hành lang chiếu lên bóng dáng kia, cao lớn mà uy mãnh.

Một tay Hoàng Phủ Minh ôm một cái chân, chậm rãi đi vào trong ký túc xá của Tuyết Vi .....

Tuyết Vi vừa rời khỏi chỗ ở Hoàng Phủ Minh không lâu, anh liền liên hệ với Mộ Thần Hiên. Là Mộ Thần Hiên nói cho anh, bây giờ Tuyết Vi tạm thời ở trong ký túc xá binh đoàn thứ ba.

Sau khi suy xét thật lâu, anh quyết định vẫn là lại đây nhìn một cái.

Nào biết, nơi này quả thực không phải nơi người ở! May mắn anh mang theo một cái chân lại đây.

Tay chân nhẹ nhàng đi đến bên giường, ánh trăng xuyên thấu qua ngoài cửa sổ, anh mơ hồ có thể thấy được khuôn mặt nhỏ Tuyết Vi đang ngủ say.

“A.” Hoàng Phủ Minh nhàn nhạt cười, chân căng ra trong tay thật cẩn thận thêm ở trên người cô. “Ngủ ngon. ....” lời nói nhỏ nhẹ mang theo nhu tình rơi xuống, anh xoay người vừa muốn rời đi. ....

Một tay nhỏ đột nhiên thò ra khỏi chăn gao bắt được cổ tay anh. Thor_Thor_diendanlequydon

Trong nháy mắt này, ở dưới ánh trăng chiếu rọi, một hình ảnh này xem ra là ôn nhu như vậy ..... Lại mang theo vài phần bi thương khó nén .....

“Cảm ơn. ....” Tuyết Vi lẩm bẩm mở miệng.

Ngay từ lúc Hoàng Phủ Minh chưa có tiến vào, cô cũng đã bị đông lạnh ngủ không được.

Nghe được tiếng bước chân, còn tưởng rằng là người xấu, liền nghĩ bất động thanh sắc nhìn xem đối phương muốn làm gì.

Mà khi cái chân kia phủ thêm ở trên người cô, cô biết, người này nhất định là. .... Hoàng Phủ Minh.

Cũng không biết vì sao sẽ đoán được là anh. Có lẽ, là giác quan thứ sáu đi.

Vốn định cứ giả bộ ngủ xuống như vậy.

Nhưng. ....

Cô vẫn không có vững vàng vạch trần hết thấy.

Có lẽ, là bởi vì đêm chợp người; có lẽ, là bởi vì. .... chân này thật sự quá ấm. ....

Tay nhỏ chộp vào cánh tay anh chậm rãi buông ra, Tuyết Vi dần dần nhắm hai tròng mắt lại.

Mà một khắc khi tay cô sắp rút về kia ..... Thor_Thor_diendanlequydon

Hoàng Phủ Minh một phen chặt chẽ chộp vào trong bàn tay: “có bằng lòng, cùng tôi cùng nhau trở về Nhà họ Hoàng Phủ không?”

Anh đang nói cái gì?

Tuyết Vi hoang mang nhìn bóng dáng đứng ở đầu giường kia, tầm mắt chậm rãi dời về phía tay anh bắt lấy tay mình: “A, nháo ra chuyện như vậy, anh không cảm thấy mất mặt sao?”

Tay nhỏ chậm rãi rút về. Lại bị Hoàng Phủ Minh chặt chẽ chộp vào lòng bàn tay, không buông ra. “Tôi tin cô!” Ba chữ leng keng hữu lực rơi xuống.

Tuyết Vi cứng lại rồi.

Anh tin tôi?

Anh nói. .... Anh tin tôi hả?

Cái gì anh cũng không có hỏi qua, liền tin tưởng tôi sao??

Vì sao?!

Tuyết Vi không hiểu, cũng không hiểu Hoàng Phủ Minh tin nhiệm ở nơi nào?

Ngay cả cha ruột của cô đều không tin cô, vì sao Hoàng Phủ Minh lại không có bất luận điều kiện gì lựa chọn tin tưởng cô??

Giờ khắc này. .... Thor_Thor_diendanlequydon

Rất cuộc Tuyết Vi hiểu được, hóa ra loại tín nhiệm này, quả nhiên là không cần giải thích, mà là. .... một phần hiểu biết giữa người với người .....

Có lẽ.....

Ánh mắt cảm kích nhìn về phía lưng Hoàng Phủ Minh.

Người đàn ông này.....

Là hiểu cô.

“Tuyệt Vi, bây giờ tôi chỉ cần cô trả lời tôi, bằng lòng, hay là không muốn cùng tôi trở về!!” Dứt lời, Hoàng Phủ Minh chậm rãi quay đầu qua.

Ở dưới ánh trăng chiếu rọi, trong con ngươi anh sâu không thấy đáy phiếm một ánh sáng sắc bén, làm người không dung bất luận cái gì nghi ngờ, cũng không dám có bất luận nghi ngờ gì.

“Tôi nguyện.....” Lời nói, cầm ở trong cổ họng không phát ra được rồi.

Tuyệt Vi lẳng lặng nhìn khuôn mặt người đàn ông kia vô cùng đẹp trai tuấn tú, giây tiếp theo, cô quý dị nở nụ cười: “để tôi suy xét một chút!!” Giọng nói lập tức biến thành cảm giác nghiền ngẫm.

Hoàng Phủ Minh thở ra một hơi, bất đắc dĩ lắc lắc đầu: “cô gái này!!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 145: Ban đêm chọc người

Editor: Thơ Thơ

“Căn bản là vậy, nhà anh nguy hiểm như vậy, ba ba anh động chút liền đánh người, thật dọa người.” Tuyệt Vi phiền não ngồi dậy từ trên giường, bày ra vẻ mặt vô tội.

Hoàng Phủ Minh liếc lạnh lùng nhìn chăm chăm cô vài giây, tùy theo, khuôn mặt tuấn tú tiến đến trước mặt cô: “cô đã thấy, chỉ là mặt ngoài. Nhà tôi..... khác xa so với trong tưởng tượng của cô còn muốn dọa người hơn, vậy cô, còn có trở về hay không?!”

Anh muốn ám chỉ cái gì?

Nhìn gương mặt này vô cùng nghiêm túc, Tuyệt Vi biết, anh nhất định không phải hù dọa chính mình.

Nhưng.....

Nhà họ Hoàng Phủ đáng sợ, còn đáng sợ hơn so với Nhà họ Tuyệt các cô sao? Cô ở cái nơi tràn đầy yêu ma quỷ quái này đều có thể sống 8 năm, cũng không tin sống không nổi ở Nhà họ Hoàng Phủ!!

“Hoàng Phủ Quân Trường, nếu nói như vậy, vậy nhà anh, tôi cần thiết đi trở về! Khiêu chiến nguy hiểm..... Mới là phong cách của tôi!!” Tuyệt Vi nhếch môi cười, trên mặt hiện tự tin.

“quả nhiên tôi không nhìn lầm cô.” Hoàng Phủ Minh hồ nghi nở nụ cười.

Tuyệt Vi đột nhiên có loại cảm giác mình trúng kế hả? “này, Hoàng Phủ Quân Trường, nói trước, trở về thì trở về. Nhưng mà..... Tôi không kết hôn với anh!!” Thơ_Thơ_diendanlequydon

“Tôi cũng không nghĩ tới kết hôn.” Hoàng Phủ Minh đứng thẳng người, đôi tay giao nhau ôm trước người.

“Vậy anh.....?” Tròng mắt cô vừa chuyển, một tàn niệm nhanh chóng hiện lên trong óc: “Ha, rốt cuộc tôi lý giải, khi đó anh cho rằng phân báo cáo chữa trị kia là của tôi, làm sao còn có lòng tốt nhắc nhở tôi như vậy, mục đích chân chính nhà các người kiểm nghiệm thực nghiệm khác.”

Khi đó Tuyệt Vi vẫn luôn đều rất hiếu kỳ, vì sao người đàn ông này vẫn luôn nhắc nhở mình. Sau lại biết được anh chính là Hoàng Phủ Minh, cô cũng nghĩ tới vấn đề này.

Bây giờ sao.....

“hả?”

“anh muốn lưu tôi và chị của tôi cùng nhau ở bên người kiểm chế lẫn nhau, do đó kéo dài hôn kỳ của anh hả?!”

Thông minh!

Hoàng Phủ Minh trầm mặc không nói cười, lại cho cô đáp án tốt nhất.

“Thì ra là thế .....” Khó trách anh đột nhiên dọn đi ở đại viện quân khu!

Thật là không nghĩ tới, cô sẽ ăn ý với Hoàng Phủ Minh như vậy.

Một người không muốn kết hôn, kéo dài hôn kỳ; một người là vì mượn dùng thế lực Nhà họ Hoàng Phủ, do đó được lực chấn.
Thơ_Thơ_diendanlequydon

Thực tốt, vô cùng tốt!!

Mục đích nhất trí, kế tiếp chính là ‘thao tác động thủ’! Nếu kéo dài một hai năm, hắc hắc hắc hắc, cô liền sướng như lên mây!

“này, lúc này xem như anh chiếm hết tiện nghi ha, có thể chính đại quang minh một chân dẫm hai chiếc thuyền.” Tuyết Vi nổi lên vui đùa Hoàng Phủ Minh.

Đôi mắt anh vừa chuyển, ngoài cười nhưng trong không cười nói: “nếu cô không muốn, chúng ta có thể lập tức kết hôn.”

“Cắt, thiếu tới. Nếu tôi đáp ứng anh, anh nói tôi tự luyến; nếu tôi không đáp ứng anh, anh khẳng định sẽ nói tôi chơi đúng không? Tôi đã trúng kế của anh, lần này, mới không trúng đâu.” Tuyết Vi đắc ý dào dạt cười.

Nhưng cô nào có biết, Hoàng Phủ Minh nói những lời này.....

Căn bản là không có nói giỡn.

Nếu cô đáp ứng, anh lập tức liền mang cô đi Cục Dân Chính đăng ký.

Đương nhiên.....

Ý Hoàng Phủ Minh vốn không muốn kết hôn, cũng không phải không muốn cưới Tuyết Vi, chỉ là.....‘ thời cơ chưa tới ’ mà thôi!!
Thơ_Thơ_diendanlequydon

“này này, có phải bị tôi nói trúng rồi hay không? Có phải hay không? Có phải hay không?” Thấy Hoàng Phủ Minh lâm vào bên trong trầm tư, Tuyết Vi xấu xa nở nụ cười.

Anh chỉ phải bắt đắc dĩ gạt đầu: “Đúng vậy, cô đoán đúng rồi.....”

“Ha, quả nhiên tôi đã nhìn thấu anh. Anh là người đàn ông xấu xa!!! Hắc, vẫn là tôi thông minh.”

Nhìn trên mặt Tuyết Vi dào dạt tươi cười, Hoàng Phủ Minh xem có chút say mê.

Anh thật sự có chút hối hận, sau khi chuyện phát sinh không có lại đây tìm cô về trước tiên.....

Rõ ràng, anh vẫn luôn tin tưởng cô.

Chỉ là.....

Tuyết Vi câu kia ‘ tôi không yêu anh.....’ mới có thể làm Hoàng Phủ Minh chậm chạp chưa động.....

“mấy ngày nay cô đều ở nơi này hả?”

“Đúng vậy.”

Một giường đơn nhỏ, hai người song song tựa vào ở trên vách tường.

“Làm sao không trở về nhà?” Thơ_Thơ_diendanlequydon

“Cùng tình huống của anh giống nhau.” Chỉ là bất đồng, rốt cuộc cô không thể quay về cái nhà kia.

“A, cô là một cô gái, ba ba cô cũng thật nhẫn tâm đuổi cô ra hả?”

“Ai nha, thực bình thường.” Tuyết Vi nhẹ nhàng cười băng quơ.

Hoàng Phủ Minh xoay mặt qua, ra vẻ nghiêm túc nhìn về phía cô: “Muốn hay không ở với tôi đi?”

“hả? Cái đề nghị này không tồi nha. Dù sao chúng ta cũng không phải ‘ lần đầu tiên ’, thuận đường còn có thể ‘ làm cái gì ’. Anh nói đúng không?” Tuyết Vi cũng rất nghiêm túc nhìn về phía Hoàng Phủ Minh.

“ừm, một phách có thể, chạy nhanh theo tôi đi.” Nói xong, Hoàng Phủ Minh liền kéo tay cô.

Tuyết Vi khinh thường ném ra: “Thôi đi, chiếu theo loại tình huống này phát triển đi xuống, chúng ta liền biến thành pháo hũ.”

“hả? Chẳng lẽ bây giờ không tính sao?”

“hả?” Tuyết Vi sừng sốt, khuôn mặt nhỏ nhắn tức giận đỏ lên, đỏ bừng. “anh cảm thấy như vậy?”

“A, trêu chọc cô.” Hoàng Phủ Minh bắt đầu dĩ nộ nụ cười, sùng nịch nheo mắt cô: “cô thật đúng là không biết trêu chọc.” Thor_Thor_diendanlequydon

“cất, đừng chạm vào tôi!!” Lạnh lùng mở tay anh ra, cô tức giận xoay đầu vận tới một bên. “này, nói chính sự đi.”

“Chính sự hả?” Đôi mắt Hoàng Phủ Minh vừa chuyển: “Nơi này là ký túc xá, lại chỉ có một nam một nữ, dưới tình huống như vậy..... cô cảm thấy thích hợp nói chính sự sao?”

Vừa nghe lời này, Tuyết Vi theo bản năng bụng kín ngực: “anh, anh muốn làm gì?”

“cô nói đi?”

Giây tiếp theo.....

Anh kéo Tuyết Vi qua, liền đem cô phác gục ở trên giường.

“Hoàng Phủ Minh, anh thật đúng là coi tôi như pháo hũ sao?? Chạy nhanh, tránh ra!!!” Tuyết Vi hơi hơi giãy giụa hai cái.

Anh ra vẻ nghiêm túc tự hỏi một lát, theo sau cười mê người nói: “Tôi bắt cô làm..... bạn gái tôi.” Nói xong, môi anh liền đè ép xuống phía dưới.....

Bốn phiến môi giao hợp ở bên nhau.

Tuyết Vi không có bất luận khả năng tránh né gì, chỉ có thể toàn bộ tới đón tiếp nụ hôn này thỉnh thoảng xảy ra. Thor_Thor_diendanlequydon

Chỉ một lát sau, khuôn mặt nhỏ của cô liền nhiễm một mặt rặng mây đỏ. Tuy đôi tay không ngừng chống cự như cũ, lại dần dần trở nên vô lực.

Không biết là bởi vì đêm khuya; hay là nguyên nhân gì khác. Nụ hôn này mê hoặc nhân tâm như vậy, gọi người cảm lòng không đầu bị lạc trong đó, tìm không thấy phương hướng.....

“ừm ừm..... Dừng tay, Hoàng..... Hoàng Phủ Minh, anh dừng, anh dừng..... ừm..... Thật quá đáng.....”

gian phòng lớn cỡ bàn tay, bầu không khí tràn đầy nùng liệt ái muội.

Quần áo Tuyết Vi bất chỉnh nằm ở trên giường, hô hấp, ngực cô kịch liệt đập phồng, thân mình nhỏ cũng vận vẹo theo, sức mệnh đầy đầu người đàn ông nằm ở ngực cô ra.....

“Yêu tình!” Trong lúc Hoàng Phủ Minh vô tình nhìn đến biểu tình cô treo ở trên mặt, bụng dưới tức khắc trở nên vô cùng căng chặt.

Vẫn là lần đầu tiên anh có loại này bởi vì bộ dáng một cô gái, thân thể liền có loại cảm giác muốn nổ mạnh.

!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 146: Sinh tử một đường, tuyệt vọng bên cạnh.....

Editor: Thơ Thơ

“Cho tôi! Vì, tôi muốn cô!”

Bên tai, quanh quẩn tiếng Hoàng Phủ Minh mệnh lệnh quyết tuyệt, Tuyết Vi đối diện hai tròng mắt anh tràn đầy dục ** vọng, nội tâm không khỏi phát run.

giờ phút này anh quả thực giống như là một con thú bị vây, phàm là cô muốn cự tuyệt, liền sẽ bị người đàn ông này không lưu tình ăn luôn! Cuối cùng, ngay cả xương cốt đều không dư thừa.

“Hoàng Phủ. ....”

“Kêu tên của tôi!”

xung hô ái muội như vậy, dẫn tới Tuyết Vi càng thêm thẹn thùng lên: “anh không cảm thấy giữa chúng ta không nên bảo trì loại quan hệ này sao?”

Hoàng Phủ Minh căn bản là không rảnh tự hỏi quá nhiều.

Anh chỉ biết là, bây giờ muốn cô gái này, chỉ nghĩ muốn cô, hung hăng chiếm cô cho riêng mình!!

Bàn tay to, nhanh chóng xuống phía dưới kéo qua đi.

Tìm Tuyết Vi căng thẳng, ngồi dậy ngoan cường chống cự.

đúng lúc chỉ mảnh treo chuông ..... Thơ_Thơ_diendanlequydon

‘ linh linh linh. ....’

Một tiếng chuông điện thoại đánh vỡ bầu không khí ái muội này.

Tuyết Vi liền giống như tìm được cọng rom cứu mạng rồi: “Điện thoại, điện thoại tôi vang.”

“Không được tiếp!”

“Hoàng Phủ Minh, anh đừng quá phận, anh ngừng lại, thời gian này có thể gọi điện thoại cho tôi khẳng định là có việc gấp.” Tuyết Vi phần nộ gào thét.

Hoàng Phủ Minh chỉ phải không cam lòng buông cô ra: “Đáng chết!!” Về mặt không thỏa mãn tựa vào ở đầu tường.

Cũng không biết vì sao, Tuyết Vi nhìn thấy bộ dáng anh bây giờ, lại có loại xúc động muốn cười.

Có lẽ, vào thời điểm này kêu ‘ ngừng ’, đối với một người đàn ông mà nói là tàn nhẫn lớn lao đi?

Nhưng, ... Thơ_Thơ_diendanlequydon

Kỳ quái chính là, rõ ràng giữa bọn họ vẫn luôn đang nói cười, chính là nói xong, đùa với, làm sao liền diễn biến thành hình ảnh bây giờ?!

Tuyết Vi khó hiểu, Hoàng Phủ Minh cũng khó hiểu, anh chỉ biết là, đối mặt cô gái này, nội tâm sẽ có loại xúc động cảm lòng không đầu muốn chinh phục cô!!

“alo?” Điện thoại tiếp khởi.

“Tiểu, tiểu thư.” một đầu điện thoại khác, truyền đến giọng nói Ninh Ninh nghẹn ngào.

Tuyết Vi lập tức liền cảm thấy chuyện không ổn, nôn nóng hỏi: “Ninh Ninh, em bình tĩnh một chút trước, chậm rãi nói xong, rốt cuộc phát sinh chuyện gì?”

“Địch, Địch Mạn Lị đây ..... đẩy phu nhân từ, từ lâu hai xuống. ....”

“Cái gì?? em chờ chị, chị lập tức về nhà.” Nói xong, Sắc mặt Tuyết Vi tái nhợt cắt đứt điện thoại, luống cuống tay chân sửa sang lại quần áo liền xông ra ngoài.

“mặc áo khoác!” Hoàng Phủ Minh lo lắng cầm lấy một cái áo ngoài đi theo phía sau cô.

Tuyết Vi dường như không nghe thấy tiếp tục đi trước.

Roi vào đường cùng, một tay Hoàng Phủ Minh túm chặt cô.

“anh. ....!!!” Thơ_Thơ_diendanlequydon

“Có đại sự gì, tôi sẽ giúp cô; bây giờ..... Trước mặc áo khoác vào!!” Nói xong, Hoàng Phủ Minh liền đem áo ngoài trùm lên trên người Tuyết Vi: “Muốn đi đâu?”

“Đi, đi, đi nhà tôi.”

“Tôi đưa cô trở về.”

“Không, không..... Không cần.....”

Hoàng Phủ Minh hoàn toàn không cho Tuyết Vi bất luận cơ hội cự tuyệt gì, kéo tay cô, liền mang cô lên xe.....

Chỉ chốc lát sau bọn họ liền đến đại trạch Nhà họ Tuyết.

Hoàng Phủ Minh muốn cùng Tuyết Vi cùng nhau đi vào, nhưng cô chết sống không cho, rơi vào đường cùng, anh chỉ phải đánh xe rời đi.

“Mẹ!!!!” ngờ ngác xâm nhập Nhà họ Tuyết.

Toàn bộ đại sảnh, tất cả mọi người ở, lại duy độc không thấy Tôn Vân Vân.

“mẹ tôi đâu?? mẹ tôi đi đâu??” Tuyết Vi hỏi bọn hạ nhân, nhưng không ai dám mở miệng trả lời.

Tuyết Vi Quốc ngồi ở trên sofa vừa thấy là Tuyết Vi, lạnh giọng chất vấn: “Ai cho phép con trở về Nhà họ Tuyết?? chẳng lẽ con đã quên mất, con đã bị ta trục xuất khỏi Nhà họ Tuyết sao?!!” Thợ_Thợ_diendanlequydon

“mẹ con đâu? mẹ con ở đâu?? con muốn gặp mẹ con!!!” hiển nhiên Tuyết Vi đã mất khống chế, nghiêng ngả lao đảo chạy tới trước mặt Tuyết Vi Quốc, lớn tiếng chất vấn lên.

“cái loại tiện nhân này, bây giờ đã không phải là Người nhà họ Tuyết chúng ta, cũng dám ở Nhà họ Tuyết chúng ta giương oai há?!!” Nói xong, Tuyết Vi Quốc giờ tay lên liền cho cô một cái tát.

“mẹ con đâu? Cha, mẹ con đâu? con muốn gặp mẹ con.” Tuyết Vi vô lực bắt được hai tay Tuyết Vi Quốc, trong mắt tràn đầy cầu xin, hoàn toàn bất chấp gương mặt đau đớn.

“Hừ, ta nói một lần nữa, con đã bị trục xuất khỏi Nhà họ Tuyết, lập tức cút cho ta!!”

“Cha, coi như con cầu xin cha, con chỉ cần nhìn thấy mẹ con, xem qua mẹ không có việc gì, con lập tức đi liền, được chứ? Cầu ngài.....” Hai đầu gối quỳ rạp xuống đất, ánh mắt Tuyết Vi thành khẩn như vậy.

Nhưng, lại không đổi được một tia rung động của Tuyết Vi Quốc: “nếu con không đi, cũng đừng trách ta không khách khí?!”

Còn không đợi ông hạ mệnh lệnh, Dịch Mạn Lệ nhanh chóng vẫy tay: “Vương quân gia, lập tức phân phó người kéo tiện nhân này đi.”

“Vâng, phu nhân.”

“Dịch Mạn Lệ!!!” con người tràn đầy tơ máu đột nhiên nhìn về phía Dịch Mạn Lệ: “Là bà!! Là bà thứ tiện nhân này đẩy mẹ tôi xuống lầu, nếu mẹ tôi có bất trắc gì, tôi nhất định kéo bà đi chôn cùng!!!!” Thợ_Thợ_diendanlequydon

“Phản, phản rồi, lão gia, ông nhìn xem nha đầu không giáo dưỡng này, vậy mà..... Vậy mà nói ra như vậy há??”

“Tuyết Vi!!!” mặt Tuyết Vi Quốc phần nộ dần dần trở nên vặn vẹo.

Tuyết Vi quỳ trên mặt đất chậm rãi đứng lên: “Tôi nói một lần nữa, tôi muốn gặp mẹ tôi, hôm nay, nếu tôi không thấy được mẹ tôi, tôi sẽ không tiếc hết thảy đại giới chính toàn bộ Nhà họ Tuyết, tôi nói được thì làm được!!!”

Ánh sáng tràn đầy ở trong mắt sắc bén như vậy, oán khí động lại trong lòng cô đã lâu, tại đây hiển nhiên đã tiếp cận điểm giới hạn!!!

Tuyết Vi Quốc phần nộ nắm hai đấm: “cái này..... tiện nhân đại nghịch bất đạo!!!!” vung tay lên một cái bình hoa, ‘phanh’ một tiếng, liền nện ở trên đầu Tuyết Vi!!!

Tức khắc, bình hoa trở nên vỡ nát, máu chói mắt theo đỉnh đầu cô không ngừng tràn ra.

Trước mắt, đã biến thành màu máu lò mờ, phân không rõ ai với ai, phảng phất thế giới chỉ còn lại có một màu sắc. gương mặt mọi người đang nhe răng nhếch miệng nhất nhất phản chiếu ở trong tâm mắt Tuyết Vi, có vẻ chân thật.

Hóa ra..... Thợ_Thợ_diendanlequydon

Người ta, ở lúc thống khổ nhất, mới có thể thấy rõ ràng hết thảy; mới có thể thấy rõ ràng..... Ai là chân thật nhất, ai mới là dối trá nhất.

Ngay cả thân tình đều có thể dễ dàng ruồng bỏ như vậy, như vậy..... Ở trên đời này, cô còn có thể..... Tin tưởng..... Ai?

Một giọt máu lệ xẹt qua khóe mắt, Tuyết Vi chỉ cảm thấy toàn bộ phòng đều di chuyển..... Chuyển.....

“Tuyết Vi!!!!”

Đột nhiên, một giọng nói hữu lực truyền vào bên tai cô.

Là ai.....

Là giọng nói của ai?!

Vậy mà ở trong cái nhà quanh quẩn này, còn có người phát ra giọng nói quan tâm cô như vậy? Thật đúng là..... Khó có được.....

‘bùm’ một tiếng, Tuyết Vi vô lực ngã ở trên mặt đất, mọi người chỉ nhìn, đứng như vậy, vậy mà không ai đi kêu bác sĩ, đi cứu cô.....

“Tuyết Vi!” Hoàng Phủ Minh nhanh chóng nhảy vào trong đám người, một cái bước xa vọt tới bên cạnh Tuyết Vi.

!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 147: Cô ta là người phụ nữ của tôi

Editor: Thơ Thơ

“Người đàn ông này là ai?”

“Không biết, tân hoan của tam tiểu thư đi.” Đang lúc mọi người khe khẽ nói nhỏ thảo luận thân phận của Hoàng Phủ Minh.

Tuyết Vi Quốc đứng ở một bên nháy mắt liên tục tròn tròn mắt. “Hoàng..... Hoàng Phủ..... Quân Trường.....” Một lời lẽ nghiêm khắc, mặt trở nên trắng bệch, trắng bệch.

Địch mạn lệ vừa nghe, cũng ngớ ngẩn một nửa.

Chỉ một thoáng, ở trong nhà trở nên lặng ngắt như tờ, mọi người ngay cả thở cũng không dám thở dốc một tiếng, nhìn chăm chăm Hoàng Phủ Minh.

“Tuyết Vi? Vi?!” Anh nhẹ giọng gọi tên Tuyết Vi, thật cẩn thận dùng khăn tay chắn ở trên miệng vết thương cô đang phun như suối, chỉ một lát, khăn tay kia cũng đã nhuộm thành đỏ như máu.

Hoàng Phủ Minh đã rời khỏi Nhà họ Tuyết thật, chính là sau khi đi không xa, anh vô luận thế nào cũng không yên lòng về Tuyết Vi liền quyết định tới cửa bái phỏng Tuyết lão gia một chút.

Nề hà.....

Tất cả mọi người Nhà họ Tuyết tụ tập ở phòng khách. Hoàng Phủ Minh cứ như vậy thuận lợi đi đến, lại..... Chính mắt thấy Tuyết Vi Quốc làm sao nện một cái bình hoa ở trên đầu Tuyết Vi!!! Thơ_Thơ_diendanlequydon

Một khắc kia.....

Hoàng Phủ Minh thật sự không thể tin, đây sẽ là thái độ của một người cha đối với con sao?

Anh vẫn luôn cho rằng..... Trên đời này chỉ có cha mình..... Mới có thể ra tay tàn nhẫn như thế!!

Nắm nắm tay ‘chi chi’ rung động, anh đột nhiên đứng lên. “Tuyết Vi Quốc!!!!” Bởi vì tức giận, Con người Hoàng Phủ Minh phảng phất nháy mắt biến thành màu đỏ sẫm.

Tuyết Vi Quốc sợ tới mức lui một bước về phía sau theo bản năng.

Thời khắc Hoàng Phủ Minh vừa muốn xông lên trước, Tuyết Vi ngã xuống đất cố sức nâng tay lên, gắt gao kéo lại ống quần anh: “Anh..... Rốt cuộc..... Là..... Ba ba của tôi.....”

Tay nhỏ, vô lực rũ ở trên mặt đất.

Hoàng Phủ Minh nuốt xuống một ngụm tức giận, sắc mặt âm trầm bế Tuyết Vi đã lâm vào hôn mê lên, chậm rãi đi đến cổng lớn Nhà họ Tuyết. Vậy mà không một người dám chặn lại. Thor_Thor_diendanlequydon

Một khắc anh sắp bước ra cửa kia, bước chân đột nhiên bỏ dở.

Mọi người nhìn bóng dáng anh không khỏi hút một ngụm khí lạnh.

“Nghe đây, bây giờ Tuyết Vi là người phụ nữ của Hoàng Phủ Minh tôi, nếu có người nào dám chạm vào một sợi lông tơ của cô ta, cho dù là Thiên Vương lão tử..... Hoàng Phủ Minh tôi cũng muốn đem hân bầm thây vạn đoạn!” Lời nói khí phách rơi xuống, Hoàng Phủ Minh cũng không quay đầu lại rồi đi.....

Trên dưới mấy chục người Nhà họ Tuyết, ngây ngốc sững sờ ở nơi đó, sau một lúc lâu đều không hề định thần lại.

“không phải bà nói với tôi ..... Hoàng Phủ Minh đã đáp ứng cưới Phi Nhi sao? Vì sao! Hoàng Phủ Minh đột nhiên nói với tôi như vậy?!!!” Đúng lúc này, Tuyết Vi Quốc phẫn nộ nhìn về phía Dịch Mạn Lị.

Bà mờ mịt lắc lắc đầu: “Lão, lão gia, tôi, tôi cũng không biết đây là có chuyện gì.”

“bà không biết?!! Bây giờ chuyện nháo thành như vậy, bà kêu tôi làm sao xong việc??? Nếu cuối cùng Hoàng Phủ Minh cưới Tuyết Vi, tất cả kế hoạch của tôi toàn bộ đều hủy trong một sớm!”

“Lão gia, là lúc trước ông nói cùng Hoàng Phủ Dương Vinh đưa hai con gái qua, bây giờ vì sao phản ứng tới chất vấn tôi??” Dịch Mạn Lị bất mãn nhíu mày.

Tuyết Vi Quốc một phen bóp lấy cổ bà: “Nếu bà không nói cho tôi Hoàng Phủ Minh muốn cưới Phi Nhi, tôi làm sao sẽ đối với Tuyết Vi như vậy, hả?!!!”

“Lão, lão, lão gia..... ông, ông yên tâm, chuyện..... Chuyện nhất định sẽ, sẽ có biện pháp giải quyết. Rốt cuộc, Tôn Vân Vân còn ở..... Còn ở trong nhà này.....” Dịch Mạn Lị gian nan nói cho hết lời. Thor_Thor_diendanlequydon

Tuyết Vi Quốc chậm rãi buông lỏng cổ bà ra: “Đúng vậy, tôi còn có Vân Vân.....” Hai tròng mắt chợt lóe, khóe miệng ông thoáng chốc nổi lên một nụ cười quỷ dị.....

*

“Nghe đây, nếu các người cứu trị không khỏi cho cô gái này, tất cả mọi người về nhà trông trẻ cho tôi đi!!”

“Vâng, Hoàng Phủ Quân Trường.”

Trong bệnh viện binh đoàn thứ nhất, tất cả quân y xuất động, gồm cả bác sĩ nội khoa lẫn ngoại khoa, hơn nữa bác sĩ chính dung cùng nhau gia nhập hàng ngũ cứu trị Tuyết Vi.

Ai cũng biết bệnh tình của cô cũng không phải nghiêm trọng như vậy, nhưng mọi người cũng không ngốc, Hoàng Phủ Minh tự mình đưa cô tới, lại ban bố mệnh lệnh như vậy, bọn họ ai dám chậm trễ một chút hả?

“Tôn bác sĩ, không xong!!”

“Phát sinh chuyện gì?”

“Người bệnh là hình máu eu hiếm thấy.”

“Cái gì? Mau, mau, lập tức gọi điện thoại cho người của kho máu, đại lượng điều lấy hình máu eu lại đây.” Thor_Thor_diendanlequydon

“vâng.....”

Bởi vì chuyện máu này một nháo, tất cả bác sĩ liên tục lẫn lộn mười mấy giờ mới hoàn toàn kết thúc cứu trị đối với Tuyết Vi.

Chờ khi Tuyết Vi tỉnh lại, đều đã chuyển xé chiều rồi.

“Có chỗ nào không thoải mái sao?”

Tầm mắt mông lung nhìn chăm chú khuôn mặt tuần tú bên giường này, Tuyết Vi giảm bớt thật lâu, mới có thể thấy rõ ràng Hoàng Phủ Minh: “Không.”

“Uống nước không?”

“Tôi không khát.” Cô vô lực nâng tay lên, sờ sờ miệng vết thương của mình: “Tê.....”

“Mới vừa may xong, chớ có sờ!” Hoàng Phủ Minh khần trương lấy tay nhỏ của cô ra.

“Bây giờ, bây giờ mấy giờ?” Tầm mắt, nhìn vị trí cửa sổ, cô suy yếu hỏi.

“Bốn giờ chiều.”

“Buổi chiều??? Vậy mà tôi nằm hết nửa ngày sao?!” Ngồi dậy một cái, toàn bộ đầu bởi vì cung cấp máu không đủ, cô lại nhanh chóng ngã xuống.

“Thành thật lắm!” Thơ_Thơ_diendanlequydon

“Không được!! Mẹ tôi ngã xuống từ trên thang lầu, tôi muốn đi xem bà!!” Tuyết Vi còn muốn ngồi lên lại bị Hoàng Phủ Minh chặt chẽ ấn ở trên giường.

“buổi sáng hôm nay tôi cũng đã phái người đi Nhà họ Tuyết các người, tiếp nhận bác tới bệnh viện dưỡng thương.”

“anh tiếp nhận mẹ tôi tới hả? Tới nơi này hả?” Trên mặt Tuyết Vi khó có thể che dấu tươi cười. Nhưng giây tiếp theo..... “mẹ tôi.....”

“Yên tâm, chỉ là chân bị gãy xương mà thôi, điều dưỡng mấy tháng liền sẽ khỏi hẳn.”

Hồ.....

Còn tốt.

Tuyết Vi như trút được gánh nặng thở dài nhẹ nhõm một hơi, đôi mắt to hơi hơi cong thành hình trăng non: “hà, không nghĩ tới anh cẩn thận như vậy? Vậy mà tiếp nhận mẹ tôi tới hả?”

“A, đương nhiên, nói không chừng chính là mẹ vợ tương lai của tôi, có được hay không đều đến xem bà, tôi đương nhiên đến lấy lòng một chút.” Hoàng Phủ Minh cười xấu xa một tay chống đỡ khỏi cầm Tuyết Vi ghé vào gối đầu.

“cất.” Hung hăng cho anh một cái xem thường, ánh mắt Tuyết Vi ngơ ngác vọng lên trần nhà, sâu kín nói: “Mẹ tôi..... bà là tình nhân..... cha tôi, nói thật dễ nghe, chính là nhị phòng đi, ha ha.” Gượng ép bứt lên vẻ tươi cười.

Cứ việc, đáp án này Hoàng Phủ Minh khẳng định đã biết được, nhưng cô vẫn muốn ‘chính đại quang minh’ giới thiệu cùng anh một chút.

Nhưng mà..... Thơ_Thơ_diendanlequydon

Anh không chỉ đã biết Tuyết Vi cũng là vợ nhỏ sở sinh, còn biết.....

Phía trước tám phần tổn thương trên người Tuyết Vi nhất định là Tuyết Vi Quốc đánh!

“Tôi mới biết được, hóa ra lần này cô đáp ứng cùng tôi trở về Nhà họ Hoàng Phủ cũng là có mục đích hả?” Đề tài vừa mới rồi quá mức trầm trọng, Hoàng Phủ Minh vui đùa dòi đi đề tài.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 148: Tôi muốn hôn trở lại

Editor: Thơ Thơ

“Tôi? Tôi nơi nào có mục đích gì?” Tuyết Vi nghiêng đầu, đầu gần gũi nhìn bên khuôn mặt anh, mới phát hiện, trong con ngươi anh trắng đen rõ ràng phản chiếu vô số tơ máu nhỏ.

Anh.....

Hắn là vẫn luôn không có ngủ đi?

“A, không thừa nhận sao?”

“Được rồi, được rồi. Trong lòng anh biết rõ ràng liền xong rồi, anh có mục đích của anh, tôi cũng có mục đích của tôi, nếu hai ta hợp tác vui vẻ, kéo dài năm ba năm cơ bản không là vấn đề, đến lúc đó rồi cái song doanh cục diện, không phải thực tốt sao? Anh nói đi?”

“A.” Hoàng Phủ Minh cười mà không nói lắc đầu. Cô gái này, tư tưởng thật đúng là rộng rãi, nơi nào sẽ có kéo dài tốt như vậy đâu?

“Đúng rồi, phía trước tôi vẫn luôn muốn hỏi anh một sự kiện, kết quả anh cùng tôi chơi lưu manh liền xóa đề tài đi.”

“hả? Chơi lưu manh?” Sắc mặt Hoàng Phủ Minh âm trầm ngồi dậy: “Cô gái, cô nói ai chơi lưu manh hả?”

“đêm qua anh đối với tôi như vậy chẳng lẽ không gọi là chơi lưu manh sao?” Cũng thật hiếm lạ, nếu không tính là chơi lưu manh, bây giờ phạm cường x cơ bản đã kêu ‘ tự do yêu đương ’.

“Nghe cho kỹ, nếu người khác đối với cô như vậy, kêu là chơi lưu manh; nếu tôi đối với cô như vậy.....” Hai tròng mắt chột lóc.

“Thế nào?” Thợ_Thợ_diendanlequydon

Hoàng Phủ Minh xấu xa cười nói: “kêu là quyền lợi bạn trai bình thường!!”

“Ít đến!!!”

Thiệt là, Dạ Phi phu nhân không phải nói ‘Minh Nhi nhà của chúng tôi là đứa trẻ ít nói’ sao?

Nhưng trừ bỏ lúc vừa mới bắt đầu quen biết Hoàng Phủ Minh, anh đích xác ít nói; lúc sau, vẫn luôn là miệng lưỡi trơn tru có được không?

Xem ra, mẹ anh đều không hiểu biết anh một chút nào!

“Nói đứng đắn, Hoàng Phủ Minh.”

“Kêu tên của tôi!” Sắc mặt Hoàng Phủ Minh trầm xuống lần thứ hai.

Tuyệt Vi khó xử nhíu nhíu mày: “Minh, được chưa? Bên trong cái gì, ba ba anh tận mắt nhìn thấy tôi và Em trai thứ ba của anh hôn môi, làm sao anh mới có thể mang tôi về Nhà họ Hoàng Phủ các người đây?”

“tiểu tử thú vị vậy mà hôn cô hả?!” Lừa gạt Hoàng Phủ Minh lập tức liền đình tới đình đầu rồi. Anh còn tưởng rằng cha anh chỉ là thấy được bọn họ ái muội gì đó, không nghĩ tới vậy mà.....

Nghĩ vậy, Hoàng Phủ Minh cong người lên .....

“hây!! Anh muốn làm..... um.....” Miệng bị chặt chẽ phong bế.

Tuyệt Vi bắt đắc dĩ giãy giụa hai cái, đơn giản cũng không hề nhúc nhích.

Tên lưu manh này, không phải có thói ỡ sạch với khác phái sao? Làm sao hôn cô, hôn như cá gặp nước đâu??? Là hôn nghiệm rồi sao???

Lúc này..... Thợ_Thợ_diendanlequydon

Ngoài phòng bệnh.

“Bạch.....”

“Hừ.”

Một y tá đi ngang qua vừa muốn đứng ở cửa phòng bệnh Tuyệt Vi vẫn an Bạch Dạ lại bị anh ngăn lại.

Bệnh viện này lệ thuộc binh đoàn thứ nhất quân hạt, Bạch Dạ là tướng quân binh đoàn thứ nhất, Tuyệt Vi đại quy mô muốn vận dụng hình máu eu trong kho máu như vậy, không có Bạch Dạ phê chuẩn, ai dám lấy?

Thu hồi tầm mắt lạnh lẽo nhìn chăm chú trong phòng bệnh, Bạch Dạ xoay người, chậm rãi đi ra ngoài bệnh viện .....

Trong óc, quanh quẩn thật lâu hình ảnh Hoàng Phủ Minh và Tuyệt Vi hôn môi.

Anh đứng yên bước chân, ngẩng đầu, nhìn không trung xanh thẳm, một nụ cười bi lạnh thoáng chốc xẹt qua khóe miệng anh .....

“Bạch tướng quân, không tốt, đã xảy ra chuyện.” Lúc này, một trung tướng vội vàng chạy tới trước mặt anh. Thợ_Thợ_diendanlequydon

Bạch Dạ hít sâu một hơi, lạnh lùng nói: “người viện Giám thị kêu tôi qua sao?”

“Ừm.....”

“Nói cho bọn họ, tôi lập tức liền đi báo cáo ngay .....”

“Vâng, Bạch tướng quân.....”

Hình máu eu, ở bên trong Quân Khu Bạch Hồ là loại máu cực kỳ hiếm lạ, trừ phi người Nhà họ Hoàng Phủ yêu cầu loại nhóm máu này, nếu không người thường muốn vận dụng, cần thiết đi viện Giám thị thông báo trước tiên, báo xong rồi mới có thể được tướng quân phê chuẩn sử dụng.

Hiện nay, Bạch Dạ tự mình vượt qua nhiều phê chuẩn, trực tiếp phê cho Tuyết Vi máu, sau khi viện Giám thị biết được tự nhiên tìm anh phiền toái.

Đặc biệt, hay là Bạch Dạ chưa bao giờ xúc phạm qua bất luận kỷ luật quân quy gì!!

Trong phòng bệnh.

“Tôi nói này, Hoàng Phủ Quân Trường, ngài không cảm thấy hành vi ngài có chút thật quá đáng sao?” Về mặt Tuyết Vi khinh bỉ nhìn Hoàng Phủ Minh trước mắt.

Anh nhìn như không thấy nhún vai: “Tôi đương nhiên muốn hôn trở về.”

Cắt.

Nói đến nói đi, đều là cô bị hại, hai anh em bọn họ chiếm tiện nghi hả?

Hôn trở về? Hôn trở về?

Mẹ nó, cô tìm ai hôn trở về chứ?! Thor_Thor_diendanlequydon

“Nhanh lên, nói chính sự nhanh lên. Rốt cuộc anh muốn làm sao đem tôi trở về Nhà họ Hoàng Phủ các người??”

“Cái này..... cô không cần phải xen vào, bây giờ mấu chốt nhất chính là tìm được Nguyệt trước mới được.”

“Hoàng Phủ Nguyệt mất tích??” Mấy ngày nay, Tuyết Vi vẫn luôn ở trong ký túc xá, nơi đó không có TV, cũng không có biện pháp chú ý tin tức.

“Ừm. Từ khi cô đi rồi, nó liền rời nhà đi ra ngoài, tôi cũng đi SE dò hỏi qua, bên SE nói bọn họ cũng không liên hệ được với Nguyệt.”

Hoàng Phủ Nguyệt..... Làm sao lại mất tích?

Tuyết Vi thật sự không hiểu bây giờ hành vi anh lại không phụ trách.

Rõ ràng cho dù đối mặt cha nghiêm khắc như vậy, anh cũng có thể không màng tất cả nói ra mộng tưởng; cho dù bị đánh, tự mình kiên trì như cũ. Có thể thấy được, anh có bao nhiêu thích ca hát.

Nhưng, bây giờ đi luôn, rốt cuộc tính cái gì?!!

“Vậy bây giờ anh yêu cầu tôi làm chính là cái gì?”

“Tôi có dự cảm, hẳn là Nguyệt sẽ tìm đến cô, cho nên, nếu Nguyệt thật sự xuất hiện..... Trước tiên nói cho tôi biết!” Thor_Thor_diendanlequydon

“Được, tôi đã biết, hy vọng anh ta tới tìm tôi.”

“A, nhưng thật ra tôi không hy vọng nó thật sự tới tìm cô.” Hoàng Phủ Minh lạnh lùng cười, vỗ nhẹ nhẹ gương mặt Tuyết Vi: “Tôi đi trước trở về quân đội một chuyến, cô nghỉ ngơi cho tốt.”

“Ha, à.....” Nhìn bóng dáng anh dần dần rời đi, Tuyết Vi rất là nghi hoặc, câu nói kia rốt cuộc là anh có ý tứ gì?

Kỳ thật, bất quá là Hoàng Phủ Minh cùng chính mình đánh cuộc một cái thôi.

Tuổi tác hai anh em chỉ kém một tuổi, cũng coi như là từ nhỏ cùng nhau lớn lên. Cho nên, anh mười phần hiểu biết tính tình Hoàng Phủ Nguyệt.

Nếu hôm nay Hoàng Phủ Nguyệt không có tới tìm Tuyết Vi, như vậy chuyện này liền sẽ dễ làm một ít;

Nếu anh xuất hiện, cũng sẽ chứng minh.....

Hoàng Phủ Nguyệt là thật sự yêu Tuyết Vi, chuyện này cũng tương đối khó giải quyết rất nhiều.....

‘đô, đô, đô.....’ đi ra bệnh viện, Hoàng Phủ Minh lên xe ngồi xuống liền móc ra điện thoại.

“Hoàng Phủ Quân Trường, xin hỏi có cái gì phân phó?” Điện thoại chuyển được, một người đàn ông cung kính hỏi.

Hoàng Phủ Minh hơi trầm mặc một lát, giọng nói lạnh lùng: “Liên hệ cục trưởng thuế vụ, kêu anh ta phái người đi tra thuế vụ tất cả sản nghiệp Tuyết Vi Quốc cho tôi. Sau đó.....” Thơ_Thơ_diendanlequydon

“Sau đó?”

Con người sắc bén dần dần hiện một tầng ánh sáng u ám, khóe môi Hoàng Phủ Minh nhếch lên: “Kêu anh em liên tục một tháng nhìn chăm chăm tổ chức cờ bạc của ông ta cho tôi!!”

“Vâng, Hoàng Phủ Quân Trường!!”

Toàn bộ hoàng thành dưới Quân Khu Bạch Hổ, mà quyền to nhất Quân Khu Bạch Hổ ở trên tay một người Quân Trường, Hoàng Phủ Minh anh nếu muốn im hơi lặng tiếng đối phó một người còn không đơn giản sao?

Chỉ là xem anh..... Có nguyện ý hay không mà thôi!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 149: Tôi yêu cô

Editor: Thơ Thơ

Bệnh viện binh đoàn thứ nhất.

“Hoàng Phủ Quân Trường vừa mới tới bệnh viện binh đoàn thứ nhất của chúng ta.” Hưu nhân bên trong phòng, mấy y tá đứng ở trong góc nhỏ xi xào bàn tán thành một đoàn.

“A? Thiệt hay giả? Ở đâu đâu, ở đâu đâu, tôi muốn đi xem.”

“cô muốn làm gì?”

“Đương nhiên là xem rốt cuộc anh có đẹp trai như trong lời đồn hay không, từ khi tôi tiến vào bệnh viện quân khu này, còn chưa có gặp qua Hoàng Phủ Quân Trường đâu.”

“Hắc, trễ rồi, Hoàng Phủ Quân Trường đã đi rồi.”

Theo y tá này nói cho hết lời, mấy người khác mắt mắt bĩu môi: “Thật tiếc nuối. Vậy cô cảm thấy Hoàng Phủ Quân Trường so sánh với Bạch tướng quân chúng tôi, hai người bọn họ ai đẹp trai hơn.”

Vừa nghe thấy một vấn đề này, Tuyết Vi ngồi hưu nhân cuối phòng xem TV lập tức dựng lỗ tai lên.....

“Cái này..... Nên làm sao tương đối đây? Hai người này căn bản không phải một loại hình. Bạch tướng quân chúng tôi thuộc về loại hình lạnh nhạt; mà Hoàng Phủ Quân Trường..... Hẳn là loại hình bá đạo tàn khốc đi.”

“Như vậy..... hay là tôi đây thích loại hình lạnh nhạt nhiều một chút.”

“Tôi thật ra thích bá đạo nhiều một chút.” Giấy lát sau, mấy tiểu y tá liền đầu nhập thảo luận lên tất cả loại hình đàn ông. Thơ_Thơ_diendanlequydon

Tuyết Vi nghe càng thêm buồn bực.

Từ khi cô tiến vào bắt đầu chiếm giữ bệnh viện binh đoàn thứ nhất này, cũng đã phát hiện, vị trí Bạch Dạ ở binh đoàn thứ nhất là ai cũng không cách nào lay động. Tất cả thành viên binh đoàn thứ nhất quả thực coi Bạch Dạ như thần tượng trong lòng, nam thần trong mộng, bất luận nam hay nữ.

Nhưng làm sao không thấy binh đoàn thứ ba bọn họ đoàn kết như vậy chứ? Đồng lòng hợp lực cùng nhau hâm mộ Mộ Thần Hiên hả?

Nhưng, ngược lại, nếu hỏi Tuyết Vi nguyện ý hay không muốn hâm mộ Mộ Thần Hiên, cô trả lời nhất định là.....

Ai sẽ đem tướng quân như vậy trở thành thần tượng hả?

Thôi! Hay là xem TV đi.

Ánh mắt tập trung tinh thần nhìn về phía màn hình TV .....

‘tôi mới vừa nhận được tin nóng thứ nhất, trước mắt ngôi sao Tà Nguyệt của tập đoàn giải trí SE đã cùng công ty mất liên lạc đã năm ngày, có người trong nghề lớn mật phỏng đoán, hư hư thực thực Tà Nguyệt tham dự hít thuốc phiện, trước mắt đang bị cảnh sát giam bên trong.’

“Bậy bạ!!!” Vừa nghe đến tin tức này, Tuyết Vi tức giận đứng lên từ trên ghế.

Những người bệnh trong phòng nghỉ xem TV sôi nổi đưa ánh mắt tò mò tới cô.

Nhận thấy được hành vi mình có điều lường cuống, cô xấu hổ cười cười với mọi người, quay đầu liền đi ra khỏi phòng nghỉ. Thợ_Thợ_diendanlequydon

“Bây giờ truyền thông thật là quá không chịu trách nhiệm, chỉ vì ratings cũng không thể đưa tin lung tung như vậy đi? Tôi nhất định phải khiêu nại bọn họ, nhất định phải!!!”

Đôi tay cầm túi tiền, bước nhanh đi vào trong phòng bệnh.

Nhưng chân trước cô mới vừa bước vào phòng bệnh, sau lưng.....

Một cổ lực lượng mạnh mẽ đột nhiên đẩy phía sau lưng Tuyết Vi, cả người cô cơ hồ là nghiêng ngã lao đảo té vào phòng bệnh.

“này!!!” Bực bội xoay người.

Chỉ thấy, chỗ cửa, một bác sĩ mang khẩu trang khẩu trang khóa trái cửa phòng bệnh.

“anh.....?” Ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm đôi mắt bác sĩ lộ ở ngoài khẩu trang.

Đôi mắt này thoát nhìn có chút quen thuộc, trong ánh mắt mang theo ánh sáng vài phần mỉa mai hoặc nhân tâm, cô nghi hoặc xoay đầu: “anh là bác sĩ chủ trị của tôi hả?”

Không đúng, thời gian này, anh lại đây làm gì?

Đang nghĩ ngợi tới.

“Bảo bối, lúc này mới mấy ngày không gặp, ngay cả ông xã tương lai đều đã quên hả?” Ngôn ngữ không nhanh không chậm rơi xuống, bác sĩ kia chậm rãi bỏ toàn bộ võ trang trên người. Thợ_Thợ_diendanlequydon

Một đầu tóc đỏ sẫm vai thoáng chốc ánh vào mi mắt Tuyết Vi.

Tà Nguyệt!!!

Anh thật sự tới, xem ra Hoàng Phủ Minh thật sự vô cùng hiểu biết em trai này.

Ánh sáng ở trong mắt nháy mắt làm lạnh, Tuyết Vi mặt vô biểu tình trừng mắt trước Tà Nguyệt, không nói lời nào.

“Bảo bối, nhìn thấy tôi ngoài ý muốn hay không ngoài ý muốn?” Anh tà cười, mở ra hai tay liền đi ôm Tuyết Vi.

Tuyết Vi nhanh nhạy xoay người một cái, tránh thoát anh ôm, trầm mặc không nói như cũ.

“um huh? Chớ lạnh nhạt như vậy. Tới, nói một chút, là ai làm cho em biến thành như vậy, ông xã em liền báo thù cho em đi.” Hoàng Phủ Nguyệt không nhanh không chậm ngồi ở trên giường bệnh, lợi dụng đôi tay chống đỡ thân thể, bức họa này thoát nhìn gọi cảm liêu nhân.

“không quan hệ với anh.” Bốn chữ lạnh như hàn băng rơi xuống.

Một đôi mắt đào hoa mỉa mai của Hoàng Phủ Nguyệt nháy mắt tối sầm xuống dưới: “Tôi chính là lao lực trăm cay ngàn đắng lại đây thăm cô, cô liền phải dùng thái độ như vậy, tới đối với tôi sao?!!!” Thợ_Thợ_diendanlequydon

A.

Tuyết Vi thật rất bội phục trí nhớ của hai anh em này.

Một người làm ra đại sự cường x như vậy, có thể hôm sau coi như chuyện gì cũng chưa phát sinh qua;

Một người khác can thiệp cuộc sống của cô long trời lở đất, nhưng không quá mấy ngày, vậy mà giống như toàn bộ đều quên mất?! Thật đúng là buồn cười.

Bây giờ cô biến thành như vậy rốt cuộc là do ai ban tặng hả?!

“anh yêu tôi sao? Hoàng Phủ Nguyệt!!” Trầm mặc thật lâu sau Tuyết Vi đã mở miệng chất vấn.

Hoàng Phủ Nguyệt dường như nghiêng ngả khây sợi tóc, không hề do dự gật gật đầu: “yêu.”

Yêu?

A, Tuyết Vi dám chắc chắn, hôm nay nếu thay đổi cô gái khác đứng ở chỗ này hỏi anh vấn đề này, anh trả lời như cũ là ‘yêu’!

Người đàn ông này, đem tình yêu ..... Hoàn toàn trở thành một loại trò chơi!!

“Thật sự yêu tôi hả?”

“Đương nhiên. Bằng không, cô cho rằng vì sao tôi sẽ mạo hiểm chạy tới thăm cô hả?” Thor_Thor_diendanlequydon

“anh xác định?”

“Bảo bối, rốt cuộc em muốn tôi nói vài lần mới bằng lòng tin tưởng sao? Vì sao tất cả các cô gái đều thích hỏi ra vấn đề không thú vị như vậy?” Trên mặt Hoàng Phủ Nguyệt dần dần lộ ra vài phần biểu tình không kiên nhẫn.

Tuyết Vi gục đầu xuống lạnh lùng cười cười.

Tất cả các cô gái .....

A, anh có bao nhiêu cô gái rồi?

“Hoàng Phủ Nguyệt, nếu tôi cảm giác không sai, kỳ thật..... ngay từ đầu..... anh vô cùng chán ghét tôi!!!” Một khắc kia nâng lên mi mắt, trong mắt cô không khỏi xẹt qua một tia ánh sáng sắc bén.

“hả? Không có. Là tôi nơi nào làm không đúng, làm em hiểu làm sao?”

“Không có?! A, sau khi anh biết tôi là fan của anh, tuy rằng thái độ anh hòa ái dễ gần, nhưng toàn bộ trong ánh mắt anh đều là ánh sáng không kiên nhẫn.”

“khi anh biết tôi là vị hôn thê của Anh hai anh, tuy rằng trên miệng anh chưa nói cái gì, nhưng hành động anh rõ ràng là không hy vọng tôi cùng Anh hai anh ở bên nhau đúng không?!”

Từng bước ép sát, sắc mặt cô âm trầm đứng yên ở trước mặt Hoàng Phủ Nguyệt, cười dữ tợn nói: “Đương nhiên, anh không hy vọng tôi cùng Anh hai anh ở bên nhau, là bởi vì anh ghen tị. Nhưng ănn, lại là ănn dăm của tôi. Bởi vì, anh cảm thấy..... Tôi muốn cướp đi Anh hai anh! Đúng hay không?!”

Trong phút chốc, độ ẩm trong phòng bệnh trở nên vô cùng đông lạnh.

Tươi cười treo ở trên mặt Hoàng Phủ Nguyệt dần dần, dần dần mà mất đi. “Vâng, tôi không phủ nhận, lúc vừa mới bắt đầu, tôi đích xác coi cô trở thành một thành viên trong fan của tôi tới ứng phó; tôi cũng không phủ nhận, tôi chán ghét bất luận cô gái nào vì ích lợi ở bên người anh hai tôi. Chính là..... lúc tôi đáp ứng Dạ Phi phu nhân muốn cưới cô, tôi thật là yêu cô!!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 150: Hoàng Phủ Nguyệt theo đuổi

Editor: Thor Thor

‘ ầm ’ Tim Tuyết Vi trầm xuống thật mạnh.

Rốt cuộc là nơi nào sai rồi? Nơi nào làm lỗi!

Rõ ràng một khắc khi Hoàng Phủ bá phụ xuất hiện, Hoàng Phủ Nguyệt vẫn chán ghét cô không phải sao?

Làm sao bây giờ lại?!

Trải qua mấy ngày ở chung, tuy rằng Tuyết Vi sa vào bên trong vui sướng ở chung một phòng với thần tượng, lại cũng không có hoàn toàn đánh mất lý trí.

Vài lần cô nhận thấy được Hoàng Phủ Nguyệt đối diện ánh mắt của cô mang theo địch ý, chỉ là cũng không có đánh nhau mà thôi.

Ai biết, bây giờ lại biến thành cục diện như vậy?! Thơ_Thơ_diendanlequydon

‘rầm.....’

Lúc ở không khí căng co, cửa phòng bệnh bị người một chân từ ngoài đá văng.

Hoàng Phủ Nguyệt nhanh chóng nhìn về vị trí cửa phòng bệnh .....

Chỉ thấy, khuôn mặt Hoàng Phủ Minh âm trầm, bước nhanh đi vào trong phòng bệnh.....

“Đáng chết!! Cô vậy mà bán đứng tôi hả?!” Hoàng Phủ Nguyệt nắm chặt nắm tay, phần nộ chất vẫn Tuyết Vi trước mắt.

Cô cười tà gọi lên khoe môi, bắt đắc dĩ kích thích hai vai.

Trong khoảnh khắc Hoàng Phủ Nguyệt vừa xuất hiện, cô cũng đã trộm phát một cái tin ngắn báo tin cho Hoàng Phủ Minh .....

Không khỏi phân trần, Hoàng Phủ Nguyệt xoay người một cái, dẫm lên giường bệnh liền nhảy về phía cửa sổ. Một phen vọt ra cửa sổ.....

“hày, dừng.....” Tuyết Vi vừa muốn tiến lên ngăn trở.

Ai ngờ, Hoàng Phủ Minh một phen túm chặt cánh tay cô, nghiêng ngả nói: “Không quan hệ, để nó nhảy.” Đôi tay vây quanh trước người, anh giống như là xem trình diễn, nhìn Hoàng Phủ Nguyệt đang chuẩn bị nhảy cửa sổ rồi đi.

“hả.....” Hoàng Phủ Nguyệt hơi hơi ngăn người mất thần, đem đầu ra ngoài cửa sổ vừa thấy..... Thơ_Thơ_diendanlequydon

Anh mới nhớ tới, nơi này là.....

Lầu mười.....

“người đàn ông phúc hắc!” Âm thầm mắng một câu, anh không nhanh không chậm quay đầu lại: “bây giờ em thay đổi chủ ý, không muốn chạy.” Anh tuần nhảy trở lại trên sân nhà, nửa thân mình anh dựa vào ở trước cửa sổ, tà tà nở nụ cười: “Anh hai, tìm em có chuyện gì sao?”

“Ra tới, có chuyện nói cùng em!” Nói xong, Hoàng Phủ Minh hoàn toàn không màng Tuyết Vi ở bên, bắt lấy sau cổ Hoàng Phủ Nguyệt, liền đưa anh ra khỏi phòng bệnh.....

“Hân, hai anh em này, nhưng..... Cũng thật đủ trêu chọc!” Mắt nhìn bóng dáng hai anh em rời đi, Tuyết Vi bắt đắc dĩ lắc lắc đầu.....

Ngày kế giữa trưa.

Ăn cơm trưa xong, Tuyết Vi liền định cùng y sĩ trưởng thương lượng chuyện xuất viện, nhưng ý tứ của bác sĩ chủ trị là, vẫn hy vọng cô ở lại viện quan sát hai ngày.

Bắt đắc dĩ, cô chỉ có thể tiếp tục ghen tại đây, trong phòng bệnh đều là mùi vị nước sát trùng.

“Bất quá cũng tốt, ở nơi này, cũng hơn trở về ký túc xá đi?” Nằm ở trên giường, nhìn trần nhà toàn trắng. Thơ_Thơ_diendanlequydon

Nhìn lại đêm qua, lúc Hoàng Phủ Minh mang Hoàng Phủ Nguyệt đi giống như hàn huyên thật lâu, đến khi cô ngủ, Hoàng Phủ Minh mới lại đây nói lời từ biệt cùng cô.

Đến nỗi giữa hai người kia rốt cuộc nói chuyện gì, Hoàng Phủ Minh muốn làm sao đem cô trở về Nhà họ Hoàng Phủ, anh im bất không nhắc tới.....

“Hừ, thật đúng là người đàn ông thừa nước đục thả câu.”

‘ cốc cốc cốc ’ tiếng đập cửa truyền đến.

Tuyết Vi vội vàng ngồi dậy: “Mời vào.”

“Tam tiểu thư! Tam tiểu thư, chị khá hơn chút nào không?” Chỉ thấy, vương quân gia dẫn theo lễ vật bọc lớn, bọc nhỏ, về mặt nhiệt tình đi vào trong phòng bệnh.

Mặt Tuyết Vi lập tức liền trầm xuống dưới, trên dưới Nhà họ Tuyết, ai không biết vương quân gia là tâm phúc Dịch Mạn Lị mang từ nhà mẹ đẻ lại đây, bây giờ vậy mà nhiệt tình như vậy đến thăm cô hả?

Chỉ sợ.....

“Tuyết Vi!”

Đang nghĩ ngợi tới. Thơ_Thơ_diendanlequydon

Giọng nói Tuyết Vĩ Quốc từ phía sau vương quần gia truyền đến.

Cô hơi sững sốt lên, thăm dò nhìn lại.

Đôi tay Tuyết Vĩ Quốc chấp ở sau người, vẻ mặt nghiêm túc đi tới bên giường bệnh.

Cha con hai người trầm mặc đối diện lẫn nhau, không nói lời nào.

Vương quần gia một bên thấy vậy vội vàng mỉm cười nói: “Tam tiểu thư, đồ bỏ này đều là lão gia trân quý, phải biết rằng khi đó phu nhân bị bệnh, lão gia đều không bỏ được lấy ra tới, nhưng hôm nay không hề do dự đã kêu tôi mang đến cho cô tẩm bổ thân mình, cô xem lão gia thương cô nhiều.”

A.....

Thương?

Ha ha.....

Trong lòng Tuyết Vĩ lạnh lùng cười, chậm rãi gật gật đầu với cha: “Cảm ơn cha, cha.”

“Thương thế tốt lên chút ít sao?”

“Ừ.....”

“Khi nào xuất viện?”

“Ngày mai đi.” Thơ_Thơ_diendanlequydon

Giữa một hồi một đáp nhìn không ra là cha quan tâm con gái chút nào; cũng nhìn không ra con gái hiểu nghĩa, giống như là hai người xa lạ ngoài ý muốn gặp được nhau đang nói chuyện trời đất.

“Tuyết.....” mặt Tuyết Vĩ Quốc lạnh cứng đột nhiên trở nên mềm xuống, ông nắm chặt nắm tay, nhanh chóng nói: “Là ba ba sai.” Thân mình, cong đi xuống.

“Lão gia!” Vương quần gia vừa muốn nâng Tuyết Vĩ Quốc.

Ông vội vàng gỡ tay can thiệp tác vương quần gia, thật giống như không có nghe được Tuyết Vĩ tha thứ, ông vĩnh viễn sẽ không đứng dậy.

Có lẽ là không đành lòng; có lẽ là Tuyết Vĩ Quốc cường thế lần đầu tiên làm ra hành động như vậy, Tim Tuyết Vĩ dần dần mềm xuống dưới: “Cha, ngài đứng lên nhanh lên đi. Nào có trường bối khom lưng xin lỗi cùng tiểu bối chứ? Ngài thế này không phải cố ý kêu con giảm thọ sao?”

“Ba ba chỉ hy vọng có thể được con tha thứ.” Tuyết Vĩ Quốc chậm rãi đứng thẳng người, bên trong đôi mắt tràn đầy áy náy: “Vi Vi, ba ba biết, đánh con như vậy, là ba ba không đúng; ba ba cũng biết, từ nhỏ đến lớn, ba ba đều đối với con vô cùng nghiêm khắc. Nhưng.....”

“ba hy vọng con có thể lý giải ba ba dụng tâm lương khổ. Con cũng biết, quan hệ giữa ba và mẹ con là không cách nào được Mạn Lị tiếp nhận. Nhưng ba tưởng niệm hai mẹ con các người, ba muốn đem mẹ con các người vĩnh viễn lưu ở bên người ba, chính là, nếu con làm có một chút không tốt, khẳng định Mạn Lị sẽ kêu ba đuổi con đi. Thơ_Thơ_diendanlequydon

Cho nên, ba cần thiết đối với con đều phải nghiêm khắc gấp trăm lần so với anh cả con, chị cả, Chị hai, mới có thể vĩnh viễn kêu con lưu lại.”

Xuất thân Tuyết Vĩ Quốc bất quá là một kẻ vũ phu, mà Địch Mạn Lị là danh môn khuê tú chân chính, hai người kết hợp không thể nghi ngờ nhất định cái nhà này quyền to muốn cân sức ngang tài.

Lúc Tuyết Vĩ mới vừa trở về Nhà họ Tuyết cũng đã hiểu được đạo lý này, cho nên, cô đã cố ý giấu tư thái lưu manh phổ phàm khi ở Ngự thành, tận lực biểu hiện thành bộ dáng tiểu thư khuê các.

Nhưng.....

Tuyết Vĩ Quốc mười phần bất mãn như cũ, động một chút liền sẽ đánh chửi cô. Cái này kêu cô rất sớm liền hoài nghi, cha rốt cuộc là ở nhà này khó làm người; hay là..... Từ trong lòng chán ghét cô đây?

“Vi Vi, lúc này đây, sở dĩ ba ba đối với con nghiêm khắc như vậy, kỳ thật cũng không phải nói thật để ý con làm cho Nhà họ Tuyết chúng ta hổ thẹn như vậy, cũng không phải nói ba ba cảm thấy con không có giá trị lợi dụng. Mà là..... Ba ba đề ý con, ba ba không muốn con là một cô gái lại quá mức tùy tiện, do đó bị đàn ông xem nhẹ.”

Thật là như vậy sao?

Kia vì sao, sau khi cô phủ nhận hết thấy, không tin cha như cũ hả?

Cho dù trong lòng có nghi hoặc, nhưng Tuyết Vi vẫn bị những lời này của cha làm cảm động: “Cha, con hiểu được ngài dụng tâm lương khổ. Con biết chính mình về sau nên làm sao. Ngài đừng luôn đứng, nhanh ngồi xuống đi.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 151: Cô yêu tôi sao? Tôi yêu cô.....

Editor: Thơ Thơ

“Ha ha, con hiểu được liền tốt.” Tuyết Vi Quốc âm lòng cười, nhưng trong con ngươi lại xẹt qua một tia sáng giảo hoạt. “Vi Vi, bây giờ đầu con còn đau phải không?”

“Đã hết đau, cha, ngài vẫn nên đi xem mẹ con đi thôi, con tin tưởng bây giờ mẹ càng thêm cần cha.”

“Yên tâm đi, Vi Vi, trước khi cha tới thăm con, đã mang theo đồ vật đi thăm mẹ con.”

Không có!!!

Xạo!!

Sắc mặt Tuyết Vi trầm xuống, suốt buổi sáng nay cô đều ở trong phòng bệnh của mẹ, vừa mới trở về cũng chỉ vài phút mà thôi, căn bản là không gặp được Tuyết Vi Quốc!

Cha..... đang nói dối!!

Hiểu được, đã hiểu. Thơ_Thơ_diendanlequydon

Hôm nay cha lại đây cũng không phải tới xin lỗi; cũng không phải tới thăm cái gì. Bất quá là thấy con gái được Hoàng Phủ Minh sủng ái, cho nên..... Đặc biệt trình diễn một hồi cảnh khổ nhục kế, đúng không?!!

A, thì ra là thế..... Thì ra là thế.....

“Cha, con có chút mệt mỏi, mời cha trở về đi.” Khẩu khí, khôi phục cứng lạnh, Tuyết Vi kéo chăn đắp ở trên người.

“Vi Vi, có phải con không thoải mái hay không? Có cần cha kêu bác sĩ lại đây không?”

“Không cần, ngài trở về đi.”

“Như vậy ..... cha đây liền đi trước?” Tuyết Vi Quốc thử tính hỏi xong.

Tuyết Vi đều không có để ý tới.

Ông chỉ đành phải mang theo vương quân gia chậm rãi rời khỏi phòng bệnh.....

‘ Cộc cộc cộc.....’ giầy lát, tiếng đập cửa lần thứ hai truyền đến.

Tuyết Vi không kiên nhẫn dùng chăn che đầu lại: “Cha, ngài còn có chuyện gì sao? Con muốn nghỉ ngơi.”

“Tôi không phải ba ba cô.”

Giọng nói mỉa hoặc cách chặn truyền tới lỗ tai Tuyết Vi, cô vội vàng nhấc chăn lên nhìn lại cửa ..... Thơ_Thơ_diendanlequydon

Chỉ thấy, mặt Hoàng Phủ Nguyệt mang tươi cười đi đến.

“làm sao anh lại tới nữa?!”

“Nghe khẩu khí của cô, giống như không chào đón tôi hả?” Anh lờ ghế ra ngồi ở bên giường, chậm rãi nhếch chân lên bất chéo.

“anh chạy nhanh trở về SE đưa tin đi thôi, phòng chừng không biết có bao nhiêu fan muốn khóc sắp chết!”

“Rồi nói sau.” Hoàng Phủ Nguyệt không chút để ý gọi lên khoe môi: “Tôi thật không nghĩ tới, thương thế của cô, vậy mà là bị người cha hai mặt đánh hả?”

Hai mặt?

Tuyết Vi nghi hoặc nhíu nhíu mày: “làm sao anh biết thương thế của tôi là bị ba ba tôi đánh?”

“Tôi đã tới từ rất sớm rồi, bất quá nhìn đến có người ở phòng bệnh liền không có hiện thân, kết quả..... Liền nghe được cô cùng ba ba cô đối thoại.”

Đối thoại giữa cha con hai người đích xác kêu Hoàng Phủ Nguyệt rất là ngoài ý muốn.

Thứ nhất anh không nghĩ tới cha Tuyết Vi vậy mà sẽ ra tay nặng như vậy; thứ hai không nghĩ tới Tuyết Vi vậy mà cũng là con gái riêng; về phần thứ ba.....

‘lão gia, không biết lần này tam tiểu thư sẽ thật sự tha thứ cho ngài sao?’

‘tôi cũng nói không chừng. Con bé kia, thực khôn khéo, nhưng tôi biết, con bé kia mười phần khát vọng tình thương của cha, tôi đều nói như vậy với nó, cho dù là nó ý chí sắt đá cũng sẽ mềm xuống đi?’ Thor_Thor_diendanlequydon

Tuyết Vi Quốc và vương quân gia vừa ra khỏi phòng bệnh liền bại lộ nguyên hình.

Lúc ấy, Hoàng Phủ Nguyệt an vị ở trên hành lang, bất động thanh sắc nhìn đối trá giữa chủ tớ hai người kia!

Cho nên, thứ ba, anh thật không nghĩ tới, Cha Tuyết Vi sẽ là người đối trá như thế!

“Bảo bối, phòng chừng em ở nhà cũng chẳng ra gì, nếu em đáp ứng gả cho tôi, ít nhất, tôi có thể bảo đảm địa vị em ở nhà các người nhất định sẽ tăng lên không ít đâu.”

Đúng vậy, Tuyết Vi một chút đều không phù nhận điểm này, bất quá..... “Tôi sẽ không gả cho anh!!”

“Ai nha nha, em yêu tôi như vậy, tôi lại yêu em như vậy, nếu chúng ta kết hợp ở bên nhau, chẳng lẽ không phải là tình duyên có một không hai sao?”

Bộ dáng Hoàng Phủ Nguyệt bày ra vẻ mặt ảo tưởng tương lai vô tận, chọc Tuyết Vi tức khắc có loại cảm giác muốn phun.

Là tình duyên có một không hai sao??

“Hoàng Phủ Nguyệt nghe cho kỹ. Tôi yêu Tà Nguyệt, nhưng mà, giới hạn giữa fan cùng thần tượng, loại yêu này có thể gọi là sùng bái; mà, tôi cũng không sùng bái Hoàng Phủ Nguyệt anh, đừng nói gì đến yêu!!” Thor_Thor_diendanlequydon

“hả? Nhưng tôi đã là Hoàng Phủ Nguyệt, lại là Tà Nguyệt.....”

“Không giống nhau.” Tuyết Vi mặt vô biểu tình lắc lắc đầu: “Ở dưới ánh đèn flash người kia là Tà Nguyệt, là thần tượng tôi sùng bái; ở trong đời sống hiện thực người kia là Hoàng Phủ Nguyệt, là Tam thiếu gia Nhà họ Hoàng Phủ, hoàn toàn bất đồng!!”

“Hừ, cô thật đúng là một cô gái tích cực.” Tà Nguyệt ra vẻ bất mãn chọc chọc gương mặt Tuyết Vi, theo sau, ái muội cười nói: “lúc tôi giả bệnh tim phát tác, vì sao cô khóc lợi hại như vậy? Còn nói không yêu tôi hả?”

Hóa ra.....

Là có chuyện như vậy?!!

Đây là nguyên nhân làm cho Hoàng Phủ Nguyệt xuất hiện ảo giác sao?

Tuyết Vi tựa hồ rốt cuộc có manh mối, khuôn mặt nhỏ thoáng chốc trở nên vô cùng nghiêm túc: “Tôi khóc..... Là bởi vì ở trên người anh..... tôi thấy được bóng dáng của chính mình mà thôi!!”

Cứ việc không muốn chính diện thừa nhận chính mình yếu ớt; cứ việc không muốn kêu người khác biết tình cảnh chính mình, càng thêm không muốn trước mặt người khác rơi lệ. Nhưng cô vẫn không cách nào phủ nhận, khi nhìn đến hình thức Hoàng Phủ Nguyệt và Hoàng Phủ Dương Vinh ở chung, cô..... Tim được rồi bóng dáng chính mình.....

“Hừ, cô cũng đừng phủ nhận, dù sao..... Tôi biết cô chính là yêu tôi.” Nói xong, Hoàng Phủ Nguyệt cười tà điểm điểm mũi cô. Thor_Thor_diendanlequydon

Tuyết Vi nhanh chóng mở tay anh ra: “Hoàng Phủ. ....”

“Đi trước, bảo bối, chúng ta. .... gặp ở Nhà họ Hoàng Phủ.” Không cho cô bất luận cơ hội biện giải gì, Hoàng Phủ Nguyệt đứng dậy liền rời khỏi phòng bệnh.

“Thật là!! Anh làm sao còn không rõ?? Nhưng. ....” Ngờ phong vừa chuyển, Tuyết Vi nghi hoặc gãi gãi đầu: “gặp ở Nhà họ Hoàng Phủ. .... Là có ý tứ gì?”

Ngoài phòng bệnh.

Đôi tay Hoàng Phủ Nguyệt vẫy quanh trước người, nửa người tựa vào ở trên mặt tường lạnh băng, trong một đôi con ngươi hẹp dài lấp loè ánh sáng u ám, khuôn mặt cũng treo nụ cười vài phần bất đắc dĩ. ....

‘ Nguyệt, em yêu Tuyết Vi vì cái gì? ’ trong óc ký ức về tối đêm qua cùng Hoàng Phủ Minh nói chuyện.

‘ chính là yêu, không có nguyên nhân. ’

‘ em bớt pha trò cho anh!! Nghiêm túc chút!! ’ lập tức Hoàng Phủ Minh liền phát hỏa, hung tợn nắm lên cổ áo Hoàng Phủ Nguyệt.

Lập tức, biểu tình Hoàng Phủ Nguyệt liền trở nên nghiêm túc xuống: ‘ ngoại trừ anh, cô ta là người đầu tiên dụng tâm dối em. ’

‘ dụng tâm. .... dối em hả? ’ buông tay ra. Thơ_Thơ_diendanlequydon

Hoàng Phủ Nguyệt đem chuyện ngày đó sau khi cùng Hoàng Phủ Dương Vinh gặp mặt nhất nhất giảng cho Hoàng Phủ Minh nghe.

Bệnh tim anh phát tác cũng không phải giả, chỉ là nói không có nghiêm trọng như vậy mà thôi.

Là Tuyết Vi cứu trị đúng lúc mới đưa đến bệnh tình không có chuyển biến xấu, nhưng vừa nhớ tới một màn kia, Tuyết Vi đá anh xuống giường, anh liền vô cùng tức giận, muốn giết Tuyết Vi.

Ai biết. ....

Tuyết Vi nói từng câu không buông tay hoàn toàn cảm động Hoàng Phủ Nguyệt.

Khoảnh khắc nước mắt cô nhỏ giọt đến khuôn mặt anh, vốn là trêu đùa đã biến thành chân tình. ....

‘ Nguyệt, nếu mấy ngày trước em nói hết thật với anh, có lẽ, anh cũng sẽ cảm thấy Tuyết Vi yêu em; nhưng. .... Khi anh chứng kiến gia đình cô ta, anh biết. .... Tuyết Vi thật là dụng tâm dối em, nhưng phản dụng tâm kia, cũng không phải là yêu! ’

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 152: Hoa Hồ Điệp chính là Hoa Hồ Điệp

Editor: Thơ Thơ

‘ đó là cái gì? ’

‘ mà là một loại đồng bệnh tương liên cảm tình kích phát. Nếu anh đoán không sai, cô ta chỉ là ở trên người của em thấy được chính bóng dáng cô ta, mới có thể biểu hiện kích động như vậy. Cũng giống như, một diễn viên diễn phim truyền hình, bản thân anh ta không có bất luận cảm tình gì, chính là người ngoài diễn lại bị cảm động rồi tỉnh rồi ngủ, chỉ là bởi vì, bọn họ ở trên người diễn viên kia tìm được tình cảm chính mình xem nhẹ. ....’

‘ Nguyệt, anh và Tuyết Vi quen biết một đoạn thời gian, cô ta là một cô gái cực ít khóc, bất luận gặp phải chuyện gì, đều sẽ không rơi lệ. Khi anh nhìn thấy cô ta bị cạ nhà vây tấn công, cô ta cũng không có khóc. Trong khoảnh khắc, anh biết, cô ta chỉ ở trong hoàn cảnh chết lặng như vậy, do đó quên mất nên làm sao khóc. Nhưng, từ góc độ người ngoài thấy một màn như vậy, liền sẽ kích phát tất cả bi thương của cô ta!! ’

Nghe Hoàng Phủ Minh nói từng câu, Hoàng Phủ Nguyệt đã hiểu được anh muốn biểu đạt chính là cái gì, nhưng. .... ‘ này đó đều là Tuyết Vi nói với anh? ’

Lắc đầu. ‘ đây chẳng qua là ngày đó anh sắm vai Tuyết Vi một phen, thấy được một cảnh khác, nội tâm chúng ta che dấu thế giới thôi. .... Nguyệt! Tuyết Vi. .... Cùng vị trí hoàn cảnh chúng ta. .... Là giống nhau!! ’

Khi nhìn thấy Tuyết Vi bị đánh; khi nhìn đến thái độ cả nhà lạnh nhạt, khi đó Hoàng Phủ Minh biểu hiện giống như là một dã thú điên rồi.

Kỳ thật, những chuyện tàn nhẫn đó đối với nhị thiếu gia anh sinh hoạt ở Nhà họ Hoàng Phủ này nhiều năm lại tính là cái gì?! Thợ_Thợ_diendanlequydon

Nhưng.....

Khi ở góc độ người bên ngoài nhìn đến hết thấy, phần nộ anh giấu ở trong nội tâm chạm vào là nổ ngay!!

Ký ức kéo về.

“A, Anh hai, rốt cuộc em biết vì sao ngày hôm qua anh nói như vậy, hóa ra..... ba người chúng ta, thật sự cùng là một loại người.....” Nhàn nhạt mỉa mai rơi xuống, Hoàng Phủ Nguyệt thương cảm cười, chậm rãi biến mất ở cuối hành lang .....

*

Bình đoàn thứ ba.

“Tuyệt Vi, tôi nghe nói cô nằm viện, tốt chút chưa?”

“Tuyệt Vi, thật là, cô nằm viện trong khoảng thời gian này, chúng tôi thật lo lắng chết.”

“Tuyệt Vi, trong khoảng thời gian này cô yêu cầu làm cái gì, cứ việc phân phó chúng tôi, chúng tôi tới giúp cô làm”

Bộ tra xét, kín người hết chỗ.

Người bình đoàn thứ ba vừa nghe tin biết được Tuyệt Vi mới ra viện lập tức lại đây đại diện ân cần, ngạch cửa đều sắp bị đám người đàn ông kia giẫm nát.

“Hừ, thật lại hại, lúc này mới vừa tới bình đoàn thứ ba mấy ngày, liền lập tức bắt được một đoàn người theo đuổi như vậy!!” Cùng tồn tại mấy nữ binh ăn vị trường mất Tuyệt Vi cách đó không xa. Thợ_Thợ_diendanlequydon

“Đừng nói nữa, chẳng lẽ các người không biết sao, lúc cô ta ở bệnh viện bình đoàn chúng tôi, bình đoàn chúng tôi liền có không ít người giả bệnh chạy tới bệnh viện xem bệnh, kỳ thật chính là vì liếc nhìn cô ta một cái.”

“Không khoa trương như vậy đi??”

“Nghe nói là, lúc ấy Mộ tướng quân còn cùng cô truyền không ít tai tiếng đâu, hai ngày trước, Mộ tướng quân còn bởi vì cô ta, phạt không ít người theo đuổi cô ta.”

“A?? Mộ tướng quân quả thật là hoa tâm, tôi quyết định, tôi cũng muốn ủng hộ Bạch tướng quân bình đoàn thứ nhất đi, người ta mới kêu, trăm hoa trong bụi, thiên diệp không dính thân đâu. Bình đoàn thứ nhất bao nhiêu là mỹ nữ, người ta ngay cả nhìn cũng không nhìn một cái.”

Mấy nữ binh đối thoại truyền tới lỗ tai Mộ Thần Hiên đứng ở chỗ cửa.

Anh quả thực đều phải khóc chết.....

Khi đó ‘ Mộ tướng quân ’ mỗi ngày quần ở bên người Tuyệt Vi rõ ràng không phải là anh được không?!

“Khụ khụ.....” sắc mặt Mộ Thần Hiên nghiêm túc đi vào văn phòng.

Chỉ một thoáng, toàn bộ văn phòng lập tức an tĩnh xuống. “Mộ tướng quân.”

“Các người đều chạy tới phòng tra xét làm gì?? Muốn bị tôi điều tới nơi này làm sao?! Hay là nói, lại muốn tôi xử phạt các người?!” Thợ_Thợ_diendanlequydon

“Không, không không, Mộ tướng quân, chúng tôi liền đi, liền đi.....”

‘ khò khè ’ lập tức, phòng tra xét náo nhiệt lập tức liền thanh tĩnh xuống.

Tuyệt Vi như trút được gánh nặng thở dài nhẹ nhõm một hơi, ứng phó nhiều người như vậy, cô cũng không chịu nổi.

“Tuyệt Vi! Hết bệnh rồi sao?!” Mộ Thần Hiên nghiêm túc đi tới trước mặt cô, ngay cả âm điệu đều mang theo vài phần giọng điệu chất vấn.

Thực sự kêu Tuyệt Vi có chút buồn bực. “à, tốt.”

“Nói tốt, thì chạy nhanh công tác, nếu không.....”

‘ linh linh linh..... ’ tiếng điện thoại chặn lời Mộ Thần Hiên nói.

Tuyết Vi ngượng ngùng cười cười, vội vàng chạy ra cửa đi tiếp điện thoại.

“Này này, lời đồn có phải sai rồi hay không? Tôi xem thái độ Mộ tướng quân đối với Tuyết Vi cũng chẳng ra gì. Thậm chí so với chúng ta còn muốn nghiêm khắc hơn.”

“Đúng vậy, này đã có thể hiếm lạ, em họ tôi làm bác sĩ ở binh đoàn thứ ba, là nó nói với tôi, khi đó lão Mộ tướng quân và Tuyết Vi quây với nhau. Chẳng lẽ là giả?”

“Đoán chừng là vậy.....” *Thor_Thor_diendanlequydon*

Mộ Thần Hiên vênh tai lắng nghe mấy người nữ binh kia thảo luận, khóe miệng lập tức nổi lên một nụ cười hưng phấn.

Đúng lúc này.....

Tuyết Vi tiếp xong điện thoại vội vàng chạy về trong văn phòng: “Mộ, Mộ tướng quân, ngượng ngùng, khả năng tôi muốn xin nghỉ nửa ngày.”

“Còn xin?? Không phải cô mới vừa nghỉ ngơi nhiều ngày như vậy sao? Không cho giả dối!!”

“Nhưng..... Nhưng tôi có việc gấp.”

“Có việc gấp cũng không được. Nhìn một cái thái độ cô không tập trung, cùng tôi tới văn phòng của tôi, viết báo cáo cho tôi.” Nói xong, Mộ Thần Hiên đen khuôn mặt, đôi tay chấp ở sau người đi ra khỏi văn phòng bộ tra xét.

Về mặt Tuyết Vi chỉ phải khó xử đi theo phía sau anh: “Mộ tướng quân, làm phiền anh, liền cho tôi.....”

“cô muốn đi đâu??” Vừa rời khỏi văn phòng, quả thực thái độ Mộ Thần Hiên đã chuyển biến 360°.

Dọa Tuyết Vi cho rằng chính mình sinh ra ảo giác đâu? “anh?”

“Nếu không tôi đưa cô đi đi?”

“Không..... Không cần, Mộ tướng quân, ý của anh là..... Cho phép tôi..... Xin nghỉ?” *Thor_Thor_diendanlequydon*

“Đương nhiên, chúng ta là bằng hữu, cho dù cô xin nghỉ một năm, tôi cũng chuẩn.” Mộ Thần Hiên ái muội chớp chớp mắt với Tuyết Vi.

Cô không thể tin được như cũ, đây hết thấy..... Rốt cuộc đã xảy ra chuyển biến gì. “Vậy anh vừa mới.....”

“Ai nha, vừa mới rồi là tôi diễn trò cho đám người kia nhìn. Các cô vậy mà lúc riêng tư nói là, tôi và cô có một chân, cho nên..... cô đã hiểu chứ??”

Nhìn bộ dáng Mộ Thần Hiên khó xử, Tuyết Vi hiểu ý gật gật đầu: “Ha hả, hiểu được, Tôi thật không nghĩ tới Mộ tướng quân vậy mà sẽ là người để ý ảnh hưởng như vậy. Xem ra, ngày thường tôi thật nhìn lầm anh.”

“à, cô hiểu lầm” Mộ Thần Hiên rất nghiêm túc lắc lắc đầu: “Nếu hai ta thật sự có một chân, kỳ thật tôi một chút cũng không ngại các cô nói cái gì, nhưng vấn đề..... Hai ta không có một chân, nếu các cô truyền xuống, nhất định sẽ ảnh hưởng tới tán gái, tôi không nghĩ để cô chặn mất ‘ tiền đồ ’ của tôi trong tương lai!!”

Nghe thế, cả khuôn mặt Tuyết Vi nháy mắt liền trầm xuống dưới, bây giờ cô thật muốn một ngụm nước miếng phun chết Hoa Hồ Điệp đã qua tuổi ba mươi này!!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Già Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 153: Lần thứ hai trở về Nhà họ Hoàng Phủ

Editor: *Thor_Thor*

Đại trạch nhà họ Hoàng Phủ.

Vội vã đánh xe đi tới Nhà họ Hoàng Phủ.

Tuyết Vi dưới sự hướng dẫn của người dẫn dắt chậm rãi đi đến biệt thự của Hoàng Phủ Dương Vinh.

Điện thoại vừa mới kia là Lạc quân gia đánh tới, ông nói là, Hoàng Phủ Dương Vinh muốn triệu kiến Tuyết Vi, kêu cô lập tức lại đây.

Tuyệt Vi tưởng tượng, đánh giá nếu Hoàng Phủ Minh có hành động, cho nên..... Lập tức liền tới nơi này.

“Tuyệt tam tiểu thư, mời.....” Hầu gái đứng ở cửa đại sảnh, mỉm cười đẩy hai cánh cửa ra.

Cất bước đi vào.

Trong phòng khách, Hoàng Phủ Minh, Hoàng Phủ Nguyệt đều ở đó.

“Hoàng Phủ bá phụ, Hoàng Phủ bá mẫu, nhị thiếu gia, tam thiếu gia.” Tuyệt Vi lễ phép theo chân bọn họ đánh một lời chào hỏi.

Dạ Phi Nhã Lệ đầy mặt tươi cười đi tới trước mặt cô: “đứa nhỏ này, thật đúng là thích đem khổ nuốt vào trong bụng, cháu nói đi, lúc bác trai bắt được cháu, vì sao cháu không nói với bác trai, là Nguyệt nhị cường bách cháu trước đây? Kết quả..... Ai!” Thợ_Thợ_diendanlequydon

Ánh mắt chậm rãi nhìn về phía Hoàng Phủ Nguyệt đứng ở cách đó không xa.

Anh ái muội nhướn nhướn chân mày với Tuyệt Vi, đôi tay theo bản năng vây quanh ở trước người.

A, xem ra, rốt cuộc Hoàng Phủ Nguyệt giải thích rõ ràng hết thấy cùng Hoàng Phủ bá phụ sao?

Nhưng.....

Tuyệt Vi có thể khẳng định, nếu lúc ấy chính mình giải thích, chỉ sợ, sẽ càng thêm đưa tới Hoàng Phủ lão gia quở trách.

Cho nên, cời chuông cần người buộc chuông.....

“Ha hã.” Tuyệt Vi chỉ nhàn nhạt đáp lại cho Dạ Phi Nhã Lệ một nụ cười.

Dạ Phi Nhã Lệ vội vàng quay đầu lại nhìn về phía Hoàng Phủ Dương Vinh: “Lão gia, thật ra ông nói mấy câu.”

“Có cái gì để nói? Không phải đã cời bỏ hiểu lầm sao? Tuyệt Vi đã trở lại thì tốt rồi.” Hoàng Phủ Dương Vinh mặt vô biểu tình xoay đầu qua một bên.

Tuy rằng trong lòng Tuyệt Vi có chút bất mãn thái độ của ông, chính là, cô thật cần thân phận vị hôn thê dự khuyết này. Thợ_Thợ_diendanlequydon

Nhịn!

“Ha hã, tam nha đầu, cháu chạy nhanh trở về chỗ ở của cháu đi thôi. Mấy ngày nay, bác phân phó Lạc quản gia chạy nhanh tuyển một gian biệt thự ở chủ viện cho cháu, đến lúc đó cháu liền dọn lại đây ở đi.”

A???

Tuy nói hiểu lầm giải khai, nhưng Nhà họ Hoàng Phủ đến nỗi nhiệt tình như vậy sao? Điều kêu cô dọn qua chủ viện ở hả? “Hoàng..... Hoàng Phủ bá mẫu, cháu xem này liền không cần đi, cháu ở tại biệt viện khá tốt, vừa lúc cũng có thể làm bạn cùng Chị hai.”

“Biệt viện sao lại có thể ở? Đó là cho người ngoài ở, bây giờ cháu đều là người một nhà của Nhà họ Hoàng Phủ chúng tôi, đương nhiên muốn ở tiến tới chủ viện, nếu cháu luyến tiếc Chị hai, bác gọi Lạc quản gia cũng dọn sạch cái phòng ở chủ viện cho Chị hai cháu lại đây bồi cháu.”

Tuyệt Vi càng nghe càng hồ đồ, khi nào cô trở thành người một nhà của Nhà họ Hoàng Phủ? Không phải còn chưa có kết hôn sao?

Ánh mắt nghi hoặc nhìn về phía Hoàng Phủ Minh cách đó không xa.

Anh lạnh lùng nói: “Kêu một mình Tuyệt Vi lại đây là được!!”

Hã.....

Cô nhìn anh, không phải ý tứ này, mà là, muốn gọi anh thế mình nói hai câu mà thôi, thế nhưng cô không nghĩ ở gần Hoàng Phủ bá phụ như vậy.

“Nếu Minh Nhi đã mở miệng, vậy tam nha đầu một mình lại đây đi.” Dạ Phi Nhã Lệ nhàn nhạt cười. Thợ_Thợ_diendanlequydon

Tuyệt Vi chỉ phải bất đắc dĩ tiếp nhận an bài này rồi.....

“Nếu không có chuyện khác, Hoàng Phủ bá phụ, Hoàng Phủ bá mẫu, cháu đi trước.”

“Ừm.”

“con cũng đi rồi.” Nói xong, Hoàng Phủ Minh cũng tính toán rồi đi.

Thấy vậy, Hoàng Phủ Nguyệt vội vàng chen vào bên trong đội ngũ rồi đi, chậm rãi đi đến ngoài cửa.....

Đúng lúc này.....

“con đứng lại đó cho cha!!!” Hoàng Phủ Dương Vinh lạnh giọng đã mở miệng.

Tuyết Vi và Hoàng Phủ Minh nghi hoặc quay đầu lại, chỉ có Hoàng Phủ Nguyệt thản nhiên đi về phía trước như cũ.

“Nguyệt!! Con đi một bước, cha liền đánh gãy chân của con!!!”

Bước chân dừng lại, thái dương Hoàng Phủ Nguyệt thoáng chớp rơi một giọt mồ hôi lạnh..... Thor_Thor_diendanlequydon

“Nghe cho kỹ, từ hôm nay trở đi, không có mệnh lệnh của cha, con không được bước ra khỏi Nhà họ Hoàng Phủ một bước, một khi bị cha phát hiện con có ý đồ chạy trốn, cha liền phái người đánh gãy hai chân của con!!!”

“cha .....

“Lập tức trở về phòng của con, đóng cửa ăn năn cho cha!!” Hoàng Phủ Dương Vinh hoàn toàn không cho con trai cơ hội nói chuyện, quảng xuống những lời này liền lên trên lầu hai.....

Nơi ở của Hoàng Phủ Nguyệt.

Trong biệt thự lạnh lẽo, Hoàng Phủ Nguyệt mặt vô biểu tình ngồi ở trên sô pha.

Hoàng Phủ Minh và Tuyết Vi đứng song song ở cách đó không xa.

Sau lúc trầm mặc thật lâu, đôi mắt anh mị hoặc đáng thương nhìn về phía Hoàng Phủ Minh: “anh hai.....”

“Đừng cầu anh, anh sẽ không giúp em!!”

Thấy Hoàng Phủ Minh không mềm lòng trước dáng vẻ này của mình, anh ghen ngào nhìn về phía Tuyết Vi: “Chị dâu, em đây chính là vì thành toàn cho chị cùng anh hai em, mới có thể bị cha em cầm tù, chị không thể ngồi yên không nhìn đến đi?? Hả?? Chị dâu.....” Thor_Thor_diendanlequydon

“Đây là anh tự tìm, anh chỉ là lộ rõ chân tướng mà thôi.”

Tuyết Vi trả lời vô tình thực sự kêu Hoàng Phủ Nguyệt cảm thấy ngoài ý muốn: “Chị dâu, sao chị lại có thể vô tình như vậy?? Phải biết rằng..... Nếu em bị cầm tù, rồi cuộc chị không nghe được giọng hát êm tai tự nhiên của em; cũng không có khả năng thấy một mặt em hoàn mỹ không tí vết. Từ đây..... Trên thế giới này sẽ không còn Tà Nguyệt, chỉ có Hoàng Phủ Nguyệt.....bị cầm tù ở Nhà họ Hoàng Phủ.....”

Giọng nói réo rất thảm thiết mang ra rung động đến tâm can, hình ảnh cảm động lòng người.

Hoàng Phủ Minh nghe xong lời này thiếu chút nữa đều phải phun ra, nhưng Tuyết Vi cũng lộ ra biểu tình thương tiếc: “Minh, tôi xem, hay là anh giúp Tà Nguyệt đi. Nếu tôi không nghe được anh ta hát, tôi sẽ chết.”

“cô có thể kêu nó ở nhà đơn độc hát cho cô nghe.”

“à.....” Đôi mắt Tuyết Vi sáng ngời: “Này thật đúng là cái ý kiến hay.”

Hoàng Phủ Nguyệt thấy hy vọng vừa tới sắp tan biến, khẩu khí lập tức nặng nề thở dài: “Ai, Tà Nguyệt ở nhà, chỉ là Hoàng Phủ Nguyệt; Tà Nguyệt ở dưới ánh đèn flash mới là Tà Nguyệt chân chính .....

“Đừng vậy, Đừng, Đừng, không sai. Minh, anh liền cứu Tà Nguyệt ra đi thôi. Cầu xin anh.” Tuyết Vi si ngốc cầu xin Hoàng Phủ Minh, liền kém chút quỵ xuống cho anh.

Hoàng Phủ Minh lạnh lùng mà nheo đôi mắt lại, dư quang không khỏi liếc mắt Hoàng Phủ Nguyệt ở trên sô pha.

Chỉ thấy, về mặt anh đặc ý dào dạt ở kia hướng mặt quý tới Hoàng Phủ Minh.

“Tốt!! Tôi cứu nó!!” Giọng lạnh lùng rơi xuống. Thor_Thor_diendanlequydon

Đôi mắt Hoàng Phủ Nguyệt và Tuyết Vi không hẹn mà cùng sáng lên.....

Nhưng giây tiếp theo.....

“Nhưng, từ hôm nay trở đi, cô tiến vào biệt thự tôi, 24 giờ hầu hạ tôi!!”

Nghe Hoàng Phủ Minh ra điều kiện bá đạo, Tuyết Vi chậm rãi buông tay chộp vào cánh tay anh ra.

Hoàng Phủ Nguyệt liếc mắt một cái liền nhìn ra cô có ý lùi bước, lập tức chạy tiến lên, ở bên cổ xuy nói: “Chị dâu, đáp ứng anh ta, đáp ứng anh ta!!!”

Tuyết Vi nâng lên mi mắt, lẳng lẳng đối diện con người Hoàng Phủ Minh.

“Đáp ứng, đáp ứng!” Hoàng Phủ Nguyệt không nhụt chí như cũ, từ bên cổ vũ cho cô.

Ai ngờ, biểu tình Tuyết Vi vừa chuyển, dùng sức đẩy mặt Hoàng Phủ Nguyệt bên cạnh một phen, lạnh giọng nói với Hoàng Phủ Minh: “Vậy hay là anh đừng cứu anh ta.” Xoay người, vừa muốn rời đi. ....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 154: Cô đối đãi tình yêu như thế nào

Editor: Thơ Thơ

“Chị dâu, sao chị lại có thể..... Sao lại có thể nhanh như vậy liền từ bỏ chứ? Phải biết rằng, em ở SE biến mất lâu như vậy, nếu bị cầm tù thêm mấy ngày, khả năng vĩnh viễn không có biện pháp lên đài, như vậy..... Trên thế giới này cũng không có Tà Nguyệt, chị liền chịu ủy khuất một chút, đáp ứng anh hai em đi.”

“Không có Tà Nguyệt cũng chưa có thôi.” Tuyết Vi quay đầu lại, vẻ mặt vô tình hỏi lại Hoàng Phủ Nguyệt.

“à, nếu không có em, chị cũng nghe không được em ca, cũng không có biện pháp duy trì em.”

“Không có anh, tôi có thể ủng hộ người khác đi, dù sao bây giờ thần tượng mình tình nhiều như vậy, tôi ủng hộ ai không được. Tôi làm gì phải vì anh hy sinh nhiều như vậy?!”

“.....anh hai.....” Hoàng Phủ Nguyệt choáng váng, trong lúc nhất thời cũng không biết nên nói cái gì cho tốt.

“Đi trước.” Tuyết Vi giống như là chuyện gì cũng chưa phát sinh qua, thanh thoi, thanh thoi đi ra khỏi biệt thự.

Hoàng Phủ Nguyệt tức giận nắm tay đều sắp bóp nát: “Cái cô gái xấu xa này!!!!”

“Hừ, yên tâm, phạm là chuyện xúc phạm đến ích lợi, em tuyệt đối không lợi dụng được cô gái giáo hoạt này.” Hoàng Phủ Minh vỗ vỗ bả vai Tà Nguyệt, giáo hoạt nở nụ cười. Thơ_Thơ_diendanlequydon

“Anh hai, trước đừng nói cô ta, thật ra thì anh cũng không khá hơn chút nào, lòng dạ thật đủ hiểm độc, nhìn em trai anh thâm trầm như thế, vậy mà anh đều.....”

“Thiếu tới, anh không ăn đáng về này.” Đôi tay Hoàng Phủ Minh cắm vào túi tiền, chậm rãi đi về biệt thự.

Khi anh sắp đi tới cửa .....

“Anh hai.....” hai tròng mắt Hoàng Phủ Nguyệt trầm xuống, biểu tình dần dần nghiêm túc xuống: “Cười cô gái này đi, cô..... Có thể giúp anh!!!!”

Nghe phía sau ở trong ngôn ngữ Hoàng Phủ Nguyệt chứa thâm ý, Hoàng Phủ Minh dùng chân bước, nheo nheo mắt lạnh, trầm mặc không nói đẩy cửa rời đi.....

“Khụ khụ.....”

Liền ở nơi Hoàng Phủ Nguyệt đi ra không lâu, một trận ho nhẹ ngăn trở bước chân Hoàng Phủ Minh.

Anh nghiêng đầu nhìn về phía đình hóng gió cách đó không xa.

Chỉ thấy, Tuyết Vi mỉm cười ngồi ở một cái ghế đá, mắt nhìn anh.

Bước nhanh đi vào trong đình hóng gió.

“rõ ràng anh yêu thương Hoàng Phủ Nguyệt như vậy, lần này, thật tính toán ngồi yên không nhìn đến sao?” một tay Tuyết Vi chống đỡ cằm, ngẩng đầu,

mỉm cười hỏi anh.

“Trước cho nó mấy ngày giáo huấn đi.” Thơ_Thơ_diendanlequydon

Hừ, liền biết Hoàng Phủ Minh không có khả năng thật sự mặc kệ người em trai này!!

“Không trách Nguyệt sao?” Mặt vô biểu tình ngồi ở trước mặt Tuyết Vi.

Cô trầm tư nhường nhường mày: “Không có khả năng không trách, nếu không phải anh không quan tâm nháo ra những chuyện đó, mấy ngày nay cũng sẽ không không yên ổn như vậy.”

Bị trục xuất khỏi Nhà họ Tuyết; mẹ lại bị Dịch Mạn Lệ đẩy xuống lầu; lại là bị đánh tới bệnh viện, đây hết thấy đều là bởi vì Hoàng Phủ Nguyệt mà thôi.

Chẳng qua.....

Cô oán trách Hoàng Phủ Nguyệt; lại thích tiếng ca Tà Nguyệt như cũ.

“Nguyệt..... Kỳ thật là một người mười phần khát vọng được yêu.”

Giọng nói Hoàng Phủ Minh đánh gãy suy nghĩ của cô: “hả?”

“mẹ Nguyệt mới sinh ra nó không lâu sau đó liền ly thể, cha tôi lại là một người cực kỳ chú trọng sự nghiệp, có thể nói là, Nguyệt sống trong hoàn cảnh từ nhỏ không ai yêu thương lớn lên, người này thoát nhìn cả lơ phát phơ, đối với yêu thương lại mười phần không dốc lòng, kỳ thật..... Nó chỉ là ở khắp nơi khát cầu yêu thương mà thôi.....” Thơ_Thơ_diendanlequydon

Cho nên, Hoàng Phủ Minh mười phần lo lắng Hoàng Phủ Nguyệt thật sự yêu Tuyết Vi, bởi vì, em trai này một khi dụng tâm, liền rất khó có thể sửa đổi.

Nếu là thay đổi một cô gái khác, thật ra Hoàng Phủ Minh hy vọng em trai có thể được tình yêu, nhưng nếu là Tuyết Vi, anh chỉ có thể..... Cũng rắn đoạt!!

“hả? Hóa ra Dạ Phi phu nhân không phải mẹ ruột của Hoàng Phủ Nguyệt.....” Tuyết Vi lăm bằm lâu bầu nhấc mồm.

Nếu không phải nghe Hoàng Phủ Minh nói lên, cô còn tưởng rằng Dạ Phi Nhã Lệ là mẹ ruột của Hoàng Phủ Nguyệt, cảm giác Dạ Phi phu nhân giống như rất thương Hoàng Phủ Nguyệt.

Thật là không thể tưởng được, Hoàng Phủ Nguyệt vậy mà là ở hoàn cảnh người cha không thương, mẹ không chăm lớn lên, chỉ sợ, tính cách anh phóng đảng không cầu nệ để che dấu nội tâm cực độ trống không, nếu không cũng sẽ không đi khát cầu yêu thương như vậy.

Còn Hoàng Phủ Minh thì sao?

Từ trong lời anh nói mới rồi không khó nghe ra, hẳn là Hoàng Phủ Minh và Hoàng Phủ Nguyệt không phải cùng một mẹ sinh ra, Dạ Phi phu nhân là mẹ thân sinh của Hoàng Phủ Minh sao?

Mà Hoàng Phủ Minh.....

Đối với yêu thương lại ôm một loại thái độ làm sao đây?

“Vậy còn anh?” Con người phiếm tình quang chặt chẽ nhìn chăm chăm đôi mắt Hoàng Phủ Minh. Thơ_Thơ_diendanlequydon

“tôi? Thế nào?”

“thái độ anh đối với yêu là thế nào? Là cùng em trai anh khát vọng được yêu giống nhau? Hay là..... Kinh thường yêu đi?”

Đều không phải!

Hoàng Phủ Minh trầm mặc cười cười. “Đi trước.” Đứng dậy, liền phải rời đi.

Tuyết Vi mắt mắt nhìn bóng dáng anh, bất đắc dĩ bĩu môi, người đàn ông này..... Thật đúng là đối với chuyện chính anh im bất không nhắc tới đâu! “này, Minh.”

“hả?”

“rốt cuộc anh cùng người nhà anh nói gì đó, thái độ người nhà anh mới có thể đối tôi chuyển biến 360°? Tôi tin tưởng, lấy tính tình của ba ba anh, cho dù Hoàng Phủ Nguyệt thừa nhận là anh ta sai, lão gia cũng sẽ không dễ dàng tha thứ tôi như vậy đi???”

Nghe phía sau, giọng Tuyết Vi nghi hoặc, Hoàng Phủ Minh chậm rãi khoi mào khoe môi, quay đầu lại nói: “thật ra cô thật rất hiểu biết cha tôi.”

“Đó là. Nhanh lên! Đừng nói sang chuyện khác, anh mau nói xong, rốt cuộc anh cùng người nhà anh nói gì đó?”

“cô đoán xem!” Anh cố lộng huyền hư nở nụ cười, giây lát, nghiêm túc nói: “Ngày mai luyện tập quân sự, cô không được tham gia!!”

“A??? Vì sao???” Tuyết Vi kháng nghị mở to hai mắt nhìn: “Đây chính là chuyện tôi mong đợi thật lâu.” Thor_Thor_diendanlequydon

“Nói cô đừng tới, cũng đừng tới! Không có nguyên nhân!!” Lời nói quyết tuyệt rơi xuống, Hoàng Phủ Minh cũng không quay đầu lại rồi đi.

Tuyết Vi tức dậm chân: “Lưu manh này, lúc đặc biệt tốt, làm sao một chút lý đều không nói đâu?!! Dựa vào cái gì không cho tôi tham gia hả? Hừ, tôi liền càng muốn tham gia!!!”

Luyện tập quân sự bắt đồng với diễn tập quân sự.

Là thuộc về diễn luyện phi chính quy, cơ hồ mỗi tháng Quân Khu Bạch Hồ đều sẽ có một lần như vậy, là từ bên trong mỗi quân đoàn tuyển chọn ra một trăm binh lính ưu tú nhất tiến hành cuộc so tài hữu nghị hăng hái pk, hết thấy vũ khí số dụng đều là vũ khí mô hình luyện tập, chỉ là thử một chút thực lực mỗi cái quân đoàn mà thôi.

Ngày kế.

Ở ngoại ô hoàng thành giả thuyết luyện tập giữa sân, người mặc quân phục binh đoàn khác nhau, các binh lính triển khai một hồi đại loạn đấu hoàn toàn mới.

Ở bên trong cây cối rậm rạp, trong một gian nhà tranh, mười mấy quan quân cao cấp tọa lạc ở bên trong, mỗi binh lính nhìn chăm chăm hơn trăm chiếc máy theo dõi làm số liệu thống kê.

Nơi này, là trung ương phòng điều khiển luyện tập quân sự lần này.

Một bàn gỗ hình chữ nhật, Hoàng Phủ Minh ngồi ở giữa, Bạch Dạ và thượng tướng binh đoàn thứ hai ngồi ở hai bên anh, lấy loại này suy..... trên mặt mỗi người bọn họ đều treo biểu tình cực kỳ nghiêm túc, quả thực uy vũ mười phần.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 155: Bị cười nhạo đội số

Editor: Thor Thor

“A, dựa vào số liệu trước mắt xem ra, thực lực binh đoàn thứ ba như cũ là..... có thể yếu!” Người nói chuyện này tuổi chừng hơn bốn mươi tuổi, tên là Dịch Uy, đương nhiệm chức vị thượng tướng binh đoàn thứ hai, trước mắt cũng là tướng quân binh đoàn thứ hai.

Bởi vì tướng quân binh đoàn thứ hai từ mấy tháng trước đã được phái đi chấp hành nhiệm vụ, cho nên, sự vụ lớn nhỏ trong binh đoàn đều từ thượng tướng này tạm thời xử lý.

“Đúng vậy, đúng vậy, dù sao binh đoàn thứ ba chúng tôi chính là có tiếng đội số, nếu không sao có thể vẫn luôn xếp hạng ba chứ? Đây là chuyện thực bình thường đi?” Đôi mắt chăm chọc, Mộ Thần Hiến không để bụng nhún vai, đôi mắt đảo hoa chậm rãi nhìn về phía Dịch Uy: “Nhưng thật ra Dịch thượng tướng, binh đoàn thứ hai các người cũng đã bị tiêu diệt đến chỉ còn lại có bảy mươi lăm phần trăm binh lực, nhưng binh đoàn thứ nhất như cũ là trăm phần trăm binh lực đâu.”

“Mộ tướng quân ngược lại thật nhìn ra, nói thật, nếu là Tuyết tướng quân ở nhà của chúng tôi, tôi bảo đảm, bây giờ binh lực binh đoàn thứ hai chúng tôi tuyệt đối sẽ bảo trì ở chín mươi phần trăm trở lên!!”

“Cũng không thấy đến đi? Tôi nhớ được tốt nhất lần trước trong luyện tập quân sự, khi đó Tuyết tướng quân còn ở dưới tình huống, binh đoàn thứ hai các người không phải như cũ là lấy tỷ số không phần trăm sống sót, bị thua đối với binh đoàn thứ nhất người ta có tỷ số tám mươi phần trăm sống sót sao?” Thor_Thor_diendanlequydon

Chính trận luyện tập quân sự thời gian là mười hai tiếng đồng hồ, nếu trong mười hai tiếng đồng hồ, có hai binh đoàn tồn tại tỷ số binh lực đều là ‘0’ rồi, như vậy trận luyện tập tranh tài này trực tiếp tuyên cáo kết thúc.

Nói cách khác, theo như lời Mộ Thần Hiến trong lần trước luyện tập tranh tài quân sự, toàn quân binh đoàn thứ hai và binh đoàn thứ ba đều bị người binh đoàn thứ nhất tiêu diệt!

“Đúng vậy, nếu không, tôi so sánh cùng Bạch tướng quân binh đoàn thứ nhất, binh đoàn thứ hai chúng tôi vẫn là có chênh lệch nhất định, nhưng..... so sánh cùng Mộ tướng quân binh đoàn thứ ba các người mà nói..... Chúng tôi ước chừng rơi xuống cách các người mấy con phố đó!!!”

“Ha, có hay không Dịch thượng tướng nói khoa trương như vậy??” Mộ Thần Hiên khinh thường đôi tay vẩy quanh trước người.

Hai tròng mắt Dịch Uy vừa chuyển, mắt ngắm số liệu thống kê: “Mộ tướng quân, mời ngài xem số liệu do máy thống kê ghi lại, bất quá vừa mới bắt đầu luyện tập bốn tiếng đồng hồ, binh lực binh đoàn thứ ba các người chỉ còn lại có hai mươi phần trăm mà thôi. Quả thực..... Là một tháng không bằng một tháng!!!”

“tỷ số sống sót còn dư lại hai mươi phần trăm sao???” Mộ Thần Hiên không thể tưởng tượng nhìn máy thống kê, mặt trên thật sự biểu hiện trị số binh đoàn thứ ba chỉ còn lại có hai mươi phần trăm mà thôi.

Trong lòng anh căng thẳng, trong lúc vô tình dư quang đối diện đôi mắt Hoàng Phủ Minh cùng Bạch Dạ ..... Thor_Thor_diendanlequydon

Chỉ thấy, khuôn mặt hai người kia âm trầm, giữa hai tròng mắt bắt đầu khởi động một vẻ tức giận khó có thể hình dung.

“Tôi đi ra ngoài trước một chút.”

“Tôi cũng đi ra ngoài một chút.” Hoàng Phủ Minh và Bạch Dạ ă ý đi ra phòng điều khiển.

Mộ Thần Hiên biết rõ hai người kia ý muốn làm sao, chỉ phải căng da đầu đi theo ra ngoài.....

Trong hành lang an tĩnh, hai con người rét buốt như hồ rình mồi chặt chẽ nhìn chằm chằm Mộ Thần Hiên.

Dọa cho anh sợ tới mức nội tâm không khỏi đánh lên cổ, khóa miệng không được run rẩy, không biết nên nói cái gì cho phải.

“Thần Hiên! Rốt cuộc anh đang làm cái gì?? Vì sao mỗi lần đều là binh đoàn các người thua??” Hoàng Phủ Minh dẫn đầu đánh vỡ trầm mặc, đôi tay cầm ở trên eo, thỉnh thoảng mồm to thở gấp khí thô.

Nổi gót tới, Bạch Dạ cũng vọt tới trước mặt anh: “không phải tôi đã nói với anh sao, anh thao luyện những binh lính đó nhiều hơn, rốt cuộc anh có đem lời tôi nói đi vào hay không???”

Hai người anh một câu tôi một câu quở trách Mộ Thần Hiên, bản thân anh so với hai người kia tuổi tác lớn hơn rất nhiều, hiện nay, bị chỉ vào mũi quở trách như vậy, anh nơi nào còn có mặt mũi đáng nói?? Thor_Thor_diendanlequydon

“Tốt lắm, ngừng.....” Mộ Thần Hiên nghiêm túc chặn hai người kia nói: “ok, tôi thừa nhận, mỗi lần tôi đều cho các người cời chân sau, nhưng tôi chính là vô dụng, những binh lính đó cũng vô dụng, tôi có biện pháp nào???”

“Thần Hiên.....” Biết rõ khẩu khí mình vừa mới rồi có chút nặng nề, Hoàng Phủ Minh nặng nề thở dài, kiên nhẫn nói: “anh hẳn là biết, tuy rằng bây giờ toàn bộ Quân Khu Bạch Hổ mặt ngoài ở trên tay của tôi, nhưng thế lực binh đoàn thứ hai cùng viện Giám thị ở trong tay anh cả tôi không chế như cũ, nếu không phải Dạ vẫn luôn dùng lực lượng binh đoàn thứ nhất áp chế binh đoàn thứ hai, anh cả tôi đã sớm chạy về tới!”

“Thần Hiên, hẳn là anh chú ý đến, thực lực binh đoàn thứ hai trong nửa năm gần đây tăng lên rất nhiều, nếu một mặt chia vào binh đoàn thứ nhất của tôi áp chế, sớm muộn gì sẽ có lúc băng bàn, bây giờ, tôi và Minh đem tất cả hy vọng đều ký thác ở trên người anh, chỉ cần binh đoàn thứ ba các người có thể đi lên, chúng ta cùng nhau tới áp chế binh đoàn thứ hai, như vậy Hoàng Phủ Sâm vĩnh viễn không có khả năng xoay người!!”

anh đều hiểu được đạo lý theo như lời Hoàng Phủ Minh và Bạch Dạ.

Bọn họ huynh đệ ba người trong năm năm cùng nhau đánh hạ thiên hạ này, làm sao sẽ không biết bây giờ ‘giang sơn’ đang ở kỳ rung chuyển chứ?

Nhưng.....

Anh thật sự không biết nên làm sao mới có thể hoàn toàn chặt chẽ áp chế thế lực binh đoàn thứ hai đi xuống!! Thor_Thor_diendanlequydon

“Các người đi về trước đi, tôi muốn một mình bình tĩnh một chút.....” Nói xong, sắc mặt Mộ Thần Hiên khó coi biến mất ở trước mặt hai người kia.....

Mô phỏng cảnh luyện tập, khu vực chữa bệnh.

Một cái lều tùy ý dựng, phân chia thành ba khu vực ngang nhau, toàn bộ quân y ba binh đoàn tụ tập tại đây, những binh lính bị thương bên ngoài cuộc so tài cũng đều ở chỗ này nghỉ ngơi.

Phóng tầm mắt nhìn lại, người bệnh binh đoàn thứ nhất và binh đoàn thứ hai có thể nói là ít ỏi không có mấy, chỉ duy độc binh đoàn thứ ba quả thực đều phải ngồi không hết rồi.

“Ai nha, hiện thực thật đúng là tàn nhẫn, cũng không biết là chủ ý ai ra, vậy mà an bài khu chữa bệnh ba binh đoàn đều ở bên nhau, nhìn một cái, nhìn một cái này đối lập cũng quá rõ ràng đi. Binh đoàn thứ ba kia đều sắp chết hết, nhìn xem binh đoàn thứ nhất chúng tôi này..... Ngay cả một bóng người cũng không có.”

“Hừ, tháng nào luyện tập lại không phải như vậy? Đoán chừng mọi người cũng nên tập thói quen trường hợp như vậy đi? A? Ha ha ha.....” trong khu chữa bệnh binh đoàn thứ hai, truyền đến từng trận tiếng cười nhạo.

Chỗ binh đoàn thứ ba kín người hết, sau khi nghe được, bộ dáng hoàn toàn làm bộ không nghe được, tiếp tục ở khu chữa bệnh làm chuyện của mình.

Nhưng đây là lần đầu tiên Tuyết Vi tham gia trong luyện tập quân đoàn, bị châm chọc không còn mặt mũi như vậy, cô nơi nào có thể làm bộ không nghe thấy?

Đôi mắt phượng theo bản năng liếc mắt khu vực binh đoàn thứ hai.

“Nhìn cái gì mà nhìn?? Không phục à?” Một nữ quân y thấy vậy, gỡ cánh tay, xắn tay áo liền từ trên ghế đứng lên, chỉ vào Tuyết Vi cách đó không xa chửi bậy.

Tay nhỏ nắm chặt nắm tay, cô trầm mặc thu hồi tầm mắt.

Nếu không phải do tính cách, cô thật muốn tiến lên cùng đám người kia ‘ làm ’ một hồi, cho dù đánh không lại, tiện nghi, tiện nghi miệng cũng đúng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 156: Tài năng của Tuyết Vi

Editor: Thơ Thơ

“Tiểu vi, đừng nóng giận, đừng nóng giận, thành thói quen thì tốt rồi.” Tiết thiếu tướng nhìn ra sắc mặt Tuyết Vi không thích hợp, vội vàng chạy tiến lên an ủi.

Nhưng thói quen??

Ánh mắt nhìn về phía những binh lính bị thương ở binh đoàn thứ ba, ở trong ánh mắt bọn họ, vậy mà Tuyết Vi tìm không thấy một tia ý chí chiến đấu.

Đây là ‘ thói quen ’ theo như lời Tiết thiếu tướng sao?

Nhưng, cho dù là thực lực vô dụng, đối mặt châm chọc như thế, trong ánh mắt bọn họ ngay cả một tia chống cự đều không có, cũng thật là đáng sợ không phải sao??

Rốt cuộc bọn họ là có thói quen thua? Hay là..... Thói quen bị người đâm đạp?

Người, thật sự không sợ không có thực lực, sợ là sợ không có thực lực ngay cả ý chí chiến đấu đều thua không còn một mảnh, xem ra..... Binh đoàn thứ ba đã không có thuốc nào cứu được!! Thơ_Thơ_diendanlequydon

“Cảm ơn ông, Tiết thiếu tướng, tôi không có việc gì. Tôi đi toilet trước.” Tuyết Vi nhàn nhạt cười, xụ mặt bước nhanh đi phòng nghỉ quân khu.

Phòng nghỉ u nhã, tùy ý tìm một ghế dưới bàn ăn, đôi tay Tuyết Vi nâng quai hàm, vừa ngồi xuống, nặng nề thở dài một hơi: “Ai.....”

“Ai!!!!” Liền nhau mấy vị trí, một tiếng thở dài càng thêm trầm trọng truyền đến.

Tuyết Vi nghiêng đầu vừa thấy.....

Chỉ thấy, Mộ Thần Hiên và cô vẫn duy trì tư thế giống nhau, sắc mặt tro tàn mắt nhìn phía trước, nhin không được thở dài buồn bực.

“Mộ tướng quân?”

“hà?” Một đôi con ngươi vô thần chậm rãi chuyển hướng về phía Tuyết Vi.

“làm sao cô ở đây?”

“Tâm tình không tốt, cho nên ra tới hít thở không khí.”

“Tâm tình không tốt hả? Bởi vì binh đoàn thứ ba chúng ta sắp thua sao?”

“Cũng không hoàn toàn là như vậy.....” Mộ Thần Hiên bắt lấy tay nâng hai má, mặt vô biểu tình rũ đầu xuống. Thơ_Thơ_diendanlequydon

Anh không biết nên làm sao nói cùng Tuyết Vi, bây giờ sở dĩ tâm tình anh buồn bực, hoàn toàn là bởi vì hai huynh đệ chân sau gây ra.

Bọn họ huynh đệ ba người xem như từ nhỏ ở trong cùng một cái đại viện quân khu lớn lên, khi đó anh giống như là một người anh cả mang theo hai em trai nhỏ chơi. Hai em trai nhỏ cũng vô cùng sùng bái anh trai này.

Chính là lâu rồi lâu rồi.....

Hai em trai đã trưởng thành đến nỗi anh theo không kịp, hiện nay, anh hoàn toàn trở thành trói buộc của bọn họ.

“Mộ tướng quân, vì sao thực lực binh đoàn thứ ba chúng ta yếu như vậy?”

Suy nghĩ bị đánh gãy, Mộ Thần Hiên miễn cưỡng bài trừ ra khuôn mặt tươi cười: “Tôi cũng không biết, thực lực binh đoàn đều là mỗi năm bình chọn ra tới, từ khi tôi tiếp nhận binh đoàn thứ ba này, từ lúc bắt đầu đã xếp hạng ba, mãi cho đến bây giờ đều không có thay đổi qua, tôi..... Sớm đã thành thói quen.”

Lại là ‘thói quen’..... Cái từ ngữ này thật đúng là đáng sợ.

Tuyệt Vi bất đắc dĩ lắc lắc đầu, trông mắt vừa chuyển, đứng dậy, ngồi xuống bên cạnh Mộ Thần Hiên: “Mộ tướng quân, nếu anh là bởi vì thành tích thi đấu mà buồn phiền, thật ra tôi có biện pháp thắng được trận thi đấu này!”

“hả??? Bây giờ tỷ số sống sót binh đoàn chúng ta chỉ có hai mươi phần trăm mà thôi, đừng nói thắng thi đấu, chính là có thể kéo dài đến lúc thi đấu kết thúc đều khó.” Thor_Thor_diendanlequydon

“Không có thể thắng, chỉ là không hy vọng làm thứ nhất, làm thứ hai thì sao..... Hay là chuyện dễ như trở bàn tay!” Nói đến đây, khoe môi Tuyệt Vi không khỏi khoi mào một nụ cười giảo hoạt.

“Tới, cô nói nhanh lên, nói nhanh lên có biện pháp nào?”

“Biện pháp chính là.....” mắt thần bí nhìn chung quanh, cô cúi người, nhỏ giọng ở bên tai Mộ Thần Hiên nói ra kế hoạch của chính mình.....

*

Phòng chủ điều khiển trung ương.

Mộ Thần Hiên mặt mang tươi cười đẩy ra cửa lớn phòng chủ điều khiển.

Địch Uy vừa thấy, lập tức cạn tào ráo máng mở miệng: “Mộ tướng quân, rốt cuộc anh đã trở lại? Mau nhìn xem, mau nhìn xem, tỷ số binh lính binh đoàn các người sống sót bây giờ chỉ còn lại có mười lăm phần trăm mà thôi, đoán chừng mới có nửa giờ sẽ phải toàn quân tiêu diệt chứ? Quả thực so với lần trước luyện tập quân sự kết thúc còn nhanh hơn.”

“hả?” Mộ Thần Hiên nghiền ngẫm cười, chậm rãi ngồi trở lại vị trí: “Địch thượng tướng, phải biết rằng ngôn ngữ nói rất đúng, cười đến cuối cùng mới là vương giả, cuộc so tài này còn chưa có kết thúc đâu, làm sao ngài biết mười lăm phần trăm binh lính của tôi không kiên trì đến cuối cùng hả?”

“A, muốn mượn mười lăm phần trăm binh kiên trì đến cuối cùng hả? Mộ tướng quân, ngài cũng quá ngây thơ rồi đi?” Thor_Thor_diendanlequydon

“Là tôi ngây thơ, hay là ngài xem nhẹ chúng tôi, đợi chúng tôi thi đấu kết thúc lại nói.”

“Ai nha, Mộ tướng quân tôi xin khuyên ngài hay là.....”

‘bốp’

Không đợi Địch Uy nói cho hết lời, Hoàng Phủ Minh vẫn luôn trầm mặc dùng sức vỗ mặt bàn.

ở trong phòng mọi người không khỏi giật mình một cái, sôi nổi nhìn về phía anh.

“Địch thượng tướng, quen biết ngài lâu như vậy, tôi thật đúng là không biết tài ăn nói ngài tốt như vậy, không bằng tôi điều ngài đi Bộ Ngoại Giao thế nào?!”

“à.....” Đối diện đôi mắt nghiêm khắc của Hoàng Phủ Minh, Địch Uy khẩn trương nuốt nước miếng, lập tức phong bế miệng mình.

“A, có lúc công phu mồm mép thật không bằng tăng lên, tăng lên thực lực binh đoàn thứ hai, mới bắt đầu năm tiếng đồng hồ, tỷ số binh lính sống sót cũng đã hạ xuống sáu mươi lăm phần trăm rồi, vậy mà còn không biết xấu hổ cười nhạo binh đoàn thứ ba?” Lúc này, tiếng Bạch Dạ châm chọc nổi gót tới đánh úp lại.

Cho dù trong lòng Địch Uy mười phần bất mãn lại cũng không thể không đối mặt hiện thực này, chỉ có thể tùy ý Bạch Dạ quở trách, vẫn tiếp tục duy trì trầm mặc.

Lúc này, Mộ Thần Hiên xem như vui vẻ. Thor_Thor_diendanlequydon

Huynh đệ chính là huynh đệ, tuy nói là, mới vừa bị hai người kia đổ ập xuống quở trách xong, nếu thật là có người dám khi dễ anh, hai người kia làm sao

có thể ngồi yên không nhìn đến?!

“Báo..... Báo cáo.” Ước chừng một giờ sau, một binh lính phụ trách thống kê số liệu khăn trương chạy tới trước mặt Địch Uy.

“Chuyện gì?”

“Địch..... Địch thượng tướng, không biết vì sao, số liệu binh đoàn chúng ta đang nhanh chóng giảm xuống.”

“Cái gì?!” Địch Uy khăn trương nhìn về phía máy thống kê số liệu.

Chỉ thấy, tỷ số binh đoàn thứ hai sống sót vốn là sáu mươi phần trăm, ngắn ngủn trong nửa giờ chỉ còn lại có ba mươi phần trăm mà thôi, hơn nữa, đang không ngừng giảm dần như cũ. “Tại sao lại như vậy? Lập tức liên lạc quan chỉ huy hiện trường, dò hỏi rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!!!!”

“vâng.....”

Lập tức, binh đoàn thứ hai ngồi ổn như Thái Sơn rồi loạn đầu trận tuyến.

Mộ Thần Hiên liền như vậy ngồi ở trên vị trí, gục cái đầu xuống, không nói lời nào, nhưng trên khóe miệng anh hơi hơi gọi lên nụ cười quý dị lại bị Hoàng Phủ Minh thu hết vào đáy mắt..... Thợ_Thợ_diendanlequydon

Mỗi tháng một lần luyện tập, rốt cuộc lúc mặt trời xuống núi kéo xuống màn che.

Cuối cùng, tỷ số binh đoàn thứ nhất sống sót là sáu mươi phần trăm lấy được hạng nhất; tỷ số binh đoàn thứ ba sống sót là tám phần trăm xếp hạng hai; mà binh đoàn thứ hai sớm đã bị đào thải.

Cho tới nay Địch Uy cũng không dám tin tưởng số liệu đáng sợ này, vẫn là từ trước tới nay binh đoàn thứ hai lần đầu tiên thua thảm như thế!!

“Ai nha nha, tôi liền nói, cười đến cuối cùng mới là vương giả, lúc này đây, binh đoàn thứ hai vẫn luôn kiêu ngạo thua thật đúng là thảm, lần sau..... Hay là thỉnh Địch thượng tướng huấn luyện nhiều hơn, huấn luyện chính binh của mình, miễn cho người ta cảm thấy, Tuyệt tướng quân không ở đây, Địch tướng quân ngài..... Chính là một thứ phế vật!!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 157: Tuyệt Vi mưu tính sâu xa

Editor: Thợ Thợ

Bị châm chọc như vậy, Địch Uy nghiêng răng nghiêng lợi chỉ vào Mộ Thần Hiên trước mặt: “Ngài!!!” Sau một lúc lâu, không nhen ra một chữ, phũ tay phần nộ rồi đi phòng chủ điều khiển trung ương.

“Tất cả mọi người đi ra ngoài!” Hoàng Phủ Minh ngồi ở chủ vị lạnh lùng mở miệng.

“Vâng, Hoàng Phủ Quân Trường.” Tất cả quan quân trong phòng nhất nhất rút lui, cuối cùng chỉ còn lại có Hoàng Phủ Minh, Bạch Dạ, Mộ Thần Hiên ba người mà thôi.....

“Hắc, lúc này anh biểu hiện thế nào??” Mộ Thần Hiên đắc ý đảo dạt nhếch chân lên bắt chéo.

Lại chưa phát giác sắc mặt Hoàng Phủ Minh càng thêm âm trầm: “Chủ ý của người nào?” Bốn chữ lạnh như hàn băng rơi xuống.

Đôi mắt Mộ Thần Hiên khăn trương lưỡng lự: “Cái gì, cái gì chủ ý của người nào?”

“Tôi hỏi anh!! Là ai cho anh cái chủ ý trâu bò này, kêu binh đoàn thứ ba các người vậy mà toàn bộ trốn tránh!!?” ‘bốp’ một tiếng, mắt nghiêm khắc của Hoàng Phủ Minh chợt lóe, dùng sức vỗ xuống mặt bàn. Thợ_Thợ_diendanlequydon

Mộ Thần Hiên sợ tới mức thiếu chút nữa té từ trên ghế xuống, quả nhiên là anh không cách nào che giấu nỗi tuệ nhãn của Hoàng Phủ Minh!

Phải biết rằng, Hoàng Phủ Minh từ mười tuổi đã bắt đầu đặt chân vào quân sự, có thể nói mười sáu tuổi cũng đã không chế tất cả phương diện chiến

thuật quân sự.

Cho dù người khác nhìn không thấu quỷ kế của Mộ Thần Hiên, anh còn có thể nhìn không thấu sao? Cơ hồ hình thức tất cả quân sự tác chiến, anh chỉ xem là có thể đoán được bước tiếp theo đối phương muốn làm gì!

Đây cũng là nguyên nhân vì sao Hoàng Phủ Minh vẫn luôn được khen là kỳ tài quân sự!

“Minh, cậu cần gì phải truy vấn nhiều như vậy, dù sao thi đấu thắng không phải xong rồi sao?”

“Thần Hiên, luyện tập tuy rằng không quan trọng, nhưng nếu bị người khác nhận thấy được anh dùng phương thức chỉ huy như vậy tới chỉ huy tác chiến, nhất định sẽ bị viện Giám thị chộp tới thẩm vấn.” Bạch Dạ vẫn luôn trầm mặc đã sâu kín mở miệng.

“Không nghiêm trọng như vậy chứ?”

“anh cảm thấy sao?” Bạch Dạ như suy tư gì rồi xuống mi mắt.

Bởi vì mấy ngày trước anh phê chuẩn chuyện Tuyết Vi xin hình máu eu, nhóm nguyên lão viện Giám thị chết sống bắt lấy nhược điểm của anh không bỏ, liên tiếp thét gọi anh lên viện Giám thị tiếp thu thẩm vấn, có thể thấy được.....

Chậm rãi nâng lên mi mắt: “Bây giờ, người viện Giám thị kia rõ ràng nhìn chăm chăm ba người chúng ta không bỏ, chỉ cần có bất luận khe hở gì, bọn họ liền sẽ đem việc nhỏ phóng đại. Lần này anh sử dụng chiêu số tác chiến, nếu là đối tới thực chiến diễn luyện, toàn bộ binh đoàn thứ ba đều phải lấy tội đào binh tội luận xử.” Thor_Thor_diendanlequydon

Tội đào binh, là phương diện hình phạt quân sự nghiêm trọng nhất, nếu quá mức trọng đại là muốn trực tiếp bị bắn chết. Mộ Thần Hiên biết rõ tính nghiêm trọng tội danh này!!

“Thần Hiên, lấy tư cách và sự từng trải của anh hẳn là có thể phân biệt chuyện nặng nhẹ, rốt cuộc là người nào không có kinh nghiệm cấp cho anh chiêu buồn cười lại đáng giận như vậy?!” Hoàng Phủ Minh nghiêng răng nghiêng lợi hỏi.

Anh sở dĩ nói một chiêu này buồn cười lại đáng giận chủ yếu là bởi vì.....

Một chiêu này thật sự là xảo diệu, có thể ngồi thu hoạch ngư ông đất lợi nhẹ nhàng xếp thứ hai, nếu vận khí tốt âm thầm phục kích binh đoàn thứ nhất, vậy có thể trực tiếp thu hoạch vị trí thứ nhất;

Cao hận chính là.....

Chiêu này!!!

Thật sự quá tm âm hiểm, quả thực ném toàn bộ mặt mũi Quân Khu Bạch Hổ!!!

Mộ Thần Hiên khó xử nhìn mắt Hoàng Phủ Minh, lại nhìn nhìn Bạch Dạ, ấp a ấp úng nói: “cậu, cậu, người vợ cậu ra chiêu.....”

“Cái gì???” Thân mình Hoàng Phủ Minh và Bạch Dạ ngẩn ra.

Giây tiếp theo, Hoàng Phủ Minh bức bối nắm lên nắm tay. “Cô gái đáng chết quả nhiên vẫn là tham gia luyện tập quân sự lần này!! Thần Hiên, anh cũng vậy, cô ta không hề có kinh nghiệm tác chiến, anh làm sao có thể nghe cô cho ra ý kiến?” Thor_Thor_diendanlequydon

“Không phải như thế, Minh, Dạ.” Biểu tình Mộ Thần Hiên dần dần trở nên nghiêm túc lên: “Tuyết Vi cũng không phải không có kinh nghiệm tác chiến, tôi cũng không phải dễ tin chiêu thức của cô ta, một chiêu này, là lúc sau hai chúng tôi cân nhắc nặng nhẹ quyết định.”

‘ không có thể thắng, chỉ là không hy vọng vị trí thứ nhất, đứng vị trí thứ hai..... vẫn là chuyện dễ như trở bàn tay! ’

‘ tới, cô nói nhanh lên, nói nhanh lên, cô có biện pháp nào??? ’

‘ Là như vậy, Mộ tướng quân, chúng ta liền áp dụng biện pháp bọ ngựa bắt ve chim sẻ nấp sau, thực lực binh đoàn thứ nhất bọn họ không phải rất mạnh sao? Người chúng ta đẩy lùi lại phía sau, nhìn người binh đoàn thứ nhất và binh đoàn thứ hai đấu, nếu có cơ hội tốt, chúng ta liền tùy thời mà hành động phục kích binh đoàn thứ nhất, nói không chừng, còn có thể bắt lấy binh đoàn thứ nhất. Thật sự không được, anh kêu người chúng ta vẫn luôn trốn đến cuối cùng, đến lúc đó, chỉ cần có tỷ số sống sót kiên trì đến thời gian cuối cùng, chúng ta không chỉ có thể nhẹ nhàng đoạt vị trí thứ hai, cũng không đến mức thua thảm như vậy. ’

Đây là Tuyết Vi chỉ Mộ Thần Hiên ra chiêu, nhưng.....

Chỉ là chiêu trước thôi, đến nỗi chiêu sau.....!!

‘ Tuyết Vi, chiêu này hiển nhiên không tồi, nhưng mà ở trên quân sự là trái với quân quy, nếu như bị điều tra ra sẽ bị coi như tội đào binh luận xử. ’ Thor_Thor_diendanlequydon

‘ Mộ tướng quân, điểm này tôi cũng biết. Chính là, bây giờ người binh đoàn thứ ba chúng ta rõ ràng đã đánh mất tất cả ý chí chiến đấu, chuyện này thật

sự là đáng sợ. Nếu chúng ta có thể bằng vào lúc này đây thắng lợi, đổi lại ý chí chiến đấu của bọn họ, chẳng sợ chỉ có một chút, đối với tương lai phát triển toàn bộ binh đoàn thứ ba đều sẽ xuất hiện một cái bước ngoặt mới hoàn toàn, cho nên.....’

‘ cho nên?? ’

‘ cho nên, lần này căn bản không phải mục đích chúng ta thắng được thi đấu, mục đích là vì trọng chính ý chí chiến đấu toàn bộ binh đoàn thứ ba chúng ta!! ’

đây, mới là mục đích chân chính Tuyệt Vi ra một chiêu này!!

“Tuyệt Vi cũng biết chiêu lần này là không thể được. Nhưng, cô chuẩn xác tìm ra thứ hiện nay binh đoàn thứ ba chúng ta thiếu hụt, cho nên, lúc này đây thắng lợi đối với chúng tôi mà nói quan trọng nhất. Hai chúng tôi nghĩ, một hồi luyện tập hẳn là sẽ không nháo ra cái hậu quả nghiêm trọng gì, nhưng mới vừa nghe theo như lời của Dạ, có lẽ..... Là tôi thật sự không có suy xét chu toàn đi. Tôi nguyện ý vì lần này khôn vật gánh vác tất cả hậu quả, cùng người khác không quan hệ.”

Nói xong, Mộ Thần Hiên mặt vô biểu tình trịch rớt quân mũ trên đầu, đặt ở trên mặt bàn.

Trong phòng, đột nhiên lâm vào trầm mặc.

Bất luận là có được kinh nghiệm tác chiến phong phú như Bạch Dạ cũng tốt; hay là quân sự kỳ tài như Hoàng Phủ Minh cũng thế, không thể phủ nhận, bọn họ đã sớm phát hiện điểm yếu trí mạng nhất của binh đoàn thứ ba chính là toàn bộ đánh mất ‘ năng lực chiến đấu ’. Thor_Thor_diendanlequydon

Điểm này, không phải Mộ Thần Hiên sai, lúc một năm trước anh tiếp thu binh đoàn thứ ba, binh đoàn thứ ba cũng đã không hề có ý chí chiến đấu đáng nói.

Có lẽ, là bọn họ xếp hạng ba lâu dài; cũng có lẽ, là bọn họ thất bại quá nhiều, quá nhiều lần, do đó mỗi người trong binh đoàn đều lấy tư thái tự sa ngã tới đối mặt bất luận quân sự diễn tập gì, dần dà trở thành một khối u tuần hoàn ác tính.

Hiện nay, Tuyệt Vi chỉ ra chính xác vấn đề tiềm tàng trong binh đoàn thứ ba, lại khát vọng lấy thắng lợi lần này tới kích phát ý chí chiến đấu toàn bộ. Không thể không nói là, là một chiêu bí quá hoá liều, lại cũng là..... đại trí tuệ mưu tính sâu xa!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 158: Kích thích ý chí chiến đấu

Editor: Thor Thor

Sau khi trầm mặc thật lâu, ánh mắt Hoàng Phủ Minh chậm rãi nhìn về phía Bạch Dạ, hơi hơi gật đầu.

Bạch Dạ hiểu ý cũng gật đầu với anh, lạnh lùng nói: “Nếu lần này viện Giám thị thật sự truy tra xuống, tôi đi ứng phó, anh yên tâm đi, thần hiên.” Cảm lấy quân mũ trên bàn, đội trở về trên đầu Mộ Thần Hiên.

Mộ Thần Hiên tức khắc lộ ra biểu tình không thể tưởng tượng: “Oa, Dạ, chừng nào thì cậu trở nên sáng suốt như vậy? Vậy mà không có truy cứu chuyện này, vậy mà còn nói thay tôi gánh vác??”

Ở Quân Khu Bạch Hổ, Hoàng Phủ Minh chủ ngoài; Bạch Dạ chủ nội, giống Mộ Thần Hiên xúc phạm kỷ luật, vẫn luôn là do Bạch Dạ tới phụ trách, nếu anh nói lòng, như vậy chuyện này cũng nhất định có thể giải quyết.

“Này này này, Dạ, không phải cậu vừa nghe đến chủ ý này là của học sinh trước kia của cậu, liền trở nên mềm lòng đi?” Mộ Thần Hiên cười xấu xa đẩy Bạch Dạ ở bên cạnh.

Hoàng Phủ Minh sắc bén cho anh một cái liếc mắt: “Đắc ý vênh vao!!”

Phải biết rằng, từ trước đến nay Bạch Dạ công tư phân minh, hiện nay, Mộ Thần Hiên cũng dám lấy loại chuyện này tới nói giỡn với anh, thuần túy là tìm chết.

Nhưng mà..... Thor_Thor_diendanlequydon

Thực ngoài ý muốn, vậy mà Bạch Dạ không có phát hỏa, mà toàn bộ hành trình đều một khuôn mặt lạnh trầm mặc không nói. Điều này thực sự kêu Hoàng Phủ Minh cảm thấy ngoài ý muốn!

“Nói đến đây, tôi đột nhiên nhớ tới một sự kiện.....”

“Chuyện gì?” Hoàng Phủ Minh và Bạch Dạ tò mò nhìn về phía Mộ Thần Hiền.

“Minh, lúc trước không phải cậu kêu tôi tra chuyện Tuyết Vi bị trường quân đội hoàng bộ cho thôi học sao, bây giờ Dạ ở đây, trực tiếp hỏi Dạ thì tốt rồi.” Ánh mắt nhanh chóng nhìn về phía Bạch Dạ: “Dạ, khẳng định cậu biết nguyên nhân Tuyết Vi bị thôi học đi?”

“Không biết.” Bạch Dạ ngay cả do dự cũng không có do dự trực tiếp cấp ra phủ nhận.

Điều này làm Mộ Thần Hiền cực kỳ buồn bực: “làm sao cậu lại không biết đây?” Ánh mắt cùng Hoàng Phủ Minh nhìn nhau một chút. “Dạ, năm đó chính là huấn luyện viên của Tuyết Vi, theo lý thuyết, cuộc sống hàng ngày của cô ta đều là cậu phụ trách, cậu là người hiểu biết cô ta nhất, khẳng định cậu biết nguyên nhân cô ta bị thôi học, cậu chỉ nói thôi, nói một chút thôi.”

Nghe giọng Mộ Thần Hiền lời nhai, một đôi bàn tay to của Bạch Dạ không khỏi nắm thành cái nắm tay.

Anh biết, hôm nay nếu không nói ra nguyên cớ, Mộ Thần Hiền sẽ không ngừng nhắc mãi không để yên, cũng nhất định sẽ khiến cho Hoàng Phủ Minh hoài nghi! Chính là..... Thơ_Thơ_diendanlequydon

Đối với chuyện hết thầy hai năm trước, cũng là hồi ức anh mười phần không muốn nhắc tới!!

“Thần hiền, anh hẳn là nhớ rõ, hai năm trước, mấy ngày hôm trước Tuyết Vi bị khai trừ, tôi..... Đi chấp hành nhiệm vụ ‘ cái kia ’ đi.....” Lúc này, giọng điệu Bạch Dạ nghẹn ngào như vậy, trong con ngươi không hề có độ ấm cũng phảng phất thương khó nén.

Giữa giây lát, nhiệt độ không khí trong phòng dường như ngã vào băng điểm.

Đối với hai năm trước, Bạch Dạ chấp hành ‘ cái kia ’ nhiệm vụ, Mộ Thần Hiền và Hoàng Phủ Minh rõ ràng biết chân tướng, cũng biết, chuyện này là cấm kỵ của Bạch Dạ, là nỗi đau nhất anh không muốn nhắc tới. Chỉ là.....

Cho tới nay bọn họ cũng không biết vì sao mỗi lần Bạch Dạ nhắc tới nhiệm vụ ‘ cái kia ’, trong mắt sẽ toát ra bi thương.....

*

Khu nghỉ ngơi mô phỏng luyện tập tràng.

“Gia, vậy mà chúng ta được hạng hai, hạng hai!!” Trong khu nghỉ ngơi, các binh lính mặc quân phục binh đoàn thứ ba, trên mặt mỗi người đều treo tươi cười khó có thể che dấu, tiếng hoan hô càng là sóng sau cao hơn sóng trước.

Lặng lặng ngồi ở trong một góc Tuyết Vi không khỏi thần nhiên cười.

Xem ra, lần thắng lợi này thật sự kích thích ý chí chiến đấu đám người này, ít nhất, bọn họ sẽ cao hứng, sẽ hoan hô, chỉ là không biết..... Thơ_Thơ_diendanlequydon

Hoàng Phủ Minh bọn họ có truy cứu chuyện này hay không?

Nghĩ vậy, Tuyết Vi không khỏi lo lắng thờ dài.....

“Hừ, có gì đặc biệt hơn người, còn không phải là thắng một lần sao, nhìn bọn họ phấn khởi. Làm như được xếp hạng nhất, không có tiền đồ.” Tiếng mấy binh lính binh đoàn thứ hai chầm chọc truyền ra.

Người binh đoàn thứ ba lập tức liền không vui: “Làm gì? Thắng một lần làm sao vậy? Thắng một lần cũng là thắng, ít nhất thắng này, chúng tôi mạnh hơn so với các người rất nhiều, là được.”

“A, mới một lần mà thôi? Các người đừng quên các người ngày thường thua có bao nhiêu thảm, đến lúc đó chờ lần tiếp theo, binh đoàn thứ hai chúng tôi nhất định kêu các người thua so với mỗi lần đều phải thảm!!!” Mấy binh lính binh đoàn thứ hai không thuận theo không buông tha Nghẹn tiếng.

“Ha, không nhất định nha, nói không chừng, lần tiếp theo vẫn là chúng tôi thắng đâu. Hơn nữa, cho dù lần tiếp theo chúng tôi thua, chờ đến lần sau, chúng tôi nhất định sẽ tìm các người đòi lại một chút, đừng nóng vội, tể thủy trường lưu (làm một ít và kiên trì làm mãi)!!”

Đúng, chính là như vậy, muốn chính là hiệu quả như vậy.

Tuyết Vi ngồi ở cách đó không xa âm thầm cười. Thơ_Thơ_diendanlequydon

Lần này thắng lợi kỳ thật là một cái tể thủy trường lưu dự đoán trước, cô chính là hy vọng lần tiếp theo binh đoàn thứ ba thua! Hơn nữa, muốn thua thảm hại hơn!

Như vậy, mới có thể hoàn toàn kích phát ý chí chiến đấu đám người này, do đó một chút, một chút, một chút đuổi kịp và vượt qua, cho đến..... Hoàn toàn siêu việt!!

Ý chí chiến đấu con người, thường thường chính là bị kích thích như vậy!!

“Ai nha, những người khác đâu, chính là không dám đối mặt hiện thực, vẫn luôn thắng lợi, thua một lần như vậy liền thua không nổi.”

“Các người nói ai thua không nổi?? Hừ, lần này chỉ là chúng tôi khinh thường mà thôi.”

“khinh thường? Ai da, thật đúng là sẽ tìm lấy cớ cho chính mình.”

“này, các người binh đoàn thứ ba có phải muốn đánh nhau hay không?!”

“Làm gì, chính là muốn đánh nhau làm sao vậy? Thật cho rằng người binh đoàn thứ ba chúng tôi sợ người binh đoàn thứ hai các người hả??”

Mất thấy, trong phòng nghị to như vậy liền phải biến thành chiến trường, người binh đoàn thứ ba và binh đoàn thứ hai xoa tay hàm hè căm tức nhìn lẫn nhau, không khí miễn bàn nhiều khăn trương.

Lúc ở đây mũi tên rút nỏ ..... Thor_Thor_diendanlequydon

“Tất cả phân ròi sao?!” Một người mặc quân phục trung tướng binh đoàn thứ nhất bước nhanh đi đến.

Mà theo sát phía sau anh đứng là.....

Hoàng Phủ Minh!!

Mọi người nhìn lên, ‘ bá ’ một tiếng, toàn bộ mọi người trong phòng nghị sôi nổi đứng thẳng thân thể, động tác nhất trí kính một cái chào Hoàng Phủ Minh theo nghi thức quân đội: “Hoàng Phủ Quân Trường!!”

Thần sắc Hoàng Phủ Minh nghiêm túc nhìn mọi người, một đôi mắt nghiêm khắc ở trong chứa uy nghiêm khó có thể thân cận, làm mọi người ở đây không khỏi đánh lên 12 vạn phần tinh thần, chỉ sợ chọc vào vị Quân Trường mạnh mẽ, cứng rắn không dễ chọc này!

“Rất đẹp trai .....” Trong đám người, miệng mấy nữ binh bất động, lẩm bẩm phát ra giọng nói nhỏ. Có thể xem ra, ánh mắt các cô đối với Hoàng Phủ Minh khó có thể che dấu sùng bái.

Rốt cuộc, người có thể tham gia mỗi tháng luyện tập quân sự tổng cộng cũng chỉ có ba trăm người mà thôi, mà Hoàng Phủ Minh chỉ có hiện thân ở quân sự diễn tập như vậy, cho nên không ít người ở hiện trường đều là lần đầu tiên nhìn thấy Hoàng Phủ Minh lư sơn chân diện (bộ mặt thật), thực sự bị đáng ngoài anh làm cho kinh ngạc rồi.

Cất bước, đi đến trong đám người. Theo Hoàng Phủ Minh đến gần, những binh lính tiếp xúc gần gũi anh, mỗi người có loại cảm giác lông tơ dựng thẳng lên, thậm chí thái dương đều chảy xuống mồ hôi lạnh.

!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 159: Này, anh làm gì thế?! Lấy cô!!

Editor: Thor Thor

“thật đẹp trai .....” Đội ngũ nữ binh cuối cùng nhìn Hoàng Phủ Minh chậm rãi đi tới các cô, trái tim cảm lòng không đậu gia tốc nhảy lên.

Xong đời..... tầm mắt Tuyệt Vi nhìn phía trước, nhưng dư quang lại không ngừng liếc thấy Hoàng Phủ Minh tới gần mình, khăn trương cần khỏe môi.

‘ bang ’ một tiếng, bước chân Hoàng Phủ Minh như ngừng lại bên cạnh một loạt mấy nữ binh cuối cùng.

Biểu tình mấy nữ binh không có sai biệt tràn ngập không thể tưởng tượng.

“Đi theo tôi.” Ba chữ lạnh như hàn băng rơi xuống, Hoàng Phủ Minh quay đầu liền rời đi.

Khi mấy nữ binh đang tò mò, rốt cuộc là Hoàng Phủ Quân Trường nói chuyện với ai, Tuyệt Vi liền gục đầu xuống đi theo phía sau anh đi ra khỏi phòng nghị.

“a.....”

“Tình huống làm sao??” Lập tức, tất cả mọi người trong phòng nghị lộ ra biểu tình không thể tưởng tượng. Đặc biệt là mấy nữ binh quen biết Tuyệt Vi.

“Vi sao cô ta bị Hoàng Phủ Quân Trường kêu đi???” Thor_Thor_diendanlequydon

“Không biết.”

“Kỳ quái, Hoàng Phủ Quân Trường hẳn là không quen biết Tuyết Vi đi?? Vì sao đến lúc này trực tiếp liền kêu Tuyết Vi đi rồi? Là cô ta phạm vào sai lầm gì sao???”

“Không rõ ràng lắm, hay là chờ Tuyết Vi trở về hỏi một chút cô sẽ biết.....”

Phòng nghỉ Quân Trường.

Hoàng Phủ Minh xụ mặt, mặt vô biểu tình nhìn Tuyết Vi đứng ở trước bàn công tác.

Cô đứng thẳng thân thể ước chừng bị phạt năm phút cũng không thấy anh mở miệng, thực sự có chút không kiên nhẫn. “Hoàng Phủ Quân Trường, rốt cuộc ngài có chuyện gì?!”

“Tôi không phải nói cô không nên lại đây sao?! Cô lấy lời tôi nói như gió thoảng bên tai sao? Hà?!!” ‘ bốp ’ một tiếng, Hoàng Phủ Minh dùng sức vỗ lên mặt bàn công tác.

Tuyết Vi khản trương hít một hơi, lắp bắp nói: ‘ngài, ngài cũng, ngài cũng chưa cho tôi lý do hợp lý, tôi dựa vào cái gì, dựa vào cái gì phải nghe ngài?!’

“Đây là mệnh lệnh của tôi, có thể sao?!”

“Đương nhiên không thể!”

“A, đây thật là ly kỳ, chẳng lẽ bây giờ tôi mệnh lệnh, đối với cô mà nói đều không đáng làm sao??!” Thor_Thor_diendanlequydon

Nhìn biểu tình ở trên mặt Hoàng Phủ Minh hơi có chút bức bối, Tuyết Vi biết, nếu là đối nghịch cùng anh, nhất định không có quả ngon để ăn.

Chớp mắt một cái, cô cộc lốc cười nói: “Hoàng Phủ Quân Trường, mệnh lệnh của ngài, không phải là không tốt, chỉ là ở Quân Khu Bạch Hổ, ngài thật sự là lão đại của tôi, điểm này, ai dám nói không phải, tôi đều phải giết chết bọn họ.

Nhưng.....”

Ngữ phong vừa chuyển: “Ồ nhà, ngài chỉ là Nhị thiếu gia của Nhà họ Hoàng Phủ mà thôi, ngài không cho phép tôi lại đây, là nói ở Nhà họ Hoàng Phủ, cũng không phải ở Quân Khu Bạch Hổ, có phải hay không? Cho nên, tôi có thể nghe ngài, cũng có thể không nghe ngài, ngài cảm thấy sao?”

“cô đây là lý luận chó má gì?!” Đây là lần đầu tiên Hoàng Phủ Minh nghe được có người sẽ trộm đổi khái niệm như thế, nói cách khác, anh chỉ là Quân Trường ở Quân Khu Bạch Hổ, ra khỏi Quân Khu Bạch Hổ, chính là vật làm cảnh hả?! Anh xem như phục cô gái này há mồm!!

“lý luận của tôi tuy rằng có chút rắm chó không kêu, nhưng mà, cũng có lý, phải không? Như vậy đi, lần sau, lần sau ngài nhớ rõ hạ mệnh lệnh cho tôi ở Quân Khu Bạch Hổ, tôi nhất định sẽ nghe ngài. Cứ như vậy ha, Hoàng Phủ Quân Trường, tôi đi trước, cúi chào.” Nói xong, Tuyết Vi liền phải chuẩn đi.

Nhưng Hoàng Phủ Minh nơi nào sẽ dễ dàng buông tha cô như vậy. “trở về cho tôi!!” Thor_Thor_diendanlequydon

Một tiếng rống to rơi xuống, Tuyết Vi xám xịt lại về tới trước mặt anh.

“Mệnh lệnh của tôi chỉ sử dụng được ở Quân Khu Bạch Hổ đúng không?” Một tay Hoàng Phủ Minh chống đỡ cằm, ngoài cười nhưng trong không cười dò hỏi.

“hả.....” Tuyết Vi do dự một lát, nhanh chóng gật gật đầu.

“Thực tốt!” Anh cười lạnh ngoắc ngón tay.

“Làm gì?”

“Lại đây!”

“Ngài nói trước làm gì?”

“Tôi kêu cô lại đây!!” Sắc mặt trầm xuống, anh hoàn toàn không có kiên nhẫn.

Tuyết Vi chỉ phải căng da đầu vòng tới trước mặt anh.

“Cởi quần áo.” Ba chữ không nhanh không chậm rơi xuống.

Cô đột nhiên tròn tròn đôi mắt: “Ngài nói cái gì???”

“Không phải nói mệnh lệnh của tôi chỉ sử dụng được ở Quân Khu Bạch Hổ sao? Bây giờ, tôi kêu cô cởi quần áo.”

Thảo, đồ lưu manh xấu xa này, cảm tình tại đây chờ cô sao?? “này, Hoàng Phủ Minh, anh cố ý bói móc đánh nhau phải không??”

“Bây giờ cố ý bói móc đánh nhau chính là cô!!”

“Tôi tìm bói móc đánh nhau hả? Anh có thể ngừng lại hay không, bất luận lý do gì anh cũng chưa cho tôi, liền không cho tôi tham gia luyện tập quân sự lần này, anh không cảm thấy anh hơi quá mức sao??”

“Tôi là vì tốt cho cô!”

“tôi nhỏ vào, tôi không nghe lầm chứ? Không gọi tôi tham gia luyện tập quân sự chính là tốt với tôi hả? Không phải anh tròn tròn mắt nói dối sao? Đây nếu là thương (súng) thật đạn thật diễn luyện anh nói tốt với tôi, tôi đứng là tin. Đây hoàn toàn là một hồi luyện tập, chẳng lẽ tôi còn có thể chết trận sa trường hay sao???”

Nghe Tuyết Vi nói một chuỗi điệu ngữ liên châu lại sắc chết người không đền mạng, lập tức chọc lừa giận Hoàng Phủ Minh ‘oanh’ lên trên đỉnh trán. “Tôi bây giờ làm sao muốn quát chết cô đây?!!” Bàn tay to, đột nhiên túm chặt cánh tay cô.

Không đợi Tuyết Vi phản ứng lại đây.

Hoàng Phủ Minh dùng sức lôi kéo.....

Cả người cô lao đảo ngã vào trong lòng ngực anh. “này, anh muốn làm gì?!”

“Lấy cô!” Bàn tay to chế trụ cái ót cô, một mặt âm trầm nhanh chóng tới gần cô.

Con người Tuyết Vi mờ lớn, lập tức liền phản ứng lại đây, ý anh muốn làm sao, nhanh nhạy né tránh một cái, khéo léo né tránh nụ hôn này: “Hừ.....” Đắc ý dào dạt chu chu môi. *Thơ_Thơ_dندانlequydon*

Lừa giận Hoàng Phủ Minh là càng vòng càng vướng, nếu anh không cho cô chút màu sắc nhìn một cái, phỏng chừng cô gái này sớm muộn gì cũng cười trên cổ anh ị phân!!

Một đôi tay hữu lực nhanh chóng bóp chặt thân thể Tuyết Vi.

Cô quơ quơ không thể động đậy, khuôn mặt nhỏ lập tức liền lộ ra biểu tình hoảng loạn: “Này, này..... anh..... um!!” Vừa định xin tha, một mảnh môi đã bị Hoàng Phủ Minh cắn một chút.

Sát!

Tuyết Vi đau đều sắp chảy ra nước mắt. “anh vậy mà cắn người?!”

“Lần sau!! Nếu miệng cô không buông tha người như vậy, tôi liền dùng 502 cho cô dính chường!!!” Có thể xem ra, Hoàng Phủ Minh là thật sự bị Tuyết Vi chọc giận rồi.

(Lời editor: không biết 502 mang ý nghĩa gì nữa).

Bản thân anh chính là một người không am hiểu cái nhau, càng thêm không am hiểu cùng con gái đấu khẩu.

Tuyết Vi liên tục hùng hổ dọa người, anh chính là suy nghĩ bày ra phong độ thân sĩ, cũng thật sự không có lực nhấn nại rồi.

“Người đại gia!!!” Tuyết Vi cũng phát hỏa, đôi tay nhanh chóng tránh thoát từ trong lòng ngực anh, đột nhiên ôm lấy đầu của anh, đi lên, chính là há mồm to, tàn nhẫn cắn miệng Hoàng Phủ Minh. *Thơ_Thơ_dندانlequydon*

“um.” Hoàng Phủ Minh đau không khỏi phát ra một tiếng rống buồn bực, trở tay, ôm lấy Tuyết Vi.

Hai người cứ như vậy, không thuận theo không buông tha ở trên một cái ghế xoay dây dưa lên.

Cho đến.....

‘rầm’ một tiếng, ghế xoay lật nghiêng, hai người bị lập úp ở phía dưới ghế xoay, lúc này mới xem như hoàn toàn kết thúc trận chiến đấu này.....

Chương 160: Này, ‘ anh ’ đỉnh vào tôi .....

Editor: Thơ Thơ

“Mẹ nó!!” Hoàng Phủ Minh oán hận cắn cắn răng, giờ tay, thử tính đẩy cái ghế xoay hai cái ở trên người bọn họ, tuy nhiên nó chưa động. ....

“Mau đẩy ra.” Tuyết Vi đè ở trên người anh nôn nóng thúc giục.

Anh mặt vô biểu tình buông tay xuống, không hề phát một lời.

“này!! Tại sao anh bất động?”

“Động cái gì mà động? Đoán chừng lưng ghế xoay ở bàn công tác, bây giờ hai ta ai cũng đừng nghĩ đi ra ngoài, lúc này cô hãy thành thật chứ?” Hoàng Phủ Minh hung tợn nói.

Tuyết Vi vừa nghe: “Mẹ nó, anh trách tôi hả?? Nếu anh không cần tôi thì sao??”

“nếu cô không chọc giận tôi đâu?!”

“Vô nghĩa, nếu anh giảng có chút lý, tôi có thể chọc giận anh sao??”

“cô.....”

“Minh!”

‘ kéo kẹt ’ một tiếng, cửa lớn văn phòng bị người từ ngoài đẩy ra, đôi tay Mộ Thần Hiên cầm túi tiền bước nhanh đi đến.

“Cứu tinh tôi, cứu tinh tôi.” Tuyết Vi kích động cười với Hoàng Phủ Minh, vừa muốn mở miệng cầu cứu. .... “Mộ.....”

Hoàng Phủ Minh nhanh chóng bưng kín cái miệng nhỏ của cô .....

“Minh??” Mộ Thần Hiên thử tính kêu, ánh mắt nhìn chung quanh văn phòng này trống rỗng. “Không có sao?” Nghi hoặc xoay đầu. Thơ_Thơ_diendanlequydon

Nhưng theo tầm mắt dời dưới bàn công tác .....

Anh rõ ràng nhìn đến hai người Tuyết Vi và Hoàng Phủ Minh nằm ở phía dưới một cái ghế xoay. “Oa mẹ nó, hai người các người đây là làm gì?” Không thể tưởng tượng ngồi xổm xuống, anh không hiểu ra sao hỏi hai người.

“um um um .....” Tuyết Vi thử tính nói chuyện, nê hà miệng bị Hoàng Phủ Minh chặt chẽ che lại, cô chỉ có thể phát ra tiếng ‘ um um ’.

“Thần Hiên, chẳng lẽ anh nhìn không ra hai chúng tôi đang làm gì sao?” Hoàng Phủ Minh không nhanh không chậm đã mở miệng, một bàn tay to theo bản năng khẩn trương ôm đè ở trên người Tuyết Vi, trên mặt tuấn mỹ thỉnh linh phác hoạ một nụ cười giảo hoạt.

Mộ Thần Hiên lập tức liền phản ứng hết thảy lại đây: “a a a, tôi hiểu được, tôi đây không quấy rầy các người, chờ các người ‘ xong xuôi’ nhớ rõ chạy nhanh đi tham gia tụ hội nha.”

“um.”

Mắt nhìn bóng dáng Mộ Thần Hiên dần dần rời đi, Tuyết Vi quả thực đều phải khóc, bọn họ rõ ràng chính là bị nhốt ở phía dưới ghế xoay, nơi nào là ở ‘ làm việc ’, Mộ Thần Hiên bị mù sao?!!

Theo cửa lớn văn phòng khép kín, lúc này Hoàng Phủ Minh mới buông tay che ở trên miệng Tuyết Vi ra. Thơ_Thơ_diendanlequydon

“này, anh không sao chứ?? Bây giờ thật vất vả có người có thể tới cứu chúng ta, vì sao anh không nói thật, nói cho anh ta, chúng ta bị nhốt ở đây?!”

“A, ăn ngay nói thật hả?” Hoàng Phủ Minh khinh thường cười, giọng lạnh lùng nói: “cô không chê mất mặt, tôi còn ngại mất mặt đây!!” Đòi này của anh cũng chưa bao giờ quá quần bách giống như bây giờ, vậy mà bị một cái ghế xoay ngăn chặn, nơi nào không biết xấu hổ cầu cứu với người khác?!

“Tôi xem như..... Hoàn toàn phục anh rồi!!!” Tuyết Vi bất đắc dĩ liếc mắt xem thường, đầu nhỏ vô lực ghé vào trong lòng ngực Hoàng Phủ Minh.

Cô đã sớm phát hiện người đàn ông đáng chết này coi trọng mặt mũi, lại không nghĩ, anh vậy mà sẽ coi trọng mặt mũi đến loại trình độ này?!

Hừ, cha nào con nấy! Anh theo tín ngưỡng chủ nghĩa đàn ông tuyệt đối không thua Hoàng Phủ bá phụ!!

Ước chừng năm phút qua đi.....

“Minh, anh tính kêu chúng ta ngốc ở chỗ này tới khi nào??” Hơi hơi ngẩng đầu lên, cô mặt vô biểu tình đối diện đôi mắt Hoàng Phủ Minh.

“dịch đi ra ngoài một chút đi.”

“Dịch đi ra ngoài hả?” Đúng vậy! Tuy rằng ghế xoay chụp ở trên người bọn họ, nhưng bọn họ vẫn có thể từ một chút khe hở dịch đi ra ngoài!

Có mục tiêu, hai người chung sức hợp tác lên. Giống như là hai sâu thịt chổng lên ngựa nguỵ xuống phía dưới. Thor_Thor_diendanlequydon

Mười giây.....

Hai mươi giây.....

Bốn mươi giây.....

Liên hoạt động không sai biệt lắm khoảng một phút, hai người đã mồ hôi đầy đầu, thở hổn hển, đặc biệt là Hoàng Phủ Minh bị đè ở phía dưới, trên trán đã che kín mồ hôi.

“Trước nghỉ ngơi trong chốc lát.” Mặt anh lộ vẻ bất đắc dĩ đem mặt chuyển về một bên.

“Nghỉ ngơi cái gì, một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm, dịch đi ra ngoài xong rồi.” Vừa muốn nhúc nhích, lại không chiếm được Hoàng Phủ Minh đáp lại, cô nghi hoặc nhíu nhíu mày. “Tôi nói chuyện với anh..... Đầu..... hả.....”

Rốt cuộc phản ứng lại đây không thích hợp, Tuyết Vi lập tức liền thành thật xuống, trên gương mặt trắng nõn không khỏi tràn ngập một rặng mây đỏ đẹp.

Khuôn mặt nhỏ gắt gao dán thật chặt vào trên ngực anh.

‘ bùm, bùm.....’

Tiếng tim người đàn ông kia đập rõ ràng đều đều truyền vào lỗ tai cô, không biết vì sao, lại làm không khí vốn khô hời trở nên có chút ái muội lên.

Đáng chết!! Thor_Thor_diendanlequydon

Không thể đi xuống như vậy!! Tuyết Vi đỏ bừng khuôn mặt, thử tính cong thân thể, muốn tránh đi bộ phận mẫn cảm của người đàn ông. Nè hà, giống như còn gắt gao dán sát, cô chỉ phải lại cong thân thể.

Một cái, hai cái, ba cái.....

Hoàng Phủ Minh thật sự không thể nhịn được nữa: “***, cô đừng động!! Vừa vận điểm, lại bị cô ‘ lộng đứng lên ’ rồi!!”

Nghe tiếng anh trách cứ, cho dù trong lòng Tuyết Vi khó chịu, cũng chỉ có thể thành thành thật thật ghé vào nơi đó, cũng không dám động một chút nữa.

Nhưng, không khí biến đổi đến an tĩnh, cô liền cảm thấy bây giờ cảm giác đặc biệt biến vận. “hày..... Minh.....”

“hả?”

“anh có thể nghĩ biện pháp hay không, kêu nó..... Đừng chia vào tôi?” Chỉ cách có hai bộ quần áo hơi mỏng, cô có thể cảm giác được rõ ràng thân thể Hoàng Phủ Minh có bất luận biến hóa gì, miễn bàn nhiều xấu hổ.

Vấn đề, đây cũng là điều anh không cách nào không chế!

Vừa mới rồi, hai người bọn họ ngựa nguỵ một cái, ngựa nguỵ, thân thể không ngừng phát sinh ma sát, Hoàng Phủ Minh đơn giản đã kêu ngừng. Ai ngờ mới vừa ‘ tốt ’ một chút, Tuyết Vi lại bắt đầu động. Trừ phi người đàn ông này ‘ vô năng ’, nếu không đối lại ai cũng đều có phản ứng!

Thor_Thor_diendanlequydon

“Ít nói nhảm, hoặc là bây giờ cô giúp tôi ‘ làm ra tới ’, hoặc là cô liền chờ nó ‘ tiêu sùng ’!!!”

Đáng chết!!!

Này có thể kêu cô làm sao lựa chọn? “Vây..... Chờ xem.....”

Nửa giờ sau.

Ở luyện tập tráng mô phỏng Đông Nam, ngọn đèn dầu đỏ bùng trong một toà nhà hai tầng lầu kiến trúc hoa lệ, đám đông bắt đầu khởi động.

Trên cơ bản, sau khi mỗi lần luyện tập quân sự kết thúc, toàn thể thành viên đều sẽ có một lần liên hoan đơn giản, cùng với cảm tình giao lưu, cho đến gần sáng sớm lần trước thuộc về phần trung tâm.

Cho nên, luyện tập quân sự lại được gọi là tụ hội hợp lý bên trong quân đội, không ít người đều tranh đoạt tới báo danh tham gia luyện tập. Vì chính là náo nhiệt, náo nhiệt.

Không khỏi hỗn loạn trật tự, toàn bộ đại sảnh phân chia làm hai bộ phận a, b.

Sảnh a cung cấp cho những quan quân hưu nhân có được quân hàm cao cấp, nơi giải trí, giao lưu kinh nghiệm; sảnh B còn lại là nơi cung cấp giải trí cho những binh lính bình thường hưu nhân.

Hiện nay, tất cả mọi người tụ tập ở sảnh B, chờ đợi Hoàng Phủ Minh đến.

Chính là liên hoan đã kết thúc, Hoàng Phủ Minh còn chậm chạp chưa tới, mọi người không khỏi tràn ngập tò mò.

“Vì sao Hoàng Phủ Quân Trường còn chưa tới? Đi thông báo chưa?”

“Giống như Mộ tướng quân đi tìm Hoàng Phủ Quân Trường đi.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 161: Ông quấy rối tôi!!!

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Editor: Thơ Thơ

Mọi người nhìn thời gian, đều đã sắp bảy giờ. Hoàng Phủ Minh ở trong lòng bọn họ từ trước đến nay đều là một người tuân thủ thời gian, nhưng hiện giờ??

Đang nghĩ ngợi tới.

‘ kéo kẹt ’ một tiếng, hai cánh cửa đại sảnh mở ra, Hoàng Phủ Minh bước nhanh đi đến.

“Hoàng Phủ Quân Trường!!” Trong đại sảnh náo nhiệt lập tức trở nên đột nhiên an tĩnh, mọi người cung kính chào anh một cái theo nghi thức quân đội.

Hoàng Phủ Minh chỉ lạnh lùng gật đầu với mọi người, quay người liền đi vào sảnh A.

“a, không phải anh nói, mỗi lần liên hoan Hoàng Phủ Quân Trường đều sẽ phát biểu sao? Đây là lần đầu tiên tôi tới tham gia luyện tập, tôi còn muốn nghe xem Hoàng Phủ Quân Trường sẽ nói cái gì đây.”

“Là thật sự, mỗi lần Hoàng Phủ Quân Trường đều sẽ phát biểu, nhưng mà lần này..... Tôi cũng không biết vì sao anh vậy mà cái gì cũng chưa nói liền đi rồi.....” Trong đám người, rộn ràng truyền đến tiếng thảo luận nhốn nháo.

Theo lý thuyết, sau khi luyện tập quân sự kết thúc, là thời gian Hoàng Phủ Minh phát biểu năm phút, anh cũng sớm chuẩn bị tốt bản thảo.

Nề hà..... Thơ_Thơ_diendanlequydon

Hiện nay, bên ngoài bờ môi của anh bị Tuyết Vi cắn một vòng, dấu hàm răng rõ ràng, anh nơi nào không biết xấu hổ kêu binh lính mình nhìn đến?! Không phải bị chê cười chết sao?!

Chính là chân trước Hoàng Phủ Minh mới tiến vào sảnh A, sau lưng, Tuyết Vi liền rũ đầu tiến vào theo.

Tuy nói là, dấu răng trên miệng cô không có rõ ràng như vậy, nhưng bởi vì phỉ sức của chín trâu hai hổ mới từ bên trong ghế chui ra tới, cô sớm đã trở nên chật vật bất kham. Nếu không phải sợ người hoài nghi, cô thiệt tình không mặt mũi tới tham gia tụ hội lần này!

“Tuyết Vi, Tuyết Vi, hai người các người cũng thật là, đều không thể nhẫn đến về nhà ‘ làm việc ’ sao?? May mắn bị tôi bắt được, nếu như bị người khác bắt được, về sau Minh còn làm Quân Trường sao? Vậy mà đi đầu làm loạn quan hệ nam nữ ở trong quân đội.” Mộ Thần Hiền thừa dịp lúc mọi người không chú ý, lén lút tới bên cạnh Tuyết Vi, trách cứ cô.

Tuyết Vi trầm mặc không nói nâng hạ mí mắt, lại rũ xuống, thật sự không biết nên nói cái gì cho tốt.

“Thật là! Cô nhìn xem, tóc cô loạn như ổ gà.” Nói xong, mắt Mộ Thần Hiên ngăm binh lính người đến người đi, vội vàng giúp Tuyết Vi sửa sang lại tóc.

Ai ngờ, đúng lúc này..... Thơ_Thơ_diendanlequydon

“Nha nha nha, Mộ tướng quân lại là một người đàn ông cẩn thận sao?”

Ngay cả nữ binh đầu tóc rối loạn, đều phải hỗ trợ sửa sang lại sao? Tôi thật muốn biết, ngài có bao nhiêu yêu thương nữ binh này hả??” Trong đám người, một giọng nói tràn ngập mùi thuốc súng từ phía sau hai người kia đánh úp lại.

Sắc mặt Mộ Thần Hiên trầm xuống, nhanh chóng quay đầu lại: “Dịch thượng tướng, xin ngài tốt nhất đừng nói chuyện lung tung!!”

“Yên tâm đi, Mộ tướng quân, tôi biết ngài cùng nữ binh này nhất định là trong sạch, tôi nói lời này cũng không có ý khác, chỉ là.....” hai tròng mắt Dịch Uy chợt lóe:

“Chỉ là tôi thật sự không nghĩ tới, Mộ tướng quân vậy mà sẽ là dùng loại chiêu số bàng môn tả đạo này dành được thi đấu thắng lợi!!” Bước chân, như ngừng lại trước mặt hai người kia.

Tuyết Vi mở to hai mắt, không nén được đánh giá người đàn ông trước mặt ..... Thơ_Thơ_diendanlequydon

Ông là.....??

Dịch Uy!!

Chỉ một thoáng, Sắc mặt Tuyết Vi liền trầm xuống, liếc mắt một cái liền nhận ra người đàn ông này là em họ của Dịch Mạn Lệ.

Này, là lần thứ hai họ gặp mặt, lần đầu tiên là ở sáu năm trước.....

Khi đó, Dịch Uy tới Nhà họ Tuyết làm khách, Dịch Vạn Li giống như là sai sứ người hầu kêu Tôn Văn Vân hầu hạ Dịch Uy. Tôn Văn Vân không cẩn thận một cái đem nước trà đánh nghiêng ở trên người Dịch Uy, ông không nói hai lời, liền cho Tôn Văn Vân một bạt tai. Thơ_Thơ_diendanlequydon

Một màn này.....

Vừa vịn bị Tuyết Vi tránh ở trong phòng nhìn đến!!

Sáu năm, chuyện này cô vẫn luôn không có quên, chỉ là không nghĩ tới, giờ này ngày này gặp lại Dịch Uy!!

“Dịch thượng tướng, ngài tốt nhất nói rõ ràng, cái gì kêu bàng môn tả đạo??” Mộ Thần Diên bất mãn nhíu mày.

Dịch Uy giao hoát cười: “A, tôi vừa mới liền kỳ quái đâu, bây giờ Hoàng Phủ Quân Trường thế nào ngay cả nói cũng không nói phải đi sảnh a, mà khi tôi nhìn theo sau nữ binh này tiến vào liền hiểu được hết thảy.” Ánh mắt chậm rãi nhìn về phía vị trí ngồi Tuyết Vi: “Ngay cả nút áo cũng không buộc lại đâu. Nói vậy, vừa mới chơi rất điên đi, cô gái?!”

Quả nhiên, trên quần trang của Tuyết Vi, thật sự có hai nút thắt không có buộc lại. Chủ yếu là bởi vì vừa mới từ phía dưới ghế xoay chui ra, tránh ra. Cho nên trong lúc nhất thời, chính cô cũng chưa chú ý tới!

Tay nhỏ, gắt gao nắm lên cái nắm tay, cô liền như vậy bắt động thanh sắc nhìn chăm chú Dịch Uy trước mắt, xem ra, ông ta cũng không có nhận ra cô .....

“Dịch Uy, ngài tốt nhất đừng nói chuyện lung tung, cô ta chính là Hoàng Phủ Quân Trường.....”

Giơ tay, cản Mộ Thần Hiên sắp buột miệng thốt ra lời nói, Tuyết Vi âm lạnh nheo lại đôi mắt, tiến lên một bước..... Thờ _ Thờ _ diendanlequydon

Giơ lên tay, ‘bốp’ một tiếng, một cái tát thật mạnh thỉnh linh đánh vào trên mặt Dịch Uy!!

Chỉ một thoáng, đại sảnh B ầm ĩ tức khắc quanh quẽ một nita, các binh lính quay chung quanh bọn họ ngây ngốc nhìn một màn trước mắt phát ngốc.

Mộ Thần Hiên cũng không thể tưởng tượng mở to hai mắt, phải biết rằng, dĩ hạ phạm thượng, ấu dả thượng cấp là phải bị xé phạt!!

“cô!!!” Con người Dịch Uy mở lớn, phần nộ chỉ vào Tuyết Vi ở trước mắt: “Cũng dám dĩ hạ phạm thượng?!! Ắn gan hùm mật gấu sao?!!” Tiếng hô phần nộ rơi xuống.

Tuyết Vi đã nhàn nhạt mở miệng: “Dịch thượng tướng, mặc dù tôi chỉ là một nữ binh chữa bệnh cực kỳ bé nhỏ mà thôi, lại cũng không thể tùy ý ngài nắm cái mũi tôi đi thôi?”

“cô đang nói cái gì?!!”

“Tôi nói cái gì, Dịch thượng tướng còn không rõ sao?
Ngài cho rằng, ngài quấy rối tình dục đối với tôi, tôi sẽ
bảo trì trầm mặc sao? Hay là nói, tôi nên tùy ý ngài
muốn làm gì thì làm??”

“Ha, quả thực là chuyện buồn cười, tôi quấy rối tình dục
cô sao?!!” Dịch Uy phần nộ cất tiếng.

Tuyết Vi ngẹn ngào một lát, một đôi con ngươi thủy
linh trong thoảng chốc ngậm đầy iuy khuất: “Tôi biết, loại
chuyện này vô lễ ra người nào cũng sẽ không thừa nhận,
cùng lắm thì, tôi có thể coi như ngài uống say. Nhưng,
nút áo quân trang tôi là ngài cởi ra đi?”

Thơ_Thơ_diendanlequydon

‘phốc’

Mộ Thần Diên ở bên vừa nghe đến, thiếu chút nữa
ngẹn lại cười ra tiếng. Anh thật không nghĩ tới, năng
lực phản ứng của Tuyết Vi mau như vậy, vậy mà đem tất
cả nước bọt bật trở lại trên người Dịch Uy.

Thấy vậy, Mộ Thần Diên cũng không thể ngồi yên
không nhìn đến. “Dịch thượng tướng, thật không phải tôi
nói, lần này ngài cũng thật có điểm quá phận. Tôi đều
thấy ngài xả quần áo nữ binh nhà của chúng tôi, liền nói,
nữ binh nhà của chúng tôi lớn lên xinh đẹp, vậy ngài cũng
không thể làm vậy đi??”

Lúc này, có ‘người bảo đảm’ là Mộ Thần Diên, mặc
cho ai cũng sẽ không hoài nghi Tuyết Vi nói.

“Thật không ngờ tới, Dịch thượng tướng sẽ là loại người.

Cháu không nghĩ tới Dịch Uy, nhưng sẽ là một người này.”

“Cũng không kỳ quái đi, tôi đã sớm nghe nói, ông ta dùng quy tắc ngầm với nữ binh. Nói vậy đã là kẻ tái phạm.....” tiếng chung quanh khe khẽ thì thầm nghiêng về một bên chỉ trích Dịch Uy, hơn nữa ngày thường danh tiếng ông ta chẳng ra gì, mọi người đối với chuyện này hiển nhiên rất tin tưởng không nghi ngờ.

!!

Xem thêm tại: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?p=3438939#p3438939>

Bạn đang đọc truyện Nữ Vương Mommy Giá Lâm được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full(cham)Net.

Chương 162: Tuyệt Vi tàn nhẫn

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Editor: Thơ Thơ

“Mộ!!!”

“Thôi, quên đi, tất cả mọi người đều tan đi. Không khí đang tốt như vậy, đừng phá hỏng không khí. Tôi tưởng, Dịch thượng tướng cũng chỉ là uống nhiều quá, không cần thận xả quần áo nữ binh nhà của chúng tôi.” Mộ Thần Hiên hoàn toàn không cho Dịch Uy cơ hội nói chuyện, các binh lính như một tổ ong vỡ đi chung quanh vây xem “Tuyệt Vi, đừng nóng giận ha, chúng ta đi binh đoàn chúng tôi tự hội chơi, đi.” Vừa muốn kéo Tuyệt Vi rời đi.

Cô lại như là đỉnh trên sàn nhà, vẫn không nhúc nhích nhìn chăm chú Dịch Uy trước mắt.

“Tuyệt Vi??” Dịch Uy vừa nghe tên này quen thuộc, lập tức liền phản ứng lại đây, con ngươi nháy mắt mở lớn: “cô, kêu Tuyệt Vi?!!”

A.....

Rốt cuộc ông nhớ tới sao?

Tuyệt Vi hơi chọn chọn khóe môi, trầm mặc gật gật đầu.

“con gái thứ ba Nhà họ Tuyệt?!!” Thơ _Thơ _diendanlequydon

“A.” Cô lạnh giọng cười.

Dịch Uy mưu phong lập tức trở nên vô cùng âm lạnh: “Tốt, thật tốt. Không nghĩ tới nhiều năm không thấy, vừa thấy, thứ đã nha đầu này liền cho tôi một cái ra oai phủ đầu lớn như vậy! Ngày sau chúng ta chờ xem!!!” Xoay người, vừa muốn rời đi. ....

“cậu họ Dịch Uy .....”

Giọng nói Tuyệt Vi ôn nhu nín lấy bước chân ông, thuận thế quay đầu lại.

Chỉ thấy, cô hơi hơi nâng lên cái trán, hình thành một góc 45°, nện bước tới, chậm rãi tới gần Dịch Uy. “cháu nghĩ, ngài làm một việc..... một cái tát này, cũng không phải cháu ra oai phủ đầu với ngài, mà là..... Thực hiện lời hứa năm đó của cháu mà thôi.”

“lời hứa năm đó hả??” Dịch Uy khó hiểu nhìn Tuyết Vi đi tới mình.

Cô nheo nheo mắt, chậm rãi nói: “cháu đã từng nói qua ..... cậu cho mẹ cháu một cái tát, sớm muộn gì ..... cháu sẽ đòi lại với cậu!!!”

Bước chân trong nháy mắt yên lặng ở trước mặt Dịch Uy, lời cô không nhanh không chậm lộ ra âm trầm thâm nhân tâm, đặc biệt là khi nói xong những lời này, tươi cười ở khóe miệng xóa sạch không nhận thức được, làm người nhìn ..... Không khỏi lông tơ dựng thẳng ..... Tho_Tho_diendanlequydon

Sáu năm trước.

‘mẹ nó ông dựa vào cái gì đánh mẹ tôi???’ năm đó Tuyết Vi còn nhỏ sau khi nhìn đến mẹ bị đánh liền lao ra khỏi phòng đi lý luận cùng Dịch Uy.

Nhưng nê hà Dịch Uy hoàn toàn không nói bất luận đạo lý gì, đối với Tuyết Vi cũng cực kỳ thô lỗ: ‘cái đồ đã nha đầu này, nơi này có chỗ cho mày nói chuyện sao??? Cút ngay cho tao!!’

‘ Dịch tiên sinh, Tuyết Vi còn nhỏ, xin ngài đừng đánh nó!! ’ nếu không phải Tôn Vân Vân ngăn đón, chỉ sợ Tuyết

Vi cũng bị đánh một trận.

Lập tức, lúc Dịch Uy đi, Tuyết Vi liền phẫn nộ tuyên cáo: ‘ sớm muộn gì có một ngày, một cái tát này, tôi sẽ thay mẹ tôi đòi lại với ông. ’

Đối với những lời này Dịch Uy liền không có để ý tới, cho dù là ai cũng không đem lời của một cô bé ghi ở trong lòng đây?

Nhưng ai lại sẽ nghĩ đến lúc cách sáu năm sau. ....

Tuyết Vi thật sự thực hiện lời hứa năm đó, làn tay kia hoàn chỉnh đòi trở lại với Dịch Uy!!!

“ A, người đang làm trời đang nhìn, có một số việc. ....

Không phải không báo ứng, chỉ là ..... chưa tới lúc

..... ” tiếng ni non rơi xuống, Tuyết Vi xoay người, hoa lệ biến mất ở trước mặt Dịch Uy .....

Mà lúc này.

Cách đó không xa. .... Tho_Tho_diendanlequydon

Khu vực thành viên binh đoàn thứ nhất tụ tập. Bạch Dạ

ngồi ở trên sofa thu hết toàn bộ cảnh Tuyết Vi vừa mới cùng Dịch Uy xung đột vào đáy mắt.

Anh biết, Dịch Uy cũng không có quấy rối tình dục với Tuyết Vi; cũng biết, vì sao Tuyết Vi sẽ đòi lại một cái tát với Dịch Uy.

Chỉ là.....

“A, cô là trả thù ông ta, hay là tự tìm phiền toái đây?”
Lâm lâm lẫu lẫu tiếng nỉ non rơi xuống, Bạch Dạ lo lắng thở dài.

Đối với những chuyện xưa phát sinh ở trên người Tuyết Vi, Bạch Dạ không phải không biết, cũng lý giải hành vi của cô giờ phút này. Nề hà.....

Hiện nay Quân Khu Bạch Hổ thoát nhìn thái bình, kỳ thật bên trong vẫn chuyển bất an, toàn bộ thế lực kinh đoàn thứ hai cũng viện Giám thị hoàn toàn thuộc con trai lớn Nhà họ Hoàng Phỉ, Hoàng Phỉ Sâm ở trong thao tác, cô chọc vào Dịch Uy, cũng chẳng khác nào ở bên trong vô hình gia nhập nội đấu của Nhà họ Hoàng Phỉ.

Nhưng .....

Tuyết Vi đi theo bên người Hoàng Phỉ Minh làm sao không gia nhập chiến cuộc bên trong Nhà họ Hoàng Phỉ hả?

Nghĩ vậy, ở trong mắt Bạch Dạ lại tăng thêm vài phần lo lắng .....

“Bạch tướng quân, Bạch tướng quân, chúng tôi vừa mới đề nghị, ngài đáp ứng, hay là không đáp ứng hả??”

Thơ_Thơ_diendanlequydon Mấy nữ binh binh đoàn thứ nhất về mặt cầu xin chạy tới trước mặt Bạch Dạ.

Suy nghĩ lị cắt đứt, anh lạnh lùng nâng lên mi mắt: “đề nghị gì, xin lỗi, tôi mới vừa rồi không nghe được.”

“Chính là..... Chính là.....” nữ binh nói chuyện ngượng ngùng mắt nhìn người bên cạnh.

“Ai nha, hay là tôi tới nói đi.” Một người đàn ông đã bước nhanh đi tới: “nữ binh binh đoàn thứ nhất chúng ta, lại nghĩ bắt đầu cân nhắc Bạch tướng quân. Các cô nói là, hôm nay vô luận làm sao đều phải gọi ngài khiêu vũ. Nhưng ‘Sói nhiều thịt ít’, cho nên, bọn họ liền thương lượng kích trống truyền hoa, truyền tới người nào, người đó liền cùng ngài cùng nhau khiêu vũ.”

“Tôi sẽ không khiêu vũ.” Bạch Dạ ngay cả do dự cũng không do dự liền cự tuyệt đề nghị này.

“Không quan hệ, không quan hệ, Bạch tướng quân, không nhảy cũng không quan hệ, chính là ý tứ, ý tứ liền xong rồi.”

“Đúng vậy, đúng vậy.” Nhóm nữ binh sôi nổi cầu xin lên.

Nhưng ai không biết, tâm tư nhóm nữ binh này căn bản không phải muốn cùng Bạch Dạ khiêu vũ, đơn giản chính là muốn cùng nam thần ngày ngày đêm đêm ở trong mộng các cô chờ đợi tiếp xúc gần gũi một chút thôi.

Nê hà, biến tình Bạch Dạ vẫn là vẻ mặt im lặng như cũ.

Thơ _ Thơ _ diendanlequydon

Thấy vậy, người đàn ông phụ trách hoà giải vội vàng tiến đến bên cạnh anh, nói nhỏ: “Bạch tướng quân, ngày thường ngài rất ít cùng chúng tôi có bất luận hỗ trợ gì, mỗi tháng nhóm người này đều chờ ngày này, mỗi lần ngài đều cự tuyệt, bọn họ sẽ thực thất vọng. Coi như là khảo, khảo đám tiểu nhân này đi, ngài liền thương cái mặt, bởi bọn họ chơi một chút đi.”

Cử trong binh đoàn thứ nhất, Bạch Dạ giống như là nhân vật thần bí. Nhóm thủ hạ tuy rằng kính sợ anh, sùng bái anh, rồi lại đối với sinh hoạt cá nhân của anh tràn ngập tò mò.

Nếu anh liên tiếp bảo trì khoảng cách cùng thuộc hạ, thế tất sẽ đánh mất tính tích cực của mọi người.

“Tùy tiện đi.”

Thấy Bạch Dạ rút cuộc nói lỏng, mọi người hưng phấn không thôi, tích cực lấy tới một cái đại hoa cầu, bắt đầu trò chơi kích thích truyền hoa .....

*

“Tuyết Vi, giữa cô cùng Dịch thượng tướng?!” Trên hành lang, lúc Tuyết Vi mới vừa từ buồng vệ sinh đi ra, Mộ Thần Diên liền xuất hiện ở trước mặt cô.

“Ha ha, Mộ tướng quân, xin lỗi, đem anh gia nhập bên trong chiến cuộc giữa tôi cùng Dịch thượng tướng như

không cần sợ, gần với cùng Dịch Uyển cũng như anh chứng kiến..... Sớm có ân oán!”

“hà.....” vừa mới bắt đầu, Mộ Thần Diên còn tưởng rằng Tuyết Vi chỉ là đơn thuần, việc nào ra việc đó chinh Dịch Uyển, không nghĩ tới..... “Ha, cô đừng nói như vậy, cô chán ghét Dịch Uyển, chúng ta đây càng là ‘ người một nhà ’.”

“‘ người một nhà ’?” Tuyết Vi nghi hoặc nhìn về mặt Mộ Thần Diên cười xấu xa.

Anh cố lộng huyền hư nhún vai: “Xin lỗi, có rất nhiều chuyện không thể nói rõ cùng cô. Bây giờ tôi có thể nói cho cô chính là, mọi người binh đoàn thứ hai, đều là kẻ thù của chúng tôi, bao gồm..... Anh cả của cô ở bên trong.....” Nói đến đây, trong mắt Mộ Thần Diên thoáng chớp xẹt qua một tia sáng dò xét.

Xem thêm tại: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?p=3439023#p3439023>

Bạn đang đọc truyện Nữ Vương Mommy Giá Lâm được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 163: Ở giữa tình nhân cũ

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Editor: Thơ Thơ

Có thể cảm giác được, đối với Tuyết Vi, anh là có điều giữ lại. Rốt cuộc.....

Tuyết Vi là người nhà họ Tuyết!!

Đối mặt này, Tuyết Vi hoàn toàn không để bụng, bởi vì mỗi người đều có ‘ mục đích ’ mỗi người, cô..... Đồng dạng cũng có!

Chỉ là nói.....

Thời gian sẽ chứng minh rốt cuộc bọn họ có phải người cùng thuyền hay không!!

Hai người vừa trò chuyện vừa đẩy ra cửa lớn sảnh B .....

“Nha!!!” Tùy theo, một tiếng thét chói tai truyền đến.

Chỉ thấy, một cái hoa cầu màu đỏ không lệch không chính hạ xuống trên đỉnh đầu Tuyết Vi.

Cô theo bản năng duỗi tay tiếp được cái hoa cầu bay tới ngoài ý muốn kia, ánh mắt mờ mờ cùng Mộ Thần Hiên nhìn nhau .....

“đây là thứ gì??” Mộ Thần Hiên nghi hoặc gãi gãi đầu.

“A, tôi cũng không biết.” Tuyết Vi bất đắc dĩ cười cười.

Một người nữ binh mặc quân phục binh đoàn thứ nhất thấy thế vội vàng chạy tới: “Ngượng ngùng, ngượng ngùng, Mộ tướng quân, còn có đồng chí này. Chúng tôi chơi trò chơi, không có nện vào các người đi?”

“Không.....” Tuyết Vi mỉm cười liền phải đem hoa cầu trở về.

“Từ từ!!!!” Lúc này, một tiếng la vội vàng truyền đến.

Chỉ thấy, cách đó không xa, một người đàn ông cười xấu xa nói: “Đã đánh cuộc thì phải chịu thua. Bây giờ hoa cầu dừng ở trên tay ai, chính là người đó!!”

“Chính là, cô ta không phải người binh đoàn thứ nhất chúng tôi!!”

“Không phải thì thế nào??? Dù sao hoa cầu dừng ở trên tay người ta, chính là người ta. Hắc, ai bảo các người không có việc gì chơi tâm kế, xong rồi đi? Lúc này tiện nghi cho người ngoài đi? Ha ha ha ha.....”

“Hừ!!!” Mỗi người trong nhóm nữ binh lộ ra biểu tình không cam lòng.

Nhưng nghe giữa bọn họ đối thoại, Tuyết Vi càng là vẻ mặt mờ mờ.....

“Đồng chí, cô tốt.” Người đàn ông kia chậm rãi đi tới trước mặt cô: “Chúng tôi chơi trò chơi, bây giờ, cô nhận được hoa cầu, như vậy chúc mừng cô, cô có thể cùng Bạch tướng quân của nhà chúng tôi .....

Cùng Bạch Dạ..... Khiêu vũ?!!

Thân mình Tuyết Vi ngẩn ra, đôi con ngươi khẽ nhếch theo bản năng tìm kiếm bóng dáng Bạch Dạ ở chỗ tụ tập binh đoàn thứ nhất .....

Chỉ thấy, trên một sô pha to rộng, Bạch Dạ mặt vô biểu tình ngồi ở chỗ kia, trong lòng mắt u lạnh, thật sự gọi người nhìn không ra giờ phút này

anh suy nghĩ cái gì.

“Cùng Bạch Dạ khiêu vũ hả??” Mộ Thần Hiên một bên vừa nghe, lập tức hứng thú như là tiêm máu gà:

“Tuyết Vi, mau đi, dù sao trước kia anh ta là huấn luyện viên của cô, khẳng định cô không xa lạ gì đối với anh ta. Tên Bạch Dạ kia vẫn luôn nói sẽ không khiêu vũ, ha, lần này, rốt cuộc tôi có thể xem anh ta xấu mặt.” Nói xong, anh cùng binh đoàn thứ nhất cùng nhau liên thủ lôi kéo Tuyết Vi đang dằn dặt, túm cô tới chỗ Bạch Dạ.

Một khuôn mặt nhỏ nhắn từ từ nổi lên trắng, Tuyết Vi không biết làm sao nhìn quanh người túm mình.

Không, không.....

Không cần.....

Trái tim khẩn trương cấp tốc nhảy lên, cô gắt gao nhìn chăm chăm Bạch Dạ cách đó không xa, trong ánh mắt có kháng cự khó nén ..... Thơ_Thơ_diendanlequydon

‘huấn luyện viên Bạch, anh sẽ khiêu vũ sao?’

‘Thế nào?’

Đó là bốn năm trước, mới vừa khai giảng không lâu, trong trường học liền tổ chức vũ hội, Tuyết Vi khó khăn mới tìm được Bạch Dạ: ‘tôi, tôi không biết nhảy khiêu vũ xã giao, huấn luyện viên Bạch, anh có thể dạy cho tôi hay không.’

‘Không biết nhảy, không nên nhảy.’

‘Nhưng mà... Chính là như vậy có thể có vẻ thực khác người hay không? Tất cả mọi người đều muốn mượn vũ hội này giao lưu bằng hữu, tôi cũng muốn .....’

Năm đó tính cách Tuyết Vi căn bản không khép kín giống bây giờ, cô thời thời khắc khắc đều khát vọng giao lưu bằng hữu, càng thêm khát vọng dung nhập bên trong tập thể.

Có lẽ là cảm thấy cô gái này có chút đáng thương; lại có lẽ là bị cô gái này hồn nhiên làm cảm động, Bạch Dạ chỉ do dự một lát, liền cấp ra đáp án: ‘hôm nay tám giờ tối chờ tôi ở phòng học vũ đạo.’

‘.....’

toi! Cam ơn anh, nuan tuyen vien vaoen, cam ơn.....

Một đêm kia, Bạch Dạ tay cầm tay dạy Tuyết Vi lớn tiếng đồng hồ khiêu vũ xã giao.

Cử dưới ánh trăng cùng ánh đèn chiếu rọi phòng vũ đạo tối tăm, người đàn ông này vốn từ tú đường như lại tăng thêm một cái hào quang đa tài đa nghệ.

Trong một đêm này, Tuyết Vi vốn sùng bái đối với anh, ở bên trong vô hình lại tăng thêm vài phần.

Thơ_Thơ_diendanlequydon

Kéo đàn violon, dương cầm, khiêu vũ xã giao, chờ từ từ, đối với người đàn ông này mà nói, mọi thứ đều có thể, chỉ là xem anh nguyện ý muốn triển lộ hay không thôi.

Có thể nói là, người thầy đầu tiên dạy khiêu vũ xã giao trong đời cô; bạn nhảy đầu tiên chính là Bạch Dạ.....

“Tối, Dạ, tuy nói Tuyết Vi trước kia là học sinh của cậu, nhưng bây giờ cô ta là người ‘nhà’ chúng tôi, cô ta cũng là nữ binh xinh đẹp nhất của nhà chúng tôi, bây giờ cô ta tới bồi cậu khiêu vũ, lúc này xem như cậu gặp vận đào hoa rồi!” Mộ Thần Hiên cười xấu xa nháy mắt vài cái với Bạch Dạ.

Nữ binh binh đoàn thứ nhất ở một bên khó chịu lắm lắm:

“Bạch tướng quân cũng là đẹp trai nhất binh đoàn thứ nhất chúng tôi, rốt cuộc là ai gặp vận đào hoa, hừ!!”

“này!! Dạ, vì sao cậu còn ngồi lắt đống hả? Không phải là chờ nữ binh của nhà chúng tôi tới mời cậu khiêu vũ hả?” Thấu Bạch Dạ chậm chạp chưa đáp. Mộ Thần

Hiên bất mãn nhún mày.

Lúc này Bạch Dạ mới chậm rãi từ trên sofa ngồi dậy, chậm rãi đi tới trước mặt Tuyết Vi. “mời.” Lễ phép vươn tay, một đôi con ngươi thâm thúy trong không hề có nửa điểm độ ấm..... Thơ_Thơ_diendanlequydon

Tìm Tuyết Vi trong nháy mắt liền nhắc tới cổ họng, bước chân, theo bản năng lui một chút về phía sau.

“Làm sao vậy?” Người chung quanh thấy cô lùi bước, sôi nổi lộ ra biểu tình nghi hoặc.

Không khỏi làm người khác khả nghi, cô miễn cưỡng nặn ra khuôn mặt tươi cười: “Xin, xin lỗi, tôi..... Sẽ không khiêu vũ.”

Vươn tay đi, chậm rãi, chậm rãi thu trở về, Bạch Dạ liền như vậy lẳng lẳng nhìn chăm chăm mặt Tuyết Vi đang nhìn, trong ánh mắt như cũ là gọi người nhìn không thấu ánh sáng.....

“Sẽ không khiêu vũ? Đây đã có thể khó làm.” Tên kia lộ ra biểu tình khó xử.

Lúc này, nhóm nữ binh binh đoàn thứ nhất xem như mất hứng rồi.

Nhưng ai ngờ.....

“Sẽ không nhảy thì không nhảy đi, dù sao Dạ cũng sẽ không nhảy. Các người hợp thành một đôi, vừa vặn tốt. Ha.....” Xem nào nhiệt chính là không chê chuyện lớn,

Mộ Thần Diên ổn do dường như đẩy hai người kia một chút.

Hai người lão đạo liền vọt hai bước về sân nhảy.

“Đến đây đi.”

Bên tai, truyền đến giọng nói Bạch Dạ gần như u lạnh, Tuyết Vi chậm rãi nâng lên mi mắt, nhìn anh liếc mắt một cái. Tay nhỏ đột nhiên nắm chặt nắm tay, bước nhanh đi đến sân nhảy. Thơ_Thơ_diendanlequydon

Nhưng mới vừa đi không được hai bước.....

Hai tròng mắt cô chợt lóe, chân trái trượt chân ..... “Ai da.” Một cái mộng an vị ở trên mặt đất.

“Vi.....” Bạch Dạ vừa muốn đỡ cô lên, lại ở trong lúc vô tình đối diện con người cô đông lạnh, đã hiểu được hết thảy.....

“Tuyết Vi, Tuyết Vi, cô không sao chứ!?” Thấy thế, Mộ Thần Diên cùng vài người binh đoàn thứ nhất bước nhanh chạy tới.

Cô chật vật từ trên mặt đất đứng lên: “Ha ha, tôi không có việc gì, chỉ là chân có chút trật rồi mà thôi. Xem ra..... Vô phúc cùng Bạch tướng quân khiêu vũ rồi.”

Xem thêm tại: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?p=3439081#p3439081>

Bạn đang đọc truyện Nữ Vương Mommy Giá Lâm được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull(chấm)Net.

Chương 164: Thiếu

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Editor: Thơ Thơ

“Khiêu vũ là việc nhỏ.” Mộ Thần Hiên khó chịu trừng mắt nhìn tròng trắng mắt Dạ: “Dạ, cậu cũng thật là, làm sao không hiểu đau người như vậy? Tuyết Vi đã té ngã, cậu liền đứng ở kia mặc kệ, cũng không nói đỡ một chút, người nào!!”

Không.....

Này không phải vấn đề của Bạch Dạ, là vấn đề của cô.

Ở trong khoảnh khắc té ngã, cô nghe được anh hô ‘Vi.....’ mà sự thật, anh hẳn là muốn kêu Vi Nhi đi?? Chỉ là.....

Anh hiển nhiên đã đọc, đã hiểu kháng cự trong ánh mắt cô.

Dư quang mắt nhắm Bạch Dạ trầm mặc không nói, Tuyết Vi vội vàng mỉm cười vẫy vẫy tay: “Mộ tướng quân, việc nhỏ, việc nhỏ mà thôi. Tôi tưởng Bạch tướng quân là không có phản ứng kịp. Ha ha, bên trong cái gì, tôi liền không mất hứng. Các người tiếp tục chơi đi.”

“Tuyết Vi, tôi đỡ cô đi phòng y tế đi?”

“Không cần, không cần, Mộ tướng quân, lần này binh đoàn thứ ba chúng ta thắng thi đấu, anh khao nhiều đi, khao đoàn người đi. Tôi trước đi ra ngoài nói một tiếng.” Nói xong, Tuyết Vi liền đi đến cổng lớn .....

Nhìn bóng dáng cô khắp khiêng, từ đầu đến cuối tầm mắt Bạch Dạ đều chưa từng dời đi.

Cho đến, Tuyết Vi bước ra cổng kia, oai đến chân trái, lập tức trở nên hoàn toàn tốt không tổn hao gì. Giờ khắc này, Bạch Dạ như trút được gánh nặng thờ dài nhẹ nhõm một hơi, chỉ là trên mặt anh lạnh lùng lại nổi lên một nụ cười bi lạnh .....

“Xem ra lần này trò chơi có thể làm lại chứ??” Một nữ binh cao hứng phấn chấn nói. Thơ_Thơ_diendanlequydon

Bạch Dạ vội vàng thu hồi tất cả biểu tình không nên có trên mặt, tỏ vẻ xin lỗi cười cười: “Thời gian không còn sớm, tôi có chút việc muốn xử lý, liền không cùng các người.”

“A?? Bạch tướng quân..... Ai..... Bạch tướng quân.”

Không màng mọi người ngăn trở, anh cũng không quay đầu lại rồi đi sánh B.

“Bạch tướng quân.” Mới vừa đi ra sánh B, một binh lính binh đoàn thứ nhất thần sắc hoảng loạn chạy tới trước mặt anh.

“Chuyện gì?”

Mắt binh lính kia thần bí nhìn chung quanh, thấp giọng nói: “Vừa

mới rồi, lúc tôi tuần tra ở khu vực rừng rậm, phát hiện binh lính binh đoàn chúng tôi ..... Năm cổ thì thể!!!”

“Cái gì?! Đại khái đã chết bao lâu?”

“Đại khái khoảng hai tiếng đồng hồ, hơn nữa..... quân phục trên người bị người ta cởi ra!”

Vừa nghe lời này, sắc mặt Bạch Dạ nháy mắt liền trầm xuống: “Tôi đã biết, tôi đây liền đi xử lý.”

Thơ_Thơ_diendanlequydon

“vâng!!”

*

Sao trời về khuya.

Tuyết Vi ngồi ở bờ hành lang dài mênh mông, ngẩng đầu, ngưng thần nhìn bầu trời đêm cuộn cuộn. Một đôi mắt thủy linh điểm tuyết không hết ưu thương.

Nhớ rõ đã từng, mỗi lần nhìn thấy Bạch Dạ, tim cô đều sẽ đập không thôi, giống như là trạng thái vô số thiếu nữ yêu thâm tình nhân trong mộng, vừa mở mắt liền sẽ nhớ tới anh, nhắm mắt lại hận không thể nằm mơ đều phải mơ thấy anh.

Chính là bây giờ.....

Cô cỡ nào hy vọng Bạch Dạ người này..... Có thể từ trong trí nhớ hoàn toàn biến mất đâu?

“Ai.....” Nặng nề thở dài, trong một cái chớp mắt khi Tuyết Vi cúi đầu xuống.....

Bỗng dưng, một thân ảnh nhanh chóng xâm nhập trong tầm mắt cô.....

Người nọ cách cô không sai liệp lắm khoảng mười mấy mét, ở đường nối trời và đất, anh ta giống như là quý vị đứng ở nơi đó vẫn không nhúc nhích, nhìn chăm chú vào cô.

Định mắt nhìn lại..... Thơ_Thơ_diendanlequydon

Anh một thân quân trang binh lính bình thường của binh đoàn thứ nhất, thân tì lệ ba – bảy, đem thân quân trang bình thường nổi bật lên đẹp trai như vậy.

Đang xem xem khuôn mặt anh tuần tú, da thịt như tuyết, ngũ quan như điêu khắc tinh mỹ, đặc biệt là một đôi mắt lam lay động sóng, u ám sâu không thấy đáy, rực rỡ lung linh, thanh triệt ôn nhuần, chỗ sâu trong sóng mắt kia mơ hồ giấu kín mê hoặc nhân tâm khác thường, gọi người nhìn, liền dường như hãm sâu trong đó, không thể tự kiềm chế.

Người đàn ông thật là đẹp .....

Quả thực có đáng vẻ làm giật nảy mình!

Hoặc là, anh ta là một cô gái?

Tuyệt Vĩ thật sự không thể tin, thế gian sẽ có người đàn ông xinh đẹp như vậy, cho dù mỹ nữ tuyệt thế nhìn thấy anh, chỉ sợ đều phải xấu hổ cúi đầu đường vòng mà đi thôi??

Anh ta là ai??

Là người nào?

Lại hoặc là, anh ta là hồ tiên, quý mị trong đêm đen?

Nếu không, nhân loại, làm sao sẽ có khuôn mặt tuyết mỹ tuyết luân như vậy?

Mờ mịt .....

Đứng ở đêm tối người đàn ông bỗng nhiên nở nụ cười với
Tuyết Vi, khỏe miệng khẽ nhếch, tràn đầy nhu tình.
Nhưng ..... *Thơ_Thơ_diendanlequydon*

Không biết vì sao, ở nơi này xóa sạch nụ cười ôn nhu,
Tuyết Vi lại mơ hồ cảm giác được âm trầm, muốn chạy
trốn, lại vừa động cũng không thể động dậy.

“Vi.” Đột nhiên, sau lưng truyền đến giọng nói của
Hoàng Phỉ Minh.

Thân mình Tuyết Vi run lên, theo bản năng quay đầu
lại nhìn tới Hoàng Phỉ Minh đi tới mình, khi lần đầu
lại đây, người đàn ông kia có được dung nhan tuyệt thế đã
hư không tiêu thất ở trong bóng đêm?!

Tại sao lại như vậy???

Chẳng lẽ .....

Cô thật sự gặp hồ tiên hả?!!

“Tôi nghe Trần Diên nói chân cô bị trật rồi, nghiêm
trọng sao?” Hoàng Phỉ Minh chậm rãi ngồi ở bên cạnh
Tuyết Vi.

Cô liền thẳng lưng lẳng lẳng nhìn chăm chăm nơi người đàn
ông kia vừa mới đứng như vậy, nhìn đăm đăm, căn bản
cũng không nghe được Hoàng Phỉ Minh nói cái gì.

Hoàng Phỉ Minh nghi hoặc nhún nhún mày: “Tuyết
Vi??”

“A???” Lấy lại tinh thần, khuôn mặt nhỏ không hiểu sao nổi lên trắng.

“cô?!” Hoàng Phỉ Minh thử tính sờ cái trán của cô.

“Tôi không phát sốt.” Khẩn trương mở tay anh ra.

Thơ_Thơ_diendanlequydon

Anh nheo nheo mắt: “Phát sinh chuyện gì?!” Lập tức liền đã nhận ra không thích hợp!

Phát sinh chuyện gì.....

Phát sinh chuyện gì.....

Tuyết Vi cũng không biết phát sinh chuyện gì. “Tôi, tôi, khả năng tôi ..... khả năng tôi thấy quý!!” Hô hấp, trở nên càng thêm dồn dập.

Hoàng Phỉ Minh lo lắng xoa xoa gương mặt cô trắng bệch: “Đừng có gấp, chậm rãi nói xong, rồi cuộc phát sinh chuyện gì?”

“Vâng, Là như vậy. Vừa mới, vừa mới rồi lúc anh kêu tôi, nơi đó, nơi đó đứng một binh lính binh đoàn thứ nhất. Chính là, chính là, tôi chỉ là liếc mắt nhìn anh một cái, khi quay đầu lại ..... Người kia đã không thấy tăm hơi, không thấy!!!”

“binh lính binh đoàn thứ nhất hả?” Hoàng Phỉ Minh theo hướng ngón tay Tuyết Vi nhìn qua. Chỗ đó tuy nói là đất trống, nhưng hai bên lại có lùm cây rậm rạp, nếu muốn tránh lên cũng dễ như trở bàn tay. “cô đừng sợ, trên

thế giới này không có quý, cô nói cho tôi, anh ta trông làm sao, khả năng anh ta giờ trò đùa dai với cô.”

“Anh, anh, dáng dấp anh ta rất đẹp, rất đẹp, rất đẹp, rất đẹp .....

“Nữ?”

“Không không không, tôi cũng không biết anh ta là nam hay là nữ, dù sao chính là vô cùng, vô cùng đẹp.”

Thơ _ Thơ _ diendanlequydon

“Vô cùng đẹp?” Binh đoàn thứ nhất là lực lượng nòng cốt của Quân Khu Bạch Hổ, Hoàng Phi Minh đối với tư liệu mỗi người binh đoàn thứ nhất đại khái đều có điều hiểu biết, muốn nói dáng dấp người đàn ông lớn lên không tệ lắm cũng có không ít, dáng dấp người đàn ông vô cùng đẹp? “Anh ta còn có đặc thù gì khác không?”

“đặc thù khác .....” Tuyết Vi tinh tế hồi ức hình ảnh trong đầu, đột nhiên nhớ tới: “Có!! Có!! Anh có..... Có một đôi mắt màu lam!!!”

Xem thêm tại: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?p=3439160#p3439160>

Bạn đang đọc truyện Nữ Vương Mommy Giả Lâm được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Chương 165: Thiếu

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Editor: Thơ Thơ

Tuy nói là, đôi mắt màu lam cũng không hiếm thấy, chính là, người đàn ông kia có một đôi mắt màu lam, để lại ở trong trí nhớ Tuyết Vi quá sâu, quá ấn tượng.

Mê hoặc nhân tâm dường như mang theo..... Vô tận nguy hiểm!! Nếu không cẩn thận một cái, khả năng liền sẽ chết chìm ở bên trong vẻ yêu mị của anh ta.....

“Màu lam. .... Đôi mắt?!” Khi nghe đến những lời này, nháy mắt, con người Hoàng Phủ Minh không khỏi mở lớn một chút.

“Đừng! Đôi mắt màu lam.”

“Vi, cô lập tức trở về phòng của cô, bắt luận phát sinh chuyện gì, đều không cần ra ngoài. Tôi có chút việc muốn xử lý.” Nói xong, Hoàng Phủ Minh quay đầu, vội vàng chạy về trong phòng yến hội.

Nhìn bóng dáng anh vội vàng rời đi, khuôn mặt nhỏ Tuyết Vi vốn trắng bệch càng thêm trở nên không hề có sắc máu: “sau khi Hoàng Phủ Minh nghe xong người kia có một đôi mắt lam, vì sao sẽ khẩn trương như vậy?? Quà nhiên! Quà nhiên!! Anh nhất định biết người kia chính là quý, nhất định biết!!”

Tiếng ni non hoảng loạn rơi xuống, Tuyết Vi quay bước chạy đi về chính phòng mình.

“Đáng chết, sớm biết vậy tôi thật nên nghe Hoàng Phủ Minh không tới luyện tập quân sự lần này, nơi này vậy mà nháo quý.” Hoảng loạn chạy tới dừng chân trước phòng an bài tốt, Tuyết Vi nhanh chóng đẩy cửa ra, thuận thể mở ra đèn bên tay, quay người, khóa trái cửa trong nháy mắt. ....

Thơ _ Thơ _ diendanlequydon

Thân mình cô. .... Ngơ ngẩn.

Ký ức tàn niệm xẹt qua trong óc, trong vài giây mở ra đèn xoay đầu khóa cửa kia, trong phòng .....

Giống như. ....

‘oanh’ lập tức, da đầu Tuyết Vi đều phải nổ tung, cô mơ hồ cảm thấy được trong vài giây từ khi bật đèn đến khóa cửa, trong phòng giống như. ....
Đứng vài người?!

Thân thể cứng đờ chậm rãi. .... Chậm rãi. .... Xoay chuyển, nhìn về phía trong phòng. ....

Chỉ thấy!!!

ở giữa phòng, hai nam, hai nữ, bốn người mặc quân phục binh đoàn thứ nhất, mặt vô biểu tình đứng ở nơi đó nhìn chăm chăm cô.

“um. ....” Tuyết Vi không khỏi hít một ngụm khí lạnh, muốn chạy trốn, vừa vặn sớm đã nhũn ra, vừa động đều không thể động dậy được rồi.

Cho đến vài giây qua đi.

Phản chiếu dáng mấy người kia ánh vào mi mắt Tuyết Vi, lúc này cô mới có thể khẳng định, mấy người này ..... Không phải quý, mà là
người!!

Hô. .... Thơ _ Thơ _ diendanlequydon

Thở ra một hơi như trút được gánh nặng, cô định thần, nhàn nhạt nói: “Xin hỏi, các người có chuyện gì sao?”

Hai nam hai nữ kia im lặng không lên tiếng, mà là không hẹn cùng nhìn về phía giường .....

Tuyết Vi cũng đuổi theo tầm mắt bọn họ nhìn qua đi.

Chỉ thấy, trong đêm tối xuất hiện người đàn ông tuyệt mỹ chính diện mang tươi cười ngồi ở đầu giường của cô .....

Trong nháy mắt này, hồn Tuyết Vi đều bị dọa bay.....

Nhưng.....

Ít nhất, bây giờ cô có thể khẳng định, người đàn ông này không phải hồ tiên gì, mà là người.....

Cử dưới ánh đèn làm nổi bật, màu da người đàn ông quá thực trắng như tuyết, cũng không giống trong đêm tối có vẻ quý mị như vậy, chỉ là tăng thêm vài phần yếu khí.

Từ đầu đến cuối đều không có thay đổi qua, chính là người đàn ông này..... Thật sự..... Vô cùng, vô cùng đẹp!!! Anh ta tuyệt đối..... Là yêu nghiệt thế gian hiếm có!!

“Tuyết Vi?” Người đàn ông tuyệt đẹp đã mở miệng trước, giọng nói dễ nghe mà trầm thấp, mười phần mê người. Thơ_Thơ_diendanlequydon

“Đạ.”

Trong nháy mắt Tuyết Vi gật đầu theo tiếng kia, một nữ binh trong đó lấy tư thế sét đánh không kịp bưng tai đến bên cạnh cô.

Nữ binh kia nhanh tay đặt trên cổ Tuyết Vi.

Đuợc quang có thể thấy được, trên tay nữ binh mang một cái nhẫn chói mắt, trên nhẫn liền tiếp một cây châm nhỏ ước chừng năm centimet, thoạt nhìn sắc bén vô cùng. Chỉ sợ, cô nhúc nhích một chút, cái ngân châm kia liền có thể thấy máu phong hầu!!

Tuyết Vi lập tức có thể kết luận, mấy người này .....
Người tôi không có ý tốt!!

“Đừng sợ, cô ta sẽ không thương tổn cô.” Người đàn ông cười tà, tự nhiên nhếch lên chân bắt chéo. Bộ dáng này giống như là một vị đế vương nắm chính quyền, quý khí mười phần, bình thản ung dung.

“Các người, muốn thế nào?” Tuyết Vi lạnh lùng hỏi.

Người đàn ông lại cười mê người: “Tôi chỉ muốn thỉnh Tiểu thư Tuyết Vi giúp tôi một chuyện nhỏ, có thể không?”

Có thể không??

Khi người đàn ông nói ra ba chữ ‘có thể không’, Tuyết Vi rõ ràng nhìn đến giữa cặp mắt lam kia hiện lên chính là một vẻ nguy hiểm, chỉ sợ..... Không phải do cô lựa chọn đi?? Thờ_Thờ_diendanlequydon

“Gấp cái gì?”

“Đa hả.” Người đàn ông mỉm cười búng tay một cái.

Một nam binh cầm một tờ giấy bút, mặt vô biểu tình đi tới trước mặt Tuyết Vi.

“Tiểu thư Tuyết Vi, tôi nghe nói được vật YV này là cô cùng Bạch Đa nghiên cùng chế tạo ra, bây giờ, tôi yêu cầu cô đem bản phân tích được vật YV viết cho tôi.”

Hóa ra.....

Mục đích nhóm người này là UV!!

Tim mắt Tuyết Vi không khỏi đánh giá người đàn ông tuyệt đẹp kia, anh mặc quân phục là binh đoàn thứ nhất, lại gọi thẳng tên Bạch Dạ, nói cách khác.....

Bọn họ tuyệt đối không phải người binh đoàn thứ nhất!!

Kia..... Bọn họ là ai? Gián điệp quân địch phải tới sao?

Đôi mắt vừa chuyển, Tuyết Vi thản nhiên cười nói: “nếu tôi không viết thì sao?!”

“Ha ha.” Người đàn ông cười mà không nói.

Nữ binh kia không chế được Tuyết Vi, nhấn trên tay mang ngân châm tới gần cổ cô thêm vài phần.

Thơ_Thơ_diendanlequydon

“Tôi vẫn luôn tin tưởng mị mao và trí tuệ là cùng tồn tại.....” Người đàn ông không nhanh không chậm đã mở miệng, một đôi mắt lam hàm chứa ý cười chậm rãi đối diện đôi mắt Tuyết Vi: “cô xinh đẹp như vậy, nếu sớm kết thúc sinh mệnh, tôi thật là không đành lòng đâu.”

Ngữ khí người đàn ông nghe tới bình tĩnh mà ôn hòa như vậy, chính là.....

Tuyết Vi lại thấy được sát ý ở đáy mắt anh!!

Người đàn ông này..... Kát ngực hiem!!

Đáng ngoài tuyết mịn, tiếp theo nhất định cất dấu một viên..... Sợ với rắn rết còn muốn độc hơn!

Sau một lúc lâu trầm mặc, Tuyết Vi một phen đoạt lấy giấy bút trong tay nam binh trước người, nhanh chóng miêu tả cách điều chế phân tích YV .....

“Có thể sao?” Trình ra cách điều chế phân tích YV.

Nam binh kia mang theo cách điều chế, bước nhanh đi tới một cái rương da màu đen đặt trên mặt đất .....

“Không vội, cô xinh đẹp như vậy, tôi muốn nhìn cô thêm.” Một tay người đàn ông chống cằm, nghiêng ngẫm nở nụ cười.

Tuyết Vi lạnh lùng hừ một tiếng, dư quang nhìn về phía nam binh kia đang mở cái rương da màu đen ra.

Thơ_Thơ_diendanlequydon

Chỉ thấy, trong rương da màu đen kiểu Trung Quốc chính là một mớ dụng cụ hóa học, nam binh thuần thục lấy ra tới, ở bên bắt đầu thực nghiệm rồi.

“A, hóa ra là không tin tôi.” Tuyết Vi đã hiểu được nhóm người này có chuẩn bị mà đến, chỉ sợ hẳn là lên kế hoạch thật lâu đi??

Ngẫm lại cũng đúng, Quân Khu Bạch Hồ bọn họ khẳng định không dễ xâm nhập đi vào, mà bây giờ ở căn cứ mô phỏng quân sự huấn luyện lên vào lại không khó khăn như vậy.

như vậy.

“Đa hử, tôi tin tưởng Tiểu thư Tuyết Vi, sẽ không gạt tôi, đúng không?” Người đàn ông đã chậm rãi mở miệng.

Tuyết Vi nhếch môi cười: “Vậy cũng không nhất định nha.”

“Không quan hệ, cô thông minh nhất định biết hậu quả lừa tôi.” Nói xong, đôi mắt lam của người đàn ông thoáng chốc xẹt qua một tia sáng nguy hiểm.

Cô chậm rãi rũ xuống mi mắt. .... “Hậu quả? A. .... Hậu quả là thế nào. .... Bây giờ nói. .... Còn quá sớm!!” Trong khoảnh khắc mi mắt nâng lên. ....

Trong đôi mắt phượng nháy mắt một tầng ánh sáng quỷ dị.

Giây tiếp theo. ....

Xem thêm tại: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?p=3439313#p3439313>

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 166: Thiếu

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Editor: Thơ Thơ

‘ ầm ’ một tiếng.

Khói đặc bốn phía khu vực thí nghiệm, nam binh đang làm thực nghiệm lập tức liền ngã xuống.

“Chủ thượng, cẩn thận, khói có độc!!!” Một nam binh khác phản ứng nhanh nhạy đánh nát ống thủy tinh.

Mây nữ binh bắt cóc Tuyết Vi nhú lại, vừa muốn giết người diệt khẩu. ....

Nhưng!!!

Tuyết Vi đã thoát đi trong lúc hỗn loạn.

Khói mê nồng nặc dần dần tan đi. ....

“Đáng chết!!” Nữ binh kia không cam lòng nheo đôi mắt lại. “Chủ thượng, Tuyết Vi cô.....” Vừa muốn báo hết thầy.

Trong phòng ba người ngây ngốc nhìn người đàn ông, thân mình cứng lại rồi. ....

Chỉ thấy, Tuyết Vi cầm một chủy thủ trong tay, đặt ở trên cổ người đàn ông, ngọt ngào cười với bọn họ ..... Tho_Tho_diendanlequydon

“A, Tiểu thư Tuyết Vi, tôi quả thực không nhìn lầm cô đâu. Ở trong thời gian ngắn như vậy liền chế định ra một kế hoạch thoát thân, cũng có thể đem phân tích đồ YV sửa đổi thành thuốc khác, thật là làm người ta bội phục.” Người đàn ông nghiêng đầu, lộ ra mỉm cười mê người với Tuyết Vi.

Khoảng cách nhìn gần mặt này làm người giật nảy mình, Tuyết Vi càng xem càng cảm thấy anh ta quá đẹp.

Nhưng.....

Người đàn ông này rõ ràng bị bắt cóc, lại biểu hiện bình tĩnh như vậy, thật là làm cô thực khó chịu!! “Hai lựa chọn.”

“hả?”

“Một, thả tôi; hai, anh chết trước, tôi bồi anh.”

“Ha hả.....” Người đàn ông cười mà không nói.

Tròng mắt Tuyết Vi chuyển động: “Tôi đây coi như anh lựa chọn một?” Nói xong, liền kéo người đàn ông từ trên giường lên, chậm rãi đi đến cửa.

Kỳ quái.....

Thật là kỳ quái.....

Từ cảm giác xem ra, người đàn ông này hẳn là thủ lĩnh mấy người kia mới đúng, vì sao bây giờ anh ta đang bị bắt cóc, mấy người kia lại không khăn trương một chút chứ? Tho_Tho_diendanlequydon

Tuyết Vi nghi hoặc đánh giá mặt mấy người còn lại, nội tâm mơ hồ có chút bất an.

“cô nên lựa chọn trước tiên thoát đi.....” lúc cô sắp tiếp cận cổng lớn, người đàn ông đột nhiên quay đầu lại.

Còn không đợi Tuyết Vi phản ứng lại đây, mắt lam anh tối sầm lại, bàn tay to trái lại bắt lấy cổ tay Tuyết Vi, chẳng qua là nhẹ nhàng chuyển một cái.

Tuyết Vi đã bị anh chặt chẽ không chế ở trong lòng ngực.

Cô.....

Thật hẳn là.....

Trước tiên lựa chọn chạy trốn!!

Bây giờ, rốt cuộc Tuyết Vi hiểu được khi người đàn ông bị bắt cóc,

mấy tên thủ hạ kia vì sao sẽ bình tĩnh như vậy, chỉ vì.....

Chỉ vì của bọn họ..... Thật sự quá mạnh mẽ!!

Cục diện xoay chuyển chỉ ngắn ngìn vài giây, lưng Tuyết Vi dán ngực người đàn ông, trên mặt cũng tìm không thấy phân bình tĩnh thần nhiên kia.....

“cô thật sự thật đẹp, chỉ tiếc.....” bàn tay to trắng nõn chậm rãi từ trong tay Tuyết Vi lấy đi chủy thủ, giọng nói anh gần như quý mị, vào giờ phút này nghe tới

âm trầm như vậy. “Trên thế giới này cũng không có cô tồn tại.....”

Mắt lam chợt lóe, người đàn ông giơ cao chủy thủ trong tay lên, trong khoảnh khắc sắp rơi xuống .....

Thơ _ Thơ _ diendanlequydon

‘rầm’ một tiếng.

“Tuyệt Vi!!” Cửa lớn bị người từ ngoài đá văng, Bạch Dạ thở hắt hắt xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Từ trong hơi thở gấp gấp kia có thể cảm giác đến, một đường này anh làm sao chạy tới. Tuyệt Vi thật sự không nghĩ tới, Bạch Dạ..... Vậy mà thật sự thu được ‘khói báo động’ cô phát ra!!

Tâm mắt lạnh lẽo chậm rãi nhìn về phía người đàn ông bắt cóc Tuyệt Vi, trong phút chốc, Bạch Dạ lạnh mắt Nhất thân: “Đạ Phi..... Linh!!”

Đạ Phi Linh?

Tuyệt Vi ngây ngẩn cả người, người đàn ông này chính là..... Chính là Quân Trường Quân khu Huyền Vũ Đạ Phi Linh?!!

Khó trách, khó trách từ lúc mới gặp người đàn ông này, không hiểu sao trên người liền tản mát ra một cỗ khí tràng cường đại, đó là hơi thở vương giả người thường không cách nào địch nổi.

Trên người Hoàng Phi Minh cũng có hơi thở như

vậy!!

Cô sớm nên nghĩ đến, người đàn ông này đôi mắt vạn sự đều bình thản ung dung nhất định không phải người thường, chỉ là, cô hoàn toàn không cách nào liên hệ khuôn mặt người đàn ông này cùng một quân trường cao cao tại thượng. Anh thật sự..... Quá đẹp!

Thơ_Thơ_diendanlequydon

“Hừ? Bạch lang.” Màn đêm buông xuống khi phi linh đối diện đôi mắt Bạch Dạ, lên trong mắt lam khó có thể che dấu ánh sáng hung hăng.

Bạch lang, là tất cả xung hô quân địch đối với Bạch Dạ.

Bởi vì anh có thân thủ nhạy bén như sói, lại có năng lực hiểu rõ như sói, vì vậy, quân địch liền cấp một cái ngoại hiệu như vậy cho Bạch Dạ.

“A. Thật là thầy trò liên tâm đầu.” Dạ Phi Linh mỉm cười lắc đầu, một mảnh môi đỏ chậm rãi gần sát bên tai Tuyết Vi: “Nói cho tôi, khi cô tự cấp tôi phân tích đồ giả UV, cũng đã thế mình chế tạo đồ tuyên ‘chạy trốn’ như vậy sao?”

Đúng vậy!

Bạch Dạ xuất hiện kỳ thật cũng là ở bên trong dự kiến của Tuyết Vi!!

Cô đem thành phần phân tích đồ được vật UV gia tăng vô số lần, cùng nhau sửa chữa một loại nguyên tố trong đó, đem nơi này biến thành mãnh liệt khói dày đặc.

ta..... anh sang nung phan: !

Vì sao? Vì sao anh ta hưng phấn? Hơn nữa..... Vì sao muốn nói cảm ơn?

Tuyết Vi khó hiểu.

“khả năng, cô không biết, Bạch tướng quân các người chính là nhân vật mục tiêu các quân ngấm ra giá cao treo giải thưởng đầu. Giá cả giải thưởng anh ta đã cao hơn Quân Trường quân khu Thanh Long và quân khu Chu Tước, chỉ ở sau tôi và Hoàng Phi Minh.”

Ngấm treo giải thưởng?? Thờ _ Thờ _ diendanlequydon

Trước kia Tuyết Vi nghe nói qua chuyện này.

Hình như là quân phi các nơi cùng với quân chính quy ngấm chế tạo ra một phần giải thưởng ám sát.

Liên giống như, giết Hoàng Phi Minh sẽ phải nhận được bao nhiêu, bao nhiêu tiền; giết Dạ Phi Linh sẽ được bao nhiêu tiền. Lấy loại này suy ra, có một phần xếp hạng kỹ càng tỉ mỉ tinh tế.

Vì sao Dạ Phi Linh muốn nói cho cô biết? Anh hẳn là không thiếu..... Tiền..... Di?

Không!!!

Đột nhiên hồi thần, mục đích Dạ Phi Linh nói cái này là muốn nói cho cô, Bạch Dạ đối với mỗi quân khu uy hiếp có bao nhiêu cường đại, nếu Bạch Dạ đã chết ..... Như vậy phần ưu hiếp kia không còn tồn tại nữa.

Dạ Phi Linh muốn mượn thời cơ này .....

Diệt trừ Bạch Dạ!!

‘lộp lộp’ Tim Tuyết Vi trầm xuống thật mạnh, cô dùng sức ném tay Dạ Phi Linh néo cầm mình ra, nhanh chóng nhìn về phía Bạch Dạ.

Thực xin lỗi.

Đây là chuyện ngoài ý liệu của cô, cô không có tính đến, người đàn ông này chính là Dạ Phi Linh, cũng không có tính đến, Bạch Dạ lại đây, kỳ thật là ..... Chiu chết!!

Xem thêm tại: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?p=3439376#p3439376>

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 167: Thiếu

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Editor: Thơ Thơ

“thả Tuyết Vi đi.” Đúng lúc này, Bạch Dạ đã bình tĩnh mở miệng.

Dạ Phi Linh chọn môi cười nói: “A. YV, Dạ, Vi sao? Anh coi trọng cô ta như thế, nói vậy..... giữa các người không hẳn là thầy, trò đơn giản như vậy đi? Tôi đây, làm sao sẽ thả quân cờ thú vị như vậy chứ?”

Đúng vậy.

Dược vật YV này là Bạch Dạ và Tuyết Vi nghiên cứu chế tạo, mà mệnh danh đúng là lấy từ, ‘Dạ’ trong Bạch Dạ, ‘Vi’ trong Tuyết Vi.....

Ba năm trước.

Đó là mấy tháng sau khi Tuyết Vi thổ lộ cùng Bạch Dạ, dược vật YV này cũng vừa nghiên cứu chế tạo ra tới không lâu.....

‘huấn luyện viên Bạch, huấn luyện viên Bạch, không bằng chúng ta đặt cái tên cho dược vật này đi?’

‘đặt tên?’ Thơ_Thơ_dienlequydon

‘đúng vậy, bây giờ nó đã được quân đội tuyển dụng, chúng ta thân là nhân viên nghiên cứu chế tạo khẳng định có quyền đặt tên đi?’

‘cô muốn đặt tên cho nó là gì?’

‘à.....’ Tuyết Vi tỉnh té suy tư một lát, ngay sau đó, cười xấu xa nói: ‘kêu là YV được không??’

‘YV?’ lập tức, Bạch Dạ liền phản ứng lại đây nguyên ý tên này, anh chỉ bắt đầu đi lác lác đầu, cái gì đều không có nói.

Làm cho Tuyết Vi không biết rốt cuộc anh đồng ý? Hay là không đồng ý, tâm tình không khỏi có chút mất mát nho nhỏ.

Nhưng, về sau quân đội mướn người báo cáo xuống dưới, Tuyết Vi vừa thấy đến tên được vật này, không khỏi lộ ra tươi cười ngọt ngào .....

Ký ức kéo về.

Nhìn Bạch Dạ trước mắt, Tuyết Vi cố ý nhìn thẳng tầm mắt anh, bây giờ, cô thật sự hối hận đặt tên được vật này, một cái tên như vậy vĩnh cửu sẽ không lau đi, chỉ cần chạm đến, liền sẽ nhớ tới từng ly từng tý trước kia .....

“Tuyết Vi, đi thôi, đến bên người quan dạy cô đi thôi, tôi tưởng, bây giờ anh ta nhất định lo lắng hồng rồi.....”

Suy nghĩ bị cắt đứt lời. Thơ_Thơ_diendanlequydon

Tuyết Vi khó hiểu ngây ngẩn cả người, Dạ Phi Linh liền dễ dàng buông tha cô như vậy sao?!

Còn đang nghi hoặc.

Một bàn tay Dạ Phi Linh chậm rãi đi chuyển tới bên hông Tuyết Vi.

Cô nhú nhú mày, mơ hồ cảm thấy được Dạ Phi Linh giống như thả thứ gì ở trên túi áo mình, còn không đợi phản ứng lại đây.

Dạ Phi Linh dùng sức đẩy lưng của cô.

Tuyết Vi không kịp chống đỡ té ngã trong lòng ngực Bạch Dạ .....

Mà vào giờ phút này biểu tình Bạch Dạ lại không có nửa điểm thả lỏng, ngược lại càng thêm âm trầm .....

“Bạch Dạ, giống như

hai năm trước, lại là một đề tài lựa chọn, là anh.....

Hay là cô ta.....?”

Phía sau, truyền đến giọng nói Dạ Phi Linh không nhanh không chậm, Tuyết Vi ngẩn ra.....

Là anh? Hay là cô ta? Có ý tứ gì??

Thơ_Thơ_diendanlequydon

Còn có, giống như hai năm trước..... Lại là có ý tứ gì?!

Thời khắc Tuyết Vi sắp nhào vào trong lòng ngực Bạch Dạ, chỉ thấy..... hai tròng mắt Bạch Dạ trầm xuống, vầng vàng ôm cô vào trong lòng ngực, ngay sau đó, không hề do dự xoay ngược lại thân thể, đưa lưng về phía Dạ Phi Linh.....

Trong phút chốc, Tuyết Vi hiểu được hết thảy!!

Con người dần dần mở lớn, trong tròng mắt đen nhánh phản chiếu mặt Bạch Dạ vô cùng tuần mỹ: “Bạch.....”

Lời nói còn ở yết hầu, không cách nào phát ra, cô khẽ nhếch cái miệng nhỏ, ánh sáng ở trong mắt phức tạp như vậy.

Có oán trách, có hận, cũng có..... Không thể tưởng tượng cùng khó nén cảm động, bi thương.....

Mà Bạch Dạ liền lẳng lẳng nhìn cô như vậy, khéo miệng nhàn nhạt nổi lên một nụ cười nhợt nhạt.....

“Thực tốt, hai năm trước anh không có chết ở trên tay của tôi, không biết hai năm sau..... anh còn có vận khí kia hay không!” Trong lời nói, Dạ Phi Linh cười âm tà, trong tay đã không biết từ khi nào có thêm một khẩu súng, hòng súng chia phía sau lưng Bạch Dạ!!!

“Không..... Không.....” Lấy vị trí Tuyết Vi, có thể vừa lúc thấy một màn như vậy, cô khẩn trương muốn đẩy Bạch Dạ ra.

Nhưng anh liền ôm cô chặt chẽ như vậy, không chịu buông tay.....

‘đoàng’ một tiếng.....

Tiếng súng chói tai tràn ngập trong phòng nhỏ hẹp.

Thơ _ Thơ _ diendanlequydon

“.....”

Đạch..... Huân luyện viên Bạch!!! Tiếng kêu xé rách cuống họng, đôi tay nhỏ của Tuyết Vi run rẩy xoa lưng Bạch Dạ .....

Bàn tay, ướt.....

Khán trương giờ tay lên, trong lòng bàn tay một vết máu lớn như vậy..... Chối mắt!!!

Khó hiểu, bàng hoàng.

Bạch Dạ, anh từng yêu em sao?

Nếu như không yêu, làm sao khổ lấy mệnh đề?

Là chuộc tội? Hay là bản năng anh thân là tướng quân?

Bạch Dạ,

Nói cho em, rốt cuộc anh suy nghĩ cái gì? Anh còn muốn tra tấn em tới khi nào?!!

Tiếng nỉ non từng câu thống khổ rơi xuống, Tuyết Vi hốt hoảng nước mắt tràn mi mà ra.....

Màn đêm buông xuống khi Phi Linh ý đồ mở ra phát súng thứ hai .....

“Không cần, cậu anh.....” Tuyết Vi đã mở miệng cầu xin, từng giọt nước mắt ngấn không được theo hốc mắt chảy xuống. Chờ_ Chờ_

Nhưng, ánh sáng hưng phấn tràn ngập ở trong mắt Dạ Phi Linh lại càng thêm đau đớn: “Thật là thú vị”

... và Linh lại càng thêm căng cứng. ... Nhặt lại như vậy.....

Mắt lam chột lóe, vừa muốn bóp cò súng.....

Một trận tiếng lước chân ồn ào truyền đến.....

“Chú thương, có người tới.”

“Hừ? Không thú vị.” Dạ Phi Linh thất vọng thu hồi súng trong tay, trong khoảnh khắc anh vừa muốn xoay người rời đi.....

Mắt lam mờ hoặc nhân tâm ý vị thâm trường nhìn mắt Tuyết Vi cách đó không xa, khóe miệng thoáng chốc gợi lên một nụ cười không nhận thức được.

Cây tiếp theo, liền mang theo thì hạ liền mất ở trong phòng.....

Trong nháy mắt, trong phòng đột nhiên an tĩnh.

Tuyết Vi vẫn không nhúc nhích tùy ý Bạch Dạ ôm chính mình, thân mình lạnh run phát ra run rẩy.

“Không cần sợ, bọn họ đã đi rồi.” Buông tay ra, Bạch Dạ nhợt nhạt cười, lão đảo dựa vào vách tường chậm rãi ngồi xuống.

Một vết máu lớn xẹt qua vách tường trắng loá, thoạt nhìn thấy ghê người như vậy, Tuyết Vi đau thương nhìn chằm chằm sắc mặt anh không hề có chút huyết sắc nào, nức nở nói: “không phải tôi sợ bọn họ, tôi sợ chính là.....”

Nhắm mắt lại, hít một hơi thật sâu, nước mắt như tuyến trên châu bị chặt đứt không ngừng rơi xuống đến trên mặt đất tràn ra thành nhũn đóa hoa nhỏ.....

Mâu thuẫn, hết thấy thật đúng là mâu thuẫn.

Thơ_Thơ_diendanlequydon

Rõ ràng không nghĩ nhìn thấy Bạch Dạ như vậy, chính là..... Lại không nghĩ kêu anh chết đi; rõ ràng muốn loại bỏ anh từ trong trí nhớ như vậy, mà khi Dạ Phi Linh sắp mở ra phát súng thứ hai, cô lại muốn giữ lại vĩnh viễn tất cả kỷ ức đối với Bạch Dạ.

Mâu thuẫn.....

Mâu thuẫn!!!

“Nói cho tôi.....” Nghẹn ngào nuốt một hơi, Tuyết Vi chậm rãi mở mắt, nhìn nhạt nói: “hai năm trước..... rốt cuộc anh ở nơi nào?”

‘Bạch Dạ, giống như hai năm trước, lại là một đề tài lựa chọn, là anh..... Hay là cô ta.....?’

‘Thực tốt, hai năm trước anh không có chết ở trên tay của tôi, không biết hai năm sau..... anh còn có vận khí kia hay không!’

Bên tai, quanh quẩn lời nói của Dạ Phi Linh.

Ở trong trí nhớ, từ thời khắc cô quen biết Bạch Dạ, Bạch Dạ chính là huấn luyện viên trưởng quân đội hoàng tộc, chưa bao giờ rời đi.

Nhưng mà..... Thơ_Thơ_diendanlequydon

Mấy ngày hôm trước cô bị trường quân đội hoàng bộ khai trừ, Bạch Dạ đột nhiên bốc hỏa lên, liên tiếp biến mất rất lâu, rất lâu...

Cô hận! Cô giận! Cô oán!

Cho rằng anh muốn chạy trốn tránh nhiệm mới cô ý trốn đi, chính là..... Chính là, sau khi nghe Dạ Phi Linh nói, giống như hai năm trước ở trên người Bạch Dạ đã xảy ra rất nhiều, rất nhiều ân tình cô không biết.

“Hỏi cái này có ý nghĩa gì sao?” Bạch Dạ đã lạnh lùng mở miệng, một đôi con ngươi u lạnh lại đầy bi thương.

“Tôi chỉ muốn biết, muốn biết..... rốt cuộc tôi có..... Yêu sai anh hay không!!!” Thân mình trong nháy mắt vô lực rơi ở trên mặt đất, Tuyết Vi đã khóc thành lệ nhân.

Xem thêm tại: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?p=3439448#p3439448>

Bạn đang đọc truyện Nữ Vương Mommy Giá Lâm được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 168: Thiếu

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Editor: Thơ Thơ

Cô chỉ muốn một đáp án, một người đàn ông đã từng tình cảm chân thành cho một phần đáp án; kết quả một thiếu nữ trả giá cảm tình chân chính .....

Nếu sai rồi, coi như là trải qua một trận mây khói, theo gió mà đi;

Nếu đúng rồi, chứng minh, cô ở hoa niên đẹp nhất, trả giá chưa ngọt đắng cay đều là đáng giá.....

Nhìn Tuyết Vi cách đó không xa, một giọt nước mắt trong suốt dường như nhỏ vào trong lòng Bạch Dạ, làm tim anh đau như vậy, khó chịu như vậy. “Vi Nhi, kỳ thật hai năm trước, tôi.....”

“Bạch tướng quân!!!!” Đột nhiên, một giọng nói thanh linh xảy ra cắt đứt lời Bạch Dạ.

Tuyết Vi nhanh chóng lau khô tất cả nước mắt trên mặt, ngơ ngác nhìn chăm chú một chỗ.

“Bạch tướng quân, Bạch tướng quân..... Ngài bị thương hả??” Trong phòng ‘ bá bá bá ’ vọt vào tới vài tên lính Quân Khu Bạch Hổ. Khi nhìn đến

Bạch Dạ ngồi ở trong vũng máu, bọn lính nháy mắt ngó ngán.

Hoàng Phủ Minh khoan thai tới muộn một cái bước xa bước vào trong phòng, ánh mắt đầu tiên liền thấy được Tuyết Vi ngồi dưới đất phát ngốc.
“Vi.....” Vừa muốn mở miệng, dư quang chú ý tới Bạch Dạ nơi cửa .....

“Dạ?” Khăn trương ngồi xổm xuống, đánh giá thương thế Bạch Dạ.

“Không có việc gì.” Bạch Dạ ra vẻ bình tĩnh cười cười. *Thor_Thor_diendanlequydon*

Hoàng Phủ Minh thấy vậy, mắt nghiêm khắc chột lóe, phần nộ quát: “Các người đều thất thần ở đây làm gì?! Còn không lập tức đưa Bạch tướng quân đi bệnh viện quân khu cứu trị?!”

“Vâng ..... Vâng, Hoàng Phủ Quân Trưởng.”

Có những lời này của Hoàng Phủ Minh, lúc này bọn lính mới bình thường trở lại, vội vàng nâng Bạch Dạ lên thật cẩn thận, đưa đi bệnh viện quân khu cứu trị.....

Một lát sau, ồn ào trong phòng rốt cuộc trở nên an tĩnh xuống.

Hoàng Phủ Minh chỉ khai binh lính phụ trách thủ vệ, chậm rãi kéo Tuyết Vi phát ngốc từ trên mặt đất lên: “Nơi nào bị thương sao?” Trong lời nói, lộ ra quan tâm.

“Không.....” Tuyết Vi vô lực lắc đầu, trong đôi mắt phượng không hề có nửa điểm ánh sáng.

“Dạ bị thương.....” Trong giọng nói, anh trầm khẩu khí, tiếp tục hỏi: “Là Dạ Phi Linh làm bị thương hả?”

Khi Tuyết Vi ở trên hành lang nói

thấy một binh lính có dáng ngoài tuyệt mỹ, Hoàng Phủ Minh đã nhận ra không thích hợp. Khi cô nói đến một đôi mắt lam, anh cũng đã khẳng định trăm phần trăm, hẳn là Dạ Phi Linh mang theo người lén lén vào sân huấn luyện mô phỏng của Quân Khu Bạch Hổ.

Chỉ là không nghĩ tới.....

Mục đích Dạ Phi Linh vậy mà từ trong miệng Tuyết Vi tìm ra bản phân tích được vật UV!!

Thor_Thor_diendanlequydon

Tuyết Vi vô lực nâng lên mi mắt, nhìn Hoàng Phủ Minh liếc mắt một cái, lại chậm rãi rũ xuống. “Đúng.....”

“sắc mặt cô không tốt lắm, tôi kêu quân y lại đây giúp cô xem một chút đi.”

Tâm mình nóng lên, nhìn đông tác Hoàng Phủ Minh

quay đầu rời đi, trong ánh mắt Tuyết Vi tràn đầy không thể tưởng tượng.

Nếu Hoàng Phi Minh đã đoán được người tới là người phương nào, tin tưởng lấy trí thông minh của anh cũng nhất định đoán được phương diện này rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, rốt cuộc vì sao Bạch Dạ bị thương.

Nếu không phải bởi vì cô, Bạch Dạ muốn tự bảo vệ mình cũng tốt, hay là muốn ngay tại chỗ bắt Dạ Phi Linh cũng thể, kỳ thật đều là chuyện dễ như trở bàn tay.

Hoàng Phi Minh cứ như vậy không tiếp tục truy vấn xuống sao? Hay là nói..... Anh tính toán đi truy cứu khuyết điểm Bạch Dạ hả?

“Ờ ờ.....” Giật mạnh cánh tay anh ..... “Kỳ thật.....”

“hà?”

Muốn nói sao?

Nói ra hết thấy tình hình thực tế?

Nói ra nguyên nhân Bạch Dạ bị thương, nguyên nhân thả Dạ Phi Linh chạy? “Kỳ thật, tôi..... Chỉ là có chút mệt mỏi mà thôi.” Dưới gian nan lựa chọn, Tuyết Vi vẫn không có dũng khí nói ra lời cùng Bạch Dạ, Thờ_Thờ_diendanlequydon hết thấy..... Hay là kêu Hoàng Phi Minh chính mình đi tra đi, lại hoặc là.....

Anh sớm đã xem thấu hết thấy, chỉ là..... Không muốn

hỏi mà thôi!

“Vậy cô nghỉ ngơi đi.”

“Còn anh?”

“tôi.....”

‘Cộc cộc cộc’ tiếng đập cửa cắt đứt lời Hoàng Phù Minh nói. “Báo cáo, Hoàng Phù Quân Trường.”

“Nói!” Một chữ lạnh lùng rơi xuống.

Binh lính ngoài cửa cung kính nói: “Hoàng Phù Quân Trường, người làm nhà ngài vừa mới đi tới sân huấn luyện mô phỏng, hỏi muốn tìm một nữ binh kêu Tuyết Vi.”

“Tìm tôi hả?” Sắc mặt Tuyết Vi lập tức liền trầm xuống, mờ mịt nhìn Hoàng Phù Minh trước mắt.

“Đáng chết!” Hoàng Phù Minh oán hận nghiêng răng, giọng nói lạnh lùng: “Nói cho bọn họ, sáng mai tôi sẽ tự mình đưa Tuyết Vi trở về!”

“Vâng, Hoàng Phù Quân Trường.”

Thơ_Thơ

Đội binh lính rời đi, Tuyết Vi vội vàng truy vấn lên:

“Phát sinh chuyện gì, vì sao người nhà của anh chạy đến nơi đây tìm tôi?”

“Còn không phải cô một hai phải tham gia luyện tập quân

sự gây họa!”

Hoàng Phi Minh trả lời không hiểu được càng kêu cô khó hiểu: “Tôi tham gia hay không tham gia luyện tập quân sự, cùng người nhà anh tôi tìm tôi có quan hệ gì sao?”

Trong lúc nhất thời, Hoàng Phi Minh thật sự không biết nên làm sao nói rõ cùng cô. “Ngày mai rồi nói sau, cô trước tiên ngủ đi.” Nói xong, anh thật cẩn thận đỡ cô tới lên giường, kéo chăn trên giường, đắp ở trên người cô.

“Vậy còn anh?”

“Chờ cô ngủ rồi, tôi sẽ đi.”

Nhìn Hoàng Phi Minh ngồi ở đầu giường, Tuyết Vi trầm mặc sau một lúc lâu, không nói một lời.

Quay lưng lại, chậm rãi nhắm hai tròng mắt.

Trong óc, không tự chủ được nhớ lại từng màn trải qua đêm nay .....

Bạch Dạ xả thân cứu giúp, Dạ Phi Linh nói, từ từ chờ.....

Cô có quá nhiều nghi vấn muốn đi tới Bạch Dạ chứng thực, nhưng..... Ít nhất có một câu Bạch Dạ nói rất đúng. Thợ_Thợ

‘hỏi cái này có ý nghĩa gì sao?’

Đúng vậy.....

Hết thầy, thật sự đã không có bất luận ý nghĩa gì đi? Cho dù hỏi ra đáp án lại có thể thế nào đây?

Nhưng .....

‘tôi chỉ là muốn biết, muốn biết. . . . . rất cuộc anh có .....

Yêu sai anh hay không . . .

Cổ tuổi hoa niên tốt đẹp nhất, yêu chính là anh.

Có cười vui, có nước mắt.

Biết được hết thầy là sai, đó là đau vĩnh viễn; nhưng.....
khi biết được hết thầy là Đúng, kết quả kia ..... Lại
làm sao đây?

Một giọt nước mắt cảm lòng không đậu xẹt qua khóe mắt
Tuyết Vi, một đêm này đối với cô mà nói sẽ là chưa chớp
mắt .....

Hoàng Phi Minh ngồi ở đầu giường lặng lẽ nhìn
Tuyết Vi đưa lưng về phía mình, dư quang trong lúc vô
tình nhìn về phía bàn nhỏ hỗn độn .....

Chậm rãi đi qua, cầm lấy phân tích đồ UV giá trên mặt
bàn kia.

UV.

Đạ ..... Vi.....! Thơ_Thơ_dienndanlequydon

Đáp án sẽ như sau: Thơ_Thơ_dienndanlequydon

*Đáp án, rõ ràng và ngay, anh sớm đã đoán ra nam nghĩa
tên thật được vật UV này, càng biết rõ ràng nguyên nhân
hôm nay Bạch Dạ bị thương!*

*Rốt cuộc, huynh đệ hai người bọn họ cộng sự đã không
biết bao nhiêu năm, phong cách Bạch Dạ làm việc, anh
hiểu biết.*

*Đôi mắt nguyên thì lớn nhất của quân địch lên vào,
Bạch Dạ làm sao bỏ qua cơ hội bắt sống Dạ Phi Linh
chứ?*

*Nhưng, hiện nay, không chỉ Dạ Phi Linh thành công
chạy thoát, ngay cả Bạch Dạ phải thân chịu trọng
thương, này..... Hoàn toàn không giống như là chuyện
Bạch Dạ sẽ làm ra tới!!*

*Thực hiện nhiên, hết thảy sở dĩ sẽ diễn biến thành như
vậy, chỉ vì.....*

*Mắt nghiêm khắc sâu không thấy đáy lần thứ hai nhìn
phân tích đồ UV giả trong tay, trong giây lát, một tờ
giấy trắng đã bị Hoàng Phi Minh gắt gao vuốt ve ở lên
trong lòng bàn tay, nếp uốn không chịu nổi...*

Xem thêm tại: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?p=3439514#p3439514>

Bạn đang đọc truyện Nữ Vương Mommy Giá Lâm được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 169: Thiếu

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Editor: Thơ Thơ

‘ riu rít.....’ ngoài cửa sổ, chim chóc riu rít kêu không ngừng, mặt trời vừa mới nhú ra, sắc trời bao phủ ở giữa một mảnh đêm tối như cũ.

Tuyết Vi mở to mắt.

Cả đêm chưa chợp mắt, mí mắt sâu và đen. Cô niết tay khẽ ngồi dậy, vừa muốn xoay người xuống giường, liền nhìn đến Hoàng Phủ Minh nghiêng thân thể ngồi ở trên một cái ghế, đầu dựa vào vách tường, nặng nề ngủ.

“Ai.....” Lo lắng thờ dài, Tuyết Vi bất đắc dĩ lắc lắc đầu, cảm thấy chần chập thật cẩn thận ở trên người anh.

Quay đầu, vừa muốn ra khỏi phòng.....

Đột nhiên!

Cổ tay bị bắt lấy, dọa Tuyết Vi giật mình một cái, còn không đợi cô mở miệng nói chuyện, phía sau liền truyền đến giọng nói Hoàng Phủ Minh lạnh băng: “Đi thăm Bạch tướng quân sao?”

Thân mình ngẩn ra.

Tuyết Vi bất đắc dĩ nở nụ cười, anh biết, a..... Anh cái gì đều biết.

Cô một đêm chưa ngủ, trần trọc, chính là lo lắng thương thể Bạch Dạ nghiêm trọng hay không nghiêm trọng. Thơ_Thơ_diendanlequydon

“Ừm.....” Chậm rãi quay đầu lại.

Lúc này đây, Tuyết Vi không có phủ nhận, bởi vì cô biết, bất luận nói dối gì ở nơi này đều vô lực trước mặt người đàn ông có lực hiểu rõ cực mạnh.

“Rạng sáng lúc ba giờ, phó quan của anh ta gọi tin tức, Bạch tướng quân bị thương nội tạng, cũng không có nguy hiểm trí mạng.” Hoàng Phủ Minh mặt vô biểu tình trần thuật nội dung tin nhắn.

Tức khắc Tuyết Vi như trút được gánh nặng thờ dài nhẹ nhõm một hơi: “Tôi đi ngủ một lát, anh cũng chạy nhanh về phòng đi ngủ một lát đi, không cần bồi tôi.”

Nhìn cô mang theo vẻ mặt tươi cười nằm trở về trên giường, Hoàng Phủ Minh cũng không cách nào an tâm đi vào giấc ngủ.....

10 giờ sáng.

Một chiếc xe Hummer mang bảng số BH00000 chậm rãi chạy vào dinh thự Nhà họ Hoàng Phủ. Hai bên gia đình sớm ra tới nghênh đón.

Mở cửa xe.....

“Nhị thiếu gia.” Bọn gia đình một mực cung kính hành lễ với Hoàng Phủ Minh.

“Này, Minh, tôi hỏi anh một đường, anh cũng không chịu nói người nhà các người rốt cuộc tìm tôi có chuyện gì, lập tức liền phải gặp mặt ba ba anh, tôi khẩn trương muốn chết, anh liền nói cho tôi một chút, rốt cuộc xảy ra chuyện gì, không được sao?” Tuyết Vi theo sát ở phía sau Hoàng Phủ Minh, lại nhai hỏi.

Anh chỉ nhẹ nhàng bâng quơ liếc mắt cô một cái, liền lạnh giọng nói: “Trong chốc lát, cô cái gì đều đừng

nói là đến nơi.” Nói xong, cừa biệt thự chui mở ra.

Hoàng Phủ Minh và Tuyết Vi một trước một sau đi vào trong đại sảnh. Thơ_Thơ_diendanlequydon

Hoàng Phủ Dương Vinh và Dạ Phi Nhã Lệ vừa thấy bọn họ trở về, mặt Hoàng Phủ Dương Vinh lập tức liền đen xuống, làm không khí trong biệt thự miễn bàn nhiều khẩn trương.

“Hoàng..... Hoàng Phủ bá phụ, Hoàng Phủ bá mẫu.”

Tuyết Vi lễ phép chào hỏi hai người.

Đạ Phi Nhã Lệ lo lắng chỉ chỉ Tuyết Vi: “cô nói một chút, đứa nhỏ này, làm sao liên như vậy không làm người bớt lo chứ?!”

Hà.....

Rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Khó xit liếc mắt Hoàng Phi Minh, cô cắn môi, không biết làm sao cúi thấp đầu xuống.

“Là tôi kêu Tuyết Vi bồi tôi cùng đi tham gia luyện tập quân sự!” Hoàng Phi Minh đã lạnh lùng mở miệng.

Hoàng Phi Dương Vinh vừa nghe, mày tức khắc nhìn thành một đoàn: “Minh Nhi, con không có phụ nữ kê lên thì không được sao? Ngay cả tham gia luyện tập quân sự đều phải mang theo phụ nữ của con đi?”

Thơ_Thơ_dien

“Cha, con chỉ là cảm thấy.....” con người sâu không thấy đầy theo bản năng liếc mắt Đạ Phi Nhã Lệ: “Để Tuyết Vi đơn độc ở trong nhà không an toàn mà thôi!!”

“con nói gì vậy? Chúng tôi còn có thể hại người phụ nữ của con sao?!” Hoàng Phi Dương Vinh bất mãn rống lên.

Đừng nói cảm xúc ông phản ứng kịch liệt, ngay cả Tuyết Vi đều cảm thấy Hoàng Phi Minh nói câu này vô cùng không ổn, đây không phải rõ ràng có ý ám chỉ nói trong nhà có người mưu đồ gây rối sao?

diem
Vì sao Hoàng Phù Minh muốn nói ra như vậy? Cô không hiểu.

“Minh Nhi, từ hôm nay trở đi, kêu Tuyết Vi ngốc ở trong nhà đừng ra cửa!!”

“A??” Đây không phải tương đương cầm tù cô sao?

“Hoàng, Hoàng Phù bá phụ, là Tuyết Vi nơi nào làm sai cái gì? Phải bị ngài trừng phạt cầm tù sao?”

“Hừ, cô còn không biết xấu hổ nói chuyện sao?! Nếu không phải vì cô có cháu đích tôn của Nhà họ Hoàng Phù, cô cho rằng tôi sẽ kêu cô trở về cửa lớn Nhà họ Hoàng Phù sao? Nhưng cô..... Nhưng cô vậy mà cũng không biết che chở cháu đích tôn của tôi một chút! Nếu cô không hiểu, tôi đây chỉ có thể cưỡng chế cô tới khi cô đã hiểu!!!”

Hả.....

Điều này là cái gì? Thờ _ Thờ _ diendanlequydon

Về mặt Tuyết Vi nướmặt nhìn về phía Hoàng Phù Minh: “Trưởng.....?”

Còn không đợi cô hỏi ra lời, Hoàng Phù Minh mặt vô biểu tình nói: “Cha, con đã nói xong, là con cưỡng bách Tuyết Vi cùng con tham gia luyện tập quân sự, hướng hồ, Tuyết Vi ngốc ở bên người con chỉ để chiếu cố cuộc sống hàng ngày của con mà thôi, cũng không có bất luận hành động lớn gì.”

“.....”

“Còn không có hành động lớn hả? A, con cho rằng cha không biết đêm qua lúc luyện tập quân sự, quân địch xâm nhập căn cứ luyện tập hả? Hơn nữa, người kia đi đường còn bắt cóc Tuyết Vi, làm Bạch Dạ bị thương??? Con thật khi cha là lão Quân Trường tiền nhiệm hồ đồ sao? Hay là cha đã điếc?? Cái gì cũng không biết??”

Rõ ràng, đối với chuyện đêm qua đã phát sinh Hoàng Phi Dương Vinh biết rõ ràng.

Hoàng Phi Minh không khỏi trào phúng nở nụ cười:

“A, chuyện vừa mới xảy ra bất quá chỉ mấy giờ mà thôi, bên này cha hiểu biết quả là rõ ràng, xem ra con thực sự cần thiết phải tẩy sạch mọi người ở Quân Khu Bạch Hổ rồi!!!” Dứt lời, anh liền kéo tay Tuyết Vi liền phải rời đi.

“Minh Nhi.....” vẻ mặt Dạ Phi Nhã Lệ bất đắc dĩ kêu anh: “Cha con là lo lắng cho con, mới có thể đối với chuyện của con hỏi rõ ràng.”

“Lo lắng hả? A.....” Đôi mắt Hoàng Phi Minh vừa chuyển, chậm rãi xoay người qua, đối mặt với Dạ Phi Nhã Lệ: “Chẳng lẽ, không phải là ‘lo lắng’ tôi, mới cùng cha tôi nói hết thảy sao?!”

Thơ_Thơ_diendanlequydon

Tuyết Vi ở bên rõ ràng nhìn đến, giờ phút này ánh sáng ở trong mắt Hoàng Phi Minh sắc bén như vậy, dường như ám chỉ cái gì, lại dường như tràn ngập địch ý đối với Dạ Phi Nhã Lệ.

Vì sao sẽ có ánh mắt như vậy? Dạ Phi Nhã Lệ không

phải mẹ anh sao!

“Tam nha đầu.”

Còn đang nghi hoặc.

Dạ Phi Như Lệ giọng như là cố ý nói sang chuyện khác kéo tay Tuyết Vi: “bây giờ con đã mang thai, muốn chú ý thân mình nhiều hơn mới phải. Về sau, nếu gặp chuyện gì khó khăn, nhớ rõ tới tìm bác, tốt cuộc bác .....

Lời nói còn chưa có nói xong, Hoàng Phi Minh lạnh khuôn mặt, kéo tay Tuyết Vi nhanh chân đi ra chịu trách của Hoàng Phi lão gia .....

Hai người một đường trầm mặc không nói đi trước, cho đến khi đi tới trước một mảnh hoa viên, Tuyết Vi một phen ném tay anh ra: “nay, Hoàng Phi Minh, gia hỏa này, vậy mà nói cùng người nhà anh là tôi mang thai, không phải anh.....”

“Kêu, kêu tiếp cho tôi!! Tốt nhất lớn tiếng một chút, kêu cho tất cả mọi người biết cô giả mang thai!!”

Nhìn mặt Hoàng Phi Minh âm trầm, cô không cam lòng nắm chặt nắm tay. “Dáng chết!!” Chỉ phải dè thấp giọng nói, iuy khuất nói: “Tôi liền biết Hoàng Phi lão gia không có khả năng dễ dàng kêu tôi trở về Nhà họ Hoàng Phi như vậy, nhưng tôi cũng không nghĩ tới, anh vậy mà sẽ nói với ông ta..... Nói với ông ta, tôi mang thai hả??”

Chương 170: Thiếu

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Editor: Thơ Thơ

Tuyệt Vi hiểu biết một ít tính tình Hoàng Phủ Dương Vinh theo chủ nghĩa gia trưởng.

Đích xác.

Ngày đó, Hoàng Phủ Nguyệt và Hoàng Phủ Minh cùng nhau tìm được Hoàng Phủ Dương Vinh, bất luận Hoàng Phủ Nguyệt nói ra tình hình thực tế làm sao, lấy tính cách Hoàng Phủ Dương Vinh độc đoán ngang ngược cũng tuyệt không cho phép chuyện bại hoại danh dự gia đình như vậy xuất hiện.

Cho nên, ông biết rõ oan uổng Tuyệt Vi, cũng chỉ có thể hy sinh cô, kêu cô vĩnh viễn không được bước vào ngạch cửa Nhà họ Hoàng Phủ, mới có thể đem chuyện em chồng yêu chị dâu hoàn toàn dấu điếm xuống.

Hoàng Phủ Minh sớm đã tính đến sẽ như thế, cho nên, trước khi mời Hoàng Phủ Nguyệt về nhà giải thích, liền chuẩn bị trước một phần báo cáo giả mang thai giao cho cha.

Này, Hoàng Phủ Dương Vinh mới có thể cho phép Tuyệt Vi trở về Nhà họ Hoàng Phủ lần thứ hai!

“Minh, anh nói xong, bây giờ làm thế nào chứ? Giai đoạn đầu, tôi còn có thể chấp vạ lừa gạt, giai đoạn sau, cùng lắm thì tôi mang cái gối đầu giả bụng to, chính là……. Mười tháng hoài thai, chờ mười tháng sau, tôi không thể sinh cho nhà các người cái gối đầu ra làm báo cáo kết quả công tác đi?!”

“Chuyện này, không phải không thể giải quyết.” So với Tuyệt Vi phát điên, Hoàng Phủ Minh từ đầu đến cuối đều có vẻ cực kỳ bình tĩnh. Thơ_Thơ_diendanlequydon

“Làm sao giải quyết?!” Tò mò nghi vấn rơi xuống.

Con người Hoàng Phủ Minh sâu không thấy đáy vừa chuyển, cúi người xuống, ở bên tai cô nhẹ giọng nói: “bây giờ chúng ta …… Liền đi tạo ra đứa bé, không phải đã giải quyết rồi sao?”

Giọng nói ái muội, nhiệt khí hỗn loạn giữa môi phun ra từng đợt chui vào trong lỗ tai Tuyệt Vi, chọc khuôn mặt nhỏ của cô trong nháy mắt liền trưởng đến đỏ bừng, đỏ bừng.

“anh đi tìm chết!!!” Thừa dịp chung quanh không có ai, cô hung hăng nhéo cánh tay Hoàng Phủ Minh một phen, quay đầu, một khuôn mặt đỏ bừng bước nhanh chạy đi rồi.

Hợp thời, còn có thể nghe thấy sau lưng truyền đến từng trận cười xấu xa của Hoàng Phủ Minh.

Không cách nào phủ nhận, Hoàng Phủ Minh tên kia trừ bỏ phúc hắc bên ngoài, còn đặc biệt hư. Anh luôn có thể sử dụng một vẻ mặt đứng đắn nói ra rất xấu, chuyện tới thực sắc, thật sự gọi người chống đỡ không kịp.

Bây giờ, Tuyệt

Vì xem như hiểu được vì sao anh không cho mình tham gia luyện tập quân sự; cũng biết, vì sao anh không chịu nói cho mình, kế hoạch chân chính đem mình trở về Nhà họ Hoàng Phủ là cái gì.

Cảm tình……. Thơ_Thơ_diendanlequydon

Ann áp ra ra tới chính là một chiêu tôn nại như vậy! Gen khôn kiếp này!!!

Vào lúc này.....

Sau tòa núi giả hoa viên .....

“Hóa ra, tiện nhân Tuyết Vi kia là giả mang thai!!”

Tiểu Hề không khỏi cười quý dị, quay người, liền chạy về phía Tuyết Phi Nhi .....

*

Ba ngày sau.

“Tuyết tam tiểu thư, lão gia phân phó qua, cô không thể rời khỏi Nhà Hoàng Phi.” Trước cửa lớn chủ viện Nhà họ Hoàng Phi, Tuyết Vi mới vừa một bước ra cửa, liền có bốn, năm hầu gái chặn cô lại.

Từ sau khi Hoàng Phi Dương Vinh ban bố lệnh cấm túc, Tuyết Vi chỉ cần bước ra Nhà họ Hoàng Phi một bước, sẽ có người tới chặn lại. Làm cho trong vòng ba ngày này, cô dường như ngồi tù, có buổi làm không thể đi làm, có sản không thể ra, đều sắp vượt qua tiểu thư khuê các. Thật là buồn bực đến cực điểm.

“bụng tôi không thoải mái, muốn đi lệnh viện kiểm tra, chậm trễ, các người phụ trách nói sao?!” Tuyết Vi lạnh lùng chất vấn mấy hầu gái.

Mấy hầu gái khó xị nhìn lẫn nhau: “Tuyết tam tiểu thư, nếu thân thể cô không thoải mái, liền đi tìm Lạc quán gia, đến lúc đó Lạc quán gia có thể mời bác sĩ đến nhà chẩn

trị cho cô.” Thờ _ Thờ _ diendanlequydon

A, mời bác sĩ về nhà chẩn trị hả? Vậy còn phải đợi sao? Vậy sự thật trong bụng cô không có chẳng phải là lập tức bị vạch trần sao?! “bây giờ tôi cũng không chậm trễ một phút đồng hồ, cần thiết! Lập tức đi bệnh viện! Nếu các người nói khó làm ..... Liền cùng tôi cùng nhau đi.”

“Này.....”

Rời vào đường cùng, mấy hầu gái chỉ phải gắt gạo đi theo Tuyết Vi cùng đi tới bệnh viện.

Vừa đến bệnh viện đệ nhất, mấy hầu gái đã bị chặn lại ở ngoài cửa.

Bởi vì bệnh viện đệ nhất thuộc về khu vực quân khu trọng điểm bảo hộ, cũng không giống bệnh viện binh đoàn thứ hai, bệnh viện binh đoàn thứ ba như vậy, ai muốn tiến vào là có thể tiến vào. Cho nên, dưới tình huống không có giấy thông hành, người ngoài không được đi vào.

“A, liền biết các người tới, cũng là vô ích!!” Tuyết Vi giả hoạt cười, bước nhanh đi đến khu nằm viện quân khu binh đoàn thứ nhất.

Trên hành lang an tĩnh, truyền đến mùi nước sát trùng gay mũi. Tuyết Vi nhìn từng cái biển số phòng bệnh vip cá nhân.

“1809.....1809.....”

Đi không tới mấy bước, liền đến phòng số 1809.

Cửa lớn đóng chặt, cửa cũng trống rỗng.

Kỳ quái, lấy quân hàm Bạch Dạ theo lý thuyết hẳn là có thì về mới đúng? Bất quá, không có người ở càng tốt.....

Nghĩ xong, Tuyết Vi không khỏi âm thầm nở nụ cười.

Phòng bệnh số 1809 này đúng là phòng bệnh Bạch Dạ cư trú, cô sớm dò xét được số phòng bệnh của Bạch Dạ, chỉ nề hà lệnh cấm túc, cho đến hôm nay, cô mới có thể thừa dịp lúc Hoàng Phỉ Dương Vinh ra ngoài, có thể lên đi ra tới.

Hít sâu một hơi, Tuyết Vi mặt vô biểu tình đứng ở trước cửa phòng bệnh.

Cố sức nhón mũi chân, xuyên thấu qua cửa sổ nhỏ trên cửa nhìn về phía bên trong gian phòng .....

Chỉ thấy, Bạch Dạ nĩa dựa vào trên đầu giường, đang chăm chú nhìn quyển sách trên tay.

Từ khi sắc xem ra, anh là thật sự không có chuyện gì lớn đi? Như vậy..... Cô liền an tâm rồi.....

Một nụ cười thần nhiên xẹt qua khóe miệng, Tuyết Vi nhìn Bạch Dạ, đôi con ngươi cảm lòng không dẫu trở nên chăm chú lên.....

Ở trong phòng tất cả đều trắng xoá, Bạch Dạ có vẻ yên tĩnh như vậy, giống như bọn họ mới gặp.

Anh an tĩnh kéo đàn violon, toàn bộ thế giới dường như chỉ có anh và âm nhạc tồn tại, hết thấy cảnh sắc khác đều trở nên ảm đạm xuống. Thờ_Thờ_diendanlequydon

Nếu nói dùng một loại màu sắc tới hình dung tính cách người đàn ông này, như vậy nhất định là màu trắng. Lạnh mà nhạt, đơn giản lại không mất mị lực nam tính.

“Ai?!” Đột nhiên,

Bạch Dạ buông quyển sách trên tay xuống, một đôi con người không hề có độ ảm nhanh chóng nhìn về phía cửa .....

Tuyết Vi khẩn trương lùi đầu về.

Quan quân cao cấp chính là không giống nhau, lực quan sát ..... Thật mạnh!! Khó trách bị quân địch gọi bạch lang!!

Cô khẩn trương đổ mồ hôi lạnh một phen, quay đầu vừa muốn rời đi.

‘lách cách.....’ chỉ nghe, trong phòng truyền đến một tiếng gì vỡ nát. Ngay sau đó, chính là một tiếng kêu rên của Bạch Dạ.

Tuyết Vi vội vàng lộn trở lại cửa, không cần nghĩ ngợi vẫn cửa phòng ra: “anh.....”

Bốn mắt nhìn nhau.

Bạch Dạ đứng ở bên giường bệnh, sắc mặt trắng bệch che lại sau eo, một cái ly thủy tinh bể tan tành trên mặt đất.

Có thể cảm giác đến, hẳn là sau khi anh phát hiện ở cửa có người, muốn đuổi theo ra tới, kết quả dùng sức quá mạnh, miệng vết thương vỡ tung, đánh vỡ ly thủy tinh đầu giường đi? Thơ _ Thơ _ diendanlequydon

Nhận thấy được anh không có việc gì, Tuyết Vi khẽ buông lỏng một hơi, thái độ khẩn trương lập tức lạnh xuống dưới: “anh không sao chứ?”

“Nếu đã tới, vì sao không tiến vào?” Trong giọng nói, không hề có bất luận cảm tình dao động gì, Bạch Dạ quay người cõ sức ngồi trở lại trên giường.

Xem thêm tại: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?p=3439589#p3439589>

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Chương 171: Thiếu

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Editor: Thơ Thơ

Nhìn bộ dáng anh bước đi tập tễnh, Tuyết Vi muốn tiến lên hỗ trợ, nhưng hai chân giống như là đóng đinh trên sàn nhà, khó đi một bước.

“tôi, chỉ là đi ngang qua mà thôi.” Sau khi nói ra lời nói dối, cô thật hận không thể cấp chính mình hai cái tát. Toàn bộ phòng bệnh vip có tổng cộng ba cái phòng, hai gian trống không. Cô làm sao đi ngang qua, cũng không the đi ngang qua nơi này đi?!!

“Ngồi đi.” Tuy biết rõ là lời nói dối, Bạch Dạ cũng không có vạch trần.

Này làm Tuyết Vi không khỏi cảm thấy có chút châm chọc, rõ ràng anh trước kia chính là người đàn ông như vậy, cô thật không biết chính mình khả trương cái gì??

Nhớ rõ đó là ba năm trước đi.

Sau khi Tuyết Vi thổ lộ cùng Bạch Dạ không lâu, hai người xem như vẫn duy trì một loại quan hệ người yêu chưa đầy. Thơ _ Thơ _ diendanlequydon

Một lần sau khi kết thúc khóa tự học, cô vốn định đi văn phòng tìm Bạch Dạ. Nhưng ai ngờ, mở cửa liền nhìn thấy anh ngủ gục ở trên bàn làm việc.

Nữ sinh khó tránh khỏi đối với nụ hôn đầu tiên vô cùng để ý, lại thêm đối mặt với người mình thích, người mình thích kia lại không chịu bán ra bước đầu tiên, nhưng Tuyết Vi lo lắng.

Bây giờ, có một cơ hội tốt như vậy ở trước mắt, cô nơi nào sẽ bỏ qua? Lén lút đi tới bên cạnh người Bạch Dạ, chu cái miệng nhỏ lên liền hôn lên miệng

Bạch Dạ.

Nhưng lúc sắp được như ý nguyện, ai ngờ, Bạch Dạ trợn mắt.....

Trong khoảnh khắc, Tuyết Vi miễn bàn nhiều xấu hổ, miệng dẫu ở kia, thân mình khom ở kia, một đôi mắt tràn đầy không biết làm sao. Cô muốn chết đứng rồi.

Nhưng Bạch Dạ liền lạnh lùng ngồi dậy như vậy, nhàn nhạt hỏi: “Lại đây lấy đồ vật sao?”

Hết thấy, dường như cái gì đều không có phát sinh qua, anh giống như cái gì đều không có nhìn đến.

Tuyết Vi xấu hổ được hóa giải, nhưng nội tâm..... Không khỏi có chút mất mát nho nhỏ, cô thật ra tình nguyện Bạch Dạ có thể giáp mặt vạch trần chính mình.....

Ký ức kéo về. Thơ_Thơ_diendanlequydon

Tuyết Vi mặt vô biểu tình ngồi ở bên giường Bạch Dạ: “vết thương, tốt chút sao?”

“Ừm”

“Còn bao lâu nữa có thể xuất viện?”

“chừng nửa tháng”

Một hỏi một đáp,

mang ra toàn là lạnh nhạt, thật giống như hai người chưa quen biết hàn huyên lẫn nhau.

Một chút trầm mặc qua đi.

Tuyết Vi chậm rãi rũ xuống mi mắt, khăn trướng nắm nắm tay, nước nôi nói: “Cạ..... Cảm ơn.....”

Không biết vì sao, đôi mắt người này dùng mệnh cứu mình, cô nói ra một câu ‘cảm ơn’ quả thực còn muốn khó hơn so với lên trời, nếu thay đổi là người khác, khả năng cô sẽ mỗi ngày lại đây thăm, chiếu cố, cao tiếp xa nghênh. Chính là đôi mắt Bạch Dạ.....

Cô giống như cái gì đều làm không được.

Là bởi vì.....

Nội tâm hận gây ra sao? Thơ_Thơ_diendanlequydon

Tiến qua vì nạn khó hiểu vượt qua đau lòng. Tuyết Vi hít

Thấy ra hơn một năm sếp quá ung dung, Tuyết ra như
sâu một hơi, mặt vô biểu tình đứng lên: “Đi trước.” Vừa
muốn quay đầu rồi đi. ....

“Bạch tướng quân ở phòng này đi?”

“Hẳn là vậy, đi qua nhìn xem sẽ biết. ....”

Trên hành lang, truyền đến nhóm lớn tiếng bước chân,
Khuôn mặt nhỏ của Tuyết Vi trắng bệch, không biết
làm sao tìm kiếm chỗ ẩn thân.

Khi ánh mắt như ngừng lại vị trí trên giường, cô xấu hổ
nhìn Bạch Dạ, phiền não nhắc khăn trải giường lên, chui
vào gầm giường. ....

Cgiờ khắc này.

Dưới giường, Tuyết Vi tự giễu cười, khó hiểu, vì sao sợ
hãi bị người khác nhìn thấy cô xuất hiện ở trong phòng
bệnh Bạch Dạ như vậy. ....

Mà trên giường, biểu tình Bạch Dạ cô đơn như vậy, anh
biết, sợ dĩ Tuyết Vi sẽ sợ hãi người khác nhìn thấy cô
như thế, chỉ vì. .... Đối với chuyện hai năm trước, cô
như cũ. .... Không cách nào tiêu tan. ....

“Bạch tướng quân. .... Chúng tôi tới thăm ngài.” Cửa
phòng bệnh mở ra, mười mấy nam binh, nữ binh lính đoàn
thứ nhất mang theo các loại vật thăm hỏi đi đến.

Bạch Dạ nhợt nhạt cười, áy náy nói: “Xin lỗi, tôi vừa
muốn nghỉ ngơi, các người tới thật không phải lúc.”

Thơ Thơ diendanlequydon .com

“A?? Chính là Bạch tướng quân, chúng tôi vài ngày không thấy được ngài, lúc này mới vừa đến, ngài không phải liền muốn chúng tôi.....”

“Xin lỗi.” Bạch Dạ hoàn toàn không cho những người đó cơ hội nói chuyện, như là hạ lệnh trực khách không chịu nhả ra.

Rời vào đường cùng, một trung tướng vội vàng giảng hòa: “Tốt, tốt, dù sao chúng ta chính là đến xem Bạch tướng quân còn có trở ngại hay không, bây giờ Bạch tướng quân tốt rồi, mọi người cũng coi như là vừa lòng đi? Chúng ta cũng đừng quấy rầy Bạch tướng quân nghỉ ngơi, nếu không bệnh Bạch tướng quân không tốt, các người liền lại khó thấy Bạch tướng quân mấy ngày rồi.”

“vâng..... Bạch tướng quân, chào Ngài, nghỉ ngơi cho khỏe đi.....” Bọn lính cô đơn đi ra khỏi phòng.

Tránh ở dưới giường, tuy Tuyết Vi không có tận mắt nhìn thấy biểu tình bọn họ, nhưng nghe giọng nói là có thể nghe ra bọn họ có bao nhiêu thất vọng rồi. Bởi vậy có thể thấy được, nhóm người này thích Bạch Dạ bao nhiêu.

Nhưng mà.

Bọn họ cũng không biết, bọn họ thích người đàn ông này ‘tĩnh mịch’ lại ‘hiếu thắng’. Đặc biệt là lúc anh sinh bệnh, càng thêm không thích bị người khác nhìn đến mặt anh tiều tụy.

A, Tuyết Vi thật không biết là nên cảm tạ Bạch Dạ

vậy mà nỡ mặt tiếp đãi mình, hay là nên oán trách, một khi anh đã tỉnh dương như vậy, vì sao lại muốn kêu cô tiến vào phòng bệnh??

Mặt vô biểu tình hoạt động hai cái hạ thể.

Thơ_Thơ_dien dan le quy don

Lúc cô vừa muốn nhắc lên khăn trải giường .....

Bạch Dạ cố sức xuống giường, khom người, một phen nhắc lên khăn trải giường: “Xuất hiện đi.” Tay, duỗi tới trước mặt Tuyết Vi.

Lặng lặng nhìn bàn tay to dừng lại ở trước mặt, cô trầm mặc rũ xuống mi mắt, hoàn toàn làm lơ ý tốt của anh, cố sức bò ra tới từ dưới giường.

“ìm.....” thời khắc Tuyết Vi vừa muốn đứng lên, tay nhỏ, trong lúc vô tình ấn ở trên mảnh vỡ thủy tinh.

Máu đỏ tươi phá ngón tay mà ra.

“Vi Nhi.....” Bạch Dạ không màng miệng vết thương trúng đạn, nhanh chóng ngồi xổm trước mặt cô, một phen kéo qua ngón tay cô bị thương, ngậm ở trong miệng.....

Khi nhận thấy được máu ngón tay đã không còn chảy, Bạch Dạ bất đắc dĩ lắc lắc đầu, sưng nịch nói: “nha đầu này, làm sao không cần thận như vậy?”

Động tác liên tiếp cùng ngôn ngữ quan tâm làm Tuyết Vi có chút chóng đờ không kịp, hoàn toàn ngốc tại chỗ. Mơ hồ nhớ tới nhiều năm trước.....

Cũng là cô không cẩn thận bị thủy tinh cắt qua ngón tay, anh thấy cô cầm máu, lúc sau trách cứ: ‘nha đầu này, làm sao đàn như vậy?’ Thờ _ Thờ _ diendanlequydon

Cứ việc là khẩu khí trách cứ, lại mang theo nồng đậm sùng nịch, làm người lập tức lâm vào trong đó không thể tự kiềm chế, tim đập không thôi.....

Thích!!

Cô rất thích loại cảm giác này, trở thành đứa trẻ được một người đàn ông yêu thương; rất thích biểu tình khi một người đàn ông vì chính mình toát ra yêu thương cùng quan tâm.

Chính là bây giờ.....

Cô hận loại ngôn ngữ ái muội này!!

Cô hận cực kỳ cảm giác bị người khác coi mình trở thành đứa trẻ!!!

Cô đã không còn là đứa trẻ, đã trưởng thành, anh..... cũng đừng nghĩ cùng cô chơi loại trò chơi không chịu trách nhiệm nhịp tim này!!!

Khuôn mặt nhỏ trắng nõn trầm xuống, Tuyết Vi phần hận rút tay mình về, đột nhiên.....

Dùng sức đẩy Bạch Dạ một phen,

“um.....” thân thể Bạch Dạ chầm dứt, miệng vết thương

vừa mới khai tại sao không nói ngoại tục tôn như thế, và ra đầu. Anh không khỏi hít một ngụm lạnh.

Xem thêm tại: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?p=3439633#p3439633>

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 172: Thiếu

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Editor: Thơ Thơ

Tuyết Vi liền lạnh lùng nhìn chăm chú vào sắc mặt trắng bệch của Bạch Dạ, âm trầm nói: “anh. .... Thật nên chết ở trên tay Dạ Phi Linh!!” Ném xuống những lời này, cô cũng không quay đầu lại chạy ra khỏi phòng.

Nhìn chăm chú vào bóng dáng cô rời đi, Bạch Dạ bị thương nỉ non nói: “Tôi cũng hy vọng cỡ nào, hai năm trước, có thể chết trong nhiệm vụ lần đó, như vậy. .... Liền không cần nhìn đến hình ảnh cô và Diệp Triết Hạo, cùng Minh ở bên nhau mà cảm thấy. .... Thống khổ. ....”

Đại trạch nhà họ Hoàng Phủ.

Hoa viên Chủ viện, Tuyết Vi ngồi ở một cái bàn đu dây, hai tròng mắt vô thần ngó bàn đu dây.

Bên cạnh, không biết khi nào thêm ra một người, cô còn chưa phát hiện ra. Cho đến. ....

“Ai!!!”

Một tiếng thờ dài trầm trọng lôi trở lại lực chú ý của cô.

Tuyết Vi nhanh chóng nhìn về phía vị trí bên cạnh. ....

Chỉ thấy, sắc mặt Hoàng Phủ Nguyệt tro tàn nhìn cô liếc mắt một cái, hai tròng mắt đại ra nhìn về phía trước, hai chân chống lên, tạo nên bàn đu dây.

Tuyết Vi cũng không lên tiếng.

Hai người cứ như vậy, vẫn duy trì biểu tình giống nhau, động tác giống nhau, ngây ngốc trên bàn đu dây hai mươi phút. Thật sự có loại cảm giác người lưu lạc thiên nhai. ....

“A!!!!!!” Đột nhiên, Hoàng Phủ Nguyệt thình lình rống lên một tiếng, đôi tay nhanh chóng bắt được bả vai Tuyết Vi: “Nhảm chán muốn chết!!!!”

Cô giống như là búp bê vải, bị anh lắc lư trước sau. Đến cuối cùng đầu bị lắc đến hôn mê, lúc này Tuyết Vi mới không

thể không mở Đôi tay Hoàng Phủ Nguyệt ra, rống giận:

“Tôi cũng nhảm chán muốn chết!!!! Nhưng chuyện này đều do ai???”

“cô nói ai?” Hoàng Phủ Nguyệt hung tợn hỏi lại.

“A, là anh mất trí nhớ hay làm sao vậy? Nếu không phải tại anh cưỡng hôn tôi, tôi sẽ bị Hoàng Phủ bá phụ bắn ra khỏi Nhà họ Hoàng Phủ các người sao? Nếu

không phải Minh vì mang tôi trở về, anh ta sẽ nói ra chuyện tôi mang thai sao?? Nếu không phải bởi vì tôi mang thai, tôi sẽ bị cầm tù ở nhà các người sao?!”

Nghe Tuyết Vi liên tiếp chất vấn, Hoàng Phi Nguyệt không khỏi trào phúng cười cười, đôi tay vây quanh trước người, nghiêng ngả nói: “Bảo bối, tôi xem..... Mất trí nhớ chính là cô đi?”

“tôi? Tôi mất trí nhớ, tôi mất trí nhớ gì?”

“cô tm tốt nhất ngẫm lại cho lão tử, lúc trước, nếu không phải cô đá tôi xuống giường, tôi sẽ bị cha tôi bắt được sao? Tôi sẽ bị cầm tù sao?! Dầu sở gậy tội rồi cuộc là ai?!” Thu hồi tươi cười trên mặt, Hoàng Phi Nguyệt giận chọc cái trán Tuyết Vi. Thơ_Thơ_diendanlequydon

Lúc này cô mới nhớ tới.....

Lúc trước.....

Giống như.....

Thật là cô một chân đá Hoàng Phi Nguyệt xuống giường, mới đưa đến..... Anh bị bắt được hả?

Nhưng.....

“Này, này cũng không thể trách tôi đi?” Có lẽ là có chút đuối lý, khẩu khí Tuyết Vi rõ ràng trở nên hòa hoãn rất nhiều.

Hoàng Phi Nguyệt lạnh lùng cho cô một cái xem

thường: “Không trách cô, trách ai?”

“anh ngẫm lại ha, ba ba anh cũng không phải người ngu, ông ta không có khả năng không phát hiện người nằm trên giường, nếu tôi không đá anh xuống dưới giường, một khi ba ba anh mở chăn bắt được chính là hai ta, đúng hay không?”

“hà? Đúng, hình như là có đạo lý như vậy.” Hoàng Phi Nguyệt đón ý nói hòa.

Tuyết Vi đặc chí nói: “Cho nên, chuyện hai ta bị cầm túc, không thể trách tôi, còn phải trách anh đi?”

“A, kia. . . . . Bảo bối, cô hãy ngẫm lại, nếu cha tôi bắt được hai ta cùng nhau nằm ở trên giường, kết quả. . . . . Có phải còn giống nhau hay không?”

Hà. . . . . Thờ_Thờ_diendanlequydon

Nếu bị bắt được hai người bọn họ cùng nhau nằm ở trên giường, kia trực tiếp chính là thông dâm. Giống như kết quả. . . . . Thật đúng là kết quả này.

“Cho nên, xét đến cùng chuyện này. . . . . vẫn là cô sai.”

“Không đúng.” Tuyết Vi lập tức định thần: “Nhiều lắm chuyện này không quan hệ với anh, lại không thể trách tôi đi?”

“Làm sao không thể? Nếu lúc trước cô xả thân vì nghĩa, mà không phải dựa vào bản đĩnh tôi, cần được tự bảo vệ mình, cô ngẫm lại, bây giờ sẽ là cục diện gì?”

new.....

Lúc trước cô đứng ra nói, nhiều lắm thì sẽ bị đình ra một cái tội danh rồi khỏi nhà kho, tại hồ sơ với tội thông dâm nhẹ hơn rất nhiều.

Tô.....

Có cái gì không đúng.

Tuyết Vi cân nhắc có cái gì không thích hợp, cảm thấy cô không quán Hoàng Phỉ Nguyệt đi vào, đến nỗi bị Hoàng Phỉ Nguyệt quán vào bên trong đi?

Nhìn vẻ mặt Tuyết Vi nghi hoặc lại suy nghĩ không tới, Hoàng Phỉ Nguyệt quay lưng lại, cười xấu xa liếc cái xem thường, lẩm bẩm: "Đồ, quả thật là đồ ngu ngốc!"

"Muốn nghe tôi hát không?" Thơ_Thơ_diendanlequydon

□"Ừ." Tuyết Vi kích động gật đầu một cái.

□Hoàng Phỉ Nguyệt không khỏi xoay động nhãn châu, cười tà nói: "tôi đã thật lâu chưa có chạm qua người phụ nữ, nếu như cô có thể tìm phụ nữ tới đây cho tôi, tôi sẽ hát cho cô nghe, như thế nào?"

□Cắt!!

□Người này, thật đúng là một ngựa đực vô lợi không dạy nói.

□Bất quá mới bị cầm tù mấy ngày, sẽ không có phụ nữ không sống được rồi hả?

"Ai nha, coi như tôi cầu xin anh, hát một chút đi, hiện tại tôi rất muốn nghe." Tuyết Vi bày ra một tư thế nhờ cậy.

Nhưng Hoàng Phi Nguyệt nơi nào sẽ ăn bộ dạng này, lạnh lùng cho cô một cái liếc mắt.

"Hoàng Phi Nguyệt!! Tà Nguyệt đại nhân... Tà Nguyệt đại nhân..."

Thấy mình vô luận cầu khẩn như thế nào, hẳn đều không nhúc nhích, Tuyết Vi chỉ đành phải bỏ qua nhất niệm, mất mát nhìn về phía trước.

Lỗ tai lập tức trở nên yên tĩnh trở lại, Hoàng Phi Nguyệt cũng có chút không có thói quen, theo bản năng liếc Tuyết Vi một cái... Thờ_Thờ_diendanlequydon

Nhưng cái nhìn này, nhất thời làm tim anh đập thình thịch!

Nhìn gò má, ngũ quan Tuyết Vi tinh mỹ như vậy, một đôi mắt Phượng hàm chứa ôn nhu sáng bóng, giống như nữ thần li lãnh ở dưới cây Nguyệt Quế, dịu dàng động lòng người, để cho người ta vừa thấy liền không nhìn được sẽ yêu.

Anh càng xem càng xuất thần, hé ra mặt tà tuấn không kìm hãm được chậm rãi đưa tới mặt của cô.

Nhưng mới đi động mấy cái, Hoàng Phi Nguyệt liền lập tức hồi thần lại...

Đáng chết! Đáng dáp cô cũng không tệ lắm, lại cũng không làm hấn trở thành không tự chịu được như vậy đi? Nhất định duyên có là thật lâu không có chạm qua người phụ nữ, cho nên cũng bụng đói ăn quàng rồi! < eyes and white teeth in my eyes, i will never see other colors..."

Giống như tiếng hát nhất thời vang vọng ở trong hoa viên duy mỹ.

< o didn't love you ca khúc Anh vẫn. Có thể nói, đây là ca khúc đưa Tô Nguyệt thành danh, hầu bạn cô suốt một thời kỳ hắc ám.

Khi mỗi lần Tuyết Vi nghe đến bài hát, nước mắt, sẽ không không chế được ngập ở trong mắt.

Bởi vì ý bài hát Trung văn này là...

Xem thêm tại: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?p=3439764#p3439764>

Bạn đang đọc truyện Nữ Vương Mommy Giá Lâm được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 173: Thiếu

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Editor: Thơ Thơ

‘« dạy tôi làm sao không yêu em »

Vừa thấy, mắt ngọc mảy ngài của em ánh vào mi mắt anh, anh cũng nhìn không thấy nhan sắc khác;

Hai cách nhìn, tính tình của em đã động lòng anh, lòng của anh cũng không dung người khác.

Ba cách nhìn, một cái nắn mảy một nụ cười của em, nhất cử nhất động dẫn dắt anh thật sâu, anh biết, từ đây anh yêu em, yêu đến không thể tự kiềm chế.

Nhưng mà.....

Em lại lạnh nhạt như vậy, đối với anh nhìn như không thấy, đối với anh lần lượt chặn ngoài cửa. Anh yêu em như vậy, bảo vệ em, nhớ nhưng em.

Rốt cuộc.....

Em đối với anh mở rộng cửa lòng, anh cho rằng anh được toàn thế giới, lại không biết, đây chỉ là một âm mưu. Thơ_Thơ_diendanlequydon

Em làm anh thương tổn thật sâu, vô tình đem anh vứt bỏ, nhưng anh đối với em quyến luyến không quên như cũ, lưu luyến không rời.....

Tôi hận chính mình ngu xuẩn, hận chính mình đơn thuần.

Ai có thể dạy anh, nên làm sao không yêu em; ai có thể nói cho anh, nên làm sao đem em từ trong trí nhớ anh dời đi.....'

Bài hát này giống như cô và Bạch Dạ giữa điểm điểm tích tích ghi lại.

Cho đến khi vết thương chồng chất, cho đến khi đầu rơi máu chảy, cô ôm một tia tưởng niệm như cũ đối với Bạch Dạ, chờ mong..... Chờ mong.....

Cho đến, chờ tới khi vô tận hắc ám.....

'anh..... Thật là nên chết ở trên tay Dạ Phi Linh!!'

Không muốn nói.

Cô rõ ràng không muốn nói như vậy, cũng không phải muốn thật sự kêu Bạch Dạ chết. Mà là..... Không chế không được nội tâm hận, oán, liên buột miệng thốt ra những lời này. Thơ_Thơ_diendanlequydon

Hy vọng cỡ nào, hai năm trước, anh có thể hiện thân một chút, chẳng sợ chỉ là một chút, ít nhất, đừng kêu cô cô độc một mình giã giụa trong bóng đêm

Hy vọng cỡ nào, anh có thể giải cứu cô từ trong thống khổ. Như vậy, cô liền sẽ không tuyệt vọng đến nhảy sông tự vận.....

Hai năm trước, rốt cuộc anh đi nơi nào, Bạch Dạ!!!? Kết thúc, bọn ta hoàn toàn không biết, đắm chìm như cũ ở trong thế giới bị thống tìm kiếm lối ra...

"Tuyệt Vĩ?!! Tuyệt Vĩ?!!" Hoàng Phủ Nguyệt thử dò xét kêu cô hai tiếng.

"Cái gì?" trong nháy mắt quay đầu, một giọt nước mắt, bất tri bất giác xẹt qua khóe mắt...

"cô... Khóc?" Hoàng Phủ Nguyệt thử dò xét dùng ngón tay lau đi lệ trên khuôn mặt cô, không hiểu nhìn ngón tay sáng lấp lánh...

"tôi, khóc hả?" Chợt hồi thần lại, Tuyệt Vĩ nhanh chóng lau đi mắt của mình. Đáng chết!

!"A, ha ha, có thể là, có thể là bị tiếng hát của anh làm cảm động đi, anh cũng biết, tôi là fan ái mộ của anh nha, hiện tại có thần tượng hát live cho tôi nghe, tôi cảm động thôi."

☐Che dấu một mặt nội tâm hen yếu, Tuyệt Vĩ cố ra vẻ tự nhiên nở nụ cười.

☐Nhưng... Thơ_Thơ_diendanlequydon

☐Lực quan sát của Hoàng Phủ Nguyệt cũng không kém so với Hoàng Phủ Minh, hẳn cảm giác được, nước mắt Tuyệt Vĩ, tuyệt đối không phải bởi vì tiếng hát của anh mà rơi...

☐.....

"À, như vậy. Tốt lắm, tôi trở về phòng trước." Mặt vô biểu tình đứng lên, nhưng Hoàng Phi Nguyệt mới vừa đi chưa được hai bước...

"Em ba! ?" tiếng của Tuyết Phi Nhi từ nơi không xa truyền đến.

"Chỉ thấy, cô mang theo tiểu hê còn có một người đàn ông tuổi trung niên, trên mặt cười gằn đi tới trước mặt Tuyết Vi.

"Chị hai? Đã lâu không gặp." Kể từ sau khi Tuyết Vi trở lại Nhà họ Hoàng Phi, thật ít thấy Tuyết Phi Nhi, còn tưởng rằng thế giới lập tức thanh tịnh, không nghĩ tới, Tuyết Phi Nhi lại dám chủ động tìm tới cửa? Chị sợ...

"Lại giả bất thiện! !

"vâng. Ài nha, kể từ khi chị biết em mang thai, chị làm chị hai nhắc tới thêm vui vẻ. Cho nên vẫn ngây ngô ở trong phòng giúp em hỏi thăm, Trung y nhà nào tốt, đại phu nhà nào lợi hại. Nay không, bây giờ chị liền mang Lão Trung Y tốt nhất Hoàng Thành chúng ta, mời Tôn Trung y tới đây cho em." Nói xong, hai tròng mắt Tuyết Phi Nhi chợt lóe, mỉm cười chỉ chỉ người đàn ông lớn tuổi bên cạnh. Thơ _ Thơ

"Tuyết Tam tiểu thư mạnh khỏe, Chị hai cô vừa nghe nói cô có thai với Hoàng Phi quân trưởng chúng ta, cũng không từ lao khổ mời tôi tới đây, nói tôi nhìn cho cô một chút, thuận tiện bốc mấy thang thuốc dưỡng thai cho cô.

Tam tiểu thư, cô đưa tay ra, tôi xem mạch cho cô đi." Tôn

Trung y men rann nơ nư cười.

□ Lúc này, sắc mặt Tuyết Vi trong nháy mắt đại biến.

□ Chẳng lẽ, Tuyết Phi Nhi biết chuyện cô giả mang thai sao? Hay là nói... Chị chỉ muốn mượn cơ hội này ở trong thuốc dưỡng thai tấy máu tấy chân tì đó đánh rưng con của cô?

□ Nếu như là thứ hai thì hoàn hảo, nếu như là thứ nhất thì nguy rồi...

□ "em, em làm sao vậy?" Nhìn mặt Tuyết Vi xem ra khó coi, Tuyết Phi Nhi theo bản năng cùng người làm của mình liếc nhau một cái, mỉm cười nói: "Tôn Trung y bắt mạch cho em, em đưa tay ra nhanh lên một chút."

□ "Hai, Chị hai. Chị cũng biết, bản thân em chính là xuất thân học y, nơi nào phải tới làm phiền chị mời đại phu đến xem bệnh cho em đây?"

□ "Em gái, em nói lời này có lý, nhưng mà, đại phu này chị cũng mời tới cho em, em cũng không thể chận ngoài cửa chứ?"

□ "vâng, Đúng vậy, nhị tiểu thư nhà chúng ta mất khí lực chín trâu hai hổ mới mời được Tôn Trung y tới." Tiểu hê ở bên đáp. Thơ _ Thơ _ diendanlequydon

□ Tuyết Vi không nhúc nhích ngồi ở chỗ đó như cũ, nên làm cái gì bây giờ? Là mượn cơ hội này ngã xuống, sau đó trái lại đổ thừa Tuyết Phi Nhi đẩy mình; hay là... Mạnh mẽ cự tuyệt 'Đạo ý' của chị ta đây?

□ Đang do dự.

□ Hai tròng mắt Tuyết Phi Nhi chợt lóe, kéo mạnh cổ tay Tuyết Vi: "Côn Trung y, ngài nhanh lên một chút bắt mạch cho em gái tôi đi."

□ "vâng, nhị tiểu thư."

□ "Không..." Khi Tuyết Vi vừa muốn hất tay ra.

□ "Ai cho phép các người tự mình kêu thầy thuốc tới đây xem bệnh cho Tuyết Vi! ! !?" Hoàng Phi Nhi Nguyệt ở bên, lạnh lùng nhìn hết thầy găm nhẹ một tiếng.

□ Đọa cho mọi người sợ đến nỗi không khỏi ngậy ngấn cả người.

□ "anh là..." Tuyết Phi Nhi nhìn Hoàng Phi Nhi Nguyệt từ trên xuống dưới, chợt nhớ tới hai năm trước, trong hôn lễ chị cả và anh rể có phù rể anh tuấn! "Tam thiếu gia!"

□ "Tuyết nhị tiểu thư đứng không?" Hoàng Phi Nhi Nguyệt híp mắt, hai tay bắt chéo sau lưng, lướt nhanh đi tới trước mặt cô: "cô đừng với em gái cô thật đúng là quan tâm, cho nên không ngại cực khổ gọi Trung y tới, nhưng! Từ trước đến nay Nhà họ Hoàng Phi Nhi cũng không tin bất kỳ Trung y nào chẩn đoán bệnh, mặc dù hôm nay Côn Trung y này chẩn ra 1, 2 cái, vô luận là đến chỗ anh hai của tôi, hay là nơi cha của tôi, đều là đồ bỏ đi! ! !"

Thơ_Thơ_diendanlequydon

□ Anh nói một lời này, hoàn toàn phá hỏng bất kỳ vọng tưởng nào của Tuyết Phi Nhi.

THO THO
diendanlequydon.com
□ Nói cách khác, hôn này coi như Trung y này chán ra
Tuyết Vi chưa từng mang thai, cũng tương đương với
không làm nên chuyện gì! !

□ "Tam thiếu gia, mặc dù anh không tin Trung y cũng
không quan hệ, chỉ cần để Tôn Trung y xem mạch cho em
gái tôi, để tôi là Chị hai, cùng với cha, mẹ tôi an lòng là
được."

□ Bất quá, coi như lời của Tôn Trung y ở trước mặt
Nhà họ Hoàng Phi không trọng lượng cũng không quan
hệ, hiện tại Tuyết Phi Nhi muốn biết rốt cuộc là Tuyết
Vi thật mang thai, hay là giả mang thai! !

□ Dù sao, tiền hê núp ở phía sau núi giả, chỉ là xa xa nghe
được mà thôi, tiếng la Tuyết Vi chất vấn Hoàng Phi
Minh, về phần những đối thoại khác, cô hoàn toàn không
có nghe thấy, cho nên, cũng không dám mueri phần kết
luận.

Xem thêm tại: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?p=3439838#p3439838>

Bạn đang đọc truyện Nữ Vương Mommy Giả Lâm được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 174: Thiếu

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Editor: Thơ Thơ

"Tuyết nhị tiểu thư, bây giờ là cô đem nhóm Người nhà họ Tuyết tới áp tôi sao? A, tôi đây càng không cho các người bắt mạch cho chị dâu tôi!! Chị
dâu, đi, em mang chị đi tham quan một khối bảo địa trong nhà của chúng ta một chút." Nói xong, Hoàng Phủ Nguyệt kéo tay Tuyết Vi liền mau chân
biến mất ở trước mặt Tuyết Phi Nhi.

Khuôn mặt Tuyết Phi Nhi giận đến có chút vặn vẹo.

"Nhị tiểu thư, làm sao bây giờ? Chúng ta không thể kêu tôn trung y ở chờ tới lần sau đi?"

"Không quan hệ, lần này không thành công, còn có tiếp theo, sự thật chính là sự thật, giả chính là giả! Tôi cũng không tin Tuyết Vi vĩnh viễn có thể tìm

được chỗ dựa!!!” Dứt lời, Tuyết Phi Nhi mang theo người gần gũi rời khỏi hoa viên. ....

Bên kia.

Tuyết Vi và Hoàng Phủ Nguyệt sóng vai chậm bước ở trong chủ viện Nhà họ Hoàng Phủ.

Cô không thể không nói, Hoàng Phủ Nguyệt này ngày thường thoạt nhìn phóng đảng không kèm chế được, nếu thật phát uy tới, thật đúng là khí phách mười phần, tư thế rất có vài phần giống Hoàng Phủ Minh anh của anh ta.

Chủ yếu chính là.....

Thời khắc máu chót, gia hỏa này, thật đúng là đáng tin!

“Nguyệt, anh biết chuyện tôi giả mang thai hả?” Tuyết Vi hậm hực cười, nghiêng ngẫm nhìn mắt Hoàng Phủ Nguyệt. Thơ_Thơ_diendanlequydon

“Ừm.”

“Anh hai tôi nói cho anh hả?”

“Anh ta? A, muốn cạy miệng của anh ra, quả thực còn khó hơn lên trời!!”

Cũng là.....

Hoàng Phủ Minh người này thật sự đối với chuyện của anh im bất không nhắc tới, cũng không bày ra bất luận tình cảm gì. Đến bây giờ mới thôi, cô đối với tính tình Hoàng Phủ Minh như cũ là cái biết cái không.

“Vậy anh làm sao biết chuyện tôi giả mang thai?”

“Bởi vì tôi quá hiểu phong cách anh hai tôi làm việc.” Hoàng Phủ Nguyệt vừa đi, vừa nói: “nếu cô thật mang thai, y theo tính cách anh hai tôi, khẳng định sẽ lập tức kêu cô xoá sạch đứa trẻ, còn sẽ lưu đến bây giờ sao?”

“Xoá sạch đứa trẻ?? Vì sao??” Tuyết Vi không hiểu, nếu cô thật sự mang thai, cho dù giữa bọn họ không có cảm tình đáng nói, nhưng đứa trẻ vẫn là con của anh đi, anh thật có thể ra tay tàn nhẫn sao?

“Tối rồi.” Hoàng Phủ Nguyệt thật giống như là không

nghe được Tuyết Vi nghi vấn, bước chân đứng yên ở trước một gian biệt thự ba tầng.

Tuyết Vi mờ mịt nhìn gian biệt thự kim lịch huy hoàng, từ ngoài xem, trình độ khí phái đều không thua nơi Hoàng Phủ bá phụ một chút nào. “Đời này là?”

Thơ_Thơ_diendanlequydon

“Đi vào rồi nói!” Nói xong, Hoàng Phủ Nguyệt liền kéo cô vào trong biệt thự. ....

Trong gian biệt thự ba tầng này, giống như bên ngoài, xanh vàng rực rỡ, hoa lệ vô cùng, phong cách trang hoàng cách thức Châu Âu, lớn như một cái đèn treo, nhỏ như một đĩa trái cây, đều có thể dùng cực độ xa hoa tới hình duna.

Đứng ở trong phòng khách, Tuyết Vì tức khắc có loại cảm giác phải bị lóa mắt chói, mỗi một chỗ đều là ánh vàng rực rỡ, ngay cả sàn nhà đều có thể chiếu rọi ra bóng dáng người.

Cô thật hoài nghi, rốt cuộc nơi này là hoàng cung, hay là nơi ở?

Chỉ sợ chỗ ở của thành viên hoàng thất hiện nay cũng không được một phần vạn hoa lệ như nơi này đi??

“Nơi này cũng không tệ lắm hả?” Hoàng Phỉ Nguyệt chọn môi cười.

Tuyết Vì lập tức giơ ngón tay cái: “Đó là tương đương thối xấu.....”

“A, nơi này là chỗ Hoàng Phỉ Minh ở.”

“A???”

Hóa ra biệt thự như hoàng cung này là của Hoàng Phỉ Minh??!

Tròng đôi mắt lớn, lần thứ hai tinh tế nhìn quanh toàn bộ đèn lớn.....

Mặt bên, một bộ dùng mosaic ghép nổi mà thành bức họa, ít nhất có giá trị mấy trăm vạn.

Thơ _ Thơ _ diendanlequydon

Nóc nhà cũng là tít kim treo ngược.

Đang xem một bình nước khoáng lầy biền ở phòng bếp mở ra kia, giá cả mỗi một lọ đều một ngàn đồng trở lên.

Cô liền buồn bực, mỗi ngày Hoàng Phi Minh uống loại nước này, sẽ không sợ sẽ chết anh sao?? Anh làm sao liền sẽ không sinh hoạt như vậy chứ???

“Tối, tôi mang cô đi trên lầu tham quan, tham quan.”

Đi theo Hoàng Phi Nguyệt tới lầu hai rồi, một gian phòng ngai hoa lệ vô cùng, đẩy cửa mỗi phòng ra, Đôi mắt Tuyết Vi đều ước lượng một chút.

Đến cuối cùng, cô cơ bản đều chết lặng, dù sao đôi mắt đều sắp bị lóa mù.

Đi đến một gian phòng ngai cuối lầu hai, Tuyết Vi theo bản năng vẫn cửa phòng ra .....

“này!!! Đừng mở gian phòng kia ra!!!” Hoàng Phi Nguyệt cách đó không xa vừa muốn ngăn trở, ai ngờ, cửa phòng đã mở ra.

Định mắt nhìn lại.....

Bức màn treo trong gian phòng này, hơi có vẻ cũ kỹ. Trên vách tường lầy biền một bức họa cô gái đặc biệt mắt sáng. Thờ _ Thờ _ diendanlequydon

Cô gái kia thoạt nhìn cũng khoảng hai mươi tuổi, một khuôn mặt lòng trắng trắng như tuyết, đôi mắt lấp lánh giống như có thể nói động lòng người, mười phần chọc

người trêu mếu.

Từ khi chất bức họa mà xem, cô gái này giống như tiên từ
siêu phàm thoát tục từ trong sách cổ đi ra, làm người
không khỏi tán thưởng, bất quá Tiểu Long Nữ dưới
ngôi bút Kim Dung cũng như thế.

Ánh mắt lần thứ hai dời về bàn đọc sách .....

Trên bàn sách một tầng tro bụi thật dày, hẳn là đã lâu
chưa từng có người ở, cũng chưa từng có người quét dọn
qua đi?

Đang xem phía trên góc trái bàn đọc sách, như cũ bày ảnh
chụp một cô gái.

Chỉ là, bức ảnh này .....

“này, đừng nhìn, làm anh hai tôi biết sẽ phát hỏa.”

Khi Tuyết Vi muốn thấy rõ ràng dung mạo cô gái trong
bức ảnh kia, Hoàng Phi Nguyệt bước nhanh vọt lại đây,
khẩn trương đóng cửa phòng lại.

Là ảo giác sao?

Tám ảnh nhỏ cùng bức tự họa trên vách tường hẳn là
cùng một cô gái.

Tê..... Thờ_Thờ_diendanlequydon

Tổng cảm thấy.....

Công cảm thấy tâm ảnh nhô trên bàn kia lớn lên rất giống..... Rất giống chị cả cô Tuyết Khả Duy chứ?!

Đo dự, ánh mắt trong lúc vô tình đối diện mặt Hoàng Phỉ Nguyệt khẩn trương, đôi tay cô vẫy quanh trước người, hài hước nói: “anh làm gì khẩn trương như vậy? Nên sẽ không trong phòng này cất chứa đều là đồ vật của cô gái trước kia Hoàng Phỉ Minh có tình cảm chân thành hả?”

“Không sai liệc lắm.”

Vốn là một câu vui đùa, nhưng sau khi nghe đến Hoàng Phỉ Nguyệt cấp ra đáp án khẳng định, Tim Tuyết Vi hơi run một chút.

Cô gái Hoàng Phỉ Minh có tình cảm chân thành hả?

Bạn gái cũ? Hoặc là, bọn họ vẫn lui tới như cũ?

Tinh tế cân nhắc xuống dưới, cô đối với Hoàng Phỉ Minh hết thấy hoàn toàn không biết gì cả, bất luận là quá khứ, hay là bây giờ, cô căn bản cũng không biết Hoàng Phỉ Minh rốt cuộc có bạn gái hay không, chỉ nghe đồn, Hoàng Phỉ Minh không có bạn gái, nhưng rốt cuộc sự thật là thế nào, ai cũng không thể hiểu hết.

Bạch Dạ, còn không phải là một ví dụ thực tốt sao?

Thơ_Thơ_diendanlequydon

“Này này, Nguyệt, Anh hai anh quý trọng gian phòng này như vậy, hẳn là thực yêu cô gái kia đi? Cô gái kia bây giờ ở đâu? Hay là nói..... Bọn họ đã chia tay?”

Nhìn bộ dáng Tuyết Vi giáo hoạt, Hoàng Phi Nguyệt tà tà nở nụ cười: “Làm gì? Muốn từ trong miệng tôi dò hỏi sao? Tôi càng không nói cho cô biết.”

“Dù, thích nói hay không thì tùy đi.” Dù sao, cô và Hoàng Phi Minh chỉ là quan hệ ‘hợp tác’, anh có bạn gái hay không, hoặc là anh yêu ai, đều không quan hệ với cô!

“Cởi, phía dưới, tôi phải triển lãm Trân Bảo Các của anh hai tôi cho cô xem!!” Nói xong, Hoàng Phi Nguyệt một phen đẩy ra cửa lớn lầu ba chỉ có một gian phòng.

Xem thêm tại: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?p=3439918#p3439918>

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Mommy Giá Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.